

Euroopa Liidu Teataja

C 225

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

55. aastakäik

27. juuli 2012

Teatis nr	Sisukord	Lehekülg
I	<i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	ARVAMUSED	
	Regioonide Komitee	
	Täiskogu 95. istungjärk 3. ja 4. mail 2012	
2012/C 225/01	Regioonide Komitee aramus „Laiemisstrateegia ja peamised ülesanded aastatel 2011–2012”	1
2012/C 225/02	Regioonide Komitee aramus „Roheline raamat perekonna taasühinemise kohta”	7
2012/C 225/03	Regioonide Komitee aramus „ELi õhukvaliteedi ja heitkoguste poliitika läbivaatamine”	11
2012/C 225/04	Regioonide Komitee aramus „Õigusakti ettepanekud ühise kalanduspoliitika reformi kohta”	20
2012/C 225/05	Regioonide Komitee aramus „Aktiivsena vananemine: innovatsioon – arukas tervishoid – parem elukvaliteet”	46
2012/C 225/06	Regioonide Komitee aramus „Energiatõhusus linnades ja piirkondades: maapiirkondade ja linnade erinevused”	52

ET

Hind:
8,50 EUR

(Jätkub pöördel)

III Ettevalmistavad aktid

REGIOONIDE KOMITEE

Täiskogu 95. istungjärk 3. ja 4. mail 2012

2012/C 225/07	Regioonide Komitee arvamus „Ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide üldmääruse ettepanek” 58
2012/C 225/08	Regioonide Komitee arvamus „Euroopa Regionaalarengu Fondi määruse ettepanek” 114
2012/C 225/09	Regioonide Komitee arvamus „Määruse ettepanek Euroopa Sotsiaalfondi kohta” 127
2012/C 225/10	Regioonide Komitee arvamus „Määruse ettepanek ühtekuuluvusfondi kohta” 143
2012/C 225/11	Regioonide Komitee arvamus „Üleeuroopalise transpordivõrgu õigusraamistiku läbivaatamine” 150
2012/C 225/12	Regioonide Komitee arvamus „Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond perioodil 2014–2020” 159
2012/C 225/13	Regioonide Komitee arvamus „Euroopa Liidu sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programm” 167
2012/C 225/14	Regioonide Komitee arvamus „Seadusandlikud ettepanekud 2013. aasta järgse ühise põllumajanduspoliitika ja maaelu arengu poliitika reformi kohta” 174
2012/C 225/15	Regioonide Komitee arvamus „Erasmus kõigi jaoks” 200
2012/C 225/16	Regioonide Komitee arvamus „Üleeuroopalised telekommunikatsioonivõrgud” 211
2012/C 225/17	Regioonide Komitee arvamus „2014.–2020. aasta tarbijakaitseprogramm” 217
2012/C 225/18	Regioonide Komitee arvamus „Tervis majanduskasvuks: ELi kolmas mitmeaastane tegevusprogramm aastateks 2014–2020” 223

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

ARVAMUSED

REGIOONIDE KOMITEE

TÄISKOGU 95. ISTUNGJÄRK 3. JA 4. MAIL 2012

Regioonide Komitee arvamus „Laiemisstrateegia ja peamised ülesanded aastatel 2011–2012”

(2012/C 225/01)

REGIOONIDE KOMITEE

- meenutab, et kõik laiemisstrateegiasse kaasatud riigid⁽¹⁾ on ametlikult ratifitseerinud Euroopa Nõukogu inimõiguste konventsiooni ja Euroopa kohaliku omavalitsuse harta. Komitee innustab riike järgima ja täitma võetud kohustusi;
- juhib tähelepanu sellele, kui oluline on kujundada ja edendada kandidaatriikides mitmetasandilist valitsemist, ajakirjandusvabadust ja kodanikuühiskonna teket, ning kutsub neid üles toetama veelgi kodanikuvabaduste ja demokraatlike menetluste austamist poliitikas;
- rõhutab ametlike konsultatsioonide tähtsust riiklike ning kohalike ja piirkondlike ametiasutuste vahel ELi laiemisprotsessi igas etapis. See suurendab üldsuse osalust ning aitab rakendada subsidiaarsuse põhimõtet ja kodanikke lähendada. Kohaliku ja piirkondliku tasandi esindajate asjakohane informeeritus integratsiooniprotsessist lihtsustab õigusaktide rakendamist ja aitab kaasa ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahendite paremale kasutamisele;
- kutsub üles looma või tugevdama kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi koondavaid organisatsioone ning tegema koostööd Euroopa Liidu teistes liikmesriikides tegutsevate vastavate osapooltega, mis võib aidata kogemusi vahetada ning integratsiooniprotsessi toetada;
- suhtub positiivselt kandidaatriikides käimasolevasse integratsiooniprotsessi, mida tuleb samal ajal ära kasutada kui detsentraliseerimisprotsessi ühte osa, mis rajaneb rakendamise läbipaistvusel;
- rõhutab heanaaberlike suhete põhimõtte järgimise suurt tähtsust ELi liikmesriikides, kandidaatriikides ja teistes riikides ning kõnealuste riikide vahel piiriülese ja piirkondliku koostöö arendamise rolli ja olulisust.

⁽¹⁾ Välja arvatud Kosovo (ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1244/1999 alusel).

Raportöör

Stanisław SZWABSKI (EA/PL), Gdynia linnavolikogu esimees

Viitedokument

Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule: laienemisstrateegia ja peamised ülesanded aastatel 2011–2012

COM(2011) 666 final

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Üldised soovitused

1. märgib, et Euroopa Liidu laienemise eesmärk on suurendada Euroopa rahumeelse arengu ja koostöö ala. Euroopa Liit on seega avatud mis tahes Euroopa riigile, kes soovib ELiga ühineda, järgib pühendunult demokraatlikke väärtusi ja täidab liikmesuse kriteeriume. Komitee juhib tähelepanu sellele, et laienemine on võimalik vaid juhul, kui tagatakse ühineva riigi edukas integreerumine Euroopa Liitu;

2. meenutab, et kõik laienemisstrateegiasse kaasatud riigid ⁽²⁾ on ametlikult ratifitseerinud Euroopa Nõukogu inimõiguste konventsiooni ja Euroopa kohaliku omavalitsuse harta. Komitee innustab riike järgima ja täitma võetud kohustusi;

3. tervitab komisjoni ettepanekut kasutada ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahendeid ulatuslikumalt selleks, et innustada ja kiirendada tulemustele orienteeritud reforme. Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste asjakohane kaasamine võib parandada abisaajariigi vastuvõtmisvõimet ja suutlikkust ning seega ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahendite tõhusamat kasutamist;

4. rõhutab, et laienemisprotsess on mõeldud tagama stabiilsust ja heaolu kasvu ELi ja kandidaatriikide kodanikele ning jagatud vastutust järjest kasvava, rahul, vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala arengu eest. Kõnealust ala iseloomustab siseturg ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse, mittediskrimineerimise, sallivuse, õigluse, solidaarsuse ning meeste ja naiste võrdsõulislikkuse eesmärkide järgimine;

5. tuletab meelde, et õnnestunud ja jätkusuutlike reformide tagamiseks tuleb kaasata kõik ühiskonnatasandid. Hea valitsemise, sh avaliku sektori samaaegne moderniseerimine riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, loob paremad eeldused kõiki hõlmavaks ja tugevaks demokraatiaks, suuremaks läbipaistvuseks ning korruptsioonist ja onupojapoliitikast vähem mõjutatud süsteemideks. Detsentraliseeritud süsteem annab kodanikele võimaluse nõuda vastutust ning hõlbustab samuti nende kaasamist otsustusprotsessi;

6. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on kujundada ja edendada kandidaatriikides mitmetasandilist valitsemist, ajakirjandusvabadust ja kodanikuühiskonna teket, ning kutsub neid üles toetama veelgi kodanikuvabaduste ja demokraatlike menetluste austamist poliitikas;

7. rõhutab ametlike konsultatsioonide tähtsust riiklike ning kohalike ja piirkondlike ametiasutuste vahel ELi laienemisprotsessi igas etapis. See suurendab üldsuse osalust ning aitab rakendada subsidiaarsuse põhimõtet ja kodanikke lähendada. Kohaliku ja piirkondliku tasandi esindajate asjakohane informeeritus integratsiooniprotsessist lihtsustab õigusaktide rakendamist ja aitab kaasa ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahendite paremale kasutamisele;

8. kutsub üles looma või tugevdama kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi koondavaid organisatsioone ning tegema koostööd Euroopa Liidu teistes liikmesriikides tegutsevate vastavate osapooltega, mis võib aidata kogemusi vahetada ning integratsiooniprotsessi toetada;

9. suhtub positiivselt kandidaatriikides käimasolevasse integratsiooniprotsessi, mida tuleb samal ajal ära kasutada kui detsentraliseerimisprotsessi ühte osa, mis rajaneb rakendamise läbipaistvusel;

10. juhib tähelepanu asjaolule, et laienemisprotsessi edukas areng sõltub suuresti kandidaatriikide tegelikest edusammudest reformide rakendamisel teel Kopenhaageni kriteeriumide täitmise poole;

11. märgib, et oleks asjakohane kiirendada Euroopa Ülemkogu Joonia-Aadria makropiirkonna strateegia vastuvõtmise menetlust. Strateegia lisaväärtus seisneb Euroopa Majanduspiirkonda kuuluvate kandidaatriikide või potentsiaalsete kandidaatriikide ELiga ühinemise protsessi sujuvamaks muutmises ja tõhustamises. Lisaks pakub strateegia võimaluse edendada demokratiseerimisprotsesside konsolideerimist suuremasse Vahe mere piirkonda kuuluvatel aladel;

12. rõhutab heanaaberlike suhete põhimõtte järgimise suurt tähtsust ELi liikmesriikides, kandidaatriikides ja teistes riikides ning kõnealuste riikide vahel piiriülese ja piirkondliku koostöö arendamise rolli ja olulisust;

⁽²⁾ Välja arvatud Kosovo (ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1244/1999 alusel).

13. nõuab, et ELi liikmesust taotlevate riikide riigiasutused kehtestaksid sidusaid eeskirju ja riiklikke strateegiaid koostöös kohaliku ja piirkondliku tasandi haldusasutustega ning annaksid kohalike ja piirkondlike omavalitsuste käsutusse tõrjutud rühmade integreerimise strateegiate elluviimiseks vajalikud vahendid;

14. rõhutab vajadust tagada kandidaatriikides igakülgne ja tasakaalustatud teave Euroopa Liidu, selle institutsioonide ja integratsiooniprotsessi kohta ning muutuste kohta, mida see protsess iga üksiku riigi jaoks kaasa toob. Samuti on oluline anda teavet kodanike ees seisvate väljakutsete ja võimaluste kohta. Selline teave, millest suure osa peaks kättesaadavaks tegema ühinevate riikide ametiasutused, on oluline, et võimaldada kodanikel aktiivselt osaleda nende riigi integreerumisel Euroopa Liitu ning mõista võimaliku liikmesuse eeliseid;

15. kutsub kõiki kandidaatriike üles osalema ELi ja ühenduse institutsioonide arendamisel ja tugevdamisel vastavalt oma ametlikele võimalustele;

16. juhib tähelepanu vajadusele selge ja ühemõttelise kinnituse järele, et EL on pühendunud laienemisprotsessile, et võtta vastu ühinemistingimustele vastavad kandidaatriigid;

HORVAATIA

Horvaatia edusammud ELiga ühinemise protsessis

17. tervitab rõõmuga Horvaatia ühinemislepingu allkirjastamist, mis tähistab olulist hetke Euroopa integratsioonis; pärast ratifitseerimismenetluse edukat lõpuleviimist jääb komitee ootama võimalust tervitada Horvaatiat ELi uue liikmena 1. juulil 2013;

18. tunneb heameelt edusammude üle, mida Horvaatia on teinud ELi liikmesuse kriteeriumide täitmisel alates ühinemistaotluse esitamisest 2003. aastal kuni läbirääkimiste eduka lõpuleviimiseni 2011. aasta juunis ja Euroopa Komisjoni pooldava arvamuse vastuvõtmiseni Horvaatia ELiga ühinemise kohta 2011. aasta oktoobris;

19. väljendab heameelt selle üle, et Sloveenia ja Horvaatia on jõudnud kokkuleppele esitada lahendamata piiriküsimus vahekohtusse, ning ootab pingsalt vahekohtus saavutatud kahepoolse piirikokkuleppe elluviimist;

20. rõhutab Horvaatia kindlat valmisolekut saada ELi liikmeks, aga kutsub samas Horvaatiat üles täiendavalt konsolideerima ja täielikult rakendama ELi õigust, eelkõige seoses kohtusüsteemi, korruptsioonivastase võitluse, diskrimineerimisvastaste õigusaktide rakendamise, konkurentsipoliitika ning meediakanalite vabaduse ja paljususega;

21. tervitab Horvaatias 2012. aasta jaanuaris toimunud Euroopa Liiduga ühinemise referendumi positiivset tulemust;

ISLAND

Kandidaatriigi edusammud

22. tervitab Islandiga peetavatel ühinemisläbirääkimistel tehtud edusamme; juhib tähelepanu Islandi ja ELi väga konstruktiivsele koostööle Euroopa Majanduspiirkonna ja Schengeni ala raames;

23. leiab, et riigi enda saavutuste alusel hinnates võiks Island ühineda ELiga üsna pea, ning julgustab jätkama järelejäänud poliitikavaldkondades õigusnormide hoogsat lähendamist;

24. peab kiiduväärseks, et Island on teatud määral saanud edukalt üle oma majandusraskustest ning on jäänud kindlaks vajalike reformide elluviimisele;

25. on mures selle pärast, et Islandil puudub üldsuse tugev toetus integratsiooniprotsessile;

ENDINE JUGOSLAAVIA MAKEDOONIA VABARIIK

Balkani piirkonna kandidaatriigi edusammud

26. väljendab heameelt jõupingutuste üle, mida endine Jugoslaavia Makedoonia vabariik on teinud ühinemisprotsessis;

27. tervitab endise Jugoslaavia Makedoonia vabariigi valitsuse võetud meetmeid edendamaks endise Jugoslaavia Makedoonia vabariigi ühinemist ELiga, kuid väljendab muret tõhusa tegevuse puudumise pärast, leidmaks rahuldava lahenduse kõnealuse riigi nime ametlikule küsimusele. Oluline on hoida heanaaberlikke suhteid, sealhulgas on ÜRO egiidi all peetavatel läbirääkimistel esmatähtis koht mõlema poole jaoks riigi nime küsimuses vastuvõetava lahenduse leidmisel;

28. väljendab heameelt jätkuvate sammude üle, mida on astunud riikliku õigussüsteemi kohandamiseks ELi õigusega, kuid juhib siiski tähelepanu vajadusele täiendavate reformide järele õiguse, naiste ja etniliste vähemuste põhiõiguste ning avaliku halduse valdkonnas;

29. juhib tähelepanu vajadusele kõrgetasemelise korruptsiooni vastase võitluse ja ajakirjanduse sõnavabaduse tagamise järele;

30. tunnustab edusamme, mida on tehtud valitsusasutuste, kohaliku omavalitsuse eri tasandite ja valitsusväliste organisatsioonide koostöös;

31. tervitab edusamme, mida on tehtud keele-, detsentraliseerimise ja tasakaalustatud esindatuse seaduse rakendamisel, ning julgustab jätkuvalt tegelema kestvate probleemidega, nagu haridus ja kõigi kogukondade head suhted;

MONTENEGRO**Balkani piirkonna kandidaatriigi edusammud**

32. pidades silmas nõukogu kavatsust käivitada ühinemisläbirääkimised 2012. aasta juunis, tervitab komitee meetmeid, mida on võetud Montenegro seaduste muutmisel ja kohandamisega seoses avaliku halduse reformiga, riikliku statistika pidamisega, meediavabadusega ning võitlusega korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastu. Teatud määral on paranenud ka inimõiguste, soolise võrdsuslikkuse ja vähemuste õiguste austamine;

33. tervitab korruptsiooni vähendamise algatusi ning soovib võtta rohkem meetmeid korruptsiooniga võitlemiseks, eelkõige erastamise, territoriaalse planeerimise, hariduse ja tervishoiuteenuste valdkonnas ning samuti kohalikes ja piirkondlikes omavalitsustes;

34. avaldab suurt kiitust edusammudele, mida on tehtud vähemusrühmade õiguste kaitsel ning nende esindamisel riigiasutustes ja omavalitsusorganites;

35. tervitab otsust luua ELi Regioonide Komitee ja Montenegro kohalike omavalitsuste vahel dialoogi pidamise foorumina ühine nõuandekomitee;

TÜRGI**Kandidaatriigi edusammud**

36. tervitab muudatusi, millega Türgi liigub poliitika ja ühiskonna demokratiseerimise poole. Komitee rõhutab Türgi kohustust hoida häid suhteid oma naabritega ja kutsub Türgit üles hoiduma mis tahes liikmesriikide ja nende suveräänsete õiguste vastu suunatud tegevusest, nagu sätestatakse Kopenhaageni kriteeriumides ning ELi ja Türgi 3. oktoobril 2005 määratletud läbirääkimisraamistikus. Komitee väljendab rahulolematust Türgi avalduste üle külmutada suhted ELi eesistujariigiga 2012. aasta teisel poolel ja usub piirkondliku koostöö arendamisse;

37. väljendab pettumust, et Türgi ei ole siiani täitnud ELi ja Türgi assotsiatsioonilepingu lisaprotokollis sätestatud kohustusi, ning kutsub Türgit üles astuma samme protokollis täieliku ja mittediskrimineeriva rakendamise suunas;

38. täheldab murelikult Kopenhaageni kriteeriumidega kooskõlas vastu võetud õigusaktide puudulikkust jõustamist Türgis ning väljendab kahetsust selge arengu puudumise pärast kohaliku omavalitsuse ja kodanikuühiskonna arendamisel. Komitee loodab siiski, et praegune põhiseaduse reform võimaldab märkimisväärsed edusammud. Komitee kinnitab, et Regioonide Komitee ning Türgi kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ühise nõuandekomitee loomine peaks aitama kaasa ELi nõuetega arvestamisele detsentraliseerimise valdkonnas;

39. on mures ebapiisavate edusammude pärast sõna-, meedia- ja usuvabaduse, naiste õiguste ning vähemuste õiguste austamise valdkonnas ning õiglase lahenduse leidmisel Küprose küsimuses. Komitee kutsub Türgi valitsust üles toetama aktiivselt jätkuvaid läbirääkimisi ja võtma meetmeid, et lõplikult lahendada Küprose küsimus;

40. avaldab väga suurt muret põhiõiguste ja -vabaduste puuduliku austamise pärast seadustes ja praktikas ning kutsub Türgit üles seda olukorda parandama. Tegelikult esinevad meediavabaduse piirangud, kirjanike, ajakirjanike, teadlaste, valitud esindajate ja inimõiguste eest võitlejate vastu algatatud kohtuasjad ning sagedane veebisaitide sulgemine annavad kõik alust tõsiseks mureks ning nende probleemidega tuleb Türgi valitsusel tegeleda;

41. nõuab, et Türgi hoogustaks kohaliku sektori haldusreformi, et parandada detsentraliseerimist ja tõhusamalt kasutada kohalikku ja piirkondlikku tasandit. Kohaliku sektori suurem ja õiglasem rahastamine, eri tasandite vahelise kooskõlastamise vormid mitmetasandilise valitsemise põhimõtete kohaselt ja suurem toetus kohalike sektorite integreerimisele Euroopa Liitu on olulise tähtsusega elemendid;

42. on mures selle pärast, et üldsuse ja meedia huvi Türgi ühinemise vastu ELiga ja usk sellesse on järsult langenud. Komitee kutsub seetõttu Euroopa Liitu üles jätkama läbirääkimisi eelkõige positiivse tegevuskava kaudu, mida rakendatakse niipea, kui Türgi järgib ELiga liitumise kriteeriumeid;

43. pooldab komisjoni ettepanekut laiendada koostööd ELi liikmesriikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning Türgi vastavate asutuste vahel;

44. juhib tähelepanu komitee huvile kasutada ELi ja Türgi vahel toimivaid koostöömehhanisme, piiriüleseid programme, piirkondlikku koostööd ning kohalike omavalitsusorganite vahelist koostööd, et arendada kohalikku omavalitsust ning suurendada subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamisala ja tõsta demokratiseerimise määra;

ALBAANIA**Potentsiaalse kandidaatriigi edusammud**

45. kutsub Albaania omavalitsusi üles reforme jätkama, sest seni tehtud reformid viivad riiki ainult teatud määral lähemale Kopenhaageni kriteeriumide täitmisele;

46. juhib tähelepanu sellele, et integratsiooniprotsessi jaoks on väga oluline rakendada heanaaberlike suhete ja piirkondliku koostöö põhimõtet ning arendada demokraatlikke menetlusi, kohalikku omavalitsust ja kodanikuühiskonda;

47. julgustab Albaania valitsust ja opositsiooni alustama ja pidama konstruktiivset poliitilist dialoogi, et tugevdada kesksete demokraatlike institutsioonide sujuvat toimimist ja sõltumatust. Komitee kutsub Albaania ametivõime üles tõhustama oma jõupingutusi, et edendada ja viia ellu ühinemiseelse protsessi jaoks vajalikke reforme, eelkõige seoses inimõigustega, soolise võrdõiguslikkusega, vähemuste ja omandiõiguste kaitsega, võitlusega korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastu ning konstruktiivse väljarändepoliitika saavutamiseks;

48. märgib murelikult, et puudub otsustav võitlus mitmetes avaliku elu valdkondades leviva korruptsiooniga. Selline korruptsioon võib tulevikus olla tõsine takistus riigi arengule;

49. nõuab, et Albaania valitsus tõhustaks detsentraliseerimist ja ELiga integreerumist tihedas koostöös asjaomaste sidusrühmadega;

BOSNIA JA HERTSEGOVIINA

Potentsiaalse kandidaatriigi edusammud

50. tervitab Bosnia ja Hertsegoviina ametiasutuste elluviidavaid reforme, kuid juhib tähelepanu vajadusele suurendada kooskõlastamise määra kõigi valitsustasandite vahel, sealhulgas Bosnia ja Hertsegoviina Föderatsiooni ning Serblaste Vabariigi vahel;

51. leiab, et Bosnia ja Hertsegoviina ametiasutused peavad tõhustama nende reformide elluviimise jõupingutusi; juhib tähelepanu asjaolule, et reformide elluviimine kooskõlas Kopenhaageni kriteeriumidega on keskpikas perspektiivis võimalik vaid ametiasutuste ulatusliku osaluse korral, samal ajal kui keskkonnareforme on võimalik ellu viia vaid pikas perspektiivis;

52. on mures poliitilise ümmikseisu pärast riigis ning suutmatuse pärast näha kaugemale üksikute poliitiliste rühmade erihuvidest, mis põhjustab tuntavaid viivitusi Bosnia ja Hertsegoviina ühinemisprotsessis. Sidusrühmade, eelkõige kohalike ja piirkondlike omavalitsuste laiem ja intensiivsem kaasamine võimaldab ühinemiseelse abi rahastamisvahendi vahendeid tõhusamalt kasutada, olles seega kodanikele ilmselt kasulik, mis omakorda rõhutab ELile lähenemisest igapäevasele tõusvat tulu;

53. nõustub komisjoni analüüsiga praeguse olukorra kohta Bosnias ja Hertsegoviinas, mida iseloomustavad vastuolud, ümmikseis ja poliitiline paralüüs, ning soovib siinkohal rõhutada komitee varasemat, 2010. aastal väljaõeldud seisukohta⁽³⁾. Lõhenenud riigina vajab Bosnia sellist juhtimist, mis suudab ületada vastuolud ja panna aluse ühistele lahendustele. EL peab selgesõnaliselt kinnitama, et ainus poliitiline alternatiiv on avada riigi siseturg neljale põhivabadusele;

54. juhib tähelepanu riigi eri haldustasandite vahelise koostöö nõrkusele; koostööd tuleks parandada riigi kõigi poliitiliste jõudude selgel toetusel;

55. märgib, et konstruktiivse koostöökliima saavutamiseks riigis on vaja toimivat haldusstruktuuri, mille raames erinevad poliitilised tasandid täiendavad üksteist ja aitavad ületada konflikte. Komitee kordab veelkord, et Bosnias ja Hertsegoviinas tuleb riiklikku tasandit tugevdada mitmes valdkonnas. Toetada tuleb reforme, mis aitavad tugevdada riiki ja detsentraliseerimisprotsessi tugevamate kohalike omavalitsuste abil;

56. on veendunud, et tõhustamist vajab praktiline piiriülene koostöö, samuti koostöö keskvalitsuse ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel;

KOSOVO⁽⁴⁾

Potentsiaalse kandidaatriigi edusammud

57. väljendab heameelt Kosovo pühendumise üle Euroopa suunas tehtavatele edusammudele Euroopa integratsiooniprotsessi raames;

58. väljendab lootust, et laiapõhjalise üksmeele puudumine ELi liikmesriikide seas Kosovo ametliku staatuse osas ei takista kokkulepetele tuginevate suhete arendamist ELi ja Kosovo vahel. Komitee leiab, et praegu võiks kavandada selliste ajutiste praktiliste lahenduste otsimist ja edendamist, mis põhineksid neutraalsel suhtumisel Kosovo staatusesse;

59. rõhutab, et oma heakskiidetud põhimõtteid järgides on EL täielikult pühendunud Lääne-Balkani piirkonna, sealhulgas Kosovo Euroopa mõõtme edendamisele;

SERBIA

Kandidaatriigi edusammud

60. tervitab komisjoni soovitusi anda Serbiale ELi kandidaatriigi staatus;

61. tervitab Euroopa Ülemkogu otsust anda Serbiale ELi kandidaatriigi staatus ja kutsub Serbiat üles jätkama süsteemi- ja struktuurireforme. Komitee rõhutab vajadust astuda samme suhete normaliseerimiseks Kosovoga vastavalt stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi tingimustele, järgides täielikult piirkondliku koostöö põhimõtteid ja tagades kõigi sidusrühmade osalemise. Samal ajal loodab komitee, et ei astuta samme, mis võiksid ohustada nende Euroopa-suunalisi väljavaateid;

62. julgustab Serbia ametiasutusi jätkama konstruktiivseid samme, mida nad on teinud koostöö ja stabiilsuse arendamiseks piirkonnas;

⁽³⁾ Cdr 345/2009.

⁽⁴⁾ Vastavalt ÜRO resolutsioonile UNSCR 1244/1999.

63. avaldab kiitust edusammude puhul, mida Serbia on teinud ühinemiseelses protsessis, tehes kohandusi mitmetes valdkondades, sealhulgas inimõiguste, kohtusüsteemi, meediavabaduse ja Helsingi kriteeriumide vallas;

64. juhib tähelepanu sellele, et integratsiooniprotsessi jaoks on eriti oluline rakendada heanaaberlike suhete ja piirkondliku

koostöö põhimõtet ning arendada demokraatlikke menetlusi, vähemuste ja kohaliku omavalitsuse õigusi ning kodanikuühiskonda;

65. väljendab heameelt traditsioonilise vähemusrühma keeleliste õiguste kaitsmise üle ning selle üle, et 2011. aasta septembris võeti vastu riigimandi seadus ning osa volitusi kantakse üle Vojvodina autonoomsele piirkonnale ja kohalikele omavalitsustele.

Brüssel, 3. mai 2012

*Regioonide Komitee
president*

Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Roheline raamat perekonna taasühinemise kohta”

(2012/C 225/02)

REGIOONIDE KOMITEE

- juhib tähelepanu asjaolule, et samaaegselt perekonna taasühinemise küsimusega tuleb arvesse võtta ka „Integratsiooni uuendatud Euroopa töökava” (CdR 199/2011) ja „Euroopa mitmetasandilise valitsemise kultuuri” (CdR 273/2011), mis nõuab eriti Regioonide Komitee algatust;
- märgib, et rohelises raamatus on öeldud, et direktiivi kohaldamist kasutatakse teatavatel juhtudel hoiatusvahendina, ja rõhutab sellega seoses, et perekonna taasühinemise korda ei tohiks mõista kui rändevoogude piiramise vahendit – kõnealuse probleemi lahendamiseks tuleb tegutseda teistmoodi ja tegeleda selle põhjustega. Taasühinemise korra konkreetset eesmärgid on pigem parandada seaduslike rändajate integreerimist ja austada kõigis õiguste hartades põhimõttena kinnitatud õigust perekonnale;
- rõhutab, et üksikisikute õigus ühisele elule ühtse perekonnana ja õigus aga ka kohustus lapsi ülal pidada, õpetada ja harida ning seega neid enda juures hoida on põhiõigused ja põhikohustused kodakondsusest sõltumata, ja tuletab meelde, et seda on tunnustatud mitmetes riiklikes ja rahvusvahelistes sellele teemale pühendatud avaldustes;
- tuletab aga meelde, et riikide tegevus peab arvestama konkureerivaid proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõtteid, nii regioonide ja kohalike kogukondade integratsioonitegevuse rakendamise algatuse kindlamaksmuutmisel kui ka neile stabiilse ja õiguslikult kindla raamistiku loomisel;
- Komitee palub kohaliku tasandi suuremat kaasamist mitmetasandilisse valitsemisse, mis on ühtse, põhiõigustest lugupidava ning sihtkogukondade ja sisserändajate heaolu edendamiseks sobiva immigratsioonipoliitika eeltingimus.

Raportöör	Sergio SOAVE (IT/PES) Savigliano (CN) linnapea
Viitedokument	„Roheline raamat Euroopa Liidus elavate kolmandate riikide kodanike suhtes perekonna taasühinemise õiguse kohaldamise kohta (direktiiv 2003/86/EÜ)” COM (2011) 735 final

I. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Tugiraamistik

1. kiidab heaks komisjoni algatuse käivitada arutelu perekonna taasühinemise teemal, mida käsitleb ka direktiiv 2003/86/EÜ, et hinnata nimetatud direktiivi rakendamisel tekkinud kriitikat ning laiendada mitmete osapoolte märkuste ulatust (valitsusvälised organisatsioonid, kohalikud kogukonnad, teadlased);

2. peab vajalikuks otsust määrata arutelu aluseks roheline raamat, mis, rõhutades direktiivi mõningaid olulisi aspekte, tõstatab mitmeid küsimusi. Nõustub, et Euroopa Komisjon võib teha otsuse vastu võtta konkreetsed meetmed ainult konsulteerimise alusel;

3. tuletab meelde, et kohalikel ja piirkondlikel ametiasutustel on oluline roll integratsioonipoliitika ja sotsiaalse ühtekuuluvuse juhtimisel ning seetõttu tuleb nad täielikult kaasata perekonna taasühinemise eeskirjade kasutuselevõtmist käsitlevasse arutellu, et lihtsustada nii sisse- ja välisrändajate täielikku integratsiooni sihtriigis kui ka direktiivi võimalikku reformimist;

4. rõhutab, et see algatus järgib 2009. aasta detsembri Stockholm programmi ning 2008. aasta septembri Euroopa sisse- ja välisrändajate poliitika juhtimisele;

5. juhib tähelepanu asjaolule, et samaaegselt perekonna taasühinemise küsimusega tuleb arvesse võtta ka „Integratsiooni uuendatud Euroopa töökava” (CdR 199/2011) ja „Euroopa mitmetasandilise valitsemise kultuuri” (CdR 273/2011), mis nõuab eriti Regioonide Komitee algatust;

Arvamuse poliitiline kontekst

6. võtab arvesse asjaolu, et majanduskriis, mis Euroopat nii tugevalt mõjutab, võib moonutada arvamust direktiivi kohta. Seda ka samaaegselt uute Euroopasse sisenemiste tekke tõttu, mille on põhjustanud näiteks suur ja positiivne, paljusid Vahe-mere lõunakalda riike ühendav poliitiline liikumine Araabia kevad;

Põhimõtted ja hinnangud

7. märgib, et rohelises raamatus on öeldud, et direktiivi kohaldamist kasutatakse teatavatel juhtudel hoiatusvahendina, ja rõhutab sellega seoses, et perekonna taasühinemise korda ei

tohiks mõista kui rändevoogude piiramise vahendit – kõnealuse probleemi lahendamiseks tuleb tegutseda teistmoodi ja tegeleda selle põhjustega. Taasühinemise korra konkreetsed eesmärgid on pigem parandada seaduslike rändajate integreerimist ja austada kõigis õiguste hartades põhimõttena kinnitatud õigust perekonnale;

8. rõhutab, et üksikisikute õigus ühisele elule ühtse perekonnana ja õigus aga ka kohustus lapsi ülal pidada, õpetada ja harida ning seega neid enda juures hoida on põhiõigused ja põhikohustused kodakondsusest sõltumata, ja tuletab meelde, et seda on tunnustatud mitmetes riiklikes ja rahvusvahelistes sellele teemale pühendatud avaldustes. Täpsemalt määratleb 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni artikkel 16 perekonda kui „ühiskonna loomulikku ja põhilist üksust”, andes talle „õiguse ühiskonna ja riigi kaitsele”; ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 9 sisaldab õiguspäraselt üksikisiku põhiõiguste hulgas ka õigust perekonnale;

9. loodab, et sisse- ja välisrändepoliitika austab täielikult neid põhiõigusi, mis on kooskõlas Strasbourgis ja Luxembourgis kohtute langetatud selgete ja sisuliste otsusega vastavates kohtuasjades;

10. samuti kutsub hindama perekonna taasühinemise mõju. Direktiiv kinnitab, et perekonna taasühinemine aitab luua sotsiaal-kultuurilist stabiilsust, mis lihtsustab integratsiooni ja võimaldab edendada majanduslikku ja sotsiaalset sidusust, millest saavad kasu vastuvõtavad kohalikud omavalitsused. Tuleb tunnustada, et perekonna taasühinemise õiguse kohaldamine on suur samm väljakujunenud sisse- ja välisrändepoliitika suunas, kuna sisse- ja välisrändajate olemasolu stabiliseerimisele pööratakse tähelepanu kui vastuvõtva riigi tõhusa sotsiaal-majandusliku integratsiooni olulisele vahendile. See näib olevat otstarbekalt oluline samm, mis aitab piirata ebaseaduslikku sisse- ja välisrändet ja vähendada sotsiaalse tõrjutuse ohtlikke vorme;

11. märgib, et kõikides Euroopa riigiõigustes peetakse peresidet majandusliku ja sotsiaalse solidaarsuse kindlate kohustuste allikaks. Selle sideme väärtustamine sisse- ja välisrändajate perekondade puhul perekonna taasühinemise õiguse suurema tunnustamise kaudu näib seega olevat konkreetne vahend, et välismaalased tajusid, et neile kehtestatud paljud kohustused (administratiivsed ja organisatoorsed) ei ole lihtsalt repressiivpoliitika või politsei vahendite tulemus, vaid osa suuremast projektist, mille

eesmärgiks on ühiskonna üldine areng, kuhu nad on kutsunud *aktiivselt* panustama, mitte ainult oma õigusi taga nõudes, vaid ka tunnistades oma kohustusi, et *kodanikulojaalsuse* ja teiste eest *vastutamise* põhimõtted saaksid realiseeruda;

12. selles perspektiivis eeldab, et eriti võetakse arvesse perekonna tuumiku kaitset, millele viidatakse juba direktiivis, ja selle raamistiku piires erilist ja kõrgemat kaitset väärivate alaealiste laste taasühendamise õigust. Teiste perekonnavormide osas, võrreldes ka rändaja päritolumaa normide ja tavade, peab vajalikuks jätta üksikute või üldiste juhtude hindamine liikmesriikidele. Kui aga Euroopa Komisjon konsultatsiooni tulemusel leiab, et Euroopa tasandil on vaja vastu võtta „perekonna” ühtne määratlus, peab see olema kooskõlas ELi teistes õigusaktides sisalduvate määratlustega;

13. arvestades nende üldiste põhimõtete ja hinnangute tähtsust, leiab, et ei oleks vaja oluliselt piirata direktiivis tunnustatud ja Lissaboni lepingus kinnitatud üksikute riikide kaalutusõigust. Tuleb aga meelde, et riikide tegevus peab arvestama konkureerivaid proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõtteid, nii regioonide ja kohalike kogukondade integratsioonitegevuse rakendamise algatuse kindlaksmuutmisel kui ka neile stabiilse ja õiguslikult kindla raamistiku loomisel.

II. ROHELISE RAAMATU KÜSIMUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Perekonna mõiste ja nõuded perekondlikele sidemetele

14. leiab, et piiramata kõikide ELis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õigust taasühineda oma perekonnaliikmetega, on mõistlik kohaldada selle õiguse suhtes kindlad tingimused, kuni see ei piira direktiivi mõtet, mille eesmärk on hõlbustada integratsiooni ja stabiliseerumist;

15. leiab, et direktiivi praegune sõnastus võib tekitada õiguslikku ebakindlust ja küsitavusi tõlgendamisel, ning palub kaaluda võimalust kehtestada Euroopa tasandil teises riigis viibimise minimaalne kestus, mis oleks kooskõlas perekonnaelu stabiilsusnõudega ja millega järgitaks korduvrände mudelitega sarnaseid mudeleid, kui asjaomased inimesed osalevad vabatahtliku tagasipöördumise programmides;

16. teeb ettepaneku, et taasühineva abikaasa vanuse alampiir tuleks järk-järgult kokku viia abielumisea alampiiriga, mis on

kehtestatud vastuvõtva riigi õiguses, välja arvatud üksikjuhtumite puhul, mil seda võidakse erandkorras alandada. See tagab maksimaalse võimaliku ühtsuse ja väldib võimalikku diskrimineerimist vanuse alusel;

17. juhhib tähelepanu asjaolule, et perekonna taasühinemise õiguse kohta sätestatud kaks erandit seoses alaealiste lastega (artikli 4 lõike 1 viimane lõik ning lõige 6), millel on olnud vähe praktilist tähtsust, tuleks tühistada. Igal juhul soovib, et otsused tuleb alati vastu võtta lapse huvides ja alaealiste õiguste kaitset väärtustades. Samadel põhjustel soovib, et alaealiste laste perekonnaga taasühinemise õigus oleks tagatud ka vanematevahelise abielusideme puudumise korral, seda seaduslike ja bioloogiliste laste vahelise diskrimineerimise vältimiseks;

18. seoses valikulise klausliga teiste pereliikmete kohta, kes pole ei abikaasa või registreeritud elukaaslane ega lapsed, leiab, et tuleks säilitada üksikute riikide kaalutusõigus identifitseerimise kriteeriumite hindamisel; märgib pigem, et praegune direktiiv ei selgita, kuid peaks selgitama tagajärgi perekonnaliikmetele taasühinemist taotleva isiku pereliikme surma, abielu kehtetuks tunnistamise, lahutuse, liikmesriigist lahkumise või isaduse tuvastamise juhtudel;

Integratsioonimeetmed

19. soovib juba olemasolevate erinevate meetmete tõhususe ennetavat järelevalvet (nn „lahkumiseelsed” meetmed ja vastuvõtvast riigis rakendatavad meetmed). Esialgse uuringu põhjal soovib komitee siiski vältida lahkumiseelseid meetmeid, mis ei ole taasühinemist taotleva isiku pereliikmete jaoks teostatavad kirjaoskamatus, materiaalsete kulude või linnadest kaugele jääva asukoha, mis sisuliselt tähendab taasühinemise õigusest ilmajäämist. Lisaks peab komitee vajalikuks, et juhul, kui pärast vastuvõturriiki saabumist nõutakse osalemist keelekursusel ja/või kodanikuõpetuse ja/või vastuvõtva ühiskonna ajalugu ja kultuuri tutvustavatel kursustel, siis tuleks neid kursusi pakkuda tasuta, et vältida diskrimineerimist varalise seisundi alusel, ning nende korraldamisel tuleks muu seas kasutada ka Euroopa integratsioonimudelite kriteerium;

Vastuvõtuvõimega seotud ooteaeg

20. liikmesriigi poolt taasühinemist taotleva isiku suhtes kehtestatud teiste materiaalsete tingimuste hindamisel (majutuse kättesaadavus, tervisekindlustus, piisava sissetuleku olemasolu) soovib, et need oleksid kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ega ei tooks kaasa meeleväldseid piiranguid. Eelkõige loodab, et direktiivi rakendamisel võtavad liikmesriigid vastu sellise korra, mis aitab kinnistada, et need tingimused põhinevad objektiivsetel ja kontrollitavatel kriteeriumitel, mitte üldistel ja meeleväldsetel piiravalt tõlgendatavatel klauslitel;

21. soovib liikmesriigi vastuvõtukriteeriumi kui võimaliku taasühinemise toetamise hinnanguvahendi kaotamist, kuna see on koostatud kui väljarännete lisakontrolli vahend, mis on vastuolus Euroopa Liidu õiguse põhimõtetega;

22. märgib, et taasühinemist taotleva isiku pereliikmete elamisloa kehtivusaeg peab olema võrdne taasühinemist taotleva isiku omaga, arvestades võimalust vastu võtta lahendusi, mis on kooskõlas korduvrände mudelitega, juhul kui osaletakse vaba-tahtliku tagasipöördumise programmides;

Varjupaigaküsimused

23. leiab, et vastavalt Stockholmi programmi nõuete seoses erikaitset (varjupaik, pagulasseisund, täiendav kaitse) saavate kolmandate riikide kodanike perekonna taasühinemisega, peaks erinevaid staatuseid kohtlema kindlate ja sõltumatute normide abil, mis arvestavad konkreetseid olukordi (ka praktilisi raskusi informatsiooni ja dokumentide esitamise nõuete täitmisel), kus on asjaomased kaitse saajad. Direktiiv, mis puudutab üldist taasühinemise korda, ei tohiks seega olla rakendatud välismaalaste pereliikmetele, kes saavad kaitset, samal ajal kui viimaste perekonna taasühinemine peaks olema sõltumatu süsteemi arutlusobjekt, ka viitega peresidemetele, mis vajadusel on loodud pärast sisenemist vastuvõtva liikmesriigi territooriumile;

Pettus, kuritarvitamine ja menetlusküsimused

24. leiab, et kui mõnede riikide otsus võtta laste identifitseerimiseks kasutusele DNA proov pole rakendatud kui *äärmuslik meede*, rikuks see nii proportsionaalsusprintsipi kui ka põhiõigusi, nagu õigus isiklikule ja pereelule (Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikkel 8);

25. palub komisjonil ja/või liikmesriikidel esitada andmed mugavusabielude kaudu läbi viidud pettuste tegelikust ulatusest. Kindla tõendusmaterjali puudumisel arvab, et kõigis liikmesriikides tuleks läbi viia uuring selle nähtuse ulatuse kindlaksmääramiseks ning edendada nende probleemide vastu võitlemise häid tavasid;

26. perekonna taasühinemise kulud, mis on praegu esitaja kanda, tekitavad riski, et mõni riik tõstab kunstlikult (instrumentaalselt) administratiivtasusid eesmärgiga asetada omavoli-lisi piiranguid riiki sisenemisele, mis on teravas kontrastis proportsionaalsusprintsipiga, mis nõuab vahendite kooskõlastamist vastavalt: eesmärgiks on soodustada ja mitte takistada käesoleva õiguse kasutamist. Seega oleks vajalik, et liikmesriigid oleksid üles kutsutud määrama kindlaks kulud sellisel moel, mis ei seaks kahtluse alla kogu direktiivi praktilist rakendamist;

27. märgib, et liikmesriikidele tuleks soovitada arvestada direktiivi poolt kehtestatud lõpptähtajaga, millal peab otsus taasühinemise küsimuses olema vastu võetud. Riigi poolt kehtestatud erandite tegemise kord, mis on suunatud antud tähtaega igal põhjusel laiendama, näib takistusena kogu direktiivi rakendamisel;

Horisontaalsätete austamine

28. seoses direktiivi poolt sätestatud väidetavate raskustega kahe kohustusliku horisontaalse klausli osas, loodab, et komisjoni poolt on rakendatud kõik lepingutes sätestatud vahendid ja meetmed ning need kinnitavad liikmesriikide täielikku austust ühenduse õiguse vastu.

III JÄRELDUSED

29. Komitee palub kohaliku tasandi suuremat kaasamist mitmetasandilisse valitsemisse, mis on ühtse, põhiõigustest lugupidava ning sihtkogukondade ja sisserändajate heaolu edendamiseks sobiva immigratsioonipoliitika eeltingimus. Integratsiooni näidisjuhtumeid on registreeritud paljudes Euroopa piirkondades ja kogukondades ning mitmed liikmesriikide õigusaktide küsitavused direktiivi üksikjuhulisel tõlgendamisel on saanud positiivse lahenduse just nimelt kohalike institutsioonide praktikas. Regioonide Komitee rõhutab vajadust hankida sellel teemal võimalikult palju informatsiooni ja pakub liikmesriikidele ja teistele Euroopa institutsioonidele täielikku koostööd teabe ja hea tava kogumisel ning levitamisel seal, kus need andmed on saadaval kohalikul või piirkondlikul tasandil.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „ELi õhukvaliteedi ja heitkoguste poliitika läbivaatamine”

(2012/C 225/03)

REGIOONIDE KOMITEE

- märgib, et õhukvaliteedi paranemise aeglustumist näitava suundumuse põhjustajaks on olulisel määral liialt tagasihoidlik saasteallikale suunatud ELi poliitika ja liiga vähesed riiklikud meetmed. Nende probleemide lahendamisel on suur koormus ja vastutus pandud kohalike ja piirkondlike omavalitsuste õlule. Vaja on mitmetasandilist lähenemisviisi, mille raames iga valitsustasand (Euroopa, riiklik, piirkondlik ja kohalik) peab võtma vastutuse ning rakendama meetmeid, mida asjaomane valitustasand võib võtta ja peab võtma;
- rõhutab, et ELi immissiooni- ja ELi heitkoguste poliitika tuleb teineteisega siduda. Seetõttu on hädavajalik, et poliitika väljatöötamise etapis viiakse kooskõlla ELi saasteallikale suunatud poliitika ja immissioonipoliitika eesmärkide tase ja sünkroniseeritakse ajakavad;
- soovib tugevdada ELi heitkoguste poliitikat eelkõige tagades, et teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitleva direktiivi (NEC-direktiiv) läbivaatamine oleks piisavalt kaugeleulatuv, et vähendada taustkontsentratsioone; karmistades sõidukitele kehtestatud EURO norme NO₂/NO_x ja tahkete osakeste osas, samuti teistele mobiilsetele saasteallikatele kehtestatud heitkoguste norme; täites lüngad sõidukitele kehtestatud ELi heitkoguste normide ja reaalses oludes sõidukite poolt tegelikult õhku paisatavate heitkoguste vahel. Käsitleda tuleb ka laeva- ja lennuliiklusest tulenevaid heitkoguseid ning põllumajandusest pärit ammoniaagiheiteid;
- soovib õhukvaliteedi direktiivide (2008/50/EÜ ja 2004/107/EÜ) läbivaatamisel eelkõige vähendada saasteainete arvu ning piirtasemete ja sihtväärtuste hulka, keskendudes kõige enam saastavatele ainetele ja nendele näitajatele, mis kajastavad kõige paremini terviseaspekte. Samuti tuleks uurida, kas osakeste kontsentratsioon ja elementaarne/must süsinik on sobivamad näitajad ning millises vormis tuleks need direktiivi lisada. Lisaks tuleks kaaluda PM₁₀ aastase keskmise piirtaseme kasutamist, võttes aluseks mitme aasta keskmise kontsentratsiooni, laiendada täiendavate erandite võimalust NO₂ taseme alandamiseks teatud tingimustel ning kehtestada spetsiifilisemad reeglid mõõtejaamade paigaldamisele võrreldavuse tagamiseks.

Raportöör

Cor LAMERS (NL/EPP), Houteni linnapea

Viitedokument

Euroopa Komisjoni asepresidendi 19. juuli 2011. aasta kiri

I. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

A. Üldised märkused

1. on teadlik Euroopa Komisjoni kavatsusest esitada 2013. aastal täielikult läbivaadatud Euroopa õhukvaliteedi poliitika, mis sisaldab uusi pikaajalisi eesmärke 2020. aastale järgneva perioodiks. Kõnealune läbivaatamine on väga laiaulatuslik, hõlmates järgmisi elemente:

— õhusaastet käsitleva temaatilise strateegia läbivaatamine (COM(2005) 446 final);

— saasteallikale suunatud ELi poliitika karmistamine;

— järgmiste direktiivide liitmine üheks direktiiviks:

— välisõhu kvaliteeti ja Euroopa õhu puhtamaks muutmist käsitlevate direktiivide (2008/50/EÜ ja 2004/107/EÜ) läbivaatamine;

— teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitleva direktiivi (direktiiv 2001/81/EÜ) läbivaatamine;

2. hindab kõrgelt Euroopa Komisjoni komiteele esitatud taotlust koostada ELi õhukvaliteedi poliitika tulevikku käsitlev perspektiivarvamus;

3. märgib, et käesolevas arvamuses ⁽¹⁾ esitletakse nii haldus- alaseid/poliitilisi kui ka tehnilisi aspekte (õigusakte puudutavad soovitusel ja protsessiga seotud ettepanekud), kuna tegu on perspektiivarvamusel, mis valmib ELi otsustusprotsessi selles etapis, mil kogutakse ekspertide seisukohti;

4. sedastab, et õhu kvaliteet mõjutab kodanike igapäevaelu ja tervist nii linna- kui ka maapiirkondades. Õhu kvaliteedi parandamise keskmes peavad olema rahvatervis ja keskkond. Samaaegselt tuleb püüda selle poole, et valitseks tasakaal majandusliku arengu ja õhusaaste vähendamise vahel. Keskkonna- ja tervisekaitse parandamine võib samaaegselt anda ka majanduslikke impulsse ja langetada negatiivsete tervisemõjude ja -kahjude majanduslikke kulusid;

5. väljendab heameelt selle üle, et õhu kvaliteet Euroopas on oluliselt paranenud ELi õhukvaliteedi poliitika ning liikmesriikide (riigi, piirkonna ja kohaliku tasandi) poliitika ja meetmete

kombineerimise tulemusena. Kaks viimast aastakümnet näitavad paranemise suundumust. Siiski teeb komiteele muret selle tõusva suundumuse hiljutine aeglustumine;

6. märgib, et kõige suuremaid probleeme ja kitsaskohti põhjustab linnastute õhusaaste. Vaatamata kõigile kohaliku ja piirkondliku tasandi meetmetele, ei õnnestu paljudel Euroopa linnadel täita õigeaegselt tahketele osakestele (PM10 ja PM2,5) ja NO₂-le kehtestatud norme, mistõttu elab suur osa eurooplastest aladel, kus valitseb tervisele ohtlik õhusaaste kontsentratsioon;

7. väidab lisaks, et õhusaaste mõjutab ka maapiirkondi ja linnapiirkondade äärealasid, millel on oluline mõju keskkonnale, kultuuritaimedele ja looduslikele elupaikadele;

8. nendib, et õhusaastet tuleb vähendada, kuid samaaegselt tuleb tagada meie linnade adekvaatne sotsiaalne ja majanduslik toimimine. Enamikes liikmesriikides maanteedel liikuvad sõidu- ja veoautod (mis kasutavad peamiselt diislikütust ja bensiini) on üks suurim otsene NO₂ õhusaaste kitsaskohtade põhjustaja. Vajalikud on praegusest tõhusamad meetmed nii heitenormide kui ka liikluskorralduse osas;

9. on arvamusel, et ELi õhukvaliteedi poliitika läbivaatamise keskne küsimus peab olema viis, kuidas ELi õigusaktid saavad tuua kaasa õhukvaliteedi paranemise (st millist tüüpi õigusaktide ja milliste meetmete abil). Selle jaoks on olulised vähemalt järgmised aspektid: mitmetasandilisest valitsemisest lähtuv lähenemisviis, terviklik lähenemisviis ja ELi õigusaktide praktiline elluviimine Euroopa linnades. Prioriteediks tuleb seada ELi direktiivi rakendatavus ja selle rakendamisega seonduvad probleemid linnades ja piirkondades;

10. märgib, et valitsemisküsimus peab olema oluline aspekt ELi õhukvaliteeti käsitlevate uute õigusaktide koostamisel. Õhusaastel on piiriülene ja riiklik mõõde ning seepärast tuleb sellega tegeleda kõikidel valitustasanditel (Euroopa, riigi, piirkondlikul ja kohalikul tasandil). Komitee soovib mitmetasandilist lähenemisviisi, mille raames iga valitsustasand võtab oma osa vastutusest ning rakendab meetmeid, mida on kõige parem võtta ja peab võtma asjaomasel valitustasandil;

11. rõhutab tervikliku lähenemisviisi olulisust ELi uute õigusaktide koostamisel. Saastet tuleb ennetada võimalikult suurel määral. Oluline on teha kindlaks saaste põhjused ja tegeleda heidetega nende tekkekohas majanduslikult kõige tõhusamal ja keskkonnasäästlikumal viisil;

⁽¹⁾ Käesoleva arvamuse koostamiseks korraldas Regioonide Komitee oma subsidiaarsuse järelevalve võrgustiku konsulteerimise. Konsultatsiooniaruanne avaldati 2011. aasta detsembris.

12. sedastab, et rahvatervise parandamine eeldab ambitsioonikat ELi õhukvaliteedi poliitikat. Samas ei ole saasteainetele ELi piirtasemeid seadev immissioonipoliitika võimalik ilma saasteallikale suunatud ELi meetmeid sisaldava tõhusa heitkoguste poliitikata. Läbivaadatud direktiivi eesmärkide tase tuleb seepärast hoolikalt kooskõlla viia õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade eesmärkide taseme ja ELi heitkoguste poliitikaga (saasteallikale suunatud poliitikaga). Selles kontekstis on komitee arvamusel, et õhukvaliteedi direktiivide (2008/50/EÜ ja 2004/107/EÜ) ühendamine teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärasid käsitleva direktiivi (2001/81/EÜ) läbivaatamisega edendaks eesmärkide erinevate tasemete kooskõlastamist;

B. Õhukvaliteedi temaatiline strateegia ja selle rakendamine liikmesriikides

Temaatiline strateegia

13. on arvamisel, et õhusaastet käsitlev temaatiline strateegia on andnud panuse sellesse, et kodanikud puutuvad vähem õhusaastega kokku ja et keskkonna olukord on paranenud;

14. avaldab kahetsust selle üle, et mitte kõiki temaatilises strateegias sisalduvad saasteallikale suunatud meetmeid ei ole tegelikult ellu viidud. Kõige silmatorkavamad puuduvad saasteallikale suunatud ELi meetmed on järgmised:

- lämmastikuringluse integreeritud lähenemisviisi väljaarendamine;
- teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärasid käsitleva direktiivi (2001/81/EÜ, NEC-direktiiv) läbivaatamine, mis on oluline taustkontsentratsioonide puudutava lähenemisviisi jaoks, ent millega tegelemist on kahjuks korduvalt edasi lükatud;

Rakendamine kohalikul ja piirkondlikul tasandil

15. märgib, et kohalikud omavalitsused ja piirkonnad teevad suuri jõupingutusi õhu kvaliteedi parandamiseks, võttes muu hulgas järgmisi meetmeid:

- säästvamate transpordiliikide propageerimine, näiteks tõhusam ja atraktiivsem ühistransport, jalgrattateed, sissesõidupiiangud (kõige enam saastavatele) sõiduautodele ja/või veoautodele (keskkonnatsoonid) ning keskkonnasõbralike/sõbralikemate autode propageerimine, võimaldades neile näiteks eeliskohtlemist ligipääsul ja/või parkimispoliitikas;
- transpordijuhtimise valdkonna parandamine, liiklusvoogude sujuvam kulgemine tänu kiirusepiirangutele ja innovatiivsete logistiliste kontseptsioonide arendamisele kaupade tarnimiseks kesklinnadesse;
- õhus lendleva tolmu ärahoidmine, parandades teekatteid ning keelustades naastrehvide kasutamise kesklinna teedel;
- infrastruktuur ja hoonestamine, näiteks: kütet käsitlevad kohaliku tasandi määrused (kui riiklik õigussüsteem seda

võimaldab), heitkoguste vähendamine ruumide kütmisel, linnade kaugkütte propageerimine, kütteseadmete ajakohastamine, teede ja hoonete vahel avarama ruumi loomine, haljasalade mahu suurendamine. Viimase punkti juures tuleb mainida, et tänavate ääres ja teepeenardel olevad haljasalad (isoleeriv haljastus) ei avalda suurt mõju. Tõendatav lisandväärtus on üksnes suurtel haljasaladel, nagu pargid ja metsad;

16. sedastab, et Euroopa poliitika peaks püüdma jätkuvalt ja aktiivsemalt saavutada kõigil tasanditel eelkõige koguselist vähendamist ning motoriseeritud erasõidukite ja maanteekaubaveo ruumilist ja sektoripõhist ümbersuunamist. Samas tuleb siiski viidata sellele, et PM₁₀ ja PM_{2,5} ning NO₂ normidest kinni pidamist ei ole võimalik tagada üksnes selliste meetmete abil. Selle peamiseks põhjusteks on kolme liiki takistused: piiratud mõju, piiratud võimalused ja piiratud poliitiline tegevusvabadus (vt punktid 17, 19 ja 22);

17. on arvamisel, et üksikute kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on vaid ruumiliselt piiratud mõju kohaliku õhukvaliteedi parandamisele (takistuste esimene liik). Kohalik ja piirkondlik poliitika on suunatud kohalikest allikatest pärit heitkoguste vähendamisele, samas kui iseäranis kohaliku PM₁₀-, PM_{2,5}-peenosakeste ja osooni kontsentratsiooni suure osa põhjustaja on just piiriülene ja/või piirkonnaülene saastamine;

18. täheldab, et õhusaasteainete mõõdetud kõrged taustkontsentratsioonid ja teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärasid käsitleva direktiivi (2001/81/EÜ) sageli ebapiisav rakendamine ja läbivaatamine võib avaldada piiravat mõju kohalike ja piirkondlike omavalitsuste meetmete eduvõimalustele täita ELi kehtestatud õhukvaliteedi norme. Kõik heitkogused kokku (kohalikud, piirkondlikud, riiklikud ja rahvusvahelised) tekitavad nn taustkontsentratsioonid. Need taustkontsentratsioonid võivad olla niivõrd kõrged, et kohalikul tasandil pruugib tekkida vaid väike saaste, et jõuda piirtasemeteni või need ületada. Sellistel juhtudel on asjaomaste linnade ja piirkondade mõjutamisvõimalused loomulikult äärmiselt piiratud;

19. järeldab, et kohalike ja piirkondlike omavalitsuste võimalused meetmete võtmiseks on piiratud (takistuste teine liik). Linnade poliitika on suunatud liikuvusele, ruumilisele planeerimisele ja konkreetsete meetmete võtmisele probleemsete kollete kõrvaldamiseks. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ei saa võtta peaaegu ühtegi tõhusat saasteallika eripäralt suunatud meetet;

20. tõstab esile, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on oma õhukvaliteedi poliitika koostamisel arvestanud eelistega, mis tuleneksid saasteallikale suunatud meetmete üleeuroopalisest rakendamisest. Tagantjärele tuleb tõdeda, et liialt tagasihoidlik saasteallikale suunatud poliitika – mis lisaks ei ole alati kaasa toonud soovitud efekti Euroopa maanteedel (vt osa D) – on peamine süüdlane piirtasemete ületamises kohalikul ja piirkondlikul tasandil;

21. nendib, et kohalike kontsentratsioonide jätkuv alandamine üksnes kohalike meetmete abil võib avaldada suurt mõju igapäevasele elule ning tekitab märkimisväärsed kulused. Need vajavad rahalisi vahendeid, mida kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel tihti ei ole ja mille üle otsustamiseks neil kõigis liikmesriikides ametlikud pädevused puuduvad. Lisaks on saasteallikale suunatud poliitika rahvusvahelisel ja Euroopa tasandil palju kulutõhusam;

22. sedastab, et kohalike ja piirkondlike omavalitsuste pädevused on piiratud (takistuste kolmas liik). Kahjuks ei võeta paljudes liikmesriikides toetavaid meetmeid riigi tasandil – või ei tehta seda piisaval määral. See nõrgestab kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi veelgi. Nii näiteks ei ole mitte igas liikmesriigis koostatud riiklikku õhukvaliteedi kava. Reeglina ei valita õhukvaliteedi käsitlemisel integreeritud lähenemisviisi, mis on siduv kõikidele valitsustasanditele. Samuti esineb juhtumeid, kus riigi valitsus ei soovita kohalikel või piirkondlikel omavalitsustel võtta täiendavaid või rangemaid meetmeid, või neid selles lausa takistab. Mõningates liikmesriikides ei ole näiteks madala heitkoguse tasemega tsoonide kehtestamine kohalike omavalitsuste pädevuses, vaid sellega tegeleb liikmesriigi valitsus. Kohaliku ja piirkondliku tasandipoliitika võimaluste seavad piirid ka ELi siseturu eeskirjad. Kaupade ja inimeste vaba liikumist piirab ikkagi suurte keskkonnatsoonide (nt piirkondlike keskkonnatsoonide) loomine ning teede ja sildade sulgemine. Ka saastavate sõidukite üleriigiline keelustamine on sel põhjusel võimatu;

23. märgib, et eri liikmesriikides valmistatakse ette riiklikke õigusakte, mille alusel oleks võimalik ELi õigusaktide rikkumiste eest määratud rahalisi trahve sisse nõuda kohalikelt ja piirkondlikelt omavalitsustelt. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on kohustatud piirtasemetest kinni pidama nende käsutuses olevate piiratud võimaluste ja vahenditega. Euroopa ja riikliku valitsustasandi käsutuses on palju ulatuslikumad ja tõhusamad võimalused ja vahendid. Seepärast peab rahaliste trahvide tasumine – piirtasemete täitmata jätmisel – jääma liikmesriikide vastutusalasse. Komitee peab igasugust trahvide „ülekanndmist” kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele põhjendamatuks ja võitleb selle vastu;

Mitmetasandilisest valitsemisest lähtuv lähenemisviis

24. märgib, et õhukvaliteedi paranemise aeglustumist näitava suundumuse põhjustajaks on olulisel määral liialt tagasihoidlik saasteallikale suunatud ELi poliitika ja liiga vähesed riiklikud meetmed. Nende probleemide lahendamisel on suur koormus ja vastutus pandud kohalike ja piirkondlike omavalitsuste õlule;

25. nendib samuti, et õhusaaste vastane võitlus ei ole liikmesriikide vahel piisavalt kooskõlastatud. Seega ei ole naaberriikide teabe- ja häiretasemed samad, liikmesriikide vahel reaajas toimuv teabevahetus tõsistes saasteolukordades ei ole korraldatud ning suurte, mitmeid riike hõlmavate ühiste saasteapiirkondade puhul ei ole tegevuskavad kooskõlastatud;

26. rõhutab, et õhukvaliteedi probleeme ei saa lahendada üksainus valitsustasand, samuti ei ole võimalik, et vaid üksainus valitsustasand viib ellu ELi poliitikat. Vaja on mitmetasandilist lähenemisviisi, mille raames iga valitsustasand (Euroopa, riiklik, piirkondlik ja kohalik) peab võtma vastutuse ning rakendama meetmeid, mida asjaomane valitustasand võib võtta ja peab võtma;

27. märgib, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused sõltuvad osaliselt riiklikest ja rahvusvahelistest saasteallikale suunatud meetmetest, mis aitavad heitkoguste vähendamise teel kaasa taustkontsentratsioonide olulisele vähendamisele. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused saavad jälle sellest lähtuvalt sõnastada oma poliitika, näiteks karmistada keskkonnatsoonidele kehtivaid sissepääsundeid;

28. on arvamusel, et õhukvaliteeti puudutavate õigusaktide rakendamine ei ole ainult juriidilise rakendamise küsimus (ülevõtmine riigi õigusaktidesse). Kui liikmesriigisisene institutsionaalne ülesehitus seda võimaldab, soovitab komitee koostada riiklikud ja/või föderaaltsandilise õhukvaliteedikavad ja/või vähendamisprogrammid, milles kasutatakse terviklikku ja kooskõlastatud lähenemisviisi ja arvestatakse kõnealuse nähtuse piiriüleseid aspekte. Komitee pooldab mitmetasandilist lähenemisviisi ja viitab valitsustasandite vaheliste rühmade loomisele liikmesriikides, kus eri valitsustasandite eksperdid koostavad riiklikud kavad ja programmid üheskoos⁽²⁾. Seeläbi edendatakse riiklike, piirkondlike ja kohalike meetmete terviklikkust ja kooskõla;

29. hindab kõrgelt Euroopa Komisjoni jõupingutusi selle nimel, et juhtida tähelepanu kohalike ja piirkondlike omavalitsuste parimatele tavadele, ning taotleb selle poliitika jätkamist;

30. märgib, et sidusus ja koostoime rahvusvahelisel tasandil aset leidvate arengutega on oluline, ning viitab sellele, et teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärasid käsitleva ELi direktiivi (2001/81/EÜ) läbivaatamisel tuleb ilmtingimata arvestada läbivaadatud Göteborgi protokolli sisalduvate heitkoguste ülemmääradega;

C. ELi heitkoguste poliitika ja ELi immissioonipoliitika vaheline seos ja koostoime

Terviklik lähenemisviis⁽³⁾

31. on seisukohal, et eri saasteaineid käsitlevate meetmete vaheline seos ja koostoime on olulised. Selle jaoks on põhimõttelise tähtsusega ELi õhukvaliteedi poliitika terviklik käsitlemine koos teiste poliitikavaldkondadega – eelkõige kliima, tööstuse, transpordi, eluaseme ja energiaga. Transpordipoliitika säästlikumaks muutmine ja säästlikumate energiatootmise ja -tarbimise viiside kasutuselevõtt võivad viia õhusaaste märkimisväärseni vähenemiseni;

⁽²⁾ Selliseid töörühmi soovitati luua arvamuses CdR 164/2010 fin.

⁽³⁾ Tegemist on Regioonide Komitee poolt korduvalt esitatud soovitusel, mis sisaldub järgmistes arvamustes: CdR 164/2010 fin ja CdR 140/2011 fin.

32. avaldab kahetsust selle üle, et sageli jääb vajaka meetmete koostoisemest. Meetmed, millel on positiivne mõju ühes valdkonnas, võivad avaldada negatiivset mõju mõnes teises valdkonnas. Biomassi kasutamise kasv, näiteks biodiislikütusena väikestes rajatistes, võib viia tahma heitkoguste suurenemiseni ja see omakorda kujutab endast ohtu õhukvaliteedile ja rahvatervisele. Diislikütust kasutavate sõidukite arvu kasvu tulemuseks võib küll olla CO₂ heitkoguste vähenemine, ent see mõjutab negatiivselt tahkete osakeste heitkoguseid. Tahkete osakeste heitkoguste vähendamise tehnoloogiad võivad omakorda negatiivselt mõjutada diislikütust kasutavate sõidukite NO₂ heitkoguseid, mis aeglustab (ja on juba aeglustanud) NO₂ kontsentratsiooni alanemise trendi. Poliitikate ulatuslikum lõimimine peab selliseid negatiivseid mõjusid ennetama võimalikult suurel määral ning seejuures on soovitatav pürgida olukorra poole, millest võidaksid kõik asjaomased poliitikavaldkonnad, või vähemalt kehtestada kriteeriumid, mille alusel eelistada ühe või teise eesmärgi prioriteediks seadmist;

33. sedastab, et oleks mõistlik siduda õhu kvaliteedi parandamise poliitika alternatiivsete energiaallikate kasutamise edendamise poliitikaga. Alternatiivsete energiaallikate (näiteks maasoojust kasutavad seadmed, päiksepaneelid jt) kasutamine aitaks oluliselt õhu kvaliteeti parandada;

34. juhib tähelepanu sellele, et kliimamuutuste vastase võitluse poliitika ja õhukvaliteedi poliitika ei ole piisavalt lõimitud. Õhukvaliteedi poliitika avaldab üldiselt positiivset mõju kliimamuutustega võitlemisele. Kliimapoliitika mõju õhusaastele on aga piiratud. Kliimapoliitikal on nimelt oma dünaamika ja ka oma ajakava. Kliimapoliitika tähelepanu on suunatud enam pikale perspektiivile, seda vastupidiselt õhukvaliteedipoliitikale, mis keskendub lühikesele ja keskpikale perspektiivile;

35. on seisukohal, et õhukvaliteedi poliitika ja keskkonnamüra käsitleva poliitika vahel on väga suur potentsiaalne koostoime, seda eelkõige siis, kui suudetakse vähendada liiklust. Komitee on arvamisel, et ka siin tuleb pürgida olukorra poole, millest võidaksid mõlemad poliitikavaldkonnad (*);

36. nõuab heitkoguseid ja immissioone puudutava andmekogumise laiendamist nn integreeritud seire (inglise keeles *integrated monitoring*) abil, mis hõlmab heitkoguste vastastikku kooskõlastatud registreerimist ja hindamist, ainete skaala laiendamist (juhuil kui on võimalik nõuetekohaselt tõestada, et saasteained tõepoolest mõjutavad inimeste tervist või keskkonda või muud, ning kui hindamisega seoses piirduktakse järelevalvega modelleerimise teel), leviku mudelite koostamist ning ruumilis-ajalise koormuse käsitlemist, ja seda selgesõnalisel tingimusel, et see ei too kaasa ülemäärast halduskoormust;

ELi heitkoguste poliitika ja ELi immissioonipoliitika vaheline seos

37. rõhutab seda, et immissioonipoliitika (ELi piirtasemed) ja heitkoguste poliitika (saasteallikale suunatud ELi meetmed) seos ja koostoime on põhimõttelise tähtsusega. Immissioonid on nimelt heitkoguste tasemetest, heitkoguste õhkupaikamise koha ja nende ülekande või levikutingimuste tagajärg. Lisaks on

immissioonide (kontsentratsioonitasemetest) vähendamist võimalik kõige tõhusamalt saavutada ambitsioonika heitkoguste poliitika abil;

38. järeldab, et ELi ambitsioonikas immissioonipoliitika ei ole ilmtingimata viinud ELi ambitsioonika heitkoguste poliitikani ja see on tekitanud teatud tasakaalustamatuse ilmingud kahe poliitika vahel. Seega on rakendamise probleemid paljudes Euroopa linnades (vt osa B) ja õhukvaliteedi paranemise aeglustumine on suures osas ELi immissioonipoliitika ja ELi heitkoguste poliitika vaheliste ebakõlade süü ning selle teemaga tuleb seetõttu tegeleda selle valdkonna tulevaste poliitikate ja meetmete väljatöötamisel, püüdes eelnimetatud kaht poliitikat omavahel tasakaalu viia:

a) õhukvaliteedi direktiivi eesmärkide tase ei vasta siiani saasteallikatele suunatud ELi meetmete eesmärkide tasemele ja nende praktilistele tulemustele (vt osa D) ja seetõttu tuleks mõlemad eesmärgid omavahel kooskõlastada;

b) ELi immissiooni- ja heitkoguste poliitika ajakavad ei ole sünkroonis. Liikmesriigid peavad täitma õhukvaliteedi normid näiteks enne, kui EURO normide eesmärgid Euroopa maanteedel tegelikkuses saavutatakse. EURO normide (heitkoguste piirtasemed) mõjud on tuntavad ja mõõdetavad alles mõne aasta möödudes. EURO normid on oma määratluselt rakendatavad üksnes autopargi väikese osa – uute sõidukite – suhtes. Uued saastennormid avaldavad mõju alles siis, kui vanad sõidukid asendatakse, ent autopargi asendamine (ja seega uute normide mõju levimine) võtab mitmeid aastaid (olukorra reaalne paranemine);

c) komitee palub Euroopa Komisjonil läbivaadatud temaatilises strateegias märkida, milline on saasteallikatele suunatud meetmete kavandatud uuendustsükliks vajalik ajakava, st millisel ajahetkel pärast saasteallikatele suunatud meetmete kasutuselevõttu on võimalik piirtasemetest reaalsetes oludes kinni pidada. Samuti on oluline hinnata ajavahemikku, mis on vajalik autopargi asendamiseks keskkonnahoidlikumate sõidukitega. Kohandused immissioonipoliitikas tuleb uuendustsükliga kooskõlla viia;

39. sedastab, et õhukvaliteedi soovitud taset puudutavad uued eesmärgid (piirtasemetest karmistamine) peavad olema reaalsed ja saavutatavad ning peavad seepärast käima käsikäes (saasteallikale suunatud) meetmetega, mis vähendavad mõjusalt heiteid kogu Euroopas. ELi immissiooni- ja ELi heitkoguste poliitika tuleb teineteisega siduda. Seetõttu on hädavajalik, et poliitika väljatöötamise etapis viiakse kooskõlla ELi saasteallikale suunatud poliitika ja immissioonipoliitika eesmärkide tase ja sünkroniseeritakse ajakavad (vt eelmist punkti). Samuti juhib komitee tähelepanu rakendusetapile, kus võib tekkida olukord, et läbivaadatud temaatilises strateegias välja kuulutatud saasteallikale suunatud teatud meetmeid ei rakendata, või nende rakendamise tulemusena ei saavutata praktikas heitkoguste kavandatud vähendamist (nii nagu sätestatud heitkoguste poliitikas). Komitee teeb ettepaneku, et sellises olukorras võtab komisjon tasakaalustavaid meetmeid. Nii on võimalik ära hoida seda, et

(*) Vastavasisulise soovitusel esitas Regioonide Komitee ka oma arvamuses „Keskkonnamüra direktiiv – edasised sammud” (CdR 190/2011 rev.2).

praegune tasakaalustamatus heitkoguste ja immissioonipoliitika vahel kerkib uuesti esile, seades kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused taaskord võimatu ülesande ette;

40. pakub seoses immissiooni- ja heitkoguste poliitika vahelise soovitava seose loomisega välja järgmise ajakava ELi tulevase õhukvaliteedi poliitika välja töötamiseks.

a) Läbivaadatud õhukvaliteedi temaatilist strateegiat esitletakse 2013. aasta alguses. Seega on strateegiat võimalik käsitleda ELi otsustusprotsessi raames 2013. aastal.

b) Läbivaadatud õhukvaliteedi direktiivi ja saasteallikale suunatud ELi meetmeid esitletakse 2013. aasta lõpus.

c) Vahehindamine toimub ja kohandamise võimalus uutest näitajatest lähtuvalt antakse 2017. aastal (vt osa E);

D. Heitkoguste poliitika

Saasteallikale suunatud ELi poliitika

41. märgib, et õhusaastet põhjustavad peamiselt maantee- ja lennuliiklus, laevandus, küttesüsteemid, kodumajapidamised, tööstus ja suurfarmid. Seega on kaugeleulatuvate eesmärkidega saasteallikale suunatud poliitika äärmiselt vajalik⁽⁵⁾. Sellega seoses tuleks arvesse võtta asjaolu, et mootorsõidukite liiklus maanteedel on üks õhusaastet puudutavate kitsaskohtade otsesest tekitajatest linnapiirkondades;

42. suhtub õhukvaliteedi perspektiivist lähtuvalt positiivselt valges raamatus „Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava – Konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas” (COM(2011) 144 final) sisalduvasse eesmärkide tasemesse. Õhukvaliteedi jaoks vajaliku taseme saavutamiseks pooldab komitee aga Euroopa tegevuskava koostamist, mis sisaldaks vahe-eesmärke, konkreetseid meetmeid (nagu saasteallikale suunatud ELi meetmed) ja hindamisperioode⁽⁶⁾;

43. kutsub ELi üles lisaks kõigi üksikute mobiilsete või paiksete allikate põhjustatud heitkoguste vähendamisele tegelema senisest süsteemsemalt saasteallikate koguarvu vähendamisega. Sellised kvantitatiivsed poliitilised meetmed on seni jäetud reeglina kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kanda. ELi panus võiks esmalt sisaldada järgmisi meetmeid:

— ühistranspordivahendite eelistamine erasõidukitele üleeuroopaliste võrkude ehitamise kavandamisel ja edendamisel;

— seni toodete tervishoiu- ja keskkonnavalastele (ökodisain) mõjudele keskenduva ELi tootekvaliteedi skaala laiendamine, lisades materjali- ja energiakasutuse vähendamise teguri;

44. on seisukohal, et ELi heitkoguste poliitika peab põhinema normidel (ja eesmärgipõhisel poliitikal koos eesmäärke puudutavate eeskirjadega), et mitte pidurdada tulevase arenguid tehnoloogia valdkonnas;

45. soovib analoogiliselt jäätmete raamdirektiivile kehtestada ennetamise nõude, mis võimaldab olemasolevate ressurside vastavat majandamist;

46. juhib tähelepanu asjaolule, et NO₂ heitkoguste piirtasemete sagedane ületamine tuleneb peamiselt ebapiisavate piirangute kehtestamisest heitkogustele (mootorsõidukite jaoks) või nende hilinevad kehtestamisest ELi tasandil ja soovib seepärast tungivalt karmistada sõidukitele kehtestatud EURO norme NO₂/NO_x ja tahkete osakeste osas. Oluline on, et peetaks rangelt kinni EURO VI/6 normide kasutuselevõtu ajakavast;

47. soovib karmistada ka sellistele teistele mobiilsetele saasteallikatele kehtestatud heitkoguste norme nagu nt maastikusõidukid, tagantjärele filtrite paigaldamine juba kasutuses olevatesse sõidukitesse (retrofit) või mootorrattaid reguleerivate ELi õigusnormide ajakohastamine jne;

48. viitab erinevusele ELi õigusaktides sisalduvate ja teedel liiklevate sõidukite tegelike heitkoguste vahel. EURO V/5 normid olid (ja on) ambitsioonikad, ent sellele vaatamata ei ole nende eesmärkide tulemusena saavutatud õhusaaste taseme olulisest langust. Nimetatud asjaolu peamine põhjus peitub selles, et valitseb erinevus Euroopa õigusaktide juriidilise reaalsuse ja teedel liiklevate sõidukite poolt tegelikult õhku paisatavate heitkoguste vahel. Juba EURO III veoautode kasutuselevõtul sai selgeks, et heitkogused reaalses sõidutingimustes on oodatust kõrgemad ning sellega ei kaasnud heitkoguste oodatud vähenemist. Seda probleemi on samuti täheldatud normidele EURO IV ja V vastavate diiselmootoriga veo- ja sõiduaudode kasutuselevõtu ning (olgu, et vähemal määral) sõiduaudode NO_x heitkoguste puhul. Et ELi õigusaktide eesmäärke ellu viia, peab mootorsõidukite heitkogustele kehtestatav EURO VI/6 norm testitsükli paremini vastama keskmisel linnasõidul õhku paisatavatele tegelikele heitkogustele;

49. samuti juhib komitee tähelepanu asjaolule, et uute tarnitavate veoautode tehnilisi omadusi kohandatakse praktikas regulaarselt, mistõttu on lämmastikoksiidide ja tahkete osakeste heitkogused reaalses oludes suuremad kui tüübikinnituse alusel oodata võiks. EURO VI/6 normide kehtestamisel veoautodele tuleb sellist praktikat võimalikult suures ulatuses ennetada ja sanktsioneerida. Selle probleemi vältimiseks kutsub komitee Euroopa Komisjoni ja liikmesriike üles karmistama õigusakte, veoautode tehnoloogilise arengu ja sellekohaseid kontrolle. Samuti tuleb uurida, kas selliseid tehnilisi kohandusi oleks tulevikus võimalik tehniliselt võimatuks muuta;

50. palub pöörata erilist tähelepanu raskeveokitele (bussid ja veoautod), mis on üldiselt kõige enam saastavad sõidukid. Ka keskmise suurusega sõidukid (sealhulgas väikebussid) paiskavad õhku märkimisväärselt enam lämmastikdioksiidi kui keskmine sõiduauto. ELi heitkoguste poliitika raames peab seepärast

⁽⁵⁾ See on soov, mida komitee on juba kaua hellitanud ja mida on väljendatud järgmistes arvamustes: CdR 190/2011 rev. 2, CdR 140/2011 fin, CdR 101/2011 fin, CdR 164/2010 fin, CdR 159/2008 fin.

⁽⁶⁾ Asjaomane soovitus esitati ka arvamuses CdR 101/2011 fin.

pöörama erilist tähelepanu nendele raskeveokitele ja keskmise suurusega sõidukitele samuti diiselmootoriga sõiduautoidele kehtivate saastanormide karmistamisele, lisaks tuleb poliitika raames võtta asjakohaseid meetmeid kaubanduslogistika juhtimise valdkonnas ning propageerida ja parandada kohalikku ühistransporti;

51. nendib, et rehvide, piduriketaste ja teekatte kulumine ning liiklusteedele kogunevate tahkete osakeste lendumine õhku annavad panuse tahkete osakeste suurde kontsentratsiooni, ja soovib, et Euroopa teadus- ja arendustegevuse raamprogrammi raames uuritaks asjaomaste heitkoguste vähendamise võimalusi. Samuti soovib komitee koostada parimate tavade suunised, mis sisaldaksid soovitusi tolmu siduvate vahendite kasutamiseks, et vältida õhusaasteainete uut lendumist;

52. nendib, et tööstus annab endiselt suure osa Euroopa koguheitkogustest. Nende heitkoguste vähendamist reguleeritakse tööstusheidete direktiiviga (2010/75/EÜ). Ambitsioonikad PVT-viitedokumendid, samuti nende põhjal tehtavad järeldused on otsustava tähtsusega vahendid taustkontsentratsioonide vähendamiseks. Et ka tulevikus oleks võimalik töötada parima võimaliku tehnoloogiaga, siis on tingimata vaja korrapäraselt läbi vaadata PVT-viitedokumendid ja nende järeldused, ja tagada, et need oleksid piisavalt kaugeleulatuvad, et vähendada taustkontsentratsioone kogu Euroopas. Samuti tuleb võimalikult piirata erandite kasutamist (7);

53. konstateerib, et põllumajandusettevõtted annavad oma osa õhu saastamisele. Ammoniaagiheidet (NH_3) põhjustavad suurel määral hapestumist ja eutrofeerumist. Looduskaitsealaste eesmärkide saavutamiseks, muu hulgas Natura 2000 alade kaitsmiseks on vajalik NH_3 edasine vähendamine. Nende heitkoguste vähendamist reguleeritakse tööstusheidete direktiiviga (2010/75/EÜ). Ka suurtele, tööstusesarnase tootmisega põllumajandusettevõtetele on oluline töötada tulevikus parima võimaliku tehnoloogiaga ja seepärast on tingimata vaja korrapäraselt läbi vaadata tehnilised viitedokumendid (PVT-viitedokumendid);

54. nendib, et sadamalinna ja sadamaaladel ning piki tiheidalt kasutatavaid siseveeid, k.a rannikulinnades ja -piirkondades võivad laevaliikluse poolt õhku paisatavad heitkogused avaldada märkimisväärset mõju õhusaasteainete kontsentratsioonile. Komitee kutsub liikmesriikide ametiasutusi üles rakendama kõikides Euroopa rannikuvetes Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) suuniseid. Siseveelaevadele tuleb kehtestada meetmed nii tahkete osakeste kui ka NO_x heitkoguste vähendamiseks;

55. sedastab, et õhuliikluse heitekogused suurendavad õhusaasteainete taustkontsentratsioone. Komitee kutsub

Euroopa Liitu ja riiklikke asutusi üles rakendama vajalikke meetmeid ja karmistama õhuliikluse heitkogustega seotud nõudeid;

Teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitleva direktiivi (2001/81/EÜ) läbivaatamine

56. rõhutab, et teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitlev direktiiv (NEC) on ülimalt sobiv vahend taustkontsentratsioonide vähendamiseks. Piiriülene õhusaaste kujutab endast väga olulist osa paljude liikmesriikide taustkontsentratsioonides ja selle tase teatud saasteainete osas võib ulatuda enam kui 50 %ni (riigis keskmiselt). Komitee peab väga oluliseks, et kõnealuse direktiivi läbivaatamine oleks piisavalt kaugeleulatuv, et vähendada taustkontsentratsioone kogu Euroopas. See muudab kohaliku ja piirkondliku õhukvaliteedi poliitika realistlikuks ja saavutatavaks;

57. märgib, et teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitlev direktiiv on oluline vahend sundimaks liikmesriike võtma saasteallikale suunatud meetmeid. Selle jaoks on aga hädavajalik, et nimetatud direktiivi läbivaatamise eesmärkide tase ja saasteallikale suunatud ELi poliitika eesmärkide tase on kooskõlas õhukvaliteeti käsitlevate direktiivide (2008/50/EÜ ja 2004/107/EÜ) eesmärkide tasemega. Üksnes siis, kui nende valdkondade puhul on seatud kõrged eesmärgid, on võimalik ellu viia õhukvaliteeti käsitlevate direktiivide kõrged püüdlused. Selles kontekstis on komitee arvamisel, et teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitleva direktiivi ühendamine õhukvaliteedi direktiividega edendaks eesmärkide erinevate tasemetega kooskõlastamist;

58. on mures liikmesriikide madala eesmärkide taseme pärast seoses Göteborgi protokolliga eelseisva läbivaatamisega (selles sätestatakse heitkoguste ülemmäärade osas sõlmitud rahvusvahelised kokkulepped). Nimetatud läbivaatamine avaldab mõju teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitleva direktiivi läbivaatamisele ning seega ka ELi õhukvaliteedi valdkonna uute õigusaktide eesmärkide tasemele. Komitee kutsub liikmesriike üles eelseisva Göteborgi protokolliga läbivaatamise käigus tegema valiku kaugeleulatuvamate eesmärkide kasuks;

59. taotleb vähemalt elementaarse süsiniku või musta süsiniku (tahma) heitenormide kaardistamist ning kontrolli sisestamist, et määratleda uued õhusaasteained, mida kõnealune protokoll edaspidi võiks hõlmata;

E. Immissioonipoliitika – õhukvaliteedi direktiivide (2008/50/EÜ ja 2004/107/EÜ) läbivaatamine

Üldised lähtepunktid direktiivide läbivaatamisel

60. nendib, et õhukvaliteedi direktiivid (2008/50/EÜ ja 2004/107/EÜ) on ülimalt olulised vahendid vähendamaks kodanike ja keskkonna kokkupuudet õhusaastega. Minimaalse kaitsetaseme määratlemine tõi kõikides ELi riikides kaasa abinõude võtmise heitkoguste piiramiseks ja kontsentratsioonide vähendamiseks probleemsete kollete ümbruses. Heitkoguste vähenemine ühes riigis viib samaaegselt piiriülese õhusaaste vähenemiseni – seega aitavad naaberriigid üksteisel piirtasemetest kinni pidada;

(7) Vastavasisulise soovitusi esitas Regioonide Komitee ka oma arvamuses „Tööstusheidet“ (CdR 159/2008 fin).

61. on arvamisel, et õhukvaliteedi direktiivide läbivaatamisel peab lähtepunktiks olema rahvatervis ja keskkonnakaitse. Rahvatervise parandamise huvides tuleks kaaluda kaugeleulatuvamaid eesmärgi. Komitee seab seejuures siiski eeltingimuse, et läbivaadatud direktiivi eesmärkide tase oleks kooskõlas õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade eesmärkide taseme ja ELi heitkoguste poliitikaga (saasteallikale suunatud poliitikaga), nagu eelnevalt mainitud (punkt 57);

62. nendib, et õhukvaliteedi direktiivid sisaldavad hetkel 27 piirtaset ja sihtväärtust. Komitee konstateerib ka seda, et erinevad piirtasemed on kattuvad (näiteks PM_{10} päevased ja aastased piirtasemed ning PM_{10} ja $PM_{2,5}$ aastased piirtasemed) ning et suuremas osas ELis ei ole erinevaid piirtasemeid ületatud juba mitmete aastate jooksul. Seepärast teeb komitee ettepaneku uurida, kas sihtväärtuste kontseptsioonil on üldse mingi lisandväärtus ainete jaoks, mille suhtes on direktiivides kehtestatud ka piirtasemed;

63. nendib, et direktiivides sisalduv aruandluskohustus mõõdetud saasteainete kontsentratsioonide ning õhukvaliteedikavade koostamise ja staatuse üle nõuab palju aega ja toob kaasa täiendava halduskoormuse kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele;

64. on seisukohal, et rahvatervise ja teaduslike uuringute seisukohast ning ka parema õigusloome, halduskoormuse vähendamise ja kodanike teavitamise lihtsustamise seisukohast võiks vähendada saasteainete arvu ning piirtasemete ja sihtväärtuste arvu. Seda on võimalik saavutada, keskendudes kõige enam saastavatele ainetele ja näitajatele, mis peegeldavad kõige paremini terviseiga seotud aspekte;

Elementaarne / must süsinik

65. soovib liiklusest tingitud saaste puhul valida näitaja, mis peegeldab kõige paremini terviseiga seotud aspekte. Praeguses direktiivis esitatakse selle jaoks PM_{10} , $PM_{2,5}$ ja NO_2 normid. Siiski näitavad mõned uuringud, et elementaarne süsinik (tahm) ja osakeste kontsentratsioon (põlemisest tingitud aerosool) näivad olevat paremad näitajad autoliiklusega seonduvate õhu saastavate, rahvatervise seisukohast oluliste komponentide seisukohast. Elementaarne / must süsinik on tahmaosake, mis vabaneb kõigi süsinikul põhinevate kütuste põletamisel (k.a diislikütus ja bensiin) muu hulgas sõidukite ja laevade mootorites. Komitee soovib seetõttu uurida kas on võimalik kehtestada osakeste kontsentratsiooni ja elementaarse / musta süsiniku norm;

66. nendib, et suurem tähelepanu elementaarsele / mustale süsinikule oleks kooskõlas ÜRO keskkonnaprogrammi (UNEP) ja piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni (CLRTAP) soovutustega;

67. teeb ettepaneku, et direktiiv lisataks vahepealse kohandamise võimalus (uuesti sõnastamise menetluse läbi). Kui uuringud (vt punkt 65) ja positiivsed praktilised kogemused näitavad, et

elementaarse / musta süsiniku norm sobib paremini näitajana kasutamiseks, võiks kaaluda kas ja millises vormis see direktiivi lisada;

Tahkete osakeste põhjustatud õhusaaste

68. viitab sellele, et praeguses direktiivis on tahketele osakestele (PM_{10} ja $PM_{2,5}$) ette nähtud kolm piirtaset ja üks vähendamiseesmärk. Sellele lisaks on tahkete osakeste jaoks olemas erinevad väärtused, aasta keskmised väärtused ja päeva keskmised väärtused. See toob praktikas kaasa keerulise rakendamise ja rakendamisega seonduv mittevajalik halduskoormus. Komitee on teadlik eeltoodud olukorra lihtsustamiseks peetavatest aruteludest, milles tehakse ettepanek jätta kõrvale üks tahkete osakeste normidest – kas PM_{10} või $PM_{2,5}$, eeldusel, et seda saab asjakohaselt põhjendada tervisele ja keskkonnale avaldatava mõju uuringute abil. Komitee ei võta selles küsimuses seisukohta;

69. märgib, et PM_{10} piirtasemed on mõnes kohas väga raskelt saavutatavad. See võib lähtuda kohalikest oludest, kohalikest saasteallikatest, teatud konkreetsetest kliimatingimustest ja/või on selle põhjuseks ulatusliku õhusaaste perioodid. Ka kaugveod võivad avaldada otsustaval määral mõju aastastuse kogumahule. Soovitakse paindlikkust silmas pidades, teeb komitee ettepaneku uurida, kas aasta keskmise piirtaseme hindamine võiks toimuda mitme aasta keskmise taseme alusel;

70. nendib, et $PM_{2,5}$ kasutuselevõtt sai positiivse tagasiside osaliseks, kuna see aine on ilmselt paremas korrelatsioonis tervisele avalduva mõjuga kui PM_{10} . Samas on $PM_{2,5}$ jaoks kehtestatud palju erinevaid väärtusi, seda nii üldise kokkupuute kui ka vähendamise protsendi osas. See muudab valitsustele keeruliseks kõikidest nendest väärtustest kinnipidamise. Ei ole veel selge, kas kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused suudavad täita $PM_{2,5}$ piirtasemeid ja vähendamisprotsenti. Sellekohane teave ei ole veel täielik ja meetmete mõju ei ole veel võimalik määratleda. Komitee soovib $PM_{2,5}$ normide hindamisel arvestada eelnimetatud andmete puudumisega ning vaadata, kes teatud olukordades tuleb anda normide täitmiseks enam aega;

NO_x / NO_2

71. esildab, et Euroopa Komisjon, oodates normi teise väljendusviisi kohta tehtud uuringute tulemusi, kaaluks uuesti vajadust NO_2 ühe tunni keskmise kontsentratsiooni järele, kuna aasta piirtase näib olevat „rangem” ning kohalikul tasandil ei ole mõeldav meetmete võtmise NO_2 ühe tunni keskmise kontsentratsiooni piiramiseks;

72. teeb ettepaneku, et direktiiviga reguleeritaks kodanike õigus nõuda tegevuskava koostamist saasteainete piirtasemete ületamise korral;

73. on arvamisel, et arvestades õhus NO_2 taseme alandamisega seotud spetsiifiliste probleemidega, tuleks laiendada tähtsajapikendamise (täiendava erandi) võimalust. Seejuures on eeltingimus, et asjaomane liikmesriik suudab tõestada, et võetud on kõik asjaomased meetmed, sh selleks, et piirata mootorsõidukite läbitavaid vahemaid, ent sellele vaatamata ei ole suudetud saavutada ELi piirtaset, kuna sõidukite mootorid ei suuda

saavutada EURO normidega tänavaliiklusele kehtestatud heitkoguste tasemeid (teisisõnu saasteallikale suunatud ELi poliitika ebaõnnestumise tõttu);

Osoon

74. märgib, et osoon (O_3) moodustub õhus päikesevalguse mõjul nn lähteainete (lämmastikoksiidi, süsinikmonoksiidi, metaani ja teiste lenduvate orgaaniliste ühendite) reaktsiooni tulemusel. Osoonikontsentratsioonid on kõrged veel mitmetes linnades, seda eelkõige Lõuna-Euroopas. Kohalikel omavalitsustel ei ole aga praktiliselt mingit võimalust mõjutada osoonikontsentratsioone oma linnades, ent nad saavad liikluse põhjustatud heitkoguste vähendamisega kaasa aidata kontsentratsioonide vähendamisele mujal. Komitee soovib, et kõrgete osoonikontsentratsioonide vähendamisega linnapiirkondades peaks eelkõige tegelema riigi ja Euroopa tasandi õhukvaliteedi poliitika. Lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste poliitikat peetakse kõige tõhusamaks meetmeks;

75. viitab Madalamaade Riikliku Rahvatervise ja Keskkonna Instituudi (*Nederlandse Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu*)⁽⁸⁾ koostatud analüüsile, millest nähtus, et liikmesriigid saavad vähe mõjutada osoonikontsentratsioonide aasta keskmist näitajat ja et nad ei suuda peaaegu üldse mõjutada osooni tippkontsentratsioone oma territooriumil. Samas näivad laiaulatuslikud osooni taustkontsentratsioonid veidi kasvavat. Komitee on seisukohal, et sellega tuleks arvestada osooni sihtväärtustele hinnangu andmisel (pikaajalised eemärgid) ning mõjude puhul, mida sellega seonduv avaldab poliitika ja aruandluse väljatöötamisele. Eriti lõunamaadel on raskusi osooni sihtväärtuste järgimisega pikas perspektiivis, kuna seal on päikesepaisteliste tundide arv ja seega ka päikesekiirguse hulk suurem ning keskmine õhutemperatuur kõrgem ning kõik need tegurid soodustavad maapinnalähedase osooni moodustumist. Komitee soovib uurida, kas selle nähtuse võiks liigitada kategooria „looduslik õhusaaste“ alla, nii et seda võiks käsitleda sarnaselt mere-soola ja Sahara liivaga;

76. soovib, et osoonikontsentratsioonide vähendamisel panustataks eelkõige osooni moodustavate gaaside heitkoguste

vähendamisele, vaadates läbi teatavate õhusaasteainete siseriiklikke ülemmäärasid käsitleva direktiivi (2001/81/EÜ) ning karmistades olulistele saasteallikatele suunatud valdkondlikke õigusakte;

Paindlikkus

77. rõhutab, et ilmastikutingimused võivad avaldada olulist ebasoodsat mõju õhusaaste tasemetele. Nii tõi 2011. aasta esimestel kuudel valitsenud ulatuslik põud suures osas Lääne-Euroopas kaasa kõrge PM_{10} kontsentratsiooni. Nende mõjude vastu ei ole võimalik võidelda kohaliku ja piirkondliku tasandi meetmetega ja Euroopa õigusaktid peavad sellega arvestama, lisades täiendava meetme meteoroloogilises mõttes ekstreemsete aastate jaoks, näiteks võttes kasutusele mitme aasta keskmise näitaja;

78. viitab selles kontekstis majanduslike suundumuste ja õhusaaste vahelisele seosele, mida tuleb tulevaste poliitikate arendamisel arvesse võtta. Praeguse majanduskriisi tulemusena väheneb majandustegevus (liikuvus, tööstus ja laevandus) ning seeläbi vähenevad ka heitkogused. Samas on hetkel ka uuendus-tegevuseks nii eratarbijatel (nt küttesüsteemide ja sõidukite välja-vahetamiseks) kui ka tööstuses oluliselt vähem rahalisi vahendeid Samas hetkel, mil majandus kosub, võivad need suundumused taas muutuda;

Järelevalve (mõõtmine) ja modelleerimine (arvutamine)

79. märgib, et mõõtejaamade paigaldamine võib riigiti erineda. Kuna eri kohtades valitsevad erinevad geograafilised tingimused, mis võivad mõjutada õhukvaliteedi väärtusi, soovib komitee, et järelevalve (mõõtmine) peab jääma kohustuslikuks, ent seda tuleks parandada spetsiifilisemate reeglite kehtestamisega mõõtejaamade paigaldamisele, et tagada sellega mõõtmistulemuste võrreldavus;

80. seoses sellega teeb ettepaneku luua reaajas toimiv platvorm teabe vahetamiseks õhusaaste taseme üle ja ühtlustada teavitamis- ja häiretasemeid, et võimaldada liikmesriikides kõrgendatud õhusaaste olukorras võetud meetmete paremat koordineerimist.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ RIVM, „Dossier Ozon 2011: een overzicht van de huidige stand van kennis over ozon op leefniveau in Nederland“, juuni 2011.

Regioonide Komitee arvamused „Õigusakti ettepanekud ühise kalanduspoliitika reformi kohta”

(2012/C 225/04)

REGIOONIDE KOMITEE

- toetab Euroopa Komisjoni meetmeid, millega soovitakse piirata paljude kalavarude jätkuvat vähenemist ja tagada mere bioloogiliste ressursside kasutamine sellisel tasemel, mis võimaldaks enne 2015. aastat saavutada nii palju kui võimalik maksimaalse jätkusuutliku saagikuse;
- leiab, et võimaluse korral tuleks järk-järgult kehtestada tagasiheitmise keeld, eelkõige tööstuslike liikide suhtes, kuid lubada selliste mereorganismide tagasiheitmist, mis võivad pärast merre tagasi heitmist ellu jääda;
- juhib tähelepanu ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi kohustuslikuks muutmise võimalikele riskidele ja negatiivsetele mõjudele ning soovib, et sellised süsteemid peaksid olema vabatahtlikud ja kuuluma iga liikmesriigi pädevusvaldkonda;
- tunnistab, et vesiviljeluse majanduslik ja strateegiline tähtsus õigustab selle edendamist eraldiseisva õigusnormiga;
- kutsub üles kalanduspoliitikat enam piirkonnastumisele suunama ja toetab täielikult sellise protsessi kasutuselevõttu, milles võetakse arvesse piirkondade eripära ja vajadusi, sealhulgas koostööd piirkondlike nõuandekomisjonidega, et võtta ühise kalanduspoliitika rakendamiseks vastu kaitse- ja tehnilisi meetmeid, mis aitaksid neil poliitika elluviimisel paremini arvesse võtta konkreetsete kalapüügipiirkondade tegelikke olusid ja eripära, sealhulgas piiriüleseid probleeme;
- tervitab asjaolu, et Euroopa Merendus- ja Kalandusfond on osa uuest ühisest strateegilisest raamistikust ning viidud kooskõlla muude piirkondlike ja maapiirkondi puudutavate fondidega. Komitee taotleb siiski tagatist kalanduse ja vesiviljeluse rahastamisele ning piirkondade osalemist nende strateegilisel elluviimisel.

Raportöör

Mieczysław STRUK (PL/EPP), Pomorze vojevoodkonna marssal

Viitedokumendid

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta

COM(2011) 416 final

Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele: ühise kalanduspoliitika reform

COM(2011) 417 final

Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrusest (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) tulenevate aruandekohustuste kohta

COM(2011) 418 final

Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele ühise kalanduspoliitika välise mõõtmise kohta

COM(2011) 424 final

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise kalanduspoliitika kohta

COM(2011) 425 final

I. POLIITILISED SOOVITUSED**REGIOONIDE KOMITEE****Pikaajaline juhtimine**

1. on seisukohal, et ühine kalanduspoliitika peaks aitama kaasa pikaajaliste säästvate keskkonna, majandus- ja sotsiaalsete tingimuste loomisele. Lisaks peaks see toetama kalandussektoris tegutsejate elatusaseme tõusu, stabiilset turgu, tagama ressurside kättesaadavuse ning tarnete jõudmise tarbijani mõistliku hinna eest;

2. toetab Euroopa Komisjoni meetmeid, mis põhinevad 2002. aastal Johannesburgis toimunud ülemaailmse säästva arengu tippkohtumise deklaratsioonil ning millega sooviti piirata paljude kalavarude jätkuvat vähenemist ja tagada mere bioloogiliste ressursside kasutamine sellisel tasemel, mis võimaldaks hiljemalt 2015. aastaks saavutada nii palju kui võimalik maksimaalse jätkusuutliku saagikuse;

3. juhib tähelepanu asjaolule, et eesmärgi saavutamine teatud kalavarude osas on väga pakiline, kuid selline kiirustamine võib tuua kaasa tõsiseid sotsiaalseid ja majanduslikke tagajärgi. Paralleelselt piirnormide ja kaitsemeetmete rakendamisega peab aktiivselt tegelema ümberkorraldustega sellistes valdkondades nagu majandusareng, haridus ja kindlad pensionitingimused. Selle töö rahastamiseks tuleb taotleda nii piirkonna – vastavalt selle võimalustele ja pädevusele – ja riigi kui ka ELi tasandi toetust;

4. nõustub, et bioloogiliste ressursside säästev kasutamine peab põhinema ettevaatus- ja ökosüsteemikesksel lähenemisel, et piirata kalandustegevuse mõju keskkonnale ning vähendada soovimatut püüki ja järk-järgult see kõrvaldada;

5. soovib bioloogiliste ressursside säästva kasutamise eesmärgi saavutamiseks rakendada kalavarude majandamisel mitmeaastast lähenemisviisi, mille puhul peetakse esmatähtsaks erinevate püügikohtade eripära kajastavate mitmeaastaste kavade kehtestamist ja mis sisaldaks mehhanisme, mis võimaldaksid ettenägematute sündmuste korral vajalikke otsuseid langetada;

6. leiab, et ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi osana peaksid mitmeaastased kavad võimaluse korral hõlmama mitmesuguseid kalavarusid, kui neid varusid kasutatakse ühiselt. Kalavarudele, millele suhtes ei ole kehtestatud mitmeaastaseid kavasid, tuleks kehtestada maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavad kasutusnäitajad saagi ja/või püügikoormuse piirnormide kasutuselevõtu teel;

a) juhib tähelepanu asjaolule, et mitmeaastastes kavades tuleb seada selged eesmärgid, tähtsajad nende saavutamiseks, edenevuskava ja korrapärased kontrollid. Nii tähtsajad kui ka edenevuskava peavad vastama asjaomase kalaliigi dünaamikale;

b) leiab, et mitmeaastaste kavade rakendamisel ja koostamisel kavandatakse meetmeid, mis peavad tuginema majanduslikule ettevaatlikkusele, võttes arvesse vajadust teha

järk-järgult asjaomaseid kohandusi ning vältides liiga lühikeste tähtaegade kehtestamist kiireloomulisuse puudumisel. Meetmed peavad põhinema objektiivsetel kaalutlustel ja olema sotsiaal-majanduslikust seisukohast elujõulised. Paralleelselt koostatakse sotsiaal-majandusliku mõju uuring, mis sisaldab kõigi asjaomaste osapoolte või nende õiguslikult tunnustatud esindajate panuseid;

7. tunnistab, et kalavarude majandamiseks parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal ning põlvkondade vältel kalurilt kalurile edasi antud ökoloogilisi teadmisi arvesse võttes on vaja ühtlustatud, usaldusväärseid ja täpseid andmekogumeid ja juhib tähelepanu vajadusele teha andmete kogumisel koostööd kalandussektoriga. Komitee kutsub Euroopa Komisjoni ja liikmesriike üles eraldama teadusuuringuteks ja eksperdihinnanguteks vahendeid. Komitee rõhutab kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee osatähtsust teadusasutusena, mille raames on võimalik toetada Euroopa Komisjoni tegevust kalavarude säästval majandamisel;

8. arvestades, et kalandussektoris, vesiviljeluses ning kalandus- ja vesiviljelustooteid töötlevas tööstuses tegutsevate sidusrühmade majanduslikku ja sotsiaal-majanduslikku hindamist hõlbustavate ning nende tööstusharude tööhõivealaseid suundumusi kirjeldavate andmete kogumine on vajalik, peaks EL eraldama riiklikele ja piirkondlikele organitele selliste andmete kogumiseks piisavad vahendid;

Juurdepäas rannikuvetele

9. tervitab Euroopa Komisjoni seisukohta, mille kohaselt on praegu kehtivad eeskirjad, millega piiratakse juurdepääsu kalavarudele liikmesriikide 12 meremiili laiuses vööndis, toimunud rahuldavalt ning soodustanud kalavarude kaitset, piirates püügikoormust liidu vete kõige tundlikumas osas. Regioonide Komitee on sellest tulenevalt arvamisel, et need eeskirjad peaksid jääma kehtima;

10. ärgitab jätma erikaitse alla mere bioloogilised ressursid äärepoolseimate piirkondade ümbruses, sest need aitavad säilitada nende kohalikku majandust, võttes arvesse nende struktuurilist, sotsiaalset ja majanduslikku olukorda;

11. tuletab meelde ÜRO mereõiguse konventsiooni päritolu-riigi põhimõtet ja kutsub liikmesriike üles täitma konventsiooni tingimusi oma majanduspiirkonnas, et säilitada jõgedes kudevate (anadroomsete) ohustatud looduslike kalavarude elujõulisus;

12. leiab samuti, et liikmesriikidel peaks olema lubatud kehtestada oma 12 meremiili laiuses vööndis geograafilise allpiirkonna või sellest madalama tasandi keskkonna- ning sotsiaal-majanduslikke tingimusi arvestades kõik liidu kalalae-vade suhtes kohaldatavad kaitse- ja majandamismeetmed juhul, kui kohaldatavad meetmed ei ole liidu muude liikmesriikide kalalae-vade suhtes diskrimineerivad ja kui kohaldamisele on

eelnenud asjakohane nõustamine ja teavitustöö ning kui liit ei ole vastu võtnud kõnealuses 12 meremiili laiuses vööndis kaitset ja majandamist käsitlevaid erimeetmeid;

Tagasiheite vähendamine

13. nõustub, et vaja on ressursse, et vähendada soovimatu püügi ja tagasiheite praegust kõrget määra ja võimaluse korral see kaotada, kuna see on tõsine varude raiskamine, millel on negatiivne mõju mere bioloogiliste ressursside ja mere ökosüsteemide jätkusuutlikule kasutamisele ning kalanduse finantsalasele elujõulisusele. Komitee on sellega seoses arvamisel, et tuleks suurendada püügivahendite selektiivsust ja parandada kalapüügivõtteid. Võimaluse korral tuleks järk-järgult kehtestada tagasiheitmise keeld, eelkõige tööstuslike liikide suhtes, kuid lubada selliste mereorganismide tagasiheitmist, mis võivad pärast merre tagasi heitmist ellu jääda;

14. leiab, et ettevõtja ei tohiks saada soovimatu saagi lossimisest täieulatuslikku majandustulu ja et kalajahuks muutmine on vale vastus komisjoni keskkonnanalastele eesmärkidele;

15. rõhutab lisaks sellele, et algmäärus ei näi olevat asjakohane dokument nende liikide üksikasjaliku loendi jaoks, millele kehtib lossimiskohustus; oleks palju asjakohasem selgitada seda kohustust erinevaid liike (monokultuure või mitme liigi saaki) käsitlevates haldusplaanides;

Juurdepäas ressurssidele

16. märgib, et praegune reeglistik juba võimaldab liikmesriikidel, kes seda soovivad, ülekantavad kvootide süsteemid oma laevastikus sisse viia, mille tagajärjedeks on spekulatsioonid ja süsteemide kontsentreerumine. Seda silmas pidades ei ole kohane igale liikmesriigile peale suruda ülekantavate või renditavate püügiõiguste loomist;

17. leiab lisaks, et mis tahes ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi kehtivusaeg peab olema liikmesriikide otsustada;

18. juhib tähelepanu ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi kohustuslikuks muutmise võimalikele riskidele ja negatiivsetele mõjudele ning soovib, et sellised süsteemid peaksid olema vabatahtlikud ja kuuluma iga liikmesriigi pädevusvaldkonda;

19. ärgitab liikmesriike kohandama enne ülekantavate püügikontsessioonide vabatahtliku süsteemi kehtestamist oma eeskirju, et tagada rannikuvetes kalapüügi asjakohane kaitse ja hoida ära uue süsteemi kehtestamisega seotud negatiivsed mõjud, näiteks liigne kontsentreerumine või spekulatsioon;

20. seoses ülevõimsuse kõrvaldamisega meenutab laevade lammutamiseks antava abi positiivseid kogemusi;

21. leiab, et paljude liikmesriikide kalandussektori eriomadused ja sotsiaal-majanduslik haavatavus ning liikmesriikide sotsiaalmajanduspoliitika kalandusega seotud prioriteetide erinevused näitavad, et ülekantavate püügikontsessioonide kohustuslik süsteem ei ole asjakohane ning et püügivõimaluste eraldamine ja mis tahes reeglid nende ülekandmiseks tuleks jätkuvalt otsustada liikmesriigi tasandil;

22. lisaks nõuab äärepoolseimate piirkondade eritingimuste arvessevõtmist püügivõimsuse ülempiiri määramisel väikesemahulise püügiga tegelevatele laevastikele, säilitades praeguse sihttaseme;

Välismõõde

23. kutsub Euroopa Liitu üles edendama ühise kalanduspoliitika eesmärke rahvusvahelisel tasandil. Selleks peaks liit tegema jõupingutusi rahvusvaheliste kalavarude kaitse ja majandamise piirkondlike ja rahvusvaheliste organisatsioonide toimivuse parandamiseks, edendades teaduspõhiste otsuste vastuvõtmist, nõuete järgimise parandamist, läbipaistvuse ja sidusrühmade, eriti kalurite osalemise suurendamist ning võideldes ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga;

24. nõustub, et kolmandate riikidega kalavarude säästva majandamise osas sõlmitud lepingud peaksid nägema ette juurdepääsuõigusi vastutasuks liidu rahalise toetuse eest ja peaksid aitama luua nendes riikides kvaliteetse majandamisraamistiku, mis tagaks eelkõige kalavarude jätkusuutlikku kasutust võimaldavate tõhusate seire-, kontrolli- ja järelevalvemeetmete võtmise. Komitee leiab samuti, et kolmandate riikidega sõlmitud lepingud peavad andma neist lepingutest sõltuvalt ELi kalalaevastikule stabiilsuse, elujõulisuse ja tasuvuse, mis tagab tema tuleviku;

25. kinnitab, et kolmandate riikidega sõlmitavate kalandus-alaste partnerluslepingutega tuleks määratleda õiguslik, majanduslik ja keskkonnavalne raamistik ELi kalalaevade kalapüügitegevusele või ELi ettevõtjate poolt kalapüügi valdkonnas tehtavatele investeeringutele kooskõlas rahvusvaheliste organisatsioonide, sh piirkondlike kalandusorganisatsioonide asjaomaste meetmetega. Kalandusalaste partnerluslepingutega soovitakse muu hulgas tagada, et kolmandates riikides toimivas kalapüügitegevuses järgitakse jätkusuutlikkuse nõudeid ja vastastikku rahuldavaid tingimusi;

Vesiviljelus

26. tunnistab, et vesiviljeluse majanduslik ja strateegiline tähtsus õigustab selle edendamist eraldiseisva õigusnormiga, milles sisalduksid Euroopa Liidu strateegilised suunised riiklike strateegiate koostamise kohta, et tõsta vesiviljelustööstuse konkurentsivõimet, toetada ökoloogiliselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlikku arendustegevust ja innovatsiooni kogu tootmis- ja turustamisahelas, ergutada kohapealset töötlemist ning tegevuste mitmekesistamist ja seega parandada ka

elukvaliteeti ranniku- ja maapiirkondades. Samuti tuleks välja töötada mehhanismid talitluspidevuse, liidu vetele ja muudele aladele juurdepääsu – pöörates erilist tähelepanu keskkonna säilitamise ja Natura 2000 võrgustikku kuuluvatel aladel toimuva tegevuse arendamise kooskõlale – ning litsentsemise ja lubade andmisega seotud halduskoormuse kergendamise alase teabe ja parimate tavade vahetamiseks liikmesriikide vahel riiklike meetmete kooskõlastamise avatud koordinaatsiooni meetodi abil;

27. tunnistab vajadust luua vesiviljeluse nõuandekomitee, mis võiks olla sektori tõeline esindaja ja kus tootmissektor (kutseorganisatsioonid, tootjaorganisatsioonid ja kaubanduskojad) oleks seega vajalikul määral esindatud;

Kalandusturg

28. on nõus sellega, et püügitegevuse prognoosimata tõttu on asjakohane kehtestada mehhanism inimtoidu kasutatavate kalandustoodete ladustamiseks, et parandada turu stabiilsust ja suurendada toodetelt saadavat tulu, luues eelkõige lisandväärtust. Seda mehhanismi tuleb laiendada ka vesiviljelustoodetele;

29. tunnistab, et ühiste turustusnormide kohaldamine peaks võimaldama säästvate toodete turule tarnimist, kalandus- ja vesiviljelustoodete siseturu kogu potentsiaali kasutamist ning ausal konkurentsil põhinevate kaubandussuhete hõlbustamist, parandades seeläbi tootmise tasuvust;

30. leiab, et kalandus- ja vesiviljelustoodete üha laieneva valiku tõttu on vaja tarbijatele selgelt, arusaadavalt ja hõlpsasti loetavalt anda minimaalset kohustuslikku teavet toodete põhiomaduste kohta;

31. soovib ühist turukorraldust rakendada kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega, eriti kui need tulenevad Maailma Kaubandusorganisatsiooni sätetest, ilma et see mõjutaks kolmandatest riikidest pärit toodetele kohaldatavate hügieeni- ja tervishoiunõuete ühtlustamist ja heakskiitmist ning sellise merekalapüügi toodete turustamistava arendamist, millega soodustatakse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi lõpetamist;

32. kutsub üles võtma võimalusel kasutusele Euroopa Liidu kalandustoodete riikliku sertifikaadi tagamaks, et tooted on pärit nõuetekohaselt majandatud kalandusest;

Piirkondadeks jaotamine

33. kutsub üles kalanduspoliitikat enam piirkonnastumisele suunama selle nimel, et kasutada ühises kalanduspoliitikas ära kõikide sidusrühmade, eelkõige kohalike ja piirkondlike omavalitsuste teadmised ja kogemused ning rõhutab makromajanduslike strateegiate olulisust;

34. juhib tähelepanu suurenevale sidususele harrastuskalapüügi, elukutseliste kalurite ja kalandusega seotud kogukondade vahel;

35. toetab täielikult sellise protsessi kasutuselevõttu, milles võetakse arvesse piirkondade eripära ja vajadusi, sealhulgas koostööd piirkondlike nõuandekomisjonidega, et võtta ühise kalanduspoliitika rakendamiseks vastu kaitse- ja tehnilisi meetmeid, mis aitaksid neil poliitika elluviimisel paremini arvesse võtta konkreetsete kalapüügipiirkondade tegelikke olusid ja eripära, sealhulgas piiriüleseid probleeme;

36. on lisaks seisukohal, et piirkondlikke nõuandekomisjone või muid samalaadseid partnerlusstruktuure tuleks tugevdada, tagamaks, et kohalike kogukondadega mitte ainult ei konsulteeritaks, vaid et nad kaasataks ka tegelikult kohalike kalavarude haldamisse;

37. soovib ühise kalanduspoliitika rakendamisel arvesse võtta selle vastastoimet muude merendusvaldkondadega, tunnistades, et kõik Euroopa ookeanide ja meredega seotud küsimused on omavahel seotud, sh ka mereala ruumiline planeerimine, mis edendab integreeritud merenduspoliitikat;

38. rõhutab, et ühise kalanduspoliitika raames ei tohi unustada veeökosüsteemide kaitset, nende keerukust ja interaktiivsust, arvestades üleminekuvee ning jõgede ja järvede ökoloogiliste koridoride vee tundlikkust. Sama kehtib nendes leiduvate kalavarude kohta. Erilist tähelepanu tuleks pöörata väärtuslike, väljasuremise ohus kalavarude säilitamisele ja suurendamisele ning eelkõige anadroomsetele ja katadroomsetele liikidele;

Euroopa Merendus- ja Kalandusfond

39. on teadlik sellest, et ilma piisava rahalise toetuseta ei suuda liikmesriigid edukalt täita ühise kalanduspoliitika eesmärgi kalandussektori ja selle juhtimise arendamises tekkivate probleemide ning liikmesriikide rahaliste vahendite piiratuse tõttu;

40. kutsub nimetatud põhjustel üles looma asjakohase, mitmeaastase ELi finantstoetuse, mis oleks suunatud ühise kalanduspoliitika prioriteetidele, et aidata kaasa selliste eesmärkide saavutamisele nagu sektori majandusliku ja eelkõige kala-laevastiku tõhususe suurendamine, uute töökohtade loomine ning uuendamise ja innovatsiooni läbiviimine, sealhulgas uute turvaliste ja säästvate laevade konstrueerimine;

41. kutsub üles taastama äärepoolseimate piirkondade kala-laevastike ajakohastamise ja taastamise toetuseid ajavahemikuks 2014–2020;

42. leiab, et liidu rahalise abi saamine peaks sõltuma sellest, kas liikmesriigid ja ettevõtjad järgivad ühist kalanduspoliitikat. Seega, kui liikmesriigid ei ole järginud ühise kalanduspoliitika eeskirju või kui ettevõtjad on neid eeskirju korduvalt tõsiselt rikkunud, sellise rahalise abi andmine katkestatakse või peatatakse või korrigeeritakse selle andmist;

43. tervitab asjaolu, et Euroopa Merendus- ja Kalandusfond on osa uuest ühisest strateegilisest raamistikust ning viidud kooskõlla muude piirkondlike ja maapiirkondi puudutavate fondidega, et võimaldada integreeritud kohaliku arengu raamistike loomist ning lihtsustada juurdepääsu rahastamisvahenditele kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Komitee taotleb siiski tagatist kalanduse ja vesiviljeluse rahastamisele ning piirkondade osalemist nende strateegilisel elluviimisel;

44. tunnistab kalavarude ning järvede ja jõgede elupaikade bioloogilist, tootlikku ja ajaloolist väärtust ning peab sellest tulenevalt vajalikuks Euroopa Liidu rahalise toetuse pakkumist sellele sektorile, pidades silmas ka võimalust vähendada merekalapüüki ja impordi mahtu ning suurendada piirkondlikku konkurentsivõimet;

Euroopa Komisjoni volitused

45. tunnistab, et ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks tuleks anda komisjonile volitus võtta asutamislepingu artikli 290 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada või muuta alusõigusakti vähemolulisi elemente. Komitee soovib siiski hinnata teatud reservatsiooniga delegeeritud õigusaktide niivõrd laialdast kasutamist komisjoni poolt ning analüüsida seda õiguslikust ja poliitilisest seisukohast ning samuti arvestada, et nendes aktides tuleks selgelt määratleda delegeeritud volituste eesmärgid, sisu, ulatus ja kestus;

46. ärgitab komisjoni viima delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist ette valmistades läbi asjakohaseid konsulteerimisi, sealhulgas ka ekspertide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tasemel;

47. leiab, et komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule;

48. toetab ja julgustab kindlalt kasutama kogukondade juhitavat kohalikku arengut, nagu see on sõnastatud komisjoni ühist strateegilist raamistikku käsitlevas üldmääruses, kui meetodit, mille abil saab kohalik ja piirkondlik tasand taotleda vahendeid Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist, lisaks struktuurifondide maaelu arenguks. Nende fondide koordineerimine peab toimuma paindlikult ning võimaldama fondide kasutamisevõimalusi parandada. Kogukonnad peavad osalema strateegilise raamistiku ja tegevuskavade koostamises;

49. rõhutab, et ühises kalanduspoliitikas edu saavutamine nõuab kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise tõhusat süsteemi, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu. Liidu kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise süsteemi raames tuleks edendada kaasaegsete tehnoloogiate kasutamist. Liikmesriikidel või komisjonil peaks olema võimalus läbi viia uute kontrollitehnikate ja andmehaldussüsteemide katseprojekte;

50. on seisukohal, et ELi määruse rakendamist tuleb kontrollida iga viie aasta tagant.

II. MUUDATUSETTEPANEKUD

COM(2011) 425 final

Muudatusettepanek 1

5. põhjendus

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Johannesburgis 2002. aastal peetud säästva arengu tippkohtumisel kohustusid Euroopa Liit ja tema liikmesriigid võitlenu mitmete kalavarude jätkuva vähenemise vastu. Seetõttu tuleks liidul täiustada oma ühist kalanduspoliitikat, seades selle prioriteediks mere bioloogiliste ressursside kasutamistasemete tagamise, mis võimaldaksid varusid taastada ja hoida tasemel, mis kindlustaks püütavate varude populatsioonide maksimaalse jätkusuutliku saagikuse aastaks 2015. Teadusliku teabe vähesuse puhul võib osutada vajalikuks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse asendajate kasutamine.	Johannesburgis 2002. aastal peetud säästva arengu tippkohtumisel kohustusid Euroopa Liit ja tema liikmesriigid võitlenu mitmete kalavarude jätkuva vähenemise vastu. Seetõttu tuleks liidul täiustada oma ühist kalanduspoliitikat, seades selle prioriteediks mere bioloogiliste ressursside kasutamistasemete tagamise, mis võimaldaksid varusid taastada ja hoida tasemel, mis kindlustaks <u>võimalusel</u> püütavate varude populatsioonide maksimaalse jätkusuutliku saagikuse aastaks 2015. Teadusliku teabe vähesuse puhul võib osutada vajalikuks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse asendajate kasutamine.

Motivatsioon

Johannesburgi 2002. aasta kokkuleppes tunnistati, et teatud kalaliikide ja -varude puhul ei pruugi olla võimalik aastaks 2015 maksimaalset jätkusuutlikku saagikust saavutada ning selle olukorra arvesse võtmiseks lisati sõna „võimalusel”. EL ei peaks üritama minna kaugemale oma rahvusvahelistest kohustustest.

Muudatusettepanek 2

6. põhjendus

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kalanduse ülesanded on sätestatud bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osalisriikide konverentsi otsuses aastaid 2011–2020 hõlmava bioloogilise mitmekesisuse strateegilise kava kohta, ühine kalanduspoliitika peaks tagama sidususe Euroopa Ülemkogu poolt heaks kiidetud bioloogilise mitmekesisuse eesmärkidega ning komisjoni teatistes „Meie elukindlustus, meie looduslik kapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020” ette nähtud ülesannetega, olles eelkõige suunatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamisele aastaks 2015.	Kalanduse ülesanded on sätestatud bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osalisriikide konverentsi otsuses aastaid 2011–2020 hõlmava bioloogilise mitmekesisuse strateegilise kava kohta, ühine kalanduspoliitika peaks tagama sidususe Euroopa Ülemkogu poolt heaks kiidetud bioloogilise mitmekesisuse eesmärkidega ning komisjoni teatistes „Meie elukindlustus, meie looduslik kapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020” ette nähtud ülesannetega, olles <u>võimalusel</u> eelkõige suunatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamisele aastaks 2015.

Motivatsioon

Johannesburgi 2002. aasta kokkuleppes tunnistati, et teatud kalaliikide ja -varude puhul ei pruugi olla võimalik aastaks 2015 maksimaalset jätkusuutlikku saagikust saavutada ning selle olukorra arvesse võtmiseks lisati sõna „võimalusel”. EL ei peaks üritama minna kaugemale oma rahvusvahelistest kohustustest.

Muudatusettepanek 3

15. põhjendus

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Erikaitse alla tuleks jätta mere bioloogilised ressursid Assooride, Madeira ja Kanaari saarte ümbruses, sest need aitavad säilitada nimetatud saarte kohalikku majandust ja avaldavad mõju saarte struktuurilisele, sotsiaalsele ja majanduslikule olukorrale. Seetõttu peaksid alles jääma piirangud, mille kohaselt võivad teatavaid püügitegevusi kõnealustes vetes teostada üksnes Assooride, Madeira ja Kanaari saarte sadamates registreeritud kalalaevad.	Erikaitse alla tuleks jätta mere bioloogilised ressursid Assooride, Madeira ja Kanaari saarte ümbruses äärepoolseimate piirkondades , sest need aitavad säilitada nimetatud saarte kohalikku majandust ja avaldavad mõju saarte struktuurilisele, sotsiaalsele ja majanduslikule olukorrale. Seetõttu peaksid alles jääma piirangud, mille kohaselt võivad teatavaid püügitegevusi kõnealustes vetes teostada üksnes Assooride, Madeira ja Kanaari saarte äärepoolseimate piirkondade sadamates registreeritud kalalaevad.

Motivatsioon

Äärepoolseimad piirkonnad on keerulises olukorras ja neid kõiki tuleb arvesse võtta, et toetada paremini nende arengut, mis on väga otseselt seotud mereressursside ja üldise merekeskkonna hea seisundiga. Muudatusettepanekuga soovitakse Euroopa Liidu kõigi äärepoolseimate piirkondade arvessevõtmist.

Muudatusettepanek 4

18. põhjendus

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Vaja on meetmeid, mis aitaksid langetada praegust soovimatu püügi ja vette tagasi laskmise kõrget taset ja kaotaksid need hoopis. Seda seetõttu, et soovimatu püük ja vette tagasi laskmine on tõsine varude raiskamine, millel on negatiivne mõju mere bioloogiliste ressursside ja mere ökosüsteemide jätkusuutlikule kasutamisele ning kalanduse finantsalasele elujõulisusele. Kõikide majandatavate kalavarude suhtes, mis on püütud liidu vetes või liidu laevadega, tuleks kehtestada lossimiskohustus ja seda järk-järgult rakendada.	Vaja on meetmeid, mis aitaksid langetada praegust soovimatu püügi ja vette tagasi laskmise kõrget taset ja kaotaksid need hoopis. Seda seetõttu, et soovimatu püük ja vette tagasi laskmine on tõsine varude raiskamine, millel on võib olla negatiivne mõju mere bioloogiliste ressursside ja mere ökosüsteemide jätkusuutlikule kasutamisele ning kalanduse finantsalasele elujõulisusele. <u>Kui see on põhjendatud madala ellujäämismääraga, tuleks</u> kõikide majandatavate kalavarude liikide suhtes, mis on püütud liidu vetes või liidu laevadega, tuleks kehtestada lossimiskohustus ja seda järk-järgult rakendada.

Muudatusettepanek 5

29. põhjendus

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi, mis hõlmab enamikku ühise kalanduspoliitika kohaselt majandatavatest kalavarudest, tuleks rakendada hiljemalt 31. detsembriks 2013 kõikide 12-meetriste ja pikemate kalalaevade suhtes ning kõikide muude veetavate püünistega püüdvate laevade suhtes. Liikmesriigid võivad ülekantavatest püügikontsessioonidest vabastada kuni 12-meetri pikkused laevad, v.a veetavaid püüniseid kasutavad laevad. Selline süsteem peaks aitama kaasa kalandussektori algatatud kalalaevastike vähendamisele, lisaks peaks see parandama majandustulemusi, andes samal ajal liikmesriigile tema iga-aastaste kalapüügivõimaluste jaoks õiguskindla ja tema ainupädevusse kuuluva ülekantava püügikontsessiooni. Kuna mere bioloogilised ressursid on ühisvara, peaksid ülekantavad püügikontsessioonid andma liikmeriikidele üksnes iga-aastastest kalapüügivõimalustest osasaamise õiguse, mida saaks kehtestatud eeskirjade kohaselt tühistada.	Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi, mis hõlmab enamikku ühise kalanduspoliitika kohaselt majandatavatest kalavarudest, tuleks <u>võib</u> rakendada hiljemalt 31. detsembriks 2013 kõikide 12-meetriste ja pikemate kalalaevade suhtes ning kõikide muude veetavate püünistega püüdvate laevade suhtes. Liikmesriigid võivad ülekantavatest püügikontsessioonidest vabastada kuni 12-meetri pikkused laevad, <u>mis püüavad reguleeritud kalavarusid</u> ja veetavaid püüniseid kasutavad laevad . Selline süsteem peaks aitama kaasa kalandussektori algatatud kalalaevastike vähendamisele, lisaks peaks see parandama majandustulemusi, andes samal ajal liikmesriigile tema iga-aastaste kalapüügivõimaluste jaoks õiguskindla ja tema ainupädevusse kuuluva ülekantava püügikontsessiooni. Kuna mere bioloogilised ressursid on ühisvara, peaksid ülekantavad püügikontsessioonid andma liikmeriikidele üksnes iga-aastastest kalapüügivõimalustest osasaamise õiguse, mida saaks kehtestatud eeskirjade kohaselt tühistada.

Motivatsioon

Ülekantavate püügikontsessioonide sisseviimine peaks kuuluma liikmesriigi pädevusse ega tohi olla kohustuslik.

Muudatusettepanek 6

31. põhjendus

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Mõningate väikesemahulise püügiga tegelevate laevastike eriomadused ja sotsiaalmajanduslik haavatavus õigustavad ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi kohaldamist üksnes suurte laevade suhtes. Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi tuleks kasutada kalavarude puhul, mille püüdmiseks on eraldatud kalapüügivõimalused.	Mõningate väikesemahulise püügiga tegelevate laevastike eriomadused ja sotsiaalmajanduslik haavatavus õigustavad ülekantavate püügikontsessioonide kohustusliku süsteemi kohaldamist elkõige üksnes suurte laevade suhtes. Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi tuleks kasutada kalavarude puhul, mille püüdmiseks on eraldatud kalapüügivõimalused.

Motivatsioon

Põhjendust soovitakse muuta, et see oleks kooskõlas artikli 27 lõikega 1 ja kinnitaks ülekantavate püügikontsessioonide vabatahtlikkust.

Muudatusettepanek 7

Artikli 2 lõige 2

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Üldeesmärgid 1. Ühine kalanduspoliitika tagab pikaajaliste jätkusuutlike majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsete tingimuste loomise ja toiduvarede kättesaadavuse toetamise kalapüügi ja vesiviljeluse abil. 2. Ühise kalanduspoliitika puhul kohaldatakse kalavarude majandamise suhtes ettevaatusprintsipi ning selle eesmärk on tagada 2015. aastaks, et mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid. 3. Ühise kalanduspoliitika puhul rakendatakse kalavarude majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et piirata kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatavat mõju. 4. Ühine kalanduspoliitika hõlmab liidu keskkonnalaastes õigusaktides esitatud nõudeid.	Üldeesmärgid 1. Ühine kalanduspoliitika tagab pikaajaliste jätkusuutlike majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsete tingimuste loomise ja toiduvarede kättesaadavuse toetamise kalapüügi ja vesiviljeluse abil. 2. Ühise kalanduspoliitika puhul kohaldatakse kalavarude majandamise suhtes ettevaatusprintsipi ning selle eesmärk on tagada <u>võimalusel</u> 2015. aastaks, et mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid <u>samadel tasemetel või tasemetel</u> , mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid. 3. Ühise kalanduspoliitika puhul rakendatakse kalavarude majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et piirata kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatavat mõju. 4. Ühine kalanduspoliitika hõlmab liidu keskkonnalaastes õigusaktides esitatud nõudeid.

Motivatsioon

Johannesburgi 2002. aasta kokkuleppes tunnistati, et teatud kalaliikide ja -varude puhul ei pruugi olla võimalik aastaks 2015 maksimaalset jätkusuutlikku saagikust saavutada ning selle olukorra arvesse võtmiseks lisati sõna „võimalusel”. EL ei peaks üritama minna kaugemale oma rahvusvahelistest kohustustest.

Muudatusettepanek 8

Artikli 2 lõige 3

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ühise kalanduspoliitika puhul rakendatakse kalavarude majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et piirata kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatavat mõju.	Ühise kalanduspoliitika puhul rakendatakse kalavarude majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi <u>kooskõlas rahvusvaheliste kohustustega</u> , et <u>võimalusel</u> piirata kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatavat mõju.

Motivatsioon

Johannesburgi 2002. aasta kokkuleppes tunnistati, et teatud kalaliikide ja -varude puhul ei pruugi olla võimalik aastaks 2015 maksimaalset jätkusuutlikku saagikust saavutada ning selle olukorra arvesse võtmiseks lisati sõna „võimalusel”.

Muudatusettepanek 9

Artikkel 3

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Erieesmärgid	Erieesmärgid
Artiklis 2 sätestatud üldeesmärkide saavutamiseks peab üldine kalanduspoliitika eelkõige:	Artiklis 2 sätestatud üldeesmärkide saavutamiseks peab üldine kalanduspoliitika eelkõige:
a) kaotama kaubanduslike kalavarude soovimatu püügi ja kindlustama järk-järgult kõikide püütud kalavarude lossimise;	a) kaotama järk-järgult kaubanduslike kalavaruliikide soovimatu püügi ja kindlustama, <u>kui see on põhjendatud madala ellujäämismääraga, kõikide püütud kalavaruliikide lossimise, ning püüdma jätkuvalt parandada kasutatavate püüniste selektiivsust ja edendama tegevusi vette tagasi lastavate liikide parimal viisil kasutamiseks;</u>
b) looma tingimused tõhusaks kalapüügiks majanduslikult elujõulise ja konkurentsivõimelise kalamajanduse raames;	b) looma tingimused tõhusaks kalapüügiks majanduslikult elujõulise ja konkurentsivõimelise kalamajanduse raames;
c) edendama liidu tegevust vesiviljeluse valdkonnas, et toetada toiduga kindlustatust ning tööhõivet ranniku- ja maapiirkondades;	c) edendama liidu tegevust vesiviljeluse valdkonnas <u>ökoloogiliselt jätkusuutlikul viisil</u> , et toetada toiduga kindlustatust ning tööhõivet ranniku- ja maapiirkondades;
d) toetama rahuldava elatustaseme saavutamist inimeste hulgas, kes sõltuvad kalapüügist;	d) <u>aitama kaasa hea keskkonnaseisundi saavutamisele ja säilitamisele;</u>
e) võtma arvesse tarbijate huvisid;	e) edendada väljasuremise ohus ja ülepiügi all kannatavate kalaliikide säilitamist ja suurendamist kaitse- ja/või ärihuvides, sealhulgas ka kalakasvatuse käivitamise või arendamise kaudu;
f) tagama süsteemse ja ühtlustatud andmete kogumise ja haldamise.	f) toetama rahuldava elatustaseme saavutamist inimeste hulgas, kes sõltuvad kalapüügist, <u>arvestades sotsiaalseid ja geograafiliste iseärasustega, sealhulgas äärepiirkondade olukorraga ning kalandussektoris töötavate naiste probleemistikuga;</u>
	g) võtma arvesse tarbijate huvisid;
	h) tagama süsteemse ja ühtlustatud andmete kogumise ja haldamise;
	i) looma Euroopa ühtse turu meretoodete jaoks ning edendama riikide õigusnormide täielikku ühtlustamist ning kolmandatest riikidest pärit toodetele kehtestatud kriteeriumide ja nõuete asjakohast standardimist;

Muudatusettepanek 10

Artikkel 4

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Hea valitsemistava põhimõtted	Hea valitsemistava põhimõtted
Ühises kalanduspoliitikas juhendatakse järgmistest hea valitsemistava põhimõtetest:	Ühises kalanduspoliitikas juhendatakse järgmistest hea valitsemistava põhimõtetest:
a) kohustuste selge määratlemine liidu, riigi, piirkondlikul ja kohalikul tasandil;	a) kohustuste selge määratlemine liidu, riigi, piirkondlikul ja kohalikul tasandil;

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
b) meetmete kehtestamine parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal;	b) meetmete kehtestamine parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal ja vajaduse arvessevõtmine järkjärguliste asjaomaste kohanduste järele;
c) pikaajaline tegutsemisperspektiiv;	c) <u>meetmete kehtestamine vastavalt järkjärgulisuse ja üleminekulisuse kriteeriumidele;</u>
d) sidusrühmade laialdane kaasamine poliitika kõikidel etappidel kontseptsioonist kuni meetmete rakendamiseni;	d) pikaajaline tegutsemisperspektiiv;
e) lipuriigi esmavastutus;	e) sidusrühmade, <u>eelkõige nõuandekomisjonide</u> laialdane kaasamine poliitika kõikidel etappidel kontseptsioonist kuni meetmete rakendamiseni;
f) kooskõla integreeritud merenduspoliitikaga ja Euroopa Liidu muude poliitikatega.	e) lipuriigi esmavastutus;
	f) kooskõla Euroopa Liidu muude poliitikatega.

Motivatsioon

Oleme seisukohal, et nõukogu ja parlamendi poliitilist diskretsiooni eesmärkide ja põhimõtete rakendamisel tuleks selles valdkonnas otsuste tegemisel austada, et tagada hea valitsemine.

Lisada ühise kalanduspoliitika hea valitsemistava põhimõtete hulka uus punkt c. Ühine kalanduspoliitika peab arvestama üleminekulisuse ja järkjärgulisuse kriteeriumidega.

Vaja on tuletada meelde regionaliseerumise olulisust ühises kalanduspoliitikas, andes piirkondlikele nõuandekomisjonidele suurema osatähtsuse.

Alapunkt g tekitab meis segadust, kuna see asetab integreeritud merenduspoliitika ühise kalanduspoliitika suhtes samale tasemele teiste ELi tegevuspoliitikatega. Me leiame, et ühine kalanduspoliitika on integreeritud merenduspoliitika lahutamatu osa ja oluline on sisemine sidusus ühes ja samas tegevuspoliitikas, mille eest vastutavad samad inimesed.

Muudatusettepanek 11

Artikkel 5

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Mõisted	Mõisted
Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:	Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
— „liidu veed” – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, v.a asutamislepingu II lisas loetletud territooriumidega külgnevad veed;	— „liidu veed” – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, v.a asutamislepingu II lisas loetletud territooriumidega külgnevad veed;
— „mere bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad merevees elavad liigid, sealhulgas anadroomsed ja katadroomsed liigid nende elutsükli kõikide etappide ajal;	— „mere bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad merevees elavad liigid, sealhulgas anadroomsed ja katadroomsed liigid nende elutsükli kõikide etappide ajal;
— „magevee bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad magevees elavad liigid;	— „magevee bioloogilised ressursid” – kasutusel ja saadaval olevad magevees elavad liigid;
— „kalalaev” – laev, mille seadmestik on ette nähtud mere bioloogiliste ressursside kasutamiseks ärilistel eesmärkidel;	— „kalalaev” – laev, mille seadmestik on ette nähtud mere bioloogiliste ressursside kasutamiseks ärilistel eesmärkidel;

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
— „liidu kalalaev” – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;	— „liidu kalalaev” – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;
— „maksimaalne jätkusuutlik saagikus” – suurim saak, mida võib kalavarust määramata aja jooksul välja püüda;	— „maksimaalne jätkusuutlik saagikus” – suurim saak, mida võib kalavarust <u>pikaajaliselt välja püüda, kasutades mere kalavarude või mitme liigiga püügipiirkonna kogupüüki</u> ;
— „ettevaatusprintsip kalavarude majandamisel” – piisava teadusinfo puudumist ei tohi kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata meetmed sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning mittesihtliikide ja nende elukeskkonna kaitseks;	— „ettevaatusprintsip kalavarude majandamisel” – piisava teadusinfo puudumist ei tohi kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata meetmed sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning mittesihtliikide ja nende elukeskkonna kaitseks;
— „ökosüsteemipõhine lähenemisviis kalavarude majandamisele” – lähenemisviis, millega kindlustatakse, et vee elusressurssidest saadakse suurt kasu, samas kui kalapüügi otsene ja kaudne mõju mere ökosüsteemidele on nõrk ega kahjusta nende toimimist, mitmekesisust ega terviklikkust tulevikus;	— „ökosüsteemipõhine lähenemisviis kalavarude majandamisele” – lähenemisviis, millega kindlustatakse, et vee elusressurssidest saadakse suurt kasu, samas kui kalapüügi otsene ja kaudne mõju mere ökosüsteemidele on nõrk ega kahjusta nende toimimist, mitmekesisust ega terviklikkust tulevikus;
— „kalastussuremus” – teataval ajavahemikul väljapüütud varude ja kalanduses sama ajavahemiku jooksul kasutada olevate keskmiste varude suhe;	— „kalastussuremus” – <u>kiirus, millega eemaldatakse üksik-kalad või biomass kalavarudest kalapüügitegevuse käigus</u> ;
— „varu” – eristavate tunnustega mere bioloogiline ressurss teatavas majandamispiirkonnas;	— „varu” – <u>teatava liigi alampopulatsioon, mille sisesed parameetrid (kasv, varu suurenemine, looduslik suremus ja kalastussuremus) on ainsad tegurid, mis määratlevad kõnealuse varu arengu, samas kui välistegureid (ränne) võib pidada tähtsusetuks</u> ;
— „püügi piirnorm” – koguline piirnorm kalavaru või kalavarude rühma lossimiseks teataval ajavahemikul;	— „püügi piirnorm” – koguline piirnorm kalavaru või kalavarude rühma lossimiseks teataval ajavahemikul;
— „kaitse piirväärtused” – kalavaru populatsiooni parameetrite (biomass või kalastussuremus) väärtused, mida kasutatakse kalavarude majandamisel, näiteks lubatava bioloogilise riski või soovitud saagikustaseme kindlaksmääramisel;	— „kaitse piirväärtused” – kalavaru populatsiooni parameetrite (biomass või kalastussuremus) väärtused, mida kasutatakse kalavarude majandamisel, näiteks lubatava bioloogilise riski või soovitud saagikustaseme kindlaksmääramisel;
— „ettevaatusabinõu” – ettevaatusmeede, mis on mõeldud soovimatu asjade käigu vältimiseks või kaitseks selle eest;	— „ettevaatusabinõu” – ettevaatusmeede, mis on mõeldud soovimatu asjade käigu vältimiseks või kaitseks selle eest;
— „tehnilised meetmed” – meetmed, millega reguleeritakse väljapüügi liigilist koostist ja suuruse järgi jaotumist ning kalapüügi mõju ökosüsteemi osadele, nähes ette tingimused, millele püüniste kasutamine ja struktuur peavad vastama, ning piiravad juurdepääsu püügipiirkondadele;	— „tehnilised meetmed” – meetmed, millega reguleeritakse väljapüügi liigilist koostist ja suuruse järgi jaotumist ning kalapüügi mõju ökosüsteemi osadele, nähes ette tingimused, millele püüniste kasutamine ja struktuur peavad vastama, ning piiravad juurdepääsu püügipiirkondadele;
— „kalapüügivõimalus” – koguliselt kindlaksmääratud kalapüügiõigus, väljendatuna saagis ja/või püügikoormuses, ja sellega funktsionaalselt seotud tingimused, mis on vajalikud nende koguseliseks määratlemiseks teataval tasemel;	— „kalapüügivõimalus” – koguliselt kindlaksmääratud kalapüügiõigus, väljendatuna saagis ja/või püügikoormuses, ja sellega funktsionaalselt seotud tingimused, mis on vajalikud nende koguseliseks määratlemiseks teataval tasemel;

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
— „püügikoormus” – kalalaeva mahutavuse ja aktiivsuse näitaja; kalalaevade rühma püügikoormus on rühma kõigi laevade püügikoormuste summa;	— „püügikoormus” – kalalaeva mahutavuse ja aktiivsuse näitaja; kalalaevade rühma püügikoormus on rühma kõigi laevade püügikoormuste summa;
— „ülekantavad püügikontsessioonid” – tühistatav kasutamisoigus teatavale osale kalapüügivõimalustest, mis on liikmesriigile eraldatud või määruse (EÜ) nr 1967/2006 ⁽¹⁾ artikli 19 kohaselt liikmesriigi poolt kehtestatud majandamiskavadega ette nähtud ning mida õiguse omanik tohib edasi anda teistele ülekantavate püügikontsessioonide õigustatud omanikele;	— „ülekantavad püügikontsessioonid” – tühistatav kasutamisoigus teatavale osale kalapüügivõimalustest, mis on liikmesriigile liikmesriikidele eraldatud või määruse (EÜ) nr 1967/2006 ⁽¹⁾ artikli 19 kohaselt liikmesriigiliikmesriikide poolt kehtestatud majandamiskavadega ette nähtud ning mida õiguse omanik tohib edasi anda teistele ülekantavate püügikontsessioonide õigustatud omanikele;
— „individuaalne kalapüügivõimalus” – liikmesriigi ülekantava püügikontsessiooni omanikule igal aastal eraldatud kalapüügivõimalus, mis moodustab proportsionaalse osa sellele liikmesriigile eraldatud kalapüügivõimalustest;	— „individuaalne kalapüügivõimalus” – liikmesriigiliikmesriikide ülekantava püügikontsessiooni omanikule igal aastal eraldatud kalapüügivõimalus, mis moodustab proportsionaalse osa sellele liikmesriigile nende liikmesriikidele eraldatud kalapüügivõimalustest;
— „püügivõimsus” – laeva tonnaaz brutoregistertonnides (GT) ja võimsus kilovattides (kW), nagu on määratletud nõukogu määruse (EMÜ) nr 2930/86 ⁽²⁾ artiklites 4 ja 5;	— „püügivõimsus” – laeva tonnaaz brutoregistertonnides (GT) ja võimsus kilovattides (kW), nagu on määratletud nõukogu määruse (EMÜ) nr 2930/86 ⁽²⁾ artiklites 4 ja 5;
— „vesiviljelus” – veeorganismide kasvatamine või viljelemine võtete abil, mis on välja töötatud kõnealuste organismide tootmiseks suuremas ulatuses, kui looduslik keskkond seda võimaldab; veeorganismid kuuluvad füüsilise või juriidilise isiku vara hulka kogu kasvatus- või viljelusetapi jooksul kuni saagi kogumiseni, viimane kaasa arvatud;	— „vesiviljelus” – veeorganismide kasvatamine või viljelemine võtete abil, mis on välja töötatud kõnealuste organismide tootmiseks suuremas ulatuses, kui looduslik keskkond seda võimaldab; veeorganismid kuuluvad füüsilise või juriidilise isiku vara hulka kogu kasvatus- või viljelusetapi jooksul kuni saagi kogumiseni, viimane kaasa arvatud;
— „kalalaevatunnistus” – tunnistus määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 lõikes 9 määratletud tähenduses;	— „kalalaevatunnistus” – tunnistus määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 lõikes 9 määratletud tähenduses;
— „kalapüügiluba” – luba määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 lõikes 10 määratletud tähenduses;	— „kalapüügiluba” – luba määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 lõikes 10 määratletud tähenduses;
— „kalapüük” – oma looduslikus keskkonnas elavate veeorganismide varumine või püük või mis tahes vahendi tahtlik kasutamine selliseks varumiseks või püügiks;	— „kalapüük” – oma looduslikus keskkonnas elavate veeorganismide varumine või püük või mis tahes vahendi tahtlik kasutamine selliseks varumiseks või püügiks;
— „kalandustooted” – mis tahes kalapüügitegevuse abil saadud veeorganismid;	— „kalandustooted” – mis tahes kalapüügitegevuse abil saadud veeorganismid;
— „ettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on sellise ettevõtte käitaja või omanik, mille tegevus on seotud kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise ning jaemüügi mis tahes etapiga; „tõsine rikkumine” – nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 42 lõikes 1 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 90 lõikes 1 määratletud rikkumine;	— „ettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on sellise ettevõtte või üksuse käitaja või omanik, mille tegevus on seotud kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise ning jaemüügi mis tahes etapiga;
— „teaduslike andmete lõpptarbija” – asutus, kes on kalandussektori andmete teaduslikust analüüsist huvitatud teadus- või majandamisalase huvi tõttu;	— „tõsine rikkumine” – nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 42 lõikes 1 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 90 lõikes 1 määratletud rikkumine;
	— „teaduslike andmete lõpptarbija” – asutus, kes on kalandussektori andmete teaduslikust analüüsist huvitatud teadus- või majandamisalase huvi tõttu;

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
— „lubatud kogupüügi ülejääk” – lubatud kogupüügi see osa, mille väljapüüdmiseks ei jätku rannikuriigil püügivõimsust;	— „lubatud kogupüügi ülejääk” – lubatud kogupüügi see osa, mille väljapüüdmiseks ei jätku rannikuriigil püügivõimsust;
— „vesiviljelustooted” – mis tahes vesiviljelustegevuse abil saadud veeorganismid oma elutsükli mis tahes etapil;	— „vesiviljelustooted” – mis tahes vesiviljelustegevuse abil saadud veeorganismid oma elutsükli mis tahes etapil;
— „kudekarja biomass” – määratud aja jooksul sigimises osalevate teatavasse kalavarusse kuuluvate kalade (sealhulgas isas- ja emaskalad ja poegimise teel paljunevad kalad) hinnanguline mass;	— „kudekarja biomass” – määratud aja jooksul sigimises osalevate teatavasse kalavarusse kuuluvate kalade (sealhulgas isas- ja emaskalad ja poegimise teel paljunevad kalad) hinnanguline mass;
— „mitme liigiga püügipiirkonnad” – püügipiirkonnad, mille püügialal leidub rohkem kui ühte liiki kalu ning mis on tundlikud püünistega püügi suhtes;	— „mitme liigiga püügipiirkonnad” – püügipiirkonnad, mille püügialal leidub rohkem kui ühte liiki kalu ning mis on tundlikud püünistega püügi suhtes;
— „säätva kalanduse kokkulepped” – teise riigiga sõlmitud rahvusvahelised lepingud, mille eesmärk on saada vastutaksuks liidu rahalise hüvitise eest juurdepääs varudele või vetele.	— „säätva kalanduse kokkulepped” – teise riigiga sõlmitud rahvusvahelised lepingud, mille eesmärk on saada vastutaksuks liidu rahalise hüvitise eest juurdepääs varudele või vetele;
(¹) ELT L 409, 30.12.2006, lk 11. (²) EÜT L 274, 25.9.1986, lk 1.	— „väikesemahuline rannapüük” – kalapüük kalalaevadega, mille üldpikkus on alla 12 meetri ja mis ei kasuta komisjoni 30. detsembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 26/2004 (ühenduse kalalaevade registri kohta) I lisa 3. tabelis loetletud veetavaid püügivahendeid, välja arvatud kohalike ja piirkondlike iseärasuste puhul, mis nõuavad kohandatud määratlust. — „kalakasvatus” – avalikes vetes läbiviidav tegevus, mille eesmärk on kalavarusid kaitse- ja/või ärihuvides kaitsta ja suurendada, sh kalakasvatus kalavarude taastootmiseks nende elutsükli mis tahes etapil. (¹) ELT L 409, 30.12.2006, lk 11. (²) EÜT L 274, 25.9.1986, lk 1.

Motivatsioon

Kalandussektoris on lisandunud uued tegevusvormid. Mõiste „ettevõtja” ei pea enam piirduma selliste füüsiliste või juriidiliste isikutega, kes käitavad või omavad ettevõtet. On olemas ühendused ja muud üksused. Näiteks harrastuskalapüügi tähtsus kalavarude säilitamisel on teatud Euroopa piirkondades suur. Üleüldist linnastumist silmas pidades on harrastuskalapüük hea võimalus inimeste loodustundmist parandada. Harrastuskalapüük meelitab inimesi loodusesse ja innustab neid paremini hoolitsema on füüsilise ja vaimse puhkuse ja tervise eest. Juhendatud kalapüügi ja kalastusturismi maht ja selle majanduslik tähtsus üldiselt kasvab. Kalapüügil on oluline roll turismitööstuse arendamisel ja seega aitab see säilitada ranniku- ja jõeäärsete kogukondade elujõulisust. Seega tuleb „ettevõtja” mõistet laiendada. Viimast toetab ka asjaolu, et näiteks harrastuskalapüük on juba osa ühisest kalanduspoliitikast ja seda nii kontrollimääruse kui ka kalaliikide uute kasutus- ja hoolduskavade kaudu.

Selleks, et arvestada Euroopa eri piirkondade kalandusettevõtete eripära, tuleb muuta mõiste „väikesemahuline rannapüük” piisavalt paindlikuks.

Kalakasvatusel on esmatähtis roll kõrge turuväärtusega kalavarude säilitamisel taastootmise abil ning nende eksootiliste liikide piiramisel, mis võtavad enda alla kalavarude elupaikade olulisi nišše.

Muudatusettepanek 12

Artikkel 6

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Vetele juurdepääsu üldeeskirjad	Vetele juurdepääsu üldeeskirjad
1. Liidu kalalaevadel on vetele ja varudele võrdne juurdepääsuõigus kõikides liidu vetes, v.a lõigetes 2 ja 3 nimetatud veed, mille suhtes kohaldatakse III osa kohaselt vastu võetud meetmeid. 2. Liikmesriikidel on oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates, lähtejoonest kuni 12 meremiili kaugusele ulatuvates vetes alates 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2022 lubatud piirata püüki sellistel kalalaevadel, kes tavapärastelt püüavad kala kõnealustele vetele lähedase ranniku sadamatest, ilma et see piiraks kokkuleppeid, mis on sõlmitud muude liikmesriikide lipu all sõitvate liidu kalalaevade vahel olemasolevate naabersuhete raames, ning I lisas esitatud korda, millega kehtestatakse igale liikmesriigile geograafilised võõndid muude liikmesriikide rannikuvetes, kus püügitegevus toimub, ning määratakse liigid, mida nimetatud tegevus hõlmab. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt kehtestatud piirangutest. 3. Asjaomastel liikmesriikidel on Assooride, Madeira ja Kanaari saarte lähtejoonest kuni 100 meremiili kaugusele ulatuvates vetes alates 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2022 lubatud piirata püüki kalalaevadel, mis on registreeritud nende saarte sadamates. Neid piiranguid ei kohaldata liidu laevade suhtes, mis tegutsevad traditsiooniliselt neis vetes, kui nimetatud laevad ei ületa seal tavapärastelt rakendatavat püügikoormust. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt seatud piirangutest. 4. Sätted, millega kehtestatakse lõigetes 2 ja 3 ette nähtud kord, võetakse vastu 31. detsembriks 2022.	1. Liidu kalalaevadel on vetele ja varudele võrdne juurdepääsuõigus kõikides liidu vetes, v.a lõigetes 2 ja 3 nimetatud veed, mille suhtes kohaldatakse III osa kohaselt vastu võetud meetmeid. 2. Liikmesriikidel on oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates, lähtejoonest kuni 12 meremiili kaugusele ulatuvates vetes alates 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2022 lubatud piirata püüki sellistel kalalaevadel, kes tavapärastelt püüavad kala kõnealustele vetele lähedase ranniku sadamatest, ilma et see piiraks kokkuleppeid, mis on sõlmitud muude liikmesriikide lipu all sõitvate liidu kalalaevade vahel olemasolevate naabersuhete raames, ning I lisas esitatud korda, millega kehtestatakse igale liikmesriigile geograafilised võõndid muude liikmesriikide rannikuvetes, kus püügitegevus toimub, ning määratakse liigid, mida nimetatud tegevus hõlmab. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt kehtestatud piirangutest. 3. Asjaomastel liikmesriikidel on Assooride, Madeira ja Kanaari saarte <u>äärepoolseimate piirkondade</u> lähtejoonest kuni 100 meremiili kaugusele ulatuvates vetes alates 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2022 lubatud piirata püüki kalalaevadel, mis on registreeritud nende saarte sadamates. Neid piiranguid ei kohaldata liidu laevade suhtes, mis tegutsevad traditsiooniliselt neis vetes, kui nimetatud laevad ei ületa seal tavapärastelt rakendatavat püügikoormust. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist käesoleva lõike kohaselt seatud piirangutest. 4. Sätted, millega kehtestatakse lõigetes 2 ja 3 ette nähtud kord, võetakse vastu 31. detsembriks 2022.

Motivatsioon

Äärepoolseimad piirkonnad on keerulises olukorras ja neid kõiki tuleb arvesse võtta, et toetada paremini nende arengut, mis on väga otseselt seotud mere loodusvarade ja üldise merekeskkonna hea seisundiga. Muudatusettepanekuga soovitakse Euroopa Liidu kõigi äärepoolseimate piirkondade arvessevõtmist.

Muudatusettepanek 13

Artikkel 8

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tehniliste meetmete liigid	Tehniliste meetmete liigid
i) selektiivsust parandavad või põhjavõõnditele avaldatavat mõju vähendavad muudatused või lisaseadmed,	i) selektiivsust parandavad või põhjavõõnditele <u>merekeskkonnale</u> avaldatavat mõju vähendavad muudatused või lisaseadmed,

Motivatsioon

Muudatusettepaneku esimene osa ei puuduta eestikeelset versiooni. Sellega soovitakse asendada algne poolakeelne mõiste „suurendama” mõistega „parandama”, mida eesti keeles juba kasutatud on. Artikkel 8 ei piirdu ainult põhjavõõndiga, vaid hõlmab ka pelaagilist võõndit ja selles piirkonnas kasutatud püügivahendeid.

Muudatusettepanek 14

Artikkel 9

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Mitmeaastased kavad	Mitmeaastased kavad
1. Kõigepealt tuleb kehtestada mitmeaastased kavad, millega nähakse ette kalavarude säilitamine ja taastamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest kõrgemal.	1. Kõigepealt tuleb kehtestada mitmeaastased kavad, <u>mis põhinevad piirkondlike nõuandekomisjonide arvamustel ja millega nähakse ette kalavarude säilitamine ja taastamine võimalusel maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel või sellest kõrgemal.</u>
2. Mitmeaastaste kavadega nähakse ette:	2. Mitmeaastaste kavadega nähakse ette:
a) asjaomaste kalavarude püügivõimaluste kindlaksmääramisele aluse loomine eelnevalt kindlaks määratud kaitse piirväärtuste põhjal ja	a) asjaomaste kalavarude püügivõimaluste kindlaksmääramisele aluse loomine eelnevalt kindlaks määratud kaitse piirväärtuste põhjal;
b) meetmed, mis aitavad tõhusalt vältida kaitse piirväärtuste ületamist.	b) meetmed, <u>mille eesmärk on aidata</u> tõhusalt vältida kaitse piirväärtuste ületamist <u>ja</u>
	c) <u>piirkondlikud tagasiheite vähendamise eesmärgid;</u>
	d) <u>meetmed hea keskkonnaseisundi taastamiseks.</u>
3. Mitmeaastased kavad hõlmavad võimaluse korral nii ühe kui ka mitme varu koospüüki ning nendes on nõuete kohaselt arvesse võetud varude ja püügi vastastoimet.	3. Mitmeaastased kavad hõlmavad võimaluse korral nii ühe kui ka mitme varu koospüüki ning nendes on nõuete kohaselt arvesse võetud varude ja püügi vastastoimet <u>ning ökosüsteemide probleeme, peamiselt merekaitsealadel.</u>
4. Mitmeaastaste kavade koostamisel võetakse aluseks kalavarude majandamises kohaldatav ettevaatusprintsip ning teaduspõhisel viisil võetakse arvesse ka kättesaadavate andmete ja hindamismeetodite piiratust ning kõiki määramatuse koguseliselt mõõdetavaid allikaid.	4. Mitmeaastaste kavade koostamisel võetakse aluseks kalavarude majandamises kohaldatav ettevaatusprintsip ning teaduspõhisel viisil võetakse arvesse ka kättesaadavate andmete ja hindamismeetodite piiratust ning kõiki määramatuse koguseliselt mõõdetavaid allikaid.

Motivatsioon

Euroopa Liit lõi piirkondlikud nõuandekomisjonid 2004. aastal, et selgitada asjakohaselt ühise kalanduspoliitika piirkondlikku käsitlust. Nad tuleks otsustamisse rohkem kaasata, paludes neil avaldada arvamust mitmeaastaste kavade kohta. Nii võtaksid kalandusvaldkonna töötajad need kavad paremini vastu ja neid oleks lihtsam rakendada.

Johannesburgi 2002. aasta kokkuleppes tunnistati, et teatud kalaliikide ja -varude puhul ei pruugi olla võimalik aastaks 2015 maksimaalset jätkusuutlikku saagikust saavutada ning selle olukorra arvesse võtmiseks lisati sõna „võimalusel“. EL ei peaks üritama minna kaugemale oma rahvusvahelistest kohustustest. Mitmeaastastes kavades määratletakse tagasiheitmise vähendamise järkjärgulised eesmärgid piirkondlikul tasandil võetud meetmete kaudu. Need vähendusmeetmed peavad tuginema mitmesugustele vahenditele, mida asjaomased sidusrühmad võivad välja pakkuda: selektiivsus, ruumiline ja ajaline haldus, püügikvootide kehtestamine teatud ohustatud liikidele kindlates piirkondades. Nendel sidusrühmadel peaks tugevdatud piirkondlike nõuandekomisjonide kaudu olema kõnealuses valdkonnas põhiroll. Mitmeaastastes kavades tuleb ametlikult arvesse võtta merekaitsealade väljakutseid, kuna mõnedes neist tegeldakse ulatusliku kalapüügiga. Mitmeaastastel kavadel peab seega olema ka tugev ökosüsteemimõõde, millega tagatakse kalavarude säilitamine.

On oluline täpsustada, et mitmeaastaste kavadega tuleb ette näha ka meetmed hea keskkonnaseisundi taastamiseks, sest muidu võib selle seisund veelgi halveneda, mis halvendaks mereökosüsteemide loomulikkust tootmissuutlikkust.

Merekaitsealade hea majandamine on üks bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni eesmärkidest. Seega on loomulik, et ühises kalanduspoliitikas võetakse neid arvesse.

Muudatusettepanek 15

Artikkel 10

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Mitmeaastaste kavade eesmärgid 1. Mitmeaastaste kavadega nähakse ette kalastussuremuse kohandamine selliselt, et tulemuseks oleks selline kalastussuremus, mis taastaks ja säilitaks varusid kõrgemal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest, mis tuleb saavutada aastaks 2015. 2. Kui ei ole võimalik kindlaks määrata kalastussuremust, mis tagaks varude taastamise ja säilitamise tasemel, mis on kõrgem maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest, tuleb mitmeaastaste kavadega ette näha ettevaatusmeetmed, mis tagavad asjaomaste varude samaväärse kaitsetaseme.	Mitmeaastaste kavade eesmärgid 1. Mitmeaastaste kavadega nähakse ette kalastussuremuse kohandamine selliselt, et tulemuseks oleks selline kalastussuremus, mis taastaks ja säilitaks varusid kõrgemal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest, mis tuleb võimalusel saavutada aastaks 2015. <u>Samuti nähakse kavadega ette piirkondlikud tagasihte vähendamise eesmärgid.</u> 2. Kui ei ole võimalik kindlaks määrata kalastussuremust, mis tagaks varude taastamise ja säilitamise tasemel, mis on kõrgem maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest, tuleb mitmeaastaste kavadega ette näha ettevaatusmeetmed, mis tagavad asjaomaste varude samaväärse kaitsetaseme.

Muudatusettepanek 16

Artikkel 11

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Mitmeaastaste kavade sisu Mitmeaastane kava hõlmab: a) reguleerimisala, mis hõlmab varusid, püüki ja mere ökosüsteemi, mille suhtes mitmeaastast kava rakendatakse; b) artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidega kooskõlas olevaid eesmärke; c) koguliselt väljendatud eesmärke, mis on väljendatud: i) kalastussuremuse ja/või ii) kudekarja biomassi ning iii) saakide stabiilsuse kaudu; d) koguliselt väljendatud eesmärkide saavutamise täpset ajalist raamistikku; e) tehnilisi meetmeid, sealhulgas soovimatu saagi kõrvaldamist käsitlevaid meetmeid; f) koguliselt väljendatavaid näitajaid mitmeaastase kava eesmärkide saavutamiseks võetud meetmete perioodiliseks seireks ja hindamiseks; g) erimeetmeid ja -eesmärke anadroomsete ja katadroomsete liikide elutsükli sellel etapil, mil nad elavad magevees; h) kalapüügiga ökosüsteemile avaldatava mõju minimeerimist; i) ettevaatusabinõusid ja nende aktiveerimise kriteeriume; j) mis tahes muid meetmeid, mis sobivad mitmeaastaste kavade eesmärkide saavutamiseks.	Mitmeaastaste kavade sisu Mitmeaastane kava hõlmab: a) reguleerimisala, mis hõlmab varusid, püüki ja mere ökosüsteemi, mille suhtes mitmeaastast kava rakendatakse; b) artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidega kooskõlas olevaid eesmärke; c) koguliselt väljendatud eesmärke, mis on väljendatud: i) kalastussuremuse ja/või ii) kudekarja biomassi ning iii) saakide stabiilsuse kaudu; d) koguliselt väljendatud eesmärkide saavutamise täpset ajalist raamistikku; e) tehnilisi meetmeid, sealhulgas soovimatu saagi kõrvaldamist käsitlevaid meetmeid; f) koguliselt väljendatavaid näitajaid mitmeaastase kava eesmärkide saavutamiseks võetud meetmete perioodiliseks seireks ja hindamiseks; g) erimeetmeid ja -eesmärke anadroomsete ja katadroomsete liikide elutsükli sellel etapil, mil nad elavad magevees; <u>h) meetmeid ohustatud siirdekalavarude püügi mahu kohandamiseks selliselt, et selle võiks seada vastavusse iga püütava varu jätkusuutlikkusega;</u> h) kalapüügiga ökosüsteemile avaldatava mõju minimeerimist; i) ettevaatusabinõusid ja nende aktiveerimise kriteeriume; j) mis tahes muid meetmeid, mis sobivad mitmeaastaste kavade eesmärkide saavutamiseks; k) <u>ettenägematutele olukordadele reageerimise mehhanismi;</u> m) <u>asjaomasele laevastikule avalduva sotsiaal-majandusliku mõju hindamist ja meetmeid negatiivse mõju vähendamiseks miinimumini.</u>

Motivatsioon

Loodusliku mitmekesisuse ja jätkusuutliku kalanduse tagamine eeldab siirdekalavarudele suunatud meetmeid. ELi ühise kalanduspoliitika raames tuleb eraldi käsitleda anadroomseid ehk jõgedesse kudema siirduvaid kalavarusid. Ühises kalanduspoliitikas tuleb selgelt eristada anadroomsete kalavarude ning teiste kalavarude haldamise põhimõtteid. Siirdekalavarude püügi korraldamise põhimõtteid tuleb ellu viia ÜRO mereõiguse konventsiooni järgides, kus V osa artiklis 66 sätestatakse, et anadroomseid kalavarusid hallatakse muudest kalaliikidest eraldi.

Elusressursside haldamine on dünaamiline protsess ja vahel on vaja teha kiireid otsuseid, mis võib kaasaotsustamismenetluse ülimalt bürokraatlikku ja aeglast olemust arvesse võttes osutada äärmiselt keeruliseks, nagu on selgunud Läänemere ja Põhjmere varasematest kogemustest. Mitmeaastased kavad sisaldavad klauslit, et kava toimumist tuleb hinnata iga 3-5 aasta tagant. Siiski pole ametlikult koostatud ühtegi kiirreageerimise mehhanismi ootamatuteks olukordadeks, mis nõuavad kohest sekkumist. Liikmesriigid peaksid määratlema, millal ja milliseid meetmeid sellistes olukordades võtta.

Muudatusettepanek 17

Artikkel 15

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kogu saagi lossimise kohustus	Kogu saagi lossimise kohustus <u>Tagasiheite vähendamise kavade kehtestamine</u>
1. Allpool loetletud kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme ja mis on püütud liidu vetes liidu kalalaevadega või liidu kalalaevadega liidu vetest väljaspool, tuleb kogu saak tuua kalalaeva pardale ja seal hoida, registreerida ning lossida, välja arvatud juhul, kui seda kasutatakse elussöödana, kusjuures järgitakse järgmist ajalist raamistikku: a) alates 1. jaanuarist 2014: — makrell, heeringas, harilik stauriid, putassuu, hirkala, anšoovis, hõbekala, sardinell, moiva; — harilik tuun, mõõkkala, pikkuim-tuun, suursilm-tuun ja muud purikalalased; b) hiljemalt 1. jaanuarist 2015: tursk, merluus, harilik merikeel; c) hiljemalt 1. jaanuarist 2016: kilttursk, merlang, megrim, euroopa merikurat, atlandi merilest, harilik molva, põhjaatlandi süsikas e saida, euroopa süsikas e pollak, väikesuulest, kammeljas, sile kammeljas, sinine molva, süsisaba, kalju-tõmppeakala, atlandi karekala, süvalest, meriluts, meriahven ja Vahemere põhjalähedased kalavarud. 2. Parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal kehtestatakse lõikes 1 osutatud kalavarude kaitseks alam-mõõdud. Nimetatud kalavarude alam-mõõdust väiksema saagi müüki piiratakse ning sellised kalu saab kasutada üksnes kalajahu ja lemmikloomatoidu valmistamiseks. 3. Kindlaksmääratud kalapüügivõimalusi ületava saagi turustamistingimused nähakse ette vastavalt [kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse määruse] artiklile 27. 4. Liikmesriigid kindlustavad oma lipu all sõitvate liidu kalalaevade varustamise seadmetega, mis tagavad kõikide püügi- ja töötlemistegevuste täieliku dokumenteerimise kogu saagi lossimise kohustuse täitmise seire eesmärgil.	1. <u>Kavadega seatakse tagasiheite järkjärgulise vähendamise eesmärgid kõigi</u> Allpool loetletud kalavaruliikide puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme ja mis on püütud liidu vetes liidu kalalaevadega või liidu kalalaevadega liidu vetest väljaspool, tuleb kogu saak tuua kalalaeva pardale ja seal hoida, registreerida ning lossida, välja arvatud juhul, kui seda kasutatakse elussöödana, kusjuures järgitakse järgmist ajalist raamistikku: a) alates 1. jaanuarist 2014: — makrell, heeringas, harilik stauriid, putassuu, hirkala, anšoovis, hõbekala, sardinell, moiva; — harilik tuun, mõõkkala, pikkuim-tuun, suursilm-tuun ja muud purikalalased; b) hiljemalt 1. jaanuarist 2015: tursk, merluus, harilik merikeel; c) hiljemalt 1. jaanuarist 2016: kilttursk, merlang, megrim, euroopa merikurat, atlandi merilest, harilik molva, põhjaatlandi süsikas e saida, euroopa süsikas e pollak, väikesuulest, kammeljas, sile kammeljas, sinine molva, süsisaba, kalju-tõmppeakala, atlandi karekala, süvalest, meriluts, <u>lest</u>, meriahven ja Vahemere põhjalähedased kalavarud. 2. Parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal kehtestatakse lõikes 1 osutatud kalavarude kaitseks alam-mõõdud. Nimetatud kalavarude alam-mõõdust väiksema saagi müüki piiratakse ning sellised kalu saab kasutada üksnes kalajahu ja lemmikloomatoidu valmistamiseks. 3. Kindlaksmääratud kalapüügivõimalusi ületava saagi turustamistingimused nähakse ette vastavalt [kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse määruse] artiklile 27. 4. Liikmesriigid kindlustavad oma lipu all sõitvate liidu kalalaevade varustamise seadmetega, mis tagavad kõikide püügi- ja töötlemistegevuste täieliku dokumenteerimise <u>kogu saagi lossimise kohustuse mitmeaastastes kavades seatud eesmärkide</u> täitmise seire eesmärgil.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
5. Lõiget 1 kohaldatakse ilma, et see piiraks rahvusvaheliste kohustuste täitmist.	5. Lõiget 1 kohaldatakse ilma, et see piiraks rahvusvaheliste kohustuste täitmist.
6. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda lõikes 1 sätestatud meetmed selliselt, et need oleks kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega.	6. Komisjonile antakse volitused võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda lõikes 1 sätestatud meetmed selliselt, et need oleks kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega.
	7. <u>Tuleb kehtestada mehhanism, mis võimaldaks teha erandeid kogu saagi lossimise kohustusest kõigil neil juhtudel, kus lossimine ei ole võimalik saarelise asendi või muude sarnaste põhjuste tõttu. Kõnealusteks juhtudeks kehtestatakse mehhanismid, millega soodustatakse püüniste järkjärgulist asendamist teiste, selektiivsemate püünistega.</u>
	8. <u>Kalapüüki juhitakse senisest selektiivsemate kalapüügivahendite ja muude tehnikate kasutamise suunas, millega välditakse soovimatut püüki.</u>

Motivatsioon

Muudatusettepanek hõlmab tagasiheite vähendamise mitmeaastaste kavade koostamist, ent kõnealused dokumendid ei sisalda sellist ettepanekut. Komisjon soovib otsust, millega nõutakse kaubanduslike liikide kogu saagi lossimist teatud kuupäevaks. Sõltuvalt olukorrast peaksid kas piirkondlikud nõuandekomisjonid või liikmesriigid välja töötama komisjoni otsuse rakendamise meetmed. Seepärast ei ole ehk asjakohane rääkida mitmeaastastest kavade, kuna sellised kavad peaksid olema palju pikaajalisemad.

Kalade merre tagasiheitmise on mitmel eri põhjusel tavapärane. Kalastustavade arendamise ning selektiivsemat püüki võimaldavate tehniliste lahenduste kasutamisega on võimalik soovimatu saagi hulka vähendada. Kõnealuse muudatusettepanekuga lisatud aspekt on toodud Regioonide Komitee seisukohana komitee arvamuse alguses esitatud poliitilistes soovitusetes, mistõttu tuleks see lisada ka muudatusettepanekutesse.

Muudatusettepanek 18

Artikkel 16

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kalapüügivõimalused	Kalapüügivõimalused
1. Kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügipiirkonna puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus. Uute kalapüügivõimaluste eraldamisel võetakse arvesse kõikide liikmesriikide huvisid.	1. Kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügipiirkonna puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus. Uute kalapüügivõimaluste eraldamisel võetakse arvesse kõikide liikmesriikide huvisid.
2. Kaaspüügivõimalused võidakse reserveerida kõikide kalapüügivõimaluste alusel.	2. Kaaspüügivõimalused võidakse reserveerida kõikide kalapüügivõimaluste alusel.
3. Kalapüügivõimaluste määramisel järgitakse artikli 9 lõike 2 ja artikli 11 punktide b, c ja h kohaseid koguseliselt väljendatud eesmäärke, ajaraamistikku ja marginaale.	3. Kalapüügivõimaluste määramisel järgitakse artikli 9 lõike 2 ja artikli 11 punktide b, c ja h kohaseid koguseliselt väljendatud eesmäärke, ajaraamistikku ja marginaale.
4. Liikmesriigid võivad omavahel vahetada neile eraldatud kalapüügivõimalusi või nende osasid, kui nad on sellest eelnevalt komisjonile teatanud.	4. Liikmesriigid võivad omavahel vahetada neile eraldatud kalapüügivõimalusi või nende osasid, kui nad on sellest eelnevalt komisjonile teatanud.
	5. <u>Iga liikmesriik otsustab ise, millist meetodit kasutades eraldab ta oma lipu all sõitvatele laevadele talle ELi õiguse kohaselt määratud kalapüügivõimalusi. Liikmesriik teavitab komisjoni oma eraldamismeetodist.</u>

Motivatsioon

Selle uue punkti lisamine kajastab praegust ühise kalanduspoliitika määrust. Kalapüügivõimaluste eraldamine peaks jääma liikmesriikide otsustada, kuna kalapüügivõimaluste eraldamine on kõige olulisem kasutada olev vahend kalandussektori struktuuri ja tulemuslikkuse mõjutamiseks. Tegemist on eelistustega, mis on olulised liikmesriikide tasandi otsuste puhul, kooskõlas liikmesriikide sotsiaal-majanduslike prioriteetidega.

Muudatusettepanek 19

Artikkel 17

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Mitmeaastaste kavade kohaselt vastu võetavad kaitsemeetmed	Mitmeaastaste kavade kohaselt vastu võetavad kaitsemeetmed
1. Artiklite 9, 10 ja 11 kohaselt koostatud mitmeaastases kavaga võidakse anda liikmesriikidele õigus võtta vastu samale mitmeaastasele kavale vastavaid meetmeid, milles määratletakse nende lipu all sõitvate kalalaevade suhtes kohaldatavad kaitsemeetmed seoses liidu vete kalavarudega, mille jaoks on neile eraldatud kalapüügivõimalused.	<u>1. Mitmeaastased kavad ja nende rakendamiseks võetavad kaitsemeetmed kinnitatakse pärast seda, kui nõuandekomisjonid on arvamust avaldanud.</u>
2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 kohaselt vastu võetud kaitsemeetmed:	1. Artiklite 9, 10 ja 11 kohaselt koostatud mitmeaastases kavaga võidakse anda liikmesriikidele õigus võtta vastu samale mitmeaastasele kavale vastavaid meetmeid, milles määratletakse nende lipu all sõitvate kalalaevade suhtes kohaldatavad kaitsemeetmed seoses liidu vete kalavarudega, mille jaoks on neile eraldatud kalapüügivõimalused.
(a) on kooskõlas artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidega;	2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 2 kohaselt vastu võetud kaitsemeetmed:
(b) on kooskõlas mitmeaastase kava reguleerimisala ja eesmärkidega;	(a) on kooskõlas artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkidega;
(c) aitavad tõhusalt saavutada mitmeaastase kavaga ette nähtud eesmärgid ja koguseliselt väljendatud ülesandeid;	(b) on kooskõlas mitmeaastase kava reguleerimisala ja eesmärkidega;
(d) ei ole leebemad kehtivate liidu õigusaktidega ette nähtud meetmetest.	(c) aitavad tõhusalt saavutada mitmeaastase kavaga ette nähtud eesmärgid ja koguseliselt väljendatud ülesandeid;
	(d) ei ole leebemad kehtivate liidu õigusaktidega ette nähtud meetmetest.

Motivatsioon

Euroopa Liit lõi piirkondlikud nõuandekomisjonid 2004. aastal, et selgitada asjakohaselt ühise kalanduspoliitika piirkondlikku käsitlust. Nad tuleks otsustamisse rohkem kaasata, paludes neil avaldada arvamust mitmeaastaste kavade kohta. Nii võtaksid kalandusvaldkonna töötajad need kavad paremini vastu ja neid oleks lihtsam rakendada.

Muudatusettepanek 20

Artikkel 21

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tehnilised meetmed	Tehnilised meetmed
Artikli 14 kohaselt kehtestatud tehniliste meetmete raames võidakse liikmesriikidele anda volitus võtta vastu selle raamistikuga kooskõlas olevaid meetmeid, milles määratletakse nende lipu all sõitvate laevade suhtes kohaldatavad tehnilised meetmed seoses nende vete varudega, mille jaoks on neile eraldatud kalapüügivõimalused. Liikmesriigid tagavad, et sellised tehnilised meetmed:	Artikli 14 kohaselt <u>ja nõuandekomisjonidega arvamuse</u> kehtestatud tehniliste meetmete raames võidakse liikmesriikidele anda volitus võtta vastu selle raamistikuga kooskõlas olevaid meetmeid, milles määratletakse nende lipu all sõitvate laevade suhtes kohaldatavad tehnilised meetmed seoses nende vete varudega, mille jaoks on neile eraldatud kalapüügivõimalused. Liikmesriigid tagavad, et sellised tehnilised meetmed:
(a) on kooskõlas artiklites 2 ja 3 ette nähtud eesmärkidega;	(a) on kooskõlas artiklites 2 ja 3 ette nähtud eesmärkidega;
(b) on kooskõlas artikli 14 kohaselt vastu võetud meetmetega ette nähtud eesmärkidega;	(b) on kooskõlas artikli 14 kohaselt vastu võetud meetmetega ette nähtud eesmärkidega;

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(c) järgivad tõhusalt artikli 14 kohaselt vastu võetud meetmetega ette nähtud eesmärgi;	(c) järgivad tõhusalt artikli 14 kohaselt vastu võetud meetmetega ette nähtud eesmärgi;
(d) ei ole leebemad, kui liidu kehtivate õigusaktidega ette nähtud meetmed.	(d) ei ole leebemad, kui liidu kehtivate õigusaktidega ette nähtud meetmed.

Motivatsioon

Euroopa Liit lõi piirkondlikud nõuandekomisjonid 2004. aastal, et selgitada asjakohaselt ühise kalanduspoliitika piirkondlikku käsitlust. Nad tuleks otsustamisse rohkem kaasata, paludes neil avaldada arvamust tehniliste meetmete kohta. Nii võtaksid kalandusvaldkonna töötajad need meetmed paremini vastu ja neid oleks lihtsam rakendada.

Muudatusettepanek 21

Artikli 27 lõige 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Iga liikmesriik kehtestab hiljemalt 31. detsembriks 2013 ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi:	1. Iga liikmesriik kehtestab võib kehtestada vabatahtliku hiljemalt 31. detsembriks 2013 ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi:
a) kõigile 12-meetristele ja pikematele kalalaevadele ja	a) kõigile 12-meetristele ja pikematele kalalaevadele ja
b) kõigile alla 12-meetristele kalalaevadele, mis kasutavad veetavaid püüniseid.	b) kõigile alla 12-meetristele <u>reguleeritud varude püügiga tegelevatele kalalaevadele, mis kasutavad veetavaid püüniseid.</u>

Motivatsioon

Ülekantavate püügikontsessioonide kasutuselevõttu tuleks innustada, kuid see peaks jääma liikmesriigi pädevusse ning toimuma liikmesriigi enda valitud ajal. Sellised ülekantavad püügikontsessioonid hõlmaksid reguleeritud varusid ning mujal on tunnistanud, et laeva suurus ei ole selliste varude kasutamise määra jaoks oluline.

Muudatusettepanek 22

Artikli 27 lõige 2

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriigid võivad ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi laiendada kalalaevadele, mille pikkus on alla 12 meetri ja mis kasutavad muud tüüpi püügivahendeid kui veetavaid püüniseid, ning liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.	Liikmesriigid võivad ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi laiendada kalalaevadele, mille pikkus on alla 12 meetri ja mis kasutavad muud tüüpi püügivahendeid kui veetavaid püüniseid, ning liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

Motivatsioon

Tõlkija märkus: ei puuduta eestikeelset versiooni.

Muudatusettepanek 23

Artikli 28 lõige 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ülekantavate püügikontsessioonide eraldamine	Ülekantavate püügikontsessioonide eraldamine
1. Ülekantav püügikontsessioon annab õiguse kasutada artikli 29 lõike 1 kohaselt eraldatud individuaalseid kalapüügivõimalusi.	1. Kui liikmesriik otsustab kasutada ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi vastavalt artiklile 27, annab ülekantav Ülekantav püügikontsessioon annab õiguse kasutada artikli 29 lõike 1 kohaselt eraldatud individuaalseid kalapüügivõimalusi.

Motivatsioon

Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi vastuvõtmine peaks olema liikmesriikide jaoks vabatahtlik. Kui sellega nõustutakse, siis on asjakohane muuta teksti, et väljendada asjaolu, et ülekantavate püügikontsessioonide haldamise raamistikku kohaldatakse vaid siis, kui püügikontsessioonide süsteem on otsustatud kasutusele võtta.

Muudatusettepanek 24

Artikli 28 lõige 2

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Iga liikmesriik eraldab läbipaistvate kriteeriumide alusel ülekantavad püügikontsessioonid iga varu või varude rühma jaoks, mille püügivõimalused määratakse kindlaks vastavalt artiklile 16, v.a jätkusuutlike kalanduskokkulepete alusel omandatud kalapüügivõimalused.	Kui liikmesriik otsustab kasutada ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi vastavalt artikli 27 lõikele 1, siis eraldab see iga liikmesriik eraldab läbipaistvate kriteeriumide alusel ülekantavad püügikontsessioonid iga varu või varude rühma jaoks, mille püügivõimalused määratakse kindlaks vastavalt artiklile 16, v.a jätkusuutlike kalanduskokkulepete alusel omandatud kalapüügivõimalused.

Muudatusettepanek 25

Artikli 28 lõige 5

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ülekantavate püügikontsessioonide eraldamine Liikmesriigid võivad ülekantavate püügikontsessioonide kehtivusperioodi lühendada, kuid mitte lühemaks perioodiks kui 15 aastat, eesmärgiga sellised püügikontsessioonid ümber jaotada. Kui liikmesriigid ei ole ülekantavate püügikontsessioonide kehtivusperioodi lühendanud, võivad nad sellised ülekantavad püügikontsessioonid tühistada vähemalt 15-aastase etteteatamisega.	Ülekantavate püügikontsessioonide eraldamine Liikmesriigid võivad ülekantavate püügikontsessioonide kehtivusperioodi lühendada, kuid mitte lühemaks perioodiks kui 15 aastat, eesmärgiga sellised püügikontsessioonid ümber jaotada. Kui liikmesriigid ei ole ülekantavate püügikontsessioonide kehtivusperioodi lühendanud, võivad nad sellised ülekantavad püügikontsessioonid tühistada vähemalt 15-aastase etteteatamisega.

Motivatsioon

Püügikontsessioonide ülekandmise asjaolud peaksid jääma iga liikmesriigi pädevusse. Lätis, nagu ka mitmetes teistes Euroopa Liidu liikmesriikides, on juba olemas õigusaktid püügikontsessioonide reguleerimiseks ja need toimivad tõhusalt. Uue süsteemi kehtestamine tooks kaasa suurema halduskoormuse, nõuaks täiendavaid rahalisi vahendeid ega tagaks tingimata praegusest korrast tõhusamat toimimist.

Muudatusettepanek 26

Artikli 28 lõige 6

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriigid võivad ülekantavad püügikontsessioonid tühistada ka lühema etteteatamisajaga, kui on kindlaks tehtud, et püügikontsessiooni omanik on sooritanud tõsise rikkumise. Selliseid tühistamisi tehakse viisil, mis tagab ühise kalanduspoliitika täieliku mõju, proportsionaalsuse printsiibi järgimise ning toimib vajaduse korral kohe.	Liikmesriigid võivad ülekantavad püügikontsessioonid tühistada ka lühema etteteatamisajaga, kui on kindlaks tehtud, et püügikontsessiooni omanik on sooritanud <u>kontsessioonitingimuste</u> tõsise rikkumise. Selliseid tühistamisi tehakse viisil, mis tagab ühise kalanduspoliitika täieliku mõju, proportsionaalsuse printsiibi järgimise ning toimib vajaduse korral kohe.

Muudatusettepanek 27

Artikli 28 lõige 7

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Olenemata lõigetest 5 ja 6 võivad liikmesriigid tühistada ülekantavad püügikontsessioonid, mida kalalaev ei ole kolme järjestikuse aasta jooksul kasutatud.	Olenemata lõigetest 5 ja 6 võivad liikmesriigid tühistada ülekantavad püügikontsessioonid, mida kalalaev ei ole <u>kolme</u> järjestikuse aasta jooksul kasutatud, <u>välja arvatud juhul, kui liikmesriik annab loa erandiks (tööde kestus, reostusohu jne).</u>

Motivatsioon

Kavandatav kolmeaastane periood on liiga pikk ja on juba muutumas spekulatsiooniobjektiks. Kestuse osas tuleb tagada paindlikkus, et mitte seada ohtu eriolukorras olevate ettevõtete jätkusuutlikkust.

Muudatusettepanek 28

Artikli 28 lõige 8

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	Lisada uus punkt: <u>8. Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi kehtestamisel peaksid liikmesriigid kohandama oma eeskirju, et kaitsta rannikuvetes kalapüügi huve ja hoida ära uue süsteemi kehtestamisega seotud negatiivseid mõjusid, nii et viidaks sisse sobivad kaitseabinõud, mis tagavad seose kalapüügi õiguse ja suutlikkuse vahel, kindlustades õiguste jäämise kaluritele, ning piirataks võimalusi kalapüügiõigusi koondada;</u>

Muudatusettepanek 29

Artikkel 29

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Individaalsete kalapüügivõimaluste eraldamine	Individaalsete kalapüügivõimaluste eraldamine
1. Nagu on osutatud artiklis 28, eraldavad liikmesriigid individuaalsed kalapüügivõimalused ülekantavate püügikontsessioonide omanikele liikmesriigile eraldatud või määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 kohaselt vastu võetud majandamiskavades kindlaks määratud kalapüügivõimalustest lähtudes.	1. Nagu on osutatud artiklis 28, eraldavad liikmesriigid individuaalsed kalapüügivõimalused ülekantavate püügikontsessioonide omanikele liikmesriigile eraldatud või määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 kohaselt vastu võetud majandamiskavades kindlaks määratud kalapüügivõimalustest lähtudes.
2. Liikmesriigid määravad kindlaks püügivõimalused, mida nad saavad parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete alusel eraldada oma lipu all sõitvatele kalalaevadele liikide püüdmiseks, mille püügivõimalusi ei ole nõukogu kindlaks määranud.	2. Liikmesriigid määravad kindlaks püügivõimalused, mida nad saavad parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete alusel eraldada oma lipu all sõitvatele kalalaevadele liikide püüdmiseks, mille püügivõimalusi ei ole nõukogu kindlaks määranud.
3. Kalalaevad võivad kalapüügiga tegeleda üksnes siis, kui nende käsutuses olevatest individuaalsetest kalapüügivõimalustest piisab kõikide nende potentsiaalsete püükide katteks.	3. Kalalaevad võivad kalapüügiga tegeleda üksnes siis, kui nende käsutuses olevatest individuaalsetest kalapüügivõimalustest piisab kõikide nende potentsiaalsete püükide katteks.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
4. Liikmesriigid võivad reservi jätta kuni 5 % kalapüügivõimalustest. Nad kehtestavad eesmärgid ja läbipaistvad kriteeriumid selliste reservi jäetud kalapüügivõimaluste eraldamiseks. Nagu artikli 28 lõikes 4 on sätestatud, võib selliseid kalapüügivõimalusi eraldada üksnes ülekantavate püügikontsessioonide õigustatud omanikele. 5. Kui liikmesriik eraldab ülekantavaid püügikontsessioone vastavalt artiklile 28 ja kalapüügivõimalusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, võib ta pakkuda talle määratud kalapüügivõimaluste raames stiimuleid kalalaevadele, mis kasutavad soovimatut kaaspüüki välistavaid selektiivseid püüniseid. 6. Liikmesriigid võivad kehtestada individuaalsete kalapüügivõimaluste kasutamisele makse, mida kasutatakse kalavarude majandamisega seotud kulude katteks.	4. Liikmesriigid võivad reservi jätta kuni 5 % kalapüügivõimalustest. Nad kehtestavad eesmärgid ja läbipaistvad kriteeriumid selliste reservi jäetud kalapüügivõimaluste eraldamiseks. Nagu artikli 28 lõikes 4 on sätestatud, võib selliseid kalapüügivõimalusi eraldada üksnes ülekantavate püügikontsessioonide õigustatud omanikele. 5. 1. Kui liikmesriik eraldab ülekantavaid püügikontsessioone vastavalt artiklile 28 ja kalapüügivõimalusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, võib ta pakkuda talle määratud kalapüügivõimaluste raames stiimuleid kalalaevadele, mis kasutavad soovimatut kaaspüüki välistavaid selektiivseid püüniseid. 6. 2. Liikmesriigid võivad kehtestada individuaalsete kalapüügivõimaluste kasutamisele makse, mida kasutatakse kalavarude majandamisega seotud kulude katteks.

Motivatsioon

Kalapüügivõimaluste eraldamine peaks jääma liikmesriikide otsustada.

Muudatusettepanek 30

Artikli 31 lõige 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmine 1. Liikmesriigi püügikontsessioonide õigustatud omanikud võivad ülekantavaid püügikontsessioone nende täies või osalises mahus üle kanda. 2. Liikmesriik võib lubada muudele liikmesriikidele antavate ja muudelt liikmesriikidelt saadavate püügikontsessioonide ülekandmist 3. Liikmesriigid võivad reguleerida ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmist, sätestades läbipaistvate ja objektiivsete kriteeriumide alusel nende ülekandmise tingimused.	Ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmine 1. Kui liikmesriik on võtnud kasutusele ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi vastavalt artiklile 27, siis võivad Liikmesriigi püügikontsessioonide õigustatud omanikud neid võivad ülekantavaid püügikontsessioone nende täies või osalises mahus üle kanda. 2. Liikmesriik võib lubada muudele liikmesriikidele antavate ja muudelt liikmesriikidelt saadavate püügikontsessioonide ülekandmist 2.3. Liikmesriigid võivad reguleerida ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmist, sätestades läbipaistvate ja objektiivsete kriteeriumide alusel nende ülekandmise tingimused.

Motivatsioon

Ülekantavate püügikontsessioonide süsteemi vastuvõtmine peaks olema liikmesriikide jaoks vabatahtlik. Ülekantavate püügikontsessioonide haldamise raamistikku kohaldatakse vaid siis, kui püügikontsessioonide süsteem on otsustatud kasutusele võtta.

Ülekantavaid püügikontsessioone on võimalik ühe liikmesriigi sees üle kanda, ent seda artikli 16 lõikes 1 kinnitatud suhtelise stabiilsuse säilitamise huvides. Ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmise lubamine ei tundu võimalik, kuna see seaks ohtu üldise ja vaieldamatu suhtelise stabiilsuse põhimõtte.

Muudatusettepanek 31

Artikli 32 lõige 2

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Individuaalsete kalapüügivõimaluste rentimine 1. Individuaalseid kalapüügivõimalusi võib liikmesriigi piires osaliselt või täielikult rentida.	Individuaalsete kalapüügivõimaluste rentimine 1. Individuaalseid kalapüügivõimalusi võib liikmesriigi piires osaliselt või täielikult rentida.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Liikmesriik võib lubada rentida ülekantavaid püügikontsessioone muudele liikmesriikidele ja muudelt liikmesriikidelt.	2. Liikmesriik võib lubada rentida ülekantavaid püügikontsessioone muudele liikmesriikidele ja muudelt liikmesriikidelt.

Motivatsioon

Ülekantavaid püügikontsessioone on võimalik ühe liikmesriigi sees üle kanda, ent seda artikli 16 lõikes 1 kinnitatud suhtelise stabiilsuse säilitamise huvides. Ülekantavate püügikontsessioonide ülekandmise lubamine ei tundu võimalik, kuna see seaks ohtu üldise ja vaieldamatu suhtelise stabiilsuse põhimõtte.

Muudatusettepanek 32

Artikkel 35

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Kõikide liikmesriikide laevastikud peavad kinni pidama II lisaga ette nähtud püügivõimsuse ülempiiridest.	1. Kõikide liikmesriikide laevastikud peavad kinni pidama II lisaga ette nähtud püügivõimsuse ülempiiridest. <u>Selleks et arvestada äärepoolseimate piirkondade kalalaevastike eritingimustega, tuleb neis piirkondades püügivõimsuse ülempiiri määramisel säilitada praegused sihttasemed.</u>
2. Liikmesriigid võivad komisjonilt taotleda artikliga 27 kehtestatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga hõlmatud kalalaevade väljajätmist lõikes 1 sätestatud püügivõimsuse ülempiiride kohaldamisalast. Sellisel juhul arvatatakse püügivõimsuse ülempiirid ümber, võttes arvesse ka neid kalalaevu, mis ei ole hõlmatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga.	2. Liikmesriigid võivad komisjonilt taotleda artikliga 27 kehtestatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga hõlmatud kalalaevade väljajätmist lõikes 1 sätestatud püügivõimsuse ülempiiride kohaldamisalast. Sellisel juhul arvatatakse püügivõimsuse ülempiirid ümber, võttes arvesse ka neid kalalaevu, mis ei ole hõlmatud ülekantavate püügikontsessioonide süsteemiga.
3. Komisjonile antakse volitus võtta vastavalt artiklile 55 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse lõigetes 1 ja 2 osutatud püügivõimsuse ülempiiride ümberarvutamist.	3. Komisjonile antakse volitus võtta vastavalt artiklile 55 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse lõigetes 1 ja 2 osutatud püügivõimsuse ülempiiride ümberarvutamist.

Motivatsioon

Äärepoolseimate piirkondade laevastikke iseloomustavad harilikult väikesed laevad, mida kasutatakse rannikupüügil, tegevuse mittetööstuslik iseloom ja sissetuleku ebakindlus. Uued sihttasemed, mis määrati laevastiku 31. detsembri 2010. aasta seisuga põhjal, mõjuvad hukatuslikult äärepoolseimate piirkondade kalandusettevõtjate elujõulisusele.

Muudatusettepanek 33

Artikkel 53

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Nõuandekomisjonide ülesanded	Nõuandekomisjonide ülesanded
1. Nõuandekomisjonidel on õigus:	1. Nõuandekomisjonidel on õigus:
	(a) <u>esitavad arvamuse vastavalt artiklitele 9 ja 14 kehtestatud mitmeaastaste kavade ja tehniliste meetmete ning oma pädevusvaldkonda kuuluvate seadusandlike meetmete ettepanekute kohta;</u>
	(b) <u>teevad ettepanekuid oma pädevusvaldkonnas rakendatavateks juhtimisvahenditeks mere bioloogiliste ressursside säilitamise seisukohast optimaalse juhtimise võimaldamiseks;</u>

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(a) esitada kalavarude majandamise ja vesiviljeluse kohta soovitusi ja ettepanekuid komisjonile või asjaomasele liikmesriigile;	(a c) esitavade kalavarude majandamise ja vesiviljeluse kohta soovitusi ja ettepanekuid komisjonile või asjaomasele liikmesriigile;
(b) teavitada komisjoni ja liikmesriike oma pädevusvaldkonda kuuluvatest kalavarude majandamise ja vesiviljelusega seotud probleemidest;	(b d) teavitavade komisjoni ja liikmesriike oma pädevusvaldkonda kuuluvatest kalavarude majandamise ja vesiviljelusega seotud probleemidest;
(c) toetada tihedas koostöös teadlastega kaitsemeetmete väljatöötamiseks vajalike andmete kogumist, edastamist ja analüüsi.	(c e) toetavade tihedas koostöös teadlastega kaitsemeetmete väljatöötamiseks vajalike andmete kogumist, edastamist ja analüüsi.
2. Komisjon ja vajaduse korral ka asjaomane liikmesriik vastab mõistliku ajavahemiku jooksul igale soovitusele, ettepanekule või teabeedastusele, mille ta on saanud vastavalt lõike 1 punktidele a või b.	2. Komisjon ja vajaduse korral ka asjaomane liikmesriik vastab mõistliku ajavahemiku jooksul igale soovitusele, ettepanekule või teabeedastusele, mille ta on saanud vastavalt lõike 1 punktidele a või b.

Motivatsioon

Vaja on edendada detsentraliseeritud valitsemist, mis tuleks ellu viia ühise kalanduspoliitika eeskirjade väljatöötamisel piirkondliku tasandi tugevdamise kaudu nii normide väljatöötamise faasis kui ka põhiliselt rakendamise faasis. Piirkondlikel nõuandekomisjonidel peaks olema keskne roll selles detsentraliseeritud valitsemises (suuremad volitused ettepanekute esitamiseks, nende arvamuste parem arvessevõtmine), mis eeldab ka riikide ja teiste sidusrühmade otsesemat kaasatust nende töösse. Piirkondlikud nõuandekomisjonid oleksid seega legitiimsemad ja pakuksid sobiva raamistiku aruteludeks püügi piirkondade põhise lähenemisviisi alusel ja võiksid teostada teaduslikku järelevalvet vastavalt piirkondlikele probleemidele. Piirkondlike nõuandekomisjone tuleks toetada Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi määruses kehtestatud rahalistest vahenditest ja nõuandekomisjonide koosseisu tuleb laiendada selliselt, et kaasataks ka liikmesriigid ja asjaomased teadusasutused. Sellises uues süsteemis võetaks laiendatud, liikmesriike ja kõiki sidusrühmi hõlmavate piirkondlike nõuandekomisjonide arvamused vastu konsensuse alusel. Komisjon teeks lõpuks seadusandjale uue ettepaneku, võttes arvesse esitatud arvamusi. Vajadusel võiksid piirkondlikud nõuandekomisjonid esitada seadusandlike ettepanekuid ka komisjonile.

Muudatusettepanek 34

Artikkel 54

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Nõuandekomisjonide koosseis, toimimine ja rahastamine	Nõuandekomisjonide koosseis, toimimine ja rahastamine
1. Nõuandekomisjonidesse kuuluvad kalandusvaldkonna ettevõtjate ja muude ühisest kalanduspoliitikast mõjutatud huvirühmade organisatsioonid.	1. Nõuandekomisjonidesse kuuluvad <u>asjaomaste liikmesriikide esindajad</u> , kalandusvaldkonna ettevõtjate ja <u>tunnustatud teadusasutuste ning</u> muude ühisest kalanduspoliitikast mõjutatud huvirühmade organisatsioonid.
2. Iga nõuandekomisjon koosneb peassambleest ja täitevkomiteest ning võtab vastu meetmed, mis on vajalikud tema töö korraldamiseks ning läbipaistvuse ja kõigi avaldatud arvamuste arvessevõtmise tagamiseks.	2. Iga nõuandekomisjon koosneb peassambleest ja täitevkomiteest ning võtab vastu meetmed, mis on vajalikud tema töö korraldamiseks ning läbipaistvuse ja kõigi avaldatud arvamuste arvessevõtmise tagamiseks.
3. Euroopa üldistes huvides tegutseva asutustena võivad nõuandekomisjonid taotleda liidu rahalist abi.	3. Euroopa üldistes huvides tegutseva asutustena võivad nõuandekomisjonid taotleda liidu rahalist abi.
4. Komisjonil on õigus võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse nõuandekomisjonide koosseisu ja toimimist.	4. Komisjonil on õigus võtta artikli 55 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse nõuandekomisjonide koosseisu ja toimimist.

Motivatsioon

Piirkondlike nõuandekomisjonide tõhususe ja legitiimsuse suurendamiseks tuleb neid laiendada selliselt, et osalevad ka asjaomased liikmesriigid ja teadusasutused. See looks võimaluse aruteludeks, mis oleksid viljakamad ja püügipiirkondade piirkondlike probleemide seisukohast kasulikumad.

COM(2011) 416 final

Muudatusettepanek 35

Artikkel 8

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
b) kaubanduslike kalavarude soovimatu püügi võimalikult otstarbekas kasutamine: — kasutades lossitud tooteid, mis ei vasta artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud turustuskõlblikule miinimumsuurusele, muul otstarbel kui inimtoiduks; — viies turule lossitud tooteid, mis vastavad artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud turustuskõlblikule miinimumsuurusele; — jagades lossitud tooteid tasuta heategevuslikul eesmärgil;	b) kaubanduslike kalavarude soovimatu püügi võimalikult otstarbekas kasutamine: — kasutades lossitud tooteid, mis ei vasta artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud turustuskõlblikule miinimumsuurusele, muul otstarbel kui inimtoiduks; — viies turule lossitud tooteid, mis vastavad artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud turustuskõlblikule miinimumsuurusele; — jagades <u>muutes</u> lossitud tooteid tasuta <u>kättesaadavaks</u> heategevuslikul eesmärgil;

Motivatsioon

Tasuta jagamise (mille puhul kannab kulud tootjaorganisatsioon) ja tasuta kättesaadavaks muutmise (mille puhul võib kulusid kanda tootjaorganisatsioon või kasusaaja) vahel on põhimõtteline erinevus.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Aktiivsena vananemine: innovatsioon – arukas tervishoid – parem elukvaliteet”

(2012/C 225/05)

REGIOONIDE KOMITEE

- kutsub Euroopa Komisjoni üles käivitama demograafilist muutust käsitleva Euroopa linnapeade pakti kui Euroopa aasta 2012 tulemuse, et koondada kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi, kes on huvitatud innovatsiooni, aruka tervishoiu ja parema elukvaliteedi lahenduste edendamisest aktiivsena ja tervena vananemise toetamiseks, ning pakkuda paktile halduslikku ja rahalist toetust;
- jagab Euroopa aasta 2012 sidusrühmade foorumi nägemust igas vanuses inimeste ühiskonnast, kus igal on võimalus täita aktiivset osa ühiskonnas ning nautida võrdseid õigusi ja võimalusi elu kõigis etappides hoolimata vanusest, soost, rassist või etnilisest päritolust, usust või veendumustest, sotsiaalsest või majanduslikust staatusest, seksuaalsest sättumusest, füüsilisest või vaimsest seisundist või hooldusvajadusest;
- rõhutab, et oluline on konsulteerida eakate ja nende hooldajatega ja kaasata nad eakate vajaduste kaardistamisse, lahenduste arendamisse ning tulemuste hindamisse. Sellise osalusel põhineva lähenemisviisiga toetatakse sotsiaalset kaasatust ja tagatakse, et osutatavad teenused vastavad võimalikult täpselt teenusesaajate tegelikele vajadustele;
- soovib Euroopa Komisjonil kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ELi tasandil aktiivsemalt selliste erinevate algatuste sotsiaalse mõju hindamise protsessi, mida rakendatakse aktiivsena ja tervena vananemise toetamiseks, tagamaks, et rohujuuretasandi mõju eakatele naistele ja meestele hinnatakse nõuetekohaselt.

Pearaportöör

Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT/EPP), Zarasai rajooni volikogu esimees ja linnavolikogu liige

Viitedokument

/

I. SISSEJUHATUS**REGIOONIDE KOMITEE**

1. tervitab eesistujariigi Taani algatust kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused Euroopa Liidu tasandi dialoogi selle üle, kuidas vastata demograafilise väljakutsele ning maksimeerida vananeva rahvastiku võimalusi. Nagu sedastati Regioonide Komitee arvamuses „Toimetulek rahvastiku vananemise mõjuga Euroopa Liidus (2009. aasta aruanne rahvastiku vananemise kohta)”⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi aruandes Euroopa aasta 2012 kohta⁽²⁾, on kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel mitmes liikmesriigis võtmepädevused kolmes valdkonnas, millele aktiivsena vananemise ja põlvkondadevahelise solidaarsuse Euroopa aasta tugineb: tööhõive, ühiskonnas osalemine ja iseseisev elu;

2. rõhutab, et rahvastiku vananemisega seotud väljakutsetele vastamine on strateegia „Euroopa 2020” üks eesmäärke. Kuna kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on kodanike vajadustele vastamisel eeslinil ning vastutavad enamike selliste teenuste osutamise eest, mis on eakatele inimestele vajalikud väärrikaks vananemiseks, on omavalitsustsüste otsene osalemine kõigis vananemist käsitlevates ELi aruteludes oluline, et saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid. Samuti aitab see suurendada sotsiaalset, majanduslikku ja territoriaalset ühtekuuluvust;

3. tervitab täisväärtusliku eluperioodi pikendamist käsitlevat Euroopa innovatsioonipartnerlust, millega püütakse mobiliseerida paljusid eri sidusrühmi kõigil tasanditel, et suurendada tervena elatud aastate arvu kahe aasta võrra (tervena elatud aastate näitaja). Komitee tuletab samuti meelde, et kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on võtmepädevus täisväärtusliku eluperioodi pikendamist käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse kolmes sambas, milleks on ennetus, söeluuringud ja varajane diagnoosimine, hooldus ja ravi ning aktiivsena vananemine ja eakate iseseisev eluviis;

4. jagab Euroopa aasta 2012 sidusrühmade foorumi nägemust igas vanuses inimeste ühiskonnast, kus igäihel on võimalus täita aktiivset osa ühiskonnas ning nautida võrdseid õigusi ja võimalusi elu kõigis etappides hoolimata vanusest, soost, rassist või etnilisest päritolust, usust või veendumustest, sotsiaalsest või majanduslikust staatusest, seksuaalsest sättumusest, füüsilisest või vaimsest seisundist või hooldusvajadusest;

5. soovib valida positiivse lähenemisviisi vananemisele ning jagab seisukohta, et innovatsioon võib aidata parandada meie vananevale elanikkonnale suunatud teenuseid. Ent tuleb rõhutada, et innovatsioon ei ole oluline muutuste pärast, vaid pigem

selleks, et tegemist on väärtusliku tõukejõuga, mille abil parandada kvaliteeti ja kulutõhusust kasvavatele ja arenevatele vajadustele vastamisel majanduslikult raskel ajal;

6. on seisukohal, et majandus- ja finantskriis muudab senisest pakilisemaks vajaduse põhjalikult läbi vaadata meie ühiskonna toimimisviisi ning teha kõik endast olenev, et igäihel, nii noorel kui ka eakal, oleks võimalus osaleda aktiivselt tööturul ja oma kogukondades ning elada iseseisvalt võimalikult kaua. Parim lähenemisviis demograafilise vananemisele on edendada eakatesõbralikke kogukondi, kus avalik ruum, transport, elamumajandus ja kohalikud teenused on kujundatud kõigi generatsioonide vajadusi silmas pidades ning kus edendatakse põlvkondadevahelist solidaarsust ja koostööd. Sellised kogukonnad on enamasti samuti keskkonnahoidlikumad ning edendavad sotsiaalset ühtekuuluvust ning teiste haavatavate rühmade suuremat sotsiaalset osalemist;

7. rõhutab, et oluline on konsulteerida eakate ja nende hool-dajatega ja kaasata nad eakate vajaduste kaardistamisse, lahen-duste arendamisse ning tulemuste hindamisse. Sellise osalusel põhineva lähenemisviisiga toetatakse sotsiaalset kaasatust ja tagatakse, et osutatavad teenused vastavad võimalikult täpselt teenusesaajate tegelikele vajadustele;

8. märgib, et viimasel aastakümnel on Euroopa mitmes paigus kerkinud esile nn hõbedase majanduse käsitlus. Selle raames püütakse välja arendada terve rida tooteid ja teenuseid kasvavale hulgale eakatele, keda iseloomustavad erinevad tervise ja hooldusega seotud vajadused, piiratud liikuvus ja piirangud igapäevaelu tegevustes. Hõbedane majandus on laienenud teiste turusegmentidele, näiteks hea enesetunde (*wellness*) ja hea füüsilise vormiga (*fitness*) seotud teenused, vaba aeg, reisimine, kultuur, teabevahetus, meelelahutus ja juurdepääs uutele tehnoloogiatele. Paljud VKEd ja äriklastrid mitmes liikmesriigis on samuti spetsialiseerunud innovaatilisele tehnoloogiale eakate jaoks, näiteks koduautomaatika valdkonnas, mis loob suurepärased kasvuvõimalusi. Siiski tuleks ka märkida, et kuigi tunnistatakse vajadust erivajadustega inimestele väljatöötatud spetsiaalsete toodete ja teenuste järele, eelistab enamik eakaid kasutada tavapäraseid kaupu ja teenuseid. Seetõttu tuleks edendada universaalsidaini (*Design for All*) käsitusele tuginevat ulatuslikumat lähenemisviisi, mille keskmes on eakate ja puuetega inimeste vajadused ja ootused, koos spetsiaalsete nišitoodete väljaarendamisega äärmiselt erilisteks vajadusteks;

9. juhib tähelepanu suundumusele, et järjest enam kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi keskendub sotsiaalsele innovatsioonile ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiale (IKT) tuginevatele lahendustele, et parandada tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse teenuste kvaliteeti ja kulutõhusust nii linna- kui ka maapiirkondades. Sellised lahendused võivad aidata osutada eakatele hädavajalikke teenuseid avaliku ja erasektori seisukohalt

⁽¹⁾ CdR 212/2009.

⁽²⁾ Kastler, P7_TA(2011) 0332.

mõistlike kuludega. Ent sellised algatused eeldavad teatud hulka investeeringuid ja meetmeid, mida tuleb rakendada teistel valit-sustasanditel, et liikuda katseprojektidest suuremahuliste tegevusmudelite juurde, mida on võimalik kasutada riiklikul tasandil või mujal Euroopa Liidus. See on üks valdkond, kus kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused vajavad võimalikult ulatuslikku toetust nii oma riigi valitsuselt kui ka Euroopa Liidult;

10. toonitab, et kuigi kohalikul tasandil võib leida mitmeid näiteid innovaatilistest meetmetest, mis toetavad aktiivsena ja tervena vananemist, ning sotsiaalsed inkubaatorid on sageli kohalikud algatused, mis tekivad nende abil rahuldatavate vajaduste läheduses, ei ole projektipõhine lähenemisviis alati tõhus kriitilise massi või pikaajalise jätkusuutlikkuse saavutamiseks. Valitseb vajadus üldise strateegilise nägemuse järele, mis hõlmab küsimusi kogu valdkonnast, et saavutada kaasav ja toetav keskkond. Selge näide on Taani Fredericia omavalitsusüksuse algatatud sotsiaalne innovatsioon, mille eesmärk on ennetamise, rehabilitatsiooni, tehnoloogia ja sotsiaalse võrgustumise abil säilitada või taastada nende eakate eneseabi, kes vajavad tuge oma igapäevastes toimingutes. Nende lähenemisviisi tugineb paradigma muutusele, mille kohaselt ei nähtaks eakaid mitte abitute patsientide, vaid ressurssidega kodanikena. Seda algatust toetas katseprojektina Taani rahandusministeerium ning sellest saab nüüd eeskju Taani teistele omavalitsusüksustele;

11. rõhutab, et elanikkonna vananemise väljakutsetel on tugev sooline mõõde. See kutsub üles pöörama eritählepanu sotsiaalkaitsereformide ning sotsiaalteenuste valdkonnas (eriti laste ja eakate hoolduses) praegu tehtavate kärpeme mõjule naiste tööhoiule ning soolisele palga- ja pensionilõhele, kuna mitte-ametlike hooldajate ülalpeetavate sugulaste hooldamise koorem kasvab. Enamik neist on naised ning neid ähvardab tulevikus suurem vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse risk, kui ei astuta samme selle ebavõrdsuse kõrvaldamiseks. Stress ja koormus tervishoiu- ja hooldussektoris, kus põhiliselt töötavad naised, võivad ka edaspidi tuua endaga kaasa uusi probleeme eakamate naiste jaoks;

II. REGIOONIDE KOMITEE SOOVITUSED NÕUKOGULE JA EUROOPA KOMISJONILE

12. on seisukohal, et vajalik on parem koordineerimine aktiivsena ja tervena vananemisele lahenduste väljatöötamisel osalevate eri tasandite vahel, ning rõhutab mitmetasandilise valitsemise laiendamise olulisust selles valdkonnas. Kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi ei tuleks käsitleda ainuüksi rakendusorganitena, vaid nad tuleks kaasata kogu otsustus- ja hindamisprotsessi;

13. on seisukohal, et tõeline lisandväärtus tekiks juhul, kui Euroopa Liit looks raamistiku, mis võimaldaks riiklikel ametiasutustel ja osapooltel kõigil tasanditel saada kasu üksteise kogemustest, koguda teavet edukatest algatustest ning õppida

ebaõnnestumistest, kuivõrd see võimaldaks neil vältida vigade kordamist ning aitaks investeerida nende piiratud vahendeid tõhusaks osutunud innovaatilistesse lahendustesse;

14. soovib, et Regioonide Komitee kutsutaks liituma täisväärtusliku eluperioodi pikendamist käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse juhtrühmaga. Sellega tagatakse kohalike ja piirkondlike omavalitsuste asjakohane esindatus innovatsioonipartnerluse otsustusprotsessis ning võimaldatakse komiteel tegutseda vahendajana, et mobiliseerida suurt hulka kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi osalema innovatsioonipartnerluse elluviimisel, kuna neil on pädevused kõigis selle kuues põhitegevusvaldkonnas;

15. toetab täisväärtusliku eluperioodi pikendamist käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse raames tehtud ettepanekut luua eakatesõbralike keskkondade Euroopa võrgustik ning tervitab Euroopa eakate inimeste platvormi (AGE) ja Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) jõupingutusi selline võrgustik käivitada. Komitee soovib, et ELi vahendeid tuleks eraldada sellise ELi võrgustiku asjakohaseks arendamiseks tihedas koostöös WHOga;

16. soovib komisjonil seada prioriteediks eakaid puudutavad teadusuuringud. Tegemist on osaliselt uue rühmaga, kelle kohta erinevad sidusrühmad vajavad rohkem teavet. Teadusuuringud on vajalikud, et hinnata tervishoiu- ning haiguste ennetamise meetmete tõhusust ja kulutõhusust kogu elutsükli vältel ja eelkõige elu hilisperioodil. Lähemalt tuleb uurida ka seda, kuidas innustada eakaid, kelleni on keerulisem jõuda, muutma oma harjumusi ja elustiili. Andmed väga eakate inimeste kohta tuleks kaasata statistikasse ja teadusuuringutesse ning väga eakatega töötavaid inimesi tuleks teavitada selliste teadusuuringute tulemustest;

17. kutsub Euroopa Komisjoni üles käivitama demograafilist muutust käsitleva Euroopa linnapeade pakti kui Euroopa aasta 2012 tulemuse, et koondada kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi, kes on huvitatud innovatsiooni, aruka tervishoiu ja parema elukvaliteedi lahenduste edendamise aktiivsena ja tervena vananemise toetamiseks, ning pakkuda paktile halduslikku ja rahalist toetust;

18. märgib, et kui aktiivsena vananemise valdkonnas on esmane pädevus liikmesriikidel ning nende kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel, siis Euroopa Liit võib kehtestada õigusakte küsimustes, mis mõjutavad siseturu toimimist, et kaotada tõkked inimeste vabalt liikumiselt, edendada teenuste osutamise vabadust ning tagada optimaalne tarbijakaitse. ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni ratifitseerimine ELi poolt loob Euroopa Liidule uusi õiguslikke kohustusi, tagamaks, et puuetega inimesed ja vaegusega eakad saavad kasutada oma liikumisvabaduse õigust ning osaleda täielikult oma kogukonna majandus- ja ühiskonnaelus nagu kõik muud kodanikud. See eeldab

Euroopa Liidu meetmeid, et tagada koordineeritud vastus ELi riiklikul ning kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Lisaks võib EL lihtsustada kogemuste rahvusvahelist vahetust ning edendada pehmeid meetmeid, näiteks heade tavade juhiseid, et toetada ELi aluslepingutes sätestatud põhivabaduste optimaalset rakendamist;

19. märgib, et Euroopa Komisjon kavatseb esitada Euroopa juurdepääsetavuse akti ettepaneku ning rõhutab, et vaja on ELi õigusraamistikku, et kinnitada juurdepääsetavust kõigile olulistele kaupadele ja teenustele kogu Euroopa Liidus ning luua võrdsed konkurentsitingimused kogu majandusharule, sh VKEdele. Ettepanek peab aga olema proportsionaalne ega tohi tekitada VKEdele täiendavat bürokraatlikku koormust. Üleeuroopaliste standardite vastuvõtmine oleks samuti kasulik valdkonna toetamiseks ning kõigile mõeldud kaupade ja teenuste tõhusa ühisturu loomiseks. Luua tuleks seiresüsteem, et tagada õigusaktide jõustamine koos tegevuskavadega riiklikele, kohalikele ja piirkondlikele ametiasutustele. Samuti tuleb tagada toetus kohalikele osalejatele ja VKEdele;

20. tuletab meelde, et asjakohane riigihanke õigusraamistik on ELi, riigi ja kohalikul tasandil võtmetähtsusega, tagamaks, et riiklikud investeeringud edendavad juurdepääsetavust kõigi jaoks. Juurdepääsetavusest peaks samuti saama oluline eeltingimus ELi rahastamise (struktuuri-, projekti- või teadusrahastamine) saamiseks ning vajalik on toetus, et aidata vähemarenenud piirkondadel järgida ELi õigusakte ja standardeid. Juurdepääsetavuse tõhustamiseks tuleks kaaluda rahalisi stiimuleid eelkõige ametiasutustele, et ajakohastada olemasolevaid ehitisi ja eluasemeid, samuti et toetada investeeringuid innovaatilistesse lahendustesse;

21. rõhutab teadlikkuse tõstmise vajalikkust peamiste õigusmeetmete täiendamiseks, et neid oleks võimalik reaalsetl kohaldada. See peaks olema suunatud kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, tootjatele, tarnijatele ja teenuseosutajatele ning üldiselt kodanikele. Haridus- ja koolituspoliitika on oluline juurdepääsetavuse tugevdamiseks ja toetamiseks: Põhinõue on tagada, et insenerid, arhitektid, veebikujundajad, ehitajad, linnaplaneerijad (ja teised) oleksid asjakohaselt koolitatud, et käsitleda juurdepääsetavuse küsimusi ning rakendada universaalsidaini;

22. meenutab, et elukestev õpe ja vabatahtlik tegevus on aktiivsena ja tervena vananemise peamised tõukejõud. Täiskasvanuharidust ja eakate vabatahtlikku tegevust tuleks toetada ELi, riigi ja kohalikul tasandil, et aidata pikendada tööelu, edendada aktiivset pensionile siirdumist ning toetada iseseisvat elu;

23. soovib seega, et aktiivsena vananemise ja põlvkondadevahelise solidaarsuse Euroopa aasta 2012 ning täisväärtusliku eluperioodi pikendamist käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse eesmärgid kaasataks kõikidesse asjaomastesse tulevastesse

ELi rahastamisvahenditesse, sh struktuurifondidesse, ning et kohalikke ja piirkondlikke osapooli puudutavaid menetlusi lihtsustataks. Komitee tervitab just Euroopa aasta 2012 kontekstis tähendusriikast Euroopa põlvkondadevahelise solidaarsuse päeva, millega edendatakse põlvkondadeüleseid projekte õpilaste ja eakamate kaaskodanike vahel ning antakse oluline panus põlvkondadevahelisse dialoogi;

24. tervitab teadmis- ja innovaatikakogukonna loomist tervislike eluviiside ja aktiivsena vananemisega seotud innovatsiooni valdkonnas 2014. aastal ning soovib Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudil teha kõik endast olenev, et kaasata kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi ning muid sealset osapooli selle teadmis- ja innovaatikakogukonna elluviimisse;

25. soovib Euroopa Komisjonil kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ELi tasandil aktiivsemalt selliste erinevate algatuste sotsiaalse mõju hindamisprotsessi, mida rakendatakse aktiivsena ja tervena vananemise toetamiseks, tagamaks, et rohujuuretasandi mõju eakatele naistele ja meestele hinnatakse nõuetekohaselt;

26. meenutab, et aktiivsena ja tervena vananemine on üks strateegia „Euroopa 2020“ põhieesmärk ning seda toetavad mitmed juhtalgatused (uued oskused uute töökohtade jaoks; vaesuse vastu võitlemise tegevusprogramm; digitaalne tegevuskava) ning erinevad kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele kättesaadavad ELi rahastamisvahendid. See on esile toodud ka Regioonide Komitee, Euroopa Komisjoni ja Euroopa eakate inimeste platvormi (AGE) koostöös väljaantud brošüüris „How to promote active ageing in Europe – EU support to local and regional actors“ (Kuidas edendada aktiivsena vananemist Euroopas – ELi toetus kohalikele ja piirkondlikele osalejatele). Kõnealune brošüür avaldati 2011. aasta septembris panusena Euroopa aastasse 2012 (3);

27. järeldeb seega, et väljapakutud algatused ei näi tekitavat probleemi seoses ELi aluslepingutes määratletud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele vastamisega;

III. VÄLJAKUTSED

28. meenutab, et hinnanguliselt väheneb 2060. aastaks noorte osakaal kogu 27-liikmeslises Euroopa Liidus 9 % (4) ning tööealise elanikkonna osakaal (15–64aastased) 15 %. Lisaks sellele prognoositakse eakate arvu märkimisväärtset 79 %-list kasvu. Need demograafilised muutused on mitmete eri nähtuste tulemus, milleks on näiteks viljakuse madal tase, oodatava eluea pikenemine, koguränne ning pärast II maailmasõda aset leidnud beebibuumi põlvkonna vananemine. On ilmselge, et need demograafilised suundumused avaldavad märkimisväärtset majanduslikku, sotsiaalset ja eelarvelist mõju riiklikul, kohalikul

(3) http://bibli.reseaeurope.net/opac_css/index.php?lvl=author_see&id=264.

(4) Allikas: Eurostati elanikkonna struktuuri ja vananemise statistika.

ja piirkondlikul tasandil. Regioonide Komitee uurimuses „Active Ageing: local and regional solutions” (Aktiivsena vananemine: kohalikud ja piirkondlikud lahendused) ⁽⁵⁾ selgitatakse tagajärgi üsna hästi, sedastades, et tööjõu pakkumine ja tööhõive väheneb, tuues kaasa majanduskasvu probleeme, samas kui vananeva elanikkonna nõudlus teenuste järele kasvab. Lisaks oodatakse riigisektori kulude kasvu, et pakkuda oma vananevale elanikkonnale kvaliteetseid teenuseid, samas tuleb rahastada ka järjest kasvava hulga eakate tervishoiuteenuseid ja pensione. Ent enamikule kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele on osaks saanud drastilised eelarvepiirangud, mis juba muudavad äärmiselt keeruliseks asjakohastele standarditele vastavate dünamiiliste ja ajakohaste sotsiaalteenuste pakkumise;

29. rõhutab, et riikide ja piirkondade vahel on suured erinevused meeste ja naiste oodatavas elueas, tervena elatud aastate näitajates, vanuse mediaanis ja sõltuvusmäärades. Prognooside kohaselt vananeb elanikkond pea kõigis 27-liikmelise Euroopa Liidu 281 piirkonnas, kusjuures aastaks 2030 ei ole elanikkonna vanuse mediaani suurenemist oodata vaid seitsmes piirkonnas, milleks on Viin Austrias, Hamburg ja Trier Saksamaal, Sterea Ellada ja Peloponnesos Kreekas ning West-Midlands ja Kirde-Šotimaa Ühendkuningriigis ⁽⁶⁾. 2008. aastal erinesid sõltuvusmäärad piirkonniti pea kolm korda (9,1 %st kuni 26,8 %ni). 2030. aastal on erinevus ligikaudu neljakordne (10,4 %st 37,3 %ni) ⁽⁷⁾. See tähendab, et piirkonnad ei ole demograafilise vananemise osas kõik võrdsed ja see mõjutab koos praeguse majanduskriisiga mõningaid kohalikke ja piirkondlike omavalitsusi rohkem kui teisi;

30. rõhutab samuti, et riikide ja piirkondade vahel valitsevad suured erinevused riigivõla osas ning mõningad neist seisavad silmitsi väga tõsiste eelarvekärbetega, mis võivad piirata nende võimalusi saada kasu ELi rahastamisest struktuurifondide või vananemisega seotud ühisprogrammide kaudu;

31. meenutab, nagu sedastatakse arvamuses „Piisav, jätkusuutlik ja kindel Euroopa pensionisüsteem” ⁽⁸⁾, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused jäävad avaliku sektori suurimaks tööandjaks ning selle tulemusel on riigipensionid ka edaspidi võtmetähtsusega pensionisüsteemide tagamisel. Kõnealuseid pensione mõjutavad aga järjest enam eelarvemeetmed ja reformid. Seetõttu tuleks arvesse võtta kohalike ja piirkondlike omavalitsuste suutlikkust seda mõju kompenseerida, et oleks võimalik tagada kõigile eakatele naistele ja meestele piisav sisetulek, sh mitterahaliste abi- ja hooldusteenuste kaudu. Regioonide Komitee tegi ettepaneku lisada makromajanduslikku järelevalvesse sotsiaalne mõõde ühe viisina neid mõjusid käsitleda;

32. märgib oma arvamuses „Väärikas vananemine infoühiskonnas” ⁽⁹⁾, et IKT lahendused võivad parandada sotsiaal- ja tervishoiuteenuste tulemuslikkust, kui need on asjakohaselt kohandatud eakate vajadustele, ning tuleb meelde, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid olema kaasatud riikliku ja ELi tasandi uurimistegevusse eakaid puudutavate IKT lahenduste vallas, kuna nemad on sageli tulemuste esmased kasutajad;

33. tuleb siiski meelde, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ei saa üksi toetada aktiivsena ja tervena vananemist. Õnnestumiseks vajavad nad toetavat õiguslikku, rahalist ja struktuurilist keskkonda, mis eeldab meetmeid riiklikul ja ELi tasandil. Näiteks IKT algatuste kasutamiseks innovatsiooni, aruka tervishoiu ja parema elukvaliteedi toetamiseks kõigis ELi piirkondades on vajalikud struktuurilised investeeringud lairibaühenduse laiendamiseks ELi ja riiklikul tasandil. Samuti on vajalikud ELi õigusaktid, et ühtlustada juurdepääsukriteeriume ja koostalitlusvõime standardeid;

34. toonitab, et struktuurifondi toetuse saamiseks vajalike eeltingimuste, aruandlus-, finants- ja auditimenetluste kasvav hulk on kaasa toonud mõõdetavatele tulemustele põhinevate projektide arvu kasvu innovaatiliste ja riskile orienteeritud projektide asemel, kus positiivsete tulemuste saavutamine võtab tegelikult kauem aega ning mille tulemusi on keerulisem mõõta. Praktikas seisab sotsiaalne innovatsioon praegu silmitsi tõketega, mis on väga sageli seotud ühitamatute audit- või regulatiivsete menetlustega. See küsimus ei ole mitte ainult seotud struktuurifondide kasutamisega, vaid puudutab mitmeid teisi ELi ja riigi tasandi rahastamisvahendeid;

35. tunnistab siiski, et vajalikud on muudatused struktuurifondide rakendamiseviisis, et kaasata tõendite põhinevad tingimused selleks, et mitte ohustada jõupingutusi, mis on tehtud ELi fondide lisandväärtuse ja tõhususe suurendamiseks selles valdkonnas. Taanis ja Rootsis on sellised tõenditel põhinevad menetlused käibel, et jälgida tulemuslikkust kokkulepitud näitajatekogumi alusel ning nad kasutavad saadud teavet kontrollsüsteemis, et jätkuvalt parandada nende poolt pakutavate ja rahastatavate teenuste kvaliteeti ja kulutõhusust. Ühendkuningriigi valitsus võttis hiljuti kasutusele sotsiaalse mõju võlakirjad, mille eesmärk on meelitada uusi investeeringuid selliste tulemustele põhinevate lepingute juurde, mis toovad kasu üksikisikutele ja kogukondadele. Sotsiaalse mõju võlakirjade kaudu kasutatakse erainvesteeringuid, et rahastada teenuseid, mida osutavad end tõestanud

⁽⁵⁾ www.cor.europa.eu/COR_cms/ui/ViewDocument.aspx?siteid=default&contentID=a18962c0-1f8f-44e9-9f3d-bfa7955830db.

⁽⁶⁾ Eurostat, piirkondlik EUROPOP 2008.

⁽⁷⁾ Vt eelmine allmärkus.

⁽⁸⁾ CdR 319/2010.

⁽⁹⁾ CdR 84/2007.

teenusepakkujad. Avalik sektor toodab investoritele rahalist tulu paranenud sotsiaalsete tulemuste alusel. Kui tulemused ei parane, siis investorid oma investeeringud tagasi ei teeni ⁽¹⁰⁾;

IV. VÕIMALUSED

36. märgib, et riikides, kus kehtivad ranged hoonestatud keskkonna, transpordi ja IKT juurdepääsustandardid, on kõrgeim eakate naiste ja meeste tööhõive tase ning parimad tervena elatud aastate näitajad. Need on riigid, kus ka naiste ja puuetega inimeste tööhõive määrad on kõrgeimad ning soolise võrdõiguslikkuse näitajate (sooline sissetulekulõhe, pensionilõhe jne) tulemused on parimad. Sellest nähtub, et eakatesõbralike kohalike keskkondade aktiivne edendamine ei kahjusta majandust, vaid vastupidi – toob kasu ühiskonnale ja majandusele üldiselt. Sellised keskkonnad muudavad kõikide elu kergemaks ning toetavad naiste, eakate ja puuetega inimeste osalemist tööturul ning pensionäride aktiivset ja tulemuslikku osalemist oma kogukonnas. Samuti toetavad need mitteametlikke hooldajaid ja võimaldavad neil tööd ja hoolduskohustusi hõlpsamini ühitada;

37. tervitab asjaolu, et juba sajad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused kõikjal Euroopa Liidus osalevad WHO eakatesõbralike linnade programmis ning mõned liikmesriigid on käivitanud riiklikud programmid nende kohalike ja piirkondlike omavalitsuste toetamiseks, kes soovivad selle võrgustikuga liituda;

38. arvestades Alzheimeri ja teiste dementsuse vormide all kannatavate eakate arvu suurenemist, tervitab mõningate kohalike ja piirkondlike omavalitsuste võetud algatusi luua Alzheimeri-sõbralikud keskkonnad, et edendada dementsuse all kannatavate eakate ja nende mitteametlike hooldajate paremat kaasamist kogukonnas;

39. rõhutab, et kõigi soove arvestavate keskkondade loomine, mis toetavad eakate puuetega või piiratud tegevusvõimega inimeste iseseisvat elu, on osutunud kulutõhusaks. Rootsi kogemus näitab, et riigis viimase 15 aasta jooksul vähenenud nõudlus abi järele ei ole selgitatav paranenud tervisega, kuna puuduvad tõendid selliste arengute kohta eakate seas kõnealusel perioodil. Kõige tõenäolisem selgitus eakate hooldusvajaduste vähenemisele on seotud paremate juurdepääsustandarditega eluaseme- ja transpordivaldkonnas ning tugitehnoloogia parema kättesaadavusega, mis võimaldab eakatel ilma abita paremini

toime tulla. Tasub märkida, et Rootsis on Euroopa Liidu liikmesriikidest kõige kõrgemad eakate töötajate ja eakate naiste tööhõivemäärad;

40. toonitab siiski, et kuigi kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on täita oluline roll kaupade ja teenuste ostjatena eelkõige riigihangete kaudu, ning seega võivad nad tegutseda poliitilise tõukejõuna, et edendada positiivset lähenemisviisi vananemisele, vajab aktiivsena ja tervena vananemist toetavate innovaatiliste lahenduste olemasolevate ja tärkavate turgude killustatus lahendamist, et luua hõbedasele majandusele reaalne ühisturg ning võimaldada avaliku sektori pakkujatel ja tarbijatel kasu saada mastaabisäästuefektist. Valmiva juurdepääsetavuse aktiga üritatakse tegeleda tõketega, mis takistavad sellise ELi turu loomist, kus kohalikud ja piirkondlikud innovaatilised lahendused oleksid teistes ELi piirkondades kergemini kujundatavad ja ulatuslikumalt kasutatavad. VKEd on sageli innovatsiooni eesliinil ning lähemal kohalikele turgudele. Sageli pakuvad nad individuaalseid teenuseid ning kohanduvad oma tarbijate vajadustele. VKEd saaksid kasu selgetest eeskirjadest ja standarditest, mis tagavad neile juurdepääsu üleeuroopalisele turule ning lihtsustavad optimaalse tulemuse saavutamiseks koostalitlusvõimet teiste kaupade ja teenustega;

V. JÄRELDUSED

41. tõdeb, et universaalsaini käsitusel tuginevate juurdepääsetavate ja toetavate kohalike keskkondade loomine aitab eakaid töötajaid ja naisi jääda kauemaks tööellu ning vähendab nõudlust hoolduse ja abi järele kiiresti kasvava eaka rahvastiku seas. Regioonide Komitee on veendunud, et Euroopa Liidu meetmed, millega toetatakse aktiivsena ja tervena vananemist ja põlvkondadevahelist solidaarsust, edendavad innovatsiooni ja kasvupotentsiaali kogu Euroopa Liidus ning toovad majanduslikku kasu nii avaliku kui ka erasektori osalejatele kohalikul, riiklikul ja ELi tasandil;

42. nõustub eesistujariigi Taani lähenemisviisiga vananemisele ning rõhutab, et sotsiaalse innovatsiooni kasutamiseks vana-neva ühiskonna vajadustele vastamisel on äärmiselt oluline, et Euroopa Liit loob ühise raamistikku, mis võimaldab sotsiaalse innovatsiooni potentsiaali tulevikus täielikult ära kasutada. Euroopa Liidu ühine raamistik sotsiaalse innovatsiooni toetuseks lihtsustaks kogu Euroopas sotsiaalsete uuendajate tegutsemist, rahastamise taotlemist, võrgustumist ning nende ettevõtmiste laiendamist.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

⁽¹⁰⁾ <http://www.socialfinance.org.uk/work/sibs>.

Regioonide Komitee arvamus „Energiatõhusus linnades ja piirkondades: maapiirkondade ja linnade erinevused”

(2012/C 225/06)

REGIOONIDE KOMITEE

- nõuab, et energiatõhusus peab olema energiapoliitika keskne ja lahutamatu osa ning see tuleb energiapoliitika hierarhias panna piisavalt prioriteetsele kohale;
- toetab energiatõhususele ja energiasäästule suunatud finantstoetusmeetmete paremat ühendamist tulevastes ELi rahastamisprogrammides;
- kutsub üles võtma tugevamaid meetmeid, et mõjutada inimeste käitumist ja energiatarbimisharjumusi, ning leiab, et vaja on nn piitsa ja prääniku meetmete kombinatsiooni, millega näidatakse majanduslikke argumente, aga vajadusel rõhutakse suuremal määral ka kohustuslikele nõuetele;
- tõdeb, et praegune poliitika on suunatud linnadele, et saavutada praegused poliitilised eesmärgid, ent toonitab vajadust tegeleda terviklikumal ja kooskõlastatumal viisil maapiirkondade väljakutsete ja võimalustega energiakasutuse ja -tootmise valdkonnas;
- kutsub kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi levitama energiatõhususe ja -säästu parimaid tavaid ning suurendama energiaalast vastupanuvõimet, planeerides ja katsetades oma teenuste osutamist minimaalse energiakuluga.

Raportöör	Brian MEANEY (IE/EA), Clare'i krahvkonnakohtu ja Kesk-Lääne piirkondliku omavalitsuse liige
Viitedokument	Eesistujariigi Taani 12. jaanuari 2012. aasta konsulteerimistaotlus

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

A. Sissejuhatus

1. rõhutab, et Euroopa 2020. aasta strateegiaga pannakse tõhus energiakasutus õigusega aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvuga seotud ELi eesmärkide saavutamise keskmesse, mis eeldab ressursitõhusale majandusele üleminekut. Energiatõhusus ei tähenda tootmise või majandustegevuse vähendamist, vaid sama toodangu saavutamist majandustegevusüksuse kohta väiksema energiatarbimisega. Selleks on vaja tarbetu energiakasutuse väljaselgitamist ja lõpetamist ning tõhusamaid tootmismeetodeid;

2. märgib murelikult, et prognooside kohaselt saavutab EL 2020. aastaks ainult poole primaarenergia tarbimise kavandatud 20 % säästust. 2020. aasta strateegia eesmärkideni jõudmine nõuab kooskõlastatud jõupingutust kõigil tasandil: ELi, liikmesriikide, piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Energiatõhusus on oluline prioriteet ning eeldab poliitika tõhustamist kõigil tasandil;

3. kordab, et jätkusuutliku, konkurentsivõimelise ja kindla energiavarustuse eesmärkide saavutamiseks peab EL tegutsema solidaarselt ja tõhusalt, et teha kindlaks ja võtta kasutusele olemasolevad ja loodavad tehnoloogia arengust tulenevad võimalused ning mõjutada käitumise muutmist energiatõhususe soodustamise ja parandamise suunas. Sellest tulenevalt peaks EL lühiajalises ja keskpikas perspektiivis eelistama tõhusama ja turu seisukohast konkurentsivõimelisema tehnoloogia kasutuselevõttu;

4. rõhutab, et muu hulgas kohalike ja piirkondlike energia-asutuste kaudu on linnadel, piirkondadel ja kohaliku tasandi ametiasutustel võtmeroll tõhusama energiakasutuse soodustamisel, edendamisel ja reguleerimisel oma tegevuses ja oma infrastruktuurides, samuti tarbijate ja energiatootjate hulgas. Komitee tunnistab, et selle ülesande täitmiseks on ametiasutustel vaja rahastamist ja suuremat abi, et nad saaksid anda oma panuse energiatõhususmeetmete elluviimisel ja tugevdamisel;

5. rõhutab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste osatähtsust eeskujude andmisel, investeeringute ligimeelitamisel ja töökohtade loomisel, ning palub ELil tungivalt edendada ja toetada kohaliku ja piirkondliku tasandi energiatõhususkavade koostamist, mis aitavad saavutada riigi ja Euroopa tasandi energiaalaseid eesmärke ning parandada energiainfosüsteeme;

6. toetab ÜRO algatatud rahvusvahelise taastuvenergia aastat kõigi jaoks, sest see pakub väärtusliku võimaluse suurendada teadlikkust energiatõhususe parandamise tähtsusest ja taastuvenergia kohalikul, piirkondlikul, riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil. Keskkonnasõbraliku, taskukohase ja usaldusväärselt tarnitava energia kättesaadavuse puudumine pärsib inimkonna, ühiskonna ja majanduse arengut ning on suur takistus aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele. Täielik üleminek taastuvenergiale peab toimuma kooskõlas suuremate jõupingutustega energiatarbimise vähendamiseks ja uute energiaallikate arendamisega, mis viivad ka sõltuvuse vähendamiseni fossiilkütuste impordist;

7. märgib lisaks, et kuna India ja Hiina majandus on alles hoogu võtmas, siis peaks Hiina energianõudlus ootuste kohaselt tõusma 2035. aastaks lausa 75 %⁽¹⁾. Sellest tulenevalt suureneb konkurents praegu ELi imporditava energia üle ja see võib tekitada varustus-, jaotus- ja hinnaprobleeme, millel võivad olla tõsised ja mitmemõõtmelised majanduslikud ja ühiskondlikud tagajärjed. Tuleb välja töötada konkreetset ja teostatavat tegevuskavade vastuseks sellistele arengutele, et saavutada võimalikult kiiresti vajaduste kaetus kohapeal kättesaadavate energiaallikatega. Linnade, piirkondade ja kohaliku tasandi ametiasutused peaksid kindlasti osalema nende kavade väljatöötamisel;

8. juhib tähelepanu kasutamata ühiskondlikule kasule seoses roheliste ümberkorraldusprojektide algatamisega linnades ja piirkondades ning rõhutab sellega seoses, et Euroopa Komisjon ja liikmesriikide valitsused peavad eraldama märkimisväärsed rahalisi vahendeid üldkasutatavate hoonete energiatõhususe suurendamiseks;

9. võtab teadmiseks praeguse arutelu energiatõhususe direktiivi üle ja nõuab, et võetaks vastu tugev ja kaugeleulatuvate sihtidega direktiiv. Linnad ja piirkonnad saavad sellest ainult kasu, kui nad muutuvad energiatõhusamaks ja vähendavad oma energiatarbimist: nad saaksid vähendada oma sõltuvust importküttest, pakkuda kohapeal kuni 2 miljonit töökohta ehitus- ja moderniseerimistööde⁽²⁾ valdkonnas ning aidata kodumajapidamistel säästa aastas märkimisväärselt energiakulude pealt. Lisaks saaks EL vähendada veelgi oma kasvuhoo- negaaside heiteid ja endale selles valdkonnas veelgi kaugemaleulatuvaid eesmärke seada. Kavandatud direktiiv on seega selgelt esimene samm praeguse kriisi leevendamise suunas. See ei ole aga piisav, sest sellega püütakse jõuda eelkõige majanduslike eesmärkideni, st vähendada nafta ja gaasi välisimpordi ja suunata need miljardid eurod ümber ELi majandusse, ilma sobivate konkreetsete visioonideta taastuvenergia allikate vajamineva

⁽¹⁾ Rahvusvahelise Energiaagentuuri 2011. aasta ülemaailmne energiaaruanne.

⁽²⁾ Euroopa Komisjon.

massiivse väljaehitamise kohta. Selle saavutamiseks on otsustav lasta liikmesriikidel tegutseda vastavalt oma tingimustele, et nad koostaksid oma riigi jaoks kõige tõhusamad meetmed;

10. väljendab seejuures kahetsust eelkõige selle üle, et puudub pikaajaline sidus visioon kogu renoveerimist nõudva elamiskõlbliku hoonestuse renoveerimise kohta ning puuduvad selgesõnalised ja konkreetsed kohalike ja piirkondlike omavalitsuste finantsabi kohustused energiatõhususse investeerimise edendamiseks kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Sellega seoses on oluline teha vahet ühiskonnale ja majandustegevusele kasulike eesmärkide vahel. Mingi hoone renoveerimisel tuleb ettevõtte tasandil lähtuda sellest, mis on majandustegevuse seisukohalt võimalik, samas peab ühiskond aitama teostada ühiskonnale kasulikke eesmärke;

11. soovib ELil tõhustada infosüsteeme energiatõhususe, sealhulgas nii riigi kui ka piirkondliku tasandi energiatõhususe kohta; süsteeme, millega hinnatakse piirkondliku energiasäästu kontrollimise menetlusi; energiasäästu näitajaid; kohaldatavate energiasäästumeetmete standardite andmebaase; hea tava juhiseid; rakendusstandardeid jne. Komitee nõustub kohalike omavalitsuste Euroopa tasandi ühendusega Energy Cities selles, et rahastamine on äärmiselt oluline kavandatud meetmete ellurakendamiseks. Lisaks märgib komitee, et energiatõhususe direktiivi ettepanekus puuduvad siduvad eesmärgid ja asjakohane järelevalvemenetlus ning see sisaldab lihtsaid loobumisevõimalusi. Seetõttu tervitab Regioonide Komitee ELi eesistujariikide Poola ja Taani jõupingutusi, et lisada vajalikud rahastamismeetmed ja muud puuduvad elemendid ettepanekusse. Lisaks väljendab komitee toetust eesistujariigi Taani jõupingutustele leidmaks poliitilist kompromissi, mis tagab, et riigiasutused saavad astuda samme oma ehitiste energiatõhusamaks muutmiseks, võttes arvesse kohalikke ja piirkondlikke tingimusi liikmesriikides. Komitee tervitab eriti ettepanekut nõuda energiatootjatelt aastas keskmiselt 1,5 % energiasäästu;

12. toonitab, et suuremat energiatõhusust ei ole võimalik saavutada keskvalitsuses paika pandud jäikade tegevusvaldkondadega, mille puhul ei ole arvestatud liikmesriikide kohalike ja piirkondlike tingimusi, ning kutsub seetõttu üles pakkuma võimalust rakendada alternatiivseid lähenemisviise, mille kaudu saavutada energiasäästu eesmärgid, tingimusel, et energiatarbimist vähendatakse samaväärses mahu ning et linnadele ja piirkondadele antakse võimalus teha ettepanekuid energiasäästu strateegiate kohta;

13. märgib, et energiapoliitikat ja energiateemalist arutelu iseloomustab killustumine. Teemat tõstatatakse sektorite (transport, ehitus jne) kaupa, mistõttu ei mõelda piisavalt ruumilistele ja territoriaalsetele erinevustele ega potentsiaalile, mis tuleb ära kasutada, kui tahetakse kogu ELis edusamme saavutada;

14. nõuab, et lisaks energiatõhususe parandamise meetmetele kujundataks sobivad energiamajandamis- ja energiasäästumeetmed, ning kutsub üles töötama välja energiamajandamis- ja energiasäästu eesmärgid, sh energiatarbimise vähendamise eesmärgid, millega aidata saavutada ja ületada energiatõhususe parandamise kaudu energiatarbimise vähendamise eesmärke;

15. nõuab, et ELi eesistujariik Taani tunnustaks kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rolli Euroopa 2020. aasta strateegia energiatõhususe eesmärkide saavutamisel. Nõukogu praeguses läbirääkimisdokumendi kavandis tulevase energiatõhususe direktiivi kohta ja Euroopa Komisjoni teatises „Energia tegevuskava aastani 2050” puudub peaaegu täiesti viide kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele. Samuti leiab komitee, et läbivaadatud riiklikud reformikavad ja riigipõhised soovitused peavad tugevamini peegeldama energiatõhususe valdkonnas võetud kohustusi;

16. väljendab heameelt rahastamisalgatuse „Arukas energeetika – Euroopa” ja selle jõupingutuste üle turutõkete ületamisel. Aruka energeetika algatuses tuleks keskenduda käitumisharjumuste muutmisega seotud meetmete edendamisele. Komitee kutsub siiski üles levitama kogu ELis jõulisemalt aruka energeetika projektide tulemusi ja soovitusi (teave, õigusaktid jm) ning kindlustama aruka energeetika programmi või seda asendavate programmide rahastamine 2014.–2020. aastaks;

17. Viidates antud probleematika erilisele territoriaalsele mõõtmele rõhutab Regioonide Komitee, et

— ELi maapiirkonnad kasutavad rohkem saastavaid energiaallikaid kui linnapiirkonnad, mistõttu tuleks eriti toetada suurt saastatust tekitavate fossiilkütuste asendamist vähemsaastavate fossiilkütustega üleminekulahendusena ja seejärel eelkõige taastuvenergiaallikatega;

— hoolimata maapiirkondade edusammudest jääb nende majandusareng siiski ELi keskmisest allapoole, eelkõige võrreldes linnapiirkondadega. See erinevus maa- ja linnapiirkondade vahel on eriti tugev Ida- ja Kesk-Euroopas ja tekitab seda enam muret, et 2000.–2007. aastal suurenes see suurlinnade ja pealinnade kiire laienemise tõttu;

B. Linnad ning piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused

18. kordab oma üleskutset tagada kogu ELis säästvas energiapoliitikas parem tasakaal linna- ja maapiirkondade vahel ning rõhutab vajadust kasutada ära maapiirkondade potentsiaal Euroopa 2020. aasta energiatõhususe eesmärkide saavutamiseks. Tõepoolest on maapiirkondades märkimisväärne potentsiaal nii energia tootmiseks kui ka tarbimise vähendamiseks – ainult

maal on saadaval suured maa-alad tuuleparkide või päikeseelektrijaamade rajamiseks. Samas vajab tänapäevane põllumajandus märkimisväärsed energiakoguseid. Ent uute energiaallikate kasutuselevõtu energiasäästu potentsiaal on suurel määral tähelepanuta jäetud;

19. rõhutab, et linna- ja maapiirkondade vahel on suuri erinevusi. Energiatõhusus on maapiirkondades kriitilises olukorras ja sellega tuleb kiiresti tegeleda. Maamajapidamised ja maal asuvad väikeettevõtted on mitmest aspektist halvemas olukorras oma energiakasutuses, eelkõige oma majapidamise olemuse ja hoonestuse kvaliteedi tõttu. Maapiirkonna hooned on sageli vanemad ja nende renoveerimine on omanikele kulukam ja sageli ka ülejõukäiv. Üks põhjus on asustustihedus: maal asuvate eramajade isolatsioon ei saa kasu samast mastabisäästust, millest saavad kasu mitme üürikuga linnakodud. Nende tingimuste tõttu, mis erineval määral eksisteerivad kõigis liikmesriikides, on maapiirkondades võrdeliselt suuremad energiakulud, kusjuures maaelaniku sissetulek on 21–62 % väiksem ⁽³⁾;

20. toonitab, et ELi energiapoliitikas on aga juhitud suurlinnade vajadustest. Investorid suunavad ikka oma tähelepanu peaaegu eranditult infrastruktuurile, mis on kujundatud linna- piirkondade teenindamiseks;

21. rõhutab, et juurdepääs energiale on maapiirkondades ja äärealadel üldiselt kallim. Lisaks on keskkonnahoidlike tehnoloogiate vähese kasutuse ja vähetõhusa isoleerimise tõttu energiatõhusus väiksem. Komitee kutsub üles leidma sobivaid juhtimis- ja rahastamislahendusi, et võimaldada ELi maapiirkondadel selle valdkonna arengus linnapiirkondadele järele jõuda, eelkõige kasutades potentsiaali, mida pakuvad Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD) ja selle LEADER- lähenemisviis. Mitmed head tavad ja ELi teostatud katseprojektid on juba selgelt näidanud, et maapiirkonnad on suutelised täitma oma energiavajaduse erinevatest allikatest, näiteks kasvuhoonegaasiheideteta ja CO₂-neutraalsete energiaallikate, biomassi, kütuseelementide jt kaudu.

22. leiab, et kui Euroopa Sotsiaalfondist antakse toetust suutlikkuse suurendamiseks eelkõige töötajate oskuste ajakohastamisel, mis võib hõlmata ka traditsiooniliste tehnikate kasutamist piirkonnale iseloomulike materjalidega, siis tuleks tunnistada ja arvestada linna- ja maapiirkondade erinevaid vajadusi, et maapiirkondade töötajaid ei jäetaks kõrvale. Muidu tekitaks see maapiirkondades sobivate tehnoloogiate rakendamiseks vajalike oskuste puudujäägi ning süvendaks maa- ja linnapiirkondade lõhet energia valdkonnas;

23. rõhutab, et hariduspoliitikal võib olla märkimisväärne roll energiatõhususe alase teadlikkuse suurendamisel ja vajalike käitumuslike muutuste mõjutamisel. Komitee soovib võrrelda

olemasolevaid haridusalgatusi, et leida parimad tavad ja töötada välja õppekavad, millesse võib formaalse õppeprotsessi kõige varasemates etappides kaasata säästvusuuritud. Samuti kutsub komitee üles looma järgmise „Erasmus kõigi jaoks“-programmi raames teadmisteühendusi ülikoolide ja keskkonnahoidlike ettevõtete vahel eesmärgiga töötada välja uued õppekavad, et tegeleda innovatsiooni ja oskuste puudujäägiga energiatõhususe ja -säästu valdkonnas;

24. rõhutab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võivad samuti anda panuse energiatõhususe saavutamisse, integreerides keskkonnategurid riigihankemenetlustesse. Komitee toetab komisjoni vastuvõetud direktiivi ettepanekut uute riigihankeseskirjade kohta ⁽⁴⁾. Ettepanekus nõutakse, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võivad riigihankemenetlustes arvesse võtta keskkonnategureid, sh energiatõhusust. Kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi tuleks julgustada kasutama majanduslikult kõige kasulikuma pakkumuse põhiste lähenemisviisi pakkumuste hindamisel, et võtta arvesse energiasäästu kogu hankeprotsessi kestel;

C. Tarbijad

25. toonitab, et mängus on ka sotsiaalne mõõde, sest kütteostuvõimetus võib tekkida eriti just väiksema sissetulekuga elanikerühmadel ja mõnes riigis rohkem kui teistes. Ka kütteostuvõimetus põhjuste ja mõjude juures on linna- ja maapiirkondade vahel olulisi erinevusi, mida vastavate meetmete juures tuleb arvestada ja mis ei ole tingimata vastavuses teatud riikide või piirkondade üldise energiatõhususega;

26. nõuab meetmeid, millega panna tarbijad tootjate ja tarnijate suhtes positsiooni, kus nad saaksid läbi rääkida hüvitiste üle kasutusharjumuste muutmise eest. See tähendab, et kui tarbija läheb suurel määral üle energiatarbimisele tiptunnivälisel ajal, siis tuleks teda toetada, et ta saaks samadel alustel allahindlust nagu hulgiostul. Samuti tuleks toetada aruka võrgu tehnoloogia kasutuselevõttu tarbimise mõõtmiseks ja arvestamiseks kui avalikku hüve, mis võimaldab tõsta nii tarnijate (võrgu tõhus haldamine, võrkude ja seadmete parem hooldamine jmt) kui ka tarbijate (parem teadlikkus elektriarvestitest, arvemajandusest, hanke- ja võrguteenustest, arukast interaktiivsest tarbimisest jne) energiatõhusust. Lisaks ei tohi leppida äriistel kaalutlustel toimuva vastuseisuga sellele ning üldine kasutuselevõtt peaks toimuma ettenähtust kiiremini. Oluline on silmas pidada, et kõrgetasemeliste mõõtmisseadmete paigaldamine ei põhjustaks suuri hinnatõuse tarbija jaoks;

27. tervitab kontoriseadmete energiatõhususmärgistuse programmi käsitleva määruse ettepanekuga seotud Energy-Star-programmi uuendamist ja jätkamist, ning märgib, et määruse ettepaneku COM(2012) 109 final eesmärk on Energy Stari lepingu uuendamine seoses nõukogu otsusega, milles käsitletakse kontoriseadmete energiatõhususmärgistuse programmide

⁽³⁾ Eurostat.

⁽⁴⁾ COM(2011) 896 final.

kooskõlastamise lepingu sõlmimist Ameerika Ühendriikide valitsuse ja Euroopa Liidu vahel (COM(2012) 108 final). Energy Stari määrgiste kasutamist tuleks julgustada. Tuleb märkida, et suured energiakulud soodustavad väga suure energiatõhususega seadmete müüki. Lisaks peaks komisjon kaaluma määrgistust, kus näidatakse seadme tootmiseks kasutatud energia;

D. Rahastamine

28. tuletab meelde arvamust kliimamuutuste ja ELi tuleviku kohta⁽⁵⁾ ning väljendab taas muret, et praegu keskendutakse kokkuhoiumeetmetele, jättes kõrvale reaalmajanduse küsimused ELi tulevase 2014.–2020. aasta eelarve kontekstis, eelkõige äärmise vajaduse suurendada ELi eelarvet kohaliku, piirkondliku, linna- ja maapiirkondade säästva energia investeeringuteks, nagu komitee on varasemates arvamustes nõudnud. Samas väljendab komitee heameelt, et ühisesse strateegilisse raamistikku⁽⁶⁾ on investeerimisprioriteedina lisatud üleminek väheses CO₂-heitega majandusele kõigis sektorites. Ent komitee toonitab, et kuigi ühise strateegilise raamistiku vahendeid tuleb kasutada tuvas- tatud piirkondlike probleemide lahendamiseks, peab säästva tootmise ja energiatõhususe vahel olema ka tasakaal;

29. väljendab kahetsust, et nõukogu ei ole kaalunud vahendeid, näiteks riiklike energiatõhususvahendite sihtotstarbe määramist kui tingimust, mida lisada energiatõhususdirektiivi teksti. Komitee rõhutab vajadust edendada tugevalt Euroopa Investeerimis- panga rolli energiatõhususse tehtavate investeeringute rahastamisel riigi ja kohalike laenuasutuste vahendusel;

30. nõuab, et eesistujariik Taani tagaks, et tulevased toetused, mis antakse ruumide kütmise ja jahutamise tõhususmeetmete edendamiseks, oleksid seotud mõõdetava säästuga, mida iga rajatise puhul on energiatarbimisel saavutatud;

31. nõuab, et Euroopa Komisjon tagaks ELi tulevases eelarves vahendid kavandatud energiatõhususdirektiivi jaoks ja piisavad vahendid energiatõhususe parandamiseks maapiirkondade hoonetes;

32. rõhutab asjaolu, et maapiirkondade suur probleem on kohaliku ja piirkondliku tasandi suutlikkus pääseda ligi juba olemasolevatele rahastamisvõimalustele;

— rahastamismehhanismid (ELENA jt) ja energiatõhususele suunatud fondid (Euroopa energiatõhususe fond EEEF jt);

— jooksva finantsperioodi kogemus näitab, et tervel real eri põhjustel ei ole võimalik ammendada struktuurifondides

⁽⁵⁾ Perspektiivarvamus teemal „Kliimamuutuste poliitika integreerimine ja tulevane ELi eelarve“ (CdR 104/2011).

⁽⁶⁾ Ettepanek: määrus, millega kehtestatakse ühissätted ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide – Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta (COM(2011) 615 final).

energiatõhususe jaoks ette nähtud vahendeid. Sellepärast tuleb finantsperioodil 2014–2020, milleks on ette nähtud isegi suurem osakaal energiatõhususe vahendeid, jälgida seda, et lihtsustataks kohalike ja piirkondlike omavalitsuste juurdepääsu neile vahenditele;

33. rõhutab, et on ka teisi rahastamisvahendeid, nagu näiteks energiatõhususe lepingud, avaliku sektori sisesed partnerlused ning riiklikud või piirkondlikud energiatõhususfondid, mis soodustavad energiatõhususe valdkonnas tehtavat tööd ajajärgul, mil avaliku sektori vahendeid napib. Arvestades praegust avaliku sektori piiratud ressursside olukorda ning paljude väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ees seisvaid raskusi, tuleks erilist tähelepanu pöörata sellele, kuidas tagada ELi kulutustes kõige parem võimalik tasakaal ühelt poolt suuremahuliste infrastruktuuri- projektide ja teiselt poolt detsentraliseeritud energiatootmise vahel, mis on maapiirkondade energia jaoks väga oluline. Lisaks palub komitee ELil tungivalt edendada ja reguleerida Euroopa tasandil energiateenuste ettevõtteid, kes tegelevad energiatõhususse tehtavate investeeringute rahastamisega ja kellel on seega juurdepääs vastavatele ELi rahalistele vahenditele;

34. leiab, et rahastamise kättesaadavuse parandamiseks on vaja vahendeid, millega aidata tarbijatel ja ametiasutustel täita kaasrahastamisnõudeid ja koostada uuenduslikke kavasid, mis aitavad hõlpsamini krediiti saada;

35. tuletab meelde, et Regioonide Komitee 2010. aasta algul teostatud küsitlusest Euroopa 2020. aasta strateegia kohta säästva energia poliitika valdkonnas ilmnes, et kohalikud ja piirkondlikud algatused on tavaliselt mitut sektorit hõlmavad integreeritud meetmed, mis aitavad ühekorraga parandada nii konkurentsivõimet, majanduskasvu kui ka tööhõivet. Seetõttu peaks see ELi tulevase eelarve koostamisel kindlasti asjakohaselt kajastuma;

36. nõuab, et kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele tagatakse võimalused kaasata energiatõhusus oma maa- ja linna- planeerimise nõuetesse;

E. Logistika

37. soovib esile tõsta, kui oluline on arendada ELi hõlmavaid logistikasüsteeme, mis suudaksid suurendada tõhusust kauba- transpordis, näiteks Euroopa keskne logistikasüsteemi (CELS: Central European Logistics System) abil. See tähendaks ühtset kaardistussüsteemi, mis kajastaks ühes kohas kõiki Euroopa transpordiliike – raudtee-, maantee-, lennu-, mere- ja sisevee- transporti;

38. on seisukohal, et Euroopa keskne logistikasüsteem võiks pakkuda visuaalse kaardistuse ja kuluanalüüsi abi, et edendada keskkonnahoidlikku, kokkuhoidlikku ja tõhusat mitmeliigilist transporti. Tegemist oleks kaubaveo veebiandmestikuga, kus maantee-, raudtee-, lennu-, sisevee- ja merevedude ettevõtjad võivad end registreerida, nii et see muutuks kõigi kaubaveoet- tevõtjate kõige ulatuslikumaks andmestikuks. Samuti saaks selle

abil kindlaks teha, millised marsruudid sobivad kombineeritud vedudele, et valida kõige lühemaid maanteemarsruute;

39. toonitab integreeritud ja mitmeid sektoreid hõlmava säästva energia poliitika väärtust maapiirkondade jaoks, hõlmates nii hoonete, transpordi jms energiatõhususe ning taastuvenergia detsentraliseeritud tootmise;

F. Järeldused

40. usub sellega seoses, et ühtekuuluvuspoliitika võib pakkuda raamistiku, milles kooskõlastatult käsitleda seda keerulist väljakutset. Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide omavahelised seoses eeldavad, et ELi poliitikutel tuleb olla täiesti teadlik sellest, et kui kogu ELis ulatuslikult rakendada tõhusat energiatarbimist parandavaid meetmeid, siis on võimalik edusamme saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia kõigis valdkondades;

41. toonitab vajadust leida parem tasakaal ELi energiavarustuse sise- ja välismõõtmel vahel, edendades teadusuuringuid ning energiatõhususe rakendamist praktikas vähemalt sama palju kui investeringuid uutesse torujuhtmetesse kolmandatest riikidest pärit fossiilkütuste transportimiseks. Komitee tuleb komisjonile meelde, et energiatõhususe valdkond vajab veel miljardeid eurosid, mis tuleb investeerida elamu- ja transpordisektoris. Energia majandamist ja säästmist tuleb samuti lugeda pidevaks vajaduseks ja nii ka seda käsitleda;

42. kordab taas, et liikmesriigid peaksid looma konsultatsiooniprotsessi, et kaasata kohaliku ja piirkondliku tasandi sidusrühmad riiklike energiatõhususkavade koostamisse (alt üles lähenemisviis), tagades seeläbi riiklike kavade kooskõla kohalike ja piirkondlike eesmärkide ja vahenditega. Ühtlasi palub komitee kaasata kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi ka menetluse edasisesse käiku, kuna just nemad vastutavad kavade elluviimise eest;

43. rõhutab uuesti, et linnapeade pakti algatus on konkreetne tõestus kohaliku valitsemistasandi pühendumise kohta energiatõhususe edendamisele ja kliimamuutuste väljakutsega tegelemisele, ent märgib, et linnapeade paktile allakirjutanutel puudub

ühtne aruandlusmetoodika. Linnapeade pakt on algatus, mille kohaselt peavad piirkonnad oma energiatõhususnäitajatest rangete ja ühiste aruandluskriteeriumide alusel aru andma ⁽⁷⁾;

44. kutsub komisjoni üles võtma viivitamatult meetmeid kogu ELi hõlmava ühendatud energiajaotusvõrgu mõtte teostamiseks. Sel viisil saab EL tagada usaldusväärse energiavarustuse ELi kõigi kodanike jaoks. Küsimusel on ka julgeolekupoliitiline tähendus, vähendades Euroopa sõltumist autoritaarsetest režiimidest pärit fossiilkütustest.

45. Põhisõnumid – meetmed

REGIOONIDE KOMITEE

- a) nõuab, et energiatõhusus peab olema energiapoliitika keskne ja lahutamatu osa ning see tuleb energiapoliitika hierarhias panna piisavalt prioriteetsse kohale;
- (b) toetab energiatõhususele ja energiasäästule suunatud finants-toetusmeetmete paremat ühendamist tulevastes ELi rahastamisprogrammides;
- (c) kutsub üles võtma tugevamaid meetmeid, et mõjutada inimeste käitumist ja energiatarbimisharjumusi, ning leiab, et vaja on nn piitsa ja prääniku meetmete kombinatsiooni, millega näidatakse majanduslikke argumente, aga vajadusel rõhutakse suuremal määral ka kohustuslikele nõuetele;
- (d) tõdeb, et praegune poliitika on suunatud linnadele, et saavutada praegused poliitilised eesmärgid, ent toonitab vajadust tegeleda terviklikumal ja kooskõlastataval viisil maapiirkondade väljakutsete ja võimalustega energiakasutuse ja -tootmise valdkonnas;
- (e) kutsub kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi levitama energiatõhususe ja -säästu parimaid tavaid ning suurendama energiaalast vastupanuvõimet, planeerides ja katsetades oma teenuste osutamist minimaalse energiakuluga.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_thinkbooklet.pdf.

III

(Ettevalmistavad aktid)

REGIOONIDE KOMITEE

TÄISKOGU 95. ISTUNGJÄRK 3. JA 4. MAIL 2012

Regioonide Komitee arvamus „Ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide üldmääruse ettepanek”

(2012/C 225/07)

REGIOONIDE KOMITEE

- kutsub üles eraldama tulevasele (2014.–2020. aasta) ühtekuuluvuspoliitikale ambitsioonika eelarve, et täita aluslepingu ja strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid; samuti kutsub üles võtma arengutaseme hindamisel ja vahendite jaotamisel arvesse muid näitajaid kui SKP;
- toetab komisjoni pakutud struktuuri, s.t kahe suure eesmärgi – „investeeringud majanduskasvu ja töökohtade loomise nimel” ja „territoriaalne koostöö” – kehtestamist, sest sellega hoitakse sotsiaalfond ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas, ning uue üleminekupiirkondade kategooria loomist, mis pakub piirkondadele, mis ei saa enam täiel määral lähenemistoetust, turvavõrgustiku;
- taotleb struktuurifondide jaotusel suuremat paindlikkust, kohandades neid tänu kohalike ja piirkondlike omavalitsuste otsesele kaasamisele realistlikumalt piirkondade vajadustele; see paindlikkus peaks kehtima Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahel vahendite jagamisele ning fondide temaatilisele kontsentreerumisele mõnede strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidele; sellega seoses kutsub üles märkimisväärselt vähendama erimäärustes ette nähtud alammäärasid või neid paindlikumaks muutma;
- toetab ühise strateegilise raamistiku strateegilist lähenemisviisi, millega hõlmatakse kõiki piirkondlike eesmärkidega fonde, mis tähendab paremat kooskõlastamist Euroopa Regionaalarengu Fondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondiga; samuti soovib, et linna- ja kohaliku arengu meetmetes, integreeritud piirkondlikus investeerimises ja ühistes tegevuskavades arvestataks rohkem territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtet, kuid sooviks, et rohkem tähelepanu pöörataks piirkondadele, kus on käimas tööstuslikud muutused või kus on demograafiliselt ebasoodsad tingimused;
- kutsub üles toetama mitmest fondist koosnevate rakenduskavade võimalust (ERF, ESF; Ühtekuuluvusfond, EAGF, EMKF) ja palub komisjonil võtta meetmeid, et neid kavasid ette valmistada ja ellu viia, võttes nõuetekohaselt arvesse proportsionaalsuse põhimõtet;
- lükkab tagasi makromajandusliku tingimuslikkuse ja tulemusreservi, sest ta leiab, et need on vastuolus ühtekuuluvuspoliitika põhieesmärgiga; toetab hoopis paindlikkusreservi loomist, mis moodustatakse automaatse kulukohustustest vabastamise ressursidest ja katsetuslike algatuste rahastamisest; samuti toetab eeltingimuste põhimõtet, mis on karistamise asemel ratsionaalne ja ennetav;
- kutsub üles juhtimisreegleid tõepoolest lihtsustama, eelkõige seoses kontrolli- ja auditasutuste, tulusate toimingute ja kindlasummaliste kuludega.

Raportöör

Catuscia MARINI (IT/PES), Umbria maavanem

Viitedokument

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühissätted ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide – Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1083/2006”

COM(2011) 615 final

I POLIITILISED SOOVITUSED**A Eli eelarve ja rahaliste vahendite eraldamine**

REGIOONIDE KOMITEE

Asjakohane ja tasakaalustatud ELi eelarve

1. tuletab meelde, et Euroopa Liidul peab olema selline eelarve, mille abil ta suudaks tagada ühtekuuluvuspoliitika tõhususe ja **täita strateegia „Euroopa 2020” eesmärgi**;

2. kutsub üles säilitama iga piirkonnakategooria jaoks **vähemalt samasuguse ELi abimäära** kui praegusel programmitöö perioodil;

3. rõhutab, kuidas praeguse sügava majandus-, finants- ja sotsiaalkriisi tagajärjel on püsivalt Euroopas süvenemas tööpuudus, mis mõjutab tugevasti, kuigi erineval määral kõiki Euroopa Liidu piirkondi. Siinkohal on struktuurifondid hädavajalikud rahastamisallikad, mis aitavad kriisile vastu seista ja Euroopa piirkondade arengut toetada;

Rahaliste vahendite kasutamiskeskuste ohjamine

4. kutsub komisjoni üles võtma asjakohaseid meetmeid, et **leevendada** mõnede liikmesriikide raskusi **rahaliste vahendite kasutamisel**, parandades selleks ELi fondide haldamist (eriti juhtimis- ja kontrollisüsteemide lihtsustamise ja uuendamise kaudu), ning toetada tulemustele orienteeritust;

Suund õiglasema ja tasakaalustatuma jaotuse kriteeriumide poole

5. leiab, et majandus- ja finantskriis on suurendanud vajadust kasutada võrreldavaid ja piisavalt kiiresti kättesaadavaid SKP andmeid ning muid **näitajaid**, et teha täpsemalt kindlaks

Euroopa piirkondade tegelik arengutase⁽¹⁾; jäädes kindlaks vajadusele koondada asjakohased vahendid vähemarenenud piirkondade toetamiseks;

6. leiab, et vahendite jagamiseks tuleb nõuetekohaselt arvestada nende liikmesriikide eripära, mille majandust iseloomustab tugev sisemine lõhe; avaldab eriti suurt muret ühisele põllumajanduspoliitikale eraldatud vahendite jagamise kriteeriumide pärast (vt mitmeaastane finantsraamistik), kuna nendes ei võeta piisavalt arvesse sotsiaalseid, majanduslikke ja struktuurilisi erinevusi;

B Ühtekuuluvuspoliitika struktuur**Lihtsustatud struktuur**

7. toetab **kahe suure eesmärgi** – „investeeringud majanduskasvu ja töökohtade loomise nimel” ja „territoriaalne koostöö” – kehtestamist, sest need aitavad ühtekuuluvuspoliitika struktuuri lihtsustada;

8. kiidab heaks **üleminekupiirkondade** kategooria loomise, mida rahastatakse eelkõige sellistest piirkondadest ja riikidest saadavatest vahenditest, mis ei kuulu enam lähenemiseesmärgi ja ühtekuuluvusfondi alla, vähendamata seega toetust kahele teisele piirkondade kategooriale. Komitee tervitab ka kavandatud turvaabinõusid täielikule lähenemistoetusele enam mitte kvalifitseeruvate piirkondade jaoks. Nimelt võimaldab see uus kategooria lähenemiseesmärgi alt lahkuvaid piirkondi, mis ka teisi piirkondi, mille SKP elaniku kohta jääb 75-90 % vahele ELi keskmisest, paremini toetada. Uus kategooria võimaldab samas ELi toetust vastavalt eri arengutasemetele kohandada ja leevendada praegusel programmitöö perioodil täheldatud künniseefekte. Kõnealune kord peaks kehtima kõigile ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvatele fondidele;

9. märgib, et ka regionaalabi suuniseid aastateks 2014–2020 puudutav kord peab olema vastavuses tulevase ühtekuuluvuspoliitika struktuuriga, ning toetatavate piirkondade määramisel ei tohi tekkida vastuolusid ühtekuuluvuspoliitika ja konkurentsioiguse vahel;

⁽¹⁾ Regioonide Komitee arvamus „Edu mõõtmine – SKP täiendamine” (CdR 163/2010 fin).

Euroopa Sotsiaalfondi õige koht ühtekuuluvuspoliitikas

10. tunneb heameelt, et **Euroopa Sotsiaalfond on jätkuvalt** ühtekuuluvuspoliitika valdkonna peamine vahend tööhõive edendamiseks, inimeste oskuste parandamiseks ning sotsiaalse kaasatuse toetamiseks;

11. taotleb siiski, et kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega otsustaksid **investeeringuprioriteetide valiku** ja struktuurifondide jaotamise üle Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahel piirkondlikud ning pädevad kohalikud omavalitsused;

C Kõikide fondide ühised põhimõtted

Tugevdatud partnerlus ja mitmetasandiline valitsemine

12. taotleb, et liikmesriikide kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused oleksid kooskõlas **mitmetasandilise valitsemise** põhimõttega ning vastavalt siseriiklikule pädevuste jaotusele täiel määral kaasatud strateegiliste dokumentide (nt ühise strateegilise raamistiku, kuid eelkõige partnerluslepingu) koostamisse, nende üle toimuvatesse läbirääkimistesse ja nende elluviimisesse. Territoriaalsed paktid kohalike, piirkondlike ja riiklike asutuste vahel peaksid samuti olema kättesaadav alternatiiv partnerluskokkulepete formaliseerimiseks koos liikmesriikide valitsustega;

13. peab ebaõiglaseks seda, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võrdsustatakse **partnerluse põhimõtte** puhul majandus- ja sotsiaalpartneritega, kuigi kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused esindavad hallatavate piirkondade üldhuve ja osalevad ühtekuuluvuspoliitika projektide haldamisel, võttes arvesse liikmesriikide institutsioonilist raamistikku, ja nende rahastamisel;

Piirkonna arengutasemele vastav kaasfinantseerimise määr

14. kinnitab taas **oma toetust** Euroopa **kaasrahastamise põhimõttele**, millega tagatakse kohalike ja piirkondlike osaliste kaasamine;

15. leiab, et kui käibemaksu ei tagastata, peaks see olema abikõlblik;

16. leiab, et tuleks teha vahet kodanikuühiskonna sidusrühmadel ja avaliku sektori partneritel. Pädevad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid olema partnerluslepingute või kokkulepete ettevalmistamiseks peetavate läbirääkimiste protsessi lahutamatu osa liikmesriigi ja mitte üksnes piirkondlikul tasandil;

D Ühtekuuluvuspoliitika ja strateegia „Euroopa 2020” vahelised seosed

Harmooniline ja paindlik temaatiline kontsentreerumine

17. võtab teadmiseks **temaatilise kontsentreerumise** põhimõtte kohaldamise ELi temaatiliste huvivaldkondade raames sätestatud strateegia „Euroopa 2020” põhieesmärkidele ja ELi toimimise lepingu artiklis 174 nimetatud eesmärkidele, kuid

on mures paindlikkuse puudumise pärast nende temaatiliste eesmärkide valikul, mis tuleks määrata kindlaks piirkondliku analüüsi põhjal;

18. **kutsub seetõttu üles olema** kõikide ühise strateegilise raamistiku fondide puhul **tõeliselt paindlik**, et igal korraldusasutusel oleks võimalikult lai mänguruum valida temaatilised eesmärgid, millele ta oma vahendid koondab. Samas kutsub ta üldiselt üles märkimisväärselt vähendama erimäärustes ette nähtud **alammäärasid** või neid paindlikumaks muutma;

E Strateegiline käsitlus ja ühtekuuluvuspoliitika juhtimine

Ühine strateegiline raamistik: territoriaalsete fondide parema integreerimise suunas

19. toetab **fondide paremat integreerimist ja avaldab heameelt selle üle, et Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfond lisatakse ühisesse strateegilisse raamistikku nii, et hoitakse alles mõlema fondi eripära;**

20. peab asjakohaseks, et ühise strateegilise raamistiku kiidavad heaks parlament ja Euroopa Ülemkogu, ning leiab, et selle peaksid heaks kiitma **võimalikult paljud** ELi institutsioonid. Seetõttu toetab ta ühise strateegilise raamistiku lisamist üldmäärusesse lisana;

21. peab vajalikuks, et ühises strateegilises raamistikus sätestatud mehhanismid oleksid **piisavalt paindlikud**, et neid saaks ka tegelikult regionaal- ja kohaliku arengu poliitikasse kaasata;

22. leiab, et ühine strateegiline raamistik peaks lihtsustama eelkõige **alt-üles territoriaalset lähenemisviisi ja rahastamisvahendite lülitamist programmi**. Ühise strateegilise raamistiku soovitusel ei tohi olla liiga normatiivsed, et võimaldada piisavat paindlikkust valida vahendeid, millega on võimalik saavutada temaatilisi eesmärgi ja investeerimisalasid prioriteete, nagu on määratletud struktuurifondide ja ühtekuuluvusfondi määrustes;

23. rõhutab, et ühine strateegiline raamistik peaks asjakohaselt ühendama üldmääruse artikli 9 temaatilised eesmärgid ERDFi, ESFi, CFi, EAFRD ja EMMFi määrustes loetletud investeerimisalasid prioriteetidega, võimaldades õiguskindlust selles osas, kas prioriteetidid on sobivad, ning vältides lünki ja nendevahelisi kattuvusi, et nii mitmest fondist rahastatavaid kui ka erinevaid teemasid hõlmavaid prioriteetseid projekte saaks ellu viia integreeritud ja ladusal viisil;

Partnerlusleping: pigem leping kui partnerlus

24. palub, kooskõlas asjaomase institutsioonilise süsteemiga, et **piirkondlikud ja pädevad kohalikud omavalitsused** osaleksid ühtekuuluvuspoliitika rahastajate ja haldajatena täieõiguslikult partnerluslepingute koostamisel, nende üle peetavatel läbirääkimistel, elluviimisel ja muutmisel (artikli 13 lõige 2);

25. soovib kooskõlas asjaomase institutsioonilise süsteemiga, et lepingute puhul osaleksid just piirkondlikud omavalitsused otseselt **sisemiste tingimuste** ja nendest tulenevate karistuste määratlemisel (artikkel 14);

26. väljendab muret võimalike viivituste pärast, mis tulenevad sellest, et partnerlusleping ja rakenduskavad tuleb esitada samal ajal, ning kutsub seetõttu üles esitama programmid kuue kuu jooksul alates partnerluslepingu esitamisest;

Rakenduskavad: piirkondlik ja integreeritud haldamine

27. soovib kooskõlas asjaomase institutsioonilise süsteemiga, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused oleksid tihedalt **kaasatud Euroopa fondide haldamisse** ja soovib tungivalt kasutada **mitmest fondist rahastatavaid programme**;

28. märgib, et eri fondide kasutamist käsitlevate ELi sätete **parem ühtlustamine** edendaks fondide integreerimist, suurendaks meetmete tõhusust ja mõju ning vähendaks lõpliku abisaaja halduskoormust;

29. kutsub komisjoni üles hindama kasutuselolevate **makro-piirkondlike strateegiate** toimimist, mõju ja lisaväärtust;

F Tulemustele ja hindamisele suunatud programmitöö

Makromajanduslikud tingimused: liikmesriikide kahekordne karistamine

30. lükkab kindlalt tagasi ettepanekud, mille eesmärk on siduda ühtekuuluvuspoliitika stabiilsuspaktiga (makromajanduslik tingimuslikkus). Regioonide Komitee leiab nimelt, et **makromajanduslikud tingimused** vastavad ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidest erinevatele eesmärkidele;

31. leiab seega, et **kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi** ei saa selle eest karistada, et mõned liikmesriigid ei täida oma kohustusi, eelkõige riigieelarve puudujäägi osas (artikkel 21);

Lihtsamad ja pigem ennetavad kui karistavad eeltingimused

32. toetab **eeltingimuste** põhimõtet, tagamaks, et eelneva kogemuse hindamise alusel on tõhusaks investeerimiseks **vajalikud eeltingimused** täidetud. Tuleks vältida ühtekuuluvuspoliitika koormamist vastutusega, mis talle ei kuulu, ja halduskoormuse suurendamist;

33. tunneb aga muret, et tingimused, mille eest vastutab kolmas pool (nt kui ei võeta üle ELi direktiivi) võivad takistada programmide ja projektide koostamist ning elluviimist kohalikul

ja piirkondlikul tasandil. Komitee leiab seepärast, et eeltingimused peavad piirduma aspektidega, mis on otseselt seotud ühtekuuluvuspoliitika elluviimisega;

34. kutsub lisaks komisjoni üles tagama, et need eeltingimused ei viiks **maksete peatamise või finantskorrektsioonideni**, v.a nende tingimuste puhul, mille liikmesriik on võtnud endale kohustuseks järgida;

Tulemusreserv

35. avaldab muret **tulemusreservi** loomise pärast, sest kardab, et see võib viia selleni, et lisaraha saamiseks seatakse väga tagasihoidlikud ja seega kergesti saavutatavad eesmärgid, mis võib toetada mitte eriti kõrgelennuliste projektide levimist ja takistada uuendustegevust. Komitee juhib tähelepanu Euroopa Kontrollikoja arvamusele 7/2011, milles märgiti, et „tulemusreserv oli olemas ka perioodil 2000–2006, kuid see ei olnud eriti edukas. Põhjuseks oli vahehindamise ajaks tehtud kulude väga väike maht ning asjakohase meetodika puudumine programmide edusammude hindamiseks”;

36. toetab hoopis **paindlikkusreservi** loomist, mis moodustaks automaatse kulukohustustest vabastamise ressursidest, et rahastada katsetuslikke algatusi aruka, säästva ja kaasava majanduskasvu valdkonnas või kriisile vastamiseks;

Tulemusraamistik juhtimisvahendina

37. märgib, et **tulemuslikkuskontrolli raamistik** hõlmab iga 2016.–2018. aasta prioriteedi jaoks vahe-eesmärkide seadmist. Komitee arvates peaks see mehhanism juhtima ja kontrollima järgitud eesmäärke tervel programmitöö perioodil, ilma et asjaomastele prioriteetsetele suundadele kohaldataks lõpliku arenguaruande põhjal seatud eesmärkide täitmata jäämise korral finantskorrektiive, kuna eesmärgid võivad jääda täitmata sotsiaal-majanduslike tingimuste tõttu ning neist tulevalt riikide valitsuste või piirkondlike omavalitsuste poolt tehtud vajalikest poliitikamuudatustest;

38. leiab, et **seda uut nõuet on tarbetu lisada** komisjoni pakutud makromajanduslikesse eel- ja järeltingimustesse ning eel-, vahe- ja järelkontrollisüsteemi. Sama kehtib mõõdetavate eesmärkide ja tulemusnäitajate kindlaksmääramise suhtes. Samuti kutsub komitee üles looma tugevama seose **hindamistegevusega**, mida on kirjeldatud artiklites 48, 49 ja 50;

Ettemaksete suurendamine

39. toetab ettepanekut teha korraldusasutusele kohustuslikuks teha toetusesaajatele makseid enne komisjonilt hüvitise taotlemist ja loodab, et **ettemaksete süsteem** muudetakse **paindlikumaks** ja et ettemakseid suurendataks, et toetada korraldusasutuse likviidsust;

Karistused ja finantskorrektsioonid: pigem ennetamise kui karistamise suunas

40. leiab, et kui **sügavas finantskriisis** olev liikmesriik saab ELilt toetust, siis peaks komisjon saama liikmesriikide ning asjaomaste kohalike ja piirkondlike omavalitsustega peetava viljaka dialoogi käigus partnerluslepingut ja rakenduskava muuta. Komitee loodab seega, et komisjoni eksperdid pakuvad riiklikele ametiasutustele ning piirkondlikele omavalitsustele toetust ja suurendavad seega nende suutlikkust ELi fonde tõhusalt hallata;

G Ühtekuuluvuse põhimõtte tugevdamine

Kohaliku arengu ja integreeritud kohaliku investeerimise toetamine

41. toetab kindlalt tähelepanu pööramist integreeritud linna-arengule ja eelkõige kiidab heaks komisjoni ettepanekud **kohaliku arengu ja integreeritud piirkondliku investeerimise** kohta, mis peaksid olema järgmise programmiperioodi peamised tulemuste saavutamise vahendid, kuid palub selgitada, kuidas neid uusi sätteid kohaldama hakatakse;

42. loodab, et neid sätteid kohaldatakse eritählepanuga, **tagamaks**, et integreeritud territoriaalne areng **viiakse tõhusalt ellu**, nt võidakse selleks fonde, eelkõige Euroopa Regionaalarengu Fondist ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist eeslinna- ja funktsionaalsete piirkondadele antavaid vahendeid kooskõlastada, integreerida, määrata projektipiirkonnad ja koostada sidus strateegia;

43. väljendab suurt heameelt asjaolu üle, et kohalikel vajadustel põhineva arengu stiimulid pakuvad täiendavat kaasrahastamismäära 10 %, ning palub seda laiendada ka integreeritud piirkondlikele investeringutele. Komitee leiab, et kohalike tegevusrühmade korralduses ja toimimises peavad kokku leppima korraldusasutused ja kohalikud partnerid riiklikul tasandil;

44. nõuab, et vaadataks läbi reegel, mille alusel ei või ametiasutuse hääleõigus olla suurem kui 49 % juhtudel, kui institutsioonilised kohaliku tasandi arengupartnerlused on juba olemas;

45. rõhutab, et kohalikku arengut tuleb näha tervikliku kontseptsioonina, mille kaudu on võimalik ellu viia integreeritud piirkondlikke investeringuid, linnade tegevust, ühiseid tegevuskavasid;

Asjakohased meetmed geograafilise ja demograafilise eripäraga piirkondade toetuseks

46. kutsub üles pöörama **eritählepanu** aladele, kus on käimas tööstuslikud muutused, piirkondadele, mis kannatavad tõsiste ja püsivate looduslike või demograafiliste ebasoodsate tingimuste all, mis suurendavad nende suhtelist mahajäämust majanduslikus ja territoriaalse ühtekuuluvuse tähenduses, ning äärepoolseimatele piirkondadele (ELi toimimise lepingu artiklid 174 ja 349);

Piirkondade võrgustumise jätkuv toetamine infrastruktuuri rahastamise kaudu

47. tunneb muret selle pärast, et arenenud piirkonnad ei võta arvesse infrastruktuuri ja eelkõige kiirete info-ja kommunikatsioonivõrkude rahastamist;

H Haldus-, kontrolli- ja auditeeskirjade lihtsustamine

Halduse lihtsustamine ja kontrolli eest ühiselt vastutamine

48. kutsub üles fondide rakendamist käsitlevaid **sätteid** korraldus-, kontrolli- ja auditasutuste jaoks **tõepoolest lihtsustama**, sest see parandaks toetusesaajate võimalusi toetust saada;

49. tunneb muret selle pärast, et haldussuutlikkust toetatakse ESFi puhul vaid vähem arenenud piirkondadega liikmesriikides või sellistes liikmesriikides, mis vastavad Ühtekuuluvusfondi toetuskõlblikkusnõuetele. ERFi puhul see nii ei ole, kuigi liikmesriikide süsteemid peavad mõlema fondi puhul vastama samadele nõuetele;

50. loodab, et üha kindlam **tulemustele orienteeritus** viib selleni, et pööratakse pigem tähelepanu fondide kasutamise tulemuslikkusele, kvaliteedile ja tõhususele kui eeskirjadest formaalselt kinnipidamisele ja kogukuludele;

51. leiab, et kui komisjon **kasutab liigselt delegeeritud õigusakte** (määruses on nendele 50 viidet), siis võib see aeglustada fondide kasutust. Seetõttu teeb komitee ettepaneku, et komisjon koostaks rakendusmääruse, milles sätestatakse kõigepealt kõik rakenduseeskirjad;

Parem kooskõlastamine ja kontrollide proportsionaalsus

52. väljendab kahtlust seoses **akrediteerimisasutuse määramisega** ministrite tasandil, mis on mittevajalik täiendav kontroll. Akrediteerimisasutuse ülesanne oleks korraldus- ja sertifitseerimisasutusi eelneva kontrolli alusel akrediteerida, ent akrediteerimine peaks keskenduma pigem süsteemidele kui korraldusasutustele;

53. tuletab meelde, et **proportsionaalsuse põhimõtte** vale kohaldamine võib kaasa tuua liikmesriikide ebavõrdse kohtlemise. Kontrollid ja auditid võivad liikmesriikide jaoks, kes saavad struktuurifondidest kõige rohkem toetust, olla palju koormavamad. Kui kontrollimise ulatus sõltub programmi finantsmõõtmest, siis võidakse vältida mitmest fondist koosnevate programmide kasutamist;

54. leiab, et pakutud iga-aastane raamatupidamisarvestuse kontroll peaks olema vabatahtlik, et võimaldada korraldusasutustel soovi korral lihtsustada toimingute lõpetamist perioodi lõpul ning vähendada aruandlusdokumentide alleshoidmise aega (artiklid 67, 76, 77, 131);

55. soovib vältida seda, et riiklikud ja piirkondlikud **auditeerimisasutused**, komisjon, kontrollikoda ja ettevõtjad ise **viivad läbi järjest rohkem kontrolli**, ja teeb ettepaneku korraldada korrapäraselt piirkonnas ühiseid auditeid, et hoida ära dubleerimine ja toetada ühist analüüsi (artikli 65 lõige 2);

Tõeliselt lihtsustatud ja ettevõtlusele suunatud finantskorraldus

56. on seisukohal, et vajalik on täiendav selgitus seoses finantsvahendite kasutamisega, mis puudutab nende raamatupidamisarvestust ELi vahendite kasutamisel, nende järelevalvet ja kuuluvust. Komitee toetab siiski **finantskorralduse vahendite kasutamist**, mille eesmärk on parandada fondide võimendavat mõju, eeldusel, et see on lisaks ühtekuuluvuspoliitika annetusosale, mitte selle kulul, ning et toetus piirub finantsvahendite tavapärase vormidega (kapitaliosalused, laenud, tagatised) ja mitte läbipaistmatute finantsvahenditega, nagu tuletisinstrumentid või struktureeritud finantsvahendid;

57. peab liiga kitsendavaks sätet, mille kohaselt tuleb rahastamisvahendid kasutada kooskõlas programmi eesmärkidega **kahe aasta jooksul** alates nende saamisest ja vähemalt 10-aastase perioodi jooksul pärast programmi lõpetamist;

Ühine tegevuskava: katsetatav uuendus

58. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle koostada **ühised tegevuskavad**, mis hõlmaksid kõiki toetusesaaja vastutusel ühe või mitme rakenduskava raames läbiviidud projekte ja

mis võimaldaksid **märkimisväärselt** vähendada haldus- ja kontrollieeskirju. Komitee avaldab samas kahetsust, et välja on jäetud infrastruktuuriprojektid;

59. leiab, et vahendite suurust (üle 10 miljoni euro) arvestades peaksid komisjon, liikmesriigid ja programmis osalevad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ühise tegevuskava üle koos otsustama (ning kutsub üles alandama miinimummäära 5 miljoni euroni);

Tulusad toimingud: vajadus suurema paindlikkuse järele

60. soovib võtta taas kasutusele 2000.–2006. aastal kehtinud eeskirjad, mille alusel kohaldatakse tulusatele projektidele **eraldi (vähendatud) sekkumismäära**;

Kindlasummalised kulud: lihtsustamine, mida alles oodatakse

61. kiidab heaks komisjoni ettepaneku **lihtsustatud toetuste eri vormide** kohta ning kutsub korraldusasetust ja toetusesaajaid üles ühikukulude, ühekordsete maksete ja kindlasummalise rahastamise standardistmetikke rohkem kasutama;

62. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles **võtma võimalikult kiiresti vastu** õiglase, võrdse ja kontrollitava arvutusmeetodi ning ühikukulude meetodid ja astmestikud, et projektis osalejad saaksid neid kavandamise alguses kasutada, võttes arvesse juba praegusel programmitöö perioodil saadud kogemusi.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Põhjendus 14

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjon peaks delegeeritud aktiga vastu võtma ühise strateegilise raamistiku, mis kannab liidu eesmärgid üle ÜSRI fondide põhimeetmeteks, et näidata kätte selgem strateegiline suund programmide koostamiseks liikmesriikide ja piirkondade tasandil. Ühine strateegiline raamistik peaks hõlbustama liidu sekkumiste valdkondlikku ja territoriaalset koordineerimist ÜSRI fondide vahel ning samuti teiste asjakohaste liidu poliitikavaldkondade ja rahastamisvahendite vahel.	Komisjon peaks delegeeritud aktiga vastu võtma <u>käesoleva määruse lisas välja</u> ühise strateegilise raamistiku, mis kannab liidu eesmärgid üle ÜSRI fondide põhimeetmeteks, et näidata kätte selgem strateegiline suund programmide koostamiseks liikmesriikide ja piirkondade tasandil. Ühine strateegiline raamistik peaks hõlbustama liidu sekkumiste valdkondlikku ja territoriaalset koordineerimist ÜSRI fondide vahel ning samuti teiste asjakohaste liidu poliitika-valdkondade ja rahastamisvahendite vahel.

Motivatsioon

Delegeeritud aktid võimaldavad seadusandjal delegeerida komisjonile õiguse võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad ja täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Ühise strateegilise raamistiku eesmärk on aga anda kõikidele ühiselt hallatavatele fondidele ühised suunised ja eeskirjad, mistõttu see sisaldab olemuslikke osi, mis tuleb esitada kõikidele ELi institutsioonidele ja mida saab vajaduse korral muuta.

Muudatusettepanek 2

Põhjendus 16

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjoni vastu võetud ühise strateegilise raamistiku põhjal peab iga liikmesriik valmistama koostöös oma partnerite ja komisjoniga ette partnerluslepingu. Partnerlusleping peaks asetama ühises strateegilises raamistikus sätestatud elemendid siseriiklikusse konteksti ja kehtestama vankumatu kohustuse saavutada liidu eesmärgid ÜSRI fondide programmitöö kaudu.	Komisjoni vastu võetud ühise strateegilise raamistiku põhjal peab iga liikmesriik <u>koos kohalike ja piirkondlike omavalitsustega</u> valmistama koostöös oma partnerite ja komisjoniga ette partnerluslepingu. Partnerlusleping peaks asetama ühises strateegilises raamistikus sätestatud elemendid siseriiklikusse konteksti ja kehtestama vankumatu kohustuse saavutada liidu eesmärgid ÜSRI fondide programmitöö kaudu.

Motivatsioon

Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid ühtekuuluvuspoliitika rahastajate ja elluviijatena osalema täieõiguslikult partnerluslepingu koostamisel, selle üle peetavatel läbirääkimistel, elluviimisel ja muutmisel.

Muudatusettepanek 3

Põhjendus 18

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Iga programmi jaoks tuleks kindlaks määrata tulemusraamistik, et teostada järelevalvet iga programmi jaoks programmiperioodil ette nähtud eesmärkide ja sihtide suunas liikumise üle. Komisjon peaks koostöös liikmesriikidega tegema aastatel 2017 ja 2019 tulemuslikkuse analüüsi. Tuleks ette näha tulemusreserv, mis eraldataks aastal 2019, kui tulemusraamistiku vahe-eesmärgid on täidetud. Et Euroopa territoriaalse koostöö programmid on mitmekesised ja mitut riiki hõlmavad, ei peaks nendeks olema mingit tulemusreservi. Kui vahe-eesmärkide ja sihtide saavutamise puudujäägid on märkimisväärsed, peaks komisjonil olema võimalik peatada programmi tehtavad maksed või kohaldama programmiperioodi lõpus finantskorrektsioone, tagamaks, et liidu eelarvet ei raisataks ega kasutataks ebatõhusalt.	Iga programmi jaoks tuleks kindlaks määrata tulemusraamistik, et teostada järelevalvet iga programmi jaoks programmiperioodil ette nähtud eesmärkide ja sihtide suunas liikumise üle. Komisjon peaks koostöös liikmesriikidega tegema aastatel 2017 ja 2019 tulemuslikkuse analüüsi. Tuleks ette näha <u>paindlikkustulemusreserv, mida rahastatakse programmitöö perioodil automaatse kulukohustustest vabastamise ressurssidest, et rahastada katsetuslikke algatusi aruka, säästva ja kaasava majanduskasvu valdkonnas või võimaldada struktuurifondide kasutamist majandus-, sotsiaal- või keskkonnakriisi korral.</u> <u>mis eraldataks aastal 2019, kui tulemusraamistiku vahe-eesmärgid on täidetud. Et Euroopa territoriaalse koostöö programmid on mitmekesised ja mitut riiki hõlmavad, ei peaks nendeks olema mingit tulemusreservi. Kui vahe-eesmärkide ja sihtide saavutamise puudujäägid on märkimisväärsed, peaks komisjonil olema võimalik peatada programmi tehtavad maksed või kohaldama programmiperioodi lõpus finantskorrektsioone, tagamaks, et liidu eelarvet ei raisataks ega kasutataks ebatõhusalt.</u>

Motivatsioon

Muudatusettepanek annab tunnistust vastuseisust **tulemusreservi** loomisele riigi tasandil, sest kardetakse, et see võib viia selleni, et lisaraha saamiseks seatakse väga tagasihoidlikud ja seega kergesti saavutatavad eesmärgid, asetades seega paremasse seisu mitte eriti kõrgelennulised projektid ja takistades uuendustegevust.

Komitee toetab hoopis **paindlikkusreservi** loomist, mis moodustataks automaatse kulukohustustest vabastamise ressursidest, et rahastada katsetuslikke algatusi aruka, säästva ja kaasava majanduskasvu valdkonnas või kriisile vastamiseks.

Muudatusettepanek 4

Põhjendus 19

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tihedama sideme loomine ühtekuuluvuspoliitika ja liidu majandusliku juhtimise vahel tagab, et ÜSRI fondide raames tehtavate kulutuste tulemuslikkust võimendab usaldusväärne majanduspoliitika ning et ÜSRI fondide võib vajadusel ümber suunata, et lahendada riigi ees seisvaid majandusprobleeme. See protsess peab olema järkjärguline, alates muudatustest, mis tehakse partnerluslepingutesse ja programmidesse, et toetada nõukogu soovitusi makromajanduslike tasakaalunihete parandamise ning ühiskondlike ja majanduslike raskuste lahendamise kohta. Kui vaatamata ÜSRI fondide ulatuslikumale kasutamisele ei võta liikmesriik majanduse juhtimise protsessis tulemuslikke meetmeid, peaks komisjonil olema õigus peatada kõik maksed ja kohustused või osa neist. Otsused ja peatamised peaksid olema proportsionaalsed ja mõjusad, võttes arvesse individuaalsete programmide mõju asjaomaste liikmesriikide majandusliku ja sotsiaalse olukorra lahendamisele ning varem partnerluslepingus tehtud muudatusi. Peatamisotsust tehes peaks komisjon järgima ka liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet, võttes eelkõige arvesse peatamise mõju asjaomase liikmesriigi majandusele. Peatamine tuleks tühistada ja vahendid asjaomasele liikmesriigile uuesti kättesaadavaks teha niipea, kui liikmesriik võtab vajalikud meetmed.	Tihedama sideme loomine ühtekuuluvuspoliitika ja liidu majandusliku juhtimise vahel tagab, et ÜSRI fondide raames tehtavate kulutuste tulemuslikkust võimendab usaldusväärne majanduspoliitika ning et ÜSRI fondide võib vajadusel ümber suunata, et lahendada riigi ees seisvaid majandusprobleeme. See protsess peab olema järkjärguline, alates muudatustest, mis tehakse partnerluslepingutesse ja programmidesse, et toetada nõukogu soovitusi makromajanduslike tasakaalunihete parandamise ning ühiskondlike ja majanduslike raskuste lahendamise kohta. Kui vaatamata ÜSRI fondide ulatuslikumale kasutamisele ei võta liikmesriik majanduse juhtimise protsessis tulemuslikke meetmeid, peaks komisjonil olema õigus peatada kõik maksed ja kohustused või osa neist. Otsused ja peatamised peaksid olema proportsionaalsed ja mõjusad, võttes arvesse individuaalsete programmide mõju asjaomaste liikmesriikide majandusliku ja sotsiaalse olukorra lahendamisele ning varem partnerluslepingus tehtud muudatusi. Peatamisotsust tehes peaks komisjon järgima ka liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet, võttes eelkõige arvesse peatamise mõju asjaomase liikmesriigi majandusele. Peatamine tuleks tühistada ja vahendid asjaomasele liikmesriigile uuesti kättesaadavaks teha niipea, kui liikmesriik võtab vajalikud meetmed.

Motivatsioon

Regioonide Komitee on kindlalt vastu makromajandusliku tingimuslikkuse sätetele. Stabiilsuse ja kasvu paktiga seotud finantssanktsioonide või -stiimulite kehtestamine makromajanduslike tingimuste täitmise tagamiseks võib karmilt karistada kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi, kes ei vastuta selle eest, et liikmesriigid ei ole oma kohustusi täitnud.

Muudatusettepanek 5

Põhjendus 29

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
ÜSRI fondide järelevalve- ja aruandekord on vaja omavahel vastavusse viia, et lihtsustada juhtimise korraldamist kõikidel tasanditel. Oluline on tagada proportsionaalsed aruandlusnõuded, aga ka igakülse teabe olemasolu peamistes läbivaatuspunktidest tehtud edusammude kohta. Seepärast on vaja, et aruandlusnõuded kajastaksid teabevajadust antud aastatel ning oleksid kooskõlas tulemusanalüüside ajastusega.	ÜSRI fondide järelevalve- ja aruandekord on vaja omavahel vastavusse viia, et lihtsustada juhtimise korraldamist kõikidel tasanditel. Oluline on tagada proportsionaalsed aruandlusnõuded, aga ka igakülse teabe olemasolu peamistes läbivaatuspunktidest tehtud edusammude kohta. Seepärast on vaja, et aruandlusnõuded kajastaksid teabevajadust antud aastatel ning oleksid kooskõlas tulemusanalüüside ajastusega.

Motivatsioon

Tulemusanalüüside osas leiab komitee, et tegemist peab olema mehhanismiga, mis juhib ja kontrollib järgitud eesmärke tervel programmitöö perioodil.

Muudatusettepanek 6

Põhjendus 43

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Lähtudes liikmesriikidega koostöös toimuva halduse põhimõttest, peaksid liikmesriigid kandma oma juhtimis- ja kontrollisüsteemide kaudu esmavastutust programmides sisalduvate toimingute rakendamise ja kontrolli eest. Et tugevdada toimingute väljavalimise ja rakendamise ning juhtimis- ja kontrollisüsteemi üle toimuva kontrolli tõhusust, tuleks kindlaks määrata korraldusasutuse ülesanded.	Lähtudes liikmesriikidega koostöös toimuva halduse põhimõttest, peaksid liikmesriigid <u>ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused</u> kandma oma juhtimis- ja kontrollisüsteemide kaudu esmavastutust programmides sisalduvate toimingute rakendamise ja kontrolli eest. Et tugevdada toimingute väljavalimise ja rakendamise ning juhtimis- ja kontrollisüsteemi üle toimuva kontrolli tõhusust, tuleks kindlaks määrata korraldusasutuse ülesanded.

Motivatsioon

Ühise strateegilise raamistiku fondid kuuluvad regionaalpoliitika valdkonda, mistõttu neid reguleeriva määruse kohaldamisalas asuvate ametiasutuste mainimisel ei tohi unustada peamisi osalejaid, st kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi.

Muudatusettepanek 7

Põhjendus 44

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Et tagada nõuetekohane eelkinnitus peamiste juhtimis- ja kontrollisüsteemide olemasolu ja struktuuri kohta, peaksid liikmesriigid määrama akrediteerimisasutuse, mis vastutab juhtimis- ja kontrolliorganite akrediteerimise ja akrediteeringu tühistamise eest.	Et tagada nõuetekohane eelkinnitus peamiste juhtimis- ja kontrollisüsteemide olemasolu ja struktuuri kohta, peaksid liikmesriigid määrama akrediteerimisasutuse, mis vastutab juhtimis- ja kontrolliorganite akrediteerimise ja akrediteeringu tühistamise eest.

Motivatsioon

Muudatusettepanekuga soovitakse vältida seda, et vastutavaid asutusi ja isikuid on liiga palju, mis muudaks juhtimis- ja kontrollisüsteemi veelgi keerulisemaks.

Muudatusettepanek 8

Uus põhjendus pärast põhjendust 55

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	Fondide strateegilise võrgustumise kontekstis on <u>programmide kavandamise ja elluviimise menetluste fondideülene ühtlustamine</u> vajalik eelkõige EAFRD ja ELi struktuurifondide ühiste kaasrahastamismäärade ning üleminekupiirkondade kategooriatesse jaotamise seisukohalt. Seetõttu on ette nähtud, et see üleminekukord leiab kasutamist ka EAFRD puhul.

Motivatsioon

Seni ei ole ellu viidud kavatsust kehtestada eri fondidele ühised sätted seoses üleminekukorra kehtestamisega ning sellega seotud Euroopa Liidu osalusega (kaasrahastamismäärad). Kui ERFi ja ESFi osas viiakse sisse üleminekukord (sh turvaabinõu), siis EAFRD osas see puudub. Seoses sellega kehtiksid fondide rakendamisel selgelt erinevad toetustingimused. See on vastuolus taotletud ühtlustamisega. Seetõttu on vajalik, et see üleminekukord leiab kasutamist ka EAFRD puhul.

Muudatusettepanek 9

Põhjendus 58

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Et tegevus oleks rohkem keskendatud tulemustele ning Euroopa 2020. aasta eesmärkide ja sihtide saavutamisele, tuleks iga fondi puhul ning iga piirkonnakategooria puhul igas liikmesriigis 5 % majanduskasvu ja tööhõivesse investimise vahenditest tulemusreservina kõrvale panna.	Et tegevus oleks rohkem keskendatud tulemustele ning Euroopa 2020. aasta eesmärkide ja sihtide saavutamisele, tuleks iga fondi puhul ning iga piirkonnakategooria puhul igas liikmesriigis 5 % majanduskasvu ja tööhõivesse investimise vahenditest tulemusreservina kõrvale panna.

Motivatsioon

Muudatusettepanek annab tunnistust vastuseisust **tulemusreservi** loomisele riigi tasandil, sest kardetakse, et see võib viia selleni, et lisaraha saamiseks seatakse väga tagasihoidlikud ja seega kergesti saavutatavad eesmärgid, asetades seega paremasse seisu mitte eriti kõrgelennulised projektid ja takistades uuendustegevust.

Komitee toetab hoopis **paindlikkusreservi** loomist, mis moodustatakse automaatse kulukohustustest vabastamise ressursidest, et rahastada katsetuslikke algatusi aruka, säästva ja kaasava majanduskasvu valdkonnas või kriisile vastamiseks. See reserv oleks seotud Globaliseerumisega Kohanemise Fondi ja Euroopa Liidu solidaarsusfondiga.

Muudatusettepanek 10

Põhjendus 84

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Raamatupidamisaruannete iga-aastase kontrollimise ja kinnitamisega peaks kaasnema lõpuleviidud toimingute (ERFi ja Ühtekuuluvusfondi puhul) või kulutuste (ESFi puhul) iga-aastane lõpetamine. Et vähendada rakenduskavade lõpetamisega seonduvaid kulusid, vähendada toetusesaajate halduskoormust ja tagada õiguskindlus, peaks iga-aastane lõpetamine olema kohustuslik – see piiraks aega, mille jooksul tõendavaid dokumente tuleb alles hoida ja mille jooksul toiminguid võib auditeerida ja finantskorrektsioone kehtestada.	Raamatupidamisaruannete iga-aastase kontrollimise ja kinnitamisega peaks kaasnema võib kaasneda lõpuleviidud toimingute (ERFi ja Ühtekuuluvusfondi puhul) või kulutuste (ESFi puhul) iga-aastane lõpetamine. Et vähendada rakenduskavade lõpetamisega seonduvaid kulusid, vähendada toetusesaajate halduskoormust ja tagada õiguskindlus, võivad liikmesriigid valida peaks iga-aastase lõpetamise olema kohustuslik – see piiraks aega, mille jooksul tõendavaid dokumente tuleb alles hoida ja mille jooksul toiminguid võib auditeerida ja finantskorrektsioone kehtestada.

Motivatsioon

Komitee leiab, et pakutud raamatupidamisaruannete iga-aastane kontroll juhatab tegelikkuses sisse iga-aastase toimingute lõpetamise. Sellega suurendatakse halduskoormust, viiakse sisse kohustuslik finantskorrektsioonide tegemine, kui Euroopa Komisjon ja/või Euroopa Kontrollikoda on avastanud rikkumisi, ning vähendatakse ülebroneeritud kulude deklareerimise ja asendamise paindlikkust, mis kehtib käesoleval perioodil 2007–2013.

Muudatusettepanek 11

Põhjendus 87

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Toimingute auditeerimise sagedus peaks olema proportsionaalne fondidest antava liidu abi ulatusega. Eelkõige tuleks vähendada audiitorkontrollide arvu, kui toimingu abikõlblike kulutuste kogusumma ei ületa 100 000 eurot. Auditeerimisi peab siiski olema võimalik teha igal ajal, kui on märke rikkumisest või pettusest, või auditivalimina pärast lõpuleviidud toimingu lõpetamist. Et komisjoni auditeerimistase oleks proportsionaalne riskiga, peaks komisjonil olema võimalik vähendada oma auditeerimistegevust rakenduskavade puhul, kus ei ole märkimisväärsed vajakajäämisi või kui võib jääda lootma auditeerimisasutusele.	Toimingute auditeerimise sagedus peaks olema proportsionaalne fondidest antava liidu abi ulatusega. Eelkõige tuleks vähendada teha ainult üks audiitorkontrollide arvu, kui toimingu abikõlblike kulutuste kogusumma ei ületa 250 000 100 000 eurot. Auditeerimisi peab siiski olema võimalik teha igal ajal, kui on märke rikkumisest või pettusest, või auditivalimina pärast lõpuleviidud toimingu lõpetamist. Et komisjoni auditeerimistase oleks proportsionaalne riskiga, peaks komisjonil olema võimalik vähendada oma auditeerimistegevust rakenduskavade puhul, kus ei ole märkimisväärsed vajakajäämisi või kui võib jääda lootma auditeerimisasutusele.

Motivatsioon

Selleks, et rakenduskavade kontroll oleks tõepoolest proportsionaalne, teeb komitee ettepaneku, et kui toimingu abikõlblike kulutuste kogusumma ei ületa 250 000 eurot, siis ei tehta üle ühe auditi.

Muudatusettepanek 12

Põhjendus 88

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Selleks et täiendada või muuta määruse teatavaid vähem olulisi sätteid, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta kooskõlas aluslepingu artikliga 290 vastu õigusakte seoses käitumisjuhise, mis käsitleb eesmärgi ja kriteeriumeid partnerluse rakendamise toetamiseks, ühise strateegilise raamistiku vastuvõtmisega, kasvu ja konkurentsivõime reservi jaotamise täiendavate eeskirjadega, kohaliku arengu strateegiatega hõlmatud piirkonna ja rahvastiku määratlusega, rahastamisvahendite üksikasjalike eeskirjadega (eelhindamine, kulude abikõlblikkus, meetmete liigid, mida ei toetata, kombineeritud toetus, varade ülekandmine ja haldus, maksetaotlused ja iga-aastaste osamaksete kapitaliseerimine), tulu tekitavate toimingute kindla maksemäära kindlaksmääramisega, liikmesriikide kohustustega seoses eeskirjade rikkumisest teatamise menetlusega ja põhjendamatult makstud summade tagasinõudmisega, juhtkonna kinnitava avalduse mudeliga juhtimis- ja kontrollisüsteemi toimimise kohta, riiklike auditite tingimustega, korraldus- ja sertifitseerimisasutuste akrediteerimise kriteeriumidega, üldtunnustatud andmekandjate kindlaksmääramisega, kohaldatava finantskorrektsiooni tasemega, lisade muutmise ja konkreetsete meetmetega, mis on vajalikud, et lihtsustada üleminekut määruselt (EÜ) nr 1083/2006. Komisjonil peaksid olema ka volitused muuta I ja IV lisa, juhuks kui edaspidi tekib kohandamisvajadus. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö ajal vajalikud arutelud, sealhulgas konsulteerimised ekspertidega.	Selleks et täiendada või muuta määruse teatavaid vähem olulisi sätteid, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta kooskõlas aluslepingu artikliga 290 vastu õigusakte seoses käitumisjuhise, mis käsitleb eesmärgi ja kriteeriumeid partnerluse rakendamise toetamiseks, ühise strateegilise raamistiku vastuvõtmisega, kasvu ja konkurentsivõime reservi jaotamise täiendavate eeskirjadega, kohaliku arengu strateegiatega hõlmatud piirkonna ja rahvastiku määratlusega, rahastamisvahendite üksikasjalike eeskirjadega (eelhindamine, kulude abikõlblikkus, meetmete liigid, mida ei toetata, kombineeritud toetus, varade ülekandmine ja haldus, maksetaotlused ja iga-aastaste osamaksete kapitaliseerimine), tulu tekitavate toimingute kindla maksemäära kindlaksmääramisega, liikmesriikide kohustustega seoses eeskirjade rikkumisest teatamise menetlusega ja põhjendamatult makstud summade tagasinõudmisega, juhtkonna kinnitava avalduse mudeliga juhtimis- ja kontrollisüsteemi toimimise kohta, riiklike auditite tingimustega, korraldus- ja sertifitseerimisasutuste akrediteerimise kriteeriumidega, üldtunnustatud andmekandjate kindlaksmääramisega, kohaldatava finantskorrektsiooni tasemega, lisade muutmise ja konkreetsete meetmetega, mis on vajalikud, et lihtsustada üleminekut määruselt (EÜ) nr 1083/2006. Komisjonil peaksid olema ka volitused muuta I ja IV lisa, juhuks kui edaspidi tekib kohandamisvajadus. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö ajal vajalikud arutelud, sealhulgas konsulteerimised ekspertidega.

Motivatsioon

Delegeeritud aktidega delegeerib seadusandja Euroopa Komisjonile õiguse võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid osi. Põhjendusest lõigu välja jätmine on kooskõlas arvamuses väljendatud seisukohtadega, eelkõige artikli 12 (ühise strateegiline raamistik), 18 (tulemusreserv) ja 29 (kohaliku arengu strateegia) kohta.

Muudatusettepanek 13

Põhjendus 90

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjonil peaks olema volitus võtta kõigi ÜSRi fondide puhul rakendusaktidega vastu partnerluslepingute heakskiitmise otsused, tulemusreservi eraldamise otsused ning liikmesriigi majanduspoliitikaga seotud maksete peatamise otsused; fondide puhul aga peaks tal olema volitus võtta vastu rakenduskavade heakskiitmise otsused, suurprojektide heakskiitmise otsused, maksete peatamise otsused ja finantskorrektsioonide otsused.	Komisjonil peaks olema volitus võtta kõigi ÜSRi fondide puhul rakendusaktidega vastu partnerluslepingute heakskiitmise otsused, tulemusreservi eraldamise otsused ning liikmesriigi majanduspoliitikaga seotud maksete peatamise otsused ; fondide puhul aga peaks tal olema volitus võtta vastu rakenduskavade heakskiitmise otsused, suurprojektide heakskiitmise otsused, maksete peatamise otsused ja finantskorrektsioonide otsused.

Motivatsioon

Muudatusettepanek annab tunnistust vastuseisust **tulemusreservi** loomisele riigi tasandil, sest kardetakse, et see võib viia selleni, et lisaraha saamiseks seatakse väga tagasihoidlikud ja seega kergesti saavutatavad eesmärgid, asetades seega paremasse seisu mitte eriti kõrgelennulised projektid ja takistades uuendustegevust.

Muudatusettepanek 14

Artikli 5 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Partnerlus ja mitmetasandiline valitsemine	Partnerlus ja mitmetasandiline valitsemine
1. Partnerluslepingu ja iga vastava programmi tarbeks korraldab liikmesriik partnerlussuhteid järgmiste partneritega:	1. Partnerluslepingu ja iga vastava programmi tarbeks korraldavad liikmesriigid ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused partnerlussuhteid järgmiste partneritega:
(a) pädevad piirkondlikud, kohalikud, linnade ja muud avalik-õiguslikud asutused;	(a) pädevad piirkondlikud, kohalikud ja linnade ametiasutused ning muud pädevad avalik-õiguslikud asutused;
(b) majandus- ja sotsiaalpartnerid; ja	(b) majandus- ja sotsiaalpartnerid; ja
(c) kodanikuühiskonda esindavad organid, sealhulgas keskonnpartnerid, valitsusvälised organisatsioonid ning võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise edendamise eest vastutavad organid.	(c) kodanikuühiskonda esindavad organid, sealhulgas keskonnpartnerid, valitsusvälised organisatsioonid ning võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise edendamise eest vastutavad organid.

Motivatsioon

Muudatusettepaneku eesmärk on meelde tuletada, et liikmesriikide kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused oleksid kooskõlas **mitmetasandilise valitsemise** põhimõttega täiel määral kaasatud strateegiliste dokumentide (nt ühise strateegilise raamistiku (ÜSR), partnerluslepingu ja rakenduskavade) koostamisse, nende üle toimuvatesse läbirääkimistesse ja nende elluviimisesse. Komitee peab ebaõiglaseks seda, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võrdsustatakse **partnerluse** puhul majandus- ja sotsiaalpartneritega, kuigi kodanike ja piirkondade üldhuvide esindajatena osalevad nad struktuurifondide haldamisel ja rahastamisel.

Muudatusettepanek 15

Artikli 9 punktid 6 ja 11

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Temaatilised eesmärgid	Temaatilised eesmärgid
(6) keskkonnakaitse ja ressursitõhususe edendamine;	(6) keskkonna- ja <u>kultuuripärandi</u> kaitse ja ressursitõhususe edendamine;
(11) institutsioonilise suutlikkuse ja tõhusa avaliku halduse tugevdamine.	(11) institutsioonilise suutlikkuse ja tõhusa avaliku halduse tugevdamine <u>ning strateegilise suuna pakkumine piirkondlikuks arenguks strateegia „Euroopa 2020” raames kõigil valitsemistasanditel, toetudes Euroopa Liidu territoriaalse tegevuskavale.</u>

Motivatsioon

Seoses punktiga 6:

On väga oluline lisada ÜSRI fondide temaatiliste eesmärkide hulka ka kultuuripärandi kaitse. Pealegi on see ettepanek kooskõlas Euroopa Regionaalarengu Fondi määruse ettepaneku artikli 5 punkti 6 alapunktis C sätestatuga.

Seoses punktiga 11:

Tehniline abi peaks lihtsustama ka strateegilist alt-üles sekkumist. Territoriaalne tegevuskava 2020, mille liikmesriigid kiitsid heaks 2011. aastal, sisaldab seoses ELi territoriaalse arenguga väga kasulikke soovitusi.

Muudatusettepanek 16

Artikkel 11

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ühine strateegiline raamistik määrab:	Ühine strateegiline raamistik määrab:
(a) igast ÜSRI fondist toetust saavad põhimeetmed igale temaatilisele eesmärgile;	(a) igast ÜSRI fondist toetust saavad põhimeetmed igale temaatilisele eesmärgile;
(b) linnade, maapiirkondade ja rannikualade ning kalastuspiirkondade territoriaalsed põhiprobleemid, samuti aluslepingu artiklites 174 ja 349 osutatud iseloomulike joontega alad, millega tuleb tegeleda ÜSRI fondide abil;	(b) linnade, maapiirkondade ja rannikualade ning kalastuspiirkondade territoriaalsed põhiprobleemid, samuti aluslepingu artiklites 174 ja 349 osutatud iseloomulike joontega alad, millega tuleb tegeleda ÜSRI fondide abil;
(c) horisontaalsed põhimõtted ja poliitikaeesmärgid ÜSRI fondide rakendamiseks;	(c) horisontaalsed põhimõtted ja poliitikaeesmärgid ÜSRI fondide rakendamiseks;
(d) vajaduse korral iga ÜSRI fondi koostöö tegevuste prioriteedid, võttes arvesse makropiirkondlikke ja mere vesikonna strateegiaid;	(d) vajaduse korral iga ÜSRI fondi koostöö tegevuste prioriteedid, võttes arvesse makropiirkondlikke ja mere vesikonna strateegiaid;
(e) ÜSRI fondide vahelised koordineerimisimeetmed ning muud asjakohased liidu poliitikasuunad ja vahendid, sealhulgas koostöö välisvahendid;	(e) ÜSRI fondide vahelised koordineerimisimeetmed ning muud asjakohased liidu poliitikasuunad ja vahendid, sealhulgas koostöö välisvahendid;
(f) mehhanismid, millega tagatakse ÜSRI fondide programmitöö sidusus ja järjepidevus konkreetse riigi kohta antud soovitustega vastavalt aluslepingu artikli 121 lõikele 2 ning vastavate nõukogu soovitustega, mis võetakse vastu aluslepingu artikli 148 lõike 4 alusel.	(f) mehhanismid, millega tagatakse ÜSRI fondide programmitöö sidusus ja järjepidevus konkreetse riigi kohta antud soovitustega vastavalt aluslepingu artikli 121 lõikele 2 ning vastavate nõukogu soovitustega, mis võetakse vastu aluslepingu artikli 148 lõike 4 alusel.

Motivatsioon

Komitee leiab, et komisjoni pakutud põhimeetmed ühises strateegilises raamistikus on uus kontsentreerumise vorm. Lisaks tuleks piirkondlike iseloomulikke jooni käsitleda rakenduskavade raames. Sama kehtib programmidesse kuuluvate piirkondlike strateegiate ja võimalike makropiirkondlike strateegiate vastasmõju puhul.

Muudatusettepanek 17

Artikkel 12

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjonile antakse volitus võtta artikli 142 alusel vastu delegeeritud akte ühise strateegilise raamistiku kohta 3 kuu jooksul alates käesoleva määruse vastuvõtmisest.	Komisjonile antakse volitus võtta artikli 142 alusel vastu delegeeritud akte pakub käesoleva määruse lisas välja ühise strateegilise raamistiku kohta 3 kuu jooksul alates käesoleva määruse vastuvõtmisest.
Kui liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia muutub olulisel määral, vaatab komisjon ühise strateegilise raamistiku läbi ning võtab vajaduse korral artikli 142 alusel delegeeritud aktiga vastu muudetud raamistiku.	Kui liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia muutub olulisel määral, vaatab komisjon ühise strateegilise raamistiku läbi ning võtab vajaduse korral artikli 142 alusel delegeeritud aktiga vastu muudetud raamistiku.
Liikmesriigid teevad vajaduse korral kuue kuu jooksul alates parandatud ühise strateegilise raamistiku vastuvõtmisest parandusettepanekuid oma partnerluslepingu ja programme muutmiseks, et tagada nende kooskõla parandatud ühise strateegilise raamistikuga.	Liikmesriigid teevad vajaduse korral kuue kuu jooksul alates parandatud ühise strateegilise raamistiku vastuvõtmisest parandusettepanekuid oma partnerluslepingu ja programme muutmiseks, et tagada nende kooskõla parandatud ühise strateegilise raamistikuga.

Motivatsioon

Delegeeritud aktid võimaldavad seadusandjal delegeerida komisjonile õiguse võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad ja täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Ühise strateegilise raamistiku eesmärk on aga anda kõikidele ühiselt hallatavatele fondidele ühised suunised ja eeskirjad, mistõttu see sisaldab olemuslikke osi, mis tuleb esitada kõikidele ELi institutsioonidele ja mida saab vajaduse korral muuta.

Muudatusettepanek 18

Artikkel 13

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Partnerluslepingu ettevalmistamine	Partnerluslepingu ettevalmistamine
1. Iga liikmesriik valmistab ette partnerluslepingu ajavahemikuks 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.	1. Iga liikmesriik valmistab <u>koos kohalike ja piirkondlike omavalitsustega</u> ette partnerluslepingu ajavahemikuks 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.
2. Liikmesriigid koostavad partnerluslepingu koostöös artiklis 5 osutatud partneritega. Partnerlusleping valmistatakse ette, pidades dialoogi komisjoniga.	<u>2. Liikmesriikides, kus õigusaktide või haldusnormide kohaselt peavad rakenduskavasid ellu viima piirkonnad ja kohalikud omavalitsused, osalevad viimased täieõiguslikult partnerluslepingu koostamisel.</u>
3. Partnerlusleping hõlmab asjaomase liikmesriigi kogu ÜSRi fondidest saadavat toetust.	2.3. Liikmesriigid koostavad partnerluslepingu koostöös artiklis 5 osutatud partneritega. Partnerlusleping valmistatakse ette, pidades dialoogi komisjoniga.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
4. Iga liikmesriik edastab oma partnerluslepingu komisjonile kolme kuu jooksul alates ühise strateegilise raamistiku vastuvõtmisest.	34. Partnerlusleping hõlmab asjaomase liikmesriigi kogu ÜSRi fondidest saadavat toetust. 45. Iga liikmesriik edastab oma partnerluslepingu komisjonile viie kolme kuu jooksul alates ühise strateegilise raamistiku vastuvõtmisest.

Motivatsioon

Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid ühtekuuluvuspoliitika rahastajate ja elluviijatena osalema täieõiguslikult partnerluslepingu koostamisel, selle üle peetavatel läbirääkimistel, elluviimisel ja muutmisel. Arvestades nõutud teabe hulka ja üksikasjalikkust ning asjaolu, et programmid tuleb esitada samal ajal kui leping (nagu sätestatud artikli 23 lõikes 3) ning et tuleb tagada tõhus koostöö, oleks liikmesriikidel rohkem aega vaja.

Muudatusettepanek 19

Artikkel 14

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Partnerluslepingu sisu Partnerlusleping sätestab järgmise:	Partnerluslepingu sisu Partnerlusleping sätestab järgmise:
(a) meetmed, millega tagatakse vastavus liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiale, sealhulgas:	(a) meetmed, millega tagatakse vastavus liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiale, sealhulgas:
i) erinevuste ja arenguvajaduste analüüs lähtuvalt temaatilistest eesmärkidest ja põhimeetmetest, mis on määratud kindlaks ühises strateegilises raamistikus, ning eesmärkidest, mis on sätestatud aluslepingu artikli 121 lõike 2 alusel antud konkreetse riigiga seotud soovitusel ning vastavates nõukogu soovitusel, mis on vastu võetud aluslepingu artikli 148 lõike 4 alusel;	i) erinevuste ja arenguvajaduste analüüs lähtuvalt temaatilistest eesmärkidest ja põhimeetmetest, mis on määratud kindlaks ühises strateegilises raamistikus, ning eesmärkidest, mis on sätestatud aluslepingu artikli 121 lõike 2 alusel antud konkreetse riigiga seotud soovitusel ning vastavates nõukogu soovitusel, mis on vastu võetud aluslepingu artikli 148 lõike 4 alusel;
ii) programmide eelhindamise kokkuvõtlik analüüs, milles põhjendatakse temaatiliste eesmärkide valikut ja ÜSRi fondide eraldisi;	ii) programmide eelhindamise kokkuvõtlik analüüs, milles põhjendatakse temaatiliste eesmärkide valikut ja ÜSRi fondide eraldisi;
iii) iga temaatilise eesmärgi peamiste eeldatavate tulemuste kokkuvõte ÜSRi iga fondi kohta;	iii) iga temaatilise eesmärgi peamiste eeldatavate tulemuste kokkuvõte ÜSRi iga fondi kohta;
iv) liidu toetuse soovituslik eraldis temaatiliste eesmärkide kaupa riigi tasandil ÜSRi iga fondi kohta, samuti kliimameetmetega seotud eesmärkidele ette nähtud toetuse soovituslik kogusumma;	iv) liidu toetuse soovituslik eraldis temaatiliste eesmärkide kaupa riigi tasandil ÜSRi iga fondi kohta, samuti kliimameetmetega seotud eesmärkidele ette nähtud toetuse soovituslik kogusumma;
v) peamised prioriteetsed koostööalad, võttes vajaduse korral arvesse makroregionaalseid ja mere vesikonna strateegiaid;	v) peamised prioriteetsed koostööalad, võttes vajaduse korral arvesse makroregionaalseid ja mere vesikonna strateegiaid;
vi) horisontaalsed põhimõtted ja poliitikaeesmärgid ÜSRi fondide rakendamiseks;	viii) iii) horisontaalsed põhimõtted ja poliitikaeesmärgid ÜSRi fondide rakendamiseks;
vii) loetelu programmidest, mida rahastatakse ERFist, ESFist ja Ühtekuuluvusfondist, välja arvatud Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi programmid, ning EAFRD ja EMKFi programmidest koos vastavate soovituslike eraldistega, jaotatuna ÜSRi fondide kaupa aasta kaupa;	viiiv) iv) loetelu programmidest, mida rahastatakse ERFist, ESFist ja Ühtekuuluvusfondist, välja arvatud Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi programmid, ning EAFRD ja EMKFi programmidest koos vastavate soovituslike eraldistega, jaotatuna ÜSRi fondide kaupa aasta kaupa;

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(b) integreeritud lähenemisviis ÜSRI fondidest toetust saavale territoriaalsele arengule, mis kehtestab järgmist: i) riigi ja piirkondliku tasandi mehhanismid ÜSRI fondide ja muude liidu ning riiklike rahastamisvahendite ja EIP vaheliseks koordineerimiseks; ii) ÜSRI fondide linna-, maa- ja ranniku- ja kalastuspiirkondade ja teatud piirkondlike erijoontega alade piirkondlikuks arendamiseks kasutamise integreeritud lähenemisviisi tagamise kord, eeskätt artiklite 28, 29 ja 99 rakendamine; vajaduse korral lisatakse ERFi määruse artiklis 8 osutatud linnaarengu platvormis osalevate linnade loetelu; [....] (e) ÜSRI fondide kasutamise tõhususe tagamise kord, sealhulgas: i) hinnang selle kohta, kas on vaja tugevdada asutuste ja vajaduse korral toetusesaajate haldussuutlikkust, ning selle eesmärgi saavutamiseks võetud meetmed; ii) kokkuvõtte toetusesaajate halduskoormuse vähendamiseks programmis planeeritud meetmetest ja vastavatest eesmärkidest; iii) hinnang olemasolevatele elektroonilistele andmevahetussüsteemidele ja planeeritud meetmed kindlustamiseks, et kogu teabevahetus toetusesaajate ning programmide juhtimise ja kontrolli eest vastutavate asutuste vahel toimub üksnes elektroonilise andmevahetuse teel.	(b) integreeritud lähenemisviis ÜSRI fondidest toetust saavale territoriaalsele arengule, mis kehtestab järgmist: i) riigi ja piirkondliku tasandi mehhanismid ÜSRI fondide ja muude liidu ning riiklike rahastamisvahendite ja EIP vaheliseks koordineerimiseks; ii) ÜSRI fondide linna-, <u>eeslinna-, funktsionaalsete</u>, maa- ja ranniku- ja kalastuspiirkondade ja teatud piirkondlike erijoontega alade piirkondlikuks arendamiseks kasutamise integreeritud lähenemisviisi tagamise kord, eeskätt artiklite 28, 29 ja 99 rakendamine; vajaduse korral lisatakse ERFi määruse artiklis 7 osutatud linnaarengu platvormis osalevate linnade loetelu; [....] (e) ÜSRI fondide kasutamise tõhususe tagamise kord, sealhulgas: i) hinnang selle kohta, kas on vaja tugevdada asutuste ja vajaduse korral toetusesaajate haldussuutlikkust, ning selle eesmärgi saavutamiseks võetud meetmed; ii) kokkuvõtte toetusesaajate halduskoormuse vähendamiseks programmis planeeritud meetmetest ja vastavatest eesmärkidest; iii) hinnang olemasolevatele elektroonilistele andmevahetussüsteemidele ja planeeritud meetmed kindlustamiseks, et kogu teabevahetus toetusesaajate ning programmide juhtimise ja kontrolli eest vastutavate asutuste vahel toimub üksnes elektroonilise andmevahetuse teel. <u>Samas territoriaalse koostöö programmid ei ole partnerluslepingu osa.</u>

Motivatsioon

Ei peeta vajalikuks lisada partnerluslepingusse andmeid, mis on rakenduskavade raames juba esitatud ja milles on kokku lepitud. Need sätted tunduvad kordusena ega aita kaasa lihtsustamisele. Samuti ei saa liikmesriigid täita kohustusi, mida eelnevalt täitsid kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused.

Terviklik käsitlusviis ÜSRI fondide kasutamisel on oluline ka eeslinnapiirkondades. Vastasel juhul tekib oht, et need jäävad välja mitte ainult maapiirkondadele suunatud vahenditest, vaid ka linnadele eraldatud rahastamisest, ehkki eeslinnapiirkondi on ELis üha rohkem.

Euroopa territoriaalset koostööd ei saa selle mitmepoolse olemuse tõttu partnerluslepingu kaudu juhtida. Seega tuleks see lepingu kohaldamisalast selgelt välja jätta.

Muudatusettepanek 20

Artikkel 16

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Temaatiline kontsentreerumine	Temaatiline kontsentreerumine
Liikmesriigid keskendavad fondispetsiifiliste eeskirjade kohaselt toetuse meetmetele, millega kaasneb suurim lisaväärtus seoses liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu prioriteetidega, mis aitavad lahendada probleeme, mis on esile tõstetud aluslepingu artikli 121 lõike 2 alusel antud konkreetse riigiga seotud soovitusel ning vastavates nõukogu soovitusel, mis on vastu võetud aluslepingu artikli 148 lõike 4 alusel, ning võttes arvesse riiklike ja piirkondlike vajadusi.	Liikmesriigid keskendavad fondispetsiifiliste eeskirjade kohaselt toetuse meetmetele, millega kaasneb suurim lisaväärtus seoses liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu prioriteetidega, mis aitavad lahendada probleeme, mis on esile tõstetud aluslepingu artikli 121 lõike 2 alusel antud konkreetse riigiga seotud soovitusel ning vastavates nõukogu soovitusel, mis on vastu võetud aluslepingu artikli 148 lõike 4 alusel, ning võttes arvesse riiklike ja piirkondlike vajadusi. <u>Korraldusasutused valivad kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega iseseisvalt välja temaatilised eesmärgid ja investeerimisprioriteedid, millele ELi toetuse kogusumma koondada.</u>

Motivatsioon

Komitee toetab põhimõtet koondada suurem osa vahenditest piiratud arvule temaatilistele eesmärkidele ja investeerimisprioriteetidele, kuid leiab, et eesmärkide ja prioriteetide valik tuleks jätta strateegia „Euroopa 2020” ja ühise strateegilise raamistiku kohapealsete eelistuste põhjal korraldusasutustele.

Muudatusettepanek 21

Artikkel 17

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Eeltingimused	Eeltingimused
1. Eeltingimused iga ÜSRi fondi tarbeks sätestatakse fondispetsiifilistes eeskirjades.	1. Eeltingimused iga ÜSRi fondi tarbeks sätestatakse fondispetsiifilistes eeskirjades.
2. Liikmesriigid hindavad seda, kas kohalduvad eeltingimused on täidetud.	2. Liikmesriigid hindavad <u>koos kohalike ja piirkondlike omavalitsustega eri valitsustasandite volituste jaotust järgides</u> seda, kas kohalduvad eeltingimused on täidetud.
3. Kui eeltingimused ei ole partnerluslepingu edastamise päeval täidetud, esitavad liikmesriigid partnerluslepingus kokkuvõtte meetmetest, mis tuleb võtta riiklikul või piirkondlikul tasandil, ning nende elluviimise ajakava, et tagada meetmete täitmine hiljemalt kaks aastat pärast partnerluslepingu vastuvõtmist või hiljemalt 31. detsembriks 2016, olenevalt sellest, kumb on varasem.	3. Kui eeltingimused ei ole partnerluslepingu edastamise päeval täidetud, esitavad liikmesriigid partnerluslepingus kokkuvõtte meetmetest, mis tuleb võtta riiklikul või piirkondlikul tasandil, ning nende elluviimise ajakava, et tagada meetmete täitmine hiljemalt kaks kolm aastat pärast partnerluslepingu vastuvõtmist või hiljemalt 31. detsembriks 2016, olenevalt sellest, kumb on varasem.
4. Liikmesriigid määravad vastavates programmides kindlaks eeltingimuste täitmisega seotud üksikasjalikud meetmed, sealhulgas nende elluviimise ajakava.	4. Liikmesriigid määravad <u>koos kohalike ja piirkondlike omavalitsustega</u> vastavates programmides kindlaks eeltingimuste täitmisega seotud üksikasjalikud meetmed, sealhulgas nende elluviimise ajakava.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
5. Komisjon hindab eeltingimuste täitmise kohta esitatud teavet partnerluslepingu ja programmide hindamise raames. Komisjon võib programmi vastuvõtmisel otsustada peatada kõik programmile tehtavad vahemaksed või osa vahemaksetest kuni eeltingimuste täitmiseks võetavate meetmete nõuetekohase rakendamiseni. Suutmatus viia programmis sätestatud tähtjaks lõpule meetmeid, mida on vaja eeltingimuste täitmiseks, annab komisjonile alust maksed peatada.	5. Komisjon hindab eeltingimuste täitmise kohta esitatud teavet partnerluslepingu ja programmide hindamise raames. Komisjon võib programmi vastuvõtmisel otsustada peatada kõik programmile tehtavad vahemaksed või osa vahemaksetest kuni eeltingimuste täitmiseks võetavate meetmete nõuetekohase rakendamiseni. Suutmatus viia programmis sätestatud tähtjaks lõpule meetmeid, mida on vaja eeltingimuste täitmiseks, võib annab komisjonile <u>anda</u> alust maksed peatada.
6. Lõiked 1–5 ei kohaldu programmidele Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames.	6. Lõiked 1–5 ei kohaldu programmidele Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames.

Motivatsioon

Komitee leiab, et need eeltingimused ei tohiks viia **maksete peatamise või finantskorrektsioonideni**, v.a nende tingimuste puhul, mille liikmesriik on võtnud endale kohustuseks järgida. Nimelt kui neid eeltingimusi ei täideta programmitöö perioodi alguses, siis ei saa nendega seotud investeeringuid kavandada, mistõttu ei ole põhjust kehtestada tagantjärele karistusi. Lisaks on väga oluline, et komisjon võtaks arvesse iga liikmesriigi institutsionaalset konteksti ja nende sisemist volituste jaotust. Liikmesriik ei saa võtta kohustusi, mis kuuluvad kohalike ja piirkondlike omavalitsuste pädevusalasse või vastupidi.

Muudatusettepanek 22

Artikkel 18

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tulemusreserv 5 % igale ÜSRI fondile ja igale liikmesriigile eraldatud vahenditest, välja arvatud Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgile ja EMKFi määruse V jaotisele eraldatud vahendid, moodustavad tulemusreservi, mis eraldatakse vastavalt artikli 20 sätetele.	Tulemusreserv Paindlikkus <u>Paindlikkusreservi rahastatakse programmitöö perioodil ja igale liikmesriigile eraldatud vahenditest, automaatse kulukohustustest vabastamise ressurssidest, et</u> i) <u>rahastada katsealgatusi aruka, jätkusuutliku või kaasava majanduskasvu valdkonnas;</u> ii) <u>võimaldada struktuurifondide kasutamist majandus-, sotsiaal- või keskkonnakriisi korral.</u> 5 % igale ÜSRI fondile ja igale liikmesriigile eraldatud vahenditest, välja arvatud Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgile ja EMKFi määruse V jaotisele eraldatud vahendid, moodustavad tulemusreservi, mis eraldatakse vastavalt artikli 20 sätetele.

Motivatsioon

Muudatusettepanek annab tunnistust vastuseisust **tulemusreservi** loomisele riigi tasandil, sest kardetakse, et see võib viia selleni, et lisaraha saamiseks seatakse väga tagasihoidlikud ja seega kergesti saavutatavad eesmärgid, asetades seega paremasse seisu mitte eriti kõrgeleennulised projektid ja takistades uuendustegevust.

Komitee toetab hoopis **paindlikkusreservi** loomist, mis moodustatakse automaatse kulukohustustest vabastamise ressurssidest, et rahastada katsetuslikke algatusi aruka, säästva ja kaasava majanduskasvu valdkonnas või kriisile vastamiseks, mille puhul jäädakse siiski igale liikmesriigile eraldatud vahendite piiresse.

Muudatusettepanek 23

Artikkel 19

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tulemuslikkuse analüüs 1. Komisjon viib 2017. ja 2019. aastal koostöös liikmesriikidega läbi programmide tulemuslikkuse analüüsi igas liikmesriigis, võttes aluseks partnerluslepingus ning programmides sätestatud tulemusraamistiku. Tulemusraamistiku kehtestamise meetod on sätestatud I lisas. 2. Analüüsi käigus vaadatakse läbi programmide vaheeesmärkide saavutamine prioriteetide tasandil liikmesriikide 2017. ja 2019. aastal esitatud eduaruannetes toodud teabe ja hinnangute alusel.	Tulemuslikkuse analüüs 1. Komisjon viib 2017. ja 2019. aastal koostöös liikmesriikidega läbi programmide tulemuslikkuse analüüsi igas liikmesriigis, võttes aluseks partnerluslepingus ning programmides sätestatud tulemusraamistiku. Tulemusraamistiku kehtestamise meetod on sätestatud I lisas. 2. Analüüsi käigus vaadatakse läbi programmide vaheeesmärkide saavutamine prioriteetide tasandil liikmesriikide 2017. ja 2019. aastal esitatud eduaruannetes toodud teabe ja hinnangute alusel. <u>3. Kui 2017. ja 2009. aasta tulemuslikkuse hindamisel ilmneb, et programmi prioriteet ei ole täitnud oma 2016. ja 2018. aastaks määratud vahe-eesmärke, esitab komisjon asjaomasele liikmesriigile soovitusi ja pakub vajadusel tehnilist abi korraldusasutusele.</u>

Motivatsioon

Muudatusettepanek annab tunnistust vastuseisust **tulemusreservi** loomisele riigi tasandil, sest kardetakse, et see võib viia selleni, et lisaraha saamiseks seatakse väga tagasihoidlikud ja seega kergesti saavutatavad eesmärgid, asetades seega paremasse seisu mitte eriti kõrgelennulised projektid ja takistades uuendustegevust.

Komitee leiab, et tulemuslikkusanalüüsil peab kasutama mehhanismi, mis juhib ja kontrollib järgitud eesmärgid tervel programmitöö perioodil, ilma et asjaomastele prioriteetsetele suundadele kohaldataks lõpliku arenguaruande põhjal seatud eesmärkide täitmata jäämise korral finantskorrektiive, vaid et komisjon pakuks tehnilist abi.

Muudatusettepanek 24

Artikkel 20

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tulemusreservi eraldamine 1. Kui 2017. aasta tulemuslikkuse hindamisel ilmneb, et programmi prioriteet ei ole täitnud oma 2016. aastaks määratud vahe-eesmärke, teeb komisjon asjaomasele liikmesriigile soovitusi. 2. 2019. aasta tulemuslikkusanalüüsi põhjal võtab komisjon rakendusaktiga vastu otsuse, milles määratakse iga ÜSRi fondi ja liikmesriigi puhul programmid ja prioriteedid, mis on saavutanud oma vahe-eesmärgid. Liikmesriik teeb ettepaneku tulemusreservi eraldamise kohta kõnealuses komisjoni otsuses sätestatud programmidele ja prioriteetidele. Komisjon kiidab heaks asjaomaste programmide muudatused kooskõlas artikliga 26. Kui liikmesriik ei esita teavet kooskõlas artikli 46 lõigetega 2 ja 3, siis tulemusreservi vastavatele programmidele või prioriteetidele ei eraldata.	Tulemusreservi eraldamine 1. Kui 2017. aasta tulemuslikkuse hindamisel ilmneb, et programmi prioriteet ei ole täitnud oma 2016. aastaks määratud vahe-eesmärke, teeb komisjon asjaomasele liikmesriigile soovitusi. 2. 2019. aasta tulemuslikkusanalüüsi põhjal võtab komisjon rakendusaktiga vastu otsuse, milles määratakse iga ÜSRi fondi ja liikmesriigi puhul programmid ja prioriteedid, mis on saavutanud oma vahe-eesmärgid. Liikmesriik teeb ettepaneku tulemusreservi eraldamise kohta kõnealuses komisjoni otsuses sätestatud programmidele ja prioriteetidele. Komisjon kiidab heaks asjaomaste programmide muudatused kooskõlas artikliga 26. Kui liikmesriik ei esita teavet kooskõlas artikli 46 lõigetega 2 ja 3, siis tulemusreservi vastavatele programmidele või prioriteetidele ei eraldata.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
3. Kui tulemuslikkuse hindamine toob esile tõendeid selle kohta, et prioriteet ei ole saavutanud rakenduskavas määratud vahe-eesmärke, võib komisjon fondispetsiifilistes eeskirjades sätestatud korras peatada programmi kõik vahemaksed või osa vahemaksetest.	3. Kui tulemuslikkuse hindamine toob esile tõendeid selle kohta, et prioriteet ei ole saavutanud rakenduskavas määratud vahe-eesmärke, võib komisjon fondispetsiifilistes eeskirjades sätestatud korras peatada programmi kõik vahemaksed või osa vahemaksetest.
4. Kui komisjon teeb programmi rakendamise lõpparuande kontrolli alusel kindlaks vajakajäämise tulemusraamistikus sätestatud eesmärkide saavutamisel, võib komisjon fondispetsiifilistes eeskirjades sätestatud korra kohaselt rakendada prioriteetide suhtes finantskorrektsioone. Komisjoni volitatakse võtma vastu artikli 142 kohaseid delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks kohaldatava finantskorrektsiooni taseme määramise kriteeriumid ja metoodika.	4. Kui komisjon teeb programmi rakendamise lõpparuande kontrolli alusel kindlaks olulise vajakajäämise tulemusraamistikus sätestatud eesmärkide saavutamisel, võib komisjon fondispetsiifilistes eeskirjades sätestatud korra kohaselt rakendada prioriteetide suhtes finantskorrektsioone. Komisjoni volitatakse võtma vastu artikli 142 kohaseid delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks kohaldatava finantskorrektsiooni taseme määramise kriteeriumid ja metoodika.
5. Lõiget 2 ei kohaldata Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi alla kuuluvate programmide ning EMKFi määruse V jaotise suhtes.	5. Lõiget 2 ei kohaldata Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi alla kuuluvate programmide ning EMKFi määruse V jaotise suhtes.

Motivatsioon

Muudatusettepanek annab tunnistust vastuseisust **tulemusreservi** loomisele riigi tasandil, sest kardetakse, et see võib viia selleni, et lisaraha saamiseks seatakse väga tagasihoidlikud ja seega kergesti saavutatavad eesmärgid, asetades seega paremasse seisu mitte eriti kõrgelennulised projektid ja takistades uuendustegevust.

Muudatusettepanek 25

Artikkel 21

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tingimused, mis on seotud liikmesriikide majanduspoliitika koordineerimisega	Tingimused, mis on seotud liikmesriikide majanduspoliitika koordineerimisega
[...]	[...]
4. Kui liikmesriigile antakse finantsabi lõike 1 punkti d kohaselt ning see on seotud kohandamisprogrammiga, võib komisjon erandina lõikest 1 ilma liikmesriigi ettepanekuta muuta partnerluslepingut ja programme, et maksimeerida olemasolevate ÜSRi fondide mõju majanduskasvule ja konkurentsivõimele. Tagamaks partnerluslepingu ja vastavate programmide tulemuslikku rakendamist, osaleb komisjon nende juhtimises, nagu on üksikasjalikult sätestatud kohandamisprogrammis või asjaomase liikmesriigiga alla kirjutatud vastastikuse mõistmise memorandumis.	4. Kui liikmesriigile antakse finantsabi lõike 1 punkti d kohaselt ning see on seotud kohandamisprogrammiga, võib komisjon erandina lõikest 1 ilma liikmesriigi ettepanekuta muuta partnerluslepingut ja programme, et maksimeerida olemasolevate ÜSRi fondide mõju majanduskasvule ja konkurentsivõimele. Tagamaks partnerluslepingu ja vastavate programmide tulemuslikku rakendamist, osaleb komisjon nende juhtimises, nagu on üksikasjalikult sätestatud kohandamisprogrammis või asjaomase liikmesriigiga alla kirjutatud vastastikuse mõistmise memorandumis.
5. Kui liikmesriik ei tule lõikes 1 osutatud komisjoni taotlusele vastu või ei anna ühe kuu jooksul rahuldavat vastust lõikes 2 osutatud komisjoni tähelepanekutele, võib komisjon kolme kuu jooksul pärast oma tähelepanekute esitamist võtta rakendusaktiga vastu otsuse, millega peatatakse kõik maksed või osa makseid asjaomastele programmidele.	5. Kui liikmesriik ei tule lõikes 1 osutatud komisjoni taotlusele vastu või ei anna ühe kuu jooksul rahuldavat vastust lõikes 2 osutatud komisjoni tähelepanekutele, võib komisjon kolme kuu jooksul pärast oma tähelepanekute esitamist võtta rakendusaktiga vastu otsuse, millega peatatakse kõik maksed või osa makseid asjaomastele programmidele.
6. Komisjon peatab rakendusaktiga kõik maksed ja kohustused või osa makseid ja kohustusi asjaomastele programmidele juhul, kui:	6. Komisjon peatab rakendusaktiga kõik maksed ja kohustused või osa makseid ja kohustusi asjaomastele programmidele juhul, kui:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(a) nõukogu otsustab, et liikmesriik ei täida nõukogu poolt aluslepingu artikli 136 lõike 1 kohaselt kehtestatud erimeetmeid;	(a) nõukogu otsustab, et liikmesriik ei täida nõukogu poolt aluslepingu artikli 136 lõike 1 kohaselt kehtestatud erimeetmeid;
(b) nõukogu otsustab aluslepingu artikli 126 lõike 8 või artikli 126 lõike 11 kohaselt, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud tulemuslikke meetmeid ülemäärase puudujäägi likvideerimiseks; või	(b) nõukogu otsustab aluslepingu artikli 126 lõike 8 või artikli 126 lõike 11 kohaselt, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud tulemuslikke meetmeid ülemäärase puudujäägi likvideerimiseks; või
(c) nõukogu teeb määruse (EL) nr [...] /2011 [makromajanduslike tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta] artikli 8 lõike 3 kohaselt järelduse, et kahel järjestikusel puhul ei ole liikmesriik esitanud piisavat korrektsioonimeetmete kava, või nõukogu võtab vastu kõnealuse määruse artikli 10 lõike 4 kohaselt otsuse, milles sedastatakse nõuete mittetäitmine; või	(c) nõukogu teeb määruse (EL) nr [...] /2011 [makromajanduslike tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta] artikli 8 lõike 3 kohaselt järelduse, et kahel järjestikusel puhul ei ole liikmesriik esitanud piisavat korrektsioonimeetmete kava, või nõukogu võtab vastu kõnealuse määruse artikli 10 lõike 4 kohaselt otsuse, milles sedastatakse nõuete mittetäitmine; või
(d) nõukogu teeb järelduse, et liikmesriik ei ole võtnud meetmeid, et rakendada nõukogu määru (EL) nr 407/2010 või nõukogu määru (EÜ) nr 332/2002 osutatud kohandamisprogrammi, ning selle tulemusena otsustab mitte lubada sellele liikmesriigile antud finantsabi väljamaksmist; või	(d) nõukogu teeb järelduse, et liikmesriik ei ole võtnud meetmeid, et rakendada nõukogu määru (EL) nr 407/2010 või nõukogu määru (EÜ) nr 332/2002 osutatud kohandamisprogrammi, ning selle tulemusena otsustab mitte lubada sellele liikmesriigile antud finantsabi väljamaksmist; või
(e) Euroopa stabiilsusmehhanismi juhatus teeb järelduse, et tingimused, mis on seatud stabiilsusmehhanismist laenu näol asjaomasele liikmesriigile antava finantsabi saamisega, ei ole täidetud, ning selle tulemusena otsustab mitte välja maksta liikmesriigile antud stabiilsustoetust.	(e) Euroopa stabiilsusmehhanismi juhatus teeb järelduse, et tingimused, mis on seatud stabiilsusmehhanismist laenu näol asjaomasele liikmesriigile antava finantsabi saamisega, ei ole täidetud, ning selle tulemusena otsustab mitte välja maksta liikmesriigile antud stabiilsustoetust.
7. Kui komisjon teeb otsuse peatada maksed või kohustused osaliselt või tervikuna vastavalt lõigetele 5 ja 6, teeb ta kindlaks, et peatamine on proportsionaalne ja mõjus, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi majanduslikku ja sotsiaalset olukorda ning järgides liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet, eelkõige seoses peatamise mõjuga asjaomase liikmesriigi majandusele.	7. Kui komisjon teeb otsuse peatada maksed või kohustused osaliselt või tervikuna vastavalt lõigetele 5 ja 6, teeb ta kindlaks, et peatamine on proportsionaalne ja mõjus, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi majanduslikku ja sotsiaalset olukorda ning järgides liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet, eelkõige seoses peatamise mõjuga asjaomase liikmesriigi majandusele.
8. Komisjon tühistab maksete ja kohustuste peatamise viivitamata, kui liikmesriik on teinud partnerluslepingu ja vastavate programmide muutmise ettepaneku, nagu komisjon on tal palunud teha, ning komisjon on selle ettepaneku heaks kiitnud ning vajaduse korral:	8. Komisjon tühistab maksete ja kohustuste peatamise viivitamata, kui liikmesriik on teinud partnerluslepingu ja vastavate programmide muutmise ettepaneku, nagu komisjon on tal palunud teha, ning komisjon on selle ettepaneku heaks kiitnud ning vajaduse korral:
(a) nõukogu on otsustanud, et liikmesriik täidab nõukogu poolt aluslepingu artikli 136 lõike 1 kohaselt kehtestatud erimeetmeid;	(a) nõukogu on otsustanud, et liikmesriik täidab nõukogu poolt aluslepingu artikli 136 lõike 1 kohaselt kehtestatud erimeetmeid;
(b) ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus peatatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1467/97 artiklile 9 või komisjon on aluslepingu artikli 126 lõike 12 kohaselt otsustanud tühistada ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu sedastava otsuse;	(b) ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus peatatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1467/97 artiklile 9 või komisjon on aluslepingu artikli 126 lõike 12 kohaselt otsustanud tühistada ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu sedastava otsuse;
(c) nõukogu on toetanud parandusmeetmete kava, mille asjaomane liikmesriik on esitanud vastavalt määruse (EL) nr [...] [ülemäärase tasakaalunihke menetluse määru] artikli 8 lõikele 2 või ülemäärase tasakaalunihke menetlus peatatakse vastavalt kõnealuse määruse artikli 10 lõikele 5 või nõukogu on lõpetanud ülemäärase tasakaalunihke menetluse vastavalt kõnealuse määruse artiklile 11;	(c) nõukogu on toetanud parandusmeetmete kava, mille asjaomane liikmesriik on esitanud vastavalt määruse (EL) nr [...] [ülemäärase tasakaalunihke menetluse määru] artikli 8 lõikele 2 või ülemäärase tasakaalunihke menetlus peatatakse vastavalt kõnealuse määruse artikli 10 lõikele 5 või nõukogu on lõpetanud ülemäärase tasakaalunihke menetluse vastavalt kõnealuse määruse artiklile 11;

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(d) komisjon on teinud järelduse, et liikmesriik on võtnud meetmeid, et rakendada nõukogu määruses (EL) nr 407/2010 või nõukogu määruses (EÜ) nr 332/2002 osutatud kohandamisprogramm, ning selle tulemusena on andnud loa sellele liikmesriigile antud finantsabi väljamaksmiseks; või	(d) komisjon on teinud järelduse, et liikmesriik on võtnud meetmeid, et rakendada nõukogu määruses (EL) nr 407/2010 või nõukogu määruses (EÜ) nr 332/2002 osutatud kohandamisprogramm, ning selle tulemusena on andnud loa sellele liikmesriigile antud finantsabi väljamaksmiseks; või
(e) Euroopa stabiilsusmehhanismi juhatus on teinud järelduse, et tingimused, mis on seatud stabiilsusmehhanismist laenu näol asjaomasele liikmesriigile antava finantsabiga, on täidetud, ning selle tulemusena on otsustanud liikmesriigile antud stabiilsustoetus välja maksta.	(e) Euroopa stabiilsusmehhanismi juhatus on teinud järelduse, et tingimused, mis on seatud stabiilsusmehhanismist laenu näol asjaomasele liikmesriigile antava finantsabiga, on täidetud, ning selle tulemusena on otsustanud liikmesriigile antud stabiilsustoetus välja maksta.
Samal ajal otsustab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal tõsta peatatud kulukohustuste täitmine eelarves ümber vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [...] (millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020) artiklile 8.	Samal ajal otsustab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal tõsta peatatud kulukohustuste täitmine eelarves ümber vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [...] (millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020) artiklile 8.

Motivatsioon

Komitee lükkab kindlalt tagasi ettepanekud, mille eesmärk on siduda ühtekuuluvuspoliitika stabiilsuspaktist kinnipidamisega (makromajanduslik tingimuslikkus). Regioonide Komitee leiab nimelt, et **makromajanduslikud tingimused** vastavad ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidest erinevatele eesmärkidele. Ta leiab seega, et **kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi** ei saa selle eest karistada, et mõned liikmesriigid ei täida oma kohustusi, eelkõige riigieelarve puudujäägi osas. Komitee tunnistab, et mõnel juhul on vaja lepingut või rakenduskavasid muuta, kuid on vastu maksete osalisele või täielikule peatamisele.

Muudatusettepanek 26

Artikkel 23

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Programmide ettevalmistamine	Programmide ettevalmistamine
1. ÜSRI fonde kasutatakse programmide kaudu kooskõlas partnerluslepinguga. Kõik programmid hõlmavad ajavahemikku 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.	1. ÜSRI fonde kasutatakse programmide kaudu kooskõlas partnerluslepinguga. Kõik programmid hõlmavad ajavahemikku 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.
2. Programme töötavad välja liikmesriigid või nende määratud asutused koostöös partneritega.	2. Programme töötavad välja liikmesriigid või nende määratud asutused koostöös partneritega.
3. Liikmesriigid esitavad programmid samal ajal kui partnerluslepingudki, välja arvatud Euroopa territoriaalse koostöö alla kuuluvad programmid, mis esitatakse kuue kuu jooksul pärast ühise strateegilise raamistiku heakskiitmist. Kõikidele programmidele lisatakse eelhindamised, nagu on sätestatud artiklis 48.	3. Toetada tuleks mitmest fondist koosnevate rakenduskavade võimalust (ERF, ESF: Ühtekuuluvusfond, EAFRD, EMKF). Komisjon võtab selleks vajalikke meetmeid, et neid kavasid ette valmistada ja ellu viia, võttes nõuetekohaselt arvesse proportsionaalsuse põhimõtet.
	4.3. Liikmesriigid esitavad programmid kuue kuu jooksul alates samal ajal kui partnerluslepingudki esitamise, välja arvatud Euroopa territoriaalse koostöö alla kuuluvad programmid, mis esitatakse kuue kuu jooksul pärast ühise strateegilise raamistiku heakskiitmist. Kõikidele programmidele lisatakse eelhindamised, nagu on sätestatud artiklis 48.

Motivatsioon

Komitee leiab, et kõik osalised (Euroopa Komisjon, liikmesriigid, kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused) peavad julgustama ja konkreetselt toetama valikut, mil koostatakse mitmest fondist koosnevad programmid (see on valik, mida komitee kindlalt toetab), kõrvaldades selleks proportsionaalsuse põhimõtte järgi kõik menetluslikud takistused ja vältides kontrollide suurenemist, mis võib tuleneda sellest, et mitmest fondist koosnevate rakenduskavade rahastamine on ulatuslikum. Pealegi kardab komitee, et nõue esitada partnerlusleping programmidega samal ajal võib toimingute tegemist edasi lükata, mistõttu pakub ta välja kuuekuulise tähtaja.

Muudatusettepanek 27

Artikli 25 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Programmide vastuvõtmise kord	Programmide vastuvõtmise kord
1. Komisjon hindab programmide kooskõla käesoleva määruse ja fondispetsiifiliste eeskirjadega, nende tõhusat panust temaatilistesse eesmärkidesse ja iga ÜSRi fondi konkreetsetesse liidu prioriteetidesse, ühisesse strateegilisse raamistikku, partnerluslepingusse, aluslepingu artikli 121 lõike 2 alusel antud konkreetset riiki käsitlevatesse soovitus-tesse ning nõukogu soovitusesse, mis on vastu võetud aluslepingu artikli 148 lõike 4 kohaselt, võttes arvesse eelhindamist. Hindamine käsitleb eeskätt programmi strateegia adekvaatsust, vastavaid eesmärke, näitajaid, sihte ja eelarvevahendite eraldamist.	1. Komisjon hindab programmide kooskõla käesoleva määruse ja fondispetsiifiliste eeskirjadega, nende tõhusat panust temaatilistesse eesmärkidesse ja iga ÜSRi fondi konkreetsetesse liidu prioriteetidesse, ühisesse strateegilisse raamistikku, partnerluslepingusse, aluslepingu artikli 121 lõike 2 alusel antud konkreetset riiki käsitlevatesse soovitus-tesse ning nõukogu soovitusesse, mis on vastu võetud aluslepingu artikli 148 lõike 4 kohaselt, võttes arvesse eelhindamist. Hindamine käsitleb eeskätt programmi strateegia adekvaatsust ja teostatavust, vastavaid eesmärke, näitajaid, sihte ja eelarvevahendite eraldamist.

Motivatsioon

On oluline rõhutada, et hindamisel tuleb lisaks strateegia adekvaatsusele tõestada ka seda, et strateegia on konkreetselt rakendatav.

Muudatusettepanek 28

Artikli 28 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kogukonna juhitud kohalik areng	Kogukonna juhitud kohalik areng
1. Kogukonna juhitud kohalik areng, mida EAFRD puhul nimetatakse programmi LEADER kohalikuks arengu-ks, peab olema:	1. Kogukonna juhitud kohalik areng, mida EAFRD puhul nimetatakse programmi LEADER kohalikuks arengu-ks, peab olema:
(a) suunatud konkreetsetele allpiirkondlikele territooriumi-de;	(a) suunatud konkreetsetele allpiirkondlikele kohalike sotsiaal-majanduslike huvide esindajad territooriumi-de;
(b) juhitud kogukonna, s.t kohalike algatusrühmade poolt, kuhu kuuluvad avaliku ja erasektori kohalike sotsiaal-majanduslike huvide esindajad ja mille otsustamisa-sandil ei esinda avalik sektor ega ükski huvirühm üle 49 % hääleõigusest;	(b) juhitud kogukonna, s.t kohalike algatusrühmade poolt, kuhu kuuluvad avaliku ja erasektori ja mille otsustamis-tasandil ei esinda avalik sektor ega ükski huvirühm <u>põhimõtteliselt</u> üle 49 % hääleõigusest. <u>Erandeid võimaldatakse siinkohal nende olemasolevate institut-siooniliste kohaliku tasandi arengupartnerlusstruktuu-ride rakenduskavades, kelle hääletuskord on erinev;</u>

Motivatsioon

Kui arengupartnerlused on juba olemas, ei tohiks neid ebaõiglaselt karistada selle eest, et nende hääletussüsteem ei ole täpselt selline, kui direktiivi ettepanekus nõutud. Määrus peaks võimaldama piisavat vabadust, et partnerid võiksid partnerluslepingu ettevalmistamise käigus jõuda toimiva lahenduseni.

Muudatusettepanek 29

Artikkel 29

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kohaliku arengu strateegiad	Kohaliku arengu strateegiad
1. Kohaliku arengu strateegia sisaldab vähemalt järgmisi punkte:	1. Kohaliku arengu strateegia sisaldab vähemalt järgmisi punkte:
(a) strateegiaga hõlmatud piirkonna ja rahvastiku piiritlemine;	(a) strateegiaga hõlmatud piirkonna ja rahvastiku piiritlemine;
(b) piirkonna arenguvajaduste ja potentsiaali analüüs, sealhulgas tugevuste, nõrkuste, võimaluste ning ohtude analüüs;	(b) piirkonna arenguvajaduste ja potentsiaali analüüs, sealhulgas tugevuste, nõrkuste, võimaluste ning ohtude analüüs;
(c) strateegia ja selle eesmärkide kirjeldus, strateegia integreeritud ja uuendusliku olemuse kirjeldus ning eesmärkide pingerida, sealhulgas selged ja mõõdetavad väljundite või tulemuste eesmärgid. Strateegia peab olema sidus kõikide asjaomaste ÜSRI fondide vastavate programmidega;	(c) strateegia ja selle eesmärkide kirjeldus, <u>milles kirjeldatakse strateegia integreeritud ja uuendusliku olemust eelkõige eeslinna- ja funktsionaalsete piirkondade ja seeläbi ka linna- ja maapiirkondade osalejaid käsitleva strateegia osas</u> , kirjeldus ning eesmärkide pingerida, sealhulgas selged ja mõõdetavad väljundite või tulemuste eesmärgid. Strateegia peab olema sidus kõikide asjaomaste ÜSRI fondide vastavate programmidega;
(d) kogukonna strateegia arendamisse kaasamise protsessi kirjeldus;	(d) kogukonna strateegia arendamisse kaasamise protsessi kirjeldus;
(e) tegevuskava, milles näidatakse, kuidas eesmärgid meetmetena ellu viiakse;	<u>d</u> e) tegevuskava, milles näidatakse, kuidas eesmärgid meetmetena ellu viiakse;
(f) strateegia juhtimise ja seire korra kirjeldus, milles näidatakse strateegiat rakendava kohaliku algatusrühma suutlikkust, ja konkreetse hindamise korra kirjeldus;	<u>e</u> f) strateegia juhtimise ja seire korra kirjeldus, milles näidatakse strateegiat rakendava kohaliku algatusrühma suutlikkust, ja konkreetse hindamise korra kirjeldus;
(g) strateegia rahastamiskava, sealhulgas iga ÜSRI fondi kavandatud eraldi.	<u>f</u> g) strateegia rahastamiskava, sealhulgas iga ÜSRI fondi kavandatud eraldi, <u>ning eriti integreeritud piirkondlike investeeringute, linnaarengu kavade ja ühiste tegevuskavade kasutamine.</u>
2. Liikmesriigid kehtestavad kohaliku arengu strateegiate valikukriteeriumid. Fondispetsiifilistes eeskirjades võib kehtestada valikukriteeriumid.	2. Liikmesriigid kehtestavad <u>kooskõlas kohalike ja piirkondlike omavalitsustega</u> kohaliku arengu strateegiate valikukriteeriumid. Fondispetsiifilistes eeskirjades võib kehtestada valikukriteeriumid.
[...]	[...]
6. Komisjonile antakse volitus võtta vastavalt artiklile 142 vastu delegeeritud akte, mis käsitlevad lõike 1 punktis a osutatud strateegiaga hõlmatud piirkonna ja rahvastiku piiridust.	6. Komisjonile antakse volitus võtta vastavalt artiklile 142 vastu delegeeritud akte, mis käsitlevad lõike 1 punktis a osutatud strateegiaga hõlmatud piirkonna ja rahvastiku piiridust.

Motivatsioon

Komitee kiidab heaks komisjoni ettepanekud **kohaliku arengu** ja **integreeritud piirkondliku investeerimise** kohta, kuid palub samas lihtsustada uute sätete kohaldamise korda ja menetlust, et kohalikud omavalitsused ei pelgaks neid kasutada. Selleks peab komitee üleliigseks näha ette delegeeritud akti kohaliku arengu strateegiaga hõlmatud piirkonna ja rahvastiku piiritlemiseks, sest see ülesanne, mis eeldab kõnealuse piirkonna arengu ja probleemide tundmist, kuulub tavaliselt kohalike ja piirkondlike omavalitsuste pädevusse. Lisaks peaks olema täiesti võimalik siduda kohaliku arengu strateegiad integreeritud piirkondlike investeeringute ja ühiste tegevuskavade elluviimisega.

Pealegi on oluline, et kohaliku arengu strateegiad soodustaksid linna ja maa suhteid ning et eeslinnapiirkondade kohaliku tasandi osalejad võiksid olla nende kohaliku arengu strateegiate täieõiguslikud partnerid.

Muudatusettepanek 30

Artikkel 35

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Maksetaotlused, sealhulgas rahastamisvahenditega seotud kulud 2. Artikli 33 lõike 1 punktis b osutatud rahastamisvahendite puhul, mida rakendatakse kooskõlas artikli 33 lõike 4 punktidega a ja b, peab abikõlblike kulude kogusumma, mis esitatakse maksetaotluses, sisaldama lõppsaajatesse investeeringute tegemiseks rahastamisvahendisse tehtud või eeldatavalt tehtavate toetuste kogusummat, mis tuleb maksta välja eelnevalt kindlaks määratud perioodi jooksul, mis on kõige rohkem kaks aastat, sealhulgas halduskulusid või -tasusid; need summad tuleb maksetaotluses esitada eraldi. 3. Kooskõlas lõikega 2 kindlaks määratud summat korrigeeritakse järgnevates maksetaotlustes, selleks et võtta arvesse asjaomasele rahastamisvahendile varem makstud toetuse summa ja tegelikult lõppsaajasse investeeritud summa erinevust, lisaks makstud halduskulusid ja -tasusid. Summad avaldatakse maksetaotluses eraldi. [...]	Maksetaotlused, sealhulgas rahastamisvahenditega seotud kulud 2. Artikli 33 lõike 1 punktis b osutatud rahastamisvahendite puhul, mida rakendatakse kooskõlas artikli 33 lõike 4 punktidega a ja b, peab abikõlblike kulude kogusumma, mis esitatakse maksetaotluses, sisaldama lõppsaajatesse investeeringutega seotud õiguslikult siduvate kohustuste täitmiseks tegemiseks rahastamisvahendisse tehtud või eeldatavalt tehtavate toetuste kogusummat, mis tuleb maksta välja eelnevalt kindlaks määratud perioodi jooksul, mis on kõige rohkem kaks aastat, sealhulgas halduskulusid või -tasusid; need summad tuleb maksetaotluses esitada eraldi. 3. Kooskõlas lõikega 2 kindlaks määratud summat korrigeeritakse järgnevates maksetaotlustes, selleks et võtta arvesse asjaomasele rahastamisvahendile varem makstud toetuse summa ja tegelikult lõppsaajasse investeeritud summa erinevust, lisaks makstud halduskulusid ja -tasusid. Summad avaldatakse maksetaotluses eraldi. Järgnevad maksetaotlused arvutatakse lõike 2 järgi. Maksetaotluses märgitakse siiski eraldi summad, mis on tegelikult lõppsaajatesse investeeritud ning halduskulude ja -tasudena makstud, samuti õiguslikult siduvad kohustused, mida on täidetud lõppsaajatesse investeerimiseks ning halduskulude ja -tasude maksmiseks. Kui õiguslikult siduvate kohustustega seotud tegelik kulude summa ei ületa 20 % prognoositud summast, siis arvestatakse see väiksem summa maksetaotlusest maha ja seda võib hilisemates maksetaotlustes arvesse võtta alles siis, kui see summa on tõepoolest makstud. [...]

Motivatsioon

Määruse ettepanekus julgustatakse kasutama komisjoni loodud tavapäraseid vahendeid. Selle eesmärk (mida komitee toetab) on piirata finantskorralduse vahendite ülemäärast kasutamist üksnes kulude tõendamiseks. Komitee tehtud muudatusettepanekute eesmärk on saavutada tasakaal, milleks mitmekesistatakse eelduseid ja tingimusi ning ollakse paindlik sätetest kinnipidamise suutlikkuse osas.

Muudatusettepanek 31

Artikkel 39

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Järelejäänud vahendite kasutamine pärast programmi lõpetamist Liikmesriigid võtavad vastu vajalikud meetmed, et tagada ÜSRi fondidest rahastamisvahenditele antud toetusele lisanduvate kapitalivahendite ja kasumi ning muude sissetulekute või tulude kasutamine kooskõlas programmi eesmärkidega vähemalt 10-aastase perioodi jooksul pärast programmi lõpetamist.	Järelejäänud vahendite kasutamine pärast programmi lõpetamist Liikmesriigid võtavad vastu vajalikud meetmed, et tagada ÜSRi fondidest rahastamisvahenditele antud toetusele lisanduvate kapitalivahendite ja kasumi ning muude sissetulekute või tulude kasutamine kooskõlas programmi eesmärkidega vähemalt 5 10-aastase perioodi jooksul pärast programmi lõpetamist.

Motivatsioon

Komitee leiab, et see periood, mil kehtib finantskorralduse vahendite ja sellest tulenevate vahendite kasutamise kohustus, ei tohiks olla nii pikk. Nimelt tekitab 10-aastane periood pärast programmi lõpetamist pikaks ajaks õiguslikku ebakindlust.

Muudatusettepanek 32

Artikli 40 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Aruandlus rahastamisvahendite rakendamise kohta 2. Lõikes 1 osutatud aruanne sisaldab iga rahastamisvahendi kohta järgmist teavet: (a) andmed programmi ja selle prioriteedi kohta, mille kaudu ÜSRi fondidest abi antakse; [....] (e) rahastamisvahendist lõppsaajatele makstud või tagatislepingutega määratud toetuse kogusumma komisjonile esitatud maksetaotlustes toodud programmi ja prioriteedi või meetme kaupa; (f) rahastamisvahendi tulud ja tagasimaksed rahastamisvahendile; (g) rahastamisvahendist tehtud investeeringute võimendav mõju ning investeeringute ja osaluste väärtus; (h) rahastamisvahendi panus asjaomase programmi ja prioriteedi näitajate saavutamisse. [....]	Aruandlus rahastamisvahendite rakendamise kohta 2. Lõikes 1 osutatud aruanne sisaldab iga rahastamisvahendi kohta järgmist teavet: (a) andmed programmi ja selle prioriteedi kohta, mille kaudu ÜSRi fondidest abi antakse; [....] (e) rahastamisvahendist lõppsaajatele makstud või tagatislepingutega määratud toetuse kogusumma komisjonile esitatud maksetaotlustes toodud programmi ja prioriteedi või meetme kaupa; (f) rahastamisvahendi tulud ja tagasimaksed rahastamisvahendile; (g) rahastamisvahendist tehtud investeeringute võimendav mõju ning investeeringute ja osaluste väärtus; (h) rahastamisvahendi panus asjaomase programmi ja prioriteedi näitajate saavutamisse. [....]

Motivatsioon

Eesmärk on lihtsustada aastaaruandluse kohustusi seoses andmetega, mida komisjon küsib rahastamisvahendite rakendamise kohta.

Muudatusettepanek 33

Artikli 42 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Järelevalvekomisjoni koosseis 1. Järelevalvekomisjon koosneb korraldusasutuse ja vahendusasutuste esindajatest ning partnerite esindajatest. Järelevalvekomisjoni igal liikmel on hääleõigus.	Järelevalvekomisjoni koosseis 1. Järelevalvekomisjon koosneb korraldusasutuse ja vahendusasutuste esindajatest ning partnerite esindajatest. Järelevalvekomisjoni igal liikmel on hääleõigus.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames rakendatava programmi järelevalvekomisjoni kuuluvad ka selles programmis osaleva kolmanda riigi esindajad.	Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames rakendatava programmi järelevalvekomisjoni kuuluvad ka selles programmis osaleva kolmanda riigi esindajad, <u>tingimusel et need riigid osalevad programmi rahastamises.</u>

Motivatsioon

Ei ole selge, mil moel korraldatakse äärepoolseimate alade naaberpiirkondade ja kolmandate riikide osalemine Euroopa territoriaalses koostöös. ERFi, mille kohta kehtib Euroopa territoriaalse koostöö määruse artikkel 28, ning lisaks ühinemiseelse abi ja naabrusspoliitika rahastamisvahenditest toetatavate programmide puhul on selge, et kolmandate riikide osalemine on vajalik. Ühinemiseelse abi ja naabrusspoliitika rahastamisvahendid ei hõlma aga äärepoolseimaid alasid, kolmandaid riike ega naaberriike (v.a Kanaari saared ja Maroko), keda rahastatakse Euroopa Arengufondist ja kes ei osale Euroopa territoriaalse koostöö rahastamises. Kolmandate riikidega tuleb koostööd teha, kuid kuna äärepoolseimate alade piirkondadevahelise koostöö programmid sisaldavad üksnes ERFi assigneeringuid, saab väljaspool ELi asuvate piirkondade jaoks kasutada nimetatud vahenditest vaid 30 % ja kolmandad riigid ei saa seega olla järelevalvekomisjoni liikmed.

Muudatusettepanek 34

Artikli 43 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Järelevalvekomisjoni ülesanded	Järelevalvekomisjoni ülesanded
1. Järelevalvekomisjon tuleb kokku vähemalt üks kord aastas ning vaatab läbi programmi elluviimise ja edusammud selle eesmärkide saavutamisel. Seda tehes võtab ta arvesse finantsandmeid, üldisi ja programmi eriomaseid näitajaid, sealhulgas muutusi tulemusnäitajates ja edusamme kvantifitseeritud sihtväärtuste saavutamisel ning tulemusraamistikus määratletud vahe-eesmärke.	1. Järelevalvekomisjon tuleb kokku vähemalt üks kord aastas ning vaatab läbi programmi elluviimise ja edusammud selle eesmärkide saavutamisel. Seda tehes võtab ta arvesse finantsandmeid, üldisi ja programmi eriomaseid näitajaid, sealhulgas muutusi tulemusnäitajates ja edusamme kvantifitseeritud sihtväärtuste saavutamisel, <u>artiklis 49 osutatud hindamiskavast saadavat teavet</u> ning tulemusraamistikus määratletud vahe-eesmärke.

Motivatsioon

Programmi elluviimise hindamisel on vaja arvestada ka artiklis 49 ette nähtud käimasolevat hindamist.

Muudatusettepanek 35

Artikli 47 uus lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Üldsätted	Üldsätted
1. Hindamisi viiakse läbi selleks, et parandada programmide väljatöötamise ja elluviimise kvaliteeti ning hinnata nende tulemuslikkust, tõhusust ja mõju. Programmide mõju hinnatakse asjaomaste ÜSRi fondide missiooni alusel seoses liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiaga (?) ning vajaduse korral ka seoses SKP ja töötusega seotud eesmärkide saavutamise.	1. Hindamisi viiakse läbi selleks, et parandada programmide väljatöötamise ja elluviimise kvaliteeti ning hinnata nende tulemuslikkust, tõhusust ja mõju. Programmide mõju hinnatakse asjaomaste ÜSRi fondide missiooni alusel seoses liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiaga (?) ning vajaduse korral ka seoses SKP ja töötusega seotud eesmärkide saavutamise.
	2. <u>Lisaks lõikes 1 sätestatule võib programmide mõju hinnata ka teistest aspektidest, mida peetakse antud piirkonna sotsiaal-majanduslikku eripära arvestades olulisteks.</u>

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Liikmesriigid peavad eraldama vajalikud vahendid hindamiste läbiviimiseks ja tagama menetlused hindamisteks vajalike andmete esitamiseks ning kogumiseks, sealhulgas üldiste ja vajaduse korral programmile eriomaste näitajatega seotud andmed.	2.2 Liikmesriigid peavad eraldama vajalikud vahendid hindamiste läbiviimiseks ja tagama menetlused hindamisteks vajalike andmete esitamiseks ning kogumiseks, sealhulgas üldiste ja vajaduse korral programmile eriomaste näitajatega seotud andmed.
(²) Vt ELi 2020. aasta peaesmärgid.	(²) Vt ELi 2020. aasta peaesmärgid.

Motivatsioon

On oluline, et mõju hindamisel saaks uurida ka teisi aspekte, mis on Regioonide Komitee arvamuses „Edu mõõõtmine – SKP täiendamine” (vt CoR 163/2010 fin) kirjeldatud SKP täiendamise käsitluse järgi sama olulised.

Muudatusettepanek 36

Artikli 48 lõige 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
3. Eelhindamiste käigus hinnatakse järgmist: [....]	3. Eelhindamiste käigus hinnatakse järgmist: [....]
(g) kas näitajate kvantifitseeritud sihtväärtused on realistlikud, võttes arvesse kavandatavat ÜSRI fondide toetust;	(g) kas näitajate kvantifitseeritud sihtväärtused on realistlikud, võttes arvesse kavandatavat ÜSRI fondide toetust;
(h) toetuse pakutud vormi põhjendus;	(h) toetuse pakutud vormi põhjendus;
(i) programmi elluviimiseks vajaliku personali ja haldus- suutlikkuse piisavus;	(i) programmi elluviimiseks vajaliku personali ja haldus- suutlikkuse piisavus;
(j) programmi järelevalvemenetluste ja hindamiste tegemiseks vajalike andmete kogumise menetluste sobivus;	(j) programmi järelevalvemenetluste ja hindamiste tegemiseks vajalike andmete kogumise menetluste sobivus;
(k) tulemusraamistiku jaoks valitud vahe-eesmärkide sobivus;	(k) tulemusraamistiku jaoks valitud vahe-eesmärkide sobivus;
(l) meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja diskrimineerimise ennetamiseks kavandatud meetmete piisavus;	(l) meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja diskrimineerimise ennetamiseks kavandatud meetmete piisavus;
(m) säästva arengu edendamiseks kavandatud meetmete piisavus.	(m) säästva arengu edendamiseks kavandatud meetmete piisavus.

Motivatsioon

Komitee leiab, et eelhindamisel ei tohiks hinnata tegureid, mida ei saa asjakohaselt kvantifitseerida enne programmi elluviimist, või tegureid, mis on juba teistes dokumentides (nt juhtimis- ja kontrollisüsteemis, partnerluslepingus) esitatud. Seetõttu tehakse ettepanek mõned andmed välja jätta.

Muudatusettepanek 37

Artikli 49 uus lõige 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Hindamine programmiperioodi jooksul	Hindamine programmiperioodi jooksul
1. Korraldusasutus koostab ja esitab iga programmi jaoks hindamiskava kooskõlas fondispetsiifiliste eeskirjadega.	1. Korraldusasutus koostab ja esitab iga programmi jaoks hindamiskava kooskõlas fondispetsiifiliste eeskirjadega.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Liikmesriigid tagavad vajaliku hindamissuutlikkuse olemasolu.	2. Liikmesriigid tagavad vajaliku hindamissuutlikkuse olemasolu.
3. Programmiperioodi jooksul viivad korraldusasutused hindamiskava alusel läbi hindamisi, sealhulgas hindavad iga rakenduskava tulemuslikkust, tõhusust ja mõju. Vähe- malt üks kord programmi jooksul vaadeldakse hindamise käigus, kuidas ÜSRi fondidelt saadud toetus on aidanud kaasa iga prioriteedi eesmärkide saavutamisele. Järelevalve- komisjon kontrollib kõiki hindamisi ja need saadetakse komisjonile.	3. Programmiperioodi jooksul viivad korraldusasutused hindamiskava alusel läbi hindamisi, sealhulgas hindavad iga rakenduskava tulemuslikkust, tõhusust ja mõju. Vähe- malt üks kord programmi jooksul vaadeldakse hindamise käigus, kuidas ÜSRi fondidelt saadud toetus on aidanud kaasa iga prioriteedi eesmärkide saavutamisele. Järelevalve- komisjon kontrollib kõiki hindamisi ja need saadetakse komisjonile.
4. Komisjon võib programmide hindamisi teha oma algatusel.	4. <u>Korraldusasutused teevad lõikes 3 nimetatud hinda- misandmete alusel programmi vahenditesse ja rakendusme- netlustesse asjakohaseid muudatusi ja parandusi.</u> 5.4. Komisjon võib programmide hindamisi teha oma algatusel.

Motivatsioon

Selleks, et tulemustele orienteeritust paremini saavutada, tuleks käimasolevast hindamisest tulenevaid suuniseid tõepoolest kasutada programmide tõhusamaks muutmiseks.

Muudatusettepanek 38

Artikli 54 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tulu tekitavad toimingud	Tulu tekitavad toimingud
1. Puhastulu, mis on saadud pärast toimingu lõpetamist konkreetse võrdlusperioodi jooksul, määratakse eelnevalt kindlaks ühe järgmise meetodi alusel:	1. Puhastulu, mis on saadud pärast toimingu lõpetamist konkreetse võrdlusperioodi jooksul, määratakse eelnevalt kindlaks ühe järgmise meetodi alusel:
a) asjaomase toimingu tüübi jaoks ühtse määraga tuluprot- sendi kohaldamine;	a) asjaomase toimingu tüübi jaoks ühtse määraga tuluprot- sendi kohaldamine;
b) toimingu puhastulu jooksva väärtuse arvutamine, võttes arvesse põhimõtet, et saastaja maksab, ning vajaduse korral asjaomase liikmesriigi suhtelise jõukusega seotud õigluse kaalutlusi.	b) toimingu puhastulu jooksva väärtuse arvutamine, võttes arvesse põhimõtet, et saastaja maksab, ning vajaduse korral asjaomase liikmesriigi suhtelise jõukusega seotud õigluse kaalutlusi.
Toimingu kaasfinantseerimiseks abikõlblikud kulud, mis on väiksemad kui vastavalt ühele nimetatud meetodist kind- laks määratud puhastulu jooksevväärtus.	Toimingu kaasfinantseerimiseks abikõlblikud kulud, mis on väiksemad kui vastavalt ühele nimetatud meetodist kind- laks määratud puhastulu jooksevväärtus.
Komisjoni volitatakse võtta artikli 142 kohaselt vastu delegeeritud akte punktis a osutatud ühtse määra kehtesta- mise kohta	Komisjoni volitatakse võtta artikli 142 kohaselt vastu delegeeritud akte p punktis a osutatud ühtse määra kehtes- tamisel järgitakse järgmisi kindlaid määrasid: kohta.
Komisjon võtab punktile b vastava metoodika vastu raken- dusaktidega artikli 143 lõikes 3 sätestatud kontrollimenet- luse kohaselt.	c) <u>olulist puhastulu andvate infrastruktuuriinvesteeringute korral ei või see ületada:</u> i) <u>40 % abikõlblikest kogukuludest lähenemiseesmärgi piirkondades. Ühtekuuluvusfondiga hõlmatud liik- mesriikides võib seda summat suurendada veel maksimaalselt 10 %;</u> ii) <u>30 % abikõlblikest kogukuludest ülemineku piirkon- dades;</u>

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	iii) <u>25 % abikõlblikest kogukuludest konkurentsivõime eesmärgi sihtaladel;</u> iv) <u>neid määrasid võib suurendada muude rahastamisviiside korral kui otsesetoetus, tingimusel et kasv ei ületa 10 % abikõlblikest kogukuludest;</u> d) <u>Investeeringute korral ettevõtetesse ei või osalus ületada:</u> i) <u>35 % abikõlblikest kogukuludest lähenemiseesmärgi piirkondades;</u> ii) <u>25 % abikõlblikest kogukuludest üleminekupiirkondades;</u> iii) <u>15 % abikõlblikest kogukuludest konkurentsivõime eesmärgi sihtaladel;</u> iv) <u>investeeringute korral väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetesse võib neid määrasid suurendada muude rahastamisviiside korral kui otsesetoetus, tingimusel et kasv ei ületa 10 % abikõlblikest kogukuludest.</u> Komisjon võtab punktile b vastava metoodika vastu rakendusaktidega artikli 143 lõikes 3 sätestatud kontrollimenetluse kohaselt.

Motivatsioon

Komitee peab paremaks võtta taas kasutusele 2000.–2006. aastal kehtinud eeskirjad, mille alusel kohaldatakse tulusatele projektidele **eraldi (vähendatud) sekkumismäära**, et projektide elluviijaid mitte hirmutada.

Muudatusettepanek 39

Artikkel 55

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Abikõlblikkus	Abikõlblikkus
1. Kulude abikõlblikkus määratakse riiklike eeskirjadega, välja arvatud siis, kui käesolevas määruses või fondispetsiifilistes eeskirjades või käesoleva määruse või nende eeskirjade alusel on kehtestatud erieeskirjad. [...] 6. Otseselt toimingust selle teostamise jooksul saadud puhastulu, mida ei võetud arvesse toimingu heakskiitmise ajal, arvutatakse toetusesaaja esitatud lõplikus maksenõudes toimingu abikõlblikest kuludest maha. Eeskirja ei kohaldata rahastamisvahenditele ega auhindadele. [...]	1. Kulude abikõlblikkus määratakse riiklike eeskirjadega, välja arvatud <u>territoriaalse koostöö eesmärgi projektide puhul või</u> siis, kui käesolevas määruses või fondispetsiifilistes eeskirjades või käesoleva määruse või nende eeskirjade alusel on kehtestatud erieeskirjad. [...] 6. Otseselt toimingust selle teostamise jooksul saadud puhastulu, mida ei võetud arvesse toimingu heakskiitmise ajal, arvutatakse toetusesaaja esitatud lõplikus maksenõudes toimingu abikõlblikest kuludest maha. Eeskirja ei kohaldata rahastamisvahenditele ega auhindadele. [...] <u>9. Territoriaalse koostöö eesmärgi projektide jaoks loob komisjon eraldi abi andmise korra, et vältida konkurenti-moonutusi ettevõtjate vahel.</u>

Motivatsioon

Komitee peab vajalikuks jätta lõige 6 välja, et meetmete elluviimise käigus tehtav kontrollimenetlus ei oleks liiga keeruline. Tuleks lisada uus lõige 9, kuna territoriaalne koostöö väärrib erikorda, sest erinevate riiklike eeskirjade kohaldamine või kooskõlla viimine oleks liiga suur halduslik takistus projektide nõuetekohasel rakendamisel

Muudatusettepanek 40

Artikli 59 lõige 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Toetuste abikõlblikkuse erieeskirjad	Toetuste abikõlblikkuse erieeskirjad
3. Järgmised kulud ei ole abikõlblikud ÜSRI fondidelt toetuse saamiseks:	3. Järgmised kulud ei ole abikõlblikud ÜSRI fondidelt toetuse saamiseks:
(a) võlaintress;	(a) võlaintress;
(b) hoonestamata maa ja hoonestatud maa ostusumma, mis moodustab üle 10 % asjaomase toiminguga abikõlblikest kogukuludest. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel võib keskkonnakaitsemeetmete korral lubada määrata kõrgema protsendimäära;	(b) hoonestamata maa ja hoonestatud maa ostusumma, mis moodustab üle 10 % asjaomase toiminguga abikõlblikest kogukuludest. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel võib keskkonnakaitsemeetmete korral lubada määrata kõrgema protsendimäära;
(c) käibemaks. Käibemaksusummad on siiski toetuskõlblikud, kui nad ei ole riigi käibemaksuõiguse alusel tagasi nõutavad ja kui neid maksab toetusesaaja, kes ei ole mittemaksukohustuslane direktiivi 2006/112/EÜ artikli 13 lõike 1 tähenduses, juhul kui sellised käibemaksusummad ei ole tekkinud seoses infrastruktuuri tagamisega.	(c) tagastatav käibemaks. Käibemaksusummad on siiski toetuskõlblikud, kui nad ei ole riigi käibemaksuõiguse alusel tagasi nõutavad ja kui neid maksab toetusesaaja, kes ei ole mittemaksukohustuslane direktiivi 2006/112/EÜ artikli 13 lõike 1 tähenduses, juhul kui sellised käibemaksusummad ei ole tekkinud seoses infrastruktuuri tagamisega.

Motivatsioon

Komitee leiab, et ÜSRI fondidelt toetuse saamiseks ei tohiks olla abikõlblik ainult tagastatav käibemaks. Kui kõigi avaliku sektori asutuste poolt elluviidavate projektide puhul peetakse käibemaksu, mida ei tagastata, abikõlbmatuks kuluks, suurendab see oluliselt riiklikku kaasrahastamist ning ohustab piirkondlikku ja kohalikku suutlikkust projekte ellu viia. Lisaks leiab komitee, et reegel, mille järgi toetusesaajatele infrastruktuuri tagamisega seoses tekkinud käibemaksusummad ei ole toetuskõlblikud, on diskrimineeriv võrreldes muud tüüpi meetmetega.

Muudatusettepanek 41

Artikkel 64

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Akrediteerimine ja koordineerimine	Akrediteerimine ja koordineerimine
[...]	[...]
3. Akrediteerimine põhineb audiitori järeldusotsusel, mille koostab sõltumatu auditeerimisorgan, kes hindab organi vastavust akrediteerimiskriteeriumidele. Sõltumatu auditeerimisorgan teeb oma tööd, võttes arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.	3. Akrediteerimine põhineb audiitori järeldusotsusel, mille koostab sõltumatu auditeerimisorgan, kes hindab organi vastavust akrediteerimiskriteeriumidele. Sõltumatu auditeerimisorgan teeb oma tööd, võttes arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.
[...]	[...]

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
5. Liikmesriik võib määrata koordineerimisasutuse, kelle ülesanne on pidada sidet komisjoniga ja anda talle teavet, edendada liidu eeskirjade ühtlustatud kohaldamist, koostada kokkuvõttev aruanne, milles antakse riigi tasandil ülevaade kõikidest juhtkonna kinnitavatest avaldustest ning audiitori järeldusotsustest, ning ühist laadi puuduste korral koordineerib parandusmeetmete rakendamist.	5. Liikmesriik võib määrata koordineerimisasutuse, kelle ülesanne on pidada sidet komisjoniga ja anda talle teavet, edendada liidu eeskirjade ühtlustatud kohaldamist, koostada kokkuvõttev aruanne, milles antakse riigi tasandil ülevaade kõikidest juhtkonna kinnitavatest avaldustest ning audiitori järeldusotsustest, ning ühist laadi puuduste korral koordineerib parandusmeetmete rakendamist.

Motivatsioon

Muudatusettepanekuga soovitakse vältida seda, et vastutavaid asutusi ja isikuid on liiga palju, mis muudaks juhtimis- ja kontrollisüsteemi veelgi keerulisemaks.

Muudatusettepanek 42

Artikkel 67

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ühised makse-eeskirjad	Ühised makse-eeskirjad
1. Komisjon teeb ÜSRI fondide toetuse osamakseid igale programmile kooskõlas eelarveassigneeringutega ja vabade vahendite olemasolul. Iga makse kirjendatakse asjaomase fondi varaseimatele avatud eelarvelistele kulukohustustele.	1. Komisjon teeb ÜSRI fondide toetuse osamakseid igale programmile kooskõlas eelarveassigneeringutega ja vabade vahendite olemasolul. Iga makse kirjendatakse asjaomase fondi varaseimatele avatud eelarvelistele kulukohustustele.
2. Maksed tehakse eel-, vahe- ja aastabilansi ning vajaduse korral lõppmaksetena.	2. Maksed tehakse eel-, vahe- ja aastabilansi ning vajaduse korral lõppmaksetena.
3. Toetuse vormide puhul, mis lähtuvad artikli 57 lõike 1 punktidest b, c ja d, loetakse toetusesaajale makstavad summad abikõlblikeks kuludeks.	3. Toetuse vormide puhul, mis lähtuvad artikli 57 lõike 1 punktidest b, c ja d, loetakse toetusesaajale makstavad summad abikõlblikeks kuludeks.

Motivatsioon

Komitee ei ole nõus viitega aastabilansile, kuna sellega juhatatakse sisse raamatupidamisaruannete iga-aastane kontroll (iga-aastane toimingute lõpetamine). Ta leiab, et pakutud raamatupidamisaruannete iga-aastane kontroll juhatab tegelikkuses sisse iga-aastase toimingute lõpetamise. Sellega suurendatakse halduskoormust, viiakse sisse kohustuslik finantskorrektsioonide tegemine, kui Euroopa Komisjon ja/või Euroopa Kontrollikoda on avastanud rikkumisi, ning vähendatakse ülebroneeritud kulude deklareerimise ja asendamise paindlikkust, mis kehtib käesoleval perioodil 2007–2013.

Muudatusettepanek 43

Artikli 75 lõike 1 punkt a

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Teabe esitamine	Teabe esitamine
1. Aruandeperioodi lõpule järgneva aasta 1. veebruariks esitab liikmesriik komisjonile järgmised dokumendid ja teabe kooskõlas finantsmääruse [artikliga 56]:	1. Aruandeperioodi lõpule järgneva aasta 1. veebruariks esitab liikmesriik komisjonile järgmised dokumendid ja teabe kooskõlas finantsmääruse [artikliga 56]:
(a) vastavalt artiklile 64 akrediteeritud asjaomaste asutuste tõendatud raamatupidamise aastaaruanded;	a) vastavalt artiklile 64 akrediteeritud asjaomaste asutuste tõendatud raamatupidamise aastaaruanded, <u>juhul kui sertifitseerimisasutus on otsustanud rakendada aastaaruande menetlust vastavalt artiklile 128;</u>

Motivatsioon

Oleks kasulik, kui aastaaruande menetlus jääks – nagu praeguse programmitöö perioodi puhul – vabatahtlikuks võimaluseks, mille üle otsustab sertifitseerimisasutus ise. Artiklis 75 sätestatud ajakava ei ole lihtne järgida, kuna see on väga piiratud.

Muudatusettepanek 44

Artikli 82 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Investeeringud majanduskasvu ja töökohtade loomise nimel	Investeeringud majanduskasvu ja töökohtade loomise nimel
[...]	[...]
2. Vahendid majanduskasvu ja tööhõive eesmärkide täitmiseks eraldatakse vastavalt NUTS 2. tasandi järgmisele kolmele kategooriale:	2. Vahendid majanduskasvu ja tööhõive eesmärkide täitmiseks eraldatakse vastavalt NUTS 2. tasandi järgmisele kolmele kategooriale:
(a) vähem arenenud piirkonnad, mille SKP elaniku kohta on alla 75 % 27-liikmelise ELi keskmisest SKPst;	(a) vähem arenenud piirkonnad, mille SKP elaniku kohta on alla 75 % 27-liikmelise ELi keskmisest SKPst;
(b) üleminekupiirkonnad, mille SKP elaniku kohta on vahemikus 75–90 % 27-liikmelise ELi keskmisest SKPst;	(b) üleminekupiirkonnad, mille SKP elaniku kohta on vahemikus 75–90 % 27-liikmelise ELi keskmisest SKPst;
(c) enamarenenud piirkonnad, mille SKP elaniku kohta on üle 90 % 27-liikmelise ELi keskmisest SKPst.	(c) enamarenenud piirkonnad, mille SKP elaniku kohta on üle 90 % 27-liikmelise ELi keskmisest SKPst.
Nimetatud kolm kategooriat on määratletud selle alusel, kuidas nende ostujõu pariteetides väljendatud ja liidu 2006.–2008. aasta arvandmete alusel arvatud SKP elaniku kohta on seotud 27-liikmelise ELi sama võrdlusperioodi keskmise SKPga.	Nimetatud kolm kategooriat on määratletud selle alusel, kuidas nende ostujõu pariteetides väljendatud ja liidu 2006.–2008. kolme eelneva aasta kohta kättesaadavate arvandmete alusel arvatud SKP elaniku kohta on seotud 27-liikmelise ELi sama võrdlusperioodi keskmise SKPga.

Motivatsioon

Muudatusettepaneku eesmärk on selgitada, et piirkonna abikõlblikkuse kindlaksmääramiseks tuleks kasutada uusimaid kättesaadavaid arvandmeid, mitte kriisieelseid arvandmeid aastatest 2006–2008.

Muudatusettepanek 45

Artikli 83 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Koguvahendid	Koguvahendid
2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu otsuse sätestada koguvahendite iga-aastane jaotus liikmesriikide vahel, ilma et sellega piirataks selle artikli lõike 3 ja artikli 84 lõike 7 kohaldamist.	2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu otsuse sätestada koguvahendite iga-aastane jaotus liikmesriikide vahel <u>eesmärgi „Investeeringud majanduskasvu ja tööhõivesse” raames</u> , ilma et sellega piirataks selle artikli lõike 3 ja artikli 84 lõike 7 kohaldamist, <u>ning „Territoriaalse koostöö” eesmärgi alla kuuluva koostööprogrammi alusel.</u>

Motivatsioon

Regioonide Komitee soovib tagada, et komisjon eraldaks territoriaalse koostöö programmidele vahendeid koostööalade ja mitte liikmesriikidevahelise vahendite jaotuse alusel.

Muudatusettepanek 46

Artikkel 84

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Vahendid investeeringuteks majanduskasvu ja tööhõivesse ning Euroopa territoriaalsesse koostöösse	Vahendid investeeringuteks majanduskasvu ja tööhõivesse ning Euroopa territoriaalsesse koostöösse
2. Liikmesriikidevahelises jaotuses kasutatakse järgmisi kriteeriumeid:	2. Liikmesriikidevahelises jaotuses kasutatakse järgmisi kriteeriumeid:
(a) abikõlbliku elanikkonna suurus, piirkonna jõukus, riigi jõukus ja töötuse määr vähemarenenud piirkondade ning üleminekupiirkondade puhul;	(a) abikõlbliku elanikkonna suurus, piirkonna jõukus, <u>piirkondade riskid ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused vastavalt artikli 114 punktile 1</u> , riigi jõukus ja töötuse määr vähemarenenud piirkondade ning üleminekupiirkondade puhul;
(b) abikõlbliku elanikkonna suurus, piirkonna jõukus, töötuse määr, tööhõive määr, haridustase ja rahvastikutihedus enamarenenud piirkondade puhul;	(b) abikõlbliku elanikkonna suurus, piirkonna jõukus, töötuse määr, tööhõive määr, haridustase ja rahvastikutihedus <u>ja hajutus ning vananemine</u> enamarenenud piirkondade puhul;
(c) elanikkonna suurus, riigi jõukus ja pindala Ühtekuuluvusfondi puhul.	(c) elanikkonna suurus, riigi jõukus ja pindala Ühtekuuluvusfondi puhul.
3. Igas liikmesriigis eraldatakse Euroopa Sotsiaalfondile vähemalt 25 % vähemarenenud piirkondade tarbeks määratud struktuurivahenditest, 40 % üleminekupiirkondade ja 52 % enamarenenud piirkondade tarbeks määratud struktuurivahenditest. Selle sätte kohaldamisel loetakse liikmesriigile [puudustkannatavatele isikutele mõeldud Toiduainete rahastust] antud toetus osaks ESFile eraldatud struktuurifondide osast.	3. Igas liikmesriigis eraldatakse Euroopa Sotsiaalfondile vähemalt <u>20,5 %</u> vähemarenenud piirkondade tarbeks määratud struktuurivahenditest, <u>35,40 %</u> üleminekupiirkondade ja <u>40,52 %</u> enamarenenud piirkondade tarbeks määratud struktuurivahenditest. Selle sätte kohaldamisel loetakse liikmesriigile [puudustkannatavatele isikutele mõeldud Toiduainete rahastust] antud toetus osaks ESFile eraldatud struktuurifondide osast.
[....]	[....]
5. Struktuurifondidest majanduskasvu ja tööhõivesse tehtavate investeeringute raames [puudust kannatavatele isikutele mõeldud toiduabi] jaoks antav toetus on 2 500 000 000 eurot.	5. Struktuurifondidest majanduskasvu ja tööhõivesse tehtavate investeeringute raames [puudust kannatavatele isikutele mõeldud toiduabi] jaoks antav toetus on 2 500 000 000 eurot.
Komisjon võtab rakendusaktiga vastu otsuse, milles sätestatakse summa, mille iga liikmesriik peab oma kogu perioodi struktuurifondi-eraldistest üle kandma. Struktuurifondi eraldist igale liikmesriigile vähendatakse vastavalt.	Komisjon võtab rakendusaktiga vastu otsuse, milles sätestatakse summa, <u>mis tuleb Euroopa Liidu finantsraamistiku rubriigi „Loodusvarade kaitse ja majandamine” mille iga liikmesriik peab oma kogu perioodi struktuurifondi-eraldistest üle kandma. Struktuurifondi eraldist igale liikmesriigile vähendatakse vastavalt.</u>
Esimeses lõigus osutatud struktuurifondi toetustele vastavad iga-aastased assigneeringud tuleb kirjendada [puudust kannatavatele isikutele mõeldud toiduabi rahastu] asjakohastes eelarveridadesse alates 2014. aasta eelarve menetlemisest.	Esimeses lõigus osutatud struktuurifondi toetustele vastavad iga-aastased assigneeringud tuleb kirjendada [puudust kannatavatele isikutele mõeldud toiduabi rahastu] asjakohastes eelarveridadesse alates 2014. aasta eelarve menetlemisest.
6. 5 % majanduskasvu ja tööhõive eesmärgi investeeringute vahenditest peab moodustama tulemusreserv, mis eraldatakse vastavalt artiklile 19.	6. 5 % majanduskasvu ja tööhõive eesmärgi investeeringute vahenditest peab moodustama tulemusreserv, mis eraldatakse vastavalt artiklile 19.
[....]	[....]
8. Ajavahemikul 2014–2020 moodustavad Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi vahendid 3,48 % eelarveliste kulukohustuste täitmiseks fondidest kättesaadavatest koguvahenditest (st kokku 11 700 000 004 eurot).	8. Ajavahemikul 2014–2020 moodustavad Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi vahendid 3,48 % eelarveliste kulukohustuste täitmiseks fondidest kättesaadavatest koguvahenditest (st kokku 11 700 000 004 eurot). <u>Need vahendid arvatakse maha ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud koguvahenditest koostööprogrammi jaotuse alusel.</u>

Motivatsioon

Regioonide Komitee palub liikmesriikidele abi eraldamisel lisaks tavapärastele kriteeriumidele arvesse võtta ka täiendavaid kriteeriume, nagu piirkondade raskeid ja püsivaid ebasoodsaid looduslikke või demograafilisi tingimusi, nagu sätestatakse ELi toimimise lepingu artiklis 174. Arvesse tuleks võtta ka teisi demograafilisi kriteeriume, nagu rahvastiku hajutatus ja kahanemine teatud aladel piirkonna sees, nt maapiirkondades ja piirialadel, ning rahvastiku vananemine, mis võivad avaldada olulist mõju majandusarengule ja avalike teenuste hinnale.

Lisaks peab komitee Euroopa Sotsiaalfondile määratud minimaalset protsenti liiga kõrgeks. Seetõttu kutsutakse üles piirmäära kõikide piirkonnakategooriate puhul alandama. Komitee peab nimelt oluliseks seda, et piirkondadel lubatakse investeerida sektoritesse, mis hoiavad ja loovad tööhõivet, tagades samas tööhõives ja sotsiaalküsimustes ambitsioonika rahastamismäära.

Struktuurifondide õigusraamistik võib olla puudust kannatavatele isikutele mõeldud toiduabi Euroopa programmi uueks õiguslikuks aluseks, kuid igal juhul ei saa see rahaliselt asendada toiduabi programmi, mille eesmärgid tulenevad ühisest põllumajanduspoliitikast.

Lõpuks soovib Regioonide Komitee tagada, et Euroopa Komisjon eraldaks territoriaalse koostöö programmidele vahendeid koostööalade alusel.

Muudatusettepanek 47

Artikli 86 lõige 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Täiendavus	Täiendavus
4. Avaliku sektori struktuuriliste või võrdväärsete kulude taseme hoidmist perioodi vältel kontrollitakse nendes liikmesriikides, kus vähemarenenud ja üleminekupiirkonnad hõlmavad vähemalt 15 % kogurahvastikust.	4. Avaliku sektori struktuuriliste või võrdväärsete kulude taseme hoidmist perioodi vältel kontrollitakse nendes liikmesriikides, kus vähemarenenud ja üleminekupiirkonnad hõlmavad vähemalt 15 <u>20</u> % kogurahvastikust.
Nendes liikmesriikides, kus vähemarenenud ja üleminekupiirkonnad hõlmavad vähemalt 70 % kogurahvastikust, tehakse kontroll riigi tasandil.	Nendes liikmesriikides, kus vähemarenenud ja üleminekupiirkonnad hõlmavad vähemalt 70 % kogurahvastikust, tehakse kontroll riigi tasandil.
Nendes liikmesriikides, kus vähemarenenud ja üleminekupiirkonnad hõlmavad üle 15 % ja alla 70 % kogurahvastikust, tehakse kontroll riigi ja piirkondlikul tasandil. Selleks annab liikmesriik kontrollimenetluse igas etapis komisjonile teavet vähemarenenud ja üleminekupiirkondade kulude kohta.	Nendes liikmesriikides, kus vähemarenenud ja üleminekupiirkonnad hõlmavad üle 15 <u>20</u> % ja alla 70 % kogurahvastikust, tehakse kontroll riigi ja piirkondlikul tasandil. Selleks annab liikmesriik kontrollimenetluse igas etapis komisjonile teavet vähemarenenud ja üleminekupiirkondade kulude kohta.

Motivatsioon

Komitee peab ebavajalikuks ja ülemääraseks viia kontrolle läbi rahvaarvu alusel, kuna see, kuidas selle põhimõtte täitmist kontrollitakse, on liikmesriikide ülesanne. Pealegi tervitab ta asjaolu, et täiendavuse põhimõtte kontroll jääb ära liikmesriikides, kus vaid väike osa rahvastikust elab vähemarenenud või üleminekupiirkondades. Proportsionaalsuspõhimõtte arvesse võtmiseks tuleks künnisväärtust haldamise lihtsustamiseks tõsta 20 %-ni.

Muudatusettepanek 48

Artikli 87 lõike 2 alapunktid c ja h

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Majanduskasvu ja tööhõive investeeringute eesmärgi alla kuuluvate rakenduskavade sisu ja vastuvõtmine	Majanduskasvu ja tööhõive investeeringute eesmärgi alla kuuluvate rakenduskavade sisu ja vastuvõtmine
2. Rakenduskava sätestab järgmist:	2. Rakenduskava sätestab järgmist:
[...]	[...]
(c) partnerluslepingus sätestatud panus territoriaalse arengu integreeritud lähenemisviisi, sealhulgas:	(c) partnerluslepingus sätestatud panus territoriaalse arengu integreeritud lähenemisviisi, sealhulgas:
i) mehhanismid, mis tagavad fondide, EAFRD, EMKFi ja muude liidu ning riiklike rahastamisvahendite ja EIP vahelise koordineerimise;	i) mehhanismid, mis tagavad fondide, EAFRD, EMKFi ja muude liidu ning riiklike rahastamisvahendite ja EIP vahelise koordineerimise;
ii) vajaduse korral kavandatud integreeritud lähenemisviis linna-, maa-, ranniku- ja kalastuspiirkondade ning piirkondlike erijoontega alade territoriaalsele arengule, eeskätt artiklite 28 ja 29 rakendamine;	ii) vajaduse korral kavandatud integreeritud lähenemisviis linna-, maa-, ranniku- ja kalastuspiirkondade ning piirkondlike erijoontega alade territoriaalsele arengule, eeskätt artiklite 28 ja 29 rakendamine;
iii) loetelu linnadest, kus hakatakse rakendama linnade säästliku arengu integreeritud meetmeid, ERFi toetuse iga-aastane soovituslik jaotus nende meetmete jaoks, sealhulgas linnadele määruse (EL) nr ... [ERFi määrus] artikli 7 lõike 2 alusel juhtimiseks delegeeritud vahendid ja ESFi toetuse iga-aastane soovituslik eraldi integreeritud meetmete jaoks;	iii) <u>esialgne</u> loetelu linnadest, kus hakatakse rakendada linnade säästliku arengu integreeritud meetmeid, <u>kusjuures loetelu tuleks koostada koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega ning pidades kinni iga liikmesriigi institutsioonilisest süsteemist, et tagada igale kohalikule omavalitsusele, kes soovib integreeritud linna-meetmeid ellu viia, võrdne juurdepääs</u> ; ERFi toetuse iga-aastane soovituslik jaotus nende meetmete jaoks, sealhulgas linnadele määruse (EL) nr ... [ERFi määrus] artikli 7 lõike 2 alusel juhtimiseks delegeeritud vahendid ja ESFi toetuse iga-aastane soovituslik eraldi integreeritud meetmete jaoks;
iv) nende alade kindlaksmääramine, kus kogukonna juhitud arengut ellu viima hakatakse;	iv) nende alade kindlaksmääramine, kus kogukonna juhitud arengut ellu viima hakatakse;
v) piirkondade ja riikidevaheliste meetmete kord toetusesaajate puhul, kes paiknevad vähemalt ühes teises liikmesriigis;	v) piirkondade ja riikidevaheliste meetmete kord toetusesaajate puhul, kes paiknevad vähemalt ühes teises liikmesriigis;
vi) vajaduse korral kavandatud meetmete panus makropiirkondlikesse strateegiatesse ja mere vesikonna strateegiatesse;	vi) <u>eesmärgi „Investeeringud majanduskasvu ja tööhõivesse” raames koostatud rakenduskavade, territoriaalse koostöö programmide ja nende programmide vahelise kooskõlastamise korra määratlemine, mis puudutavad samu piirkondi, mis on seotud naabruspoliitika ja Euroopa Arengufondiga</u> ;
	vii) vajaduse korral kavandatud meetmete panus makropiirkondlikesse strateegiatesse ja mere vesikonna strateegiatesse <u>või funktsionaalsetesse mägiapiirkondadesse</u> ;
(d) partnerluslepingus sätestatud panus integreeritud lähenemisviisi vaesusest kõige rohkem mõjutatud geograafiliste alade või kõige kõrgema diskrimineerimise või tõrjutuse riskiga sihtrühmade spetsiifiliste vajadustega tegelemiseks, pöörates eriti tähelepanu marginaliseerunud kogukondadele, ja rahaeraldiste soovituslik jaotus.	viii) partnerluslepingus sätestatud panus integreeritud lähenemisviisi vaesusest kõige rohkem mõjutatud geograafiliste alade või kõige kõrgema diskrimineerimise või tõrjutuse riskiga sihtrühmade spetsiifiliste vajadustega tegelemiseks, pöörates eriti tähelepanu marginaliseerunud kogukondadele, ja rahaeraldiste soovituslik jaotus.
[...]	[...]

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(h) rakenduskava rakendussätteid, mis sisaldavad järgmist:	(g h) rakenduskava rakendussätteid, mis sisaldavad järgmist:
i) akrediteerimisasutuse, korraldusasutuse, vajaduse korral sertifitseerimisasutuse ning auditeerimisasutuse kindlaksmääramine;	i) akrediteerimisasutuse , korraldusasutuse, vajaduse korral sertifitseerimisasutuse ning auditeerimisasutuse kindlaksmääramine;
ii) selle organi kindlaksmääramine, kellele komisjon maksed teeb.	ii) selle organi kindlaksmääramine, kellele komisjon maksed teeb.

Motivatsioon

Komisjoni ettepanek määrata kindel arv linnu on liiga normatiivne. Seetõttu tehakse ettepanek, et loetelu peaks olema soovituslik. Lisaks sellele peaks loetelu linnadest koostama koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega.

Tehakse ettepanek lisada punkt d alapunktina viiii) punkti c alla, et täiendada integreeritud käsitlusviisi. Kooskõlas artikli 64 lõike 3 muudatusettepanekuga tehakse lisaks ettepanek jätta välja viide välisele akrediteerimisasutusele.

Muudatusettepanek 49

Artikli 91 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjonile esitatav teave	Komisjonile esitatav teave
2. Komisjonile heakskiidu saamiseks esitatud suurprojektid peavad olema esitatud rakenduskava suurprojektide loendis. Liikmesriik või korraldusasutus vaatab loendi läbi kaks aastat pärast rakenduskava vastuvõtmist ja seda võidakse liikmesriigi taotluse korral korrigeerida vastavalt artikli 26 lõikes 2 sätestatud korrale, eeskätt selleks, et lisada suurprojekte, mille peamiste tööde eeldatav lõpuleviimise kuupäev enne 2022. aasta lõppu.	2. Komisjonile heakskiidu saamiseks esitatud suurprojektid peavad <u>võimaluse korral</u> olema esitatud rakenduskava suurprojektide loendis. <u>Suurprojekte võib heaks kiita ka programmitöö perioodi jooksul. Suurprojektide kulusid võib esitada ka enne seda, kui komisjon on projekti heaks kiitnud. Liikmesriik või korraldusasutus vaatab loendi läbi kaks aastat pärast rakenduskava vastuvõtmist ja seda võidakse liikmesriigi taotluse korral korrigeerida vastavalt artikli 26 lõikes 2 sätestatud korrale, eeskätt selleks, et lisada suurprojekte, mille peamiste tööde eeldatav lõpuleviimise kuupäev tuleb lõpule viia enne 2022. aasta lõppu.</u>

Motivatsioon

Regioonide Komitee soovib, et programmitöö perioodi jooksul esitatud suurprojektidega saaks algust teha ilma, et selleks peaks ootama komisjoni heakskiitu, nagu pakuti välja praeguses programmitöö raamistikus. Komitee teeb ettepaneku, et suurprojektide kulusid võiks esitada ka enne seda, kui komisjon on suurprojekti heaks kiitnud, et mitte viivitada meetmete käivitamist.

Muudatusettepanek 50

Artikli 93 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Ühine tegevuskava on sellega saavutatavate väljundite ja tulemuste suhtes määratletav ning hallatav toiming. See koosneb projektide rühmast, mis ei seisne infrastruktuuri tagamises ning mida viiakse ellu toetusesaaja vastutusel osana rakenduskavast või -kavadest. Ühise tegevuskava	1. Ühine tegevuskava on sellega saavutatavate väljundite ja tulemuste suhtes määratletav ning hallatav toiming. See koosneb projektide rühmast, mis ei seisne infrastruktuuri tagamises ning mida viiakse ellu toetusesaaja vastutusel osana

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
väljundid ja tulemused lepitakse kokku liikmesriikide ja komisjoni vahel ning need aitavad kaasa rakenduskavade konkreetsetele eesmärkidele ja on fondidelt saadava toetuse aluseks. Tulemused viitavad ühise tegevuskava otsesele mõjule. Toetusesaaja on avalik-õiguslik isik. Ühiseid tegevuskavasid ei loeta suurprojektideks.	rakenduskavast või -kavadest. <u>Kui ühises tegevuskavas nähakse ette infrastruktuuri tagamist, ei tohi nende kogumaksumus ületada kaheksat miljonit eurot.</u> Ühise tegevuskava väljundid ja tulemused lepitakse kokku liikmesriikide ja komisjoni vahel ning need aitavad kaasa rakenduskavade konkreetsetele eesmärkidele ja on fondidelt saadava toetuse aluseks. Tulemused viitavad ühise tegevuskava otsesele mõjule. Toetusesaaja on avalik-õiguslik isik. Ühiseid tegevuskavasid ei loeta suurprojektideks.

Motivatsioon

Komitee märgib, et ühine tegevuskava lihtsustab konkreetsete ja täpselt määratletud meetmete puhul eelkõige ESFi elluviimist, kuid avaldab samas kahetsust, et sellise korra kasutamine on ERFi jaoks keeruliseks tehtud, sest välja on jäetud infrastruktuuriprojektid.

Muudatusettepanek 51

Artikli 93 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kohaldamisala 2. Ühisele tegevuskavale eraldatud riigi toetus peab olema vähemalt 10 000 000 eurot või 20 % rakenduskavale või -kavadele antavast riigi toetusest, olenevalt sellest, kumb on väiksem	Kohaldamisala Ühisele tegevuskavale eraldatud riigi toetus peab olema vähemalt 10 500 000 eurot või 20 10 % rakenduskavale või -kavadele antavast riigi toetusest, olenevalt sellest, kumb on väiksem.

Motivatsioon

Madalamat piirmäära peetakse üldiselt asjakohasemaks, et tagada vahendi sobivus olemasoleva kriitilise massiga. Siiski tuleks märkida, et see on minimaalne õigusaktiga sätestatud piirmäär. Paljudes liikmesriikides lepitakse piirmääras kokku läbirääkimisprotsessi käigus ning see võib olla märkimisväärselt kõrgem.

Muudatusettepanek 52

Artikli 102 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Finantsandmete edastamine 1. Korraldusasutus edastab 31. jaanuariks, 30. aprilliks, 31. juuliks ja 31. oktoobriks komisjonile kontrollimiseks elektrooniliselt iga rakenduskava ja iga prioriteetse suuna kaupa järgmised andmed: (a) toimingute abikõlblikud kogukulud ja avaliku sektori kulud ning toetuse saamiseks välja valitud toimingute arv; (b) lepingute või toetusesaajate toetuse saamiseks välja valitud toimingute täitmisel võetud muude juriidiliste kohustuste abikõlblikud kogukulud ja avaliku sektori kulud; (c) toetusesaajate korraldusasutusele esitatud deklareeritud abikõlblikud kogukulud.	Finantsandmete edastamine 1. Korraldusasutus edastab 31. jaanuariks, 30. aprilliks, ja 31. juuliks ja 31. oktoobriks komisjonile kontrollimiseks elektrooniliselt iga rakenduskava ja iga prioriteetse suuna kaupa järgmised andmed: (a) toimingute abikõlblikud kogukulud ja avaliku sektori kulud ning toetuse saamiseks välja valitud toimingute arv; (b) lepingute või <u>korraldusasutuste ja toetusesaajate vahel toetuse saamiseks välja valitud toimingute täitmisel</u> võetud muude juriidiliste kohustuste abikõlblikud kogukulud ja avaliku sektori kulud; (c) toetusesaajate korraldusasutusele esitatud deklareeritud abikõlblikud kogukulud.

Motivatsioon

Komitee soovib lihtsustada finantsandmete edastamist, nii et need tuleb esitada nelja korra asemel ainult kaks korda aastas. Samuti soovib ta lihtsustada väljavalitud toimingutega seotud teabe edastamist, mistõttu tuleks edastada ainult abikõlblikud kogukulud, abikõlblikud avaliku sektori kulud, lepingud ja muud korraldusastutuste ja toetusesaajate vahel võetud juriidilised kohustused.

Muudatusettepanek 53

Artikkel 105

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
7. Teave ja reklaam	8. Teave ja reklaam
1. Liikmesriigid ja korraldusastutused vastutavad alljärgneva eest:	1. Liikmesriigid ja korraldusastutused vastutavad alljärgneva eest:
(a) asjaomase liikmesriigi kõigi rakenduskavade kohta teavet ja neile juurdepääsu pakkuva ühtse veebisaidi või ühtse veebiportaali loomise tagamine;	(a) asjaomase liikmesriigi kõigi rakenduskavade kohta teavet ja neile juurdepääsu pakkuva ühtse veebisaidi või ühtse veebiportaali loomise tagamine;
(b) võimalike toetusesaajate teavitamine rakenduskavaga seotud rahastamisvõimalustest;	(b) võimalike toetusesaajate teavitamine rakenduskavaga seotud rahastamisvõimalustest;
(c) liidu kodanikele ühtekuuluvuspoliitika ja fondide partnerluslepingute, rakenduskavade ja toimingute tulemuste ning mõjuga seotud rolli ja saavutuste avalikustamine teabe- ja kommunikatsioonimeetmete kaudu.	(c) liidu kodanikele ühtekuuluvuspoliitika ja fondide partnerluslepingute, rakenduskavade ja toimingute tulemuste ning mõjuga seotud rolli ja saavutuste avalikustamine teabe- ja kommunikatsioonimeetmete kaudu.
2. Selleks et tagada fondide toetuse läbipaistvus, peavad liikmesriigid rakenduskavade ja fondide kaupa CSV- või XML-vormingus toimingute loendit, mis on ligipääsetav ühtse veebisaidi või ühtse veebiportaali kaudu, milles esitatakse kõigi asjaomase liikmesriigi rakenduskavade loend ja kokkuvõte.	<u>2. Teadlikkuse suurendamise meetmeid võivad samuti ellu viia ELi institutsioonid ja nõuandeorganid, et selgitada ühtekuuluvuspoliitika toimimisviisi ja samuti seda, milline on selle lisaväärtus Euroopa Liidu jaoks.</u>
Toimingute loendit uuendatakse vähemalt iga kolme kuu tagant.	23. Selleks et tagada fondide toetuse läbipaistvus, peavad liikmesriigid rakenduskavade ja fondide kaupa CSV- või XML-vormingus toimingute loendit, mis on ligipääsetav ühtse veebisaidi või ühtse veebiportaali kaudu, milles esitatakse kõigi asjaomase liikmesriigi rakenduskavade loend ja kokkuvõte.
Miinumusteave, mis peab toimingute loendis kindlasti olema olemas, on sätestatud V lisas.	Toimingute loendit uuendatakse vähemalt iga kolme kuu tagant.
	Miinumusteave, mis peab toimingute loendis kindlasti olema olemas, on sätestatud V lisas.

Motivatsioon

Regioonide Komitee peaks võimaldama ühiseid teadlikkuse suurendamise meetmeid Euroopa Komisjoni ja komitee vahel, et toetada kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi ühtekuuluvuspoliitika toimimise selgitamisel selle kõigis etappides: rakendamise eel, kestel ja järel. Regioonide Komiteel peaks olema võimalus toetada jõupingutusi, mida kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused teevad ühtekuuluvusvahendite saajatena, kellelt oodatakse tulemusi kohapeal. Regioonide Komitee käsutuses peaksid olema ka vahendid, et kodanikele selgitada, kuidas struktuurifonde rakendatakse ning milline on Euroopa Liidu roll selles protsessis.

Lisaks soovib komitee lihtsustada teavitamis- ja avalikustamismenetlust, mistõttu piisab sellest, kui toimingute loendit uuendatakse kaks korda aastas.

Muudatusettepanek 54

Artikli 110 lõige 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kaasfinantseerimismäärade kehtestamine	Kaasfinantseerimismäärade kehtestamine
3. Rakenduskavade kaasfinantseerimise määr iga prioriteetse suuna tasandil majanduskasvu ja tööhõive investeringute eesmärgi raames ei tohi olla suurem kui: (a) 85 % Ühtekuuluvusfondi puhul; b) 85 % vähem arenenud piirkondade puhul liikmesriikides, mille SKP elaniku kohta aastatel 2007-2009 oli alla 85 % EL-27 keskmisest samal perioodil, ning äärepoolseimate piirkondade puhul; (c) 80 % vähem arenenud piirkondade puhul, millele ei osutatud punktis b, kuid mis 1. jaanuari 2014. aasta seisuga on toetuskõlblikud Ühtekuuluvusfondi üleminekurežiimi alusel; (d) 75 % vähem arenenud piirkondade puhul muudes liikmesriikides peale punktides b ja c osutatute ning kõikides piirkondades, mille SKP elaniku kohta oli aastatel 2007–2013 alla 75 % EL-25 keskmisest vaatlusperioodil, kuid mille SKP elaniku kohta on üle 75 % EL-27 keskmisest SKP-st; (e) 60 % üleminekupiirkondade puhul, välja arvatud punktis d osutatud piirkonnad; (f) 50 % enam arenenud piirkondade puhul, välja arvatud punktis d osutatud piirkonnad. Rakenduskavade kaasfinantseerimise määr iga prioriteetse suuna tasandil Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames ei tohi olla üle 75 %.	3. Rakenduskavade kaasfinantseerimise määr iga prioriteetse suuna tasandil majanduskasvu ja tööhõive investeringute eesmärgi raames ei tohi olla suurem kui: (a) 85 % Ühtekuuluvusfondi puhul; (b) 85 % vähem arenenud piirkondade puhul liikmesriikides, mille SKP elaniku kohta aastatel 2007-2009 oli alla 85 % EL-27 keskmisest samal perioodil, ning äärepoolseimate piirkondade puhul; (c) 80 % vähem arenenud piirkondade puhul, millele ei osutatud punktis b, kuid mis 1. jaanuari 2014. aasta seisuga on toetuskõlblikud Ühtekuuluvusfondi üleminekurežiimi alusel; (d) 75 % vähem arenenud piirkondade puhul muudes liikmesriikides peale punktides b ja c osutatute ning kõikides piirkondades, mille SKP elaniku kohta oli aastatel 2007–2013 alla 75 % EL-25 keskmisest vaatlusperioodil, kuid mille SKP elaniku kohta on üle 75 % EL-27 keskmisest SKP-st; (e) 60 % üleminekupiirkondade puhul, välja arvatud punktis d osutatud piirkonnad; (f) 50 % enam arenenud piirkondade puhul, välja arvatud punktis d osutatud piirkonnad. Rakenduskavade kaasfinantseerimise määr iga prioriteetse suuna tasandil Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames ei tohi olla üle 75 %. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavade puhul, kus vähemalt üks osaleja kuulub liikmesriikide hulka, kelle keskmine SKT elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 moodustas alla 85 % 25liikmelise ELi keskmisest samal ajavahemikul, ei ületa ERFist antav toetus 85 % abikõlblikest kuludest. Kõikide teiste rakenduskavade puhul ei ületa ERFist antav toetus 75 % abikõlblikest kuludest, mis on kaasrahastatud ERFist. Fondidest prioriteetse suuna tasandil antav toetus kehtestatakse nii, et tagada fondidest toetuse saamine maksimumsumma ulatuses ning rakenduskava tasandil kehtestatud igast fondist saadava toetuse maksimummäär.

Motivatsioon

Euroopa territoriaalse koostöö rakenduskavade kaasfinantseerimise pakutav määr 75 % on väiksem kui kaasfinantseerimise määr vähem arenenud piirkondade puhul majanduskasvu ja tööhõive investeringute eesmärgi raames. See väiksem määr muudab need Euroopa territoriaalse koostöö kavade vähem arenenud piirkondades vähem atraktiivseteks. Järelikult ei nõustu Regioonide Komitee Euroopa territoriaalse koostöö kavade kaasfinantseerimise määraga, mis jääb alla 75 %. Regioonide Komitee leiab, et selline eristamine ei ole õigustatud ja nõuab, et kahele eesmärgile seataks ühine kaasfinantseerimise määr 85 %. Jätkuvaks heaks koostööks on vaja jääda praeguste tingimuste juurde, mis on sätestatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 (üldsäte kohta), artikli 53 lõigetes 3 ja 4.

„3. Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavade puhul, kus vähemalt üks osaleja kuulub liikmesriikide hulka, kelle keskmine SKT elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 moodustas alla 85 % 25liikmelise ELi keskmisest samal ajavahemikul, ei ületa EFRist antav toetus 85 % abikõlblikest kuludest. Kõikide teiste rakenduskavade puhul ei ületa ERFist antav toetus 75 % abikõlblikest kuludest, mis on kaasrahastatud ERFist.

4. Fondidest prioriteetse suuna tasandil antava toetuse suhtes ei kohaldata lõikes 3 ja III lisas kehtestatud piirmäärasid. Need kehtestatakse siiski nii, et tagada fondidest toetuse saamine maksimumsumma ulatuses ning rakenduskava tasandil kehtestatud igast fondist saadava toetuse maksimummäär.”

Samas arvab Regioonide Komitee, et iga prioriteetse suuna tasandil pole sobilik kehtestada kaasfinantseerimise maksimummäära. See meede ei võimalda tegelikult eristada kaasfinantseerimise summat iga prioriteetse suuna tasandil eesmärgiga innustada abisaajaid mõningaid strateegilisi prioriteete teostama.

Muudatusettepanek 55

Artikli 111 lõige 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kaasfinantseerimismäärade muutmine	Kaasfinantseerimismäärade muutmine
(4) hõlmatud peavad olema looduslikult või geograafiliselt püsivalt väga ebasoodsate tingimustega piirkonnad, mis on määratletud järgmiselt:	(4) hõlmatud peavad olema looduslikult või geograafiliselt püsivalt väga ebasoodsate tingimustega piirkonnad, mis on määratletud järgmiselt:
(a) Ühtekuuluvusfondist toetust saavad saareliikmesriigid ja muud saared, välja arvatud saared, millel asub liikmesriigi pealinn või millel on püsiühendus maismaaga;	(a) Ühtekuuluvusfondist toetust saavad saareliikmesriigid ja muud saared, välja arvatud saared, millel asub liikmesriigi pealinn või millel on püsiühendus maismaaga;
(b) liikmesriigi õigusaktides määratletud mägipiirkonnad;	(b) liikmesriigi õigusaktides määratletud mägipiirkonnad;
(c) hõredalt asustatud (alla 50 elaniku ruutkilomeetri kohta) ja eriti hõredalt asustatud (alla kaheksa elaniku ruutkilomeetri kohta) alad	(c) hõredalt asustatud (alla 50 elaniku ruutkilomeetri kohta) ja eriti hõredalt asustatud (alla kaheksa elaniku ruutkilomeetri kohta) alad;
	(d) <u>muud piirkonnad, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad demograafilised tingimused.</u>

Muudatusettepanek 56

Artikli 112 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriikide kohustused	Liikmesriikide kohustused
2. Liikmesriigid ennetavad, avastavad ja kõrvaldavad eeskirjade eiramisi ning nõuavad sisse liigselt makstud summad koos hilinevad maksete viivistega. Nad teatavad eeskirjade eiramisest komisjonile ning hoiavad komisjoni kursis haldus- ja kohtumenetluste käiguga.	2. Liikmesriigid kehtestavad menetlused, et ennetada, avastada ja kõrvaldada eeskirjade eiramisi ning nõuavad sisse liigselt makstud summad koos hilinevad maksete viivistega. Nad teatavad eeskirjade eiramisest komisjonile ning hoiavad komisjoni kursis haldus- ja kohtumenetluste käiguga.

Motivatsioon

Komitee nõustub komisjoni teksti tehtud täpsustusega, seevastu ei peaks komitee arvates elektrooniliste andmevahetussüsteemide puhul piirduma üksnes avalik-õiguslike toetusesaajatega.

Muudatusettepanek 57

Artikli 113

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Asutuste määramine	Asutuste määramine
[...]	[...]
5. Majanduskasvu ja tööhõive investeeringute eesmärgi puhul võivad korraldusasutus, vajaduse korral sertifitseerimisasutus, ja auditeerimisasutus kuuluda samasse avaliku sektori asutusse, tingimusel, et järgitakse ülesannete lahutuse põhimõtet. Rakenduskavade puhul, mille toetus fondidest kokku on üle 250 000 000 euro, ei või auditeerimisasutus siiski kuuluda samasse avaliku sektori asutusse, kuhu kuulub korraldusasutus.	5. Majanduskasvu ja tööhõive investeeringute eesmärgi puhul võivad korraldusasutus, vajaduse korral sertifitseerimisasutus, ja auditeerimisasutus kuuluda samasse avaliku sektori asutusse, tingimusel, et järgitakse ülesannete lahutuse põhimõtet. Rakenduskavade puhul, mille toetus fondidest kokku on üle 250 000 000 euro, ei või auditeerimisasutus siiski kuuluda samasse avaliku sektori asutusse, kuhu kuulub korraldusasutus.
[...]	[...]
7. Liikmesriik või korraldusasutus võib vahendusasutuse ja liikmesriigi või korraldusasutuse vahelise kirjaliku lepinguga usaldada rakenduskava osa juhtimise vahendusasutusele (edaspidi: „üldine toetus”). Vahendusasutus esitab tagatise enda maksevõime kohta ja pädevuse kohta nii asjaomases valdkonnas kui ka haldus- ja finantsjuhtimise alal.	7. Liikmesriik või korraldusasutus võib vahendusasutuse ja liikmesriigi või korraldusasutuse vahelise kirjaliku lepinguga usaldada rakenduskava osa juhtimise vahendusasutusele (edaspidi: „üldine toetus”). Vahendusasutus esitab tagatise enda maksevõime kohta ja pädevuse kohta nii asjaomases valdkonnas kui ka haldus- ja finantsjuhtimise alal. <u>Selliseid tagatise ei nõuta juhul kui rakendusasutus on avalik-õiguslik asutus.</u>
[...]	[...]

Motivatsioon

Komitee leiab, et eelistatult tuleks säilitada praegune süsteem, mille kohaselt võib auditeerimisasutus kuuluda samasse avaliku sektori asutusse, kuhu kuulub korraldusasutus ja seda isegi rakenduskavade puhul, mille toetus ületab 250 miljonit eurot.

Komitee leiab ka, et nõutud tagatiseid ei peaks kehtima rakendusasutustele, mis on avalik-õiguslikud asutused.

Muudatusettepanek 58

Artikli 114 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Muudatusettepanek
Korraldusasutuse ülesanded	Korraldusasutuse ülesanded
2. Rakenduskava programmijuhtimise osas teeb korraldusasutus järgmist:	2. Rakenduskava programmijuhtimise osas teeb korraldusasutus järgmist:
(a) toetab järelevalvekomisjoni tööd ja tagab talle tema ülesannete teostamiseks vajaliku teabe, iseäranis rakenduskava eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme puudutavad andmed, finantsandmed ning näitajaid ja vahe-eesmärke puudutavad andmed;	(a) toetab järelevalvekomisjoni tööd ja tagab talle tema ülesannete teostamiseks vajaliku teabe, iseäranis rakenduskava eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme puudutavad andmed, finantsandmed ning näitajaid ja vahe-eesmärke puudutavad andmed;
(b) koostab ja pärast järelevalvekomisjoni heakskiitu esitab komisjonile rakendamise aasta- ja lõpparuanded;	(b) koostab ja pärast järelevalvekomisjoni heakskiitu esitab komisjonile rakendamise aasta- ja lõpparuanded;
(c) teeb rakendusasutustele ja toetusesaajatele kättesaadavaks teabe, mis on oluline vastavalt nende ülesannete teostamiseks ning toimingute rakendamiseks;	(c) teeb rakendusasutustele ja toetusesaajatele kättesaadavaks teabe, mis on oluline vastavalt nende ülesannete teostamiseks ning toimingute rakendamiseks;

Komisjoni ettepaneku tekst	Muudatusettepanek
(d) loob süsteemi, millega kirjendatakse ja salvestatakse elektrooniliselt iga toimingu andmed, mis on vajalikud järelevalveks, hindamiseks, finantsjuhtimiseks, kontrollimiseks ja auditeerimiseks, sealhulgas vajaduse korral toimingute üksikute osalejate kohta;	(d) loob süsteemi, millega kirjendatakse ja salvestatakse elektrooniliselt iga toimingu andmed, mis on vajalikud järelevalveks, hindamiseks, finantsjuhtimiseks, kontrollimiseks ja auditeerimiseks, sealhulgas vajaduse korral toimingute üksikute osalejate kohta;
(e) tagab, et punktis d osutatud andmeid kogutakse ja salvestatakse süsteemis ning et näitajaid puudutavad andmed jaotatakse soo alusel, kui seda nõuab ESFi määruse I lisa.	(e) tagab, et punktis d osutatud andmeid kogutakse ja salvestatakse süsteemis ning et näitajaid puudutavad andmed jaotatakse soo alusel, kui seda nõuab ESFi määruse I lisa.

Motivatsioon

Komitee on seisukohal, et andmete säilitamine toimingute kohta on oluline, kuna see võib osutada kasulikuks erinevatel põhjustel, sealhulgas näiteks kohtuvaidluse korral.

Muudatusettepanek 59

Artikkel 117

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Korraldus- ja sertifitseerimisasutuse akrediteerimine ning akrediteeringu tühistamine	Korraldus- ja sertifitseerimisasutuse akrediteerimine ning akrediteeringu tühistamine
1. Akrediteerimisasutus võtab vastu ametliku otsuse akrediteerida korraldus- ja sertifitseerimisasutused, mis vastavad akrediteerimiskriteeriumidele, mille komisjon on kehtestanud artikli 142 kohaste delegeeritud õigusaktidega.	1. Akrediteerimisasutus võtab vastu ametliku otsuse akrediteerida korraldus- ja sertifitseerimisasutused, mis vastavad akrediteerimiskriteeriumidele, mille komisjon on kehtestanud artikli 142 kohaste delegeeritud õigusaktidega.
2. Lõikes 1 osutatud ametlik otsus põhineb auditaaruandel ja audiitori järeldusotsusel, mille koostab sõltumatu auditeerimisasutus, kes hindab juhtimis- ja kontrollisüsteemi, sealhulgas vahendusasutuste rolli selles, ning süsteemi vastavust artiklitele 62, 63, 114 ja 115. Akrediteerimisasutus võtab arvesse seda, kas rakenduskava juhtimis- ja kontrollisüsteemid on sarnased eelmise programmi tööperioodi tarvis kehtestatud süsteemidega, ning lisaks ka tõendeid nende tõhusa toimimise kohta.	2. Lõikes 1 osutatud ametlik otsus põhineb auditaaruandel ja audiitori järeldusotsusel, mille koostab sõltumatu auditeerimisasutus, kes hindab juhtimis- ja kontrollisüsteemi, sealhulgas vahendusasutuste rolli selles, ning süsteemi vastavust artiklitele 62, 63, 114 ja 115. Akrediteerimisasutus võtab arvesse seda, kas rakenduskava juhtimis- ja kontrollisüsteemid on sarnased eelmise programmi tööperioodi tarvis kehtestatud süsteemidega, ning lisaks ka tõendeid nende tõhusa toimimise kohta.
3. Liikmesriik esitab lõikes 1 osutatud ametliku otsuse komisjonile kuue kuu jooksul rakenduskava vastuvõtmise otsuse tegemisest.	3. Liikmesriik esitab lõikes 1 osutatud ametliku otsuse komisjonile kuue kuu jooksul rakenduskava vastuvõtmise otsuse tegemisest.
4. Kui fondidest rakenduskavale eraldatav toetus ületab kokku 250 000 000 eurot, võib komisjon kahe kuu jooksul lõikes 1 osutatud ametliku otsuse kättesaamisest taotleda sõltumatu auditeerimisorgani aruannet ja järeldusotsust ning juhtimis- ja kontrollisüsteemi kirjeldust.	4. Kui fondidest rakenduskavale eraldatav toetus ületab kokku 250 000 000 eurot, võib komisjon kahe kuu jooksul lõikes 1 osutatud ametliku otsuse kättesaamisest taotleda sõltumatu auditeerimisorgani aruannet ja järeldusotsust ning juhtimis- ja kontrollisüsteemi kirjeldust.
Komisjon võib teha märkusi kahe kuu jooksul dokumentide kättesaamisest.	Komisjon võib teha märkusi kahe kuu jooksul dokumentide kättesaamisest.
Otsustades, kas neid dokumente taotleda, võtab komisjon arvesse seda, kas rakenduskava juhtimis- ja kontrollisüsteemid on sarnased eelmise programmi tööperioodi tarvis rakendatud süsteemidega, kas korraldus- ja sertifitseerimisasutuse ülesandeid, ja tõendeid nende tõhusa toimimise kohta.	Otsustades, kas neid dokumente taotleda, võtab komisjon arvesse seda, kas rakenduskava juhtimis- ja kontrollisüsteemid on sarnased eelmise programmi tööperioodi tarvis rakendatud süsteemidega, kas korraldus- ja sertifitseerimisasutuse ülesandeid, ja tõendeid nende tõhusa toimimise kohta.

Motivatsioon

Komitee ei toeta korraldus- ja kontrollasutuste väljapakutud akrediteerimist. Ühtekuuluvuspoliitika rakendamine liikmesriikides vastab subsidiaarsuse põhimõttele Euroopa Liidus. Riigiasutuste akrediteerimine teistes riiklikes ametiasutustes ei tugine mõningates riikides haldusõigusele ning sekkub liikmesriikide organisatsioonilisse iseseisvusse.

Muudatusettepanek 60

Artikli 118 uus lõige 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Koostöö auditeerimisasutustega	Koostöö auditeerimisasutustega <u>4. Nende rakenduskavade puhul, mille avaliku sektori abikõlblik kogukulu ei ületa 750 miljonit eurot ja mille ELi kaasrahastamise tase ei ületa 40 % avaliku sektori kogukulust, ei pea auditeerimisasutus komisjonile auditeerimisstrateegiat esitama.</u>

Motivatsioon

Regioonide Komitee teeb ettepaneku võtta taas kasutusele programmitöö perioodi 2007–2013 endise artikli 74 lõige 1, et lihtsustada kontrolli proportsionaalsust.

Muudatusettepanek 61

Artikli 121 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Maksetaotlused 1. Maksetaotlused sisaldavad iga prioriteetse suuna puhul: (a) toimingute rakendamisel toetusesaajate poolt makstud abikõlblike kulude summat, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud; (b) toimingute rakendamisel saadud avaliku sektori toetuse summat, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud; (c) vastavat abikõlblikku avaliku sektori toetust, mis on toetusesaajale makstud, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud.	Maksetaotlused 1. Maksetaotlused sisaldavad iga prioriteetse suuna puhul: (a) toimingute rakendamisel toetusesaajate poolt makstud abikõlblike kulude summat, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud; (b) toimingute rakendamisel saadud avaliku sektori toetuse summat, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud; (c) vastavat abikõlblikku avaliku sektori toetust, mis on toetusesaajale makstud, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud.

Motivatsioon

Regioonide Komitee leiab, et komisjonile saadetavas maksetaotluses ei peaks nõudma andmeid toetusesaajale makstud avaliku sektori toetuse kohta. Komitee teeb seega ettepaneku neid andmeid lihtsustada.

Muudatusettepanek 62

Artikli 124 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Eelmaksed 1. Esialgsete eelmaksete summa tasutakse osamaksetena järgmiselt: a) 2014. aastal: 2 % fondidest rakenduskavale terveks programmitöö perioodiks eraldatava toetuse summast;	Eelmaksed 1. Esialgsete eelmaksete summa tasutakse osamaksetena järgmiselt: a) 2014. aastal: 2 % fondidest rakenduskavale terveks programmitöö perioodiks eraldatava toetuse summast;

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
b) 2015. aastal: 1 % fondidest rakenduskavale terveks programmitöö perioodiks eraldatava toetuse summast;	b) 2015. aastal: 3± % fondidest rakenduskavale terveks programmitöö perioodiks eraldatava toetuse summast;
c) 2016. aastal: 1 % fondidest rakenduskavale terveks programmitöö perioodiks eraldatava toetuse summast.	c) 2016. aastal: 3± % fondidest rakenduskavale terveks programmitöö perioodiks eraldatava toetuse summast.
Kui rakenduskava võetakse vastu 2015. aastal või hiljem, tasutakse varasemad osamaksed vastuvõtmise aastal.	Kui rakenduskava võetakse vastu 2015. aastal või hiljem, tasutakse varasemad osamaksed vastuvõtmise aastal.

Motivatsioon

Komitee avaldab heameelt ettepaneku üle nõuda korraldusasutuselt maksete tegemist toetusesaajatele enne komisjonilt hüvitise taotlemist. Taoline säte eeldab siiski seda, et ettemaksete süsteem muudetakse paindlikumaks, et korraldusasutusel oleks piisavalt vahendeid toetusesaajate taotlustele vastamiseks. Komitee kutsub üles komisjoni pakutud summat suurendama, mis võiks vajadusel leevendada mõnedes liikmesriikides kriis-olukorras tekkivaid probleeme avaliku sektori toetuse osas.

Muudatusettepanek 63

Artikli 128 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Raamatupidamise aastaaruannete sisu	Raamatupidamise aastaaruannete sisu
1. Iga rakenduskava tõendatud raamatupidamise aastaaruanded hõlmavad aruandeaastat ja sisaldavad iga prioriteetse suuna tasandil:	1. <u>Sertifitseerimisasutusele antakse võimalus esitada tõendatud aastaaruandeid vastavalt artikli 75 sätetele.</u>
	Iga rakenduskava tõendatud raamatupidamise aastaaruanded hõlmavad aruandeaastat ja sisaldavad iga prioriteetse suuna tasandil:
(a) toimingute rakendamisel toetusesaajate kantud abikõlblike kulude summat, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud, ja vastava abikõlbliku avaliku sektori tasutud toetuse ning toimingute rakendamisel saadud avaliku sektori toetuse summat;	(a) toimingute rakendamisel toetusesaajate kantud abikõlblike kulude summat, nagu see on sertifitseerimisasutuste arvestuskannetes kirjendatud, ja vastava abikõlbliku avaliku sektori tasutud toetuse ning toimingute rakendamisel saadud avaliku sektori toetuse summat;
(b) aruandeaasta jooksul tühistatud ja sissenõutud summaksid, aruandeaasta lõpu seisuga sissenõudmisele kuuluvaid summaksid, artikli 61 alusel tagastatud summaksid ning summaksid, mida ei ole võimalik tagasi saada;	(b) aruandeaasta jooksul tühistatud ja sissenõutud summaksid, aruandeaasta lõpu seisuga sissenõudmisele kuuluvaid summaksid, artikli 61 alusel tagastatud summaksid ning summaksid, mida ei ole võimalik tagasi saada;
(c) iga prioriteetse suuna puhul loendit aruandeaasta jooksul lõpetatud toimingutest, mida toetasid ERF ja Ühtekuuluvusfond;	(c) iga prioriteetse suuna puhul loendit aruandeaasta jooksul lõpetatud toimingutest, mida toetasid ERF ja Ühtekuuluvusfond;
(d) iga prioriteetse suuna puhul punktist a lähtuvalt teatavaks tehtud kulude ja sama aruandeaasta maksetaotlustel deklareeritud kulude vastavusse viimist koos mis tahes erinevuste selgitusega.	(d) iga prioriteetse suuna puhul punktist a lähtuvalt teatavaks tehtud kulude ja sama aruandeaasta maksetaotlustel deklareeritud kulude vastavusse viimist koos mis tahes erinevuste selgitusega.

Motivatsioon

Oleks kasulik, kui aastaaruande menetlus jääks – nagu praeguse programmitöö perioodi puhul – vabatahtlikuks võimaluseks, mille üle otsustab sertifitseerimisasutus ise. Artiklis 75 sätestatud ajakava ei ole lihtne järgida, kuna see on väga piiratud.

Muudatusettepanek 64

Artikkel 134

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Maksete peatamine	Maksete peatamine
1. Komisjon võib peatada kõik prioriteetsete suundade või rakenduskavade tasandil tehtavad vahemaksed või osa nendest, kui: (a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on suuri puudusi, mille suhtes ei ole rakendatud parandusmeetmeid; (b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, millel on rängad rahalised tagajärjed, mida ei ole kõrvaldatud; (c) liikmesriik ei ole rakendanud vajalikke meetmeid olukorra parandamiseks, mis on tinginud edasilükkamise artiklist 74 lähtuvalt; (d) järelevalvesüsteemi kvaliteedis ja usaldusväärsuses või andmetes ühiste ning konkreetsete näitajate kohta on suuri puudusi; (e) liikmesriik ei ole ellu viinud rakenduskavas sätestatud meetmeid, mis on seotud eeltingimuste täitmisega; (f) tulemuslikkuse analüüsist on selgunud, et prioriteetses suunas ei ole saavutatud tulemusraamistikus sätestatud vahe-eesmärke; (g) liikmesriik ei ole artikli 20 lõike 5 alusel esitanud vastust või ei ole tema vastus olnud rahuldav; (h) on tegemist juhuga, mis on sätestatud artikli 21 lõike 6 punktides a–e. 2. Komisjon võib otsustada rakendusaktide alusel peatada kõik vahemaksed või osa nendest pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada oma tähelepanded. 3. Komisjon lõpetab kõikide või mõnede vahemaksete peatamise, kui liikmesriik on rakendanud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed.	1. Komisjon võib peatada kõik prioriteetsete suundade või rakenduskavade tasandil tehtavad vahemaksed või osa nendest, kui: (a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on suuri puudusi, mille suhtes ei ole rakendatud parandusmeetmeid; (b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, millel on rängad rahalised tagajärjed, mida ei ole kõrvaldatud; (c) liikmesriik ei ole rakendanud vajalikke meetmeid olukorra parandamiseks, mis on tinginud edasilükkamise artiklist 74 lähtuvalt; (d) järelevalvesüsteemi kvaliteedis ja usaldusväärsuses või andmetes ühiste ning konkreetsete näitajate kohta on suuri puudusi; (e) liikmesriik ei ole ellu viinud rakenduskavas sätestatud meetmeid, mis on seotud eeltingimuste täitmisega; (f) tulemuslikkuse analüüsist on selgunud, et prioriteetses suunas ei ole saavutatud tulemusraamistikus sätestatud vahe-eesmärke; (g) liikmesriik ei ole artikli 20 lõike 5 alusel esitanud vastust või ei ole tema vastus olnud rahuldav; (h) on tegemist juhuga, mis on sätestatud artikli 21 lõike 6 punktides a–e. 2. Komisjon võib otsustada rakendusaktide alusel peatada kõik vahemaksed või osa nendest pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada oma tähelepanded. 3. Komisjon lõpetab kõikide või mõnede vahemaksete peatamise, kui liikmesriik on rakendanud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed.

Motivatsioon

Regioonide Komitee peab õigeks põhimõtet, et komisjon peatab kõik vahemaksed või osa nendest ainult siis, kui tegemist on juhtimis- ja kontrollsüsteemi tõsise rikkumisega.

Muudatusettepanek 65

Artikli 140 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Rakenduskavade proportsionaalne kontroll	Rakenduskavade proportsionaalne kontroll
1. Toimingutele, mille abikõlblikud kulud kokku ei ületa 100 000 eurot, ei teosta auditeerimisasutus ega komisjon enne artiklis 131 sätestatud kõikide kulude lõpetamist üle ühe auditi. Muudele toimingutele ei teosta auditeerimisasutus ja komisjon enne artiklis 131 sätestatud kõikide kulude lõpetamist üle ühe auditi aruandeaastas. Käesolevad sätted ei piira lõike 4 kohaldamist.	1. Toimingutele, mille abikõlblikud kulud kokku ei ületa 100 000 250 000 eurot, ei teostata auditeerimisasutus ega komisjon enne artiklis 131 sätestatud kõikide kulude lõpetamist üle ühe auditi. Muudele toimingutele ei teostata auditeerimisasutus ja komisjon enne artiklis 131 sätestatud kõikide kulude lõpetamist üle ühe auditi aruandeaastas. Käesolevad sätted ei piira lõike 4 kohaldamist.

Motivatsioon

Selleks, et rakenduskavade kontroll oleks tõepoolest proportsionaalne, teeb komitee ettepaneku, et kui toimingu abikõlblike kulutuste kogusumma ei ületa 250 000 eurot, siis ei tehta üle ühe auditi.

Muudatusettepanek 66

IV LISA

Tingimuslikkus – Eeltingimused

Temaatilised eeltingimused, punktid 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11

Temaatilised eesmärgid	Eeltingimused	Täitmise kriteeriumid
1. Teaduse, tehnoloogia-arenduse ja innovatsiooni edendamine (teadus- ja arendustegevuse eesmärk) ; (osutatud artikli 9 lõikes 1)	1.1. <i>Teadusuuringud ja innovatsioon</i> : Riikliku ja/või regionaalse <u>strateegilise teadusuuringute ja innovatsiooni lähenemisviisi innovatsioonistrateegia</u> olemasolu arukaks spetsialiseerumiseks kooskõlas riikliku reformikavaga, et edendada erasektori kulusid teadusuuringutele ja innovatsioonile, mis vastavad hästitoimivate riiklike või regionaalsete teadusuuringute ja innovatsioonisüsteemide tunnustele ⁽³⁾ .	— Rakendatud on riiklikku ja/või regionaalset strateegilist teadusuuringute ja innovatsiooni lähenemisviisi ja/või regionaalne innovatsioonistrateegia arukaks spetsialiseerumiseks, mis: — rajaneb SWOT-analüüsil, et suunata vahendeid piiratud hulgale teadusuuringute ja innovatsioonipriortetidele ning mille puhul arvestatakse võimaluse korral varasemate kogemuste hinnanguid; — esitab meetmeid, millega stimuleeritakse erainvesteeringuid teadusuuringutesse ja tehnoloogiaarendusse; — sisaldab kontrolli- ja järelevalvesüsteemi. — Liikmesriik on võtnud vastu raamistiku, milles esitatakse kättesaadavaks tehtud eelarvelised vahendid teadus- ja arendustegevusele. — Liikmesriik on võtnud vastu mitmeaastase kava ELi prioriteetidega seotud investeeringute eelarvestamiseks ja eelisarendamiseks (Euroopa teadustöö infrastruktuuri strateegiafoorum, ESFRI).
2. Teabe ja kommunikatsioonitehnoloogia kättesaadavuse ja nende kasutamise ning kvaliteedi parandamine (lairibaühendusega seotud eesmärk) (osutatud artikli 9 lõikes 2)	2.1. <i>Digitaalne kasv</i> : otsese digitaalse kasvu peatüki olemasolu riiklikus ja/või regionaalses aruka spetsialiseerumise strateegilise innovatsiooni lähenemisviisi raames <u>innovatsioonistrateegias</u> , et suurendada vajadust taskukohaste kvaliteetsete ja koostalitlusvõimeliste IKTst saadavate avalike ja eraõiguslike teenuste järele ning suurendada vastuvõttu tarbijate, ettevõtjate ja korraldusasutuste hulgas, sealhulgas piiriüleste algatuste raames. 2.2. <i>Järgmise põlvkonna juurdepääsuvõrgud</i> : riiklike või piirkondlike järgmise põlvkonna juurdepääsuvõrkude kavade olemasolu, milles võetakse arvesse regionaalseid meetmeid ELi kiire internetiühenduse eesmärkide saavutamiseks, ⁽⁵⁾ ja millega edendatakse territoriaalset ühtekuuluvust suunates tähelepanu valdkondadele, kus turg ei paku avatud infrastruktuuri taskukohase hinnaga ega piisava kvaliteediga vastavalt ELi konkurents- ja riigiabi-eeskirjadele, ning pakutakse haavatavamatele ühiskonnagruppidele kättesaadavaid teenuseid.	— Rakendatud on digitaalse majanduskasvu peatükk riiklikus ja/või regionaalses aruka spetsialiseerumise strateegilise innovatsiooni lähenemisviisi raames <u>innovatsioonistrateegias</u>, mis sisaldab järgmist: — meetmete eelarvestamine ja eelisarendamine SWOT-analüüsi kaudu, mis tehakse kooskõlas Euroopa digitaalse tegevuskava tulemustabeliga ⁽⁴⁾; — teostatud peaks olema info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) toodete ning teenuste nõudluse ja pakkumise tasakaalustamise analüüs; — mõõdetavad eesmärgid sekkumiste tulemustele digitaalpädevuse, oskuste, e-kaasatuse, e-kättesaadavuse ja e-tervise valdkonnas, mis on kooskõlas olemasolevate riiklike või piirkondlike valdkonnastrateegiatega; — hinnang vajadusele tugevdada IKT-suutlikkuse suurendamist. — Rakendatud on riiklik või piirkondlik riiklike järgmise põlvkonna juurdepääsuvõrgu kava, mis sisaldab järgmist: — infrastruktuuriinvesteeringute kava nõudluse koondamise ning infrastruktuuri ja teenuste kaardistamise teel ning mida ajakohastatakse korrapäraselt; — jätkusuutliku investeerimise mudelid, mis võimendavad konkurentsi ja tagavad juurdepääsu avatud, taskukohasele, kvaliteetsele ja tulevikuks hästi ette valmistatud infrastruktuurile ning teenustele; — meetmed erasektori investeeringute stimuleerimiseks.

Temaatilised eesmärgid	Eeltingimused	Täitmise kriteeriumid
3. Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete konkurentsivõime suurendamine (osutatud artikli 9 lõikes 3)	3.1. Teostatud on konkreetseid meetmeid, et tulemuslikult rakendada Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act” (SBA) ja selle 23. veebruari 2011. aasta läbivaatamisakt ⁽⁶⁾ , sealhulgas põhimõte „Kõigepealt mõtle väikestele”.	— Konkreetseid meetmeid sisaldavad järgmist: — järelevalvemehhanism, mis tagab SBA rakendamise, sealhulgas organ, mis vastutab VKEsid puudutavate küsimuste koordineerimise eest eri haldustasanditel (VKEde saadik); — meetmed, mis vähendavad ettevõtete käivitamise aja kolme tööpäevani ja kulu 100 euronii; — meetmed, mis vähendavad aega, mida on vaja lubade saamiseks, et ettevõtte võiks konkreetse tegevusalaga tegelema hakata, kolme kuuni; — mehhanism VKEdele avalduva õigusaktide mõju süstemaatiliseks hindamiseks, kasutades VKE testi, võttes samal ajal vajaduse korral arvesse ettevõtete suuruste erinevusi.
	3.2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL (hilinenud maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul) ⁽⁷⁾ ülevõtmine siseriiklikku õigusesse	— Direktiivi ülevõtmine kooskõlas direktiivi artikliga 12 (16. märtsiks 2013).
6. Keskkonnakaitse ja ressursside säästliku kasutamise edendamine (osutatud artikli 9 lõikes 6)	6.1. Veesektor: a) veehinnapoliitika olemasolu, mis tagab kasutajatele piisavad stiimulid veeresursside tõhusaks kasutamiseks, ning b) eri veekasutusviiside piisav panus veeteenuste kulude katmisse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika tegevusraamistik) ⁽⁸⁾ artikliga 9	— Liikmesriik on taganud eri veekasutusviiside osaluse veevarustusteenuste kulude kandmisel sektorite kaupa kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 9, <u>tagades, et kõigil on sellele ühisele varale võrdne juurdepääs ja et kõik saavad seda kasutada;</u> — vesikonna majandamise kava vastuvõtmine valglapiirkonnale, kus investeeringuid toimuvad, kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik)⁽⁹⁾ artikliga 13.
	6.2. Jäätmesektor: Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid, ⁽¹⁰⁾ rakendamine, iseäranis jäätmekavade väljatöötamine kooskõlas direktiiviga ja järgides jäätmehierarhiat.	— Liikmesriik on teatanud komisjonile edusammudest direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 eesmärkide suunas, läbikukkumise põhjustest ning kavatatavatest meetmetest eesmärkide saavutamisel; — liikmesriik on taganud, et tema pädevad ametiasutused kehtestavad kooskõlas 2008/98/EÜ artiklitega 1, 4, 13 ja 16 ühe või mitu jäätmekava, nagu seda nõutakse direktiivi artiklis 28; — hiljemalt 12. detsembriks 2013 on liikmesriik kehtestanud kooskõlas direktiivi 2008/98/EÜ artiklitega 1 ja 4 jäätmetekke vältimise kavad, nagu seda nõutakse direktiivi artiklis 29; — liikmesriik on rakendanud taaskasutuse ja ringlussevõttuga seotud 2020. aasta eesmärgi saavutamiseks vajalikke meetmeid kooskõlas direktiivi 2000/98/EÜ artikliga 11.

Temaatilised eesmärgid	Eeltingimused	Täitmise kriteeriumid
7. Säästva transpordi ja tähtsate võrguinfrastruktuuride kitsaskohtade kõrvaldamise edendamine (osutatud artikli 9 lõikes 7)	7.1. Maantee: üldise riikliku transpordikava olemasolu, mis sisaldab TEN-T põhivõrku, üldisse võrku (TEN-T põhivõrku mittepuudutavate investeeringute) ja lisäühenduvusse (sealhulgas regionaalse ja kohaliku tasandi ühistransporti) tehtavate investeeringute asjakohaste eelisarendamiste ette nägemine.	Rakendatud on üldine transpordikava, mis sisaldab järgmist: — TEN-T põhivõrku, üldisse võrku ja lisäühenduvusesse tehtavate investeeringute eelisarendamine; eelisarendamisel tuleks arvestada investeeringute panust liikuvusse, säästvusse ja ühtse Euroopa transpordi piirkonna edendamisse; — realistlik kavandatud projektide esitamise süsteem (sealhulgas ajakava, eelarveraamistik); — keskkonnamõju strateegiline hindamine, mis täidab transpordikavale esitatavaid õiguslikke nõudeid; — meetmed, millega tugevdada vahendusasutuste ja toetusesaajate suutlikkust teostada projektide esitamise süsteemi.
	7.2. Raudtee: Siseriiklikus kõikehõlmavas transpordikavas raudtee arengule pühendatud eripeatüki olemasolu, mis sisaldab TEN-T põhivõrku, üldisse võrku (TEN-T põhivõrku mittepuudutavate investeeringute) ja raudteesüsteemi lisäühenduvusse tehtavate investeeringute asjakohaste eelisarendamiste vastavalt nende osale liikuvuses, jätkusuutlikkuses, riiklikus ja üleeuroopalises võrgus. Investeeringud hõlmavad liikuvat vara ning koostalitlusvõimet ja suutlikkuse tõhustamist.	Üldises transpordikavas on rakendatud raudtee arengut käsitlev peatükk, mis sisaldab järgmist: — realistlikku kavandatud projektide esitamise süsteemi (sealhulgas ajakava, eelarveraamistikku); — keskkonnamõju strateegiline hindamine, mis täidab transpordikavale esitatavaid õiguslikke nõudeid; — meetmed, millega tugevdada vahendusasutuste ja toetusesaajate suutlikkust teostada projektide esitamise süsteemi.
8. Tööhõive edendamine ja tööjõu liikuvuse toetamine (Tööhõive eesmärk) (osutatud artikli 9 lõikes 8)	8.1. Töötajate ja tööturul eemal viibivate isikute pääs tööturule, sh kohalikud tööhõivealased algatused ja toetus tööjõu liikuvusele: aktiivset tööturupoliitikat arendatakse ja teostatakse kooskõlas tööhõivesuunistega ning liikmesriikide ja liidu majanduspoliitiliste üldsuunistega, ⁽¹⁾ võttes arvesse töökohtade loomist võimaldavaid tingimusi;	Tööturuasutused suudavad korraldada ja tegelikult korraldavad: — isiklikele vajadustele kohandatud teenuseid ja varase etapi preventiivseid tööturumeetmeid, mis on avatud kõikidele töötajatele ega piirdu töötutega; — prognoosimist ja nõustamist seoses pikaajalise tööhõivega, mida tekitavad struktuursed muutused tööturul, nagu üleminek vähese CO₂-heitega majandusele; — läbipaistvat ja süstemaatilist teavet uute töökohtade kohta. — Tööturuasutused on loonud võrke tööandjate ja õppeasutustega.
	8.2. Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemine, ettevõtlus ja ettevõtete asutamine: Tervikliku ja kõikehõlmava strateegia olemasolu ettevõtete starditoetuseks kooskõlas Euroopa väikeettevõtlusalgatusega „Small Business Act” ⁽¹²⁾ ning kooskõlas tööhõivesuunistega ja liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuunistega ⁽¹³⁾ töökohtade loomise eelduste kohta;	Rakendatud on terviklik ja kõikehõlmav strateegia, mis sisaldab: — meetmeid, mis vähendavad ettevõtete käivitamise aja kolme tööpäevani ja kulu 100 euroni; — meetmed, mis vähendavad aega, mida on vaja lubade saamiseks, et ettevõtte võiks konkreetse tegevusalaga tegelema hakata, kolme kuuni; — meetmeid, mis ühendavad sobivaid ettevõtluse arendamise ja finantsteenuseid (juurdepääs kapitalile), sealhulgas teavitustegevusi ebasoodsamas olukorras olevatele rühmadele ja piirkondadele.

Temaatilised eesmärgid	Eeltingimused	Täitmise kriteeriumid
	8.3. Tööturuasutuste ajakohastamine ja tugevdamine, sealhulgas meetmed, mille eesmärk on soodustada riikidevahelist tööjõu liikuvust ⁽¹⁴⁾: — tööturuasutusi ajakohastatakse ja tugevdatakse kooskõlas tööhõivesuunistega; — tööturuasutuste reformidele eelneb selge strateegia ja eelhindamine, mis hõlmab ka soolist mõõdet	— Meetmed tööturuasutuste reformimiseks, mille eesmärk on tagada neile suutlikkus korraldada ⁽¹⁵⁾: — isiklikele vajadustele kohandatud teenuseid ja varase etapi preventiivseid tööturumeetmeid, mis on avatud kõikidele tööotsijatele ega piirdu töötutega; — prognoosimist ja nõustamist seoses pikaajalise tööhõivega, mida tekitavad struktuursed muutused tööturul, nagu üleminek vähese CO₂-heitega majandusele; — läbipaistvat ja süstemaatilist teavet uute töökohtade kohta, mis on kättesaadav ELi tasandil. — Tööturuasutuste reform hõlmab tööandjate ja õppeasutuste võrkude loomist.
	8.4. Täisväärtusliku eluperioodi pikendamine: Täisväärtusliku eluperioodi pikendamise poliitikat kujundatakse ja korraldatakse kooskõlas tööhõivesuunistega ⁽¹⁶⁾	— Meetmed täisväärtusliku eluperioodi pikendamise probleemide lahendamiseks ⁽¹⁷⁾: — Täisväärtusliku eluperioodi pikendamise poliitika kujundamisse ja rakendamisse on kaasatud tööturu osapooled; — Liikmesriigis on rakendatud meetmed ennetähtaegse vanaduspensioni vähendamiseks.
	8.5. Töötajate, ettevõtete ja ettevõtjate kohanemine muutustega: Poliitika olemasolu, mille eesmärk on soodustada muutuste ning ümberstruktureerimise prognoosimist ja head juhtimist kõikidel asjaomastel tasanditel (riiklik, piirkondlik, kohalik ja valdkondlik) ⁽¹⁸⁾.	— Rakendatud on tõhusad vahendid tööturu osapoolte ja avaliku sektori asutuste toetamiseks ennetavate lähenemisviiside arendamisel muutustele ning ümberstruktureerimisele.
9. Investeerimine oskustesse, haridusse ja elukestvasse õppesse (haridusega seotud eesmärk) (osutatud artikli 9 lõikes 10)	9.1. Koolist väljalangenute arv: Tervikliku strateegia olemasolu kooli poolelijätmise vähendamiseks kooskõlas nõukogu 28. juuni 2011. aasta soovitusga kooli poolelijätmise vähendamise poliitika kohta ⁽¹⁹⁾.	— Riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil on rakendatud kooli poolelijätmist puudutavate andmete ja teabe kogumine ning analüüsimine, mis: — tagab piisava tõenditebaasi sihtpoliitika arendamiseks; — on süstemaatiliselt kasutusel arengu jälgimiseks asjaomasel tasandil. — Rakendatud on kooli poolelijätmise vähendamise strateegia, mis: — rajaneb tõenditel; — on terviklik (nt hõlmates kõiki haridusvaldkondi, sh varajast lapsepõlve) ja käsitleb piisavalt Näeb võimalusel ette asjakohased kooli poolelijätmise ennetamise-, sekkumis- ja kompensatsioonimeetmeid; — kirjeldab eesmärgi, mis on kooskõlas nõukogu soovitusel kooli poolelijätmise vähendamise poliitika kohta; — on valdkonnaülene ja hõlmab ning koordineerib kõiki poliitikavaldkondi ja sidusrühmi, mis on olulised kooli poolelijätmise lahendamiseks.

Temaatilised eesmärgid	Eeltingimused	Täitmise kriteeriumid
	9.2. <i>Kõrgharidus:</i> Riiklike või piirkondlike strateegiate <u>strateegiliste lähenemisviiside</u> olemasolu kolmanda taseme hariduse omandamise, kvaliteedi ja tõhususe suurendamiseks kooskõlas komisjoni 10. mai 2006. aasta teatisega „Ülikoolide uuendamiskava täitmine: Haridus, teadus ja innovatsioon“ ⁽²⁰⁾.	— Rakendatud on kolmanda taseme hariduse riiklik või <u>piirkondlik strateegiline lähenemisviis</u> strateegia, mis sisaldab <u>vähemalt kahte järgmist põhimeedet</u>: — meetmeid osalemise ja omandamise suurendamiseks, mis: — täiustavad sisseastujatele pakutavat nõustamist; — suurendavad kõrghariduse omandamist madala sissetulekuga ja muudes alaesindatud rühmades; — tõstavad kõrghariduse omandamist täiskasvanud õppijate seas; — (vajaduse korral) vähendavad kooli poolelijättnute arvu/suurendavad kooli lõpetanute arvu; — meetmeid kvaliteedi tõstmiseks, mis: — soodustavad uuenduslikku infosisu ja programmikavandit; — soodustavad õpetamise kvaliteedi kõrget taset; — meetmeid tööalase konkurentsivõime ja ettevõtlikkuse suurendamiseks, mis: — soodustavad mitmeid valdkondi hõlmavate oskuste, sealhulgas ettevõtlikkuse arenemist kõikides kõrghariduskavades; — vähendavad soolisi erinevusi haridus- ja kutseharidusvalikutes ning ergutavad õppijaid minema tööle valdkondadesse, kus nad on alaesindatud, et vähendada soolist vahetegemist tööturul; — tagavad teadliku õpetamise, milles kasutatakse teadustegevusest ning äritavade arengust pärit teadmust.
	9.3. <i>Elukestev õpe:</i> Riikliku ja/või piirkondliku elukestva õppe poliitikaraamistiku olemasolu kooskõlas ELi tasandi strateegiliste suunistega ⁽²¹⁾.	— Rakendatud on riiklik ja/või piirkondlik elukestva õppe poliitikaraamistik, mis sisaldab: — meetmeid, millega toetatakse elukestva õppe rakendamist ja kutseoskuste täiendamist ning <u>mille raames on võimalik kavandada</u> sidusrühmade, sealhulgas tööturu osapoolte ning kodanikuühenduste, osalemise ja partnerluse tagamist; — meetmeid, millega tagatakse oskuste tulemuslik arendamine täiskasvanutele, tööturule naasvatele naistele, madala kvalifikatsiooniga ja vanematele töötajatele ning teistele ebasoodsas olukorras rühmadele; — meetmeid, millega laiendatakse juurdepääsu elukestvale õppele, sealhulgas tulemusliku rakendamise ja läbipaistvuse tagamise vahendeid (Euroopa kvalifikatsiooniraamistik, riiklik kvalifikatsiooniraamistik, Euroopa kutsehariduse ja -koolituse ainepunktide süsteem, Euroopa kvaliteeditagamise kutsehariduse ja koolituse valdkonnas) ning elukestva õppe teenuste (haridus ja koolitus, nõustamine, kehtivus) arendamist ja integreerimist; — meetmeid, millega parandatakse hariduse ja koolituse olulisust ning kohandatakse seda väljaselgitatud sihtrühmade vajadustele.

Temaatilised eesmärgid	Eeltingimused	Täitmise kriteeriumid
10. Sotsiaalse kaasatuse edendamine ja vaesuse vastu võitlemine (vaesuse vähendamise eesmärk) (osutatud artikli 9 lõikes 9)	10.1. Aktiivne kaasamine <i>Marginaliseerunud kogukondade (nt romad) lõimimine:</i> — Vaesuse vähendamise riikliku strateegia või strateegilise lähenemisviisi olemasolu ja rakendamine kooskõlas komisjoni 3. oktoobri 2008. aasta soovitusel tööturul tõrjutud inimeste aktiivse kaasamise kohta ⁽²²⁾ ning tööhõivesuunistega. — Rakendatud on riiklik romade kaasamise strateegia kooskõlas romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiatega ELi raamistikuga ⁽²³⁾ — Asjaomastele sidusrühmade toetamine juurdepääsul fondidele.	— Rakendatud on vaesuse vähendamise riiklik strateegia, mis: — rajaneb tõenditel. See nõuab süsteemi andmete ja teabe kogumiseks ning analüüsimiseks, mis tagab piisavad tõendid vaesuse vähendamise poliitika arendamiseks. Süsteemi kasutatakse süstemaatilisel arengu jälgimiseks; — on kooskõlas riikliku vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vähendamise eesmärgiga (nagu see on määratletud riiklikus reformiprogrammis), mis sisaldab tööhõivevõimalusi ebasoodsas olukorras olevatele ühiskonnagruppidele; — sisaldab marginaliseerunud ja ebasoodsas olukorras rühmade, sealhulgas romade territoriaalse koondumise kaardistust piirkondlikust tasemelt / NUTS 3. tasandil; — näitab, et tööturu osapooled ja asjaomased sidusrühmad on kaasatud aktiivse kaasamise kavandamisse; — sisaldab meetmeid üleminekuks hooldusasutustes pakutavalt hooldusteenustelt kogukonnapõhisele hoolekandestruktuurile; — osutab selgesti eraldatuse ennetamise ja sellega võitlemise meetmetele kõikides valdkondades. — Rakendatud on riiklik romade kaasamise strateegia, mis: — seab saavutatavad riiklikud romade integratsiooni eesmärgid, et vähendada vahet elanikkonna põhi-osaga. Need eesmärgid peaksid hõlmama vähemalt ühte neljast ELi romade integratsiooni eesmärgi, mis on seotud juurdepääsuga haridusele, tööhõivele, tervishoiule ja eluasemele; — on kooskõlas riikliku reformiprogrammiga; — määrab vajaduse korral kindlaks ebasoodsas olukorras mikropiirkonnad või eraldatud naabruskonnad, kus kogukonnad on kõige enam puudust kannatavad; selleks kasutatakse juba olemasolevaid sotsiaal-majanduslikke ja territoriaalseid näitajaid (s.o väga madal haridustase, pikaajaline töötus jne); — eraldab riigieelarvest piisavalt vahendeid, mida vajaduse korral täiendatakse rahvusvahelistest või ELi allikatest; — sisaldab rangeid järelevalvemeetodeid, et hinnata romade integreerimise meetmete mõju ja vaadata üle strateegia kohandamise mehhanism; — seda koostatakse, rakendatakse ja kontrollitakse tihedas koostöös ja pidevas dialoogis roma kodanikuühiskonna ning piirkondlike ja kohalike ametiasutustega; — sisaldab riikliku romade integratsioonistrateegia riiklikku kontaktpunkti, millel on õigus koordineerida strateegia kujundamist ja rakendamist. — Asjaomaseid sidusrühmi toetatakse projektitaotluste esitamisel ja valitud projektide rakendamisel ning juhtimisel.

(¹⁴) Kui on rakendatud asjaomast riiki käsitlev nõukogu soovitus, mis on seotud otse käesoleva tingimuslikkuse sättega, siis selle täitmise hindamisel võetakse arvesse hinnangut asjaomast riiki käsitleva nõukogu soovitusel tehtud edusammudele.

(¹⁵) Kõikide siin sisalduvate elementide tähtsajad võivad jääda programmi rakendusperioodi sisse.

(¹⁶) Kui on rakendatud asjaomast riiki käsitlev nõukogu soovitus, mis on seotud otse käesoleva tingimuslikkuse sättega, siis selle täitmise hindamisel võetakse arvesse hinnangut asjaomast riiki käsitleva nõukogu soovitusel tehtud edusammudele.

(¹⁷) Kõikide nimetatud jaotises sisalduvate elementide tähtsajad võivad jääda programmi rakendusperioodi sisse.

(¹⁸) Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele – Ühine kohustus tööhõive tagamisel (KOM (2009) 257 (lõplik).

(¹⁹) ELT C 191, 1.7.2011, lk 1.

(²⁰) (KOM (2006) 208 lõplik) (Asendatakse järgmise teatisega septembri lõpuks 2011)

(²¹) Nõukogu järeldused, 12. mai 2009, strateegilise raamistiku kohta üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal („ET 2020“) (2009/C 119/02)

(²²) Komisjoni soovitus, 3. oktoober 2008, tööturul tõrjutud inimeste aktiivse kaasamise kohta (ELT L 307, 18.11.2008, lk 11)

(²³) Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele: Romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiade ELi raamistik aastani 2020. KOM(2011) 173.

(²⁴) Kui on rakendatud asjaomast riiki käsitlev nõukogu soovitus, mis on seotud otse käesoleva tingimuslikkuse sättega, siis selle täitmise hindamisel võetakse arvesse hinnangut asjaomast riiki käsitleva nõukogu soovitusel tehtud edusammudele.

(²⁵) Kõikide selles jaotises sisalduvate elementide rakendamise tähtsajad võivad jõuda lõpule programmi rakendamisperioodi jooksul.

Tingimuslikkus – Eeltingimused

Üldised eeltingimused, punktid 2 ja 5

Valdkond	Eeltingimused	Täitmise kriteeriumid
2. Sooline võrdõiguslikkus	Soolise võrdõiguslikkuse edendamise strateegia ja selle tõhusa rakendamise mehhanismi olemasolu.	— Soolise võrdõiguslikkuse edendamise otse strateegia tõhus rakendamine ja kohaldamine tagatakse järgnevalt: — süsteem andmete ja näitajate kogumiseks ning analüüsimiseks, mis jagunevad soo alusel ja millega arendatakse tõenditel põhinevat soolise võrdõiguslikkuse poliitikat; — kava ja eelkriteeriumid soolise võrdõiguslikkuse edendamise eesmärkide integreerimiseks võrdõiguslikkuse normatiivide ja suuniste abil; — rakendusmehhanismid, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse organi ja asjaomase asjatundlikkuse kaasamine sekkumismeetmete koostamiseks, järelvalveks ning hindamiseks.
5. Riigiabi	Mehhanismi olemasolu, millega tagatakse ELi avalike hangete õiguse tõhus rakendamine ja kohaldamine.	— ELi riigiabiõiguse tõhus rakendamine ja kohaldamine tagatakse järgmiste meetmete kaudu: — institutsiooniline kord ELi riigiabiõiguse rakendamiseks, kohaldamiseks ja järelvalveks; — strateegia fondide rakendamise kaasatud personali koolitamiseks ja teavitamiseks; — meetmed haldussuutlikkuse tugevdamiseks ELi riigiabiõiguse rakendamisel ja kohaldamisel.

Motivatsioon

Esitatud muudatusettepanekute eesmärk on teksti selgemaks muuta, arvestades, et komisjoni ettepanek, eelkõige täitmise kriteeriumide osa tundub liiga infotihe ja üksikasjalik.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
MercedesBRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Euroopa Regionaalarengu Fondi määruse ettepanek”

(2012/C 225/08)

REGIOONIDE KOMITEE

- juhib tähelepanu sellele, et liigne temaatiline suunamine piirab strateegilisi valikuid, ning nõuab suuremat paindlikkust piirkondade konkurentsivõime edasiseks tugevdamiseks;
- kutsub seepärast Euroopa Komisjoni üles muutma liikmesriikide ja piirkondadega peetava dialoogi käigus juhtumipõhiselt paindlikumaks eri investeerimisprioriteetide sisu ja ulatuse;
- tervitab välja pakutud ühiseid näitajaid, ent näeb siiski parendamisvajadust;
- on seisukohal, et ERFi vahendeid peab saama kasutada paindlikult ja ilma teatud tüüpi alasid eelistamata või diskrimineerimata, võttes arvesse kõiki linna-, maa- ning funktsionaalsete piirkondade tüüpe;
- soovib tagada „Horisont 2020” ja struktuurifondide vahel parema seose, nähes mõlemas programmis ette ühendus- ja kokkupuutepunktid;
- rõhutab, et nende linnade nimekiri, kus rakendatakse linnade säästva arengu meetmeid, peaks olema esialgne ja selle võiks välja töötada partnerluses kohalike ja piirkondlike omavalitsustega taotluste esitamise üleskutse alusel. Piirkondadel peab olema võimalik võtta toetusmeetmeid paindlikult vastavalt piirkondlikele ja kohalikele vajadustele;
- tuleb meelde, et ERFi vahendid, mis eraldatakse linnade säästva arengu ja kohaliku üldarengu edendamiseks, peavad olema rakenduskavade väljatöötamise tulemus;
- juhib tähelepanu programmi URBACT tööle ning kutsub komisjoni üles põhjendama kavandatava linnade arenguplatvormi lisaväärtust;
- on valmis tegema Euroopa Komisjoniga koostööd, et tugevdada poliitilist dialoogi linnade arendamise kontseptsioonide ja Euroopa linna- ja maapiirkondade koostöö üle;
- nõuab, et rakenduskavades võetaks ebasoodsates looduslikes või demograafilistes tingimustes piirkondade probleeme rohkem arvesse, kui nähakse ette määruse eelnõu (EL) nr [...] /2012 artikliks 111.

Raportöör	Michael SCHNEIDER (DE/EPP), riigisekretär, Saksi-Anhalti liidumaa esindaja föderaalvalitsuses (DE/EPP)
Viitedokument	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse erisätteid Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgi kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006 COM(2011) 614 final

I. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Üldine hinnang

1. tervitab komisjoni ettepanekut, mis on hea alus, et täiendavalt käsitleda Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) toetuse edaspidist ülesehitust Euroopas;

2. näeb siiski vajadust muudatusteks, et võtta arvesse eeskätt Euroopa Liidu kohalike ja piirkondlike omavalitsuste huve;

3. juhib siinkohal tähelepanu Regioonide Komitee arvamusele üldmääruse kohta, ⁽¹⁾ samuti varasematele arvamustele ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat ⁽²⁾.

Üldsätted (artiklid 1–5)

4. rõhutab artiklis 2 esitatud **ERFi ülesannete** kirjeldust, mille kohaselt on fondi eesmärk tugevdada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust, korvates piirkondlike ebavõrdsusi, ning märgib, et ERFi toetuse edasine ülesehitus peab olema ka tulevikus suunatud sellele eesmärgile. Komitee juhib siiski tähelepanu sellele, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 174 koos artikliga 176 kuulub ERFi ülesannete hulka ka piirkondade arengutaseme ühtlustamine ning mahajäämuse vähendamine kõige ebasoodsamates piirkondades. Asjaomaste regioonide puhul pööratakse erilist tähelepanu maapiirkondadele, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondadele ja regioonidele, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, näiteks väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimatele piirkondadele, saartele, piiriülestele ja mäestikualadele;

5. rõhutab ka, et Euroopa Regionaalarengu Fondi toetuse prioriteetid peaksid olema suunatud fondi ülesandele tugevdada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust, võttes asjakohaselt arvesse ELi toimimise lepingu artiklis 349 sätestatud äärepoolseimate piirkondade erilist ja ainulaadset olukorda;

6. on seisukohal, et artiklis 3 määratletud **ERFi toetuste kohaldamisalad** on sobivad majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks, piirkondlike tasakaalustamatuste ühtlustamiseks ja samal ajal strateegia „Euroopa 2020”

eesmärkide täitmiseks. Ent komitee juhib tähelepanu sellele, et ka rohkemarenenud piirkondades võib sisemistest arenguerinevustest tulenevalt olla vajalik investeerida infrastruktuuridesse, mille kaudu osutatakse kodanikele energia-, keskkonna-, transpordi- ja IKT-alaseid põhiteenuseid;

7. nõuab seepärast – sõltumata Euroopa Ühendamise Rahastust – infrastruktuuride toetamise välistamise tingimuste selgemaks ja paindlikumaks muutmist dialoogis liikmesriikide ja piirkondadega. Seetõttu on oluline võtta arvesse iga piirkonna tootmisstruktuure;

8. tervitab asjaolu, et investeerimisprioriteetide hulka (ERFi määruse eelnõu artikkel 5) on arvatud VKEde konkurentsivõime, pidades silmas, et see teema on eriti oluline kriisiaegadel, kui VKD puutuvad kokku eriti suurte raskustega juurdepääsul rahastamisele ja investeeringutele, samas kui nende roll tööhõive ja innovatsiooni aspektist on ühtekuuluvuse ja taastumise jaoks absoluutselt hädavajalik. Teiselt poolt rõhutab komitee, et investeerimistoetused suurettevõtetele peavad ka tulevikus alles jääma. Nendel ettevõtetel on suur struktuurpoliitiline roll, nt partneritena tööstusklastrite arendamisel, et saavutada juhtalga-tuse „Üleilmastumise ajastu uus tööstuspoliitika” eesmärgid ja samuti VKEde tellijatena;

9. on seisukohal, et põhimõtteliselt on vaja selgitada artiklis 3 esitatud toetuste kohaldamisala seost artiklis 5 toodud investeerimisprioriteetidega ning palub seepärast nimetatud aspekti täpsustada;

10. on seisukohal, et avaliku sektori piiratud eelarvevahendeid arvestades võivad tulevikus muutuda olulisemaks erasektori algatused ja seetõttu peaks ERFi toetuste kohaldamisala võimaldama riiklike ja erasektori teadus- ja innovatsiooniasutuste toetamist. Komitee rõhutab, et oluline on ELi tasandil järjepidevalt toetada eraettevõtete, ülikoolide ja teaduskeskuste ühiseid teadusuuringuid;

11. on seisukohal, et artikli 3 lõike 1 punkti (d) alapunktis iv) ettenähtud koostöövõrkude loomine, koostöö ja kogemuste vahetus piirkondade, linnade ja asjaomaste sotsiaalses, majanduslikus ja keskkonnavaldkonnas tegutsejate vahel nõuab ka teaduse ja teadusuuringute valdkonnas tegutsejate kaasamist, ning et on vaja sellekohast selgitust;

⁽¹⁾ CdR 4/2012.

⁽²⁾ CdR 210/2009 fin

12. toetab põhimõtteliselt vahendite suunamist temaatilistele eesmärkidele. Ent see suunamine peaks toimuma piirkondlike rakenduskavade tasandil. Seepärast ei nõustu komitee sellega, et eri fondidele või investeerimisprioriteetidele kehtestatakse tsentraalselt kvoodid ja vahendite osakaalud. Artiklis 4 ettenähtud **temaatiline suunitlus** peab – subsidiaarsuse põhimõtet järgides – toimuma partnerluses. Partnerlusleping liikmesriigi ja Euroopa Komisjoni vahel peab põhinema liikmesriigi ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahelistel kokkulepetel. Liikmesriikidel ning kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel peab – nende pädevuste raames – olema võimalik kavandamisprotsessis iseseisvalt formuleerida oma territoriaalsed arengustrateegiad ja seada individuaalsed prioriteedid nii strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide kui ka oma konkreetse regionaalpoliitiliste vajaduste osas ning neid põhjendada;

13. seetõttu ei kiida komitee heaks ERFi vahendite piiravat suunamist temaatilistele eesmärkidele „teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja innovatsiooni edendamine”, „VKEde konkurentsivõime tõstmine” ja „vähese CO₂-heitega majandusele ülemineku toetamine kõikides sektorites” eriti neis piirkondades, kus SKP elaniku kohta oli ajavahemikul 2007–2013 madalam kui 75 % 25-liikmelise ELi keskmisest SKPst võrdlusperioodil;

14. juhib tähelepanu sellele, et vahendite suunamine vaid nendele kolmele eesmärgile kärbib ERFi võimalusi toetada ulatuslikult arukat, kaasavat ja püsivat majanduskasvu, samuti fondi suutlikkust vähendada ELis majanduslikke, sotsiaalseid ja territoriaalseid erinevusi. Meeles tuleb pidada, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 176 on ERFi eesmärk aidata korvata põhilisi piirkondlike ebavõrdsusi ELis. Kuigi ERFi on kohane kasutada strateegia „Euroopa 2020” edendamiseks, ei tohi see takistada peamist eesmärki vähendada piirkondlike ebavõrdsusi. Samuti muudab nende kolme eesmärgi ühendamine liikmesriikide ja piirkondade jaoks raskemaks täielikult kinni pidada artikli 7 (Võrdõiguslikkuse edendamine) ja artikli 8 (Säästev areng ja kliimamuutused) nõuetest, kuna piiratud temaatilised eesmärgid ei ole nende teemade käsitlemiseks piisavad. Liigne suunamine piirab ka temaatilisi valikuid, mille suhtes viiakse läbi eelhindamine, ja devalveerib eelhindamise protsessi. Keerukate programmide läbiviimine püsiva ja kaasava piirkondliku majandusarengu toetamiseks nõuab suuremat paindlikkust kohapeal ja on vältimatult vajalik piirkondade konkurentsivõime edasiseks tugevdamiseks;

15. kordab, et ei ole nõus üksikute või koondatud temaatiliste eesmärkide kuludele jäikade kvootide kehtestamisega. Märkimisväärsed piirkondadevahelised potentsiaali ja vajaduste erinevused, mis on olemas isegi eri piirkondade kategooriate sees, ei võimalda temaatilisi eesmäärke diferentseerimata määratleda. Ühtekuuluvuspoliitika lisaväärtus, mis seisneb vastavalt

vajadustele kujundatud piirkondlikes ja territoriaalsetes strateegiates, muudetakse tsentraalselt kehtestatud kulukvootidega olematuks;

16. märgib, et artiklis 5 esitatud **investeerimisprioriteedid**, mida ERFist eri temaatiliste eesmärkide raames toetatakse, hõlmavad fondi olulisi toetusvõimaluste valdkondi. Siiski on arusaamatu, miks ei ole Euroopa Komisjon lisanud investeerimisprioriteetide hulka teatud investeeringuid, nt investeeringud transpordivoogude ümbersuunamisse, mis toetavad selgelt strateegiat „Euroopa 2020”;

17. tervitab vähese CO₂-heitega majandusele ülemineku seadmist investeerimisprioriteediks ja rõhutab selle tähtsust Euroopa tuleviku jaoks. Ent komitee on seisukohal, et komisjoni ettepaneku alusel sellele eesmärgile suunatud ERFi ressursside protsentuaalne osa tuleb sätestada komisjoni, asjaomase liikmesriigi, piirkondade ja kohalike omavalitsuste vahel sõlmitud partnerluslepingus. See võimaldaks kohandada ERFi eraldatud ressursside protsentuaalse osa täpselt asjaomase liikmesriigi ja piirkonna jaoks;

18. leiab, et sellega seoses nõuavad täiendavaid meetmeid eelkõige temaatilise eesmärgi „VKEde konkurentsivõime tõstmine” investeerimisprioriteedid. Arvestades nimetatud eesmärgi olulisust Euroopa majanduskasvu ja tööhõive jaoks ning pidades silmas väga laia valikut edu lubavaid toetusvõimalusi, on just siin vaja investeerimisprioriteete märgatavalt laiendada. Regioonide Komitee arvates tuleks keskele kohale seada tootlik investeerimine, mis koos ettevõtete loomise, laiendamise ja mitmekesistamisega või toodete ja teenuste tootmisprotsesside põhimõttelise ümberkorraldamisega aitab kaasa püsivate töökohtade loomisele ja säilitamisele. Sellised investeeringud ettevõtetesse on eeltingimus vajaliku struktuurimuutuse õnnestumiseks Euroopas ja selleks, et majanduskasvu ja tööhõive eesmäärke oleks üldse võimalik saavutada. ERFi ettevõtete investeeringute toetuse piiramine investeeringutele, mis on seotud ettevõtete loomisega, nagu Euroopa Komisjonil ilmselt kavas on, ei vastaks piirkondade ega Euroopa arenguvajadustele;

19. nõuab lisaks, et majandusega seotud infrastruktuuridesse, turismiinfrastruktuuride väljaehitamisse, erialase koolituse ja täiendõppeinfrastruktuuride väljaehitamisse ja äriinkubaatoritesse tehtavate investeeringute toetamine peaks kõigis piirkondades kuuluma ERFi nende investeerimisprioriteetide hulka, millele on võimalik rakenduskavade väljatöötamisel temaatilise suunitluse raames pöörata erilist tähelepanu;

20. kutsub seepärast Euroopa Komisjoni üles muutma liikmesriikide ja piirkondadega peetava dialoogi käigus juhtumipõhiselt paindlikumaks eri investeerimisprioriteetide sisu ja ulatuse. Sellegipoolest ei tohiks olla üksikuid ERFi prioriteete liikmesriigi kohta, vaid igas tegevuskavas peaks olema võimalik valida asjakohaseid prioriteete;

ERFi majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise toetuse näitajad (artikkel 6)

21. tervitab artiklis 6 välja pakutud **ühiseid näitajaid** ERFi toetuse tulemuste mõõtmiseks majanduskasvu ja tööhõive investeringute eesmärgi raames. Teatud juhtudel on siiski veel vajadus optimeerimise järele. Näiteks on väga raske mõõta teadus- ja arendustegevuse tulemusena turule toodavate uute toodete arvu ning seda saab teha vaid suurte viivitustega. See näitaja sobib üle-euroopalise tulemuslikkuse hindamiseks sama vähe nagu näitaja „veevõrgu lekete hinnanguline vähenemine“;

22. kutsub seepärast komisjoni üles veel kord partnerluses liikmesriikide ja piirkondadega analüüsima ja vajadusel lihtsustama 43 näitajat nende asjakohasuse, selguse ja eelkõige nende kasutatavuse osas. Iga tegevuskava puhul peab olema võimalik valida ainult neid näitajaid, mis sobivad vastavate prioriteetidega. Sellegipoolest ei tohiks haldusasutustelt ja toetuse saajatelt nõuda aruandlust puudulike tulemuste kohta, mille eest nad otseselt ei vastuta;

Territooriumide eripära käsitlemise erisätted (artiklid 7–11)

23. tervitab asjaolu, et ERF toetab muu hulgas ka ulatuslikke säästva linnaarengu meetmeid linnapiirkondade majanduslike, keskkonnavalaste, kliima- ja sotsiaalsete probleemide lahendamiseks. Komitee märgib, et ERF toetab linnamõõdet ulatuslikult juba praegusel toetusperioodil ja toetab ka Euroopa Komisjoni kavatsust tugevdada linnamõõdet järgmisel toetusperioodil;

24. on siiski seisukohal, et ERFi vahendeid peab saama põhimõtteliselt kasutada paindlikult ja ilma teatud tüüpi alasid eelistamata või diskrimineerimata. Komitee on seisukohal, et ERFi vahendite ruumiline suunamine eri tüüpi aladele on ainult piirkondade ülesanne ja nende ainupädevuses, sest vastasel juhul tekib oht, et maa- ja eeslinna- ning funktsionaalsed piirkonnad jäävad ERFi toetustest välja. Otsused ERFi vahendite ruumilise suunamise üle eri tüüpi aladele tuleb langetada partnerluses kohalike ja piirkondlike omavalitsustega elluviidava kavandamisprotsessi raames;

25. soovib tagada „Horisont 2020“ ja struktuurifondide vahel parema seose, nähes mõlemas programmis ette ühendus- ja kokkupuutepunktid. Siiani ei ole ELi teadusuuringute programmi ega struktuurifondide kaudu võimalik toetada integreeritud projekte. Tihedam seos kahe programmi vahel suurendaks sünergiaid ning annaks panuse teadmistebaasi parandamisse kõigis piirkondades. Seepärast tuleks „Horisont 2020“ ja struktuurifondide vastastikust täiendavust kajastada asjakohasel viisil ka rakendusprogrammides ning teadusuuringute, innovatsiooni ja aruka spetsialiseerumise strateegiates;

26. viitab seoses artiklis 7 sätestatud liikmesriikide kohustusega koostada eelnevalt nende linnade nimekiri, kus rakendatakse **linnade säästva arengu** meetmeid, asjaolule, et kõnealune nimekiri peaks olema esialgne. See võiks olla pädevate kohalike ja piirkondlike omavalitsustega toimuva partnerlusarutelu tulemus kõigis liikmesriikides kõigile linnadele avatud taotluste esitamise üleskutse alusel. Linnade säästva arengu võimalus peaks olema avatud kõigile vastava programmi piirkonna linnadele, sh väikestele ja keskmise suurusega linnadele. Piirkondadel peab olema võimalik suunata toetust paindlikult oma rakenduskavade ja finantsraamistiku alusel vastavalt piirkondlikele ja kohalikele vajadustele;

27. tuletab meelde, et ERFi vahendid, mis eraldatakse liikmesriigile linnade säästva arengu ja kohaliku üldarengu edendamiseks, peavad olema rakenduskavade väljatöötamise tulemus. Viitab siiski ka sellele, et iga liikmesriik saab kasutada võimalust, seda määra suurendada, et rakenduskavades oleks võimalik kasutada laia valikut toetusmeetmeid linnade ja kohalike omavalitsuste säästva arengu edendamiseks. See eeldab partnerluse loomist ümbritsevate eeslinna-, maa- ja funktsionaalsete piirkondadega ja vajaduse korral piirkondadeüleste integreeritud strateegilist planeerimist, kui see on vajalik kohalike geograafiliste iseärasuste seisukohalt. Liikmesriigid ja piirkonnad vajavad tingimata paindlikkust, et need meetmed toetusperioodi jooksul vastavalt piirkondlikele ja struktuuripoliitilistele vajadustele ellu viia ja projektid kvaliteedist lähtuvalt välja valida;

28. rõhutab, et haldamise delegerimine linnadele määruse (EL) nr [...] /2012 artiklis 99 määratletud integreeritud territooriumide investeringute vahendi raames peaks olema välja pakutud võimalusena. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid nende institutsioonilist ja tehnilist suutlikkust arvesse võttes olema võimelised ise otsustama, kas ja millises ulatuses nad endale ülesandeid võtavad;

29. juhib seoses artiklis 8 kavandatud **linnade arenguplatvormiga** tähelepanu programmi URBACT senisele tööle, mis on suunatud eeskätt kogemuste vahetusele Euroopa Liidu linnade arendamise kontseptsioonide kohta ning kutsub komisjoni seega üles põhjendama uue platvormi lisaväärtust, et vältida dubleerimist platvormi ja programmi URBACT vahel ning et täpsustada programmi URBACT tulevikku tulevasel programmitööperioodil;

30. on valmis tegema Euroopa Komisjoniga tihedat koostööd ja võtma ühiseid meetmeid (iga-aastased ühised konverentsid), et tugevdada poliitilist dialoogi linnade arendamise kontseptsioonide ja Euroopa linna- ja maapiirkondade koostöö üle, sest Regioonide Komitee peab seda enda jaoks oluliseks ülesandeks;

31. tervitab määruse ettepaneku artiklis 9 kavandatud **uudenduslike meetmete toetamist linnade säästva arengu valdkonnas** kui võimalust toetada uuenduslikke projekte, ilma et kõnealune eritoetus suurendaks halduskoormust, mis on seotud asjaomaste piirkondade üldise rahastamisega. Tervitab ka asjaolu, et mõiste „innovatsioon” ei piirdu siiski ainult tehnoloogiaga, vaid hõlmab ka sotsiaalset innovatsiooni. Lisaks kutsub Regioonide Komitee üles andma piirkondadele võimaluse rakenduskavade raames ise katsetada uuenduslikke lähenemisviise toetustele, sealhulgas aruka spetsialiseerumise valdkonnas;

32. silmas pidades määruse ettepaneku artiklis 10 esitatud väiteid **piirkondade kohta, kus valitsevad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused**, nõuab komitee, et rakenduskavades võetaks demograafilistest muutustest tingitud väljakutseid rohkem arvesse, kui nähakse ette määruse eelnõu (EL) nr [...] /2012 artikli 111 seoses kaasfinantseerimise võimaluste kohandamisega. Rahvastiku selge vähenemise, eeskätt noorte ja kõrge kvalifikatsiooniga inimeste väljarändamise ning rahvastiku vananemise tingimustes on demograafiline areng seotud raskete ja püsivate probleemidega, millele ELi toimimise lepingu artikli 174 kohaselt tuleb ühtekuuluvuspoliitika raames erilist tähelepanu pöörata. Seda tuleb ERFi rakendamise võimaluste juures arvesse võtta. Teemaatiline suundumus ja investeerimisprioriteedid peaksid võimaldama piisavalt ruumi uuenduslike lahendusviiside väljatöötamiseks ja elluviimiseks;

33. toetab artiklis 11 esitatud ettepanekuid **äärepoolseimate piirkondade** kohta ja peab seda heaks aluseks nende piirkondade edasiseks toetamiseks. Komitee leiab, et neile piirkondadele tuleks tagada piisav toetustase ja näha ette suurem paindlikkus teemaatilise suundumuse suhtes;

Lõppsätted (artiklid 12–17)

34. võttes arvesse määruse ettepaneku artiklis 13 kavandatud **delegeerimist**, väljendab komitee põhimõttelist kahtlust delegee-

ritud õigusaktide kasutamise suhtes. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290 võib delegeerimist kohaldada vaid seadusandliku akti teatavate mitteolemuslike osade suhtes ning selgesõnaliselt peavad olema kindlaks määratud volituste delegeerimise eesmärgid, sisu ulatus ja kestus;

Subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse hinnang

35. on seisukohal, et Euroopa Komisjoni määruse eelnõus kitsendatakse liialt ERFi toetuste ulatust ning ei võimaldata liikmesriikidele ega piirkondadele vajalikku regionaal- ja struktuuripoliitilist tegutsemisruumi, et täita territoriaalselt sobivate meetmetega lepingu ja samas strateegia „Euroopa 2020” eesmärgi. Sellega piiratakse võimalusi käivitada ERFi toetusega integreeritud territoriaalseid arengustrateegiaid, milles võetakse arvesse asjaomaseid territoriaalseid tugevaid külgi ning vajadusi ja mis just sel viisil annavad olulise panuse majanduskasvu ja tööhõive suurendamisse;

36. on seisukohal, et käimasolevate läbirääkimiste käigus tuleks veel rohkem järgida subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, et vältida ERFi toetuse tsentraliseerimist, ülereguleerimist ja selgelt bürokraatlikumaks muutmist. See kahjustaks Euroopa ühtekuuluvuspoliitika heakskiitu ja mainet piirkondade kodanike ja ettevõtete hulgas;

37. näeb seega suurt parendamise vajadust ning kutsub Euroopa Komisjoni üles dialoogis nõukogu ja Euroopa Parlamendiga määruse eelnõu vastavalt läbi vaatama;

38. pakub Euroopa Komisjonile, nõukogule ja Euroopa Parlamendile jätkuvalt kohalike ja piirkondlike omavalitsuste eksperditeadmisi selles läbirääkimiste protsessis.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Artikkel 2

Lisada lõige 2

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
...	<u>Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 174 koos artikliga 176 kuulub ERFi ülesannete hulka ka eri piirkondade arengutasemete ühtlustamine ning mahajäämuse vähendamine kõige ebasoodsamates piirkondades. Asjaomaste regioonide puhul tuleb pöörata erilist tähelepanu maapiirkondadele, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondadele ja regioonidele, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, näiteks väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimatele piirkondadele, saartele, piiriülestele ja mäestikualadele.</u>

Motivatsioon

Vt punkt 4.

Viidates aluslepingu teatud artiklile, tuleks tsiteerida asjaomast artiklit tervikuna, mitte vaid selle teatud osi.

Muudatusettepanek 2

Artikkel 3

Muuta lõiget 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
ERF ei toeta investeeringuid infrastruktuuridesse, mis pakuvad rohkemarenenud piirkondade kodanikele keskkonna-, transpordi- ja IKT-alaseid põhiteenuseid.	<u>Sisemiste arenguerinevuste vähendamiseks võib ka rohkemarenenud piirkondades olla vajalik investeerida ERF-i toeta investeeringuid infrastruktuuridesse, mis pakuvad rohkemarenenud piirkondade kodanikele keskkonna-, transpordi- ja IKT-alaseid põhiteenuseid.</u>

Motivatsioon

Vt punkt 6.

Muudatusettepanek 3

Artikkel 3

Muuta lõike 1 punkti (a)

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(a) tootlikku investeerimist, mis aitab kaasa püsivate töökohtade loomisele ja säilitamisele, eelkõige otsese abi kaudu väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse (VKEdesse) investeerimiseks;	(a) tootlikku investeerimist, mis aitab kaasa püsivate töökohtade loomisele ja säilitamisele, eelkõige otsese abi kaudu väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse (VKEdesse) investeerimiseks;

Motivatsioon

Vt punkt 8.

*Tõlkija märkus: muudatusettepanek ei puuduta komisjoni dokumendi eestikeelset versiooni. Muudatusettepaneku esitaja soovib otsese abi rõhutamiseks täiendada punkti sõnaga „eelkõige”.

Muudatusettepanek 4

Artikkel 3

Muuta lõike 1 punkti (c)

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(c) investeeringuid sotsiaal-, tervishoiu- ja hariduse infrastruktuuri;	(c) investeeringuid sotsiaal-, tervishoiu-, <u>kultuuripärandi</u> ja hariduse infrastruktuuri;

Muudatusettepanek 5

Artikkel 3

Muuta lõike 1 punkti (d) alapunkti (i)

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(d) piirkondade sisemise potentsiaali arendamist piirkondliku ja kohaliku arengu ning teadus- ja arendustegevuse toetamise abil. Kõnealused meetmed hõlmavad:	(d) piirkondade sisemise potentsiaali arendamist piirkondliku ja kohaliku arengu ning teadus- ja arendustegevuse toetamise abil. Kõnealused meetmed hõlmavad:
i) püsiinvesteeringuid seadmetesse ja väikesemahulistesse infrastruktuuridesse;	i) püsiinvesteeringuid seadmetesse ja väikesemahulistesse infrastruktuuridesse;

Motivatsioon

Muudatusettepanek on seotud arvamuse punktiga 9. Seadmetesse ja infrastruktuuridesse investeerimiseks EFRist antavate võimalike vahendite piiramine väikesemahuliste projektidega on vastuolus piirkondade eri elualade arendamise vajadustega. Näiteks läheb see vastuollu määruse artikli 5 lõike 1 punktiga a, milles käsitletakse teadus- ja uuendustegevuse infrastruktuuri täiustamist eesmärgiga arendada teadus- ja uuendustegevuse alast kõrget kvaliteeti.

Muudatusettepanek 6

Artikkel 3

Muuta lõike 1 punkti (d)

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
iii) riiklike teadus- ja innovatsiooniasutuste toetamist ning investeerimist tehnoloogiasse ja ettevõtete rakendus-uuringutesse;	iii) <u>riiklike</u> teadus- ja innovatsiooniasutuste toetamist ning investeerimist tehnoloogiasse ja ettevõtete rakendus-uuringutesse, <u>samuti nende teadus- ja innovatsiooniprojektide toetamist, mida teostavad riiklikud teadusasutused koos eraettevõtetega;</u>

Motivatsioon

Vt punkt 10.

Muudatusettepanek 7

Artikkel 3

Muuta lõike 1 punkti (d)

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
iv) koostöövõrkude loomist, koostöö ja kogemuste vahetust piirkondade, linnade ja asjaomaste sotsiaalses, majanduslikus ja keskkonnavaldkonnas tegutsete vahel;	iv) koostöövõrkude loomist, koostöö ja kogemuste vahetust piirkondade, linnade ja asjaomaste sotsiaalses, majanduslikus ja keskkonnavaldkonnas, <u>samuti teaduse ja teadusuuringute valdkonnas</u> tegutsete vahel;

Motivatsioon

Vt punkt 11.

Muudatusettepanek 8

Artikkel 4

Muuta

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Määruse (EL) nr [...] /2012 artiklis 9 sätestatud temaatilised eesmärgid ning käesoleva määruse artiklis 5 sätestatud vastavad investeerimisprioriteedid, mida ERF võib toetada, suunitletakse järgmiselt: (a) rohkemarenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades: i) vähemalt 80 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktides 1, 3 ja 4 sätestatud temaatilistele eesmärkidele; ning ii) vähemalt 20 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktis 4 sätestatud temaatilisele eesmärgile. (b) vähemarenenud piirkondades: i) vähemalt 50 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktides 1, 3 ja 4 sätestatud temaatilisele eesmärgile; ii) vähemalt 6 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktis 4 sätestatud temaatilisele eesmärgile. Erandina punkti a alapunktist i eraldatakse vähemalt 60 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktides 1, 3 ja 4 sätestatud temaatilistele eesmärkidele piirkondades, mille SKP elaniku kohta oli ajavahemikul 2007-2013 alla 75 % EL 25 keskmisest SKPst võrdlusperioodil, kuid mis on kõlblikud üleminekukategooria või rohkemarenenud piirkondade kategooriate kohaselt ajavahemikul 2014-2020 vastavalt määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 82 lõike 2 punktidele b ja c.	Määruse (EL) nr [...] /2012 artiklis 9 sätestatud temaatilised eesmärgid ning käesoleva määruse artiklis 5 sätestatud vastavad investeerimisprioriteedid, mida ERF võib toetada, suunitletakse järgmiselt: a) rohkemarenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades: i) vähemalt 80 % 60 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse põhimõtteliselt määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktides 1, 3 ja 4 sätestatud temaatilistele eesmärkidele; ning ii) vähemalt 20 % 15 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktis 4 sätestatud temaatilisele eesmärgile. (b) vähemarenenud piirkondades <u>ja üleminekupiirkondades:</u> i) vähemalt 50 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktides 1, 3 ja 4 sätestatud temaatilisele eesmärgile; ii) vähemalt 6 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil eraldatakse määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktis 4 sätestatud temaatilisele eesmärgile. Erandina punkti a alapunktist i eraldatakse vähemalt 60 % 50 % ERFi ressursside kogusumma riiklikul tasandil määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 9 punktides 1, 3 ja 4 sätestatud temaatilistele eesmärkidele piirkondades, mille SKP elaniku kohta oli ajavahemikul 2007-2013 alla 75 % EL 25 keskmisest SKPst võrdlusperioodil, kuid mis on kõlblikud üleminekukategooria või rohkemarenenud piirkondade kategooriate kohaselt ajavahemikul 2014-2020 vastavalt määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 82 lõike 2 punktidele b ja c.

Motivatsioon

Vt punktid 12–15.

Muudatusettepanek 9

Artikkel 5

Lisada lõike 4 punkt (c)

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
...	c) <u>tootlike investeeringute toetamine, mis koos ettevõtete loomise, laiendamise ja mitmekesistamisega või toodete ja teenuste tootmisprotsesside põhimõttelise ümberkorraldamisega aitavad kaasa püsivate töökohtade loomisele ja säilitamisele.</u>

Motivatsioon

Vt punkt 18.

Muudatusettepanek 10

Artikkel 5

Muuta lõikeid 3 ja 4

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
5(3) VKEde konkurentsivõime tõstmine:	5(3) <u>eelkõige</u> VKEde konkurentsivõime tõstmine:
...	...
5(4)	<u>(d) majandusliku infrastruktuuri edendamine;</u>
...	5(4)
(b) energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise edendamine VKEdes;	...
...	(b) energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise edendamine <u>eeskätt</u> VKEdes;
	...

Motivatsioon

Artikli 5 lõige 3: regionaalpoliitika raames ettevõtete konkurentsivõime tõstmiseks tehtavate jõupingutuste keskmes on väiksed ja keskmise suurusega ettevõtted. Siiski on suurtel ettevõtetel oluline struktuuripoliitiline roll, nt partneritena tööstusklastrite arendamisel. Kooskõlas juhtalgatusega „Üleilmastumise ajastu uus tööstuspoliitika” peaks säilima võimalus edendada suuri ettevõtteid, ent rõhk peaks endiselt jääma VKEdele.

Artikli 5 lõike 3 punkt (d): majanduslikud infrastruktuuriprojektid on piirkondlikud majanduse edendamise meetmed, mis on vahetult seotud ettevõtete loomise ja arenguga. Tänapäevane infrastruktuur toetab ettevõtete tulemuslikkust ja on oluline tegur asukoha majandusliku atraktiivsuse kujunemisel.

Artikli 5 lõike 4 punkt (b): Euroopa Regionaalarengu Fondi määrus peaks andma realistliku perspektiivi kliima- ja keskkonnameetmete edendamiseks säästva arengu huvides. Algselt ette nähtud VKEdega piirdumine näib olevat liiga kitsas määratlus selle eesmärgi täielikuks saavutamiseks.

Muudatusettepanek 11

Artikkel 6

Muuta lõiget 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Vajaduse korral kasutatakse käesoleva määruse lisas sätestatud ja määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 24 lõikega 3 kooskõlas olevaid ühiseid näitajaid. Ühisnäitajate baasväärtuseks võetakse null ning kumulatiivsed eesmärgid seatakse 2022. aastaks.	Vajaduse korral <u>ja pärast liikmesriikide ja piirkondadega konsulteerimist</u> kasutatakse käesoleva määruse lisas <u>loetletud sätestatud</u> ja määruse (EL) nr [...] /2012 artikli 24 lõikega 3 kooskõlas olevaid ühiseid näitajaid. Ühisnäitajate baasväärtuseks võetakse null ning kumulatiivsed eesmärgid seatakse 2022. aastaks.

Motivatsioon

Vt punktid 21–22.

Nagu on rõhutatud arvamuse punktis 22, on piirkondadel suur tähtsus näitajate määratlemisel. Seepärast leitakse, et muudatusettepanek 11 peaks sisaldama viidet piirkondadele.

Muudatusettepanek 12

Artikkel 7

Muuta lõiget 2

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Iga liikmesriik koostab oma partnerluslepingus nende linnade nimekirja, kus linnade säästva arengu jaoks rakendatakse integreeritud meetmeid ning kehtestab soovitusliku aastase eraldise nende meetmete rakendamiseks riiklikul tasandil.	Iga liikmesriik koostab oma partnerluslepingus nende linnade <u>esialgse</u> nimekirja, kus linnade säästva arengu jaoks rakendatakse integreeritud meetmeid ning kehtestab soovitusliku aastase eraldise nende meetmete rakendamiseks riiklikul tasandil.
Vähemalt 5 % ERFi riiklikul tasandil eraldatud ressurssidest eraldatakse linnade säästva arengu integreeritud meetmete jaoks, mille haldamine on delegeeritud linnadele integreeritud territoriaalsete investeeringute kaudu, millele on viidatud määruse (EL) nr [...] /2012 artiklis 99.	<u>Nimekiri koostatakse sellise taotluste esitamise üleskutse tulemusena, mis on avatud kõigi liikmesriikide kõigile linnadele ning milles hinnatakse integreeritud linnastrateegiate kvaliteeti.</u> <u>Vähemalt 5 % ERFi riiklikul tasandil eraldatud ressurssidest eraldatakse linnade säästvaks arenguks. Neid ressursse on võimalik hallata ka integreeritud territoriaalsete investeeringute kaudu, millele on viidatud määruse (EL) nr [...] /2012 artiklis 99 [üldmäärus].</u> <u>Vähemalt 5 % ERFi riiklikul tasandil eraldatud ressurssidest eraldatakse linnade säästva arengu integreeritud meetmete jaoks, mille haldamine on delegeeritud linnadele integreeritud territoriaalsete investeeringute kaudu, millele on viidatud määruse (EL) nr [...] /2012 artiklis 99.</u>

Motivatsioon

Vt punktid 26–28.

Muudatusettepanek tugineb komisjoni ettepanekule, mille kohaselt tuleks vähemalt 5 % ERFi riiklikul tasandil eraldatud ressurssidest kasutada linnade säästvaks arenguks, ilma seejuures eelnevalt kindlalt määramata, millist vahendit selleks kasutatakse.

Muudatusettepanek 13

Artikkel 8

Muuta lõikeid 1 ja 2

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Komisjon määrab vastavalt määruse (EL) nr [...] /2012 artiklile 51 kindlaks linnade arenguplatvormi eesmärgiga edendada suutlikkust ja linnadevahelisi koostöövõrgustikke ning linnapoliitika kogemuste vahetamist ELi tasandil valdkondades, mis on seotud ERFi investeerimisprioriteetidega ja linnade säästva arenguga. 2. Komisjon koostab nimekirja platvormis osalevatest linnadest, tuginedes partnerluslepingutes määratud nimekirjadele rakendusaktide abil. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 14 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt. Nimekirjas on maksimaalselt 300 linna ning igast liikmesriigist maksimaalselt 20 linna. Linnad valitakse välja järgmiste kriteeriumide põhjal: a. elanikkond – võttes arvesse riiklike linnasüsteemide eripärasid; b. sellise strateegia olemasolu, mis hõlmab integreeritud meetmeid linnapiirkondade majanduslike, keskkonnanalaste ja sotsiaalsete probleemide lahendamiseks; 3. Platvormiga toetatakse ka suhtlust kõikide nende linnade vahel, mis komisjoni algatusel uuenduslikke meetmeid rakendavad.	1. Komisjon määrab viib vastavalt määruse (EL) nr [...] /2012 artiklile 51 <u>korrapäraselt koostöös Regioonide Komiteega ning territoriaalse koostöö vastavate programmide toel läbi kindlaks</u> linnade arenguplatvormi eesmärgiga edendada suutlikkust ja <u>linnadevahelisi</u> koostöövõrgustikke ning <u>samuti poliitilist dialoogi ja</u> linnapoliitika kogemuste vahetamist ELi tasandil <u>eeskätt</u> valdkondades, mis on seotud ERFi investeerimisprioriteetidega ja linnade säästva arenguga 2. Komisjon koostab nimekirja platvormis osalevatest linnadest, tuginedes partnerluslepingutes määratud nimekirjadele rakendusaktide abil. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 14 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt. <u>Kõnealusesse platvormi kaasatakse ka liikmesriikide poolt partnerluslepingutes määratletud linnad, kus viiakse ellu ulatuslikud linna säästva arengu meetmed.</u> Nimekirjas on maksimaalselt 300 linna ning igast liikmesriigist maksimaalselt 20 linna. Linnad valitakse välja järgmiste kriteeriumide põhjal: a. elanikkond – võttes arvesse riiklike linnasüsteemide eripärasid; b. sellise strateegia olemasolu, mis hõlmab integreeritud meetmeid linnapiirkondade majanduslike, keskkonnanalaste ja sotsiaalsete probleemide lahendamiseks; 3. Platvormiga toetatakse ka suhtlust kõikide nende linnade vahel, mis komisjoni algatusel uuenduslikke meetmeid rakendavad.

Motivatsioon

Vt punktid 29–30.

Muudatusettepaneku täpsustamine: ei ole põhjust jätta võrgustikud ja kogemuste vahetamine üksnes linnade pärusmaaks. Programmil „Urbact” on jätkuvalt suur tähtsus linnade jaoks, kes platvormi ei kuulu, kuid selle programmi abil võiks panna aluse ka täiendavale koostööle nii platvormi alla kuuluvate kui ka teiste linnade vahel.

Muudatusettepanek 14

Artikkel 9

Muuta

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Uuenduslikud meetmed linnade säästva arengu valdkonnas	Uuenduslikud meetmed linnade säästva arengu valdkonnas
1. Komisjoni algatusel võib ERF toetada uuenduslikke meetmeid linnade säästva arengu valdkonnas 0,2 % ülemmäära piires ERFi kogu aastast eraldisest. Meetmed hõlmavad uuringuid ja pilootprojekte, mille eesmärk on leida või katsetada uusi võimalusi liidu tasandil oluliste linnade säästva arengu valdkonnas.	1. Komisjoni algatusel võib ERF toetada uuenduslikke meetmeid linnade säästva arengu valdkonnas – <u>võttes tingimata arvesse äärelinna- ja funktsionaalsete piirkondade probleeme</u> – 0,2 % ülemmäära piires ERFi kogu aastast eraldisest. Meetmed hõlmavad uuringuid ja pilootprojekte, mille eesmärk on leida või katsetada uusi võimalusi liidu tasandil oluliste linnade säästva arengu valdkonnas, <u>sealhulgas projektid, mis toovad kokku linnade ning maa- ja äärelinnapiirkondade sidusrühmad.</u>

Motivatsioon

Linnade säästev areng on võimalik ainult linnade ning ümbritsevate äärelinna- ja maapiirkondade tugevas partnerluses. On oluline, et elluviidavad uuenduslikud meetmed soodustaksid linna ja maa suhteid ning et äärelinnapiirkondade kohaliku tasandi sidusrühmad võiksid olla nende uuenduslike meetmete täieõiguslikud partnerid.

Muudatusettepanek 15

Artikkel 9

Lisada uus punkt 4

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	1. <u>Lisaks antakse piirkondadele ja kohalikele omavalitsustele võimalus katsetada rakenduskavade raames uenduslike lähenemisviise toetustele.</u>

Motivatsioon

Vt punkt 31.

Arvesse tuleks võtta liikmesriikide erinevaid institutsioonilisi raamistikke. Tuleb märkida, et mõnedes liikmesriikides on ühetasandiline omavalitsussüsteem.

Muudatusettepanek 16

Artikkel 10

Muuta

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
ERFi kaasfinantseeritavate rakenduskavade puhul, mis hõlmavad määruse (EL) nr .../2012 artikli 111 lõikes 4 märgitud raskete ja püsivate ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondi, tuleb pöörata erilist tähelepanu nendele piirkondadele iseloomulike raskuste käsitlemisele.	ERFi kaasfinantseeritavate rakenduskavade puhul, mis hõlmavad määruse (EL) nr .../2012 artikli 111 lõikes 4 ja ELi toimimise lepingu artiklis 174 märgitud raskete ja püsivate ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondi, tuleb pöörata erilist tähelepanu nendele piirkondadele iseloomulike raskuste käsitlemisele.

Motivatsioon

Vt punkt 32.

Muudatusettepanek 17

Artikkel 13

Muuta lõiget 1

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.	Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel. <u>Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290 võib delegeerimist kohaldada vaid seadusandliku akti teatavate mitteolemuslike osade suhtes ning selgesõnaliselt peavad olema kindlaks määratud volituste delegeerimise eesmärgid, sisu ulatus ja kestus.</u>

Motivatsioon

Vt punkt 34.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Määruse ettepanek Euroopa Sotsiaalfondi kohta”

(2012/C 225/09)

REGIOONIDE KOMITEE

- väljendab rahulolu sellega, et Euroopa Sotsiaalfond säilitab struktuurifondi eripära ja jääb ELi ühtekuuluvuspoliitika kindlalt väljakujunenud osaks, selle asemel, et muutuda valdkondlikuks poliitikaks;
- on siiski kahtleval seisukohal, kas see mõõdukas sotsiaalfondi vahendite suurendamine on piisav, et toetada sellele seatud kõrgeid eesmärgi;
- nõuab, et enim puudust kannatavatele inimestele suunatud toiduabile otsitaks viivitamatult asjakohasem õiguslik alus;
- väljendab siiski muret selle pärast, et kui sotsiaalfond vastab täielikult Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidele, siis piiratakse ülesannet, mida sotsiaalfond peab aluslepingus sätestatu järgi ühtekuuluvuspoliitikas täitma (seoses maapiirkondade, tööstuse muutusi läbivate piirkondade, saarte, piiriülestest või mägiapiirkondadega);
- avaldab kahetsust, et ettepanekus ei räägita tööturul turvalisusega ühendatud paindlikkuse (turvaline paindlikkus) edendamise, kuigi see on üks (seitsmes) Euroopa 2020. aasta strateegia koondsuunistest;
- kiidab seda, et vähemalt 20 % kõigist sotsiaalfondi vahenditest igas liikmesriigis eraldatakse temaatilise eesmärgi „sotsiaalse kaasatuse edendamine ning vaesuse vastu võitlemine” saavutamiseks;
- toetab taotletud temaatilist kontsentratsiooni, kuid ei poolda komisjoni valitud meetodit ja menetlust selle eesmärgi saavutamiseks ning sooviks rohkem paindlikkust;
- on pettunud selles, et ei määruse ettepaneku artikli 6 sätetes partnerite kaasamise kohta ega põhjenduste punktis 9 viidata üldse kohalikele omavalitsustele, vaid piirdatakse üksnes sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide mainimisega;
- väljendab imestust selle üle, et komisjoni ettepanekus ei nähta lisaks riikidevahelisele koostööle ette piiriülest ja piirkondadevahelist koostööd;
- on rahul märkusega selle kohta, et strateegia „Euroopa 2020” elluviimiseks tuleb vältimatult „kaasata piirkondlikud ja kohalikud sidusrühmad” ning võimaluse kohta kasutada selle eesmärgi saavutamiseks piirkondlikke pakte, kuid pooldaks selle kasutuse laiendamist teistele fondidele.

Raportöör

Konstantinos SIMITSIS (EL/PES), Kavála linnapea

Viitedokument

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb Euroopa Sotsiaalfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1081/2006”

COM(2011) 607 final – 2011/0268 (COD)

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

A. Üldmärkused

1. väljendab rahulolu sellega, et Euroopa Sotsiaalfond (edaspidi sotsiaalfond), mis on asendamatult vahend tööhõive toetamisel, sotsiaalse kaasatuse edendamisel ja vaesuse vastu võitlemisel, säilitab ka pärast 2013. aastat struktuurifondi eripära ja jääb ELi ühtekuuluvuspoliitika kindlalt väljakujunenud osaks, selle asemel, et muutuda valdkondlikuks poliitikaks;

2. toetab sotsiaalfondi meetmete põhiliste temaatiliste eesmärkide säilitamist, ümberkorraldamist ja laiendamist. Temaatilised eesmärgid jagunevad nelja kategooriasse ja igaüks neist on seotud mitme investeerimisprioriteediga;

3. avaldab erilist heameelt „sotsiaalse kaasatuse edendamise ning vaesuse vastu võitlemise” esile tõstmise üle, millest on saanud sotsiaalfondi meetmete põhiline temaatiline eesmärk, arvestades, et sotsiaalkaitse on nüüd, mil tõsine majanduskriis on tabanud väga paljusid eurooplasi, hädavajalik;

4. avaldab heameelt ettepaneku üle suurendada – olgugi et mõeldukalt – sotsiaalfondi eelarvet, mis küündib 84 miljardi euroni ja moodustab 25 % ühtekuuluvuspoliitika üldelarvest programmitöö perioodil 2014–2020, samas kui praegusel programmitöö perioodil on see eelarve 75 miljardit eurot, mis moodustab 23 % üldelarvest;

5. on siiski kahtleval seisukohal, kas see mõõdukas sotsiaalfondi vahendite suurendamine on piisav, et toetada sellele seatud kõrgeid eesmarke, arvestades et eelarve suureneb tegelikult vähem kui esmapilgul tundub, sest sotsiaalfondi miinimum-eelarve hõlmab 2,5 miljardit toiduabi enim puudust kannatajatele, mis on paigutatud ühisest põllumajanduspoliitikast ümber sotsiaalfondi;

6. väljendab kahtlust, kas toiduabi enim puudust kannatavatele inimestele, mida komitee põhimõtteliselt kindlalt toetab, on hõlmatud ELi toimimise lepingu artiklis 162 loetletud eesmärkidega. Märgeb lisaks sellele, et toiduabi enim puudust kannatavatele inimestele ei ole mainitud Euroopa Sotsiaalfondi määruse põhiosas ega sekkumisvaldkondade all (konkreetselt artiklis 3 sätestatud toetuse kasutusala all). Komitee nõuab seetõttu, et enim puudust kannatavatele inimestele suunatud toiduabile otsitaks viivitamatult asjakohasem õiguslik alus;

7. küsib, kas ühtekuuluvuspoliitikale üldisemalt ja konkreetsemalt sotsiaalfondile eraldatud vahenditele ei peaks seadma

kõrgemaid sihte ajal, mil Euroopat on tabanud tõsine majanduskriis, millel on tohutud sotsiaalsed tagajärjed;

8. avaldab kahetsust, et komisjon ei ole taaskord sõandanud järgida Regioonide Komitee seisukohta selles, et edusammude mõõtmiseks võiks kasutada ka muid kriteeriume kui SKP, mis hõlmaksid majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnanäitajaid;

9. kutsub komisjoni ja teisi kõnealuses valdkonnas pädevaid ELi organeid tegutsema selle nimel, et liikmesriikide kohta saaks kiiremini kasutada kõige värskemaid, 2009.–2011. aasta andmeid ning piirkondade kohta 2008.–2010. aasta andmeid, selle asemel, et kasutada 2007.–2009. aasta ja 2006.–2008. aasta andmeid, et erakordselt ebasoodsat majandusolukorda oleks võimalik täpsemalt kirjeldada ja et sotsiaalfond saaks vastata selle tagajärjel tekkinud suurenenud vajadustele. Õigluse huvides nõuab komitee, et vahendite eraldamise meetod tagaks igal juhul, et piirkondadel, kes on jätkuvalt hõlmatud lähenevate eesmärgiga, oleks tingimata õigus suuremale rahastamisele kui üleminekupiirkondade kategoorial;

10. on vastu igasugusele ideele kehtestada makromajanduslikke tingimusklausleid, eriti sotsiaalfondile, arvestades et nende kohaldamisel karistatakse omavalitsusi ja lõppkokkuvõttes fondist toetusesaajaid, kes määruse ettepaneku artikli 2 lõike 3 järgi on sellised ebasoodsas olukorras olevad inimesed „nagu pikaajalised töötud, puuetega inimesed, siserändajad, rahvusvähemused, marginaliseeritud kogukonnad ja sotsiaalse tõrjutusega kokku puutuvad inimesed”, samuti ettevõtted, sest keskvalitsustel võib riiklike reformikavade elluviimise raames võetud reformimiskohustusel olla võimalikke hilinemisi;

11. on mures, et mõned komisjoni ettepaneku punktid, näiteks temaatilise kontsentratsiooniga seotud punktid, mis vähendavad võimalusi kohandada sotsiaalfondi meetmed vastavalt piirkondade vajadustele ja eripärale, võivad põhjustada probleeme seoses subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete rikkumisega;

12. tuleb meelde, et aluslepingute kohaselt peab komisjon pidama kinni subsidiaarsuse põhimõttest, millele Regioonide Komitee pöörab erilist tähelepanu. Subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitleva protokollis artiklis 2 sätestatakse muu hulgas, et seadusandliku akti vastuvõtmise käigus toimuvatel konsultatsioonidel tuleb alati arvesse võtta „kavandatava meetme piirkondlikku ja kohalikku mõõdet”. Lisaks sätestatakse sama protokollis artiklis 5, et komisjon on kohustatud ettepanekuid asjakohaselt põhjendama. Kuna komisjoni kõnealuses ettepanekus mainitakse vaid tavapärase üldises ja ebamäärases sõnastuses, et sotsiaalfondi meetmed peavad olema tõhusad, siis ei saa öelda, et nimetatud tingimus on täidetud;

13. täheldab, et kavandatud, oma olemuselt kohustuslikud sätted minimaalsete summade ja määrade ning temaatilise kontsentratsiooni ja rahvusvahelise koostöö piiramise kohta tekitavad ohu, et komisjoni roll muutub strateegilisest partnerist ja nõunikust kontrollijaks, kelle ülesanne on ainult kontrollida ja kinnitada, et liikmesriikide ja piirkondade programmid vastavad Euroopa tasandil kindlaks määratud kriteeriumitele, mis võivad olla väga kaugel liikmesriikide ja piirkondade vajadustest;

14. toetab uue kategooria loomist üleminekupiirkondadele, mille SKP on 75–90 % ELi keskmisest, kuid ka seda, et sotsiaalfondist oleks õigus toetust saada kõikidel piirkondadel, sh neil, kes ei ole keskmiste statistiliste andmete järgi arengus maha jäänud, kuid kellel on siiski tihti peale sotsiaalse ühtekuuluvusega probleeme, sest nendes esineb kohati vaesusust ja mahajäämust;

15. leiab, et piirkondade uus liigitamissüsteem ei tohiks mingil juhul viia toetusesumma väga järsu languseni võrreldes käimasoleva programmitöö perioodiga ja kutsub üles võtma kaitsemeetmeid selleks, et 2014.–2020. aastal ei väheneks neile eraldatavad summad alla kahe kolmandiku sellest, mida nad said 2007.–2013. aastal;

16. tervitab algatust seada prioriteediks sotsiaalfondi osaluse määr, kuid nõuab, et kehtestatav määr oleks madalam, et muuta see proportsionaalsemaks ning anda liikmesriikidele ja piirkondadel vajalik paindlikkus kavandamisel, mis peab toimuma kohalikele võimalustele ja probleemidele võimalikult lähedal;

17. toetab seda, et sotsiaalfondi osaluse miinimummäärad piirkondade kategooriate kaupa oleksid soovituslikud, tänu millele oleks võimalik neid igale piirkonnale partnerluslepingu üle peetavate läbirääkimiste käigus kohandada;

18. peab positiivseks, et Euroopa Liit tegutseb jätkuvalt selle nimel, et eri struktuurifondide, eelkõige Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi meetmeid ühtekuuluvuspoliitika ja Euroopa 2020. aasta strateegia raames kooskõlastada ja järjepidevaks muuta, sest see tooks kaasa märkimisväärse koostoime;

19. kiidab ühelt poolt püüdeid toetada sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide kaasamist sotsiaalfondi kavandamisse ja elluviimisse;

20. juhib siiski tähelepanu sellele, et teiselt poolt on komisjonis levinud usaldamatus kohalike ja piirkondlike omavalitsuste suhtes ega kiida seda heaks, kuna kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on ja peavad jätkuvalt olema rakenduskavade kujundamisel ja elluviimisel põhiosalised;

B. Euroopa Sotsiaalfondist antava abi ülesanded ja reguleerimisala

21. toetab juhtpõhimõtet siduda sotsiaalfondi ülesanded ja meetmed Euroopa 2020. aasta aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiaga;

22. väljendab siiski muret selle pärast, et kui sotsiaalfond vastab täielikult Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidele, siis piiratakse ülesannet, mida sotsiaalfond peab aluslepingus sätestatu järgi ühtekuuluvuspoliitikas täitma, ja eelkõige ülesannet toetada võimalikult järjekindlaid ja terviklikke

programme, osutades nõuetekohast tähelepanu territoriaalsele mõõtmele;

23. leiab, et sotsiaalfondi kohandamisel Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidega on tema põhiülesanne ELi toimimise lepingu artiklis 174 viidatud kõige ebasoodsamas olukorras olevate piirkondade (maapiirkonnad, tööstuse muutusi läbitegevad piirkonnad, kõige põhjapoolsemad piirkonnad, väga väikese rahvastikutihedusega piirkonnad, saared, piiriülesed või mägipiirkonnad) mahajäämuse vähendamine. Komitee väljendab taas muret, et sotsiaalfond muutub ühtekuuluvuspoliitika peamisest hoovast vahendiks, mis teenib ainult Euroopa 2020. aasta strateegia huve;

24. taunib lisaks, et ELi toimimise lepingu artiklis 349 mainitud äärepoolseimate piirkondade erilise ja ainulaadse olukorraga ei arvestata piisavalt Euroopa Sotsiaalfondi kohandamisel strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidega;

25. kiidab ja toetab terviklikku ja järjepidevat käsitlust, mille järgi komisjon on otsustanud sotsiaalfondi kohaldamisala struktureerida. Sotsiaalfond peaks pakkuma aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu ühise strateegilise raamistiku fondide üldise määruse artiklis kindlaks määratud üheteistkümnest eesmärgist otsetoetust neljale temaatilisele eesmärgile ja kaudset toetust neljale eesmärgile. Need välja valitud temaatilised eesmärgid jagunevad omakorda 18 investeerimisprioriteediks;

26. rõhutab, et nii aitab sotsiaalfond täita talle aluslepinguga pandud põhiülesannet „parandada töötajate tööhoiuvõimalusi” ja suuta samal ajal vastata erakordselt ebasoodsas majandusolukorras tekkinud sotsiaalsetele vajadustele tänu sotsiaalse kaasatuse edendamisele ning vaesuse vastu võitlemisele, mida on investeerimisprioriteedina edendatud spetsiaalsete temaatiliste eesmärkide raames;

27. avaldab kahetsust, et ettepanekus ei räägita tööturul turvalisusega ühendatud paindlikkuse (turvaline paindlikkus) edendamise, kuigi see on üks (seitsmes) Euroopa 2020. aasta strateegia koondsuunistest;

28. tunneb heameelt sellest, et ajal, mil avaliku sektori investeeringud nendesse valdkondadesse kipuvad vähenema, pakub sotsiaalfond eraldi toetust haridusele, teadusuuringutele ja tehnoloogilisele arengule, ja pooldab sotsiaalfondi avamist investeeringutele ainelisse kapitali, mis oleks seotud sotsiaalfondi eesmärkidega, näiteks hariduse infrastruktuuriga;

29. soovib lisada sotsiaalfondi määrusesse viide ebasoodsate loodusliku või demograafiliste tingimustega piirkondadele, nagu on Euroopa Regionaalarengu Fondi määruse ettepaneku artiklis 10;

30. peab mitmete liikmesriikide, mille haridusstruktuurid nõuavad olulisel määral kohandamist, suuri demograafilisi muutusi silmas pidades vajalikuks pidada asjaomast valdkonda investeerimisprioriteetide kinnitamisel esmatahtsaks. Komitee eeldab, et demograafiliste arengute kontekstis peaksid investeeringud tagama püsivate haridusstruktuuride ja kvalifitseeritud personali säilimise ning olema kooskõlas ka artikli 3 lõike 1 punkti b alapunktiga iii;

31. tunneb erilist heameelt selle üle, et mitmed investeerimis-prioriteetide alla kuuluvad valdkonnad puutuvad otseselt kohalike ja piirkondlike omavalitsuste pädevusse ja aitavad neil seega oma ülesannet täita. Samas on ka hädavajalik, et omavalitsustel oleks asjaomaste rakenduskavade kujundamisel ja elluviimisel otsustav roll;

32. kutsub komisjoni üles selgitama paremini mõningaid investeerimisprioriteete, mis on teistest sisu poolest ebaselgemad, ning rõhutada rohkem ja seada vajaduse korral muid prioriteete, nt propageerida sotsiaalfondi meetmete territoriaalset mõõdet;

C. Järjepidevus ja temaatiline kontsentratsioon

33. toetab liikmesriikidele seatud kohustust tagada, et nende rakenduskavas määratletud strateegia ja tegevus on riiklikes reformikavades seatud ülesannete täitmisel järjepidev. Eesmärk on see, et nad aitaksid saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia põhieesmärgi tööhõive, hariduse ja vaesuse vähendamise valdkonnas, sest kindel makromajanduslik keskkond on ühtekuuluvuspoliitikas optimaalsete tulemuste saavutamisel hädavajalik;

34. märgib taas, et pakutud sõnastus („liikmesriigid tagavad, et rakenduskavades kirjeldatud strateegia ja tegevus on järjepidev ja **keskenduvad** riiklikes reformikavades [...] määratletud küsimustele”, kuigi kehtivas määruses palutakse, et liikmesriigid „**toetaks**” seda) suurendab ohtu, et sotsiaalfond muutub ühtekuuluvuspoliitika peamisest hoovast vahendiks, mis teenib ainult Euroopa 2020. aasta strateegia huve (vt eespool punktid 21–24);

35. kiidab sätet, milles kehtestatakse seoses püüdega rahastamist kontsentreerida nõue, et vähemalt 20 % kõigist sotsiaalfondi vahenditest igas liikmesriigis eraldatakse temaatilise eesmärgi „sotsiaalse kaasatuse edendamine ning vaesuse vastu võitlemine” saavutamiseks;

36. küsib, kas sellele eesmärgile kavandatud 20 % miinimummäär ehk kogu programmitöö perioodi ajal 16,8 miljardit eurot osutub tõhusaks, kui komisjon tunnistab ise ettepanekus, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus on umbes veerand eurooplastest ehk rohkem kui 113 miljonit inimest;

37. toetab taotletud temaatilist kontsentratsiooni, kuid ei poolda komisjoni valitud meetodit ja menetlust selle eesmärgi saavutamiseks sotsiaalfondi määruse ettepaneku artikli 4 lõike 3 sätete alusel. Kui komisjon kohustab liikmesriike koondama iga rakenduskava olemasolevatest assigneeringutest väga suure osa (asjaomaste piirkondade kategooriast sõltuvalt 60–80 %) kuni neljale prioriteedile kõigist 18 võimalikust prioriteedist, siis on see vastuolus subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega, kuna nii ei pruugita suuta täita iga piirkonna enda vajadusi ja prioriteete;

38. pooldaks rahastamise kontsentreerimisel hoopis sellist menetlust, kus igas rakenduskavas olemasolevate summade

kontsentreerimiseks seataks väiksemad määrad kui need, mille komisjon välja pakkus, ja kus neli investeerimisprioriteeti oleks vaid soovituslik arv, mis oleks ELi piirmäär, mida võib rakenduskavade läbirääkimistel kuue prioriteedini tõsta, nii et kontsentratsioon teeniks ja täidaks asjakohaselt ka iga piirkonna vajadusi ja prioriteete;

D. Järelevalve- ja hindamissüsteem

39. toetab põhimõtteliselt programmide ühiste väljundi- ja tulemusnäitajate süsteemi kasutuselevõtmist. Sel viisil antakse hoogu hilinenud katsetele ühtlustada Euroopa tasandil sotsiaalfondi meetmete tulemuste hindamise eeskirju ja aidatakse märkimisväärselt muuta järelevalvemenetlus usaldusväärsemaks, paremaks ja nähtavamaks;

40. on siiski veendunud, et praeguses programmide tulemusnäitajate ühtlustamise varases järgus, mil muu hulgas ei ole komisjoni pakutud ühiseid näitajaid veel katsetatud ja kuna sotsiaalfondist rahastatud meetmete mõju on ka raskem mõõta kui teist tüüpi meetmete mõju, peaksid näitajad olema vaid soovituslikud, mitte kohustuslikud ja eelkõige ei tohiks neid siduda tulemustepõhise tingimuslikkusega;

41. leiab seevastu, et vajadust parandada järelevalvemenetluse usaldusväärsust, kvaliteeti ja nähtavust saab täita, kui keskvalitsusele ja omavalitsustele jäetakse võimalus leppida omavahel kokku iga programmi konkreetsetes sisemistes tulemusnäitajates, mis peaksid põhinema kas osaliselt või täielikult komisjoni kavandatud ühistel väljundi- ja tulemusnäitajatel, kuid nende vastuvõtmisel võimaldataks vajaliku paindlikkust;

E. Partnerite kaasamine

42. on pettunud selles, et ei määruse ettepaneku artikli 6 sätetes partnerite kaasamise kohta ega põhjenduste punktis 9 viidata üldse kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, vaid piirdatakse üksnes sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide mainimisega. See annab tunnistust eespool nimetatud usaldamatusest kohalike ja piirkondlike omavalitsuste suhtes;

43. leiab, et kuna tegemist on partnerlusega, ei ole õige kõrvutada kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi sotsiaal-majanduslike partneritega, kuna oma esindatavate kogukondade üldhuvi esindajatena vastutavad nad vastavalt liikmesriigi institutsioonilisele raamistikule ühtekuuluvuspoliitika projektide koostöömise ja -rahastamise eest;

44. väljendab kahetsust, et kõnealuses sättes ei viidata selgesõnaliselt kõigile partneritele, kes on loetletud struktuurifondide üldsätetes käsitleva määruse ettepaneku artiklis 5 ning see viide tuleks seega lisada. Nimetatud artiklis tunnustatakse just vastupidi pädevaid kohalikke ja piirkondlike omavalitsusi koos sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonidega riigiasutuste eelistatud partneritena ELi struktuurifondide, sh sotsiaalfondi programmide elluviimisel;

45. on rahul sellega, et kõnealuses määruse ettepanekus ärgitatakse sotsiaalpartnereid ja valitsusväliseid organisatsioone osalema, tagades neile sotsiaalfondi vahenditest asjakohase summa tegevuseks, mille eesmärk on arendada oma suutlikkust programmide väljatöötamiseks ja elluviimiseks;

46. on siiski selle poolt, et vastavalt edendataks ka väikeste kohalike omavalitsuste, näiteks väikeste maakogukondade osalemist sotsiaalfondi toetatavates meetmetes ja nendele ligipääsu, võttes sobivaid meetmeid nende suutlikkuse arendamiseks, ent ka toetades sotsiaalfondist kohalike ja piirkondlike omavalitsuste võrgustike moodustamist, et vahetada ELi tasandil kogemusi ühist huvi pakkuvatel teemadel, nagu noorte tööpuudus, elanikkonna vananemine, romade integreerimine jne;

F. Võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise edendamine

47. kiidab heaks sotsiaalfondi määruse ettepanekus sisalduvad sätted meeste ja naiste võrdsuslikkuse ning kõigi inimeste võrdsete võimaluste, samuti puuetega inimeste takistusteta ligipääsu kohta mittediskrimineerimise põhimõtte integreerimise teel tingimusel, et nende sätetega suurendatakse püüdlusi igasuguse diskrimineerimise kaotamise nimel, millele on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 19. Eriti positiivne tõestus selles vallas tehtud edusammudest on see, et kõnealuses tekstis ei piirduta – nagu kehtivas määruuses – liikmesriikide kohustusega tagada, et „rakenduskavades kirjeldatakse, kuidas meeste ja naiste võrdsuslikkust ja võrdseid võimalusi edendatakse”, vaid kohustatakse neid edendama soolist võrdsuslikkust ja võrdseid võimalusi peavoolustamise kaudu;

G. Sotsiaalne innovatsioon ja riikidevaheline koostöö

48. peab positiivseks sotsiaalse innovatsiooni toetamist, kuna komitee on juba teinud olulisi algatusi selles valdkonnas, näiteks sotsiaalse innovatsiooni foorumi korraldamine 2011. aasta mais, ent peab siiski asjakohaseks, et sellega seoses mainitaks eraldi kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi, kellele tuleks anda võimalus osaleda koos liikmesriikidega sotsiaalse innovatsiooni teemade määratlemisel;

49. toetab riikidevahelise koostöö jätkamist ja tugevdamist, et edendada üksteiselt õppimist ja seega suurendada sotsiaalfondi kaudu toetatava poliitika tõhusust;

50. väljendab imestust selle üle, et komisjoni ettepanekus ei nähta lisaks riikidevahelisele koostööle ette piirkondadevahelist koostööd, nagu seda tehakse kehtivas määruuses, eriti kuna pärast ELi algatuse EQUAL (2000-2006) lõppemist on riikidevaheline koostöö nõrgenenud ja teatud riikide vahel koguni peatunud;

51. lükkab üleliigsena tagasi piirava sätte, mille alusel võivad liikmesriigid valida riikidevahelise koostöö teemad üksnes loetelust, mille esitab komisjon ja mida toetab sotsiaalfondi komitee, ning teeb ettepaneku säte välja jätta;

H. Territooriumide eripära käsitlemise erisätted

52. hindab eriti toetust, mis on kavas suunata kogukondlikult juhitavatele kohaliku arengu strateegiatele, territoriaalsetele paktidele ning tööhõive, hariduse ja sotsiaalse kaasamise kohalikele algatustele, aga ka integreeritud territoriaalsetele investeringutele, mis pakuvad olulise võimaluse võtta arvesse piirkondade eripära, ning taotleb nende sätete laiendamist teistele struktuurifondidele ja tegevuspoliitikatele;

53. on rahul märkusega selle kohta, et strateegia „Euroopa 2020” elluviimiseks tuleb vältimatult „kaasata piirkondlikud ja kohalikud sidusrühmad” ning võimaluse kohta kasutada selle eesmärgi saavutamiseks piirkondlikke pakte;

54. tuletab siinkohal meelde komitee varasemaid seisukohavõtte, milles toetatakse piirkondlike paktide kasutamist strateegia „Euroopa 2020” elluviimiseks või ühtekuuluvuspoliitika raames võimalusena, mille abil sõlmida ametlikult partnerluslepinguid partnerlusest allapoole jääval tasandil;

55. kiidab rõõmuga heaks viite vältimatule täiendavusele, mis peab valitsema ERFi ja ESFi meetmete vahel juhul, kui ESFist toetatakse säästva linnaarengu strateegiaid. Paljudel kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel oli sageli raske või koguni võimatu rahastada integreeritud linnaarengu meetmeid ESFi ja ERFi kombineerimise teel, kuna nende suhtes kehtisid äärmiselt erinevad halduseeskirjad, neid juhtisid eri haldusasutused ja nende ajakavad olid kooskõlastamata;

56. taotleb samas meetme laiendamist ka maapiirkondade integreeritud arengu strateegiatele. Nimelt oleks väga kasulik, kui ESFi ja ERFi rahastamist oleks võimalik kombineerida võitluseks äärmise vaesuse probleemiga maapiirkondades, näiteks seoses romade laagritega Kesk- ja Ida-Euroopas;

I. Lihtsustamismeetmed ja uuenduslikud rahastamisvahendid

57. hindab positiivseks komisjoni pakutud lihtsustamismeetmeid ja täpsemalt abikõlblikkuse eeskirjade arvu vähendamist, mille eesmärk on lihtsustada väiksemate abisaajate ja meetmete ligipääsu sotsiaalfondi toetusele; mitterahalise panuse käsitlemist abikõlblike kuludena; üldiste toetuste ulatuslikumat kasutamist; lihtsustatud kuluvalikuid, näiteks kindlasummalsed rahastamised, muutes nende kasutamise kohustuslikuks alla 50 000 euro jäävate väiksemate algatuste puhul. Need meetmed koos ELi finantsmääruse läbivaatamise raames esitatud meetmetega vähendavad kahtlemata toetusesaajate ja haldusasutuste halduskoormust ja on eriti tervitavad mitmete väikeste meetmete puhul tööhõive- ja sotsiaalsektoris, kus investeringud on pigem mittemateriaalsed kui materiaalsed. Praegusel hetkel võib halduskoormus nende meetmete puhul olla niivõrd ebaproportsionaalne, et see kaotab kõik eelised, mis kohalikul ja piirkondlikul omavalitsused sellest saada võiksid, ja võib pärssida nende soovi esitada sotsiaalfondi projektide taotlusi;

58. on sellegipoolest veendunud, et lihtsustamise osas on veel arenguruumi, kui võetakse vastu teisigi meetmeid, nagu need, mida arutati sotsiaalfondi komitee ajutises töörühmas, mis käsitles sotsiaalfondi tulevikku. Muu hulgas tehti ettepanek kohandada kaasrahastamise eeskirju teatud prioriteetsete telgedega, keskendudes eelkõige väiksematele projektidele, või luua tõhusam toetuste maksmise süsteem (kasutada eelrahastamist süstemaatiliselt);

59. toetab sotsiaalfondi projektide toetuseks kavandatud uuenduslikke rahastamisvahendeid (näiteks riskijagamiskavad,

aktsiate ja võlakirjade tagatisfondid, haldusfondid ja laenufondid) ja samuti konkreetset viidet „poliitikavaldkonna põhistelemele”, mille abil soovitakse parandada avaliku ja erasektori asutuste ligipääsu kapitaliturule nii riigi kui ka piirkonna tasandil;

60. palub komisjonil lisada sellesse valikusse käibefondid mikrolaenu andmise jaoks, samuti nn sotsiaalsed projektivõlakirjad innovaatilise vahendina, mida arutati sotsiaalse innovatsiooni foorumil, või nn kodanike projektivõlakirjad, mis pakuti välja komitee arvamuste eelnõudes ELi eelarve läbivaatamise kohta ja uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta pärast 2013. aastat.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Põhjendused (punkt 9)

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(9) Sotsiaalfondi toetatavate meetmete tõhus ja tulemuslik rakendamine tugineb heale valitsemistavale ja kõikide asjaomaste territoriaalsete ja sotsiaalmajanduslike osalejate, eriti sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide vahelisele partnerlusele. Seepärast peaksid liikmesriigid julgustama sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide osalust sotsiaalfondi tegevuse elluviimises.	(9) Sotsiaalfondi toetatavate meetmete tõhus ja tulemuslik rakendamine tugineb heale valitsemistavale ja kõikide asjaomaste territoriaalsete ja sotsiaalmajanduslike osalejate, eriti <u>kohalike ja piirkondlike omavalitsuste</u> , sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide vahelisele partnerlusele. Seepärast peaksid liikmesriigid julgustama sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonide, <u>ent ka kohalike ja piirkondlike omavalitsuste – kellel praegu see võimalus puudub –</u> osalust sotsiaalfondi tegevuse elluviimises.

Motivatsioon

Vt eespool punktides 42 ja 43 esitatud poliitilised soovitused.

Muudatusettepanek 2

Artikkel 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 1 Reguleerimisese Käesolev määrus kehtestab Euroopa Sotsiaalfondi (ESF, edaspidi „sotsiaalfond”) ülesanded, fondist antava abi ulatuse, erisätted ja abikõlblike kulude liigid.	Artikkel 1 Reguleerimisese Käesolev määrus kehtestab Euroopa Sotsiaalfondi (ESF, edaspidi „sotsiaalfond”) ülesanded, fondist antava abi ulatuse, erisätted ja abikõlblike kulude liigid.

Motivatsioon

Sotsiaalfondi eesmärk on algselt sätestatud asutamislepingutes (vt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 162 ja 174-175). Sellest tulenevalt tehakse ettepanek pöörduda tagasi kehtiva määruse (nr 1081/2006) sõnastuse juurde. Määruse ettepaneku sõnastus oleks siis täielikult kooskõlas asutamislepingu omaga, nimelt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 177 kohaselt „määravad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega määruste abil kindlaks struktuurifondide ülesanded, esmatähtsad eesmärgid ja ülesehituse”.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Muudatusettepanek ei puuduta eestikeelset versiooni, kuna mõlemas dokumendis kasutatakse antud kontekstis väljendit „ülesanded” (tõlkija märkus).

Muudatusettepanek 3

Artikkel 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 2	Artikkel 2
Ülesanne	Ülesanne
1. Sotsiaalfond edendab tööhõive ja töökvaliteedi kõrget taset, toetab töötajate geograafilist ja tööalast liikuvust, aitab neil kohaneda muudatustega, julgustab kõrgetasemelist haridust ja koolitust, edendab soolist võrdõiguslikkust, võrdseid võimalusi ja mittediskrimineerimist, suurendab sotsiaalset kaasatust ja võitleb vaesusega, aidates seeläbi kaasa ELi prioriteetide saavutamisele majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse süvendamise vallas. 2. Selleks toetab ta liikmesriike Euroopa 2020. aasta aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia prioriteetide ja peamiste eesmärkide saavutamisel. Sotsiaalfond toetab poliitika ja meetmete kavandamist ja rakendamist, võttes arvesse liikmesriikide majandus- ja tööhõivepoliitika koostsuuniseid ja nõukogu soovitusi riiklike reformikavade kohta. 3. Sotsiaalfond on rahvale kasulik, aidates muu hulgas selliseid ebasoodsas olukorras olevaid inimesi nagu pikaajalised töötud, puuetega inimesed, sisseerandajad, rahvusvähemused, marginaliseeritud kogukonnad ja sotsiaalse tõrjutusega kokkupuutuvad inimesed. Samuti toetab sotsiaalfond ettevõtteid, süsteeme ja struktuure, et aidata neil kohaneda uute ülesannetega ning edendada häid valitsemistavasid ja reformide elluviimist eelkõige tööhõive, hariduse ja sotsiaalpoliitika vallas.	1. Sotsiaalfond edendab tööhõive ja töökvaliteedi kõrget taset, toetab töötajate geograafilist ja tööalast liikuvust, aitab neil kohaneda muudatustega, julgustab kõrgetasemelist haridust ja koolitust, edendab soolist võrdõiguslikkust, võrdseid võimalusi ja mittediskrimineerimist, suurendab sotsiaalset kaasatust ja võitleb vaesusega, aidates seeläbi kaasa ELi prioriteetide saavutamisele majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse süvendamise vallas. 2. Selleks toetab ta liikmesriike Euroopa 2020. aasta aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia prioriteetide ja peamiste eesmärkide saavutamisel. Sotsiaalfond toetab poliitika ja meetmete kavandamist ja rakendamist, võttes arvesse <u>eelkõige</u> liikmesriikide majandus- ja tööhõivepoliitika koostsuuniseid ja nõukogu soovitusi riiklike reformikavade kohta. 3. Sotsiaalfond on rahvale kasulik, aidates muu hulgas selliseid ebasoodsas olukorras olevaid inimesi nagu pikaajalised töötud, puuetega inimesed, sisseerandajad, rahvusvähemused ja romad, marginaliseeritud kogukonnad ja sotsiaalse tõrjutusega kokkupuutuvad inimesed. Samuti toetab sotsiaalfond ettevõtteid, süsteeme ja struktuure, et aidata neil kohaneda uute ülesannetega ning edendada häid valitsemistavasid ja reformide elluviimist eelkõige tööhõive, hariduse ja sotsiaalpoliitika vallas.

Motivatsioon

- Artikli pealkirja osas vt eespool märkus artikli 1 kohta.
- Selleks et rõhutada ühtekuuluvuspoliitika alla kuuluvat territoriaalset mõõdet ja kooskõlastada piirkondlikud probleemid strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidega, pakub komitee välja lisada mõiste „eelkõige”, mis rõhutab suuniste ja soovitude kohustuslikkust ESFi tegevuskavadele.
- Viide „rahvusvähemustele” sotsiaalfondi toetusesaajate hulgas on üllatav. Rahvusvähemuste määramine eraldi kategooriana võib paljudes liikmesriikides põhjustada tõsiseid rahvusvahelise ja siseriikliku õiguse probleeme.

Muudatusettepanek 4

Artikkel 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 3	Artikkel 3
Toetuse kasutusala	Toetuse kasutusala
1. Sotsiaalfondist toetatakse järgmisi investeerimisprioriteete allpool loetletud temaatiliste eesmärkide kaupa ja kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikliga 9.	1. Sotsiaalfondist toetatakse järgmisi investeerimisprioriteete allpool loetletud temaatiliste eesmärkide kaupa ja kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikliga 9.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(a) Tööhõive ja tööjõu liikuvuse parandamine järgmiste vahenditega: i) tööotsijate ja tööturult eemalejäänud inimeste juurdepääs töösaamisvõimalustele, sealhulgas kohaliku tähtsusega tööhõivealgatused, ning tööalase liikuvuse toetamine; ii) selliste noorte jätkusuutlik integreerimine tööturule, kes ei ole hõivatud töö, õppetegevuse ega koolitusega; iii) töö füüsilisest isikust ettevõtjana, ettevõtlus ja ettevõtete loomine; iv) naiste ja meeste võrdõiguslikkus ning töö- ja eraelu ühitamine; v) töötajate, ettevõtete ja ettevõtjate kohanemine muudatusega; vi) vananemine aktiivse ja tervena; vii) tööturuasutuste moderniseerimine ja tugevdamine, sh tööjõu riikidevahelise liikuvuse parandamisele suunatud tegevus. (b) Investeerimine haridusse, oskustesse ja elukestvasse õppesse järgmiste vahenditega: i) koolist väljalangemise vähendamine ning juurdepääsu hõlbustamine kvaliteetsele haridusele nii koolieelsetes lasteasutustes kui ka põhi- ja keskkoolis; ii) kolmanda taseme või samaväärse hariduse kvaliteedi, tulemuslikkuse ja avatuse parandamine, et suurendada osalust ja parandada haridustaset; iii) parem juurdepääs elukestvale õppele, tööjõu oskuste ja pädevuse suurendamine ning haridus- ja koolitussüsteemide parem vastavus tööturu vajadustele. (c) Sotsiaalse kaasatuse edendamine ning vaesuse vastu võitlemine järgmiste vahenditega: i) aktiivne kaasamine; ii) marginaliseerunud kogukondade, näiteks romade, integreerimine; iii) soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puute, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel toimuva diskrimineerimise tõkestamine; iv) juurdepääsu parandamine taskukohastele, jätkusuutlikele ja kvaliteetsetele teenustele, sealhulgas tervishoiuteenustele ja üldist huvi pakkuvatele sotsiaalteenustele; v) sotsiaalmajanduse ja sotsiaalselt teadliku ettevõtluse edendamine;	(a) Tööhõive ja tööjõu liikuvuse parandamine järgmiste vahenditega: i) tööotsijate ja tööturult eemalejäänud inimeste juurdepääs töösaamisvõimalustele, sealhulgas kohaliku tähtsusega tööhõivealgatused, ning tööalase liikuvuse toetamine, <u>eeskätt väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimates piirkondades, saartel, mäestikualadel ja äärepoolseimates piirkondades;</u> ii) selliste noorte jätkusuutlik integreerimine tööturule, kes ei ole hõivatud töö, õppetegevuse ega koolitusega; iii) töö füüsilisest isikust ettevõtjana, ettevõtlus ja ettevõtete loomine; iv) naiste ja meeste võrdõiguslikkus ning töö- ja eraelu ühitamine; v) töötajate, ettevõtete ja ettevõtjate kohanemine muudatusega, <u>eelkõige piirkondades, kus on käimas tööstuslik üleminek;</u> vi) vananemine aktiivse ja tervena; vii) tööturuasutuste moderniseerimine ja tugevdamine, sh tööjõu riikidevahelise liikuvuse parandamisele suunatud tegevus. (b) Investeerimine haridusse, oskustesse ja elukestvasse õppesse järgmiste vahenditega: i) koolist väljalangemise vähendamine ning juurdepääsu hõlbustamine kvaliteetsele haridusele nii koolieelsetes lasteasutustes kui ka põhi- ja keskkoolis; ii) kolmanda taseme või samaväärse hariduse kvaliteedi, tulemuslikkuse ja avatuse parandamine, et suurendada osalust ja parandada haridustaset; iii) parem juurdepääs elukestvale õppele, tööjõu oskuste ja pädevuse suurendamine ning haridus- ja koolitussüsteemide parem vastavus tööturu vajadustele. (c) Sotsiaalse kaasatuse edendamine ning vaesuse vastu võitlemine järgmiste vahenditega: i) <u>tööturult väljajäänud inimeste</u> aktiivne kaasamine; ii) marginaliseerunud kogukondade, näiteks romade, integreerimine; iii) soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puute, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel toimuva diskrimineerimise tõkestamine; iv) juurdepääsu parandamine taskukohastele, jätkusuutlikele ja kvaliteetsetele teenustele, sealhulgas tervishoiuteenustele ja üldist huvi pakkuvatele sotsiaalteenustele; v) sotsiaalmajanduse ja sotsiaalselt teadliku ettevõtluse edendamine;

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
vi) kogukondlikult juhitavad kohaliku arengu strateegiad.	vi) kogukondlikult juhitavad kohaliku arengu strateegiad.
(d) Institutsionaalse suutlikkuse parandamine ja avaliku halduse tõhustamine järgmiste vahenditega:	(d) Institutsionaalse suutlikkuse parandamine ja avaliku halduse tõhustamine järgmiste vahenditega:
i) investeeringud institutsionaalsesse suutlikkusse ning avaliku halduse ja avalike teenuste tõhususse, pidades silmas reforme, paremat õiguslikku reguleerimist ja head haldustava.	i) investeeringud institutsionaalsesse suutlikkusse ning avaliku halduse ja avalike teenuste tõhususse, pidades silmas reforme, paremat õiguslikku reguleerimist ja head haldustava.
Seda investeerimisprioriteeti saab kasutada ainult nende liikmesriikide territooriumil, kus on vähemalt üks määruse (EL) nr [...] artikli 82 lõike 2 punktis a määratletud NUTS 2. taseme piirkond, ja liikmesriikides, kes võivad saada toetust ühtekuuluvusfondist;	Seda investeerimisprioriteeti saab kasutada ainult nende liikmesriikide territooriumil, kus on vähemalt üks määruse (EL) nr [...] artikli 82 lõike 2 punktis a määratletud NUTS 2. taseme piirkond, ja liikmesriikides, kes võivad saada toetust ühtekuuluvusfondist;
ii) tööhõive-, majandus- ja sotsiaalpoliitika elluviimisega tegelevate sidusrühmade suutlikkuse suurendamine ning riigi, piirkonna ja kohaliku tasandi reforme toetavad sektoripõhised ja territoriaalsed paktid.	ii) tööhõive-, majandus- ja sotsiaalpoliitika elluviimisega tegelevate sidusrühmade suutlikkuse suurendamine; ning riigi, piirkonna ja kohaliku tasandi reforme toetavad sektoripõhised ja territoriaalsed paktid.
	<u>iii) territoriaalsete paktide ja kohalike algatuste suutlikkuse suurendamine sotsiaalfondi piirkondliku mõõtmise edendamiseks.</u>
2. Lõikes 1 loetletud investeerimisprioriteetide kaudu aitab sotsiaalfond kaasa ka muudele määruse (EL) nr [...] artiklis 9 nimetatud temaatilistele eesmärkidele eelkõige:	2. Lõikes 1 loetletud investeerimisprioriteetide kaudu aitab sotsiaalfond kaasa ka muudele määruse (EL) nr [...] artiklis 9 nimetatud temaatilistele eesmärkidele eelkõige:
(a) toetades üleminekut vähese CO ₂ -heitega, kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelisele, ressursitõhusale ja keskkonda säästvale majandusele haridus- ja koolitussüsteemide reformiga, oskuste ja kvalifikatsioonide kohandamise, tööjõu kutseoskuste parandamise ning uute töökohtade loomisega keskkonna ja energeetikaga seotud sektorites;	(a) toetades üleminekut vähese CO ₂ -heitega, kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelisele, ressursitõhusale ja keskkonda säästvale majandusele haridus- ja koolitussüsteemide reformiga, oskuste ja kvalifikatsioonide kohandamise, tööjõu kutseoskuste parandamise ning uute töökohtade loomisega keskkonna ja energeetikaga seotud sektorites;
(b) parandades info- ja kommunikatsioonitehnoloogia kättesaadavust, kasutatavust ja kvaliteeti digitaalse kirjaoskuse arendamise ning e-kaasatusse, e-oskustesse ja nendega seotud ettevõtlusoskustesse investeerimisega;	(b) parandades info- ja kommunikatsioonitehnoloogia kättesaadavust, kasutatavust ja kvaliteeti digitaalse kirjaoskuse arendamise ning e-kaasatusse, e-oskustesse ja nendega seotud ettevõtlusoskustesse investeerimisega;
(c) tugevdades teadusuuringuid, tehnoloogia arengut ja innovatsiooni kraadiõppe arendamise, teadlaste koolitamise ning kõrgkoolide, uurimis- ja tehnoloogiakeskuste ja ettevõtete vaheliste võrgustike ja partnerluste loomisega;	(c) tugevdades teadusuuringuid, tehnoloogia arengut ja innovatsiooni kraadiõppe arendamise, teadlaste koolitamise ning kõrgkoolide, uurimis- ja tehnoloogiakeskuste ja ettevõtete vaheliste võrgustike ja partnerluste loomisega;
(d) parandades väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete konkurentsivõimet ettevõtete ja töötajate kohanemise võime edendamise ja suuremate investeeringute abil inimkapitali.	(d) parandades väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete konkurentsivõimet ettevõtete ja töötajate kohanemise võime edendamise ja suuremate investeeringute abil inimkapitali.

Motivatsioon

Muudatusettepanekud viitavad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 174 ja 349 välja toodud piirkondadele.

Samuti on nende eesmärk ühelt poolt täpsustada ja parandada muidu tõhusat sätet ja teisalt tutvustada paremini ja tugevdada territoriaalsete paktide vahendit.

Muudatusettepanek 5

Artikkel 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 4	Artikkel 4
Järjepidevus ja temaatiline kontsentratsioon	Järjepidevus ja temaatiline kontsentratsioon
1. Liikmesriigid tagavad, et rakenduskavades kirjeldatud strateegia ja tegevus on järjepidevad ja keskenduvad riiklikes reformikavades ja ELi toimimise lepingu artikli 148 lõike 4 kohaselt esitatud asjaomastes nõukogu soovitustes määratletud küsimustele, et aidata kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamisele tööhõive, hariduse ja vaesusega võitlemise valdkonnas. 2. Vähemalt 20 % kõigist sotsiaalfondi vahenditest igas liikmesriigis eraldatakse määruse (EL) nr [...] artikli 9 lõikes 9 sätestatud temaatilise eesmärgi „sotsiaalse kaasatuse edendamine ning vaesuse vastu võitlemine” saavutamiseks. 3. Liikmesriigid püüavad saavutada vahendite koondumise teatavatesse teemavaldkondadesse vastavalt järgmistele tingimustele: (a) arenenumates piirkondades koondavad liikmesriigid 80 % iga rakenduskava eraldistest kuni neljale artikli 3 lõikes 1 osutatud investeerimisprioriteedile; (b) üleminekupiirkondades koondavad liikmesriigid 70 % iga rakenduskava eraldistest kuni neljale artikli 3 lõikes 1 osutatud investeerimisprioriteedile; (c) vähem arenenud piirkondades koondavad liikmesriigid 60 % iga rakenduskava eraldistest kuni neljale artikli 3 lõikes 1 osutatud investeerimisprioriteedile.	1. Liikmesriigid tagavad, et rakenduskavades kirjeldatud strateegia ja tegevus on järjepidevad ja keskenduvad et nendega edendatakse riiklikes reformikavades ja ELi toimimise lepingu artikli 148 lõike 4 kohaselt esitatud asjaomastes nõukogu soovitustes määratletud küsimustele lahendamist, et aidata kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamisele tööhõive, hariduse ja vaesusega võitlemise valdkonnas. 2. Vähemalt 20 % kõigist sotsiaalfondi vahenditest igas liikmesriigis eraldatakse määruse (EL) nr [...] artikli 9 lõikes 9 sätestatud temaatilise eesmärgi „sotsiaalse kaasatuse edendamine ning vaesuse vastu võitlemine” saavutamiseks. 3. Liikmesriigid püüavad saavutada vahendite koondumise teatavatesse teemavaldkondadesse vastavalt järgmistele tingimustele: (a) arenenumates piirkondades koondavad liikmesriigid 80 <u>70</u> % iga rakenduskava eraldistest kuni neljale artikli 3 lõikes 1 osutatud investeerimisprioriteedile; (b) üleminekupiirkondades koondavad liikmesriigid 70 <u>60</u> % iga rakenduskava eraldistest kuni neljale artikli 3 lõikes 1 osutatud investeerimisprioriteedile; (c) vähem arenenud piirkondades koondavad liikmesriigid 60 <u>50</u> % iga rakenduskava eraldistest kuni neljale artikli 3 lõikes 1 osutatud investeerimisprioriteedile; d) <u>üldnimetatud nelja investeerimisprioriteeti võib suurendada kuni kuue artikli 3 lõikes 1 osutatud investeerimisprioriteedini, kui see tagab, et nii vastatakse konkreetsetelt paremini teatud piirkonna erivajadustele või -prioriteetidele;</u>

Motivatsioon

Vt eespool punktides 37 ja 38 esitatud poliitilised soovitusel.

Muudatusettepanek 6

Artikkel 5

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 5	Artikkel 5
Näitajad	Näitajad
1. Käesoleva määruse lisas sätestatud näitajaid ja programispetsiifilisi näitajaid kasutatakse kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikli 24 lõikega 3 ja artikli 87 lõike 2 punkti b alapunktiga ii. Kõiki näitajaid väljendatakse absoluutarvudes.	1. Käesoleva määruse lisas sätestatud näitajaid ja programispetsiifilisi näitajaid kasutatakse kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikli 24 lõikega 3 ja artikli 87 lõike 2 punkti b alapunktiga ii. Kõiki näitajaid väljendatakse absoluutarvudes.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Ühised ja programmispetsiifilised väljundinäitajad viitavad osaliselt või täielikult elluviidud tegevusele. Kui see on toetatud tegevuse laadist johtuvalt otstarbekas, kehtestatakse aastaks 2022 kumulatiivsed koguselised sihtnäitajad. Baasnäitajaks võetakse null.	Ühised ja programmispetsiifilised väljundinäitajad viitavad osaliselt või täielikult elluviidud tegevusele. Kui see on toetatud tegevuse laadist johtuvalt otstarbekas, kehtestatakse aastaks 2022 kumulatiivsed koguselised sihtnäitajad. Baasnäitajaks võetakse null.
Ühised ja programmispetsiifilised tulemusnäitajad kirjeldavad prioriteetseid suundi või prioriteetsete suundade raames kehtestatud alaprioriteete. Baasnäitajad toetuvad värskematele kättesaadavatele andmetele. 2022. aastaks kehtestatakse kumulatiivsed koguselised sihtnäitajad.	Ühised ja programmispetsiifilised tulemusnäitajad kirjeldavad prioriteetseid suundi või prioriteetsete suundade raames kehtestatud alaprioriteete. Baasnäitajad toetuvad värskematele kättesaadavatele andmetele. 2022. aastaks kehtestatakse kumulatiivsed koguselised sihtnäitajad.
2. Iga-aastase rakendamisarundega samal ajal esitab korraldusasutus elektrooniliselt struktureeritud andmed iga investeerimisprioriteedi kohta. Andmed tuleb esitada kategooriatesse jaotamise ning väljundi- ja tulemusnäitajate kohta.	2. Iga-aastase rakendamisarundega samal ajal esitab korraldusasutus elektrooniliselt struktureeritud andmed iga investeerimisprioriteedi kohta. Andmed tuleb esitada kategooriatesse jaotamise ning väljundi- ja tulemusnäitajate kohta.
	<u>1. Tegevusprogrammides määratletakse liikmesriikide ja asjaomaste partnerite nõusolekul väljundi- ja tulemusnäitajad, mida kasutatakse kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikli 24 lõikega 3 ja artikli 87 lõike 2 punkti b alapunktiga ii. Kõiki näitajaid väljendatakse absoluutarvudes.</u>
	<u>2. Kõnealuse määruse lisas määratletud ühised näitajad on illustratiivsed ja liikmesriikide kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ning partnerid võivad neist juhinduda iga programmi väljundi- ja tulemusnäitajate väljatöötamisel.</u>
	<u>3. Komisjon kiidab heaks ja kinnitab iga programmi jaoks vastuvõetud näitajad kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikli 87 lõikega 5.</u>

Motivatsioon

Tehakse ettepanek muuta põhjalikult artiklit 5 vastavalt punktides 39–41 esitatud poliitilistele soovitudele.

Muudatusettepanek 7

Artikkel 6

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 6	Artikkel 6
Partnerite kaasamine	Partnerite kaasamine
1. Sotsiaalpartnerite ja teiste sidusrühmade, eelkõige valitsusväliste organisatsioonide kaasamine rakenduskavade rakendamisse vastavalt määruse (EL) nr [...] artiklile 5, võib toimuda määruse (EL) nr [...] artikli 112 lõikes 7 osutatud üldiste toetuste kaudu. Sellisel juhul määratletakse rakenduskavas see programmi osa, mida üldine toetus puudutab, sealhulgas iga prioriteese suuna esialgne rahaline eraldis.	1. <u>Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste, sotsiaalpartnerite ja teiste sidusrühmade, eelkõige valitsusväliste organisatsioonide kaasamine rakenduskavade rakendamisse vastavalt määruse (EL) nr [...] artiklile 5, võib toimuda määruse (EL) nr [...] artikli 112 lõikes 7 osutatud üldiste toetuste kaudu. Sellisel juhul määratletakse rakenduskavas see programmi osa, mida üldine toetus puudutab, sealhulgas iga prioriteese suuna esialgne rahaline eraldis.</u>
2. Et soodustada sotsiaalpartnerite piisavat osalemist sotsiaalfondi toetatavas tegevuses, tagavad rakenduskava korraldusasutused määruse (EL) nr [...] artikli 82 lõike 2 punktis a määratletud piirkonnas või liikmesriigis, kes võib saada toetust ühtekuuluvusfondist, et sotsiaalfondi vahenditest eraldatakse asjakohane summa suutlikkuse suurendamiseks koolituse, võrgustikutöö, sotsiaalse dialoogi tugevdamise ja sotsiaalpartnerite ühistegevuse kaudu.	2. Et soodustada sotsiaalpartnerite piisavat osalemist sotsiaalfondi toetatavas tegevuses, tagavad rakenduskava korraldusasutused määruse (EL) nr [...] artikli 82 lõike 2 punktis a määratletud piirkonnas või liikmesriigis, kes võib saada toetust ühtekuuluvusfondist, et sotsiaalfondi vahenditest eraldatakse asjakohane summa suutlikkuse suurendamiseks koolituse, võrgustikutöö, sotsiaalse dialoogi tugevdamise ja sotsiaalpartnerite ühistegevuse kaudu.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
3. Et soodustada valitsusväliste organisatsioonide piisavat osalemist sotsiaalfondi toetatavas tegevuses ja nende juurdepääsu sellele eelkõige sotsiaalse kaasatuse, soolise võrdõiguslikkuse ja võrdsete võimaluste valdkonnas, tagavad rakenduskava korraldusasutused määruse (EL) nr [...] artikli 82 lõike 2 punktis a määratletud piirkonnas või liikmesriigis, kes võib saada toetust ühtekuuluvusfondist, et sotsiaalfondi vahenditest eraldatakse asjakohane summa valitsusväliste organisatsioonide suutlikkuse suurendamiseks.	3. Et soodustada valitsusväliste organisatsioonide piisavat osalemist sotsiaalfondi toetatavas tegevuses ja nende juurdepääsu sellele eelkõige sotsiaalse kaasatuse, soolise võrdõiguslikkuse ja võrdsete võimaluste valdkonnas, tagavad rakenduskava korraldusasutused määruse (EL) nr [...] artikli 82 lõike 2 punktis a määratletud piirkonnas või liikmesriigis, kes võib saada toetust ühtekuuluvusfondist, et sotsiaalfondi vahenditest eraldatakse asjakohane summa valitsusväliste organisatsioonide suutlikkuse suurendamiseks. <u>4. Et soodustada väikeste kohalike ja piirkondlike omavalitsuste piisavat osalemist sotsiaalfondi toetatavas tegevuses, tagavad rakenduskava korraldusasutused määruse (EL) nr [...] artikli 82 lõike 2 punktis a määratletud piirkonnas või liikmesriigis, kes võib saada toetust ühtekuuluvusfondist, et sotsiaalfondi vahenditest eraldatakse asjakohane summa väikeste kohalike ja piirkondlike omavalitsuste suutlikkuse suurendamiseks.</u>

Motivatsioon

Vt eespool punktides 42-46 esitatud poliitilised soovitusel.

Muudatusettepanek 8

Artikkel 9

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<i>Artikkel 9</i> Sotsiaalne innovatsioon 1. Sotsiaalfond aitab kaasa sotsiaalsele innovatsioonile kõigis sotsiaalfondi pädevusse kuuluvates valdkondades vastavalt käesoleva määruse artiklile 3, eelkõige selleks, et katsetada innovaatilisi lahendusi ja võtta neid ulatuslikumalt kasutusele sotsiaalsete vajadustega toimetuleku huvides. 2. Liikmesriigid määravad oma konkreetsetele vajadustele vastavad sotsiaalse innovatsiooni teemad kindlaks oma rakenduskavades. 3. Komisjon aitab kaasa sotsiaalse innovatsiooni alase suutlikkuse loomisele eelkõige sellega, et toetab vastastikust õppimist, võrgustike loomist ning heade tavade ja meetodite levitamist.	<i>Artikkel 9</i> Sotsiaalne innovatsioon 1. Sotsiaalfond aitab kaasa sotsiaalsele innovatsioonile kõigis sotsiaalfondi pädevusse kuuluvates valdkondades vastavalt käesoleva määruse artiklile 3, eelkõige selleks, et katsetada innovaatilisi lahendusi ja võtta neid ulatuslikumalt kasutusele sotsiaalsete vajadustega toimetuleku huvides. 2. Liikmesriigid määravad <u>oma konkreetsetele vajadustele vastavad sotsiaalse innovatsiooni teemad kindlaks oma rakenduskavades ühisel kokkuleppel oma kohaliku ja piirkondliku tasandi partneritega. Need teemad vastavad piirkondade erivajadustele ja määratletakse nende rakenduskavades.</u> 3. Komisjon aitab kaasa sotsiaalse innovatsiooni alase suutlikkuse loomisele eelkõige sellega, et toetab vastastikust õppimist, võrgustike loomist ning heade tavade ja meetodite levitamist. <u>Samuti tagab komisjon järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse ESFi ning ELi sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programmi raames võetud sotsiaalse innovatsiooni meetmete vahel.</u>

Motivatsioon

1. Vt eespool punktis 48 esitatud poliitilised soovitusel.

2. See on ristviide ELi sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programmi käsitleva määruse ettepaneku artiklile 8, mille kohta koostas Regioonide Komitee eraldi arvamuse (CdR 335/2011, raportöör: Enrico Rossi (IT/PES)), mis võeti vastu 3. mail 2012.

Muudatusettepanek 9

Artikkel 10

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 10 Riikidevaheline koostöö 1. Liikmesriigid toetavad riikidevahelist koostööd, et edendada üksteiselt õppimist ja seega suurendada sotsiaalfondi toetatava poliitika tõhusust. Riikidevahelises koostöös peab osalema koostööpartnereid vähemalt kahest liikmesriigist. 2. Liikmesriigid võivad valida riikidevahelise koostöö teemad loetelust, mille esitab komisjon ja mida toetab sotsiaalfondi komitee. 3. Komisjon hõlbustab riikidevahelist koostööd lõikes 2 osutatud teemadel üksteiselt õppimise ning koordineeritud või ühistegevusega. Eelkoige võtab komisjon kasutusele ELi tasemel tegutseva platvormi, mis hõlbustab kogemuste vahetust, suutlikkuse suurendamist ja võrgustikutööd, aga ka sellise tegevuse tulemuste levitamist. Lisaks töötab komisjon riikidevahelise koostöö lihtsustamise huvides välja koordineeritud rakendusraamistiku, mis hõlmab ühiseid kõlblikuskriteeriume, tegevuse liike ja ajastust ning ühist lähenemist seirele ja hindamisele.	Artikkel 10 <u>Piiriülene, riikide- ja piirkondadevaheline koostöö</u> 1. Liikmesriigid toetavad <u>piiriülest, riikidevahelist ja piirkondadevahelist</u> koostööd, et edendada üksteiselt õppimist ja seega suurendada sotsiaalfondi toetatava poliitika tõhusust. Riikide- ja piirkondadevahelises koostöös peab osalema koostööpartnereid vähemalt kahest liikmesriigist. 2. Liikmesriigid võivad valida <u>piiriülese, riikide- ja piirkondadevahelise</u> koostöö teemad loetelust, mille esitab komisjon ja mida toetab sotsiaalfondi komitee. 3. Komisjon hõlbustab <u>piiriülest, riikide- ja piirkondadevahelist</u> koostööd lõikes 2 osutatud teemadel üksteiselt õppimise ning koordineeritud või ühistegevusega. Eelkoige võtab komisjon kasutusele ELi tasemel tegutseva platvormi, mis hõlbustab kogemuste vahetust, suutlikkuse suurendamist ja võrgustikutööd, aga ka sellise tegevuse tulemuste levitamist. Lisaks töötab komisjon <u>piiriülese, riikide- ja piirkondadevahelise</u> koostöö lihtsustamise huvides välja koordineeritud rakendusraamistiku, mis hõlmab ühiseid kõlblikuskriteeriume, tegevuse liike ja ajastust ning ühist lähenemist seirele ja hindamisele. <u>Sotsiaalfondi raames tehtav piiriülene, riikide- ja piirkondadevaheline koostöö peab olema Euroopa territoriaalset koostööd käsitleva määrusega kooskõlas, et tagatud oleks kõnealuses määruses selgesõnaliselt sätestatud fondidevaheline kooskõlastamine.</u>

Motivatsioon

1. Vt eespool punktides 49-51 esitatud poliitilised soovitusel.
2. Esialgne sõnastus ei taga Euroopa sotsiaalfondi raames tehtava riikidevahelise koostöö vastavust Euroopa territoriaalses koostöös ette nähtud riikidevahelise koostööga.
3. Territoriaalsel koostööl on kolm erinevat mõdet: piiriülene, riikide- ja piirkondadevaheline koostöö.

Muudatusettepanek 10

Artikkel 12

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 12 Territooriumide eripära käsitlemise erisätted 1. Sotsiaalfond võib toetada määruse (EL) nr [...] artiklis 28 osutatud kogukondlikult juhitavaid kohaliku arengu strateegiaid, territoriaalseid pakte ja tööhõive, hariduse ja sotsiaalse kaasamise kohalikke algatusi, aga ka määruse (EL) nr [...] artiklis 99 osutatud integreeritud territoriaalseid investeeringuid.	Artikkel 12 Territooriumide eripära käsitlemise erisätted 1. Sotsiaalfond võib toetada määruse (EL) nr [...] artiklis 28 osutatud kogukondlikult juhitavaid kohaliku arengu strateegiaid, territoriaalseid pakte ja tööhõive, hariduse ja sotsiaalse kaasamise kohalikke algatusi, aga ka määruse (EL) nr [...] artiklis 99 osutatud integreeritud territoriaalseid investeeringuid.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Täiendamaks määruse (EL) nr [ERF] artiklis 7 osutatud regionaalarengu fondi sekkumisi, võib sotsiaalfond toetada säästvat linnaarengut strateegiatega, millega nähakse ette integreeritud tegutsemine, et tulla toime majanduslike, keskkondlike ja sotsiaalsete ülesannetega, mis mõjutavad partnerluslepingus loetletud linnu.	2. Täiendamaks määruse (EL) nr [ERF] artiklis 7 osutatud regionaalarengu fondi sekkumisi, võib sotsiaalfond toetada säästvat linnaarengut strateegiatega, millega nähakse ette integreeritud tegutsemine, et tulla toime majanduslike, keskkondlike ja sotsiaalsete ülesannetega, mis mõjutavad partnerluslepingus loetletud linnu.
	3. <u>Täiendamaks määruse (EL) nr [ERF] artiklis 7 osutatud regionaalarengu fondi sekkumisi, võib sotsiaalfond toetada maapiirkondade integreeritud arengut strateegiatega, et tulla toime majanduslike, keskkondlike ja sotsiaalsete ülesannetega, mis mõjutavad partnerluslepingus loetletud maapiirkondi.</u>
	4. <u>Euroopa Sotsiaalfondi kaasfinantseeritavate rakenduskavade puhul, mis hõlmavad määruse (EL) nr .../2012 artikli 111 lõikes 4 märgitud raskete ja püsivate ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondi, tuleb pöörata erilist tähelepanu nendele piirkondadele iseloomulike raskuste käsitlemisele.</u>

Motivatsioon

Vt eespool punktis 29 ja 56 esitatud poliitilised soovitusel.

Muudatusettepanek 11

Artikkel 14

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<i>Artikkel 14</i>	<i>Artikkel 14</i>
Lihtsustatud kuluvõimalused	Lihtsustatud kuluvõimalused
1. Lisaks artiklis 57 osutatud meetoditele võib komisjon hüvitada liikmesriikide tasutud kulud, lähtudes komisjoni määratletud ühikukulude astmestikest ja ühekordsetest maksetest. Selliselt arvutatud summasid käsitatakse abisajatele makstava riigi toetusena ning see loetakse määruse (EL) nr [...] kohaldamisel abikõlblikuks kuluks.	1. Lisaks artiklis 57 osutatud meetoditele võib komisjon hüvitada liikmesriikide tasutud kulud, lähtudes komisjoni määratletud ühikukulude astmestikest ja ühekordsetest maksetest. Selliselt arvutatud summasid käsitatakse abisajatele makstava riigi toetusena ning see loetakse määruse (EL) nr [...] kohaldamisel abikõlblikuks kuluks.
Selleks volitatakse komisjoni võtma kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusakte hõlmatud tegevuste liikide kohta, ühikukulude astmestiku ja ühekordsete summade määratlused ning nende maksimumsummad, mida võib kohandada vastavalt kohaldatavatele ühiselt kokkulepitud meetoditele.	Selleks volitatakse komisjoni võtma kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusakte hõlmatud tegevuste liikide kohta, ühikukulude astmestiku ja ühekordsete summade määratlused ning nende maksimumsummad, mida võib kohandada vastavalt kohaldatavatele ühiselt kokkulepitud meetoditele, <u>võttes nõuetekohaselt arvesse ennekoike elmise programmitöö perioodist saadud kogemusi.</u>
Finantsauditi ainueesmärk on kontrollida, kas on täidetud tingimused komisjonipoolseks hüvitamiseks ühikukulude astmestike ja ühekordsete maksete põhjal.	Finantsauditi ainueesmärk on kontrollida, kas on täidetud tingimused komisjonipoolseks hüvitamiseks ühikukulude astmestike ja ühekordsete maksete põhjal.
Selliste rahastamisvormide korral võib liikmesriik toimingut toetamiseks kohaldada oma raamatupidamistavasid. Käesoleva määruse ja määruse (EL) nr [...] kohaldamisel ei auditeeri auditeerimisasutus ega komisjon selliseid raamatupidamistavasid ega neist tulenevaid summasid.	Selliste rahastamisvormide korral võib liikmesriik toimingut toetamiseks kohaldada oma raamatupidamistavasid. Käesoleva määruse ja määruse (EL) nr [...] kohaldamisel ei auditeeri auditeerimisasutus ega komisjon selliseid raamatupidamistavasid ega neist tulenevaid summasid.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Vastavalt määruse (EL) nr [...] artikli 57 lõike 1 punktide d ja lõike 4 punktide d, võib abikõlblikest otsestest personalikuludest kuni 40 % suuruse kindla summa kasutada toimingu ülejäänud abikõlblike kulude katmiseks. 3. Kui riigi toetus ei ole suurem kui 100 000 eurot, võib abikõlblike toimingukulude põhjal hüvitatud toetused, mis määratletakse kindlasummalise rahastamise, ühikukulude astmestiku ja ühekordse maksena, mida on nimetatud määruse (EL) nr [...] artikli 57 lõikes 1, arvutada iga üksiku juhtumi puhul eraldi, lähtudes korraldava asutusega eelnevalt kokkulepitud esialgsest eelarvest. 4. Toetusi, mille puhul riigi toetus ulatub kuni 50 000 euroni, antakse ühekordse makse või ühikukulude astmestikuna, välja arvatud riigiabi kava raames toetust saavate toimingute puhul.	2. Vastavalt määruse (EL) nr [...] artikli 57 lõike 1 punktide d ja lõike 4 punktide d, võib abikõlblikest otsestest personalikuludest kuni 40 % suuruse kindla summa kasutada toimingu ülejäänud abikõlblike kulude katmiseks. 3. Kui riigi toetus ei ole suurem kui 100 000 eurot, võib abikõlblike toimingukulude põhjal hüvitatud toetused, mis määratletakse kindlasummalise rahastamise, ühikukulude astmestiku ja ühekordse maksena, mida on nimetatud määruse (EL) nr [...] artikli 57 lõikes 1, arvutada iga üksiku juhtumi puhul eraldi, lähtudes korraldava asutusega eelnevalt kokkulepitud esialgsest eelarvest. 4. Toetusi, mille puhul riigi toetus ulatub kuni 50 000 euroni, antakse <u>võidakse anda</u> ühekordse makse või ühikukulude astmestikuna, välja arvatud riigiabi kava raames toetust saavate toimingute puhul. <u>5. Meetmete kavandamisel on võimalik eraldada osa vahenditest üldiste toetuste kujul kohalike ja piirkondlike omavalitsuste meetmetele, tagades valitsusväliste organisatsioonide ja kohaliku tasandi partnerite osalemisvõimalused erisätete kaudu, näiteks suurendades kaasrahastamise määrasid ja tehes pakujatele ettemakseid;</u>

Motivatsioon

1. Vt eespool punktis 57 esitatud poliitilised soovitusused.
2. Uue sõnastusega soovitakse tagada vajalik paindlikkus ESF rahaliste vahendite eraldamise raames.

Muudatusettepanek 12

Artikkel 15

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<i>Artikkel 15</i> Rahastamisvahendid 1. Vastavalt määruse (EL) nr [...] artiklile 32 võib sotsiaalfond toetada tema pädevusse kuuluvaid tegevusi ja poliitikat rahastamisvahendite (näiteks riskijagamiskavad, aktsiate ja võlakirjade tagatisfondid, haldusfondid ja laenufondid) kaudu. 2. Sotsiaalfondi võib kasutada selleks, et parandada riiklikul ja piirkondlikul tasandil selliste riigi- ja eraõiguslike asutuste juurdepääsu kapitaliturgudele, kes tegelevad sotsiaalfondi ja rakenduskava pädevusse kuuluva tegevuse või poliitika elluviimisega sotsiaalfondi poliitikavaldkonna põhiste garantiide kaudu, eeldusel et komisjon annab selleks oma heakskiidu. Komisjoni volitatakse võtma vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 16, et määratleda liikmesriikide avalduste konkreetsed eeskirjad ja tingimused, muu hulgas poliitikavaldkonna põhiste garantiide piirmäärad, tagades eelkõige, et nende kasutamine ei too riigiasutuste jaoks kaasa ülemääraseid võlgu.	<i>Artikkel 15</i> Rahastamisvahendid 1. Vastavalt määruse (EL) nr [...] artiklile 32 võib sotsiaalfond toetada tema pädevusse kuuluvaid tegevusi ja poliitikat rahastamisvahendite (näiteks riskijagamiskavad, aktsiate ja võlakirjade tagatisfondid, haldusfondid ja laenufondid, <u>samuti käibefondid mikrolaenude andmiseks, nn sotsiaalsed projektivõlakirjad ja nn kodanike võlakirjad</u>) kaudu. 2. Sotsiaalfondi võib kasutada selleks, et parandada riiklikul ja piirkondlikul tasandil selliste riigi- ja eraõiguslike asutuste juurdepääsu kapitaliturgudele, kes tegelevad sotsiaalfondi ja rakenduskava pädevusse kuuluva tegevuse või poliitika elluviimisega sotsiaalfondi poliitikavaldkonna põhiste garantiide kaudu, eeldusel et komisjon annab selleks oma heakskiidu. Komisjoni volitatakse võtma vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 16, et määratleda liikmesriikide avalduste konkreetsed eeskirjad ja tingimused, muu hulgas poliitikavaldkonna põhiste garantiide piirmäärad, tagades eelkõige, et nende kasutamine ei too riigiasutuste jaoks kaasa ülemääraseid võlgu.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjon hindab iga avaldust ning kiidab heaks iga sotsiaalfondi poliitikavaldkonna põhise garantii, tingimusel et see kuulub määruse (EL) nr [...] artiklis 87 osutatud rakenduskava alla ja on kooskõlas kehtestatud konkreetsete eeskirjade ja tingimustega.	Komisjon hindab iga avaldust ning kiidab heaks iga sotsiaalfondi poliitikavaldkonna põhise garantii, tingimusel et see kuulub määruse (EL) nr [...] artiklis 87 osutatud rakenduskava alla ja on kooskõlas kehtestatud konkreetsete eeskirjade ja tingimustega.

Motivatsioon

Vt eespool punktis 60 esitatud poliitilised soovitused.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president

Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamused „Määruse ettepanek ühtekuuluvusfondi kohta”

(2012/C 225/10)

REGIOONIDE KOMITEE

- täheldab, et aastate jooksul tänu ühtekuuluvusfondile infrastruktuuri tehtud investeeringud on loonud väga suurt Euroopa lisaväärtust. Nende investeeringute abil parandab EL oma kodanike elutingimusi ja pakub ettevõtetele arenguvõimalusi;
- tervitab Euroopa Komisjoni ettepanekut säilitada aastatel 2014-2020 oluliste vahendite eraldamine ühtekuuluvusfondile, nii et ELi poliitilisi eesmärgi transpordi-, keskkonna- ja energiavaldkonnas toetataks ELi eelarvest.
- on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitika on ja peab ka edaspidi olema ELi solidaarsuse väljendus ja tõhus vahend Euroopa ühtse turu lõpuleviimisel;
- rõhutab kindlalt tulemuspõhise lähenemisviisi vajalikkust ja paremat investeerimisprioriteetide määramist kohalikul ja piirkondlikul tasandil;
- leiab, et ühtekuuluvusfondist võiks rahastada integreeritud projekte, mis on suunatud hoonete energiatõhususe parandamisele;
- nõustub sellega, et vaja on teha arukaid investeeringuid infrastruktuuri arendamisse ELi tasandil;
- rõhutab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused vastutavad ka suuremahuliste investeeringute eest transpordinfrastruktuuri ning teiste ja kolmandaste ühenduste loomise eest üleeuroopaliste võrkudega. Nad peaksid olema otseselt kaasatud otsustesse, mis puudutavad prioriteetsete, ühist huvi pakkuvate projektide valikut, et tagada avaliku ja erasektori investeeringute sidusus kõigil tasanditel;
- on vastu igasugusele algatusele, mis võiks kaasa tuua ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud eelarve vähendamise, eelkõige seoses ühtekuuluvusfondist eraldatava 10 miljardi euro suuruse summaga riikidevahelise transpordi projektide rahastamiseks;

Raportöör	Romeo STAVARACHE (RO/ALDE) Bacău linnapea (Bacău maakond)
Viitedokument	„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb Ühtekuuluvusfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1084/2006” COM(2011) 612 final

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Üldmärkused

1. rõhutab, et kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on oluline poliitiline, regulatiivne ja halduslik roll ning tihti riiklikul tasandil selgelt määratletud pädevused investeeringute kavandamiseks ja poliitika elluviimiseks transpordi-, keskkonna- ja energiavaldkonnas, ent eelkõige oma piirkonna infrastruktuuri arendamisel;

2. rõhutab, et mitmetasandilise valitsemise rakendamine on vältimatult vajalik selleks, et tagada tasakaalustatud ja subsidiaarsuse põhimõttele vastav territoriaalne areng. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peavad olema partneritena kaasatud otsuste langetamise ühtekuuluvusfondist rahastatavate investeerimisprioriteetide küsimuses riiklikul ja ELi tasandil;

3. tervitab Euroopa Komisjoni võetud kohustust toetada ELi eelarvest investeeringuid transpordi-, keskkonna- ja energiainfrastruktuuri – ilma milleta oleks majandusareng võimatu – ning eelkõige asjaolu, et mitmeaastase finantsraamistiku ettepanekus aastateks 2014–2020 võetakse arvesse ELi liikmesriikide ja piirkondade vahel esinevaid erinevusi, pöörates jätkuvalt erilist tähelepanu kõige vähem arenenud piirkondadele;

4. on seisukohal, et infrastruktuuri arendamise prioriseerimine kogu ELi territooriumil loob vajalikud eeltingimused ELi asjakohaseks toimimiseks ühise majandusruumina ja ELi ühtse turu lõpuleviimiseks, olles samal ajal solidaarsuse väljendus kõige vähem arenenud liikmesriikidega;

5. täheldab, et aastate jooksul tänu ühtekuuluvusfondile infrastruktuuri tehtud investeeringud on loonud väga suurt Euroopa lisaväärtust. Ilma ELi rahalise abita ei oleks suudetud neid investeeringuid teha liikmesriikides, mille SKP elaniku kohta on madal. Nende investeeringute abil parandab EL oma kodanike elutingimusi ja pakub ettevõtetele arenguvõimalusi;

6. tuletab meelde, et kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu protokollis 28 sätestatuga eraldatakse ühtekuuluvusfondist rahalist toetust keskkonna- ja üleeuroopaliste võrkudega

seotud projektidele nendes liikmesriikides, mille SKP elaniku kohta on alla 90 % ELi keskmisest;

7. hindab eriti Euroopa solidaarsust liikmesriikide vahel. Ühtekuuluvusfondist tagatakse vajalikud vahendid investeeringuteks piirkondadevahelisse ja linnapiirkondade transpordi- ja keskkonnainfrastruktuuri vähem arenenud riikides;

8. tuletab meelde Regioonide Komitee soovitusi seoses uue mitmeaastase raamistikuga 2013. aasta järgseks perioodiks ja toetab täielikult ettepanekuid ühtekuuluvuspoliitika ja tingimussikkuse kohta ⁽¹⁾;

9. tervitab Euroopa Komisjoni ettepanekut säilitada aastatel 2014–2020 oluliste vahendite eraldamine ühtekuuluvusfondile, nii et ELi poliitilisi eesmärke transpordi-, keskkonna- ja energiavaldkonnas toetataks ELi eelarvest. Komitee kiidab samuti heaks ettepaneku, et abikõlblikes liikmesriikides vastaks ühtekuuluvusfondist antava rahastamise kogusumma ka edaspidi kolmandikule riigi tasandil ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud kogukuludest;

10. olles igati teadlik majandus- ja eelarvedistsipliini meetmete võtmise vajadusest ELi tasandil, on komitee siiski seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikat ei saa kasutada karistusvahendina, et nõuda ranget finantsdistsipliini Euroopa Liidus. Struktuurifondid ja ühtekuuluvusfond peavad vastama Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 171, 174, 177 ja 192 seatud eesmärkidele. Komitee leiab seega, et kui kehtestada makromajanduslikud tingimused, peaksid need kehtima kõigile eelarveriidadele ja mitte üksnes ühtekuuluvusega seonduvatele;

Parem strateegiline kavandamine ja suurem tõhusus fondide kasutamisel

11. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitika on ja peab ka edaspidi olema ELi solidaarsuse väljendus ja tõhus vahend Euroopa ühtse turu lõpuleviimisel. Ühtekuuluvuspoliitika tõhusust kinnitavad valikud investeerida arukasse, jätkusuutlikku, kaasavasse ja tasakaalustatud majanduskasvu ELi tasandil, mille võtavad oma ülesandeks ELi, riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud asutused ja mis viiakse ellu investeerimisprogrammide kaudu, mida rahastatakse ühtekuuluvusfondist uuel programmi-perioodil;

⁽¹⁾ Regioonide Komitee arvamus teemal „Uus mitmeaastane finantsraamistik pärast 2013. aastat”, raportöör Flo Clucas (UK/ALDE), Liverpooli linnavalitsuse liige.

12. tuletab meelde, et kohalike ja piirkondlike omavalitsuste põhieesmärk järgmisel programmiperioodil on parandada ELi maksumaksjate vahendite abil ellu viidud meetmete kvaliteeti ja saavutada parimaid võimalikke tulemusi, mis oleksid mõõdetavad nii majanduslikust, sotsiaalsest kui ka keskkonnavalasest aspektist;

13. tunneb heameelt ühtekuuluvuspoliitika tulevikku käsitleva õigusaktide paketi raames esitatud ettepanekute üle eesmärgiga tõhustada vahendite kasutamist ja parandada poliitiliste eesmärkide kooskõla ELi eelarvega, sealhulgas keskendudes prioriteetidele, tagades investeeringute kriitilise massi, muutes finantsplaneerimise vahendid paindlikumaks ja lihtsustades menetlusi vahenditele juurdepääsuks;

14. rõhutab, et vahendite kasutamise strateegiline kavandamine ei tohiks toimuda ilma toetusesaajate tegeliku kaasamiseta, eelkõige ilma kohalike ja piirkondlike omavalitsusteta, kes tunnevad kõige paremini kohalikke olusid ja võimalusi. See võimaldaks tagada sidususe avaliku sektori investeeringutega piirkondlikul tasandil. Selleks on vaja edendada alt-üles lähenemisviisi, nii et iga piirkond või linn saaks rakendada oma potentsiaali, kasutades asjakohaseid vahendeid panustamiseks Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamisse ning omades juurdepääsu ELi fondidele;

15. rõhutab, et investeeringud infrastruktuuri aitavad märkimisväärselt kaasa linnade ja piirkondade majandus- ja sotsiaalarengule tingimusel, et neid kavandatakse ja hallatakse partnerluses, nende territoriaalne mõju on igati põhjendatud ning et nii kohalikud sidusrühmad kui ka kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võtavad vastutuse;

16. üleeuroopalistesse transpordi-, energia- ja sidevõrkudesse tehtavate investeeringute strateegiline kavandamine peab toimuma võimalikult läbipaistvalt ning kohalikke ja piirkondlike omavalitsusi kaasavalt, nii et integreeritud territoriaalarangu kavad oleksid ühtlustatud;

17. toetab kavandamist partnerluses. Uued õiguslikud sätted 2013. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika kohta kohustavad iga tasandi pädevaid riigiasutusi pöörama rohkem tähelepanu partnerluse põhimõtte rakendamisele uue programmiperioodi kõigis etappides ja eelkõige võtma kasutusele uued näitajad, mis võimaldavad hinnata partnerluse kvaliteeti liikmesriikides;

18. rõhutab kindlalt tulemuspõhise lähenemisviisi vajalikkust. See eeldab strateegilise kavandamise vahendite kättesaadavust kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, võimaldades saada teiste omavalitsuste hinnangut oma arengustrateegiate kohta, kasutades selleks ühiseid ja kohandatud näitajaid, et hinnata investeeringute kvaliteeti ja võimendavat mõju;

19. soovib järgmisel programmiperioodil asetada suurem rõhk investeerimisprioriteetide määratlemisse kohalikul ja piirkondlikul tasandil, arvestades ühise strateegiaarmistiku kaudu

eraldatud vahendeid, et vältida topeltrahastamist või selliste laiaulatuslike investeeringute kavandamist, mida ei rahastata;

20. toonitab, et haldusorganid peavad tehnilist abi asjakohaselt kasutama, st viisil, mis aitab parandada strateegiliste kavade kvaliteeti, toetada laiaulatuslike projektide väljatöötamist kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning suurendada abi pakkumist projektijuhtidele ja abisaajatele, välistades muud kasutusviisid. Tehniline abi peab olema ELi ja riigi tasandil paremini kooskõlastatud, et vältida killustatust;

21. pooldab partnerluse edendamist Euroopa Komisjoni, Euroopa Investeerimispanka ja teiste rahvusvaheliste finantsasutuste vahel ning selliste finantskorraldusvahendite loomist, mis võivad tagada ühtekuuluvusfondi vahendite täiendamise ja vahendite eraldamise ELi infrastruktuuriprojektidele;

22. toetab komisjoni transpordi valges raamatus avaldatud jõulist eesmärki vähendada 2050. aastaks transpordisektori tekitatud heitgaaside taset 60 % võrra. Ühtekuuluvusfondist rahastatavaid investeeringuid uuritakse hoolikamalt nende jätkusuutlikkuse, keskkonnahinnangu ja pikaajalise kulutasuvuse seisukohast;

23. kinnitab veelkord vajadust parandada ühtekuuluvusfondi, Euroopa Regionaalarengufondi ja Euroopa ühendamise rahastamisvahendi kooskõlastamist ning otsida ELi ja riiklike programmide ja rahastamisvahendite koosmõju, et vähendada bürokraatiat;

Investeeringud põhiinfrastruktuuri

24. tuletab meelde, et ühtekuuluvusfond on põhiinfrastruktuuri loomiseks vältimatu vahend, mis on oma otstarvet ja tõhusust täielikult tõestanud, aidates vähem arenenud riikidel rahastada Euroopa ühishuvi projekte;

25. toetab komisjoni ettepanekuid seoses tegevuseesmärgi ja -valdkondadega, ent leiab, et ühtekuuluvusfondist võiks samuti rahastada integreeritud projekte, mis on suunatud hoonete energiatõhususe parandamisele;

26. väljendab heameelt selle üle, et ühtekuuluvusfondi investeerimisprioriteetide hulka lisati linnamõõde, ning näeb selles tunnustust linnade olulisele panusele ELi majanduslikku, sotsiaalsesse ja territoriaalsesse ühtekuuluvusse;

27. toonitab seda, kui oluline on pöörata rohkem tähelepanu TEN-T suunistele, samuti ELi õigustikule ja riikide õigusaktidele. Sellega seoses võiksid eelhindamised aidata ennetada teatud probleeme, mis toovad tihtipeale kaasa olulisi viivitusi infrastruktuuriprojektide elluviimisel, nagu näiteks maakatastrid,

sundvõõrandamise menetlused, lubade väljastamine, riigihanke-menetlused, vaidluste lahendamise kord jne;

28. leiab, et ühtekuuluvusfondi investeerimisprioriteedid, mille määravad riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused, peavad olema kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia suunitlustega ja ühise strateegilise raamistiku temaatiliste prioriteetidega, ent samuti Euroopa territoriaalse tegevuskava 2020 soovitustega, milles ruumilise planeerimise ja territoriaalarengu eest vastutavad ministrid leppisid kokku 2011. aastal ⁽²⁾;

Transpordivõrgud

29. toonitab veelkord, et ELi lääne- ja idapiirkondade vahel esinevad märkimisväärsed erinevused transpordivõrkude kvaliteedi ja neile juurdepääsu osas, ning samuti asjaolu, et nõudlus transpordinfrastruktuuri arendamise järele on oluliselt suurem vähem arenenud piirkondades;

30. on arvamisel, et ühtekuuluvusfond on tõhus vahend selliste investeeringute teostamiseks, mille eesmärk on optimeerida riiklikke ja piirkondadevahelisi üleeuroopalisi transpordivõrke (TEN-T), mis on strateegilise tähtsusega ELi majandus-, sotsiaal- ja territoriaalarengu jaoks. Ühtekuuluvusfondi Euroopa lisaväärtust ei saa seega kahtluse alla seada;

31. nõustub sellega, et vaja on teha arukaid investeeringuid infrastruktuuri arendamisse ELi tasandil: laiendada ja hooldada transpordivõrke, võtta kasutusele uuenduslikke lahendusi ja tehnoloogiaid liikluse paremaks haldamiseks, käivitada IT-süsteeme ja tõhusaid mitmeliigilise transpordi lahendusi jne. Euroopa transpordisüsteemi konkurentsivõime sõltub ELi võimest arendada Euroopa transpordivõrke, ent samuti tema võimest hallata logistikaahela iga lüli. Liiklusest tingitud viivituste vähendamine võimaldab samuti parandada transporditeenuste kvaliteeti;

32. rõhutab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused vastutavad ka suuremahuliste investeeringute eest transpordinfrastruktuuri ning teiseste ja kolmandaste ühenduste loomise eest üleeuroopaliste võrkudega. Nad peaksid olema otseselt kaasatud otsustesse, mis puudutavad prioriteetsete, ühist huvi pakkuvate projektide valikut, et tagada avaliku ja erasektori investeeringute sidusus kõigil tasanditel – ELi, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul –, nagu on sätestatud otsuses nr 661/2010/EÜ üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta;

33. väljendab heameelt selle üle, et ühtekuuluvusfondi investeerimisprioriteedid hõlmavad samuti suuri projekte eesmärgiga parandada liikuvust linnapiirkondades ja edendada keskkonnahoidlikke transpordilahendusi, ning samuti teisi investeeringuid, mille eesmärk on arendada aruka ja jätkusuutliku transpordi süsteeme piirkondlikul ja kohalikul tasandil;

34. toetab selliste näitajate kasutuselevõttu, mis võimaldavad suurendada ressursitõhusust transpordivaldkonnas ja mis muudavad ühtekuuluvusfondi Euroopa 2020. aasta eesmärkide saavutamise vahendiks;

35. leiab, et üleeuroopaliste transpordivõrkude uued suunised moodustavad infrastruktuuri arendamise strateegilise raamistiku, mis parandab tulevikus märkimisväärselt liikuvust ELis, kuna investeeringuid kategoriseeritakse paremini vastavalt prioriteetide järjestusele. Prioriteedid on jagatud kahe tasandi vahel – üldine võrk (*comprehensive network*) ja põhivõrk (*core network*) – ning muudetud tõhusamaks uute rakendamismeetmete kaudu, kusjuures rõhuasetus on eri transpordiliikide ja peamiste linna-piirkonna liiklussõlmede piiriülestel ühendustel;

36. juhib tähelepanu probleemidele, mis seonduvad eri rahastamisallikatest pärinevate investeeringute kooskõlastamise ja arukate transpordisüsteemide kavandamisega. Need peavad aitama kaasa julgeoleku, ohutuse ja keskkonnatõhususe suurendamisele ning liikluse paremale haldamisele tänu integreeritud reserveerimis- ja pileti väljastamise teenustele ning mitmeliigilisest transpordist teavitamisele;

Keskkonnainfrastruktuurid ja energiavõrgud

37. toetab kindlalt vajadust teha investeeringuid Euroopa integreeritud energiavõrgu infrastruktuuri lõpuleviimiseks. Sellest hoidumisel oleks pikas perspektiivis liiga kõrge hind ja see ohustaks ELi konkurentsivõimet;

38. leiab, et ühtekuuluvusfond on tõhus vahend ELi energiapoliitika valdkonna eesmärkide – konkurentsivõime, jätkusuutlikkus ja varustuskindlus – saavutamiseks ⁽³⁾ ning ELi majandusarengus, Euroopa 2020. aasta strateegias või algatuses „Ressursitõhus Euroopa” määratletud väljakutsetele vastamiseks. Nende eesmärkide saavutamine eeldab muudatust energiavõrkude kavandamise, ülesehitamise ja kasutamise viisid;

39. kordab, et energiainfrastruktuuri tehtud investeeringud peavad pakkuma ELi kõigi piirkondade kodanikele ja ettevõtetele tingimusteta juurdepääsu energiale taskukohase hinnaga, kõrvaldades monopolid ja kõik konkurentsitõkked, nii et igas piirkonnas oleks võimalus valida vähemalt kahe varustaja vahel;

40. leiab, et Euroopa jaoks huvi pakkuvate infrastruktuuride ja projektide kaardistamine ja valik peaks olema selge ning arvestama olukorda kõige vaesemates ja ohustatud energiavarustusega piirkondades;

41. tunneb heameelt selle üle, et ühtekuuluvusfond võimaldab jätkuvalt toetada keskkonnakasulikke energiaprojekte, sealhulgas näiteks investeeringud energiatõhususse ja taastuvenergiasse. Komitee tuleb meelde, et neid investeeringuid on võimalik teostada ainult partnerluses kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, kes suudavad olemasolevat kohalikku potentsiaali ära kasutada;

⁽²⁾ <http://www.eu-territorial-agenda.eu/>.

⁽³⁾ COM(2010)677 final.

42. rõhutab, et eelkõige just ELi piirkonnad, linnad ja asulad või nendes moodustatud partnerlused teevad investeeringuid, mis on suunatud kliimamuutustega kohanemisele, loodusohude ennetamisele, kanalisatsiooni ja jäätmete infrastruktuuri ehitamisele, bioloogilise mitmekesisuse säilitamisele, pinnase ja ökosüsteemide kaitsele ning keskkonna kvaliteedi parandamisele;

43. väljendab heameelt selle üle, et linnapiirkondade kesk- kütte- ja jahutusvõrkude uuendamisse ja muundumiskadude vähendamisse tehtud investeeringuid on võimalik rahastada ELi ühtekuuluvusfondist, kuna need investeeringud loovad olulist lisaväärtust;

Euroopa ühendamise rahastamisvahend

44. juhib tähelepanu asjaolule, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused säilitavad oma valvuse ja on vastu igasugusele algatusele, mis võiks kaasa tuua ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud eelarve vähendamise: 20 % nimetatud rahastamisvahendi eelarvest tuleb ühtekuuluvusfondist ehk kokku kasutatakse ligikaudu 10 miljardit eurot riikidevahelise transpordi projektide rahastamiseks, kusjuures prioriteediks on seatud raudteefrastruktuur;

45. väljendab huvi Euroopa ühendamise uue rahastamisvahendi vastu, mis võib luua märkimisväärset Euroopa lisaväärtust ja mille abil soovib komisjon lahendada turuprobleeme, täites puuduvad lüngad, kõrvaldades nn pudelikaelad ja tagades asjakohased piiriüleised ühendused;

46. on mures seetõttu, et puudub selge valem Euroopa ühendamise rahastamisvahendist riikidele eraldatavate eelarvete

määratlemiseks, ning soovib, et toetused oleksid proportsionaalsed liikmesriikides rahastatavate projektide prognoositava väärtusega;

47. kordab, et on vaja arvesse võtta probleeme, millega seisavad silmitsi piiriüleste projektide juhid, nimelt vähene suutlikkus koostada tõepoolest lõpuni väljatöötatud, eriti keerukaid projekte. Sel põhjusel suunatakse esialgu piiriülestele projektidele mõeldud vahendid sageli ümber teistele, paremini ettevalmistatud projektidele;

48. tunneb muret Euroopa ühendamise rahastamisvahendi tsentraliseeritud haldamise süsteemi pärast, kuna see ei suuda lahendada lõpuni kavandatud piiriüleste projektide väljatöötamise suutlikkuse probleemi. Selle tulemusel tekib tõsine oht, et rahastamisvahendi eelarvet ei saa kasutada projektideks, mille komisjon on eelnevalt määratlenud;

49. väljendab kahtlusi seoses kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kaasatuse üksikasjade, paindlikkuse puudumise ning rahastamisvahendiga kaasneva võimaliku bürokraatiaga, samuti seoses selle rahastamisvahendi suhtega komisjoni teistesse rahastamisvahenditesse;

50. toonitab, et kõnealusest rahastamisvahendist rahastatud projektid peaksid selgelt eristuma nendest, mida rahastatakse ühtekuuluvusfondist või Euroopa Regionaalarengu Fondist partnerluslepingute alusel. Nii peaks pärast institutsioonilise suutlikkuse eelhindamist olema võimalik määratleda, millist tehnilist abi vajatakse projektide ettevalmistamiseks programmi JASPER või muude tehnilise abi programmide kaudu, kusjuures neid kulusid loetakse Euroopa ühendamise rahastamisvahendi eelarvest pärineva rahastamise abikõlblikeks kuludeks.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Artikkel 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 2	Artikkel 2
Ühtekuuluvusfondist antavate toetuste ulatus	Ühtekuuluvusfondist antavate toetuste ulatus
1. Tagades sobiva tasakaalu ja kooskõlas iga liikmesriigi konkreetsete investeeringute- ja infrastruktuuridealaste vajadustega, toetatakse ühtekuuluvusfondist:	1. Tagades sobiva tasakaalu ja kooskõlas iga liikmesriigi konkreetsete investeeringute- ja infrastruktuuridealaste vajadustega, toetatakse ühtekuuluvusfondist:
(a) investeeringuid keskkonda, sh säästva arengu ja energietikaga seotud valdkondadesse, millel on keskkonnale positiivne mõju;	(a) investeeringuid keskkonda, sh säästva arengu ja energietikaga seotud valdkondadesse, millel on keskkonnale positiivne mõju;
(b) üleeuroopalisi transporditaristu võrke kooskõlas suunistega, mis on vastu võetud otsusega nr 661/2010/EL;	(b) üleeuroopalisi transporditaristu võrke kooskõlas suunistega, mis on vastu võetud otsusega nr 661/2010/EL;
(c) tehnilist abi.	(c) tehnilist abi.
2. Ühtekuuluvusfondist ei toetata:	2. Ühtekuuluvusfondist ei toetata:
(d) tuumajõujaamade tegevuse lõpetamist;	(d) tuumajõujaamade tegevuse lõpetamist;
(e) kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist direktiivi 2003/87/EÜ reguleerimisalasse kuuluvates rajatistes;	(e) kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist direktiivi 2003/87/EÜ reguleerimisalasse kuuluvates rajatistes;
(f) eluhoonetega seotud kulusid.	(f) eluhoonetega seotud kulusid.

Motivatsioon

Muudatusettepanek vastab soovitudele, mis on esitatud arvamuse punktis 25.

Muudatusettepanek 2

Artikkel 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 3 Investeeringuprioriteedid Vastavalt määruse (EL) nr [...] /2012 (ühissätete määrus) artiklile 16 toetatakse ühtekuuluvusfondist sama määruse artiklis 9 sätestatud temaatiliste eesmärkide raames järgmisi investeeringuprioriteete: (a) toetada üleminekut vähese CO₂-heitega majandusele järgmiste vahenditega: i) taastuvate energiaallikate tootmise ja levitamise edendamine; ii) energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise edendamine väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes; iii) energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise toetamine üldkasutatavates infrastruktuurides; iv) madalpinge arukate jaotussüsteemide väljatöötamine; v) CO₂-heiteid vähendavate strateegiate edendamine linnapiirkondades; (b) kliimamuutustega kohanemise ning riskide ennetamise ja juhtimise edendamine järgmiste vahenditega: i) kliimamuutustega kohanemiseks suunatud sihtotsustavate investeeringute toetamine; ii) selliste investeeringute edendamine, mis on suunatud konkreetsete ohtudega toimetulemiseks, vastupanuvõime tagamiseks katastroofide puhul ja katastroofide tagajärgedega toimetulemise süsteemide väljatöötamiseks; (c) keskkonnakaitse ja ressursitõhususe edendamine järgmiste vahenditega: i) tegelemine jäätmesektori suure investeeringuvajadusega, et täita ELi keskkonnavalase õigustiku nõuded; ii) tegelemine veesektori suure investeeringuvajadusega, et täita ELi keskkonnavalase õigustiku nõuded; iii) bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja taastamine, mh roheliste infrastruktuuride kaudu; iv) linnakeskkonna parandamine sh mahajäetud tööstusobjektide taaselustamine ja õhusaaste vähendamine. (d) säästva transpordi edendamine ja oluliste võrguinfrastruktuuride nn pudelikaelte kõrvaldamine järgmiste vahenditega: i) Euroopa ühtse mitmeliigilise transpordipiirkonna toetamine investeerides üleeuroopalisse transpordivõrku;	Artikkel 3 Investeeringuprioriteedid Vastavalt määruse (EL) nr [...] /2012 (ühissätete määrus) artiklile 16 toetatakse ühtekuuluvusfondist sama määruse artiklis 9 sätestatud temaatiliste eesmärkide raames järgmisi investeeringuprioriteete: (a) toetada üleminekut vähese CO₂-heitega majandusele järgmiste vahenditega: i) taastuvate energiaallikate tootmise ja levitamise edendamine; ii) energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise edendamine väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes; iii) energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise toetamine üldkasutatavates infrastruktuurides, <u>samuti hoonete energiatõhususe sektoris</u>; iv) madalpinge arukate jaotussüsteemide väljatöötamine; v) CO₂-heiteid vähendavate strateegiate edendamine linnapiirkondades; (b) kliimamuutustega kohanemise ning riskide ennetamise ja juhtimise edendamine järgmiste vahenditega: i) kliimamuutustega kohanemiseks suunatud sihtotsustavate investeeringute toetamine; ii) selliste investeeringute edendamine, mis on suunatud konkreetsete ohtudega toimetulemiseks, vastupanuvõime tagamiseks katastroofide puhul ja katastroofide tagajärgedega toimetulemise süsteemide väljatöötamiseks; (c) keskkonnakaitse ja ressursitõhususe edendamine järgmiste vahenditega: i) tegelemine jäätmesektori suure investeeringuvajadusega, et täita ELi keskkonnavalase õigustiku nõuded; ii) tegelemine veesektori suure investeeringuvajadusega, et täita ELi keskkonnavalase õigustiku nõuded; iii) bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja taastamine, mh roheliste infrastruktuuride kaudu; iv) linnakeskkonna parandamine sh mahajäetud tööstusobjektide taaselustamine ja õhusaaste vähendamine. (d) säästva transpordi edendamine ja oluliste võrguinfrastruktuuride nn pudelikaelte kõrvaldamine järgmiste vahenditega: i) Euroopa ühtse mitmeliigilise transpordipiirkonna toetamine investeerides üleeuroopalisse transpordivõrku;

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
ii) keskkonnasõbralike ja vähese CO ₂ -heitega transpordisüsteemide arendamine, sh säästva linnalise liikuvuse edendamine;	ii) keskkonnasõbralike ja vähese CO ₂ -heitega transpordisüsteemide arendamine, sh säästva linnalise liikuvuse edendamine;
iii) ulatuslike, kvaliteetsete ja koostalitusvõimeliste raudteesüsteemide arendamine;	iii) ulatuslike, kvaliteetsete ja koostalitusvõimeliste raudteesüsteemide arendamine;
(e) institutsioonilise suutlikkuse ja tõhusa avaliku halduse parandamine haldusorganite institutsioonilise suutlikkuse ja tõhususe ning ühtekuuluvusfondi rakendamise seotud avalike teenuste tugevdamise kaudu.	(e) institutsioonilise suutlikkuse ja tõhusa avaliku halduse parandamine haldusorganite institutsioonilise suutlikkuse ja tõhususe ning ühtekuuluvusfondi rakendamise seotud avalike teenuste tugevdamise kaudu.

Motivatsioon

Muudatusettepanek vastab soovitudele, mis on esitatud arvamuse punktis 25.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Üleeuroopalise transpordivõrgu õigusraamistiku läbivaatamine”

(2012/C 225/11)

REGIOONIDE KOMITEE

- meenutab, et Euroopa transpordipoliitika peab soodustama juurdepääsu siseturule ja ELi kõigi piirkondade säästvat arengut ning Euroopa kontinendi majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust;
- kiidab heaks Euroopa Komisjoni esitatud regulatiivse lähenemisviisi kahetasandilise transpordivõrgu kohta, mis põhineb kümnel koridoril ja 30 prioriteetsel projektil;
- toetab koostalitusvõime ja ühendvedude ning puuduvate ühenduste ja kitsaskohtade prioriseerimist;
- toetab suuremaid jõupingutusi, et soodustada üleminekut raudtee-, sisevee- ja mereveole ning liikluse arukat juhtimist;
- rõhutab, et Euroopa Komisjonil peavad olema laialdased pädevused TEN-T projektide juhtimise ja asjaomaste otsuste tegemise valdkonnas ning kutsub üles tugevdama Euroopa koordinaatori võimu.
- rõhutab kohaliku ja piirkondliku tasandi pädevust nii otsustamisel, kavandamisel kui rahastamisel;
- nõuab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kohustuslikku osalust koridoriplatvormide raames ning kutsub üles allkirjastama programmepinguid Euroopa Liidu, iga liikmesriigi ja asjaomaste piirkondade vahel;
- toetab põhimõtet rahastada põhivõrku Euroopa Ühendamise Rahastu kaudu ning soovib selliste uute Euroopa rahastamisallikate loomist nagu eurovõlakirjad;
- soovib sellise transpordi maksustamise süsteemi rakendamist, mis põhineb kõige saastavamate transpordiliikide väliskulude sisestamise põhimõttel.

Raportöör	Bernard SOULAGE (FR/PES) Rhône-Alpes'i piirkonnakoogu aseesimees
Viitedokument	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta
	COM (2011) 650 final

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Üldised märkused

1. toetab Euroopa Komisjoni soovi **kiirendada** üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) **kasutuselevõttu**; kõnealuse, 20 aastat kasutuses olnud taristu tulemuslikkus asjaomasele võrgule seatud ambitsioonikate ja esmatähtsate eesmärkide saavutamisel näib tänapäeval väiksem;

2. pooldab **Euroopa transpordipoliitika eesmärke** ning üleeuroopalisele transpordivõrgule omistatud osatähtsust, mis peaks eelkõige soodustama:

— Euroopa Liidu linnade ja piirkondade konkurentsivõime ja majandussaavutuste suurendamist;

— kõigi ELi piirkondade juurdepääsu siseturule;

— kõige uuemate tehnoloogia- ja tegevuskontseptsioonide edendamist (artikli 4 lõike 1 punkt c);

— Euroopa majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust (artikli 4 lõike 1 punkt d);

— säästvat arengut, eelkõige kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärki (artikli 4 lõike 1 punkt b);

— kõigi ELi piirkondade, sealhulgas äärepoolseimate piirkondade tasakaalustatud arengut (artikli 4 lõike 2 punkt j);

3. jagab Euroopa Komisjoni seisukohta, et hoolimata olulistest edusammudest üleeuroopalise transpordivõrgu arendamisel jäävad **praegused taristud liiga kyllastatuks** nii geograafilisest kui ka eri transpordiliikide seisukohast; see probleem on veelgi tõsisem füüsiliste tõkete tõttu kannatavates piirkondades, nagu saared, mägialad ja äärealad;

4. leiab, et kavandatud transpordipoliitika peaks integreerima sõnaselgemalt Euroopa Liidu üldisemad eesmärgid, mis on määratletud **Euroopa 2020. aasta strateegias**, ning edendama tugevamat sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust kogu Euroopa Liidus;

5. jagab Euroopa Komisjoni valitud **ettenägelikku, multimo-daalset ja pragmaatilist** lähenemisviisi, mis põhineb investee-ringute kavandamisel **kahe erineva transpordivõrgu** jaoks:

— **üldvõrk**, mis peab valmima hiljemalt 31. detsembriks 2050;

— **põhivõrk**, mis hõlmab kõige strateegilisemaid telgi ja kujutab endast suurimat Euroopa lisandväärtust, tuleb rajada 31. detsembriks 2030;

6. soovib, et **kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused** saaksid täiel määral osaleda üleeuroopalise transpordivõrgu kavandamise raames koostatud tegevuskavade ettevalmistamisel ja rakendamisel;

7. tõstatab küsimuse, milliseid **rahalisi vahendeid** oleks võimalik tõhusalt kasutada väljavalitud investee-ringuteks nende rangete eelarvepiirangute tingimustes, mis koormavad praegu liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rahan-dust, et tugedada kõigi ELi piirkondade ühtekuuluvust ja aren-gut;

Õigusraamistik

8. tunneb heameelt Euroopa Komisjoni valiku üle **koostada määrus**, mis on vahetult kohaldatav. See valik näib olevat:

— ainus, mis võimaldab kooskõlastada üleeuroopalise transpor-divõrgu toimimisse kaasatud arvukate erinevate sidusrüh-made, sealhulgas liikmesriikide ning vajaduse korral piir-kondlike ja kohalike omavalitsuste, taristuettevõtjate, trans-pordiettevõtjate ning muude avalik-õiguslike ja eraõiguslike üksuste (artikkel 5) osalust;

— kõige asjakohasem valitud ambitsioonika ajakava järgimi-seks;

— sobiv seadmaks liikmesriikidele kohustusi ajakava ja kaas-rahastamise küsimuses;

9. kiidab heaks **koostalitlusvõime** esmatähtsaks seadmise uues õigusraamistikus. See annab hea võimaluse Euroopa transpordisüsteemi integreerimiseks, soodustades kõigi Euroopa tasandi osalejate jaoks ühiste menetluste ja standardite rakenda-mist. Lisaks sellele soovib komitee anda võtmerolli **koostalit-lusvõimele** kõigi, nii kauba- kui ka reisijateveo jaoks mõeldud transporditaristute (artikkel 34) rajamisel, et edendada võimali-kult suurel määral liiklusvoogude järjepidevust ja transpordia-hela mõiste elluviimist. Võimalik on teha arvukaid parandusi, eelkõige reisijate jaoks – integreeritud piletimüügiteenused,

loetavamad sõiduplaanid ja ümberistumiste kooskõlastamine, ning kaubaveo valdkonnas, selle elujõulisuse ja teenusekvaliteedi tagamisel;

Üleeuroopalise transpordivõrgu põhimõtted ja ülesehitus

Üleeuroopalise transpordivõrgu põhimõtted

10. toetab Euroopa Komisjoni valikut ja soovi rajada üleeuroopaline transpordivõrk, tagades samal ajal praeguste prioriteetide lõpuleviimise, milleks on **30 prioriteetset projekti ja valdkonnaülest prioriteeti**, mille eesmärk on arendada liikluse juhtimise vahendeid, et soodustada koostalitlusvõimet ja kutsub komisjoni samuti üles varem prioriteetseteks kuulutatud projektide raames arvesse võtma kõnealuses valdkonnas varem tehtud töid, et säilitada Euroopa sekkumismeetmete järjepidevus;

11. väljendab rahulolu asjaoluga, et taristuprojektid **toetuvad olemasolevatele taristutele**, taotledes samal ajal nende parandamist ja ühendamist (artikkel 7). Valitud projektide alusel võib seega luua uusi transporditaristuid, kuid samuti hooldada, taastada ja ajakohastada olemasolevaid transporditaristuid ning edendada vahendite kõige mõistlikumat kasutust;

12. tunneb heameelt selle üle, et üleeuroopalise transpordivõrgu jaoks valitud projektid, mis toetuvad **ühishuvi põhimõttele** (artikkel 7), peavad:

— olema läbinud sotsiaal-majandusliku kulude ja tulude analüüsi, mille tulemuseks on positiivne nüüdispuhasväärtus;

— olema Euroopa jaoks selgelt lisandväärtusega;

— olema kooskõlas üldvõrgu ja põhivõrgu jaoks sätestatud põhimõtetega;

13. tunneb heameelt **mitut valdkonda hõlmavate meetmete** üle, mida rakendatakse liikluse aruka juhtimise soodustamiseks, edendades Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi (ERTMS), Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteemi (SESAR), jõetebeteenuseid (SIF), arukaid transpordisüsteeme (ITS) maanteetranspordis ning asukohamääramise ja satelliitnavigatsiooni süsteemi Galileo, et edendada **koostalitlusvõimet**, mis on ulatusliku Euroopa ühtse transpordituru elluviimise esmane tingimus;

14. toetab nn sinise vööndi kontseptsiooni ja kahtleb komisjoni poolt **meremagistraali** põhimõttele (artikkel 25) omistatud tegelikus tähtsuses meremagistraalide väikese osatähtsuse tõttu kümnes koridoris ning leiab, et meretransporti ei ole piisavalt arvesse võetud Euroopa Komisjoni suuniste projektides;

15. kahtleb komisjoni ja liikmesriikide tegelikus soovis **muuta olukorda seoses nõudlusega liikuvuse järele**, selle asemel, et rahuldada pidevalt suurenevat nõudlust liikuvuse järele;

Üldvõrk

16. toetab põhimõtet, mille kohaselt peab sellest võrgust saama ühtse turu nn **vereringesüsteem**, mis võimaldab isikute ja kaupade takistamatut liikumist kogu Euroopa Liidus, eesmärgiga tagada enamiku ettevõtete ja kodanike jaoks maksimaalselt 30-minutilise sõiduaja kaugusel asuv transpordi üldvõrk aastaks 2050;

17. innustab **ühiseid jõupingutusi raudteetranspordi soodustamiseks**; seda prioriteeti toetavad arvukad majandus-, finants- ja keskkonnaargumendid;

18. püstitab küsimuse **kogu Euroopa Liidu territooriumi katmise tõhususe kohta** kooskõlas territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõttega ning üldvõrgu rajamisega avaneva võimaluse kohta saada maakasutuse planeerimise viitevahendiks Euroopa Liidu tasandil;

19. meenutab, et **üldvõrgu hooldamine** on ainus võimalus, kuidas prioriteetsete projektideta **äärepoolseimad piirkonnad** võiksid saada kasu ELi rahastatavatest transporditaristu teenustest, tagades nii juurdepääsu kõigile piirkondadele;

20. teeb ettepaneku teha jõupingutusi selleks, et parandada transporditühendusi **saarte, äärepoolseimate ja mägipiirkondade ning samuti nende piirkondade vahel**;

Põhivõrk

21. toetab komisjoni algatust, mille eesmärk on viia lähiajal (hiljemalt 2030. aastal) lõpule **suure Euroopa lisandväärtusega strateegilise võrgu** rajamine; lisandväärtus tekiks eelkõige seoses majanduskasvu ja tööhõive eesmärkidega, mis on seatud strateegias „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia“;

22. tunneb heameelt **mitmeliigiliste transpordikoridoride** mõistele omistatud tähtsuse üle, kuna tegemist on vahendiga, mille eesmärk on lihtsustada põhivõrgu kooskõlastatud rakendamist vastavalt transpordiliikide omavahelise ühendamise, koostalitlusvõime ning ressursside kooskõlastatud ja tõhusa haldamise põhimõtetele (artikkel 48). Komitee avaldab kahetsust meremagistraalide väikese osatähtsuse üle kavandatud transpordikoridoride raames;

23. toetab komisjoni nende **kümne koridori** valikul, mis tähistavad põhivõrgu prioriteetseid teid, ning põhivõrgu määratlemiseks valitud **meetodeid**, samuti toetab komisjoni valikut keskenduda vähemalt aastatel 2014–2020 suure Euroopa lisandväärtusega **piiriüleste projektide** rahastamisele;

24. kiidab heaks põhimõtte usaldada vastutus iga koridori eest **Euroopa koordinaatorile** (artikkel 51), kes tegutseb komisjoni nimel ja eest, seades esikohale ELi huvi. Koordinaator juhhib kavandatud tegevust, pidades kinni ajakavast ja ette nähtud rahalistest vahenditest, ning annab aru tehtud edusammudest ja võimalikest esinenud raskustest, töötades kõigi sidusrühmadega konsulteerimise põhimõttel;

25. tunneb heameelt põhivõrgu **transpordisõlmedele** (artikkel 47) omistatud tähtsuse üle **ühendvedude seisukohast**, kuid teeb ettepaneku täpsustada ja anda ulatuslikum määratlus **linntranspordisõlme mõistele**, et integreerida asjaomased logistika- ja sadamapiirkonnad (artikli 3 punkt o);

26. on siiski seisukohal, et põhivõrk peaks lisaks nende sadamate paremale integreerimisele, mis on olulised liikmesriikide ekspordi ja impordi seisukohalt, kuid asuvad väljaspool linna-transportisõlmi, arendama ka taristuid, mis teenindavad ühendusi kolmandate riikidega – eelkõige kandidaatriikidega – parandades maismaatranspordi ja meremagistraalide koostoimet;

Puhtad, säästvad ja arukad transpordisüsteemid

27. toetab jõupingutuste tõhustamist, et soodustada **transpordi ümbersuunamist raudtee-, sisevee- ja meretranspordile**;

28. leiab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused koos Euroopa Liiduga peavad toetama **ühistranspordiliike** üldiselt ja eelkõige avalikku transporditeenust ning rakendama tõhusaid **linnalise liikuvuse tegevuskavasid**, et vabastada linnakeskused ummikuteist;

29. leiab samuti, et reisijate- ja kaubaveo üksteisest sõltumatu haldamine, arvestades nende erinevate vajadustega, võimaldab tõhustada mõlema transpordiliigi toimimist;

30. tervitab **aruka liikluskorralduse** toetamise meetmeid (Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteem, Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteem, jõeteabeteenused, mereohutuse teabevahetussüsteem SafeSeaNet, arukad transpordisüsteemid), mis on esmatahtsad Euroopa integreeritud transpordisüsteemi saavutamiseks;

Juhtimissüsteem

31. rõhutab, et **Euroopa Komisjonil** peab olema laialdane pädevus üleeuroopalise transpordivõrgu projektide **haldamisel** ja sellealaste **otsuste tegemisel**, kuna ainult komisjon kooskõlas teiste ELi institutsioonide ja organitega saab tagada Euroopa lisandväärtuse ning kõigi projektide omavahelise sidususe kogu Euroopas, et luua tõeline Euroopa võrgustik, mis kujutab endast rohkemat kui üksnes riiklike taristute ühendust;

32. märgib, et määrus on kooskõlas **subsidaarsuse põhimõttega** ning tagab ELile võimaluse võtta asjaomaseid meetmeid nende eesmärkide teostamiseks, mida ei ole võimalik saavutada rahuldavalt riiklikul ja riiklikust tasandist madalamal tasandil;

33. kiidab heaks iga liikmesriigi poolt üleeuroopalise transpordivõrgu raames võetavate meetmete üle teostatava **järelevalve vahendi**, mis võimaldab liikmesriikidel komisjoni pidevalt teavitada ühishuviprojektide rakendamise arengust ning kõnealuseks eesmärgiks tehtud investeeringutest, samuti põhimõtte, mille kohaselt komisjon avaldab iga kahe aasta tagant eduaruande, mis esitatakse kõigile ELi pädevatele asutustele. Komitee kiidab samuti heaks komisjonile tagatud võimaluse kohandada delegeeritud õigusakte, et mahumääradest tulenevaid võimalikke muutusi arvesse võtta (artikkel 54);

34. vaatlleb edusammuna **põhivõrgukoridoride kooskõlastatud rakendamise põhimõtet** (artikkel 52), milles usaldatakse vastutus selle eest Euroopa koordinaatorile, tema valimise viisile (artikli 51 lõige 2), tema volituste loendile (artikli 51 lõige 5) ja komisjonile antud võimalusele võtta vastu rakendusotsuseid põhivõrgukoridori kohta (artikli 53 lõige 3);

35. taotleb siiski transpordikoridoriga seonduvate projektide positiivse arengu tagamiseks **Euroopa koordinaatori volituste tõhustamist**, mitte üksnes konfliktide vahendamiseks, vaid ka selleks, et hoiatada komisjoni ja parlamenti juhul, kui tema hinnangul takistab esilekerkinud probleem projekti sujuvat arengut (artikli 51 lõike 5 punkt b);

36. kiidab heaks **koridoriplatvormide** loomise ja nende ülesande vastutada põhivõrgukoridori üldeesmärkide kindlaksmääramise ning asjaomaste meetmete ettevalmistamise ja rakendamise järelevalve eest (artikkel 52), kuid väljendab oma üllatust **kohalike ja piirkondlike omavalitsuste** kõrvalejäämise üle põhivõrgukoridoride juhtimisest (artikkel 52) ning teeb ettepaneku **muuta nende osalus koridoriplatvormide tegevuses kohustuslikuks**. Selle ettepaneku põhjuseks on koridoriplatvormile antud laialdased volitused ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste volitused ja ülesanded transpordipoliitika tähtsate osalejate, sageli oluliste kaasrahastajate ning demokraatliku õiguspärasuse allikatena, kes võivad kaasa aidata projektide rakendamise tagamisele;

37. rõhutab vajadust **kaasata linnad ja piirkonnad** üleeuroopalise transpordivõrgu ja selle prioriteetide määratlemisse, et võtta arvesse iga piirkonna konkreetset olukorda; rõhutab lisaks seda, kui suurel määral peab kohalik ja piirkondlik tasand **panustama** kavandatud transpordialgatustesse **nii otsuste tegemise, kavandamise kui ka rahastamise valdkonnas**, et tagada eelkõige kooskõla kohaliku ja piirkondliku tasandi ruumilise planeerimisega;

38. seab küsimuse alla osatähtsuse, mis on antud asjaomaste piirkondadega kooskõlastamisele koridoriprojektide määratlemisel, ning soovib, et **kooskõlastamine** piirkondlike osalejatega oleks üks **koridoriplatvormide** ülesanne ja toetuks suurel määral kohalike ja piirkondlike omavalitsuste oskusteabele

kõnealuses valdkonnas. Seega näib, et kuus kuud, mis on ette nähtud koridoride arengukavade koostamiseks, ei ole kooskõlas tõelise kooskõlastamismenetluse rakendamisega (artikkel 53);

39. kutsub üles allkirjastama piirkondlike paktide eeskujul **programmilepingud** Euroopa Liidu, iga liikmesriigi ja asjaomase piirkonna vahel, milles määratletakse nende vastastikused kohustused rahastamise ja ajakava valdkonnas; kõnealused programmilepingud peaksid lisaks üleeuroopalise transpordivõrgu taristutele hõlmama ka teiseseid taristuid, mida liikmesriigid või piirkonnad kavatsevad põhivõrkude hea toimimise tagamiseks kasutada;

Rahastamisvahendid

Üleeuroopalise transpordivõrgu rahastamise põhimõtted

40. on teadlik üleeuroopalise transpordivõrgu **strateegilisest tähtsusest** ELi elujõulisusele ning olulisest **finantspanusest**, mida nõuab taristu elluviimine; kutsub seetõttu üles kasutama Euroopa laenu, mis ulatub kaugemale Euroopa Komisjoni ettepanekust luua ELi transporditaristu rahastamiseks projektivõlakirjad ning võimaldaks teha suuremahulisi investeeringuid Euroopa transpordisüsteemi, mis on otsustava tähtsusega Euroopa konkurentsivõime jaoks, Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide (eelkõige keskkonnanäesmärkide) saavutamiseks ja Euroopa majanduse elavdamiseks praeguse kriisi perioodil;

41. tunneb muret **rahastamise taseme** üle, mille nõukogu ja Euroopa Parlament kinnitavad lõplikult **ELi järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames**. Praegustest eelarvaskustest hoolimata ei peaks EL loobuma oma ambitsioonidest kõnealuste, oluliselt tulevikku mõjutavate projektide elluviimisel, kuna see oleks pikas perspektiivis tõeliselt kahjulik;

42. meenutab, et need suuremahulised investeeringud üleeuroopalisel transpordivõrku vajavad tugevat ja vankumatut **poliitilist tahet kõige kõrgemal tasemel**;

43. rõhutab vajadust prioriseerida rahastamisel **puuduvaid taristuühendusi (eelkõige piiriüleseid) ja taristu kitsaskohti**;

44. tunneb heameelt **ELi kaasrahastamise taseme** üle, mis ulatub põhivõrgu jaoks vajalike tööde puhul tavaliselt maksimaalselt 20 %-ni, raud- ja siseveeteede piiriüleste projektide puhul 40 %-ni, uuringukulude puhul 50 %-ni ning mis võib arukate transpordisüsteemide ja üleminekuetapis liikmesriikide puhul ulatuda 50 %-ni;

45. meenutab, kui **suur on arvukate kohalike ja piirkondlike omavalitsuste osalus** üleeuroopalise transpordivõrgu rahastamisel lisaks liikmesriikide ja ELi rahastamisele. See asjaolu õigustab igati nende aktiivset osalemist taristuprojektide koostamisel ja rakendamisel;

46. peab väga suurte projektide elluviimise seisukohast vajalikuks **Euroopa panuse osas lepingute sõlmimist** globaalsete rahastamiskavade raames, mida seitsmeaastase eelarveperioodiga piirduv (väga suurte projektide elluviimise kestusest lühem periood) Euroopa toetuste eraldamise kord tänasel päeval ei võimalda;

47. toetab põhimõtet rahastada põhivõrku taristufondist ning üldvõrku teistest riiklikest ja piirkondlikest vahenditest, sealhulgas Euroopa Regionaalarengu Fondist; meenutab siiski, et ühtekuuluvuspoliitika järgib oma eesmarke ning transpordi üldvõrgu rahastamine piirkondlikul tasandil määratletud integreeritud arengustrateegiade raames ei tohi mingil juhul põhjustada ühtekuuluvuspoliitika muutumist valdkonnapõhiseks;

48. **püstitab siiski küsimuse määrase mõju kohta** kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, eelkõige nende osalusele üleeuroopalise transpordivõrgu taristute **rahastamisel**. Seda mõju tuleks täpsustada ja hinnata iga juhtumi puhul eraldi;

Üleeuroopalise transpordivõrgu rahastamise uued vahendid

49. toetab **uute rahastamisallikate** kasutamist, et kiirendada üleeuroopalise transpordivõrgu projektide elluviimist, hajutada riske ja kaasata laialdasemalt erainvesteeringuid, kuid meenutab, et need uued võimalikud rahastamisallikad ei tohi mingil juhul asendada tavapärase ELi poolset rahastamist, vaid peavad seda pigem täiendama;

50. toetab teatud määral **avaliku ja erasektori partnerluste** arendamist, tingimusel et need suurendavad rahastamise läbiastvust ja aitavad osalejatel pidada kinni tähtaegadest taristute rajamisel; meenutab siiski, et avaliku ja erasektori partnerlus ei kujuta endast lahendust kõikidele probleemidele, ning rõhutab vajadust olla valvas avaliku ja erasektori partnerluse raames rajatud taristute omandiõiguse küsimuses;

51. toetab sellise **transpordi maksustamise süsteemi** kiiret sisseviimist Euroopa Liidu tasandil, mis põhineb kõige saastavamate transpordiliikide väliskulude sisestamise põhimõttel, kasutades selleks ühtlustatud maksustamist, millest saadavat tulu kasutatakse säästvamate transporditaristute loomiseks (sealhulgas Eurovignette);

52. kutsub üles tunnistama **Euroopa Investeerimispannga** osatähtsust, sest see rahastab igal aastal 10 miljardi euro ulatuses transpordiga seonduvaid projekte ning jääb ka edaspidi kõige keerukamate projektide jaoks kõige olulisemaks rahastamisallikaks;

53. toetab ELi uut rahastamisvahendit **Euroopa Ühendamise Rahastu**, mis on mõeldud Euroopa prioriteetsete taristute, sealhulgas eelkõige transpordi-, energia- ja lairibataristu rahastamiseks, ning tervitab selle tugevat **võimendavat mõju**.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Artikli 3 punkt o

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(o) „linnatranspordisõlm” – linnapiirkond, kus üleeuroopalise transpordivõrgu transporditaristu on ühendatud muude selle taristu osadega ning piirkondliku ja kohaliku liikluse taristuga;	(o) „linnatranspordisõlm” – linnapiirkond, kus <u>mis hõlmab kõiki üleeuroopalise transpordivõrgu transporditaristuid (sadamad, lennuväljad, logistikaplatvormid, kaubaterminalid jms), mis asuvad linnapiirkonnas ja selle ümbruses ning</u> on ühendatud muude selle taristu osadega ning piirkondliku ja kohaliku liikluse taristuga;

Motivatsioon

On oluline, et põhivõrgu arendamisel oleksid hõlmatud kohalikud logistikasõlmed (sadamad, lennuväljad, logistikaplatvormid, kaubaterminalid jms). Käesoleva sõnastusettepanekuga soovitakse selgelt väljendada seda loomulikku ühendust.

Muudatusettepanek 2

Artikli 4 punkt 2

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Muudatusettepanek
<i>Artikkel 4</i> Üleeuroopalise transpordivõrgu eesmärgid 2. Üleeuroopalise transpordivõrgu taristu arendamisega püütakse saavutada järgmised eesmärgid: (j) transporditaristu, mis kajastab liidu eri osade eriolukorda ja katab tasakaalustatult Euroopa piirkondi, sh äärepoolseimaid ja muid kaugeid piirkondi;	<i>Artikkel 4</i> Üleeuroopalise transpordivõrgu eesmärgid 2. Üleeuroopalise transpordivõrgu taristu arendamisega püütakse saavutada järgmised eesmärgid: (j) transporditaristu, mis kajastab liidu eri osade eriolukorda ja katab tasakaalustatult Euroopa piirkondi, sh äärepoolseimaid ja muid kaugeid piirkondi <u>ning mägipiirkondi</u> ;

Motivatsioon

Arvestades mägipiirkondade juurdepääsuprobleemidega, tuleb üleeuroopalises transpordivõrgus tagada nende arvesse võtmine koos teiste haavatavate piirkondadega, nagu kaugemad ja äärepoolseimad piirkonnad.

Muudatusettepanek 3

Artikli 9 lõige 3

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
3. Liikmesriigid tagavad, et üldvõrk on valmis ja vastab täielikult asjaomastele käesoleva peatüki sätetele hiljemalt 31. detsembriks 2050.	3. Liikmesriigid tagavad, et üldvõrk on valmis ja vastab täielikult asjaomastele käesoleva peatüki sätetele hiljemalt 31. detsembriks 2050. <u>Sel eesmärgil oleks soovitav, et Euroopa Liidu, iga liikmesriigi ja asjaomaste piirkondade vahel allkirjastataks programmilepingud.</u>

Motivatsioon

Sageli on kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused relvitud liikmesriikide ees, kes keelduvad täitmast endale võetud kohustusi. Raportöör teeb ettepaneku nõuda programmepingute allkirjastamist piirkondlike paktide eeskujul.

Muudatusettepanek 4

Artikli 45 lõige 1

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Muudatusettepanek
Artikkel 45 Nõuded 1. Põhivõrk kajastab liiklusnõudluse kasvu ja vajadust mitmeliigilise transpordi järele. Selleks et tagada transporditaristu ressursitõhus kasutamine ja piisav läbilaskevõime, tuleb arvesse võtta tipp tehnoloogialahendusi ning regulatiivseid ja juhtimisemeetmeid.	Artikkel 45 Nõuded 1. Põhivõrk kajastab liiklusnõudluse kasvu ja vajadust mitmeliigilise transpordi järele. Selleks et tagada transporditaristu ressursitõhus kasutamine ja piisav läbilaskevõime, tuleb arvesse võtta tipp tehnoloogialahendusi ning regulatiivseid ja juhtimisemeetmeid. <u>Tuleb tagada piisav läbilaskevõime nii reisijateveo kui ka kaubaveo jaoks, luues sealhulgas vajadusel eriliine.</u>

Motivatsioon

Kaubaveoks peab saama kasutada piisava läbilaskevõimega taristuid ning see tuleb tõhususe saavutamiseks muuta reisijateveo ees prioriteetseks.

Muudatusettepanek 5

Artikli 46 lõige 3

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
3. Ilma et see piiraks artikli 47 lõigete 2 ja 3 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et põhivõrk valmib ja vastab käesoleva peatüki sätetele hiljemalt 31. detsembriks 2030.	3. Ilma et see piiraks artikli 47 lõigete 2 ja 3 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et põhivõrk valmib ja vastab käesoleva peatüki sätetele hiljemalt 31. detsembriks 2030. <u>Sel eesmärgil oleks soovitatav, et Euroopa Liidu, iga liikmesriigi ja asjaomaste piirkondade vahel allkirjastataks programmepingud.</u>

Motivatsioon

Sageli on kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused relvitud liikmesriikide ees, kes keelduvad täitmast endale võetud kohustusi. Raportöör teeb ettepaneku nõuda programmepingute allkirjastamist piirkondlike paktide eeskujul.

Muudatusettepanek 6

Artikkel 47

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 47 Põhivõrgu transpordisõlmed 1. Põhivõrgu transpordisõlmed on kindlaks määratud II lisas ja hõlmavad järgmist: — linnatranspordisõlmed, sh nende sadamad ja lennuväljad;	Artikkel 47 Põhivõrgu transpordisõlmed 1. Põhivõrgu transpordisõlmed on kindlaks määratud II lisas ja hõlmavad järgmist: — linnatranspordisõlmed, sh nende sadamad, <u>ja lennuväljad, logistikaplatvormid ja kaubaterminalid.</u>

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
— meresadamad; — piiripunktid naaberriikidega.	— meresadamad; — piiripunktid naaberriikidega.

Motivatsioon

On oluline, et vastavalt raportööri pakutud määratlusele (arvamuse eelnõu muudatusettepanek 1, millega muudetakse komisjoni ettepaneku artiklis 3 esitatud „linnatranspordisõlme“ määratlust) hõlmaksid põhivõrgu linnatranspordisõlmed kõiki kohalikke logistikarajatisi reisirajatisi- ja kaubaveo tõhusaks toimimiseks (nii sadamaid ja lennujaamu kui ka logistikaplatvorme ja kaubaterminale).

Muudatusettepanek 7

Artikli 51 lõike 5 punkt b

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
5. Euroopa koordinaator: [...] (b) annab liikmesriikidele, komisjonile ja vajaduse korral kõigile muudele põhivõrgukoridori arendamisel otseselt osalevatele üksustele aru esilekerkinud probleemidest ja aitab leida sobivaid lahendusi;	5. Euroopa koordinaator: [...] (b) annab liikmesriikidele, komisjonile ja vajaduse korral kõigile muudele põhivõrgukoridori arendamisel otseselt osalevatele üksustele aru esilekerkinud probleemidest ja aitab leida sobivaid lahendusi <u>ning võib hoiatada komisjoni, kui ta leiab, et ühe projekti arendamisel on tõsiseid takistusi, et komisjon saaks võimalikult varakult rakendada artikli 59 sätteid;</u>

Motivatsioon

Transpordivõrkude oluliste kaasrahastajatena tuleb piirkonnad kaasata automaatselt põhivõrgu koridore juhtivate platvormide tegevusse.

Muudatusettepanek 8

Artikli 52 lõige 1

Muuta teksti järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Asjaomased liikmesriigid loovad iga põhivõrgukoridori jaoks koridoriplatvormi, mis vastutab põhivõrgukoridori üldeesmärkide kindlaksmääramise ning artikli 53 lõikes 1 osutatud meetmete ettevalmistamise ja rakendamise järelevalve eest;	<u>Ametisse määratud ELi koordinaator koos asjaomaste liikmesriikidega</u> loovad iga põhivõrgukoridori jaoks koridoriplatvormi, <u>mis mille abil vastutab tuleb</u> põhivõrgukoridori üldeesmärkide kindlaksmääramise ning artikli 53 lõikes 1 osutatud meetmete ettevalmistamise ja rakendamise <u>üle järelevalvet teostada eest;</u>

Motivatsioon

Euroopa koordinaatorite kavandatava ametikoha ja tugevamate volituste alusel peame otstarbekaks, kui koordinaator võtab enda peale ka koridoriplatvormi loomise, kuna nii langeb ära muidu töömahukas kooskõlastamine liikmeriikide vahel.

Muudatusettepanek 9

Artikli 52 lõige 2

Muuta järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(2) Koridoriplatvormi kuuluvad asjaomaste liikmesriikide esindajad ning vajaduse korral muud avalik-õiguslikud ja eraõiguslikud üksused. Igal juhul osalevad koridoriplatvormis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivis 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta ⁽¹⁾ kindlaksmääratud asjaomased taristuettevõtjad.	(2) Koridoriplatvormi kuuluvad asjaomaste liikmesriikide ja piirkondade esindajad ning vajaduse korral muud avalik-õiguslikud ja eraõiguslikud üksused. Igal juhul osalevad koridoriplatvormis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivis 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta ⁽¹⁾ kindlaksmääratud asjaomased taristuettevõtjad.
⁽¹⁾ EÜT L 75, 15.3.2001, lk 29	⁽¹⁾ EÜT L 75, 15.3.2001, lk 29

Motivatsioon

Transpordivõrkude oluliste kaasrahastajatena tuleb piirkonnad kaasata automaatselt põhivõrgu koridore juhtivate platvormide tegevusse.

Muudatusettepanek 10

Artikli 53 lõige 1

Muuta teksti järgmiselt:

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Asjaomased liikmesriigid koostöös koridoriplatvormiga koostavad iga põhivõrgu koridori jaoks kuue kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist koridori arengukava ja edastavad selle komisjonile.	Asjaomased liikmesriigid koostöös koridoriplatvormiga koostavad iga põhivõrgu koridori jaoks <u>tähtaja jooksul, mis on kooskõlas võimalike õigusnormidega, milles sätestatakse asjaomaste kodanikega konsulteerimine, kuid mitte hiljem kui 18 kuud kuue kuu jooksul</u> pärast käesoleva määruse jõustumist, koridori arengukava ja edastavad selle komisjonile.

Motivatsioon

Kuus kuud, mis on ette nähtud koridoride arengukavade koostamiseks, ei ole kooskõlas tõelise kooskõlastamismenetluse rakendamisega (artikli 53 lõige 1); Seadused tagavad paljude ELi liikmesriikide kodanikele võimaluse osaleda riiklike taristutega seonduvate otsuste langetamisel. Need konsulteerimisetapid kestavad sageli kauem kui kuus kuud. On oluline, et esitatud tekst sätestaks tähtajad, mis võimaldavad konsulteerida kodanikega vastavalt riiklikele õigusnormidele.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond perioodil 2014–2020”

(2012/C 225/12)

REGIOONIDE KOMITEE

- tervitab Euroopa Komisjoni ettepanekut jätkata EGFi ka pärast 2013. aastat ja toetab eelkõige 2009. aastal kehtestatud muudetud ulatuse ja sekkumiskriteeriumide aspektide säilitamist;
- väljendab kahetsust nõukogu otsuse üle mitte jätkata kriisiga seotud erandi meetmete rakendamist pärast 31. detsembrit 2011;
- leiab, et EGFi ettevõtlussamba raames antavale toetusele peaksid kehtima teiste sammastega võrreldes kõrgemad kaasrahastamismäärad, et julgustada ettevõtete loomist ja ettevõtlust;
- on kavandatud EGFi põllumajandustootjatele laiendamise vastu ja rõhutab, et kaubanduslepingute üle peetavatel läbirääkimistel tuleb tagada kooskõla ühise põllumajanduspoliitikaga;
- rõhutab, et praegune määrus võimaldab liikmesriikidel nimetada piirkondi, kes võivad otse esitada taotluse EGFi toetuse saamiseks. Seetõttu kutsub komitee liikmesriike üles kasutama seda võimalust korrapäraselt;
- leiab, et ettepanekule tuleksid kasuks selgemad viited kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, eelkõige artikli 8 lõikes 2, kus taotlusse tuleks lisada teave kohalike ja piirkondlike omavalitsustega konsulteerimise menetluste kohta ning nimetada meetmete paketti pakkuvad asutused, ning artikli 11 lõikes 4, kuhu tuleks lisada viide kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele mõeldud juhtnööridele EGFi kasutamise kohta.

Raportöör	Gerry BREEN (IE/EPP), Dublini linnavolikogu ja Dublini piirkondliku omavalitsuse liige
Viitedokument	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kohta (2014–2020) COM(2011) 608/3 final

I POLIITILISED SOOVIKESKUS

REGIOONIDE KOMITEE

1. leiab, et Globaliseerimisega Kohanemisega Euroopa Fond (EGF) on oluline sekkumisvahend märkimisväärselt koondamiste puhul, et vältida pikaajalist töötust ajal, mil tööturul on rasked tingimused, ning samuti oluline Euroopa Liidu mehhanism solidaarsuse ülesnäitamiseks töö kaotanud töötajatega;

2. tunnistab, et EGF on suutnud toetada umbes 10 % ELis ajavahemikul 2009–2010 koondatud töötajatest ning et 40 % fondilt toetust saanud töötajatest on taas edukalt tööturule integreeritud ⁽¹⁾, ent kordab oma üleskutset komisjonile ja liikmesriikidele parandada koostööd kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning muude sidusrühmadega EGF-i rakendamisel;

3. toetab Euroopa Sotsiaalfondi kui pikaajaliste aktiivsete tööturupoliitika meetmete toetajat ning töötuse ennetamise ja varase sekkumise abistajat, kuid leiab, et vaja on kiiret sekkumismehhanismi nagu EGF, kes abistaks tööhõivekriisi korral;

4. tervitab Euroopa Komisjoni ettepanekut jätkata EGF-i ka pärast 2013. aastat ja toetab eelkõige 2009. aastal kehtestatud muudetud ulatuse ja sekkumiskriteeriumide aspektide säilitamist. Komitee märgib, et sellest ajast saadik kasvanud taotluste arv näitab selget nõudlust sekkumiste järele 500 või vähema koondamise korral, kuid komitee nõustub, et EGF-i kasutamine on siiani olnud kaugel alla selle soovitusliku eelarve ülempiiri;

5. toetab jõupingutusi EGF-i parandamiseks ja lihtsustamiseks, ent leiab, et tulevikus on jätkuvalt EGF-i peamised väljakutsed järgmised:

— vajadus olla tõhusam ja reageerimisvõimelisem – olla tõeliselt kiire sekkumismehhanism;

— vajadus olla sobiv ja atraktiivne võimalus liikmesriikidele massiivsete koondamiste puhul; see eeldab vajadust lihtsamate menetluste, kõrgemate kaasrahastamismäärade ja suurema rakendamispaindlikkuse järele;

— vajadus pakkuda täiendavat väärtust, mis läheks kaugemale ELi teiste rahastuste pakutavast ning riigi või ELi õigusega või kollektiivlepingutega ette nähtud lisameetmete pakutavast ja suurendaks seda;

6. leiab, et ettepanek laiendada EGF-i põllumajandustootjatele, keda mõjutavad kaubanduslepingud, näitab põhimõttelist ebakõla ELi kaubanduspoliitika ja põllumajanduspoliitika vahel;

7. arvab, et EGF-i laiendamine põllumajandussektorile kujutab endast fondi olemuse väga radikaalset muutust, ning on mures, et kõnealuse ettepanekuga luuakse tegelikult kaks Globaliseerimisega Kohanemise Euroopa Fondi, üks põllumajandussektori töötajatele ja teine muudele töötajatele, kusjuures viimane on teistsuguste kriteeriumide, rakendusmenetluste ning juhtimise ja finantskontrolli sätetega;

8. mõistab vastavat põhjendust, ent kahtleb, kas EGF ja teised väljapakutud kriisimehhanismid peaksid olema väljaspool mitmeaastast finantsraamistikku;

9. väljendab kahetsust nõukogu otsuse üle mitte jätkata kriisiga seotud erandi meetmete rakendamist pärast 31. detsembrit 2011 ⁽²⁾, seda eelkõige ajal, mil mitmed riigid on hädas ja võitlevad jätkuva riigivõlakriisi tagajärgedega, neist tuleneva survega tööhõivele ja halvenevate sotsiaalingimustega. Lisaks on komiteel kahju, et see otsus langetati ajal, mil EGF-i taotluste arv on märkimisväärselt tõusnud 2009. aastal sisseviidud erandite tulemusel ning mil fond saavutab positiivseid tulemusi;

10. rõhutab, et nõukogu otsus ei tohiks mõjutada läbirääkimisi ettepaneku üle, mis käsitleb EGF-i aastatel 2014–2020;

EGF-i määruse reguleerimisala

11. tervitab EGF-i laiendamist mikroettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete juhtidena tegutsevatele omanikele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele, ent arvab, et vajalikuks võivad osutuda täiendavad selgitused EGF-i kasutuse kohta füüsilisest isikust ettevõtjate puhul, võttes arvesse liikmesriigiti ette tulevaid erinevusi viimaste töötuse staatustes;

12. tervitab paindlikkust kohaldada EGF-i määrust väikestel tööturgudel või eriolukordades, kuid soovib Euroopa Komisjonil pakkuda täiendavaid suuniseid kriteeriumide kohta, millest

⁽¹⁾ COM(2011) 500 final.

⁽²⁾ Tööhõive küsimuste nõukogu, 1. detsember 2011.

neil juhtudel lähtuda. Komitee rõhutab, et arvesse tuleb võtta koondamise mõju ulatust kohalikul või piirkondlikul tasandil, mitte ainult koondamiste absoluutarvu;

13. pooldab seda, et lisatakse finantssäte investeeringute kohta füüsilisest isikust ettevõtjate ja ettevõtlusega alustajate füüsilisse varasse, sest see rikastab EGF-i toetatavate teenuste paketti. Komitee arvates peaksid EGF-i ettevõtlussamba raames antavale toetusele kehtima teiste sammastega võrreldes kõrgemad kaasrahastamismäärad, et julgustada ettevõtete loomist ja ettevõtlust;

14. rõhutab, et juurdepääs kõrghariduse toetusele on praegu piiratud akadeemilise tsükliga, sest koondamise ajastus piirab EGF-i õigust toetada koondatud töötajaid kahe terve õppeaasta vältel. Komitee teeb ettepaneku, et EGF-i raames saaksid koondatud töötajad abi vähemalt kahe terve õppeaasta vältel ja et selle võimaldamiseks leevendataks praeguseid piiranguid või toodaks rahastamine abiperioodi algusesse;

15. rõhutab, et EGF peab toetama üksnes täiendavaid meetmeid, mitte asendama riigi või EL-i õiguse või kollektiivlepingutega ette nähtud meetmeid. Komitee rõhutab, et EGF-i eesmärkide ja mõne liikmesriigi poliitikaraamistiku paindumatuse vahel on olnud konflikte, mis võivad pidurdada EGF-i tõhusust. Komitee kutsub liikmesriike üle nägema kõnealust fondi võimalusena arendada uusi ja dünaamilisi lahendusi koondatud töötajate toetamiseks;

16. tervitab ettepanekut jätta liikmesriikidele võimalus muuta töötajate tugiteenuste paketti, lisades teisi abikõlblikke meetmeid. Komitee nõuab (näiteks ühe kuu pikkuse) maksimumtäh-taja kehtestamist Euroopa Komisjonile nende muudatustega nõustumiseks;

Taotlusprotsess – kiirem sekkumine ja lihtsamad menet-lused

17. hindab EL-i institutsioonide soovi kiirendada taotluste ja heakskiidu andmise menetlusi, kuid väljendab kahetsust, et ette-panek on mõnevõrra ebapiisav EGF-i kasutuselevõtuks tõeliselt kiire sekkumismehhanismina;

18. leiab, et mõned EGF-i tõhususele suunatud meetmed võivad tegelikkuses anda tulemuseks suurema halduskoormuse ja kulutused rakendusasutustele. Komitee rõhutab, et keerukamad kontrolli- ja aruandlusnõuded võivad muuta EGF-i liikmesriikidele vähem atraktiivseks võimaluseks, mida tööhõive-kriisi ajal kasutada;

19. leiab, et koondamist reguleerivate riiklike eeskirjade puudumisel oleks kasulik töötajate või nende esindajate otsene varakult kaasamine taotlemismenetlusse, ning soovib, et ametiasutused ergutaksid töötajate kaasatust protsessi, näidates, et nad saaksid EGF-i kaudu täiendavat toetust (mis on suurem seadusega ette nähtud toetusest);

20. teeb ettepaneku, et artikli 8 lõikes 2 nähakse ette ka see, et taotlustes esitataks koondatud töötajate profiil ja esmane hinnang nende haridus- ja koolitusvajaduste ning ettevõtte loomise soovide kohta, et luua kohandatud individuaalsete toetuste pakett, millega vastata töötajate vajadustele ja fondi ootustele;

21. teeb ettepaneku, et lisaks sotsiaalpartneritele peaksid liik-mesriigid taotlemismenetluses konsulteerima ka vastavate koha-like ja piirkondlike omavalitsustega ning taotlustes tuleks selgelt esitada rakendusmenetlused, sh asutustevaheline kooskõlasta-mine, menetlused töötajatega suhtlemiseks ja nende teavitami-seks olemasolevatest toetustest ja taotlemismenetlustest;

22. soovib, et suunistes taotluste esitamise kohta viidataks ka tööturuandmetele ja eelkõige ülevaatele oskuste kohta Euroopa Liidus⁽³⁾, et EGF-i rahastatavad meetmed vastaksid paremini EL-i tööturu vajadustele. Komitee leiab, et EGF-i määrusega ette nähtud liikuvustoetust võiks kasutada selleks, et toetada töötajaid, kes võiksid täita oskuste puudujäägi tööturul mujal EL-is;

23. väljendab heameelt pingutuste üle lihtsustada kulude toetuskõlblikkust. Samas on kogemus näidanud, et liikmesriigid ei soovi võtta enda kanda kulusid enne, kui on tehtud otsus EGF-i taotluse kohta. Komitee märgib, et see tekitab ebavajalikke viivitusi, vähendab töötajate lootust ja õõnestab EGF-i tõhusust ja usaldusväärust. Komitee leiab, et vaja on suuremat kindlust, kui töötajaid tahetakse toetada kiiresti;

24. soovib, et järgmise institutsioonidevahelise kokkuleppe raames kiirendataks taotluste heakskiitmistprotsessi. Kui seda ei tehta, siis teeb komitee ettepaneku, et Euroopa Komisjon teeks pärast taotluse esimest hindamist ja kontrollimist liikmesrii-kidele vahemakse. Selle eesmärk oleks tagada suurem kindlus, samuti tegeleda sellega, et aeg on koondamisel kriitiline aspekt, ning vähendada viivitust EGF-i antava toetuse edastamisel koon-datud töötajatele;

⁽³⁾ Nagu kirjas Euroopa 2020. aasta strateegia juhtalgatuses „Uute oskuste ja töökohtade tegevuskava”.

25. loodab, et taotluste kvaliteet paraneb, kui EGF muutub tuntumaks. Selles suhtes kutsub komitee liikmesriike üles hoidma ühiseid teadmisi EGF-i ja selle rakendamise kohta. Samuti soovib komitee, et Euroopa Komisjon leiaks eksperdid, kel on kogemusi EGF-i taotluste menetlusega ja kes saavad toimida taotluse eelsete nõustajatena ning vahendada kogemusi potentsiaalsetele uutele taotlejatele;

Kaasrahastamise määrad

26. pidades silmas nõukogu otsust kehtestada taas 50 % kaasrahastamise määr (alates 1. jaanuarist 2012), toetab aga komitee EGF-i puhul pakutust kõrgema kaasrahastamismäära kehtestamist, et ületada kaasrahastamisvahendite puudumise probleem ning suurendada EGF-i atraktiivsust;

27. leiab, et ettepanekus kirjeldatud kaasrahastamise määra diferentseerimise mudel (50–65 %) ei ole sobiv;

28. tervitab asjaolu, et ette on nähtud toetus EGF-i taotlust menetlevate asutuste ettevalmistus-, haldus-, teavitamis-, reklaami- ning kontrolli- ja aruandlusmeetmetega tekkivate kulude katmiseks (artikli 7 lõige 3), ning teeb ettepanek, et see ei tohiks olla rohkem kui 5 % kogukuludest;

EGF-i laiendamine põllumajandussektorile

29. on kavandatud EGF-i põllumajandustootjatele laiendamise vastu ja rõhutab, et kaubanduslepingute üle peetavatel läbirääkimistel tuleb tagada kooskõla ühise põllumajanduspoliitikaga;

30. arvab, et EGF-i laiendamine põllumajandustootjatele, võimaldades põllumajandustootjatel kohandada oma tegevust põllumajanduse raames ja/või väljaspool seda, on osaliselt vastuolus ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega säilitada põllumajandus kogu territooriumil ning sooviga kaitsta põllumajandussektori mitmekesisust Euroopa tasandil;

31. seoses eelarve ülemmäära kärpimise, toetuse saajate ringi laiendamise ja püüdlustega muuta EGF ligipääsetavamaks ja atraktiivsemaks küsib, kas soovitud eelarvealdisete jaotus on fondi eesmärgi saavutamiseks piisav, kui põllumajandussektorile on reserveeritud maksimaalselt 2,5 miljardit eurot (3 miljardi eurosest kogueelarvest). Komitee arvates näib see liiga suur EGF-i kui kiire sekkumisvahendi jaoks ja liiga väike, et hüvitada prognoositavat tegelikku kahju põllumajandus- ja toidusektorile, kui täidetakse teatud kahepoolsed kaubanduslepingud;

32. arvestades neid põhimõtteid reservatsioonide EGF-i laiendamisel põllumajandussektorile, on komiteel mitmeid muid märkusi ettepaneku selle aspekti suhtes:

— leiab, et ettepanek on liiga ebamäärane selles osas, millal kohaldatakse EGF-i üksikutele põllumajandustootjatele. Eelkõige ei ole selge see, mida loetakse põllumajandustegevuse kohandamiseks turuolukorra muutustele reageerimisel;

— leiab lisaks, et EGF-i toetuse saamiseks kavandatud menetlused põllumajandussektorile eeldavad mitme delegeeritud akti vastuvõtmist Euroopa Komisjonis, mistõttu tuleks seda põhjalikumalt uurida;

— peab kolmeaastast toetusperioodi alates kaubanduslepingu rakendamisest ebapiisavaks, arvestades, et selliste lepingute mõju põllumajandustegevusele ei pruugi olla kohene;

— teeb ettepaneku, et EGF-i laiendamisel põllumajandussektorile ei tohiks piirduda põllumajandustootjate ja põllumajandustöötajatega, vaid seda tuleks kasutada individuaalse toetuse pakkumiseks töötajatele ja tarnijatele, kes tegutsevad tootmisahela järgmise etapi tegevusaladel, mida samuti mõjutavad kaubanduslepingud, näiteks toidutöötlemise valdkonnas;

33. tunnistab, et fondi ei tohiks kasutada lisasissetulekute pakkumiseks põllumajandustootjatele, keda on kahjustanud kaubanduslepingud. Komitee leiab, et seosed Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondiga (EAFRD) ei ole ettepanekus piisavalt hästi välja arendatud, ja soovib Euroopa Komisjonil neid aspekte täpsustada;

Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste roll

34. rõhutab, et kohalike ja piirkondlike omavalitsuste potentsiaali ei ole liikmesriikides EGF-i raames täielikult ära kasutatud, ning kutsub üles järgima partnerluse ja mitmetasandilise valitsemise põhimõtet⁽⁴⁾ EGF-i taotluste ettevalmistamisel ja rakendamisel ning fondi tõhususe jälgimisel ja hindamisel;

35. soovib senistele kogemustele tuginedes järgida EGF-i tõhustamiseks kohalike asutuste vahelist kooskõlastatud lähenemisviisi töötajatele suunatud koordineeritud meetmete paketi kavandamisel ja teostamisel ning luua kohalikud kontaktpunktid, kus antakse selgeid ja järjepidevaid nõuandeid ja suuniseid koondatud töötajatele;

36. rõhutab, et praegune määrus võimaldab liikmesriikidel nimetada piirkondi, kes võivad otse esitada taotluse EGF-i toetuse saamiseks. Seetõttu kutsub komitee liikmesriike üles

⁽⁴⁾ Partnerlus ja mitmetasandiline valitsemine, nagu kirjeldatud määruses, millega kehtestatakse ühissätted struktuurifondide ja teiste ELi fondide kohta (COM(2011) 615 final).

kasutama seda võimalust korrapärasemalt, eelkõige juhtudel, kui piirkondade on pädevus koolituses ja hariduses ja/või roll ettevõtete toetamises ja –arendamises. Komitee leiab, et sellega välditaks taotlemisel tekkivaid viivitusi ja suutlikkusprobleeme riiklikul tasandil, sest riigi ministeeriumidel ei ole sageli piisavat suutlikkust ega ressursse kohalike ja piirkondlike tugiteenuste väljatöötamiseks ja pakkumiseks;

37. teeb ettepaneku, et Euroopa Komisjon koostaks parimate tavade rakendamise andmebaasi ning et taotluste esitamise juhistesse (artikli 12 lõige 2) lisataks mitmetasandilise partnerluse kriteerium;

38. arvab, et käimasoleva riigivõlakriisi ajal ja sellest tuleneva surve tõttu avaliku sektori eelarvele võiks kaaluda EGFi laiendamist juhtudele, mil avalik sektor koondab märkimisväärse arvu töötajaid ning kui sel on negatiivne mõju mõnele kohalikele ja piirkondlikele tööturule;

39. leiab, et ettepanekule tuleksid kasuks selgemad viited kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, eelkõige artikli 8 lõikes 2, kus taotlusse tuleks lisada teave kohalike ja piirkondlike omavalitsustega konsulteerimise menetluste kohta ning nimetada meetmete paketti pakkuvad asutused, ning artikli 11 lõikes 4, kuhu tuleks lisada viide kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele mõeldud juhtnööridele EGFi kasutamise kohta;

40. leiab, et teabevahetuskanaleid tuleb parandada: a) selgem teabevahetus EGFi rakendamise eest vastutavate asutuste vahel – see puudutab nii Euroopa Komisjoni kui ka riiklike, piirkondlike ja kohalike asutusi; b) tõhusam personaliseeritud teabevahetus abi saavate töötajate vahel. Komitee teeb seetõttu ettepaneku, et taotluste jaoks loodaks veebileht üldteabega ning veebiportaal, kus vahetada konfidentsiaalset isiklikku teavet koondatud töötajate ja toetusasutuste vahel.

II SOOVITUSED MUUDATUSETTEPANEKUTEKS

Muudatusettepanek 1

Põhjendus 10

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Aktiivsete tööturupoliitika meetmete kooskõlastatud paketi koostamisel peaksid liikmesriigid eelistama meetmeid, mis aitavad märkimisväärselt kaasa koondatud töötajate tööhõive edendamisele. Liikmesriigid peaksid püüdlema eesmärgi poole, et vähemalt 50 % töötajatest, kellele meetmed on suunatud, leiaksid tööd või uue tegevuse 12 kuu jooksul alates taotluse esitamisest.	Aktiivsete tööturupoliitika meetmete kooskõlastatud paketi koostamisel peaksid liikmesriigid eelistama meetmeid, mis aitavad märkimisväärselt kaasa koondatud töötajate tööhõive edendamisele. Liikmesriigid peaksid püüdlema eesmärgi poole, et vähemalt 50 % töötajatest, kellele meetmed on suunatud, leiaksid tööd või uue tegevuse 12 kuu jooksul alates taotluse esitamisest vahendite eraldamise otsusest.

Motivatsioon

Taotluse esitamisest kuni vahendite eraldamise otsuseni kulub tavaliselt 12 kuni 17 kuud. Paljud liikmesriigid ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ei suuda sellel perioodil finantsvahendite käsutusse andmist tagada. Nõue, et vähemalt 50 % töötajatest leiaksid tööd 12 kuu jooksul alates taotluse esitamisest, viib mõningatel juhtudel selleni, et finantsabitaotlusi enam ei esitatagi.

Muudatusettepanek 2

Artikli 4 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 4 Sekkumiskriteeriumid 2. Väikestel tööturgudel või eriolukorras võib liikmesriigi poolt fondi toetuse saamiseks esitatud nõuetekohaselt põhjendatud taotlust käsitada vastuvõetavana isegi juhul, kui käesoleva artikli punktides a või b sätestatud sekkumiskriteeriumid ei ole täielikult täidetud, tingimusel et koondamistel on tööhõivele ja kohalikele majandusele ulatuslik negatiivne mõju. Liikmesriik peab täpsustama, milline lõike 1 punktides a ja b sätestatud sekkumiskriteerium ei ole täielikult täidetud.	Artikkel 4 Sekkumiskriteeriumid 2. Väikestel tööturgudel <u>puhul, nagu väiksed liikmesriigid või kaugemad piirkonnad</u> , või eriolukorras, võib liikmesriigi poolt fondi toetuse saamiseks esitatud nõuetekohaselt põhjendatud taotlust käsitada vastuvõetavana isegi juhul, kui käesoleva artikli punktides a või b sätestatud sekkumiskriteeriumid ei ole täielikult täidetud, tingimusel et koondamistel on tööhõivele ja kohalikele majandusele ulatuslik negatiivne mõju. Liikmesriik peab täpsustama, milline lõike 1 punktides a ja b sätestatud sekkumiskriteerium ei ole täielikult täidetud.

Motivatsioon

Määruse ettepaneku põhjenduses 6 on see võimalus kirjas, mistõttu oleks õiguskindluse tugevdamiseks asjakohane lisada see ka määruse artiklitesse. Kuna EGF-i määruse ettepanekus mainitakse selgesõnaliselt äärepoolsemaid piirkondi, siis peavad muudatusettepaneku esitajad ELi toimimise lepingu artikli 349 kohaselt väga oluliseks, et oleks selge, et kaugemate piirkondade all mõeldakse äärepoolsemaid piirkondi, et neile saaks ka mitmeid erandeid teha, mis võimaldaksid täiel määral sellest fondist abi saada. Tuleb arvestada, et äärepoolseimate piirkondade seas on Euroopa piirkondi, kus töötuse tase on kõrgem, ja et nende majanduse väikus ei võimalda neil luua ettevõtteid, kus töötab nii palju töötajaid, nagu nõutakse EGF-i toetuse taotlemiseks, mistõttu oleksid nad selgelt ebasoodsas olukorras.

Muudatusettepanek 3

Artikli 8 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Taotlus hõlmab järgmist teavet:	Taotlus hõlmab järgmist teavet:
(a) põhjendatud analüüs koondamiste ja maailma kaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste või ootamatu kriisi poolt vallandatud kohaliku, piirkondliku või liikmesriigi majanduse ulatusliku häire või uue turuolukorra kohta liikmesriigi põllumajandussektoris, mis tuleneb Euroopa Liidu poolt GATTi lepingute artikli XXIV alusel sõlmitud kahepoolsetest lepingutest või mitmepoolsetest lepingutest, mis on sõlmitud Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames, vastavalt artikli 2 punktile c. Kõnealune analüüs peab põhinema kõige asjakohasemal statistilise ja muu teabe tasandil, et tõestada artiklis 4 sätestatud sekkumiskriteeriumide täitmist.	(a) põhjendatud analüüs koondamiste ja maailma kaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste või ootamatu kriisi poolt vallandatud kohaliku, piirkondliku või liikmesriigi majanduse ulatusliku häire või uue turuolukorra kohta liikmesriigi põllumajandussektoris, mis tuleneb Euroopa Liidu poolt GATTi lepingute artikli XXIV alusel sõlmitud kahepoolsetest lepingutest või mitmepoolsetest lepingutest, mis on sõlmitud Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames, vastavalt artikli 2 punktile c. Kõnealune analüüs peab põhinema kõige asjakohasemal statistilise ja muu teabe tasandil, et tõestada artiklis 4 sätestatud sekkumiskriteeriumide täitmist.
(b) hinnanguline koondamiste arv vastavalt artiklile 5 ja koondamisi põhjustanud sündmuste selgitus;	(b) hinnanguline koondamiste arv vastavalt artiklile 5 ja koondamisi põhjustanud sündmuste selgitus;
(c) vajaduse korral koondamisi teostavate ettevõtete, tarnijate või tootmisahela järgmise etapi tootjate, sektorite ning asjaomaste töötajate kategooriate kindlaksmääramine;	(c) vajaduse korral koondamisi teostavate ettevõtete, tarnijate või tootmisahela järgmise etapi tootjate, sektorite ning asjaomaste töötajate kategooriate kindlaksmääramine;
(d) koondamiste oodatav mõju kohalikule, piirkondlikule või riigi majandusele ja tööhõivele;	(d) koondamiste oodatav mõju kohalikule, piirkondlikule või riigi majandusele ja tööhõivele;
(e) koondatud töötajatele suunatud individuaalse kooskõlastatud teenustepaketi iga osa hinnanguline maksumus;	(e) <u>koondatud töötajate profiil ja esmane hinnang nende haridus- ja koolitusvajaduste ning ettevõtte loomise potentsiaali kohta;</u>
(f) kuupäevad, mil hakati või kavatakse hakata individuaalseid teenuseid osutama või EGF-i meetmeid rakendada, nagu on sätestatud vastavalt artikli 7 lõikes 1 ja 3;	(ef) koondatud töötajatele suunatud individuaalse kooskõlastatud teenustepaketi iga osa hinnanguline maksumus;
(g) vajaduse korral menetlused, mida järgitakse sotsiaalpartneritega või muude asjaomaste organisatsioonidega konsulteerimiseks;	(eg) kuupäevad, mil hakati või kavatakse hakata individuaalseid teenuseid osutama või EGF-i meetmeid rakendada, nagu on sätestatud vastavalt artikli 7 lõikes 1 ja 3;
	(gh) vajaduse korral menetlused, mida järgitakse <u>koondatud töötajate või nende esindajate, sotsiaalpartneritega, kohalike ja piirkondlike omavalitsuste</u> või muude asjaomaste organisatsioonidega konsulteerimiseks;

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(h) kinnitus, et EGF-i toetus vastab Euroopa Liidu riigiabi menetluslikele ja sisulistele eeskirjadele, ning kinnitus, et individuaalsed teenused ei asenda meetmeid, mida ettevõtted peavad võtma siseriikliku õiguse või kollektiivlepingute kohaselt;	(h) kinnitus, et EGF-i toetus vastab Euroopa Liidu riigiabi menetluslikele ja sisulistele eeskirjadele, ning kinnitus, et individuaalsed teenused ei asenda meetmeid, mida ettevõtted peavad võtma siseriikliku õiguse või kollektiivlepingute kohaselt;
(i) riikliku kaasrahastamise allikad;	(i) <u>tõestus, et abi täiendab olemasolevaid riiklikke toetus-meetmeid ja toimib sünergias struktuurifondide raames olemasolevate tegevusprogrammidega;</u>
(j) vajaduse korral kõik muud nõuded, mis võivad olla kehtestatud artikli 4 lõike 3 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis.	(j) riikliku kaasrahastamise allikad;
	(j) vajaduse korral kõik muud nõuded, mis võivad olla kehtestatud artikli 4 lõike 3 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis.

Motivatsioon

Nende täiendustega soovitakse tagada, et taotlused EGF-i abi saamiseks vastaksid paremini koondatud töötajate vajadustele ja ootustele ning et rahastatavad meetmed täiendaksid täiel määral ELi ja liikmesriikide poliitikaraamistikku.

Muudatusettepanek 4

Artikli 11 lõige 4

Tehniline abi komisjoni algatusel

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjoni tehniline abi hõlmab liikmesriikidele teabe ja suuniste andmist fondi kasutamiseks, järelevalveks ja fondi töö hindamiseks. Komisjon võib samuti anda teavet fondi kasutamise kohta Euroopa ja siseriiklikele sotsiaalpartneritele.	Komisjoni tehniline abi hõlmab liikmesriikidele teabe ja suuniste andmist fondi kasutamiseks, järelevalveks ja fondi töö hindamiseks. Komisjon <u>annab</u> võib samuti anda <u>teavet selged juhtnöörid</u> fondi kasutamise kohta Euroopa ja siseriiklikele sotsiaalpartneritele <u>ning kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele.</u>

Motivatsioon

Ei vaja selgitust.

Muudatusettepanek 5

Artikli 13 lõige 1

Rahalise toetuse kindlaksmääramine

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikli 8 lõike 3 kohaselt tehtud hindamise alusel hindab komisjon ja teeb võimalikult kiiresti ettepaneku rahalise toetuse suuruse kohta, mis võidakse eraldada kättesaadavate vahendite piires, võttes eelkõige arvesse toetatavate töötajate arvu, kavandatud meetmeid ja nende	Artikli 8 lõike 3 kohaselt tehtud hindamise alusel hindab komisjon ja teeb võimalikult kiiresti ettepaneku rahalise toetuse suuruse kohta, mis võidakse eraldada kättesaadavate vahendite piires, võttes eelkõige arvesse toetatavate töötajate arvu, kavandatud meetmeid ja nende

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
eeldatavat maksumust. Summa ei tohi ületada 50 % artikli 8 lõike 2 punktis e osutatud hinnangulistest kogukuludest või 65 % nendest kuludest, juhul kui liikmesriik on esitanud taotluse territooriumi kohta, milles vähemalt üks NUTS II tasandi piirkond on abikõlblik struktuurifondide lähenemiseesmärgi raames. Selliste olukordade hindamisel otsustab komisjon, kas 65 % kaasrahastamise määr on põhjendatud.	eeldatavat maksumust. Summa ei tohi ületada 50 % 60 % artikli 8 lõike 2 punktis e osutatud hinnangulistest kogukuludest või 65 % 75 % nendest kuludest, juhul kui liikmesriik on esitanud taotluse territooriumi kohta, milles vähemalt üks NUTS II tasandi piirkond on <u>struktuurifondide mõistes vähem arenenud või mis saab abi Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi või maksebilansi mehhanismi kaudu abikõlblik struktuurifondide lähenemiseesmärgi raames</u> . Selliste olukordade hindamisel otsustab komisjon, kas 65 % 75 % kaasrahastamise määr on põhjendatud.

Motivatsioon

Euroopa Komisjoni ettepanekus puudub selgus, kindlus ja võrdsus. Tööhõive küsimuste nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsuse valgel minna tagasi 50 % kaasrahastamise määra juurde tehakse muudatusega ettepanek tõsta kaasrahastamise alusmäära ja abimäära liikmesriikidele, kes kannatavad kõige raskemalt praeguse riikide võlakriisi all. See peaks aitama ületada kaasrahastamisvahendite puudumise probleemi ning tagama liikmesriikidele taotluse esitamisel suurema kindluse.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamused „Euroopa Liidu sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programm”

(2012/C 225/13)

REGIOONIDE KOMITEE

- kordab vajadust suunata programmi tegevus just noortele, keda kriis on eriti mõjutanud: noorte töötus ulatub üle 20 %, mistõttu tuleb noored prioriteediks seada. Samuti tuleks suurt tähelepanu pöörata pikaajaliste töötute rühmale, kuhu kuulub keskmiselt 3,8 % Euroopa Liidu liikmesriikide tööealisest elanikkonnast;
- kinnitab oma veendumust, et projekti sotsiaalset innovatsiooni puudutavas osas tuleks eraldada konkreetsele eksperimenteerimisele komisjoni praegu eraldatud vahenditest märkimisväärselt rohkem, eelkõige, kui need projektid on seotud poliitiliste prioriteetidega, eriti noorte sotsiaalse kaasatusega;
- kinnitab, et Euroopa tasandil on oluline toetada töötajate geograafilist liikumist, ning leiab, et võrgustik EURES muutub üha kasulikumaks vahendiks ainult siis, kui see suudab tõesti ühendada tööjõu nõudluse ja pakkumise ning kui selle tulemusi saab tõhusalt hinnata. Komitee rõhutab panust, mida kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused saavad anda selles valdkonnas;
- väljendab siiski kahtlusi otsuse suhtes jätta sotsiaalse innovatsiooni programmist välja viide soolisele võrdõiguslikkusele ja diskrimineerimisvastasele võitlusele.

Raportöör

Enrico ROSSI (IT/PES), Toscana maavanem

Viitedokument

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa Liidu sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programmi kehtestamise kohta

COM(2011) 609 final

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

1. väljendab heameelt komisjoni otsuse üle esitada 2014.–2020. aastaks uued määrused programmi „Progress”, mikrokreididirahastu ja EURESi kohta, ühendades need sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programmi;

2. rõhutab vajadust arendada edasi sotsiaalse innovatsiooni kontseptsiooni, pidades seda esmatahtsaks vahendiks, mis võimaldab reageerida sotsiaalse tõrjutuse ohtudele ja võidelda sellise tõrjutuse vastu seal, kus see juba eksisteerib, eelkõige kriisiperioodil, mis ohustab ühekuuluvust ja Euroopa sotsiaal-mudelit;

3. väljendab siiski kahtlusi otsuse suhtes jätta sotsiaalse innovatsiooni programmi välja viide soolisele võrdõiguslikkusele ja diskrimineerimisvastasele võitlusele;

4. kordab vajadust suunata programmi tegevus just noortele, keda kriis on eriti mõjutanud: noorte töötus ulatub üle 20 %, mistõttu tuleb noored prioriteediks seada. Samuti tuleks suurt tähelepanu pöörata pikaajaliste töötute rühmale, kuhu kuulub keskmiselt 3,8 % Euroopa Liidu liikmesriikide tööealisest elanikkonnast;

5. rõhutab ka vajadust määratleda täpsemalt mõiste „sotsiaal-majandus” ning viitab selles suhtes eelkõige Euroopa Parlamendi raportile sotsiaal-majanduse kohta ⁽¹⁾;

6. rõhutab taas järjepidevuse olulisust kõnealuse programmi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahendite kasutamisel. Komitee toonitab vajadust, et Euroopa Komisjon ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ise pühenduksid selle järjepidevuse saavutamisele komisjoni enda määratud meetmete abil. Sellist käsitlust võib juba järgida hankemenetluste suuniste ja projektide analüüside menetluste määratlemisel;

7. kinnitab oma veendumust, et projekti sotsiaalset innovatsiooni puudutavas osas tuleks eraldada konkreetsele eksperimenterimisele komisjoni praegu eraldatud vahenditest märkimisväärselt rohkem, eelkõige, kui need projektid on seotud poliitiliste prioriteetidega, eriti noorte sotsiaalse kaasatusega;

8. kinnitab mikrokreidimeetmete tähtsust praeguses poliitilises ja majanduslikus kontekstis. Mikrokreidit peaks aitama kodanikel (eelkõige noortel ja naistel) alustada või arendada oma ettevõtlust või parandada oma ametialaseid oskusi;

9. kordab, et ka selles sektoris tuleb tähelepanu pöörata eelkõige haavatavatele ja ohus olevatele elanikerühmadele või sotsiaalsetele ettevõtetele. Komitee tuletab meelde mikrorahastamisega siiani saadud tõhusaid kogemusi nii edukate investeringute kui ka tagasimaksmata laenude väikse osakaalu osas;

10. kinnitab, et Euroopa tasandil on oluline toetada töötajate geograafilist liikumist, ning leiab, et võrgustik EURES muutub üha kasulikumaks vahendiks ainult siis, kui see suudab tõesti ühendada tööjõu nõudluse ja pakkumise ning kui selle tulemusi saab tõhusalt hinnata. Komitee rõhutab panust, mida kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused saavad anda selles valdkonnas;

11. tuletab meelde, et hoolimata institutsioonide pühendumisest on veel märkimisväärsed konkreetseid takistusi töötajate geograafilisele liikumisele ELis, eelkõige nende jaoks, kes elavad kontinendi kaugemates piirkondades või äärepoolseimates piirkondades;

12. nõuab, et hindamismenetlust parandataks, et teada saada kogu programmi mõjud. Komitee kutsub komisjoni üles pingutama selle nimel, et käimasolevate sarnaste programmide kõik kavandatud lõpphindamised viivitamata ellu viia ja teha võimalikke muudatusi uutesse programmidesse.

13. rõhutab, et **sotsiaalne innovatsioon** võimaldab reageerida sotsiaalse tõrjutuse ohtudele ja võidelda sellise tõrjutuse vastu seal, kus see juba eksisteerib, eelkõige kriisiperioodil, mis ohustab ühekuuluvust ja Euroopa sotsiaal-mudelit. Komitee tuletab meelde, et me seisame tegelikult nõ põlvkonnakriisi ohu ees; sellisel kriisil oleksid arvatavad tagajärjed meie ühiskonnamudelile ja demokraatlikule süsteemile endale. Komitee kutsub seega Euroopat üles võtma vastutuse ning soodustama sotsiaalset eksperimenteerimist ja levitama sellest lähtuvaid häid tavasid, et töötada välja sekkumisevahendid, mis on tõhusad ja mida saab kasutada kogu ELis;

14. tuletab meelde komitee 7. oktoobri 2009. aasta arvamust **mikrokreididirahastu** ⁽²⁾ kohta ja seda, kui oluline võib mikrokreididirahastu olla tõrjutuse vastu võitlemisel ja kaasatuse toetamisel. Mikrokreididirahastu ülesannet aitavad täpsustada komitee märkused mikrokreididirahastu sihtrühmade määratlemise kohta, samuti täpsustus, et tegemist ei ole tarbimist rahastava vahendiga, vaid võimalusega innovatiivsete või sotsiaalsete väikeettevõtete – kes tavaliselt pangast laenu ei saa – asutamiseks või tugevdamiseks. Komitee rõhutab, et ELi tasandi tegevus jääb teisejärguliseks, st see toetab riiklikke, piirkondlikke ja

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi raport sotsiaal-majanduse kohta (2008/2250 (INI)).

⁽²⁾ „Mikrokreididirahastu „Progress”” CdR 224/2009.

kohalikke mikrokrediidi pakkujaid. Samuti rõhutab ta, et selle vahendi tähtsus seisneb selles, et see võimaldab luua positiivse mehhanismi, mida toetust saavad ettevõtted suudavad ise käigus hoida ja mille raames taastoodetakse rahalisi vahendeid tänu kõrgele tagasimaksumäärale. Seetõttu soovib ta Euroopas tugevat reguleerimist, millega tagataks ELi tasandil ühised elemendid, et ühtlustada ja üldistada mikrokrediidi andmise tavad. Komitee soovib juhtida komisjoni tähelepanu ka positiivsetele näidetele mittetulundusühingute hulgas, kes juba praegu teevad suurepäraselt tööd mikrokrediidi pakumisel. Selle säilitamiseks on oluline, et EL ei raja asjaomases valdkonnas paralleelseid süsteeme, vaid toetab pigem käimasolevat tööd;

15. kutsub **EURESi** võrgustikuga seoses komisjoni üles muutma seda vahendit tõhusamaks, seades nõudluse ja pakumise vastavusse ja kasutades riiklikke ja piirkondlikke tööturuasutusi. Komitee soovib, et EURES vastaks paremini esimest töökohta otsivate noorte vajadustele, soodustades töökogemusega inimeste liikuvust, võttes seejuures arvesse, et paljudes väiksemates linnades ja maapiirkondades on vajadus ka kvalifikatsiooniga noorte töötajate järele. Komitee rõhutab ka vajadust leida ambitsioonikaid lahendusi töötajate vaba liikumise ees seisvatele takistustele, milles seas on kaugus kontinendist. EURES peaks nende takistustega tegelema, mitte piirduma ainult töövahendusmeetmetega;

Konkreetsed küsimused

16. väljendab muret, et võrreldes käimasoleva programmiga „Progress“ on välja jäetud viide soolisele võrdõiguslikkusele ja mittediskrimineerimisele. Sellega kaasneb kaks suurt ohtu: tähelepanu juhtimine vajaduselt kaotada võrdõiguslikkuse sotsiaalsed takistused vajadusele lihtsalt traditsiooniliselt õigusi tunnustada ning innovatiivsete sekkumiste killustumine sotsiaalvaldkonnas;

17. kinnitab, et programmi eelarve ei vasta vajadustele, eelkõige sotsiaalse eksperimenteerimise valdkonnas, kuigi komisjon teeb ettepaneku kasutada 17 % eelarvest just sel otstarbel;

18. peab mikrorahastamisega seoses vajalikuks tuletada meelde 2009. aasta arvamust, võttes ka arvesse asjaolu, et Euroopa Investeerimispanka ja Euroopa Investeerimisfondi kaasrahastatud programmi on kohaldatud veidi üle aasta. Komitee tuletab meelde, et erilist lisatähelepanu tuleks pöörata mikrokrediidi andjaid toetavatele erimeetmetele, et need vastaksid tasakaalu ja jätkusuutlikkuse miinimumtingimustele, meenutades samas, et mikrorahastamisemeetmete tõhusus on tihedalt seotud mikrokrediidi andjate suuruse ja pakutavate mikrorahastamisteenuste kvaliteediga. Seetõttu tuleks julgustada ja toetada riiklikke ja/või piirkondlikke mikrorahastamisvõrgustikke, mis toimiksid üksikute kohalike ja piirkondlike mikrorahastamise pakkujate jaoks teise toetusstruktuurina;

19. rõhutab seda, kui vajalik on, et Euroopa Liidu tegevus oleks innovatsiooni ja mikrokrediidi valdkonnas mitme programmi puhul järjepidev. Komitee kutsub üles tagama, et sotsiaalsete muutuste ja innovatsiooni programm ja Euroopa Sotsiaalfond oleksid juhtimisüksuste struktuurilist mitmekesisust arvestades – kõnealust programmi juhib komisjon ning sotsiaalfondi riiklikud ja piirkondlikud ametiasutused – omavahel järjepidevamad. Siinkohal teeb komitee kolm ettepanekut: piirkonnad võtavad kohustuse kasutada sotsiaalfondi või muid fonde programmi raames määratletud heade tavade rakendamiseks; võimalus, et Regioonide Komitee võiks esitada suunised järjepidevuse kohta hankekutsete avaldamise hetkel; kui see on projektide territoriaalsele mõõtmele kohane, peaksid huvitatud kohalikud ja piirkondliku omavalitsused esitama arvamuse esitatud projektide kohta, et tagada sünergia ja kooskõla sotsiaalfondi kasutamisega;

20. mainib lõpetuseks probleemi programmi kolme tegevussuuna tõhususe täpsema hindamisega, eelkõige mikrorahastamise ja EURESi puhul, et teada saada, kui paljud inimesed on selle programmi abil tegelikult töö leidnud. Komitee leiab, et komisjon peaks võtma endale kohustuse esitada kiiremini käimasoleva programmi hindamise tulemused, mis on kavas avaldada alles pärast uute programmide algust, ning esitada võimalikke muudatusi või lisandusi neile uutele programmidele.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Põhjendus 19

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(19) Aluslepingu artikli 9 kohaselt peaks programm tagama, et ELi poliitika ja tegevuste määratlemisel ning rakendamisel võetaks arvesse nõudeid, mis on seotud kõrge tööhõive edendamise, piisava sotsiaalkaitse tagamise ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemisega.	(19) Aluslepingu artikli 9 ja strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide kohaselt peaks programm tagama, et ELi poliitika ja tegevuste määratlemisel ning rakendamisel võetaks arvesse nõudeid, mis on seotud kõrge tööhõive edendamise, piisava sotsiaalkaitse tagamise ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemisega.

Motivatsioon

Selle programmi rakendamisel on oluline rõhutada sidusust strateegiaga „Euroopa 2020”.

Muudatusettepanek 2

Artikli 1 lõige 1, uus punkt f

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 4	Artikkel 4
Programmi üldised eesmärgid	Programmi üldised eesmärgid
1. Programmiga tahetakse saavutada järgmised üldised eesmärgid:	1. Programmiga tahetakse saavutada järgmised üldised eesmärgid:
(a) ...	(a) tugevdada peamiste ELi ja riiklike poliitikakujundajate, samuti teiste huvitatud isikute poolset ELi eesmärkide omaksvõtmist tööhõive, sotsiaalsete ja töötingimuste valdkonnas, et saavutada konkreetsed ja kooskõlastatud meetmed nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil;
(b) toetada piisavate, juurdepääsetavate ja tõhusate sotsiaalkaitse süsteemide ja tööturgude arengut ning aidata kaasa poliitika reformile, edendades head juhtimistava, vastastikku õppimist ja sotsiaalset innovatsiooni;	(b) toetada piisavate, juurdepääsetavate ja tõhusate sotsiaalkaitse süsteemide ja tööturgude arengut ning aidata kaasa poliitika reformile, edendades <u>kõigi asjaomaste sidusrühmade osalust</u> , head juhtimistava, vastastikku õppimist ja sotsiaalset innovatsiooni;
(c) ...	(c) nüüdisajastada ELi õigust kooskõlas aruka reguleerimise põhimõtetega ja tagada ELi õiguse tõhus rakendamine töötingimustega seotud küsimustes;
(d) toetada piisavate, juurdepääsetavate ja tõhusate sotsiaalkaitse süsteemide ja tööturgude arengut ning aidata kaasa poliitika reformile, edendades head juhtimistava, vastastikku õppimist ja sotsiaalset innovatsiooni;	(d) toetada piisavate, juurdepääsetavate ja tõhusate sotsiaalkaitse süsteemide ja tööturgude arengut ning aidata kaasa poliitika reformile, edendades head juhtimistava, vastastikku õppimist ja sotsiaalset innovatsiooni;
(e) edendada tööhõivet ja sotsiaalset kaasatust, parandades haavatavate rühmade ja mikroettevõtete juurdepääsu mikrorahastamisele ja selle kättesaadavust nende jaoks ning parandades sotsiaalsete ettevõtete juurdepääsu rahastamisvahenditele.	(e) edendada tööhõivet ja sotsiaalset kaasatust, parandades <u>noorte</u> , haavatavate rühmade ja mikroettevõtete juurdepääsu mikrorahastamisele ja selle kättesaadavust nende jaoks ning parandades sotsiaalsete ettevõtete juurdepääsu rahastamisvahenditele ;
	(f) <u>toetada kõigi asjaomaste osalejate aktiivset osalemist selliste juba kokku lepitud ELi prioriteetide järelmeetmetes nagu aktiivne kaasatus, kodutus ja eluaseme kättesaadavusega seotud tõrjutus, laste vaesus, kütteostuvõimeetus ning sisseändajate ja etniliste vähemuste vaesus.</u>

Motivatsioon

Seoses punktiga b: edendada tuleb kõigi asjaomaste sidusrühmade osalust sotsiaalkaitse süsteemide arengus. Seoses punktiga d: mikrorahastamine võib noorte jaoks olla ainus võimalus ettevõtte alustamiseks või arendamiseks. Seoses punktiga f: selle programmi eeltingimus on kõigi asjaomaste osalejate aktiivne kaasatus.

Muudatusettepanek 3

Artikli 5 lõike 2 punkt a

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Artikli 3 lõikes 1 sätestatud tegevussuundadele eraldatakse alljärgnevad soovituslikud protsendimäärad:	2. Artikli 3 lõikes 1 sätestatud tegevussuundadele eraldatakse alljärgnevad soovituslikud protsendimäärad:
(a) Progressi tegevussuunale 60 %, millest vähemalt 17 % eraldatakse sotsiaalse eksperimenteerimise kui uuenduslike lahenduste testimise ja hindamise meetodi edendamiseks eesmärgiga suurendada lahenduste hulka;	(a) Progressi tegevussuunale 60 %, millest vähemalt 17 % <u>25 %</u> eraldatakse sotsiaalse eksperimenteerimise kui uuenduslike lahenduste testimise ja hindamise meetodi edendamiseks eesmärgiga suurendada lahenduste hulka <u>ning vähemalt 10 % noorte töötuse vastu võitlemiseks</u> . Kõnealust protsendimäära võidakse kahekordistada, et toetada sotsiaalse eksperimenteerimise projekte, mis on seotud poliitiliste prioriteetidega ning eelkõige noorte kaasamisega kooskõlas komisjoni 20. detsembri 2011. aasta teatisega „Noortele pakutavate võimaluste algatus” ja Euroopa 2020. aasta strateegia juhtalgatuse „Noorte liikuvus” elluviimisega;
(b) EURESe tegevussuunale 15 %;	(b) EURESe tegevussuunale 15 %;
(c) mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunale 20 %.	(c) mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunale 20 %.

Motivatsioon

Väga oluline on rõhutada vajadust pöörata erilist tähelepanu konkreetsele eksperimenteerimisele ning noorte töötuse vastu võitlemisele, eelkõige hiljuti avaldatud statistika valgelt.

Muudatusettepanek 4

Artikli 8 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<i>Järjepidevus ja vastastikune täiendavus</i>	<i>Järjepidevus ja vastastikune täiendavus</i>
1. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega, et programmi kohaselt elluviidavad meetmed on järjepidevad ja vastastikku täiendavad muude liidu meetmetega, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) kohaste meetmetega ning meetmetega sellistes valdkondades nagu sotsiaalne dialoog, õiglus ja põhiõigused, haridus, kutseõpe ja noorsoopoliitika, teadusuuringud ja innovatsioon, ettevõtlus, tervishoid, liidu laienemine ja välissuhted ning üldine majanduspoliitika.	1. Komisjon tagab koostöös liikmesriikidega, et programmi kohaselt elluviidavad meetmed on järjepidevad ja vastastikku täiendavad muude liidu meetmetega, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi (ESF), <u>Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDF) ning teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020”</u> kohaste meetmetega ning meetmetega sellistes valdkondades nagu <u>sotsiaalne kaitse ja kaasatus</u> , sotsiaalne dialoog, õiglus ja põhiõigused, haridus, kutseõpe ja noorsoopoliitika, teadusuuringud ja innovatsioon, ettevõtlus, tervishoid, liidu laienemine ja välissuhted ning üldine majanduspoliitika. Sel eesmärgil eelistavad riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud asutused Euroopa rahaliste vahendite, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi vahendite eraldamisel edukate eksperimentide järelmeetmeid. Et tagada projektide järjepidevus piirkondlike programmidega, tuleb konsulteerida piirkondadega, kes on otseselt huvitatud esitatud projektist ja/või on Euroopa Sotsiaalfondi tegevusprogrammist abisaajad, võimaldamaks neil komisjoni määratud aja jooksul esitada arvamusi projektide järjepidevuse kohta. Seda arvamust võib kasutada projektide hindamisel.

Motivatsioon

Arvestades Euroopa ja riikliku tasandi avaliku sektori vahendite suhtelist nappust, on äärmiselt oluline tagada tehtud kulutustes järjepidevus ja sünergia. Seetõttu on vaja tugevdada tegevuse järjepidevust eksperimenteerimismeetmete ja heade tavade väljatöötamise ning eelkõige rakendusfondide, nagu Euroopa Regioonalaarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi sekkumiste vahel. Mitmes olukorras on oluline kontrollida järjepidevust eksperimenteerimise kulude ja neile järgnevate tegevuskulude vahel, lähtudes pädevate piirkondlike asutuste määratud suunistest, piiramata seejuures komisjoni otsustusvabadust projektide heakskiitmisel asjakohaste eeskirjade kohaselt.

Muudatusettepanek 5

Artikkel 13

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<i>Seire</i> Programmi regulaarseks järelevalveks ning selle poliitika ja rahastamisprioriteetide vajalikuks kohandamiseks koostab komisjon igal kahe aasta järel seirearuanded ning edastab need Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Sellised aruanded hõlmavad programmi tulemusi ning seda, kuidas on programmi tegevuste raames käsitletud soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise küsimusi, sh juurdepääsetavust.	<i>Seire</i> Programmi regulaarseks järelevalveks ning selle poliitika ja rahastamisprioriteetide vajalikuks kohandamiseks koostab komisjon igal kahe aasta järel seirearuanded ning edastab need Euroopa Parlamendile, ja nõukogule ja Regioonide Komiteele. Sellised aruanded hõlmavad programmi tulemusi ning seda, kuidas on programmi tegevuste raames käsitletud soolise võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise küsimusi, sh juurdepääsetavust.

Motivatsioon

Paljudel programmis ettenähtud meetmetel on märkimisväärne mõju piirkondlikule tegevusele või need põhinevad sellel. Seetõttu peab Regioonide Komiteel olema võimalus väljendada oma arvamust, et teha komisjonile ettepanekuid regionaalpoliitikaga kooskõlas olevate suuniste kohta.

Muudatusettepanek 6

Artikkel 22

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<i>Artikkel 22</i> <i>Erieesmärgid</i> Peale artiklis 4 sätestatud üldeesmärkide on mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunal järgmised erieesmärgid: 1. Suurendada juurdepääsu mikrorahastamisele ja selle kättesaadavust: (a) oma töökoha kaotanud või selle kaotamise ohus olevatele inimeste või tööturule sisenemise või taasisenemise raskustega inimeste jaoks; isikute jaoks, keda ohustab sotsiaalne tõrjutus, ja haavatavate inimeste jaoks, kes on ebasoodsas olukorras tavapärasele krediiditurule juurdepääsu saamisel ning kes soovivad käivitada või arendada oma mikroettevõtteid; (b) mikroettevõtete jaoks, eriti nende jaoks, kes võtavad tööle punktis a nimetatud isikuid.	<i>Artikkel 22</i> <i>Erieesmärgid</i> Peale artiklis 4 sätestatud üldeesmärkide on mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunal järgmised erieesmärgid: 1. <u>Vähendada miinimumini ja kaotada haldustõkked, mis takistavad suurendada</u> juurdepääsu mikrorahastamisele ja selle kättesaadavust: (a) oma töökoha kaotanud või selle kaotamise ohus olevatele inimeste või tööturule sisenemise või taasisenemise raskustega inimeste jaoks; isikute jaoks, keda ohustab sotsiaalne tõrjutus, <u>noorte</u> ja haavatavate inimeste jaoks, kes on ebasoodsas olukorras tavapärasele krediiditurule juurdepääsu saamisel ning kes soovivad käivitada või arendada oma mikroettevõtteid <u>ise või koostöös teiste sarnases olukorras olevate inimestega; isikud, kes soovivad asutada või arendada mikroettevõtet, peaksid saama kasutada mentorlus- ja koolitusprogramme, mis kaasnevad mikrorahastamise vormis toetusega;</u> (b) mikroettevõtete jaoks, eriti nende jaoks, kes võtavad tööle punktis a nimetatud isikuid.

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Suurendada mikrokrediidi andjate institutsioonilist suutlikkust.	2. Suurendada mikrokrediidi andjate institutsioonilist suutlikkust, <u>parandades toimimise ja jätkusuutlikkuse tingimusi.</u>
3. Toetada sotsiaalsete ettevõtete arengut, eelkõige hõlbustades juurdepääsu rahalistele vahenditele.	3. <u>Toetada mentorlust ja koolitust punktis a nimetatud isikute jaoks, et asutada või arendada oma ettevõtet.</u> 3.4. Toetada sotsiaalsete ettevõtete arengut, eelkõige hõlbustades juurdepääsu rahalistele vahenditele.

Motivatsioon

Muudatusettepanek lõikes 1 on vajalik selleks, et täpsustada tootmise või kutsealase arengu eesmärgil mikrokrediiti saavate isikute sihtrühmi. Teise muudatusega rõhutatakse Euroopa Komisjoni enda ja mikrokrediidiga tegelevate kodanikuühiskonna organisatsioonide juba tõstatatud probleemi, eelkõige ajal, mil ettevõtlust, eelkõige väikeettevõtlust tuleb stimuleerida ja julgustada.

Muudatusettepanek 7

Artikkel 23

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Osalemine 1. Osalemine mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunas on avatud artikli 16 lõikes 1 osutatud riikides riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil tegutsevatele riigi- ja eraasutustele, kes pakuvad neis riikides: (a) mikrorahastamist isikutele ja mikroettevõtetele; (b) rahastamist sotsiaalsetele ettevõtetele. 2. Lõplike toetusesaajateni jõudmiseks ja konkurentsivõimeliste, elujõuliste mikroettevõtete loomiseks teevad lõike 1 punktis a viidatud tegevusi teostavad riigi- ja eraasutused tihedat koostööd mikrokrediidi lõplike toetusesaajate huve esindavate organisatsioonidega ja nimetatud lõplikule toetusesaajatele juhendamist ja koolitusprogramme pakkuvate organisatsioonidega, eriti ESFi toetatud organisatsioonidega. 3. Lõike 1 punktis a viidatud tegevusi teostavad riigi- ja eraasutused järgivad hea haldustava, juhtimise ja klientide kaitse kõrgeid standardeid kooskõlas mikrokrediidiga tegelevate asutuste Euroopa tegevusjuhendiga ega lase isikuid ega ettevõtteid sattuda üleliia suurtesse võlgadesse.	Osalemine 1. Osalemine mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuunas on avatud artikli 16 lõikes 1 osutatud riikides riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil tegutsevatele riigi- ja eraasutustele, kes pakuvad neis riikides: (a) mikrorahastamist isikutele ja mikroettevõtetele; (b) rahastamist sotsiaalsetele ettevõtetele. 2. Lõplike toetusesaajateni jõudmiseks ja konkurentsivõimeliste, elujõuliste mikroettevõtete loomiseks teevad lõike 1 punktis a viidatud tegevusi teostavad riigi- ja eraasutused tihedat koostööd mikrokrediidi lõplike toetusesaajate huve esindavate organisatsioonidega ja nimetatud lõplikule toetusesaajatele juhendamist ja koolitusprogramme pakkuvate organisatsioonidega, eriti ESFi toetatud organisatsioonidega. 3. Lõike 1 punktis a viidatud tegevusi teostavad riigi- ja eraasutused järgivad hea haldustava, juhtimise ja klientide kaitse kõrgeid standardeid kooskõlas mikrokrediidiga tegelevate asutuste Euroopa tegevusjuhendiga ega lase <u>levida sellistel tavadel, mis seisnevad väga kõrge intressimääraga mikrokrediidi andmises ja üldiselt sellistel tingimustel, mis põhjustavad isikuid ega ja ettevõtteid sattumistda</u> üleliia suurtesse võlgadesse.

Brüssel, 3. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Seadusandlikud ettepanekud 2013. aasta järgse ühise põllumajanduspoliitika ja maaelu arengu poliitika reformi kohta”

(2012/C 225/14)

REGIOONIDE KOMITEE

- leiab, et komisjoni ettepanekud jäävad liiga kaugele ühise põllumajanduspoliitika süvitsi reformimisest, mis on vajalik ELi põllumajanduse ja maapiirkondade säilitamiseks;
- on seisukohal, et komisjon teeb strateegilise vea sellega, et eelistab kriiside tagantjärele haldamist eelnevate turgude reguleerimise asemel;
- palub komisjonil vaadata läbi teatavate kvootide süsteemide kaotamise ettepanek;
- on seisukohal, et esmatähtis on tasakaalustada toiduahelas tootjate jõupositsiooni;
- leiab, et ELi kaubanduspoliitika läbivaatamine on ülioluline põllumajandussektorile;
- peab esmatähtsaks toetuste uuesti tasakaalu viimist, ent peab komisjoni ettepanekut ebapiisavaks selleks, et kanda konkurentsivõime üle väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele;
- taotleb, et komisjon alandaks järkjärgulise vähendamise künnise 100 000 eurole ja seaks ülemmääraks 200 000 eurot põllumajandusliku majapidamise kohta;
- soovib, et täielikuks lähenemiseks Euroopa Liidu tasandil kehtestataks esialgne ajakava;
- leiab, et meetmeid looduslike ja eripiirangutega piirkondade toetamiseks tuleks liikmesriikides rakendada 10 % ulatuses iga-aastasest riiklikust ülemmäärast;
- peab oluliseks eraldada maapiirkondades kohaliku infrastruktuuri arendamiseks vastavad vahendid Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ning tagada, et maapiirkondadel oleks Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi kaudu juurdepääs ühtekuuluvuspoliitikale eraldatavatele vahenditele üldise maaelu arengu poliitika raames;
- soovib rakendada enam subsidiaarsust reformi raames, et tagada enam paindlikkust liikmesriikidele ja piirkondadele;
- soovib, et võimalus teha otsemakseid kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade heaks võiks viia territoriaalsete lepingute sõlmimiseni piirkondlike omavalitsuste ja põllumajandustootjate rühmade vahel;
- palub kaasata maapiirkondade esindajad täiel määral partnerluslepingute väljatöötamisse.

Raportöör

René SOUCHON (FR/PES) Auvergne'i piirkonna volikogu esimees

Viitedokumendid

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad – COM(2011) 625 final/2

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus (ÜTK määrus) – COM(2011) 626 final/2

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta – COM(2011) 627 final/2

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja järelevalve kohta – COM(2011) 628 final/2

Ettepanek: nõukogu määrus, millega määratakse kindlaks põllumajandustoodete ühise turukorraldusega seotud teatavate toetuste kehtestamise meetmed – COM(2011) 629 final

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009 seoses põllumajandustootjatele 2013. aastal makstavate otsetoetuste kohaldamisega – COM(2011) 630 final

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 seoses ühtse otsemaksete kava ja viinamarjakasvatavate toetamisega – COM(2011) 631 final

I. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

reform, mille raames tuleb arvesse võtta Euroopa põllumajandustootjate huvisid, vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetele, tagades Euroopa põllumajandustootjatele võrdse kohtlemise;

Ühise põllumajanduspoliitika prioriteedid

1. kiidab heaks tulevasele ühisele põllumajanduspoliitikale (ÜPP) Euroopa Komisjoni seatud eesmärgid, mis on seotud loodusvarade säästva haldamisega, toiduga kindlustatusega, põllumajandustegevusega kogu ELi territooriumil, tasakaalustatud regionaalarenguga, terve ELi põllumajanduse konkurentsivõimega ja ÜPP lihtsustamisega;

2. leiab siiski, et komisjoni ettepanekud jäävad liiga kaugelt ühise põllumajanduspoliitika süvitsi reformimisest, mis on siiski vajalik ELi põllumajanduse ja maapiirkondade säilitamiseks,

3. on seisukohal, et ühine põllumajanduspoliitika peab Euroopa Liidu toimimise lepingu kohaselt pakkuma põllumajandusega tegelevale elanikkonnale mõistlikku elatustaset võrreldes ülejäänud elanikkonnaga. Selle eesmärgiga peavad kaasnema turgude stabiliseerimismeetmed, et tagada tootjatele regulaarne hind, tagades samas tarbijate jaoks mõistlikud hinnad;

4. peab esmatähtsaks toetuste uuesti tasakaalu viimist, ent peab komisjoni ettepanekut ebapiisavaks selleks, et kanda konkurentsivõime üle väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, looduslike piirangutega piirkondadele saartele ja teatavatele raskustes olevatele tegevusaladele. Samuti tuleks arvesse võtta teisi kriteeriumeid, et tagada asjakohane tasakaalustatus, eelkõige tööhõive;

5. soovib rakendada enam subsidiaarsust reformi raames, et tagada enam paindlikkust liikmesriikidele ja piirkondadele;

6. peab eriti vajalikuks lihtsustada põllumajandustootjate jaoks ÜPP rakendamise halduseeskirju, kuid leiab, et selline lihtsustamine ei tohiks väljenduda arvestatavate kriteeriumide liiga suure ühtlustamise kaudu, mis oleks vastuolus kohalike ja piirkondlike iseärasustega;

7. peab oluliseks, et ühine põllumajanduspoliitika saaks senisest enam toetada põllumajandustoodangu kvaliteeti, eriti ametliku kvaliteedimärgisega toodete puhul. Sellest tulenevalt taotleb komitee Euroopa Komisjonilt tihedama seose loomist ühise põllumajanduspoliitika ja kvaliteedipoliitika vahel;

Turgude reguleerimine

8. leiab, et komisjoni kavandatud meetmed turgude reguleerimiseks valmistavad pettumust ja kujutavad endast vaieldamatut taandarengut ühises põllumajanduspoliitikas. Vaatamata sellele, et turgude stabiliseerimine on sätestatud Lissaboni lepingus, ei paku komisjon välja ühtegi tõhusat mehhanismi tootmise avalikuks haldamiseks;

9. on seisukohal, et komisjon teeb strateegilise vea sellega, et eelistab kriiside tagantjärele haldamist eelneva reguleerimise asemel, mis võimaldaks tõhusalt ja väiksemate kuludega võidelda hindade kõikumise vastu;

10. palub komisjonil võtta pärast uute mõjuhindangute tulemuste selgumist kohustus vaadata läbi teatavate kvootide ja tootmisõiguste süsteemide kaotamise ettepanek (seoses suhkru, piima ja viinapuude istutamise õigusega), eelkõige seoses vähem soodsate piirkondade ja eelkõige mägiapiirkondadega;

11. palub komisjonil säilitada ühenduse soodustuste mehhanismid⁽¹⁾ ning eelistada (avaliku ja erasektori) sekkumis- ja ladustusmehhanisme;

12. on seisukohal, et tulevasele ühisele põllumajanduspoliitikale komisjoni seatud toiduga kindlustatuse eesmärgi saavutamiseks on esmatähtis tasakaalustada toiduahelas tootjate jõupositsiooni;

13. leiab, et ELi kaubanduspoliitika läbivaatamine on ülioluline põllumajandussektorile, mida ei tohi kasutada vahetuskaubana selleks, et üksnes suurendada tööstus- ja teenustesektorite eksporti kolmandatesse riikidesse;

14. leiab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, millele eraldati 2,5 miljardit eurot, ei ole piisavalt asjakohane, et

tulla toime kaubanduskokkulepetega põllumajandusele avaldatavate tagajärgede hüvitamisega. Eelkõige ei ole fondi ülesanne leevendada sõlmitavate kahepoolsete kaubanduslepingute eeldatavat mõju;

Lähenemine

15. leiab, et kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on iga liikmesriigi institutsionaalset raamistikku arvesse võttes täielik õigus osaleda ÜPP elluviimises esimese samba raames, kuna piirkondliku tasandi kaasatus võib tagada toetuste parema suunamise vastavalt põllumajanduse sotsiaalsetele, keskkonnalaastele, põllumajanduslikele ja territoriaalsetele iseärasustele, tagades nii rahastamisvahendite tõhusama kasutamise;

16. väljendab heameelt selle üle, et komisjoni ettepanekutes on loobutud ajaloolistest võrdlusalustest, mis moodustasid ebavõrdse ja ebaõiglase süsteemi toetuste jagamiseks põllumajandustootjate vahel;

17. on sellegipoolest seisukohal, et komisjoni pakutud toetuste jaotus on endiselt liiga ebavõrdne uute liikmesriikide ja eriti ELis kõige madalamaid otsetoetusi saavate Balti riikide suhtes ning tähtjad lähenemise saavutamiseks on ähmased. Tingimustes ja nendest tulenevas ajakavas tuleks arvesse võtta tootmiskulusid igas liikmesriigis;

18. soovib, et põhitootuste lähenemine viidaks igas liikmesriigis läbi järkjärgult, ent mõistliku aja, arvestades ka liikmesriikide erinevate lähtepositsioonidega, ning et täielikuks lähenemiseks Euroopa Liidu tasandil kehtestataks esialgne ajakava;

Vähendamine ja ülemmäärad

19. taotleb, et komisjon alandaks toetuse järkjärgulise vähendamise künnise 100 000 eurole ja seaks ülemmääraks 200 000 eurot põllumajandusliku majapidamise kohta, lahutades tegelikult makstud ja deklareeritud palgad, sealhulgas põllumajandustootja töötasu;

20. palub komisjonil jaotada järkjärgulise vähendamise tulemusel vabanenud vahendid ümber meetmetele ja tegevusele, mille iga liikmesriik oma territooriumi piires kindlaks määrab;

Toetuste sidumine tootmiskohustusega

21. on seisukohal, et tootmiskohustusega seotud toetuste säilitamine mõnede tootmisviiside või teatava hulga haavatavate piirkondade jaoks on oluline, et säilitada rahuldav tootmis- ja väärtusloome tase;

⁽¹⁾ „Ühine põllumajanduspoliitika pärast 2013. aastat“, Regioonide Komitee, René Souchon, 2010. CdR 127/2010 fin.

22. kutsub komisjoni üles võimaldama liikmesriikidel tagada põllumajandustootjatele seotud toetus ning valida sellega seoses ise välja need põllumajandussektorid, millel on suured raskused ning mis on eriti olulised majanduslikust, sotsiaalsest ja keskkonnavalasest seisukohast ning palub komisjonil tugevdada toetuste tootmisega sidumise vahendeid looduslike piirangutega, saare- ja äärepoolseimates piirkondades, võttes lisaks määruse ettepanekus juba loetletud tootmisettevõtetele arvesse ka ametlike kvaliteedimärgistega seotud põllumajandustooteid, sealhulgas mahepõllumajandus;

23. leiab, et põllumajandusturgude stabiliseerimise Euroopa strateegiatele kuju andmiseks – ilma, et teise samba raames loodaks kunstlikke toetussüsteeme – tuleks rakendada nende riskide juhtimiseks võetavaid meetmeid, mis kõrvaldatakse maaelu arengust;

Kliimat ja keskkonda säästvad põllumajandustavad

24. leiab, et Euroopa põllumajandustootmise mudeli muutmine, mille komisjon pakkus välja keskkonnahoidlikumaks muutmise raames, on vajalik, ent keskkonnametmete valik on liiga jäik, et pakkuda piirkondlikele/kohalikele vajadustele kohandatud võimalusi ning panustada nii maksimaalselt „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisse;

25. on seisukohal, et Euroopa põllumajanduse liikumine säästvamate tootmisviiside suunas ja samuti selle kohandamine kliimamuutustega peab käima käsikäes tugevdatud toetusega innovatiivsetele põllumajanduslikele rakendustele. Euroopa Liidu ülesanne luua innovatiivne jätkusuutlik majandus eeldab suuremat koostöö jätkusuutliku põllumajandus- ja kalanduspoliitika, kliima- ja energiapoliitika, regionaal- ja teaduspoliitika vahel. Komitee rõhutab kõnealuses kontekstis toiduainetega seotud teadustegevuse kasulikkust ning innovatiivsete rakenduste potentsiaali biotoorainel põhinevate toodete sektoris;

26. leiab, et komisjoni pakutud meetmed ei ole sobivad, kuna need on liiga üldised, ning taotleb sellest tulenevalt suuremat subsidiaarsust, et neid meetmeid viidaks ellu võimalikult lähedal kohalikele põllumajanduslikele, keskkonnavalasemale ja sotsiaal-majanduslikele reaalsusele, usaldades eesmärgistatud põllumajandusliku ja keskkonnavalase tegevuse algatamise ja haldamise kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele ning andes neile võimaluse kehtestada põllumajandustootjate või nende esindajatega ühiselt allkirjastatud territoriaalseid lepinguid. Lisaks sellele leiab komitee, et tuleks luua tingimused kõikidele ettevõtetele juurdepääsu võimaldamiseks, vaadates selleks ulatuslikult üle olemasolevad toetuseliigid;

27. leiab, et liikmesriikide tunnustatud põllumajanduse keskkonnavalased sertifikaadid saanud põllumajandustootjad peaksid saama täiel määral kasutada keskkonnahoidlikumaks muutmisele suunatud toetusi tingimusel, et nende menetlustega seotud nõuded on ranged ja Euroopa Komisjoni poolt ametlikult tunnustatud, et tagada kõigis liikmesriikides ühesugune nõuete kogum;

28. leiab, et 7 % määra kehtestamine põllumajandusmaa muutmiseks mittetootvaks ökoloogiliseks kaitsealaks võib teatud juhtudel näida liiga kõrge, ning palub komisjonil tagada paindlikkus ja jätta rakendamise üksikasjade määratlemine vastavalt kohalikele iseärasustele piirkondadele, sealhulgas võimalus kaasata püsikarjamaad;

29. palub komisjonil kavandada asjakohaste vahendite abil nn valgukava ELi tasandil valgu- ja kaunviljakultuuride arendamise soodustamiseks, et tagada loomakasvatajate sõltumatu varustatus valguga, vähendada sünteetiliste lämmastikväetiste kasutamist ja parandada mulla viljakust;

30. palub komisjonil muuta määruse ettepanekus esitatud püsirohuma määratlust ja säilitada praegu kehtiv määratlus, milles ei viidata rohu ülekaalule;

Looduslike piirangutega piirkonnad

31. leiab, et meetmed looduslike või eripiirangutega piirkondade toetamiseks tuleks muuta kohustuslikuks kõikides liikmesriikides. Need meetmed kujutaksid endast seega toetuse eraldi kolmandat taset, mis täiendaks põhitootusi ja keskkonnahoidlikumaks muutmise toetusi;

32. leiab, et meetmeid looduslike või eripiirangutega piirkondade toetamiseks tuleks liikmesriikides rakendada 10 % ulatuses igaaastasest riiklikust ülemmäärast;

33. taotleb looduslike või eripiirangutega piirkondade määratluse laiendamist territoriaalse ühtekuuluvuse ja maaplaneerimise kriteeriumidele, et võtta arvesse isoleeritust või juurdepääsu taristule ning ökosüsteemide haavatavust (Vahemeri, rannikupiirkonnad, soised alad jne) kooskõlas Regioonide Komitee varasemate soovitustega ⁽²⁾;

Tegevuse alustamine

34. leiab, et komisjoni ettepanek luua põhitootuste täienduseks eritoetus, mis on mõeldud noortele põllumajandustootjatele, on küll samm õiges suunas, ent ebapiisav, ning see tuleks teha fakultatiivseks meetmeks;

35. ootab komisjonilt otsustavat tegutsemist, et soodustada tegevuse alustamist;

36. leiab, et tegevuse alustamise probleemid on põhiliselt seotud raskustega maaomandi hankimisel ja pangalaenule ligipääsul, ning palub seega komisjonil ärgitada liikmesriike kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega kehtestama maaomandi- ja pangatagatisskeeme;

⁽²⁾ „Abi ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondade põllumajandustootjatele”, Regioonide Komitee, Luis Durnwalder, 2010. CdR 314/2009 fin.

Aktiivsed põllumajandustootjad ja väikepõllumajandustootjad

37. palub komisjonil määratleda täpsemalt aktiivse põllumajandustootja mõiste, et vältida otsetoetuste maksmist füüsilistele või juriidilistele isikutele, kes ei osale põllumajandusliku majapidamise haldamises ega töödes;

38. peab oluliseks komisjoni ettepanekut tunnustada väikepõllumajandustootjate staatust, kuna põllumajandus moodustab paljudes Euroopa Liidu riikides väga suure osa maapiirkondade tööhõivest. Komitee leiab, et selline kava aitab kaasa ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamisele, ent taotleb miinimumtoetuse künnise tõstmist 1 000 euroni;

Maaelu areng

39. kiidab heaks ettepaneku töötada välja ühine strateegiline raamistik kõigi struktuurifondide, sealhulgas EAFRD jaoks;

40. leiab, et ühise strateegilise raamistiku rakendamine võib anda võimaluse ühtekuuluvuspoliitikas rakendatava alade klassifitseerimise laiendamiseks maaelu arengu poliitikale. Selline laiendamine aitaks kaasa kaasrahastamise tasemete paremale ühtlustamisele. Seepärast kutsub komitee komisjoni üles uurima sellise laiendamise tagajärgi;

41. on seisukohal, et komisjoni soov lisada maaelu areng strateegiasse „Euroopa 2020” ning integreerida see uude ühisesse strateegilisse raamistikku koos Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondiga, pakub võimaluse maapiirkondade harmooniliseks ja integreeritud arenguks. Paljudes ELi liikmesriikides ei tähenda maapiirkond üksnes põllumajandust, vaid ka väikeettevõtteid ja elukohta;

42. peab seetõttu oluliseks eraldada maapiirkondades kohaliku taristu arendamiseks vastavad vahendid Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi raames ning tagada, et maapiirkondadel oleks Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi kaudu juurdepääs ühtekuuluvuspoliitikale eraldatavatele vahenditele üldise maaelu arengu poliitika raames;

43. vähemsoodsate piirkondade määratlemisel tuleb ELi tasandil toetuda ühistele ja võrreldavatele objektiivsetele kriteeriumidele. Selleks tuleb komitee arvates tugineda vähemsoodsate piirkondade uuele määratlusele, mida siiski on vaja laiendada hõlmamaks teisi kriteeriume, et suuta ELi tasandil vastata maapiirkondade vajadustele ja iseärasustele;

44. täheldab, et kavandatud kuus prioriteeti tunduvad väga hajutatud ja ükski neist ei ole seotud ühissätete määruse 11 temaatilise eesmärgiga. Selline uus struktuur ei sobi ka praeguse määruse nelja samba struktuuriga ega lihtsusta integreeritud lähenemisviisi teiste ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondidega;

45. palub seega komisjonil luua Euroopa maaelu arengu strateegia, mida kohandatakse igas liikmesriigis partnerluslepingute raames piirkondlikul tasandil;

46. toetab võimalust kanda kuni 10 % esimese samba vahenditest üle teise sambasse;

47. väljendab heameelt selle üle, et ühissätete määrusega sätestatakse ühised eeskirjad EAFRD-le ja Euroopa Regionaalarengu Fondile, Euroopa Sotsiaalfondile, Ühtekuuluvusfondile ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondile, ning näeb seda määrava tähtsusega läbimurdena, mille abil tagatakse, et nimeetatud fondide jaoks luuakse ühiselt integreeritud territoriaalsed lähenemisviisid;

48. peab oluliseks, et maaelu arengu määrus aitaks kaasa mittepõllumajandusliku tööhõive võimaluste dünaamilisusele maapiirkondades, ent peab samuti oluliseks maaelu probleemide arvesse võtmist struktuurifondides. Komitee tunneb muret Euroopa Liidu poolt nendele piirkondadele eraldatud toetuste arengu pärast, kuna neid ei mainita uues ERDFi määruhes;

49. ei pea asjakohaseks maaelu arengu riskiohjamismehhanismi lisamist ning taotleb seega komisjonilt selle meetme kõrvaldamist määrusest ja selle asemel esimese samba reguleerimismeetmete esikohale seadmist;

50. väljendab suurt heameelt selle üle, et LEADERi programmi sätteid on laiendatud nii, et nendega hõlmatakse ka muud fondid uue, kogukonna juhitud kohaliku arengut käsitleva sätte abil, millega tagatakse kohaliku arengu strateegiate elluviimine ja mida toetatakse kõige paremini sobivatest fondidest;

51. juhib tähelepanu eeslinnapiirkondade põllumajandustootjate ja maapiirkondade erilisele rollile strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidele vastavate lahenduste edendamisel ning on seisukohal, et põllumajanduslikel eeslinnapiirkondadel on eri eelised ja piirangud, mis õigustavad temaatilise allprogrammi elluviimist teise samba raames;

Juhtimine

52. peab esmatähtsaks anda kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele kui kaasrahastajatele keskne roll korraldusastute partneritena maaelu arengu määruse elluviimisel, kuna kohalikel ja piirkondlikel projektidel põhinev lähenemisviis on ELi vahendite kasutamisel tõhusam ja toimivam;

53. leiab, et mitmetasandilise – Euroopa, liikmesriigi ja piirkonna tasandi – valitsemise kehtestamine on hädavajalik eeltingimus 2013. aasta järgse ühise põllumajanduspoliitika edukaks muutmiseks;

54. palub kaasata maapiirkondade esindajad täiel määral partnerluslepingute väljatöötamisse;

55. on seisukohal, et võimalus luua allprogramme konkreetsete piirkondade (nt mägipiirkondade, saarte) või konkreetsete sektorite jaoks on huvitav ettepanek, ent see võib luua tõelist lisaväärtust vaid juhul, kui neid allprogramme katab samuti struktuurifondide määrus, et laiendada piirkondliku arengu meetmete valikut kõigile Euroopa finantsinstrumentidele ning juhul, kui nende allprogrammide järelmeetmeid teostavad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused;

56. taotleb kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esindaja kaasamist maaelu arengu komiteesse, mis abistab komisjoni delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel. Üldisemalt taotleb komitee põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi nõuanderühmade koosseisu läbivaatamist, et need esindaksid senisest enam põllumajandusringkondi;

Eelarve

57. leiab, et perioodiks 2014-2020 peab 435,6 miljardi euronii küündiv eelarve, mis on ette nähtud ÜPP mitmeaastase finantsraamistiku integreeritud poliitikana, olema realselt kinnitatud nii esimese kui teise samba jaoks, arvestades põllumajandus- ja toiduainetesektori ees seisvaid erakordselt suuri väljakutseid lähiaastatel;

58. väljendab siiski muret seoses avaliku sektori võlakriisiga ELi tasandil ja kardab, et see võib tulevikus ohustada ühise põllumajanduspoliitika eelarvet ning leiab, et hädavajalik on säilitada tulevase ÜPP ambitsioonikas rahastamine.

II. MUUDATUSETTEPANEKUD

COM(2011) 626 final/2

Muudatusettepanek 1

Artikli 21 lõike 3 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriigid koostavad oma strateegiate väljatöötamisel loetelu puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja- ning banaanisektori toodetest, mis on nende kavade raames toetuskõlblikud. Kõnealune loetelu ei hõlma siiski tooteid, mis on välja jäetud komisjoni poolt artikli 22 lõike 2 punkti a kohaselt delegeeritud õigusaktidega vastuvõetud meetme kohaselt. Toodete valikul lähtuvad liikmesriigid objektiivsetest kriteeriumidest, mille hulka võivad kuuluda toote hooajalisus ja kättesaadavus ning keskkonnanäpppektid. Sellega seoses võivad liikmesriigid eelistada liidust pärit tooteid.	Liikmesriigid koostavad oma strateegiate väljatöötamisel loetelu puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja- ning banaanisektori toodetest, mis on nende kavade raames toetuskõlblikud. Kõnealune loetelu ei hõlma siiski tooteid, mis on välja jäetud komisjoni poolt artikli 22 lõike 2 punkti a kohaselt delegeeritud õigusaktidega vastuvõetud meetme kohaselt. Toodete valikul lähtuvad liikmesriigid objektiivsetest kriteeriumidest, mille hulka võivad kuuluda toote hooajalisus ja kättesaadavus ning keskkonnanäpppektid. Sellega seoses võivad liikmesriigid eelistada liidust pärit tooteid peavad koolidele puuvilja jagamise kavas sisalduvad tooted pärinema üksnes EList.

Motivatsioon

Tegemist on ühenduse eelistamise põhimõtte kohaldamisega, mille puhul eelistatakse EList pärit tooteid kolmandate riikide omadele.

Muudatusettepanek 2

Uus punkt enne artiklit 101

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<u>Piimakvootidest loobumist ja istutusõiguste kaotamist viinamarjakasvatuses käsitlevad mõjuhindangud peaksid valmima 31. detsembriks 2012, misjärel komisjon esitab nende tulemuste põhjal 30. juuniks 2013 ettepaneku selliste menetluste jätkamiseks või läbivaatamiseks, mis on suunatud kvootide ja istutusõiguste kaotamisele piimatootmises ja viinamarja- ja suhkrupeedi kasvatuses;</u>

Motivatsioon

Mitmetest eksperdi hinnangutest nähtub, et istutusõigustest (Uurimus viinamarjakasvatuse istutusõiguste liberaliseerimise sotsiaal-majanduslike ja territoriaalsete mõjude kohta, AREV-MOISA, märts 2012) ja kvootidest loobumine viib tootmise teatud piirkondadesse kontsentreerumiseni, tuues kaasa majanduslikke, territoriaalseid ja keskkonnavalaseid tagajärgi, mida komisjon on ebapiisavalt hinnanud.

Muudatusettepanek 3

Artikli 108 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tootmisharudevahelised organisatsioonid	Tootmisharudevahelised organisatsioonid
1. Liikmesriigid tunnustavad taotluse korral artikli 1 lõikes 2 loetletud mis tahes sektorisse kuuluvaid tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis:	1. Liikmesriigid tunnustavad taotluse korral artikli 1 lõikes 2 loetletud mis tahes sektorisse kuuluvaid tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis:
a) koosnevad ühes või mitmes sektoris toodete tootmise, kaubanduse ja/või töötlemisega seotud majandustegevuse esindajatest;	a) koosnevad ühes või mitmes sektoris toodete tootmise, kaubanduse ja/või töötlemisega seotud majandustegevuse esindajatest;
b) on moodustatud kõigi või osa liikmesorganisatsioonide või -liitude algatusel;	b) on moodustatud kõigi või osa liikmesorganisatsioonide või -liitude algatusel;
c) järgivad konkreetset eesmärki, millega võib olla hõlmatud vähemalt üks järgmistest eesmärkidest:	c) järgivad konkreetset eesmärki, millega võib olla hõlmatud vähemalt üks järgmistest eesmärkidest:
i) tootmise ja turuga seotud teadlikkuse ja läbipaistvuse suurendamine, sealhulgas statistilised andmed hindade, mahtude ja eelnevalt sõlmitud lepingute kestuse kohta, ning analüüsid võimalike edasiste turusuundumuste kohta piirkondlikul või riiklikul tasandil;	i) tootmise ja turuga seotud teadlikkuse ja läbipaistvuse suurendamine, sealhulgas statistilised andmed hindade, mahtude ja eelnevalt sõlmitud lepingute kestuse kohta, ning analüüsid võimalike edasiste turusuundumuste kohta piirkondlikul või riiklikul tasandil;
ii) toodete turuletoomise parema koordineerimise toetamine, eelkõige turu-uuringute abil;	ii) toodete turuletoomise parema koordineerimise toetamine, eelkõige turu-uuringute, <u>sh</u> <u>kulusid, turutrende ja turuarenguid käsitlevate näitajate väljatöötamise</u> abil;
iii) liidu eeskirjadele vastavate standardsete lepinguvormide koostamine;	iii) liidu eeskirjadele vastavate standardsete lepinguvormide koostamine;
iv) toodete potentsiaali täielikum ärakasutamine;	iv) toodete potentsiaali täielikum ärakasutamine;
v) teabe kogumine ja uuringute teostamine, et tõhustada, parandada ja kohandada tootmist turunõuete ning tarbijate eelistuste ja ootustega, eriti seoses tootekvaliteedi, sealhulgas kaitstud päritolunimetusega ja kaitstud geograafilise tähisega toodete konkreetsed omadused, ning keskkonnakaitsega;	v) teabe kogumine ja uuringute teostamine, et tõhustada, parandada ja kohandada tootmist turunõuete ning tarbijate eelistuste ja ootustega, eriti seoses tootekvaliteedi, sealhulgas kaitstud päritolunimetusega ja kaitstud geograafilise tähisega toodete konkreetsed omadused, ning keskkonnakaitsega;
vi) võimaluste otsimine loomatervishoiutoodete või taimekaitsevahendite ja muude lisandite kasutamise piiramiseks ning tootekvaliteedi säilitamise ja mulla ning vee kaitse tagamiseks;	vi) võimaluste otsimine loomatervishoiutoodete või taimekaitsevahendite ja muude lisandite kasutamise piiramiseks ning tootekvaliteedi säilitamise ja mulla ning vee kaitse tagamiseks;

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
vii) kõigil tootmis- ja turustamisetappidel kasutatavate tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;	vii) kõigil tootmis- ja turustamisetappidel kasutatavate tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;
viii) mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähiste potentiaali kasutamine, kaitsmine ja edendamine;	viii) mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähiste potentiaali kasutamine, kaitsmine ja edendamine;
ix) integreeritud ja jätkusuutlikku tootmist või muid keskkonnasäästlikke tootmismeetoditeid käsitlevate teadusuuringute edendamine ja teostamine;	ix) integreeritud ja jätkusuutlikku tootmist või muid keskkonnasäästlikke tootmismeetoditeid käsitlevate teadusuuringute edendamine ja teostamine;
x) toodete tervisliku tarbimise soodustamine ning alkoholi kuritarvitamisega seotud ohtudest teavitamine;	x) toodete tervisliku tarbimise soodustamine ning alkoholi kuritarvitamisega seotud ohtudest teavitamine;
xi) müügiedendusmeetmete võtmine, eelkõige kolmandates riikides.	xi) müügiedendusmeetmete võtmine, eelkõige kolmandates riikides.

Motivatsioon

Turul peab ilmselgelt olema võimalik kasutada eri teguritel põhinevat hinna võrdlusalust, mida ei tule loomulikult kohaldada kohustuslikus korras. EList pärit põllumajandustooted ei pea reklaamima üksnes kolmandates riikides, vaid ka siseturul, kus just kolmandatest riikidest sisseveetud tooted avaldavad survet pakkumisele.

Muudatusettepanek 4

Artikli 112 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Pakkumise turunõuetega kohandamist hõlbustavad meetmed	Pakkumise turunõuetega kohandamist hõlbustavad meetmed
Võttes arvesse vajadust soodustada artiklites 106–108 kirjeldatud organisatsioonide tegevust, mis hõlbustaks pakkumise kohandamist turunõuetega, välja arvatud turult kõrvaldamisega seotud tegevust, antakse komisjonile artikli 160 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse elustaimede, veise- ja vasikalihaga, sealihaga, lamba- ja kitseliha, muna- ja linnulihassektori suhtes järgmisi meetmeid:	Võttes arvesse vajadust soodustada artiklites 106–108 kirjeldatud organisatsioonide tegevust, mis hõlbustaks pakkumise kohandamist turunõuetega, välja arvatud turult kõrvaldamisega seotud tegevust, antakse komisjonile artikli 160 kohaselt õigus võtta <u>kõikides artikli 1 lõikes 2 loetletud sektorites</u> vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse elustaimede, veise- ja vasikalihaga, sealihaga, lamba- ja kitseliha, muna- ja linnulihassektori suhtes <u>ning</u> järgmisi meetmeid:
a) kvaliteedi parandamine;	a) kvaliteedi parandamine;
b) parema tootmis-, töötlemis- ja turustuskorralduse edendamine;	b) parema tootmis-, töötlemis- ja turustuskorralduse edendamine;
c) turuhinnadünaamika registreerimise hõlbustamine;	c) turuhinnadünaamika registreerimise hõlbustamine;
d) kasutatud tootmisvahenditel põhinevate lühi- ja pikaajaliste prognooside tegemise lubamine.	d) kasutatud tootmisvahenditel põhinevate lühi- ja pikaajaliste prognooside tegemise lubamine.

Motivatsioon

Eli eeskirjad peavad hõlmama kõiki võimalikke vahendeid, et meetmed kehtiksid kõikide sektorite suhtes, sest küsimused puudutavad kõiki ja mitte ainult osa sektoreid ning suunavad mis tahes sektori tootjaorganisatsioonide, tootjaorganisatsioonide liitude ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevust.

Muudatusettepanek 5

Artikli 117 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Üldeeskirjad	Üldeeskirjad
1. Ilma et see piiraks selliste juhtude kohaldamist, mil käesoleva määruse kohaselt nõutakse impordi- või ekspordilitsentsi, tuleb vabasse ringlusse lubamiseks importimisel või ühe või mitme põllumajandustoote liitu või liidust eksportimisel esitada litsents, võttes arvesse litsentside vajalikkust asjaomaste turgude korraldamisel ja eelkõige asjaomaste toodetega kauplemise üle järelevalve pidamisel. 2. Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, sõltumata tema asukohast liidus, kui aluslepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt vastuvõetud õigusaktides ei ole ette nähtud teisiti ning ilma et see piiraks käesoleva peatüki kohaldamiseks võetud meetmeid. 3. Litsentsid kehtivad kogu liidus.	1. Ilma et see piiraks selliste juhtude kohaldamist, mil käesoleva määruse kohaselt nõutakse impordi- või ekspordilitsentsi, tuleb vabasse ringlusse lubamiseks importimisel või ühe või mitme põllumajandustoote liitu või liidust eksportimisel esitada litsents, võttes arvesse litsentside vajalikkust asjaomaste turgude korraldamisel ja eelkõige asjaomaste toodetega kauplemise üle järelevalve pidamisel. 2. Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, sõltumata tema asukohast liidus, kui aluslepingu artikli 43 lõike 2 kohaselt vastuvõetud õigusaktides ei ole ette nähtud teisiti ning ilma et see piiraks käesoleva peatüki kohaldamiseks võetud meetmeid. 3. Litsentsid kehtivad kogu liidus. 4. <u>Liidu toodete suhtes kohaldatavad turustamiseskirjad, sealhulgas veterinaaria ja fütosanitaaria ning toiduainete sektoris vastu võetud sätteid, millega tagatakse toodete vastavus hügieeni- ja tervishoiunormidele ning loomade ja inimeste tervise kaitsele ning taimekaitsele, samuti keskkonnakaitse sätteid kehtivad ka sisseveetud toodete suhtes. Impordilitsentsi ei väljastata ELi sisseveetud toodetele, mille puhul ei ole nimetatud sätetest kinni peetud.</u>

Motivatsioon

ELi toodete turustamise eeltingimus peab olema vastavus kvaliteedinõuetele ehk toiduohutuse, jälgitavuse ja kõikidele inimeste, taimetervise, keskkonna- ja loomade heaoluga seotud nõuetele, mille järgimine on ELi tootjate jaoks kohustuslik. Nimetatud nõuetest tuleb pidada kinni ka üldiselt välissuhetes, sealhulgas eelkõige kolmandate riikidega sõlmitud kokkulepetes.

Muudatusettepanek 6

Artikli 131 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kaitsemeetmed	Kaitsemeetmed
1. Komisjon võtab kaitsemeetmed liitu impordi suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 ning kooskõlas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 260/2009 (impordi ühiste eeskirjade kohta) ja nõukogu 7. juuli 2009. aasta määrusega (¹) (EÜ) nr 625/2009 (teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta) (²). 2. Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu muude õigusaktidega ning nõukogu muude õigusaktidega ei ole ette nähtud teisiti, võtab komisjon aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud rahvusvaheliste lepingutega ettenähtud kaitsemeetmed liitu impordi suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3. 3. Komisjon võib rakendusaktidega võtta käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmed liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 162 artiklis 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.	1. Komisjon võtab kaitsemeetmed liitu impordi suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 ning kooskõlas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 260/2009 (impordi ühiste eeskirjade kohta) ja nõukogu 7. juuli 2009. aasta määrusega (¹) (EÜ) nr 625/2009 (teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta) (²). 2. Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu muude õigusaktidega ning nõukogu muude õigusaktidega ei ole ette nähtud teisiti, võtab komisjon aluslepingu artikli 218 kohaselt sõlmitud rahvusvaheliste lepingutega ettenähtud kaitsemeetmed liitu impordi suhtes vastavalt käesoleva artikli lõikele 3. 3. Komisjon võib rakendusaktidega võtta käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmed liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 162 artiklis 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta sellekohase otsuse rakendusaktidega vastu viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 162 artiklis 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.	Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta sellekohase otsuse rakendusaktidega vastu viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 162 artiklis 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.
Nõuetekohaselt põhjendatud edasilükkamatutel juhtudel võtab komisjon artikli 162 lõikes 3 osutatud menetluse kohaselt vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.	Nõuetekohaselt põhjendatud edasilükkamatutel juhtudel võtab komisjon artikli 162 lõikes 3 osutatud menetluse kohaselt vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.
Liikmesriikidele teatatakse vastuvõetud meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.	Liikmesriikidele teatatakse vastuvõetud meetmetest ja neid kohaldatakse viivitamata.
4. Komisjon võib rakendusaktidega tühistada või muuta käesoleva artikli lõike 3 kohaselt vastu võetud liidu kaitsemeetmed. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 162 artiklis 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.	4. Komisjon võib rakendusaktidega tühistada või muuta käesoleva artikli lõike 3 kohaselt vastu võetud liidu kaitsemeetmed. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 162 artiklis 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.
Nõuetekohaselt põhjendatud edasilükkamatutel juhtudel võtab komisjon artikli 162 lõikes 3 osutatud menetluse kohaselt vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.	Nõuetekohaselt põhjendatud edasilükkamatutel juhtudel võtab komisjon artikli 162 lõikes 3 osutatud menetluse kohaselt vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.
	5. <u>Tuleb võtta vastu kaitsemeetmed eriti juhuks, kui kolmandatest riikidest sisse veetud põllumajandustoodete puhul ei ole tagatud toidu ohutus, jälgitavus ega kinnipidamine kõigist siseturul kehtivatest tervishoiu-, keskkonna- või loomade heaolu nõuetest, samuti turul aset leidvateks kriisideks või kui tuvastatakse impordilitsentsi nõuete eiramine seoses hinna, koguste või ajakavaga. Põllumajandustoodete impordi suhtes kehtestatud tingimuste täitmist kontrollitakse ELi imporditoimingute käigus reaajas tervikliku järelevalvesüsteemi abil.</u>
(¹) ELT L 84, 31.3.2009, lk 1. (²) ELT L 185, 17.7.2009, lk 1.	(¹) ELT L 84, 31.3.2009, lk 1. (²) ELT L 185, 17.7.2009, lk 1.

Motivatsioon

Liidu piiridel tuleks võtta kasutusele paindlikud kontrollimenetlused, mis võimaldavad tuvastada ja takistada kiireloomulistel juhtudel selliste põllumajandustoodete sissevedu, mis pakuvad tõenäoliselt ebaausat konkurentsi ELi toodetele või tekitavad häireid siseturul.

Muudatusettepanek 7

Artikli 144 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
ÜPP eesmärkide, põllumajandustootjate ja nende liitude suhtes kohaldatavad erandid	ÜPP eesmärkide, põllumajandustootjate ja nende liitude suhtes kohaldatavad erandid
1. Aluslepingu artikli 101 lõiget 1 ei kohaldata käesoleva määruse artiklis 143 osutatud kokkulepete, otsuste ja tegevuse suhtes, mis on vajalikud aluslepingu lepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkide saavutamiseks.	1. Aluslepingu artikli 101 lõiget 1 ei kohaldata käesoleva määruse artiklis 143 osutatud kokkulepete, otsuste ja tegevuse suhtes, mis on vajalikud aluslepingu lepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkide saavutamiseks.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
5. Liit rahastab lõikes 1 sätestatud meetmeid osaliselt, hüvitades kuni 50 % liikmesriigi kantud kuludest.	5. Liit rahastab lõikes 1 sätestatud meetmeid osaliselt, hüvitades kuni 50 % liikmesriigi kantud kuludest.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Suu- ja sõrataudi tõrje puhul on liidu osaline rahastamine veise- ja vasikaliha-, piima- ja piimatoote-, sealih- ning lamba- ja kitselihasektorites 60 % sellistest kuludest.	Suu- ja sõrataudi tõrje, <u>kuid ka liikmesriikide kehtestatud kavades käsitletud haiguste tõrje, ennetamise ja likvideerimise</u> puhul on liidu osaline rahastamine veise- ja vasikaliha-, piima- ja piimatoote-, sealih- ning lamba- ja kitselihasektorites 60 % sellistest kuludest.

Motivatsioon

Komitee arvates on vaja kohaldada tunnustatud loomahaiguste tõrjet, ennetamist ja likvideerimist käsitlevate liikmesriikide vastavate kavade suhtes sama režiimi, mida kohaldatakse suu- ja sõrataudi tõrje meetmete suhtes, ning rahastada ka neid 60 % ulatuses.

COM(2011) 625 final/2

Muudatusettepanek 9

Artikli 9 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Otsetoetusi ei anta füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele, kelle suhtes kehtib üks järgmistest olukordadest:	Otsetoetusi ei anta <u>ega kanta üle</u> füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele, kelle suhtes kehtib üks järgmistest olukordadest:
a) otsetoetuste iga-aastane summa on alla 5 % kogutulust, mida nad on saanud mittepõllumajanduslikust tegevusest kõige viimasel eelarveaastal; või	a) otsetoetuste iga-aastane summa on alla 5 % kogutulust, mida nad on saanud mittepõllumajanduslikust tegevusest kõige viimasel eelarveaastal; või isikud ei osale korrapäraselt majapidamise haldamises või töödes, ning jätta selle osaluse määramise kriteeriumid liikmesriikide otsustada;
b) nende põllumajandusmaad hoitakse põhiliselt karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras ning seal ei toimu artikli 4 lõike 1 punkti c kohaselt liikmesriikide kehtestatavat minimaalset tegevust.	b) <u>10 000 euro piiri ületavate otsetoetuste puhul ei maksta toetusi isikutele, kelle sissetulek väljaspool põllumajandustegevust moodustab rohkem kui 75 % nende kogutulust;</u> c) nende põllumajandusmaad hoitakse põhiliselt karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras ning seal ei toimu artikli 4 lõike 1 punkti c kohaselt liikmesriikide kehtestatavat minimaalset tegevust.

Muudatusettepanek 10

Artikli 11 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Käesoleva määruse alusel asjaomasel kalendriaastal põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste summat vähendatakse järgmiselt:	Käesoleva määruse alusel asjaomasel kalendriaastal põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste summat, <u>sealhulgas kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade toetused kooskõlas artikliga 29</u> , vähendatakse järgmiselt:

Motivatsioon

Kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade toetused on seotud tootmistegevusega ning nende arvesse võtmine vähendamise ja ülemmäärade meetmetes on põhjendatud ka vajadusega toetuste õiglasema jaotamise järele.

Muudatusettepanek 11

Artikli 14 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Sammastevaheline paindlikkus	Sammastevaheline paindlikkus
1. Enne 1. augustit 2013 võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], lisatoetust kuni 10 % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas kalendriaastateks 2014–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks. Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks. Teise lõigu kohaselt teatav protsendimäär jääb esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks.	1. Enne 1. augustit 2013 võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], lisatoetust kuni 10 % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas kalendriaastateks 2014–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks. Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks. Teise lõigu kohaselt teatav protsendimäär jääb esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks. Kui kohaldatakse käesoleva määruse artiklit 20, siis võivad liikmesriigid need summad piirkondadele kättesaadavaks teha objektivi- sete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, mis on ette nähtud Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandus- fondi ülemmäärade jaotamiseks.

Motivatsioon

Maaelu arengule suunatud vahendite puhul tasub ette näha nende jaotamise teise samba jaoks kehtestatud jaotuskriteeriumide järgi. Süsteem võiks olla paindlik. Näiteks kui määratletakse selline piirkond nagu „Lombardia tasandik” ja sellele kehtestatakse riiklik ülemmäär, siis võiks sinna kuuluvate maakondade jaoks olla kasulik seada vastavate maaelu arengu programmide vahenditele piir, et ellu viia valdkondlikku poliitikat.

Muudatusettepanek 12

Artikli 22 lõike 3 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
3. Lõikega 2 ettenähtud võimalust rakendavad liikmesriigid kasutavad kõnealuse lõike kohaldamisest järelejäänud ülemmäära osa selleks, et suurendada toetusõiguste väärtust juhul, kui põhitoetuskava alusel põllumajandustootjatele jaotatud toetusõiguste koguväärtus, mis on arvutatud lõike 2 kohaselt, on väiksem kui selliste toetusõiguste, sealhulgas eritoetusõiguste koguväärtus, mida ta omas määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud ühtse otsemaksete kava alusel 31. detsembril 2013. Selleks suurendatakse asjaomase põllumajandustootja toetusõiguse igat riiklikku või piirkondlikku ühikuväärtust osa võrra, mis vastab erinevusele lõike 2 kohaselt arvutatud ja põhitoetuskava alusel jaotatavate toetusõiguste koguväärtuse ja selliste toetusõiguste, sealhulgas eritoetusõiguste koguväärtuse vahel, mida ta omas määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud ühtse otsemaksete kava alusel 31. detsembril 2013.	3. Lõikega 2 ettenähtud võimalust rakendavad liikmesriigid kasutavad kõnealuse lõike kohaldamisest järelejäänud ülemmäära osa selleks, et suurendada toetusõiguste väärtust juhul, kui põhitoetuskava alusel põllumajandustootjatele jaotatud toetusõiguste koguväärtus, mis on arvutatud lõike 2 kohaselt, on väiksem kui selliste toetusõiguste, sealhulgas eritoetusõiguste koguväärtus, mida ta omas määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud ühtse otsemaksete kava alusel ja kasutab ühtse taotluse tasu maksmiseks 31. detsembril 2013. aastal. Selleks suurendatakse asjaomase põllumajandustootja toetusõiguse igat riiklikku või piirkondlikku ühikuväärtust osa võrra, mis vastab erinevusele lõike 2 kohaselt arvutatud ja põhitoetuskava alusel jaotatavate toetusõiguste koguväärtuse ja selliste toetusõiguste, sealhulgas eritoetusõiguste koguväärtuse vahel, mida ta omas määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud ühtse otsemaksete kava alusel 31. detsembril 2013.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Suurendamise arvutamiseks võib liikmesriik võtta arvesse ka määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 52, artikli 53 lõike 1 ja artikli 68 lõike 1 punkti b kohaselt 2013. kalendriaastal antud toetust, tingimusel et liikmesriik ei kavatse kohaldada käesoleva määruse IV jaotises sätestatud vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust asjaomaste sektorite suhtes.	Suurendamise arvutamiseks võib liikmesriik võtta arvesse ka määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 52, artikli 53 lõike 1 ja artikli 68 lõike 1 punkti b kohaselt 2013. kalendriaastal antud toetust, tingimusel et liikmesriik ei kavatse kohaldada käesoleva määruse IV jaotises sätestatud vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust asjaomaste sektorite suhtes.
Esimese lõigu kohaldamisel käsitatakse 31. detsembril 2013 toetusõigusi omava põllumajandustootjana põllumajandustootjat, kellele on kõnealuseks kuupäevaks jaotatud või jäädavalt üle antud toetusõigused.	Esimese lõigu kohaldamisel käsitatakse 31. detsembril 2013 toetusõigusi omava põllumajandustootjana põllumajandustootjat, kellele on kõnealuseks kuupäevaks jaotatud või jäädavalt üle antud toetusõigused.

Motivatsioon

Muudatus puudutab artikli 22 lõiget 3 (viimane lõige). 2014. aasta õiguste kindlaksmääramisel on olemas mehhanismid õiguste üleandmiseks tegevuse lõpetanutele aktiivselt tegutsejatele. Kuupäev 31. detsember võib anda alust pettusteks. Õiguste omamine peaks tuginema 2013. aasta ühtse taotluse tasu maksmiseks kasutatud õigustel.

Muudatusettepanek 13

Artikli 22 lõike 5 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Hiljemalt alates 2019. taotlusaastast on kõigi toetusõiguste ühikuväärtus liikmesriigis või artikli 20 kohaldamisel piirkonnas ühesugune.	Hiljemalt alates 2019. taotlusaastast on kõigi toetusõiguste ühikuväärtus liikmesriigis või artikli 20 kohaldamisel piirkonnas ühesugune. <u>Komisjon pakub kolme aasta jooksul alates reformi läbiviimisest välja esialgse ajakava otsemaksete õiguste lähendamiseks 27-liikmelises ELis.</u>

Motivatsioon

Komisjon pakub välja lähenemise liikmesriikide sees, ent ei täpsusta üldse liikmesriikidevahelise lähenemise tähtaega ega üksikasju.

Muudatusettepanek 14

Uus punkt enne artiklit 29

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<u>Võimalus teha kohalikul tasandil otsemakseid kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade heaks, nagu on sätestatud artiklites 20 ja 29, võib viia territoriaalsete lepingute sõlmimiseni piirkondlike omavalitsuste ja põllumajandustootjate rühmade vahel artiklis 33 seatud 30 % ülemäära piires. Territoriaalsed lepingud pakuvad võimaluse viia abikõlblikel põllumajandusmaadel kollektiivselt ellu suuremahulisi innustavaid erimeetmeid, mille eesmärk on veevarude majandamise, bioloogilise mitmekesisuse ja mulla parandamine vastavalt kohalikele iseärasustele ning tuginedes ühistele ja mõõdetavatele eesmärkidele.</u>

Muudatusettepanek 15

Uus punkt enne artiklit 29

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<u>Liikmesriigid loovad nn valgukavad kohalikesse pinnase- ja kliimatingimustesse kõige paremini sobivate õli- ja valgukultuuride arendamiseks artiklis 33 seatud 30 % ülemmäära piires;</u>

Muudatusettepanek 16

Artikli 29 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Üldised eeskirjad	Üldised eeskirjad
1. Põllumajandustootjad, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoeuskava alusel, järgivad artikli 25 lõikes 2 määratletud toetuskõlblikel hektaritel järgmisi kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid:	1. Põllumajandustootjad, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoeuskava alusel, järgivad artikli 25 lõikes 2 määratletud toetuskõlblikel hektaritel järgmisi kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid:
a) kasvatavad oma põllumaal kolme eri põllukultuuri, kui põllumajandustootja põllumaa on suurem kui kolm hektarit ning suurema osa aastast ei kasutata seda täielikult rohu tootmiseks (külvatud või looduslik) ega kesana või sellel ei kasvatata üksnes vees kasvavaid põllukultuure;	a) kasvatavad oma põllumaal kolme eri põllukultuuri, kui põllumajandustootja põllumaa on suurem kui kolm hektarit ning suurema osa aastast ei kasutata seda täielikult rohu tootmiseks (külvatud või looduslik) ega kesana või sellel ei kasvatata üksnes vees kasvavaid põllukultuure;
b) säilitavad oma põllumajandusliku majapidamise olemasoleva püsirohumaa ning	b) säilitavad oma põllumajandusliku majapidamise olemasoleva püsirohumaa
c) nende põllumajandusmaa hõlmab ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala.	c) nende põllumajandusmaa hõlmab ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala.
	<u>2. Erandina lõikest 1 võidakse käesolevates sätetes teha artiklis 29 osutatud territoriaalse lepingu sõlminud põllumajandustootjatele kohandusi, võimaldades muu hulgas lisaiinete (väetised, taimekaitsetooted jne) kasutuse ja niisutamiseks kasutava vee hulga vähendamist, süsiniku ladustamise parandamist mullas ning mulla erosiooni ja soolastumise ohu vähendamist.</u>

Muudatusettepanek 17

Artikli 29 lõike 4 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
4. Põllumajandustootjatel, kes vastavad määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 29 lõikes 1 sätestatud nõuetele seoses mahepõllumajandusega, on iseenesest õigus saada käesolevas peatükis osutatud toetust.	4. Põllumajandustootjatel, kes vastavad määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 29 lõikes 1 sätestatud nõuetele seoses mahepõllumajandusega, on iseenesest õigus saada käesolevas peatükis osutatud toetust.
Esimest lõiku kohaldatakse üksnes selliste põllumajanduslike majapidamiste üksuste suhtes, mida kasutatakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 11 kohaselt mahepõllumajanduslikuks tootmiseks.	<u>See kehtib ka põllumajandustootjate suhtes, kelle põllumajandusmaa asub liikmesriigi tunnustatud riiklikul või piirkondlikul looduskaitsealal, ning põllumajandusmaa suhtes, mille kohta on võetud põllumajanduse keskkonnakaitselise kohustused maaelu arengu kavade raames.</u> Esimest lõiku kohaldatakse üksnes selliste põllumajanduslike majapidamiste üksuste suhtes, mida kasutatakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 11 kohaselt mahepõllumajanduslikuks tootmiseks.

Muudatusettepanek 18

Artikli 30 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Põllukultuuride mitmekesistamine 1. Kui põllumajandustootja põllumaa on suurem kui kolm hektarit ning suurema osa aastast ei kasutata seda täielikult rohu tootmiseks (külvatud või looduslik) ega kesana ning sellel ei kasvatata üksnes vees kasvavaid põllukultuure, siis kasvatatakse põllumaal vähemalt kolme eri põllukultuuri. Mitte ühtki neist kolmest põllukultuurist ei hõlma alla 5 % põllumaast ning peamine põllukultuur ei hõlma üle 70 % põllumaast. 2. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda põllukultuuri mõiste ja kehtestada eeskirjad eri põllukultuuride osakaalu täpseks arvutamiseks.	Põllukultuuride mitmekesistamine 1. Kui põllumajandustootja põllumaa on suurem kui kolm hektarit ning suurema osa aastast ei kasutata seda täielikult rohu tootmiseks (külvatud või looduslik) ega kesana ning sellel ei kasvatata üksnes vees kasvavaid põllukultuure, siis kasvatatakse põllumaal vähemalt kolme eri põllukultuuri. Mitte ühtki neist kolmest põllukultuurist ei hõlma alla 5 % põllumaast ning peamine põllukultuur ei hõlma üle 70 % põllumaast. 2. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda põllukultuuri mõiste ja kehtestada eeskirjad eri põllukultuuride osakaalu täpseks arvutamiseks. <u>3. Erandina lõikest 1 võidakse käesolevates sätetes teha artiklis 29 osutatud territoriaalse lepingu sõlminud põllumajandustootjatele kohandusi.</u>

Muudatusettepanek 19

Artikli 32 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Põllumajandustootjad tagavad, et vähemalt 7 % nende toetuskõlblikest hektaritest vastavalt artikli 25 lõikele 2, välja arvatud püsirohumaa all olev maa, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, näiteks kesa, veepüüde terrasid, maastikule iseloomulikud vormid, puhervööndid ja artikli 25 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad.	Põllumajandustootjad tagavad, et vähemalt 7 % nende toetuskõlblikest hektaritest vastavalt artikli 25 lõikele 2, välja arvatud püsirohumaa all olev maa, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, näiteks kesa, veepüüde terrasid, maastikule iseloomulikud vormid, puhervööndid, püsirohumaa ja artikli 25 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad. <u>Kui kohalikud või piirkondlikud omavalitsused ja põllumajandustootjate rühmad sõlmivad artiklis 29 osutatud territoriaalse lepingu, võib 7 % ülemmäära rakendada kogu lepinguga hõlmatavale alale. See võib hõlmata ka ressurside ühismajandamist põllumajandustootjate vahel.</u>

Motivatsioon

Põllumajanduslikust ja keskkonnavalasest seisukohast ei ole majapidamine ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala protsendi määratlemiseks asjakohane tasand ja võib põllumajandustootjatele olla piirav. See määr tuleb seada mitmete majapidamiste rühma või väikeste põllumajanduslike piirkondade tasandil ühismajandamise sätte abil, mis võimaldaks kohaldada keskmist määra.

Muudatusettepanek 20

Artikli 33 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artikkel 33 Finantssätted 1. Käesolevas peatükis osutatud toetuse rahastamiseks kasutavad liikmesriigid 30 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast.	Artikkel 33 Finantssätted 1. Käesolevas peatükis osutatud toetuse rahastamiseks kasutavad liikmesriigid 30 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast. <u>2. Artikli 20 kohaldamisel võivad liikmesriigid määratleda kõnealuses artiklis sätestatud piirkondade erinevad toetused.</u>

Motivatsioon

Keskkonnasäästlikumaks muutmiseks erinevate toetuste ette nägemine pakub suuremat paindlikkust ja võimaldab subsidiaarsust paremini kohaldada.

Muudatusettepanek 21

Artikli 34 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Üldeeskirjad	Üldeeskirjad
1. Liikmesriigid võivad anda toetust põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitootuskava raames ning kelle põllumajanduslik majapidamine asub täielikult või osaliselt vastavalt määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõikele 1 liikmesriikide määratud looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel. 2. Liikmesriigid võivad otsustada anda lõikes 1 osutatud toetust kõigi alade puhul, mis kuuluvad kõnealuse lõike reguleerimisalasse, või alternatiivselt ka objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, et piirata toetuse andmist teatavate määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõikes 1 osutatud aladega. 3. Ilma et see piiraks lõike 2 ning finantsdistsipliini, toetuse järkjärgulise vähendamise ja piiramise, artikli 7 kohase lineaarse vähendamise ning määruse (EL) nr [...] HZR [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 kohaselt ettenähtud mis tahes vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist, antakse lõikes 1 osutatud toetust igal aastal toetuskõlbliku hektari kohta alal, mille puhul on liikmesriigid otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust ning seda makstakse pärast toetusõiguste aktiveerimist, mis on asjaomasele põllumajandustootjale antud tema kõnealuste hektarite eest. 4. Lõikes 1 osutatud hektaripõhise toetuse arvutamiseks jagatakse artikli 35 kohaldamise tulemusel saadud summa artikli 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga aladel, mille puhul on liikmesriigid otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust. 5. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevas peatükis osutatud toetust piirkondlikul tasandil käesolevas lõikes sätestatud tingimustel. Liikmesriigid määratlevad sel juhul piirkonnad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, nagu nende looduslikust eripärast tingitud piirangute tunnused ja agronoomiline seisund. Liikmesriigid jaotavad artikli 35 lõikes 1 osutatud riikliku ülemmäära piirkondade vahel objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt. Piirkondlikul tasandil antava toetuse arvutamiseks jagatakse kolmanda lõigu kohaselt arvatud piirkondlik ülemmäär 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga aladel, mille puhul on liikmesriigid otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust.	1. Liikmesriigid võivad anda toetust põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitootuskava raames ning kelle põllumajanduslik majapidamine asub täielikult või osaliselt vastavalt määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõikele 1 liikmesriikide määratud looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel. 2. Liikmesriigid võivad otsustada anda lõikes 1 osutatud toetust kõigi alade puhul, mis kuuluvad kõnealuse lõike reguleerimisalasse, või alternatiivselt ka objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, et piirata toetuse andmist teatavate määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõikes 1 osutatud aladega. 3. Ilma et see piiraks lõike 2 ning finantsdistsipliini, toetuse järkjärgulise vähendamise ja piiramise, artikli 7 kohase lineaarse vähendamise ning määruse (EL) nr [...] HZR [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 kohaselt ettenähtud mis tahes vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist, antakse lõikes 1 osutatud toetust igal aastal toetuskõlbliku hektari kohta alal, mille puhul on liikmesriigid otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust ning seda makstakse pärast toetusõiguste aktiveerimist, mis on asjaomasele põllumajandustootjale antud tema kõnealuste hektarite eest. 4. Lõikes 1 osutatud hektaripõhise toetuse arvutamiseks jagatakse artikli 35 kohaldamise tulemusel saadud summa artikli 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga aladel, mille puhul on liikmesriigid otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust. 5. <u>Artikli 20 kohaldamisel võivad liikmesriigid</u> Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevas peatükis osutatud toetust piirkondlikul tasandil käesolevas lõikes sätestatud tingimustel. Liikmesriigid määratlevad sel juhul piirkonnad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, nagu nende looduslikust eripärast tingitud piirangute tunnused ja agronoomiline seisund. Liikmesriigid jaotavad artikli 35 lõikes 1 osutatud riikliku ülemmäära piirkondade vahel objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt. Piirkondlikul tasandil antava toetuse arvutamiseks jagatakse kolmanda lõigu kohaselt arvatud piirkondlik ülemmäär 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga aladel, mille puhul on liikmesriigid otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust.

Motivatsioon

Muudatusettepanek võimaldab kohaldamist piirkondlikul tasandil vastavalt artiklile 20.

Muudatusettepanek 22

Artikli 35 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Artiklis 34 osutatud toetuse rahastamiseks võivad liikmesriigid 1. augustiks 2013 otsustada kasutada kuni 5 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast.	Artiklis 34 osutatud toetuse rahastamiseks võivad liikmesriigid 1. augustiks 2013 otsustada kasutada kuni 5 % <u>10 %</u> II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast.

Motivatsioon

Ajavahemikuks 2007–2013 ulatub toetus ebasoodsate tingimustega piirkondadele 12,6 miljardi euron. Kavandatud vahendite kahekordistamine 10 %-ni riikidele eraldatavast toetusest ehk 31,7 miljardit eurot tähendaks olulist vahendite ümberjaotamist ebasoodsate tingimustega või looduslike ja looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade kasuks.

Muudatusettepanek 23

Artikli 36 lõigete 1 ja 2 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Liikmesriigid annavad iga-aastast toetust noortele põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitotuskava raames.	1. Liikmesriigid annavad iga-aastast toetust noortele <u>tegevust alustavatele</u> põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitotuskava raames.
2. Käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab mõiste „noor põllumajandustootja“:	2. Käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab mõiste „ noor <u>tegevust alustav</u> põllumajandustootja“:
a) füüsilisi isikuid, kes asuvad esimest korda tegutsema põllumajandusliku majapidamise juhina või kes on asutanud sellise ettevõtte viis aastat enne seda, kui nad esitasid esimest korda määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikes 1 osutatud põhitotuskava kohase taotluse, ning	a) füüsilisi isikuid, kes asuvad esimest korda tegutsema põllumajandusliku majapidamise juhina või kes on asutanud sellise ettevõtte viis aastat enne seda, kui nad esitasid esimest korda määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikes 1 osutatud põhitotuskava kohase taotluse, ning
b) kes on punktis a osutatud taotluse esitamise hetkel nooremad kui 40 aastat.	b) kes on punktis a osutatud taotluse esitamise hetkel nooremad kui 40 aastat.

Muudatusettepanek 24

Artikli 38 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriigid võivad põllumajandustootjatele maksta tootmiskohustusega seotud toetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.	Liikmesriigid võivad põllumajandustootjatele <u>põllumajandustootjatele</u> maksta tootmiskohustusega seotud toetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.
Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda järgmistes sektorites ja järgmistele toodetele: teravili, õliseemned, valgurikkad kultuurid, kaunviljad, lina, kanep, riis, pähkli, kartulitärklis, piim ja piimatooted, seemned, lamba- ja kitseliha, veise- ja vasikaliha, oliiviõli, siidiussid, kuivsoot, humal, suhkrupeet, suhkruroog ja sigur, puu- ja köögivilid ning lühikese raieringiga madalmets.	Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda järgmistes sektorites ja järgmistele toodetele: teravili, õliseemned, valgurikkad kultuurid, kaunviljad, lina, kanep, riis, pähkli, kartulitärklis, piim ja piimatooted, seemned, lamba- ja kitseliha, veise- ja vasikaliha, oliiviõli, siidiussid, kuivsoot, humal, suhkrupeet, suhkruroog ja sigur, puu- ja köögivilid ning lühikese raieringiga madalmets, <u>ametlike kvaliteedimärgistega põllumajandustoodetele, sealhulgas mahepõllumajandus. Vajadusel võivad liikmesriigid ise määratleda täiendavad sektorid, millele maksta seotud toetust.</u>
(...)	

Motivatsioon

Toetuste sidumine tootmiskohustusega on vajalik nii majanduslikust kui ka territoriaalsest seisukohast, et tagada tootmistase asjaomastes valdkondades.

Muudatusettepanek 25

Artikli 38 lõike 4 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks asjaomastes piirkondades.	Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks asjaomastes piirkondades, <u>eriti looduslike piirangutega (nt saared) ja äärepoolseimates piirkondades ning tööhõivet soodustavate tootmisharude kasuks.</u>

Motivatsioon

Toetuste sidumine tootmiskohustusega on vajalik nii majanduslikust kui ka territoriaalsest seisukohast, et tagada tootmistase asjaomastes piirkondades.

Muudatusettepanek 26

Artikli 38 lõike 5 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Üldeeskirjad	Üldeeskirjad
1. Liikmesriigid võivad põllumajandustootjatele maksta tootmiskohustusega seotud toetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda järgmistes sektorites ja järgmistele toodetele: teravili, õliseemned, valgurikkad kultuurid, kaunviljad, lina, kanep, riis, pähkliid, kartulitärklis, piim ja piimatooted, seemned, lamba- ja kitseliha, veise- ja vasikaliha, oliiviõli, siidiussid, kuivsoöt, humal, suhkrupeet, suhkruroog ja sigur, puu- ja köögivilid ning lühikese raieringiga madalmets. 2. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes sektoritele või liikmesriigi piirkondadele, kus teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel ja/või sotsiaalsetel ja/või keskkonnavalastel põhjustel eriti tähtsaks, kuid mille puhul esineb teatavaid raskusi. 3. Erandina lõikest 2 võib tootmiskohustusega seotud toetust anda ka põllumajandustootjatele, kes omasid 31. detsembril 2013 määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 3. peatüki 2. jao ja artikli 71 m kohaselt ning kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 60 ja artikli 65 neljanda lõiguga antud toetusõigusi; ning kellel ei ole toetuskõlblikke hektareid toetusõiguste aktiveerimiseks käesoleva määruse III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoeuskava raames. 4. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks asjaomastes piirkondades. 5. Tootmiskohustusega seotud toetust makstakse igaaastase toetusena ja määratletud koguselise piirangu ulatuses; toetus põhineb kindlaksmääratud aladel ja saagikusel või kindlaksmääratud loomade arvul. 6. Käesoleva artikli kohaselt makstav mis tahes tootmiskohustusega seotud toetus on kooskõlas muude liidu meetmete ja poliitikatega.	1. Liikmesriigid võivad põllumajandustootjatele maksta tootmiskohustusega seotud toetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda järgmistes sektorites ja järgmistele toodetele: teravili, õliseemned, valgurikkad kultuurid, kaunviljad, lina, kanep, riis, pähkliid, kartulitärklis, piim ja piimatooted, seemned, lamba- ja kitseliha, veise- ja vasikaliha, oliiviõli, siidiussid, kuivsoöt, humal, suhkrupeet, suhkruroog ja sigur, puu- ja köögivilid ning lühikese raieringiga madalmets. 2. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes sektoritele või liikmesriigi piirkondadele, kus teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel ja/või sotsiaalsetel ja/või keskkonnavalastel põhjustel eriti tähtsaks, kuid mille puhul esineb teatavaid raskusi. 3. Erandina lõikest 2 võib tootmiskohustusega seotud toetust anda ka põllumajandustootjatele, kes omasid 31. detsembril 2013 määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 3. peatüki 2. jao ja artikli 71 m kohaselt ning kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 60 ja artikli 65 neljanda lõiguga antud toetusõigusi; ning kellel ei ole toetuskõlblikke hektareid toetusõiguste aktiveerimiseks käesoleva määruse III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoeuskava raames. 4. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks asjaomastes piirkondades. <u>5. Artikli 20 kohaldamisel võivad liikmesriigid määrata kõnealuses artiklis määratletud piirkondadele erinevad toetused.</u> 5-6 Tootmiskohustusega seotud toetust makstakse igaaastase toetusena ja määratletud koguselise piirangu ulatuses; toetus põhineb kindlaksmääratud aladel ja saagikusel või kindlaksmääratud loomade arvul. 6-7 Käesoleva artikli kohaselt makstav mis tahes tootmiskohustusega seotud toetus on kooskõlas muude liidu meetmete ja poliitikatega.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
7. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses:	7.8. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses:
a) käesolevas peatükis osutatud toetuse andmise tingimustega;	a) käesolevas peatükis osutatud toetuse andmise tingimustega;
b) eeskirjadega kooskõla kohta muude liidu meetmetega ning toetuse kumuleerumise kohta.	b) eeskirjadega kooskõla kohta muude liidu meetmetega ning toetuse kumuleerumise kohta.

Motivatsioon

Muudatusettepanek võimaldab kohaldamist piirkondlikul tasandil vastavalt artiklile 20.

Muudatusettepanek 27

Artikli 47 muudatusettepanek

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Üldeeskirjad	Üldeeskirjad
1. Põllumajandustootjad, kellel on artikli 21 kohaselt 2014. aastal jaotatud toetusõigused ja kes vastavad artikli 10 lõikega 1 ettenähtud miinimumnõuetele, võivad valida, kas osaleda käesolevas jaotises sätestatud tingimuste alusel lihtsustatud kavas (edaspidi „väikepõllumajandustootjate kava“).	1. Põllumajandustootjad, kellel on artikli 21 kohaselt 2014. aastal jaotatud toetusõigused ja kes vastavad artikli 10 lõikega 1 ettenähtud miinimumnõuetele, võivad valida, kas osaleda käesolevas jaotises sätestatud tingimuste alusel lihtsustatud kavas (edaspidi „väikepõllumajandustootjate kava“).
2. Väikepõllumajandustootjate kava kohased toetused asendavad III ja IV jaotise kohaselt makstavad toetused.	2. Väikepõllumajandustootjate kava kohased toetused asendavad III ja IV jaotise kohaselt makstavad toetused.
3. Väikepõllumajandustootjate kavas osalevad põllumajandustootjad on vabastatud III jaotise 2. peatükiga ettenähtud põllumajandustavade järgimisest.	3. Väikepõllumajandustootjate kavas osalevad põllumajandustootjad on vabastatud III jaotise 2. peatükiga ettenähtud põllumajandustavade järgimisest.
4. Liikmesriigid tagavad, et toetust ei anta põllumajandustootjatele, kelle puhul on alates käesoleva komisjoni määruse eelnõu avaldamise kuupäevast tehtud kindlaks, et nad jagavad oma põllumajandusliku majapidamise üksnes selleks, et saada toetust väikepõllumajandustootjate kava alusel. See kehtib ka põllumajandustootjate suhtes, kelle põllumajanduslikud majapidamised on moodustatud sellise jagamise tulemusel.	4. Liikmesriigid tagavad, et toetust ei anta põllumajandustootjatele, kelle puhul on alates käesoleva komisjoni määruse eelnõu avaldamise kuupäevast tehtud kindlaks, et nad jagavad oma põllumajandusliku majapidamise üksnes selleks, et saada toetust väikepõllumajandustootjate kava alusel. See kehtib ka põllumajandustootjate suhtes, kelle põllumajanduslikud majapidamised on moodustatud sellise jagamise tulemusel.
	<u>5. Artikli 20 kohaldamisel võivad liikmesriigid määrata kõnealuses artiklis määratletud piirkondadele erinevad toetused.</u>

Motivatsioon

Muudatusettepanek võimaldab kohaldamist piirkondlikul tasandil vastavalt artiklile 20.

Muudatusettepanek 28

Artikli 48 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Väikepõllumajandustootjate kavas osaleda soovivad põllumajandustootjad esitavad selleks taotluse 15. oktoobriks 2014.	Väikepõllumajandustootjate kavas osaleda soovivad põllumajandustootjad esitavad selleks taotluse 15. oktoobriks 2014.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Põllumajandustootjad, kes ei ole esitanud 15. oktoobriks 2014. aastaks taotlust osaleda väikepõllumajandustootjate kavas või kes ei soovi enam selles pärast kõnealust kuupäeva osaleda või kes on välja valitud määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 20 lõike 1 punkti c kohase toetuse saamiseks, ei saa enam kõnealuses kavas osaleda.	Põllumajandustootjad, kes ei ole esitanud 15. oktoobriks 2014. aastaks taotlust osaleda väikepõllumajandustootjate kavas, võivad veel ümber mõelda 2016. aasta jooksul, hiljemalt 15. oktoobriks. Need, kes ei esita taotlust osaleda väikepõllumajandustootjate kavas hiljemalt 15. oktoobril 2016 või kes ei soovi enam selles pärast tähtpäevade möödumist 2014. või 2016. aastal kõnealust kuupäeva osaleda või kes on välja valitud määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 20 lõike 1 punkti c kohase toetuse saamiseks, ei saa enam kõnealuses kavas osaleda.

COM(2011) 627 final/2

Muudatusettepanek 29

Artikli 3 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
EAFRD toetab Euroopa 2020. aasta strateegiat, edendades kogu liidus maaelu arengut viisil, mis täiendab muid ühise põllumajanduspoliitika (edaspidi „ÜPP“) vahendeid, ühtekuuluvuspoliitikat ja ühist kalanduspoliitikat. Sellega aidatakse kaasa territoriaalselt ja keskkonnavalaselt tasakaalustatuma, kliimasäästlikuma ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisema ning uuenduslikuma liidu põllumajandussektori kujunemisele.	EAFRD toetab Euroopa 2020. aasta strateegiat <u>Euroopa maaelu arengu strateegia raames</u> , edendades kogu liidus maaelu arengut viisil, mis täiendab muid ühise põllumajanduspoliitika (edaspidi „ÜPP“) vahendeid <u>ning mis täiendab kooskõlastatud viisil</u> ühtekuuluvuspoliitikat ja ühist kalanduspoliitikat. Sellega aidatakse kaasa territoriaalselt ja keskkonnavalaselt tasakaalustatuma, kliimasäästlikuma ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisema ning uuenduslikuma liidu põllumajandussektori kujunemisele.

Motivatsioon

Euroopa Liidu tasandil on vaja tõelist maaelu arengu strateegiat. Komisjoni ettepanekutes selline strateegia puudub. Strateegiat viiksid ellu liikmesriigid partnerluslepingu alusel ja see põhineks tasakaalustatud territoriaalarengu nõudel.

Muudatusettepanek 30

Artikli 5 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Muudatusettepanek
1. teadmussirde ja innovatsiooni parandamine põllumajandus- ja metsandussektoris ning maapiirkondades, keskendudes järgmistele valdkondadele:	1. teadmussirde ja innovatsiooni parandamine põllumajandus- ja metsandussektoris ning maapiirkondades, keskendudes järgmistele valdkondadele, mille jaoks iga liikmesriik peaks kulutama vähemalt 10 % Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi kogutoetusest;
(a) innovatsiooni toetamine ja teadmistebaasi parandamine maapiirkondades;	(a) <u>valdkondliku</u> innovatsiooni toetamine ja teadmistebaasi parandamine maapiirkondades;
(b) põllumajanduse ja metsanduse ning teadusuuringute ja innovatsiooni vaheliste sidemete tugevdamine;	(b) põllumajanduse ja metsanduse ning teadusuuringute ja innovatsiooni vaheliste sidemete tugevdamine;
	(c) elukestva õppe ja kutsehariduse parandamine põllumajandussektoris ja metsandussektoris;

Motivatsioon

Meetmed teadusuuringute edendamiseks põllumajanduses aitaks pikas perspektiivis muuta Euroopa põllumajandussektorit konkurentsivõimelisemaks nii majanduse kui ka keskkonna seisukohast. See jõupingutus vastab nende põllumajandustootjate ning Euroopa kodanike suurtele ootustele, kes nõuavad tervislikke ja kvaliteetseid toiduaineid ning soovivad säilitada keskkonda. 10 % suurune toetus uuendustegevusele loodusvarade ja kliimamuutuste paremaks arvessevõtmiseks tähendab 1,45 miljardit eurot aastas ELi tasandil. Võrdluseks võib nimetada, et 30 % suurune toetus, mis eraldati keskkonnahoidlikkuse meetmetele esimese samba raames ulatub 13,6 miljardi euron. Keskkonnalaastele väljakutselise vastamiseks on vaja rohkem

teadusuuringuid põllumajandusliku uuendustegevuse valdkonnas. Sellised täiendavad jõupingutused on eriti vajalikud, et vastata kliimamuutuste väljakutsele, mille tagajärjed toovad endaga kaasa tavapäraste tootmispiirkondade ümberpaiknemise.

Muudatusettepanek 31

Artikli 5 lõike 2 muudatusettepanek

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. kõigi põllumajandusvormide konkurentsivõime ning põllumajandusettevõtete elujõulisuse edendamine, keskendudes järgmistele valdkondadele:	2. kõigi põllumajandusvormide konkurentsivõime ning põllumajandusettevõtete elujõulisuse edendamine, keskendudes järgmistele valdkondadele:
(a) oluliste struktuuriliste probleemidega põllumajandusettevõtete ümberkorraldamise hõlbustamine; eelkõige peetakse silmas selliseid ettevõtteid, kelle turul osalemise tase on madal, kes on suunatud konkreetsete sektorite turule ning kes vajaksid põllumajandusliku tegevuse mitmekesistamist;	(a) oluliste struktuuriliste probleemidega põllumajandusettevõtete ümberkorraldamise ja <u>ajakohastamise</u> hõlbustamine; eelkõige peetakse silmas selliseid ettevõtteid, kelle turul osalemise tase on madal, kes on suunatud konkreetsete sektorite turule ning kes vajaksid põllumajandusliku tegevuse mitmekesistamist;
(b) põlvkondadevahetuse lihtsustamine põllumajandussektoris.	(b) põlvkondadevahetuse lihtsustamine põllumajandussektoris;

Muudatusettepanek 32

Artikli 5 lõike 6 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
6. sotsiaalse kaasamise, vaesuse vähendamise ja maapiirkondade majandusliku arengu edendamine, keskendudes järgmistele valdkondadele:	6. sotsiaalse kaasamise, vaesuse vähendamise ja maapiirkondade majandusliku arengu edendamine, keskendudes järgmistele valdkondadele:
(a) tegevusvaldkondade mitmekesistamise, uute väikeettevõtete ja töökohtade loomise hõlbustamine;	(a) tegevusvaldkondade majanduse mitmekesistamise, uute väikeettevõtete ja töökohtade <u>toetamine</u> loomise hõlbustamine;
(b) maapiirkondade kohaliku arengu soodustamine;	(b) maapiirkondade kohaliku arengu soodustamine;
(c) info- ja kommunikatsioonitehnoloogia saadavuse, kasutamise ja kvaliteedi parandamine maapiirkondades;	(c) <u>uue tehnoloogia ning</u> info- ja kommunikatsioonitehnoloogia saadavuse, kasutamise ja kvaliteedi parandamine
	(d) <u>noortele, eelkõige noortele naistele maapiirkondadesse asumise hõlbustamine, kuna toetatakse tegevusalasid, mis lihtsustavad pere- ja tööelu ühildamist.</u>

Muudatusettepanek 33

Artikli 7 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<i>Maaelu arengu programmid</i>	<i>Maaelu arengu programmid</i>
1. EAFRD toimib liikmesriikides maaelu arengu programmide kaudu. Nendes programmides rakendatakse strateegiat, mille eesmärk on III jaotises kindlaksmääratud meetmete kogumi abil täita liidu maaelu arengu prioriteetsed ülesanded, mille saavutamiseks taotletakse EAFRD toetust.	1. EAFRD toimib liikmesriikides maaelu arengu programmide kaudu. Nendes programmides rakendatakse strateegiat, mille eesmärk on III jaotises kindlaksmääratud meetmete kogumi abil täita liidu maaelu arengu prioriteetsed ülesanded, mille saavutamiseks taotletakse EAFRD toetust.

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Liikmesriik võib esitada kas ühtse programmi kogu oma territooriumi kohta või piirkondlike programmide kogumi.	2. Liikmesriik võib esitada kas ühtse programmi kogu oma territooriumi kohta või piirkondlike programmide kogumi. <u>Liikmesriik, kes otsustab piirkondlike programmide kasuks, võib siiski jätta mõnede teatud meetmete kavandamise ja rakendamise riiklikesse programmidesse. Sellisel juhul ei tohi piirkondlikud programmid hõlmata riiklikes programmides sisalduvaid meetmeid.</u>
3. Liikmesriigid, kes osalevad piirkondlikes programmides, võivad kinnitamiseks esitada ka riikliku raamistiku, mis sisaldab piirkondlike programmidega ühiseid elemente, millele ei ole ette nähtud eraldi eelarveraldisi.	3. Liikmesriigid, kes osalevad piirkondlikes programmides, võivad kinnitamiseks esitada ka riikliku raamistiku, mis sisaldab piirkondlike programmidega ühiseid elemente, millele ei ole ette nähtud eraldi eelarveraldisi.

Motivatsioon

Muudatusettepanek võimaldab säilitada maaelu arengu piirkondlike programmide otsekavandamise, võimaldades samal ajal jätkata teatud meetmete rakendamist riiklikul tasandil (nt riskijuhtimise paketi raames kavandatud meetmed (artikkel 37)), et tagada kõnealuste meetmete tõhusam rakendamine, arvestades vajadust mahukate rahastamisvahendite ja ühtsete rakenduseeskirjade järele, mis ei põhjusta konkurentsimootusi. See, et riiklike ja piirkondlike programmide raames rakendatavad meetmed on vastastikku välistavad, võimaldab komisjonil olla kindel selles, et sekkumismeetmed ja finantseerimine ei kattu.

Muudatusettepanek 34

Artikli 8 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriigid võivad oma maaelu arengu programmidesse lisada temaatilised allprogrammid, mis toetavad liidu maaelu arengu prioriteete, et rahuldada väljaselgitatud konkreetseid vajadusi, eelkõige seoses:	Liikmesriigid võivad oma maaelu arengu programmidesse lisada temaatilised allprogrammid, mis toetavad liidu maaelu arengu prioriteete, et rahuldada väljaselgitatud konkreetseid vajadusi, eelkõige seoses:
(a) noorte põllumajandustootjatega;	(a) noorte põllumajandustootjatega;
(b) artikli 20 lõike 2 kolmandas lõigus osutatud väikeste põllumajandusettevõtetega;	(b) artikli 20 lõike 2 kolmandas lõigus osutatud väikeste põllumajandusettevõtetega;
(c) artikli 33 lõikes 2 osutatud mägi-aladega;	(c) artikli 33 lõikes 2 osutatud mägi-aladega;
(d) lühikese tarneahelaga.	(d) lühikese tarneahelaga;
Iga temaatilise allprogrammi jaoks eriti oluliste meetmete ja toiminguliikide soovituslik loetelu on esitatud III lisas.	(e) <u>ametlike kvaliteedimärgistega seotud põllumajandustootete, sh mahepõllumajanduse arendamise ja edendamise</u> ga; (f) <u>põllumajandusega eeslinnapiirkondades.</u> Iga temaatilise allprogrammi jaoks eriti oluliste meetmete ja toiminguliikide soovituslik loetelu on esitatud III lisas.

Muudatusettepanek 35

Artikli 21 lõike 3 muutmine

Komisjoni ettepanek	Muudatusettepanek
Lõike 1 kohased investeeringud on toetuskõlblikud, kui asjakohased toimingud tehakse kooskõlas maapiirkondade omavalitsuste arengut ja nende põhiteenuseid käsitlevate kavadega (kui sellised kavad on olemas) ning on kooskõlas kohaliku arengustrateegiaga (kui see on olemas).	Lõike 1 kohased investeeringud on toetuskõlblikud, kui asjakohased toimingud tehakse kooskõlas maapiirkondade omavalitsuste arengut ja nende põhiteenuseid käsitlevate kavadega (kui sellised kavad on olemas) ning või on kooskõlas <u>mis tahes muu</u> kohaliku arengustrateegiaga (kui see on olemas).

Motivatsioon

Igal juhul peavad tehtavad investeeringud olema kooskõlas maapiirkondade omavalitsuste arengut ja nende põhiteenuseid käsitlevate kavadega, et tagada investeeringute efektiivne kasutus ja integreeritus omavalitsuste arenguga.

Muudatusettepanek 36

Artikli 29 lõike 2 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetme kohast toetust makstakse põllumajandustootjatele, põllumajandustootjate rühmadele või põllumajandustootjate ja muudele maavaldajate rühmadele, kes teevad vabatahtlikult toiminguid, mis sisaldavad ühte või enam põllumajanduse keskkonna- ja kliimakoostust põllumajandusmaal. Põllumajanduse keskkonna- ja kliimatoetust võib anda ka muudele maavaldajatele või muudele maavaldajate rühmadele, kui see on keskkonnanäesmärkide saavutamise seisukohast põhjendatud.	Põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetme kohast toetust makstakse põllumajandustootjatele, põllumajandustootjate rühmadele või põllumajandustootjate ja muudele maavaldajate rühmadele, kes teevad vabatahtlikult toiminguid, mis vastavad ühele või enamale põllumajanduse keskkonna- või kliimakoostusele sisaldavad ühte või enam põllumajanduse keskkonna- ja kliimakoostust põllumajandusmaal. Põllumajanduse keskkonna- ja kliimatoetust võib anda ka muudele maavaldajatele või muudele maavaldajate rühmadele, kui see on keskkonnanäesmärkide saavutamise seisukohast põhjendatud.

Motivatsioon

Meetmetest tuleks välja jätta piirang „põllumajandusmaal”, sest see ohustaks väga tugevalt keskkonna- ja kliimaeesmärke. See hõlmab nt karjamaadena kasutatavaid maid, mida ei käsitleta põllumajandusmaadena, samuti põllumajanduse kliimameetmete kohaldamist tiikide, rabade ja kaldavööndite puhul.

Muudatusettepanek 37

Artikli 46 lõike 2 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Toetuskõlblikud kulutused on järgmised: a) kinnisvara ehitamine, soetamine, sh liisinguga soetamine, või parandamine; b) uute masinate ja seadmete ostmise või liisimine, sealhulgas arvutitarkvara, ülempiiriga kuni vara turuväärtuseni; c) punktides a ja b osutatud kulutustega seotud üldkulud, nagu arhitekti-, inseneri- ja konsultatsioonitasud, teostatavusuuringute ning patentide või litsentside omandamise kulud.	Toetuskõlblikud kulutused on järgmised: a) kinnisvara ehitamine, soetamine, sh liisinguga soetamine, või parandamine; b) uute masinate ja seadmete ostmise või liisimine, sealhulgas arvutitarkvara, ülempiiriga kuni vara turuväärtuseni; c) <u>investeerimine moderniseerimisse või niisutusseadmetesse liikmesriikide või piirkondade vastavate kavade või programmide kohaselt, mille keskkonnanähtav on positiivne nii vee kvaliteeti kui veevarude kvantitatiivset seisundit silmas pidades;</u> d) punktides a ja b osutatud kulutustega seotud üldkulud, nagu arhitekti-, inseneri- ja konsultatsioonitasud, teostatavusuuringute ning patentide või litsentside omandamise kulud.

Muudatusettepanek 38

Artikli 64 lõike 4 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Komisjon teeb rakendusaktiga lõikes 1 osutatud summade iga-aastase jaotuse liikmesriikide kaupa pärast lõikes 2 nimetatud summa mahaarvamist ning võttes arvesse määruse (EL) nr DP/2012 artikli 14 lõikes 2 osutatud rahaliste vahendite ülekandmist. Iga-aastase jaotuse tegemisel võtab komisjon arvesse:	Komisjon teeb rakendusaktiga lõikes 1 osutatud summade iga-aastase jaotuse liikmesriikide kaupa pärast lõikes 2 nimetatud summa mahaarvamist ning võttes arvesse määruse (EL) nr DP/2012 artikli 14 lõikes 2 osutatud rahaliste vahendite ülekandmist. Iga-aastase jaotuse tegemisel võtab komisjon arvesse:
a) artiklis 4 osutatud eesmärkidega seotud objektiivseid kriteeriume ning	a) artiklis 4 osutatud eesmärkidega seotud objektiivseid kriteeriume ning ;
b) eelnevate perioodide tootlust.	b) eelnevate perioodide tootlust;
	c) <u>rahvastikutihedust, ja;</u>
	d) <u>kõrge loodusväärtusega alade ulatust.</u>

Muudatusettepanek 39

Artikli 64 lõike 6 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Määruse (EL) nr [ÜSR/2012] artikli 20 lõikes 2 osutatud tulemusreservi jaotamiseks lisatakse määruse (EL) nr HR/2012 artikli 45 kohaselt EAFRD-le kogutud olemasolev sihtotstarbeline tulu määruse (EL) nr [ÜSR/2012] artiklis 18 osutatud summadele. Tulemusreserv jaotatakse liikmesriikidele proportsionaalselt vastavalt nende osale EAFRD-i toetuse kogusummast.	Määruse (EL) nr [ÜSR/2012] artikli 20 lõikes 2 osutatud tulemusreservi jaotamiseks lisatakse määruse (EL) nr HR/2012 artikli 45 kohaselt EAFRD-le kogutud olemasolev sihtotstarbeline tulu määruse (EL) nr [ÜSR/2012] artiklis 18 osutatud summadele. Tulemusreserv jaotatakse liikmesriikidele proportsionaalselt vastavalt nende osale EAFRD-i toetuse kogusummast.

COM(2011) 628 final

Muudatusettepanek 40

Artikli 34 lõike 1 muutmine

Komisjoni ettepanek	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Programmi heakskiitva komisjoni otsuse järel teeb komisjon kogu programmitöö perioodi puhul esialgse eelmakse. Kõnealune esialgne eelmakse moodustab 4 % EAFRD toetusest vastavale programmile. Eelmakse võib jaotada kuni kolmeks osaks vastavalt eelarvehahendite olemasolule. Eelmakse esimene osa moodustab 2 % EAFRD toetusest vastavale programmile.	Programmi heakskiitva komisjoni otsuse järel teeb komisjon kogu programmitöö perioodi puhul esialgse eelmakse. Kõnealune esialgne eelmakse moodustab 4 7 % EAFRD toetusest vastavale programmile. Eelmakse võib jaotada kuni kolmeks osaks vastavalt eelarvehahendite olemasolule. Eelmakse esimene osa moodustab 2 % EAFRD toetusest vastavale programmile.

Motivatsioon

Arvestades maapiirkondadele suunatud meetmete (EAFRD) suurt tähtsust ja ulatuslikku mõju, peab seni makstud esialgne eelmakse EAFRD toetusest vastavale maaelu arengu programmile jääma 7 %-le. Finantsmääruse ettepaneku artikli 34 lõikes 1 nähakse ette vastav esialgne eelmakse vaid 4 % ulatuses. See ilmne likviidsuse vähenemine programmi tasandil tooks kaasa soovimatuid viivitused maaelu arengu programmide rakendamisel ning märkimisväärsed täiendavad eelfinantseerimiskulud.

Muudatusettepanek 41

Artikli 43 lõike 4 muutmine

Komisjoni ettepanek	Muudatusettepanek
Käesoleva artikli kohane vähendamine ja peatamine ei piira määruse (EL) nr xxx/xxx [katusmäärus] artiklite 17, 20 ja 21 kohaldamist. Määruse (EL) nr xxx/xxx [katusmäärus] artiklites 17 ja 20 osutatud peatamisi kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud korras.	Käesoleva artikli kohane vähendamine ja peatamine ei piira määruse (EL) nr xxx/xxx [katusmäärus] <u>artikli 17 artiklite 17, 20 ja 21</u> kohaldamist. Määruse (EL) nr xxx/xxx [katusmäärus] <u>artiklis 17 artiklites 17 ja 20</u> osutatud peatamisi kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud korras.

Motivatsioon

Struktuurifondide ühises raamistikus, sh EAFRD ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfond (EMKF), on EAFRD meetmete osas sätestatud, et vähendamine on võimalik, kui eeltingimusi ei täideta (artikkel 17). Lisaks hoitakse tulemusreservi 5 % ulatuses, mille kasutamine sõltub seatud eesmärkide saavutamiseset (artiklid 18, 20, ja 21) Nende sätetega ei nõustuta, kuna nendega kaasneb bürokraatia märkimisväärne suurenemine, tegemata samas edusamme. Mittenõustumine on kooskõlas ka Regioonide Komitee seisukohaga arvamuse elnõus struktuurifondide ühise strateegilise raamistiku kohta.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Erasmus kõigi jaoks”

(2012/C 225/15)

REGIOONIDE KOMITEE

- avaldab tugevat toetust programmis väljapakutud mahukamale eelarvele. Vahendite jaotamine eri haridussektorite ja noorsoovaldkondade vahel peaks toimuma selliselt, et kõik valdkonnad saavad eelarvekasvust kasu;
- rõhutab elukestva õppe tähtsust, mistõttu peaks esitatud programm võrdselt toetama kõiki vanuserühmi ja igasugust õppimist;
- leiab, et kõige rohkem tuleks vahendeid eraldada valdkondadesse, kus vajadus ja eduvõimalused on suurimad. See peaks tooma kaasa märgatava ümberjaotamise projektidele, mis on suunatud neile, kellel on praegu vähem kokkupuuteid liikuvusprogrammidega, st koolid, ametlikust haridusest välja poole jäävad noored ning koolitust ja täiendõpet saavad täiskasvanud;
- usub, et kui kohalikul ja piirkondliku tasandil suudetakse neile suurtele väljakutsetele vastata, valmistab see inimesi ette tulevikuks, mida iseloomustavad pidevad muutused. Siis on inimesed valmis elukestvaks õppeks ja kasvab nende arv, kes viivad alustatud haridustee lõpuni, õpivad kõrgkoolis ja kasutavad võimalust läbida osa õpinguteks ettenähtud ajast Euroopa eri osades ning käsitlevad kogu Euroopat võimaliku tööturuna;
- täheldab institutsioonidevahelise koostöö eeliseid ka liikuvusprojektide puhul. Kui liikuvus toimub institutsioonilises kontekstis, võib see luua paremad eeldused kvaliteedi saavutamiseks ning pikaajaliseks strateegiliseks mõjuks;
- meenutab varasemaid häid kogemusi eelmiste programmide osas, näiteks Comenius Regio, mis võimaldab kaasata kooliväliseid asutusi ja mille eesmärk on edendada Euroopa tasandil kohalike ja piirkondlike haldusüksuste koostööd koolihariduses.

Raportöör	Yoomi RENSTRÖM (SE/PES), Ovanåkeri linnavolikogu liige
Viitedokument	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse liidu haridus-, koolitus-, noorsoo- ja spordiprogramm „Erasmus kõigi jaoks” COM(2011) 788 final

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Suured väljakutsed

1. märgib, et Euroopa ees seisavad finants- ja majanduskriisi tagajärjel teravnenud väljakutsed. Struktuuriprobleemid on üha silmatorkavamad: tegeleda tuleb aeglase tootmiskasvu, suurte tööturust kõrvale jäänud inimrühmade, elanikkonna vananemisest tingitud kasvava nõudmisega hoolekandeteenuste järele ning riigieelarvete puudujäägiga;

2. täheldab, et üha süvenev põhiprobleem on suurenev majanduslik lõhe, mis ohustab demokraatiat. Liiga paljud noored jätaavad haridustee pooleli, saamata vajalikke teadmisi demokraatlikus ühiskonnas osalemiseks ja leidmaks head tööd, mida ilmestab mitmekesisus. Elukestva õppe võimaluse loomine kõigile on tugeva demokraatia ja edasise majanduskasvu põhiline eeldus. Võitlemaks töötuse ja tõrjutuse vastu on vaja kaotada tööturu sooline segregatsioon;

3. on veendunud, et haridusel on keskne tähtsus, et aidata ELil toime tulla suurte väljakutsetega ja tagada kõigi kaasamine teadmispõhisesse ühiskonda. Seepärast võtab komitee teadmiseks komisjoni ettepaneku uue programmi kohta, mis peaks asendama ja koondama olemasolevad haridus- ja noorsooprogrammid. Programm toetaks ELi kodakondsust Euroopa mõõtme rõhutamise abil ja edendaks sotsiaalset ühtekuuluvust, andes rühmadele inimestele võimaluse kvaliteetse hariduse omandamiseks kogu elu jooksul. On oluline, et kõigile varasemate programmide sihtrühmadele tagatakse piisavad võimalused saada ka edaspidi ELi toetust;

4. avaldab täielikku toetust strateegia „Euroopa 2020” kahele peamisele eesmärgile, mis on kavandatud haridusprogrammi silmas pidades kõige asjakohasemad, nimelt 1) vähendada väljalangevust, et see ei ületaks 10 % ja 2) saavutada kolmanda taseme haridusega 30–34-aastaste inimeste osakaaluks vähemalt 40 %. Nende eesmärkide saavutamiseks tuleb haridust ja koolitust ümber korraldada ja juhtida teistmoodi, kui seda tehti ajal, mil vaid vähesed said seda endale lubada. See esitab uusi nõudmisi kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tegevusele kvaliteedi tõstmisel ja juurdepääsu tagamisel kõigi jaoks;

5. leiab, et komisjoni seletuskirjas peegeldub ka suur väljakutse – jõuda kõigini, mis tähendab, et koolid peavad uut moodi tööle hakkama. Juba lasteaiast alguse saav kvaliteetne haridus saavutatakse, kui väikeste lastega tehakse tööd viisil, mis säilitab ja tugevdab nende uudishimu ja õppimislusti. Elukestva õppe edendamiseks ei piisa üksnes haridus- ja koolitusvõimalustest ning võimalusest elu jooksul elukutset vahetada, vaja on ka kujundada suhtumist laste ja noorte haridusse kui elukestva õppe esimesse etappi;

6. on seisukohal, et ülikooli astumist on vaja demokraatlikumaks muuta, et kõrgharidus oleks kättesaadav võimalikult paljudele. Lisaks seab tuleviku tööturg uusi nõudmisi, millest tulenevalt on nii ELi, liikmesriigi kui ka kohalikul ja piirkondlikul tasandil tarvis jätkuvaid ja intensiivsemaid jõupingutusi suurema kooskõla saavutamiseks pädevuste ja töökohal esitavate nõudmiste vahel. Tähtis on koondada kokku kõik strateegia „Euroopa 2020” alla kuuluvad algatused ja selgelt väljendada, et haridusprogrammi prioriteedid toetavad kõiki asjakohaseid algatusi⁽¹⁾;

7. märgib, et kõigini jõudmiseks on vaja luua erinevaid koolitusvõimalusi. Asjakohased näited on tehniliste võimaluste (IKT) täielik kasutamine, piirkondlikud ülikoolid, mis aitavad jõuda paljude sihtrühmadeni, informaalsete ja mitteformaalsete hariduse edendamine noorte ja täiskasvanute hulgas, et hõlbustada õpingute taastamist, ja luua lisaks vajalikud eeldused alustatud õpingute lõpetamiseks ning elukestva õppe hõlbustamiseks;

Kohalik ja piirkondlik vastutus

8. märgib, et kohalikul ja piirkondlikul tasandil on oluline roll nii ELi haridusprogrammi kui ka muude seonduvate ELi algatuste rakendamisel. Peamiselt on see tingitud asjaolust, et paljudes Euroopa riikides vastutab kohalik ja piirkondlik tasand põhihariduse esimese ja teise tasandi ning kutse- ja täiskasvanuhariduse eest;

⁽¹⁾ Selles kontekstis on kõige asjakohasemad järgmised strateegia „Euroopa 2020” alla kuuluvad juhtalgatused: „Noored liikumises”, „Uute töökohtade jaoks uued oskused”, „Innovaatiline liit” ja „Euroopa digitaalne tegevuskava”.

9. tõdeb, et lisaks koordineerivad kohalik ja piirkondlik tasand kohalikku ja piirkondlikku arengut ja majanduskasvu, ning on sellest tulenevalt huvitatud töötajate oskuste parandamisest. Just kohalikul ja piirkondlikul tasandil tuleb kõige selgemini ja esimesena ilmsiks, milliseid uusi oskusi on tööturul vaja, ja nii saadakse reageerida tõhusalt, hõlmates üksikisiku edasiõppevajadusi;

10. juhib tähelepanu asjaolule, et mitmel pool leidub kohaliku ja piirkondliku tasandi innovatsiooni- ja teadmuspartnerlusi, milles ametiasutused, kohalikud ettevõtjad, noorteorganisatsioonid, piirkondlikud ülikoolid ja teised koolituse pakkujad arendavad erinevaid koostöövorme. Seesugused partnerlused saavad tõhusalt kaasa aidata sellele, et koolitus ja ühiskonna ning tööelu vajadused oleksid üksteisega vastavuses ja et samuti võetaks arvesse sarnaste probleemidega silmitsi seisvate regioonide erivajadusi. Riiklikud ametid peaksid ELi haridusprogrammi rakendamisel püüdma teha nende partnerlustega koostööd, sest selliste partnerluste strateegiline tähtsus seisneb selles, et nad edendavad piiriülest koostööd ning teadmussiiret kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel;

11. nendib, et veel üks põhjus tugeva kohaliku ja piirkondliku osaluse toetamiseks haridusprogrammides seisneb olulises demokraatia elemendis: võimalus osaleda ja areneda demokraatlikus ühiskonnas ja seda edasi viia;

12. märgib, et kohalik ja piirkondlik tasand saab ka avaldada suurimat mõju hiljutistele sisserändajatele ja toetada nende integreerimist uude riiki. Nii laste kui ka täiskasvanute haridusel on siinkohal otsustav roll. Riigisiselt võib olukord märkimisväärselt erineda;

Üldised märkused esitatud programmi kohta

13. märgib, et ELi haridus- ja noorsooprogramm „Erasmus kõigi jaoks” on suunatud hariduse ja koolituse kvaliteedi tõstmisele ja Euroopa mõõtme edendamisele rahvusvahelistumise abil. Regioonide Komitee toetab seda üldeesmärki ja on seisukohal, et komisjoni ettepanekul on head eeldused tegelike muutuste esilekutsumiseks. Laiemad valikuvõimalused annavad heade mõtete ja töömeetodite levitamisele suurema läbilõngivõime ning toetavad ajakohase haridussüsteemi loomiseks vajalikke reforme;

14. arvab, et programm võib anda olulise panuse katsesse mobiliseerida kõik asjaomased pooled, et kiirendada ümberkorraldusi haridussüsteemis ja noortega tehtavas töös viisil, mis aitab rahuldada uue teadmispõhise majanduse vajadusi ja ELi püüdeid inimeste ühiskonnas osalemise ja ühiskondliku vastutuse võtmise vallas;

15. rõhutab, et üksikisiku arengu seisukohalt on eriti tõhus põhi- ja kutsehariduse omandamise ning välismaal praktiseerimise aeg, mille käigus saadakse edasisteks õpinguteks ja

tööeluks vajalikke kogemusi. Oma oskuste kasutamisel uues keskkonnas aitab igati kaasa oma erialaste ja üldiste pädevuste, iseseisvuse ja suhtlemisoskuse arengule;

16. on veendunud, et järjest kiiremini areneva globaliseerumise ja kõigi elu- ja töövaldkondade piiriülese võrgustumise aegadel muutuvad järjest olulisemaks kultuuridevahelised pädevused, keelteoskus ja rahvusvahelised teadmised;

17. jagab komisjoni arvamust, et noorte liikuvus ja rahvusvahelised projektid aitavad süvendada Euroopa identiteeti ja kodanikutunnet noorte seas ning võidelda ksenofoobia vastu;

18. kordab oma veendumust, et tuleb rakendada erimeetmeid, et tagada programmi kõigile sihtrühmadele võrdne ligipääs liikuvusele, sõltumata nende kodukoha geograafilisest asendist,⁽²⁾ muu hulgas ka neile, kes elavad hõreda asustusega piirkondades, saartel, mäestikualadel ja äärepoolseimates piirkondades;

19. usub, et kui kohalikul ja piirkondliku tasandil suudetakse neile suurtele väljakutsetele vastata, valmistab see inimesi ette tulevikuks, mida iseloomustavad pidevad muutused. Siis ollakse valmis elukestvaks õppeks ja kasvab nende arv, kes viivad alustatud haridustee lõpuni, õpivad kõrgkoolis ja kasutavad võimalust läbida osa õpinguteks ettenähtud ajast Euroopa eri osades ning käsitlevad kogu Euroopat võimaliku tööturuna;

Hariduse mitmed eesmärgid ja mitmesugune roll

20. avaldab täielikku toetust eesmärgile täiendada iga inimese teadmisi, oskusi ja kogemusi, et kõigil oleks lihtsam tööturule siseneda ja tõsta oma tööalast konkurentsivõimet. Samas märgib komitee, et hariduse eesmärk ei ole pelgalt tööalase konkurentsivõime tõstmine, vaid peamine eesmärk peab olema isiksuse terviklik väljaarendamine. Lisaks soovib komitee rõhutada elukestva õppe tähtsust, mistõttu peaks esitatud programm võrdselt toetama kõiki vanuserühmi ja igasugust õppimist;

21. toonitab samuti, et haridus peaks virgutama igapäevast loovust ja innovatsioonivõimet ning rikastama neid nii intellektuaalselt kui ka sotsiaalselt. Kõrgest tööpuudusest mõjutatud majanduskriisi ajal on loogiline pöörata enim tähelepanu hariduse rollile ja edendada tööalast konkurentsivõimet. Regioonide Komitee soovib esile tuua, et isegi kriisiaegadel on vaja tagada positiivne pikaajaline areng, selleks et Euroopa oleks

(2) Vt CdR 290/2011 fin

edaspidi tugevam. Seepärast peame edendama kaasavat haridust, mis vaatleb inimest tervikuna, ja töötama välja elukestva õppe süsteemi;

22. rõhutab, et kutseharidust tuleb selgelt käsitleda elukestva õppe ühe osana. Sellisel juhul saavad teadmistest ja haridusest olulised elemendid, lisaks osutatakse tänapäeval tööelus näiteks keelteoskusele suuri nõudmisi. Vaja on meeles pidada, et kutsehariduse spekter on väga lai ja sel on suur tähtsus nii ebakindlas olukorras olevate inimeste kaasamisele kui ka tipptaseme saavutamisele erinevatel elualadel;

23. märgib, et kohalike ja piirkondlike sidusrühmade keskne ülesanne on noorte loovuse ja innovatsioonipotentsiaali edendamine ning neile intellektuaalse ja sotsiaalse arengu võimaluste pakumine. Sellel on otsustav tähtsus noorte isikliku iseseisvumise ja ühiskonda integreerumise seisukohalt. See nõuab ka meetmeid, mis võimaldaksid noortel ühitada õpinguid ja tööelu pereeluga;

24. rõhutab, et kõrgharidusasutused ei ole pelgalt teadmiste omandamise asutused, vaid neil on tähtis osa ka piirkonna arengu seisukohalt ja nad on tuleviku-uuenduste käivitajad. Seega tuleb kõrgharidust ajakohastada. Regioonide Komitee arvamus selle kohta, milliseid muudatusi on kõrghariduses vaja sisse viia, esitati komisjonile 2012. aasta veebruaris⁽³⁾. Tähtis on luua selged seosed teadmiste kolmnurga kolme külje – haridus, teadusuuringud ja innovatsioon – vahel. Sellised seosed nii tugevdavad piirkondlikku tasandit kui ka ammutavad sellest ise jõudu. Vaja on kohaliku, piirkondliku, riikliku ja ELi tasandi omavahelist koostööd eelkõige kohalike ja piirkondlike partnerluste kaudu;

25. usub, et täiskasvanuharidus annab võimaluse arendada oma võimeid kogu elu jooksul, see toetab ametialast ümberõpet, mida nõuab üha paindlikum ja pidevalt muutuv tööturg, ning annab pealegi selles osalejate sotsiaalsele, tööalasele, ühiskondlikule, kultuurilisele ja majanduselule märkimisväärset lisaväärtust. Partnerlusele tuginevad täiskasvanuhariduse programmid on peamised isikliku ja kogukondliku arengu allikad. Sellepärast on eriti tähtis, et Euroopa haridusprogrammi kaudu toetataks täiskasvanuhariduse arengut liikmesriikides ja piirkondades;

Konkreetsed märkused ettepaneku kohta

Alus lepingu ja subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt

26. nõustub komisjoni seisukohaga, et esitatud programmi toetavad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 165 ja

166 sätestatud eesmärgid ning seda tuleks rakendada subsidiaarsuse põhimõttest lähtudes. Seepärast on ülitähtis kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ning otsustajad kavandatud meetmete kujundamisse, väljatöötamisse ja juhtimisse. Territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevast artiklist 174 juhindudes soovib komitee rõhutada, et ELi piirkondlikke erinevusi tuleb täiel määral arvesse võtta ja et piirkondadel on erinevad eeldused strateegia „Euroopa 2020” eesmärkideni jõudmiseks;

Programmi ülesehitus

27. rõhutab, et eri tegevused kavandatud kolme peamise algatuse raames (liikuvus, institutsioonidevaheline koostöö ja poliitika väljatöötamine) tuleks korraldada selliselt, et kõigile sihtrühmadele tagataks head eeldused osalemiseks programmi eesmärkide saavutamisel. Kavandatava struktuuri eesmärgiks peaks olema valdkonnaülese koostöö lihtsustamine ja heade näidete ja tulemuste tutvustamine. Komitee märgib siiski, et noorte koolivälise ja informaalse õppimise eripärasid tuleks rohkem arvesse võtta ja soovib sarnaselt spordi teemale lisada eraldi peatükk „Noored”;

28. märgib, et uues programmis on eriti oluline arvesse võtta eri sihtrühmade vajadusi osalemistoetuse järel. Ühtne programm suurendab taotlejate jaoks selgust ja ülevaatlikkust. Ent tähtis on korraldada tegevused selliselt, et neid saaks kohaldada igale sihtrühmale sobival viisil. Liikuvus- ja koostööprojektides osalemiseks kehtivad erinevad eeltingimused sõltuvalt osalejate hariduse või noorsootegevuse vormist. Tuleks arvesse võtta eri sihtrühmade vajadust teabe järele, taotlusmenetlusi, eelarve-eeskirju ja eri tegevuste kriteeriumeid, sealhulgas nt eraldades eri sihtrühmadele osalemiseks teatud osa vahendeid, luues eri sihtrühmade jaoks eraldi struktuurid, algatades konkreetsete sihtrühmade jaoks eriti asjakohaseid tegevusi jms. Samuti on oluline tagada osalemisvõimalused väikestele institutsioonidele, kes tegutsevad eelkõige koolides, noorsootöö ja täiskasvanuhariduse valdkonnas. Komitee avaldab tugevat toetust meetmetele, millega edendatakse ebasoodsas olukorras olevate inimeste osalust;

29. tervitab väljendatud eesmärki parandada tõhusust ja lihtsustada programmi iseäranis just kasutajate jaoks. Väga tähtis on tagada, et haldusmenetluse lihtsustamisest tõuseks kasutajatele kasu;

30. täheldab institutsioonidevahelise koostöö eeliseid ka liikuvusprojektide puhul. Kui liikuvus toimub institutsioonilises kontekstis, võib see luua paremaid eeldused kvaliteedi saavutamiseks ning pikaajalisemaks strateegiliseks mõjuks. Lihtsustamine võib abiks olla ka üksikisikutele, näiteks tunnustamise

⁽³⁾ Vt CdR 290/2011 fin.

lihtsustamise kaudu. Siiski on oluline, et sellise institutsioonilise raamistiku kujundamisel arvestatakse programmis osalevate organisatsioonide eri tüüpidega;

31. leiab, et liikuvusprojektidega tegelemisel on vaja üha ulatuslikumalt saavutada riiklik, piirkondlik ja kohalik valmisolek toetada liikuvuse jätkumist ka pärast projekti lõpuleviimist, et sisetöötatud struktuure ja kontakte ei jäetaks unarusse. Projektid peaksid aitama kõrvaldada takistusi ja stimuleerima pidevat vahetust, et projekti lõppemisel muutuks liikuvus tavapärase tegevuse osaks;

32. peab tähtsaks, et eri riikide õpingute rahastamise vormid hõlmasid ka võimalust õppida osa ajast teises liikmesriigis;

33. võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku luua koos Euroopa Investeeringupanga üliõpilastele Euroopa õppelaenusüsteem, mis täiendaks liikmesriikide olemasolevaid süsteeme. Regioonide Komitee rõhutab, et need laenud ei tohiks ohutada õppega seotud liikuvuse kommertsialiseerumist, ja jääb kahtlusele seisukohale, kas programm peaks toetuma peamiselt EIP rühmale, kuna garantiiga seotud kulud on märkimisväärsed ja vajadus on liikmesriigiti suuresti erinev;

34. rõhutab poliitika väljatöötamisel tehtava koostööga seoses, et vaja oleks luua dialoogiplatvormid oluliste haridus- ja majanduselu sidusrühmadega ning nii avatud koordineerimismeetodisse kui ka programmi rakendamisse on tähtis kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused;

Informaalne ja mitteformaalne haridus – noored ja sport

35. peab vajalikuks, et liikuvus oleks võimalik kõigis õpiolukordades. Sellise lähenemisviisi alusel tuuakse välja mh kõigi õppevormide tähtsus, sealhulgas formaalsed, informaalset ja mitteformaalsed õpingud. Komitee võtab teadmiseks komisjoni püüdluse kaasata kõik õppevormid samasse programmi. Rõhutab siiski, et väljaspool haridusasutusi toimuva informaalset ja mitteformaalset õppe korraldus nõuab täiesti teistsuguseid tingimusi ning et see peaks korralikult kajastuma ka programmi struktuuris ning märgib sellega seoses, kui olulised on meetmed, mis virgutavad ja toetavad noorte endi algatusvõimet;

36. avaldab erilist toetust meetmetele, mis edendavad mis tahes ebasoodsas olukorras olevate inimeste osalemist, edendab sotsiaalset kaasatust, kohaliku tasandi sporti, vabatahtlikku tegevust, võrdseid võimalusi ja tervist tugevdavaid tegevusi spordis suurema osalemise kaudu, võttes tähelepanu keskmesse ebasoodsas olukorras olevad rühmad, näiteks vaimse või füüsilise puudega inimesed;

37. on arvamusel, et programmi struktuur võib olla kasulik kõigi õppevormide puhul. Regioonide Komitee rõhutab, et

kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele tuleb anda võimalus osaleda programmi rakendamise ja järelmeetmete väljatöötamises, et kõige tõhusamalt muuta neid punkte, milles kohalikku konteksti silmas pidades on oodata probleeme;

38. peab vajalikuks näiteks muuta ja täpsustada väiksemate organisatsioonide kaudu osalemise ja väiksema ulatusega koostöö võimalusi, sest see on tähtis eelkõige just noorteorganisatsioonide ja täiskasvanuharidust pakkuvate asutuste seisukohalt, kuid paljuski ka koolide ja lasteadeade jaoks;

39. tõstab esile spordis toimuva informaalset ja mitteformaalset hariduse ulatust. Teatud probleemid on iseloomulikud just spordile ja need kajastuvad iseäranis hästi poliitika väljatöötamises, näiteks võitlus dopinguga, vägivalga ja rassismi vastu, samuti vajadus toetada hästi toimivaid spordiorganisatsioone;

40. tunnustab praeguses programmis „Aktiivsed noored” noorte poliitilise osalemise toetamise meetmete äärmiselt positiivseid tulemusi, eriti seoses struktureeritud dialoogi ja noorteseminaridega noori huvitavatel sotsiaalsetel, kultuurivaldkonna ja poliitilistel teemadel, ning rõhutab nende tähtsust ja toetab tugevalt nende jätkamist ja edasiarendamist programmi uues etapis;

41. on seepärast seisukohal, et informaalset ja mitteformaalset hariduse ühe osana peaks programm ulatuslikumalt toetama juhtide ja koolitajate liikuvust, tuginedes ühiselt kokkulepitud standarditele, mida piirkonnad ja liikmesriigid vastastikku tunnustavad;

42. väljendab heameelt, et programmiga toetatakse riikidevahelisi koostööprojekte spordi valdkonnas ja peab võimalust teostada piiriüleseid projekte kõigis programmiga kaetud valdkondades selle Euroopa lisaväärtuse oluliseks osaks;

43. tervitab ka rahvusvahelise mõõtmega seonduvat lihtsustamist; nõustub komisjoniga selles, et on vaja toetada suutlikkuse tõstmist kolmandates riikides, sealhulgas kandidaatriikides, pöörates erilist tähelepanu naaberriikidele; rõhutab siiski, et täies ulatuses tuleb ära kasutada väliskoostöö jaoks määratud finantsvahendeid;

Eelarveküsimused

44. avaldab tugevat toetust programmis väljapakutud mahukamale eelarvele. Eelarve suurus näitab, kui suurt rõhku paneb komisjon hariduse kvaliteedi parandamisele, millel on otsustav tähtsus ELi üldesmärkide saavutamiseks. Vahendite jaotamine eri haridussektorite ja noorsooalvaldkondade vahel peaks toimuma selliselt, et kõik valdkonnad saavad eelarvekasvust kasu;

45. usub, et ELi vahendeid tuleks kasutada ressursitõhusalt, et saavutada programmile seatud eesmärgid. Komitee leiab, et tuleks tagada võimalus suunata vahendeid neisse valdkondadesse, kus neist tõuseb suurim kasu ja neid kõige paremini kasutatakse läbipaistvate kvantiteedi- ja kvaliteedikriteeriumite alusel. Rõhutab seetõttu, et igal tasandil on vaja teostada korrapäraselt järelevalvet programmi üle, et tuvastada, millises ulatuses tuleb vahendeid ümber jaotada. Lisaks sellele on oluline läheneda ümberjaotamisele kohaliku ja piirkondliku vaatenurga alt, võttes arvesse riigisisesest jaotust. Oluline on tagada liikmesriigi võimalus vahendite ümberjaotamiseks kõige tõhusama kasutamise põhjal, pidades silmas kohalikku ja piirkondlikku eripära;

46. leiab, et riiklike ametite struktuuri küsimus tuleks jätta liikmesriikide otsustada, kuna neile kuulub riiklike deentraliseeritud programmimeetmete rakendamise ja haldamise pädevus;

47. leiab sellega seoses, et komisjon peaks aegsasti enne programmi käivitamist tutvustama, kuidas kavatakse tõhusust mõõta ja milliseid näitajaid selleks kasutatakse. Näitajaid ja nende aluseks olevaid kriteeriume tuleb selgitada eelnevalt, et liikmesriigid, kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ning sidusrühmad teaksid, millest juhinduda. Regioonide Komitee arvates peaksid näitajad sisaldama nii kvantitatiivseid kui ka kvalitatiivseid elemente;

48. märgib, et komisjon teeb ettepaneku rahastada varem elukestva õppe programmi alla kuulunud teatud tegevusi edaspidi Euroopa Sotsiaalfondi kaudu. Selle heaks toimimiseks peab Euroopa Sotsiaalfondi reguleeriv raamistik seda toetama, samuti peavad liikmesriigid ning kohalikud ja piirkondlikud tasandid esindajad sellest muutusest teadlikud olema ja selle heaks kiitma;

49. leiab, et administratiivsed ja aruandenõuded peavad olema proportsioonis abiraha suurusega. Väiksemate projektide korral ei pruugi kontroll olla sama üksikasjalik ja töörohke kui ulatuslikumate projektide puhul;

50. juhib samas tähelepanu sellele, et eeldused ja programmid osalemise suutlikkus on erinevad, ning see võib avaldada mõju kulutustele. See võib olla seotud näiteks õpiharjumuse puudumisega, puudega, võimalusega tasuda sõidu- ja elamiskulud või erinevate piirkondlike oludega;

Alustalaks on võtmepädevused

51. on arvamusel, et edasise tegevuse jaoks on keskse tähtsusega, et komisjoni ettepanek lähtuks elukestvast õppest kõigi jaoks, ja tõstab esile, kuivõrd tähtis on anda igapäevasele võimalus omandada põhioskusi, mis on sätestatud soovitusel võtmepädevuste kohta ⁽⁴⁾;

52. on seisukohal, et programmi lähtealus peaks olema toetada kõigi võimalusi omandada võtmepädevusi. See tähendab, et kesksed sihtrühmad on koolilapsed ja õpetajad, formaalsest haridusest väljajäänud noored ja täiskasvanud, kes vajavad täiendavat koolitust ja jätkuõpet;

Lõppjärelmused

Suurendada varajase sekkumise ja vahendusasutuste panust

53. tuletab meelde komitee varasemat arvamust, ⁽⁵⁾ milles rõhutati asjaolu, et juba varakult tuleb ergutada valmisolekut minna õppe-eesmärgil välismaale. Lapsi ja noori tuleb varakult innustada tundma huvi teiste kultuuride vastu ja neile tuleb anda võimalus mõista, millist kasu nad teistelt õppides saavad. Varajased kokkupuuted Euroopa programmiga aitavad suurendada tahet ja võimet ka ise õppida ja töötada kodumaalt eemal, edendades nõnda ühist tööturgu, majanduskasvu ja Euroopa identiteeti. Komitee tuletab meelde, et väikestel lastel läheb võõrkeelte õppimine tunduvalt jõudsamalt;

54. peab sotsiaalset integratsiooni esmatahtsaks arenguküsimuseks ja selles osas võib kavandatud programmil olla kaugeleulatuv mõju. Siinkohal peetakse silmas suuri ja heterogeenseid õpilaste rühmi, kellel on erinevad õpivajadused sõltuvalt nende õppimisraskustest, sotsiaalsest haavatavusest ja tõrjutusest, samuti õpilasi, kes on sattunud võõrasse riiki võõra kultuuri keskele. Praegu võime tõdeda, et suur osa noortest jätaavad kooli pooleli või lahkuvad koolist ilma piisavate alusteadmisteta. Peaks olema võimalik toetada meetodite väljatöötamist ja teadmiste jagamist, eesmärgiga abistada selles valdkonnas kohalikke, piirkondlikke ja riiklikke otsustajaid;

55. rõhutab, et seda silmas pidades on suur väljakutse jõuda elanikkonnarühmadeni, kel puuduvad õpiharjumused ja kes on majanduslikes raskustes, mis veelgi rõhutab vajadust kaasata koolid ja lasteaiad varakult Euroopa projektidesse. Siis jõutakse kõigi õpilasteni ning programm saab toimida Euroopa mõõdet tugevdava kompenseeriva jõuna;

56. jagab komisjoni arvamust, et tähtis on kaasata strateegilist rolli omavaid inimesi ja teisi, kel on võimalik teavet ja häid tavaid levitada. Siia hulka kuuluvad õpetajad, koolitajad, noortejuhid, nõustajad, varem liikumist edendavates meetmetes osalenud, koolijuhid või vastutavatel ametikohtadel olevad inimesed. Neil on määrav roll liikuvuse edendamisel ja komitee soovib seetõttu need rühmad selgelt esile tõsta;

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta soovitus võtmepädevuste kohta elukestvas õppes (2006/962/EÜ).

⁽⁵⁾ Regioonide Komitee aramus, mis käsitles rohelist raamatut „Õppega seotud liikuvaid edendamise noorte seas”, Cdr 246/2009 fin.

57. meenutab varasemaid häid kogemusi eelmiste programmide osas, näiteks Comenius Regio, mis võimaldab kaasata kooliväliseid asutusi ja mille eesmärk on edendada Euroopa tasandil kohalike ja piirkondlike haldusüksuste koostööd koolihariduses. Seejuures võivad partnerid ühist huvi pakkuvate teemade osas koostööd teha, kogemusi vahetada ja püsivaid koostööstruktuure arendada;

Prioriteetsed sihtrühmad ja suunad

58. on seisukohal, et igal tasandil tuleb korrapäraselt teostada järelevalvet programmi üle, et tagada selle toetus üldeesmärkidele. Samal ajal peaks ka uue põlvkonna programmides olema võimalik toetada algatusi, mille mõju on keeruline mõõta – või seda saab teha alles kaugemas tulevikus, mitte aga programmi kestusajal –, kuid mille puhul osutavad tähtsusele muud näitajad. Näiteks on varaste meetmete tähtsus leidnud kinnitust muudes uuringutes; komitee arvates kehtib see ka Euroopa mõõtme edendamise puhul;

59. väljendab muret, et praegune eelarve on liiga tugevasti liikuvusprojektide poole suunatud. See kajastub isegi programmi nimes. Komitee on seisukohal, et koostööprojektid ja institutsiooniline koostöö aitavad kõige tõhusamalt kaasa hariduse kvaliteedi tõstmisele ja pakuvad suurimat Euroopa lisaväärtust ning see peaks selgemini kajastuma eelarves. See annaks võimaluse toetada ka väiksemaid koostööprojekte, mis on teatud sihtrühmade puhul kohasemad või mis võivad panna aluse esimene samm suuremale koostööle;

60. leiab, et sissejuhatuses kirjeldatud väljakutsed kajastuvad hästi ka komisjoni ettepaneku seletuskirjas esitatud visioonis. Kahjuks ei peegeldu see sama selgelt kavandatud eelarvavahendite jaotuses, kus pööratakse peamist tähelepanu kõrgharidusprojektide ja seonduva liikuvuse ulatuslikule rahastamisele. Euroopa programmid peaksid toetama soovitud arenguid ja kvaliteedi tõstmist ning seega tuleks kõige rohkem vahendeid eraldada valdkondadesse, kus vajadus ja eduvõimalused on suurimad. See peaks tooma kaasa märgatava ümberjaotamise projektidele, mis on suunatud neile, kellel on praegu vähem kokku puuteid liikuvusprogrammidega, st koolid, ametlikust haridusest väljapoole jäävad noored ning koolitust ja täiendõpet saavad täiskasvanud;

61. tervitab kavatsust toetada ka tulevikus Jean Monnet' meetmetega Euroopa akadeemilise lõimumisõpetuse ja uurimistöö edendamist. Ent komitee on seisukohal, et seda konkreetset toetust ei tohiks suunata vaid komisjoni ettepanekus nimetatud kahele institutsioonile. Komitee rõhutab, et edaspidigi tuleb toetada Jean Monnet' programmist aastatel 2007–2013 toetust saavat kuut Euroopa kõrgkooli – Euroopa Õigusakadeemia, Euroopa Kolledž, Euroopa Ülikooli instituut, Euroopa koolituse rahvusvaheline keskus, Euroopa Avaliku Halduse Instituut ja erivajadustega inimeste hariduse arendamise Euroopa agentuur –, et parandada nende Euroopa huve teenivate juhtivate teadusasutuste geograafilist jaotust ja kultuurilist mitmekesisust;

62. rõhutab tihedat seost noorte viletsa õppeedukuse ja ebasoodsa sotsiaal-majandusliku olukorra vahel, mis on peamised põhjused, miks paljud noored ei tööta ega õpi. Sellest nõiaringist väljamurdmise on raske ülesanne kõigile Euroopa kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele ja see tuleks seada programmis prioriteediks, mis vastab osaliselt haridusealastele eesmärkidele ja osaliselt tööhõive-eesmärkidele ning mida toetavad ka mitmed juhtalgatused. Regioonide Komitee nõuab, et seda seisukohta võetaks eelarvavahendite jaotamisel rohkem arvesse;

63. avaldab täielikku toetust komisjoni ettepaneku seletuskirjas väljendatud ambitsioonidele uue haridus- ja noorsooprogrammi kohta: soovile kaasata inimesi paljudest rühmadest, kes oma elu erinevatel perioodidel saavad isiksustena areneda ja kellel peaks olema võimalus saada kvaliteetset haridust. Seepärast peab selgelt teavitama programmi eesmärkidest, et kõik sihtrühmad tunneksid oma kaasatust. Programmi nimi „Erasmus kõigi jaoks” vihjab aga sellele, et põhitähelepanu all on kõrgharidus. Kuna see ei ole kooskõlas esitatud kõrgete eesmärkidega ning selleks, et parimal viisil aidata kaasa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide elluviimisele, soovib Regioonide Komitee eelarvejaotuse üle vaadata ning kohandada programmi nime.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Pealkiri

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse liidu haridus-, koolitus-, noorsoo- ja spordiprogramm „ERASMUS KÕIGI JAOKS”	EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse liidu haridus-, koolitus-, noorsoo- ja spordiprogramm „ <u>ÕPPIV EUROOPA</u> ERASMUS KÕIGI JAOKS”

Motivatsioon

Praegune Erasmus programm seostub väga suurel määral kõrghariduse ja liikuvusega. ELi uuel programmil on palju laiem ulatus ja pealkiri „Erasmus kõigi jaoks” võib olla eksitav.

Muudatusettepanek 2

Preambul (3)

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Erasmuse nime laialdane tuntus liikmesriikides ja programmis osalevate kolmandate riikide üldsuse seas kui sünonüüm ELi õppimisega seotud liikuvusest nõuab, et programmi kaasatud põhilised haridussektorid seda nime laialdasemat kasutaksid.	Erasmuse nime laialdane tuntus liikmesriikides ja programmis osalevate kolmandate riikide üldsuse seas kui sünonüüm ELi õppimisega seotud liikuvusest nõuab, et programmi kaasatud põhilised haridussektorid seda nime laialdasemat kasutaksid.

Motivatsioon

Kooskõlas ettepanekuga muuta programmi nime.

Muudatusettepanek 3

Preambul (27)

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
On vaja kehtestada tulemuslikkuse kriteeriumid, mille alusel toimuks eelarveliste vahendite eraldamine liikmesriikide vahel riiklike ametite hallatavate meetmete jaoks.	<u>Kohalikke ja piirkondlikke eripärasid asjakohaselt arvesse võttes</u> On vaja kehtestada tulemuslikkuse kriteeriumid, mille alusel toimuks eelarveliste vahendite eraldamine liikmesriikide vahel <u>ja liikmesriikide siseselt</u> riiklike ametite hallatavate meetmete jaoks.

Motivatsioon

Piirkondlikud erinevused mõjutavad suurel määral tulemuslikkust ja seega määravad ka eelarvevahendite jaotamist.

Muudatusettepanek 4

Preambul (30)

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Euroopa Komisjon ning Euroopa Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja seadsid oma ühisteatistes uue vastuse kohta muutuvalle naabrusele ⁽¹⁾ muu hulgas eesmärgi kaasata naaberriike senisest rohkem liidu liikuvuse ja suutlikkuse tõstmise meetmetesse kõrghariduses ning tulevaste haridusprogrammide käivitamise naaberriikides.	Euroopa Komisjon ning Euroopa Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja seadsid oma ühisteatistes uue vastuse kohta muutuvalle naabrusele ⁽¹⁾ muu hulgas eesmärgi kaasata naaberriike senisest rohkem liidu liikuvuse ja suutlikkuse tõstmise meetmetesse <u>koolides (eTwinning) ja</u> kõrghariduses ning tulevaste haridusprogrammide käivitamise naaberriikides
⁽¹⁾ COM(2001)303 final, 25.5.2011.	⁽¹⁾ COM(2001)303 final, 25.5.2011.

Motivatsioon

Ühisteatistes käsitletakse selgesõnaliselt koolide vahelist koostööd eTwinningu programmi kaudu.

Muudatusettepanek 5

Preambul (33)

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Et tagada kiire reageerimine muutunud vajadustele programmi kogu kestuse jooksul, tuleks kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 delegeerida komisjonile õigus võtta vastu õigusakte, mis käsitlevad programmi haldamist riiklike ametite poolt ja programmi kasutatavaid näitajaid. Eriti tähtis on asjaolu, et komisjon korraldab ettevalmistavas etapis asjaomaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud aktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide samaaegse, õigeaegse ja kohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.	Et tagada kiire reageerimine muutunud vajadustele programmi kogu kestuse jooksul, tuleks kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 delegeerida komisjonile õigus võtta vastu õigusakte, mis käsitlevad programmi haldamist riiklike ametite poolt ja programmi kasutatavaid näitajaid. Eriti tähtis on asjaolu, et komisjon korraldab ettevalmistavas etapis asjaomaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. <u>Samuti konsulteeritakse vajaduse korral Regioonide Komiteega, eriti piiriülese koostöö küsimustes.</u> Delegeeritud aktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide samaaegse, õigeaegse ja kohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Motivatsioon

Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 307 tuleb konsultatsiooniprotsessi kaasata ka Regioonide Komitee.

Muudatusettepanek 6

Artikli 1 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Käesoleva määrusega kehtestatakse haridus-, koolitus-, noorsoo- ja spordivaldkonnas liidu tegevuskava nimetuse all „Erasmus kõigi jaoks” (edaspidi: programm).	Käesoleva määrusega kehtestatakse haridus-, koolitus-, noorsoo- ja spordivaldkonnas liidu tegevuskava nimetuse all „Erasmus kõigi jaoks” <u>„Õppiv Euroopa”</u> (edaspidi: programm)

Motivatsioon

Kooskõlas ettepanekuga muuta programmi nime.

Muudatusettepanek 7

Artikli 5 punkt c

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
soodustada Euroopa elukestva õppe piirkonna kujunemist, õhutada riigisisese poliitika reformimist, toetada haridus- ja koolitussüsteemide, sealhulgas mitteametlik õpe, moderniseerimist ning üleeuroopalist koostööd noorsoovaldkonnas, muu hulgas parema poliitilise koostöö, parema tunnustamis- ja läbipaistvuse töövahendite kasutamise ning heade tavade levitamisega;	soodustada Euroopa elukestva õppe piirkonna kujunemist, õhutada riigisisese poliitika reformimist, toetada haridus- ja koolitussüsteemide, sealhulgas <u>informaalne ja</u> mitteametlik õpe, moderniseerimist ning üleeuroopalist koostööd noorsoovaldkonnas, muu hulgas parema poliitilise koostöö, parema tunnustamis- ja läbipaistvuse töövahendite kasutamise ning heade tavade levitamisega;
seotud näitaja: avatud koordineerimismeetodi tulemusi oma riikliku poliitika kujundamisel kasutanud liikmesriikide arv;	seotud näitaja: avatud koordineerimismeetodi tulemusi oma riikliku poliitika kujundamisel kasutanud liikmesriikide arv;

Motivatsioon

See on kooskõlas elukestva õppe definitsiooniga (artikli 2 lõige 1).

Muudatusettepanek 8

Artikkel 6

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Haridus-, koolitus- ja noorsoovaldkonnas täidetakse programmi eesmärgi järgmise kolme liiki meetme kaudu:	Haridus-, koolitus- ja noorsoovaldkonnas täidetakse programmi eesmärgi järgmise kolme liiki meetme kaudu:
(a) inimeste õppimisega seotud liikuvus,	(a) inimeste õppimisega seotud liikuvus, <u>et see oleks võrdsel tingimustel võimalik kõigile, sõltumata elukohast,</u>
(b) innovatsioonile ja headele tavadele suunatud koostöö,	(b) innovatsioonile ja headele tavadele suunatud koostöö,
(c) poliitikavaldkonna reformi toetamine.	(c) poliitikavaldkonna reformi toetamine.

Motivatsioon

EL peaks tagama, et kõigil kodanikel on võimalik võrdsel tingimustel kasutada liikuvusmeetmeid, sõltumata nende päritolupiirkonnast. ELi äärepoolseimate piirkondade üliõpilaste liikumisvõimalused on raskendatud, kuna nad elavad kontinendist väga kaugel. Seetõttu oleks ELi toimimise lepingu artikli 349 järgi vajalik võtta liikuvust toetavaid meetmeid, et nendest programmidest, millele eraldatakse 63 % fondidest, saaksid võrdsel alustel osa võtta kõik noored, sõltumata nende elukohast. Nii nagu öeldakse aruandes „Euroopa äärepoolseimad piirkonnad ja siseturg: ELi mõju maailmas”, mille koostas endine Hispaania põllumajandus-, majandus- ja rahandusminister ning endine volinik Pedro Solbes Mira endisele volinikule Barnierile, kutsutakse üles tugevdama „noorte ja üliõpilaste liikuvuse poliitikat, täiendades programmi Erasmus rahastamist nii, et sellega hüvitataks lisakulud, mis kaasnevad üliõpilaste liikumisega nende päritolu äärepoolseima piirkonna ja selle liikmesriigi pealinna vahel, ning nende liikmesriikide üliõpilaste liikumisega liikmesriigi pealinna ja äärepoolseima piirkonna vahel, kes soovivad osaleda programmis Erasmus mõne äärepoolseima piirkonna kõrgharidusasutuses. Äärepoolseimate piirkondade üliõpilaste liikuvusprojektide jaoks soodsate tingimuste loomiseks hariduse hilisemates etappides tuleks riigi tasandil parandada ja toetada keeleõpet ja vahetusprogramme noorem eas”.

Muudatusettepanek 9

Artikli 10 punkt c

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
järgmiste Euroopa huvides tegutsevate akadeemiliste asutuste toetamine:	järgmiste Euroopa huvides tegutsevate akadeemiliste asutuste toetamine:
i) Euroopa Ülikooli instituut Firenzes;	i) Euroopa Ülikooli instituut Firenzes;
ii) Euroopa Kolledž (Brugge ja Natolini ülikoolilinnakud);	ii) Euroopa Kolledž (Brugge ja Natolini ülikoolilinnakud);
	<u>iii) Euroopa Õigusakadeemia Trieris;</u>
	<u>iv) Euroopa koolituse rahvusvaheline keskus Nice'is;</u>
	<u>v) Euroopa Avaliku Halduse Instituut Maastrichtis;</u>
	<u>vi) erivajadustega inimeste hariduse arendamise Euroopa agentuur Odenses.</u>

Motivatsioon

Jean Monnet' programmiga aastatel 2007–2013 toetatava kuue Euroopa kõrgkooliga tuleks arvestada ka edaspidi, et parandada nende Euroopa huve teenivate juhtivate teadusasutuste geograafilist jaotust ja kultuurilist mitmekesisust.

Muudatusettepanek 10

Artikli 16 lõige 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Programmiga hõlmatud peamistes haridussektorites tegutsesid avaliku sektori ja erasektori asutused kasutavad kaubamärki „Erasmus” teabevahetuseks ja programmiga seotud teabe levitamiseks; kaubamärk seostub peamiste haridussektoritega järgmiselt: — „Erasmus Higher Education” seostub igat liiki kõrgharidusega Euroopas ja kogu maailmas; — „Erasmus Training” seostub kutsehariduse ja -koolituse ning täiskasvanuharidusega; — „Erasmus Schools” seostub kooliharidusega; — „Erasmus Youth Participation” seostub mitteformaalse noorteharidusega.	Programmiga hõlmatud peamistes haridussektorites tegutsesid avaliku sektori ja erasektori asutused kasutavad kaubamärki „Erasmus” teabevahetuseks ja programmiga seotud teabe levitamiseks; kaubamärk seostub peamiste haridussektoritega järgmiselt: — „Erasmus <u>Learning Europe and</u> Higher Education” seostub igat liiki kõrgharidusega Euroopas ja kogu maailmas; — „Erasmus <u>Learning Europe and</u> Training” seostub kutsehariduse ja -koolituse ning täiskasvanuharidusega; — „Erasmus <u>Learning Europe and</u> Schools” seostub kooliharidusega; — „Erasmus <u>Learning Europe and</u> Youth Participation” seostub mitteformaalse noorteharidusega.

Motivatsioon

Kooskõlas ettepanekuga muuta programmi nime.

Muudatusettepanek 11

Artikli 18 lõige 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Programmiga toetatakse koostööd kolmandatest riikidest pärit partneritega, eelkõige naaberriikidest pärit partnerite osalemist artiklites 6 ja 10 viidatud meetmetes.	Programmiga toetatakse koostööd kolmandatest riikidest pärit partneritega, eelkõige naaberriikidest pärit partnerite osalemist artiklites 6, ja 10 ja 12 viidatud meetmetes.

Motivatsioon

Võimaldamaks naaberriikidest pärit partnerite osalemist spordiüritustel.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „Üleeuroopalised telekommunikatsioonivõrgud”

(2012/C 225/16)

REGIOONIDE KOMITEE

- tervitab Euroopa Komisjoni algatust esitada ettepanek määruse koostamiseks üleeuroopalisi telekommunikatsioonivõrke hõlmavate suuniste kohta;
- rõhutab, et kõnealuses dokumendis seatud prioriteedid – ülikiired võrgud, piiriülesed avalikud teenused, juurdepääs avaliku sektori teabele ja mitmekeelsetele teenustele, ohutus ja turvalisus ning arukad energiateenused – on valdkonnad, kus linnad ja piirkonnad on üheaegselt osalejad, teenusepakkujad ja tarbijad;
- tunnistab üleeuroopaliste telekommunikatsioonivõrkude tähtsust ELi rahvusvahelise konkurentsivõime ja säästva arengu jaoks ning rõhutab, et kogemuste ja parimate tavade vahetust liikmesriikide ja muude piirkondade vahel tuleks elavdada;
- märgib, et uus finantsraamistik võib aidata oluliselt vähendada digitaalset lõhet ning saavutada ELi 2020. aasta strateegia eesmärgid, samuti rahuldada Euroopa kodanike teatavaid olulisi sotsiaalseid, kultuurilisi ja majanduslikke vajadusi;
- rõhutab, et kiiretel ja töökindlatel sideühendustel, mida täiendavad tõhusad traadita mobiiliteenused, on oluline roll piirkondliku konkurentsivõime, juurdepääsu ja inimeste võrdse kohtlemise edendamisel, ning tuleb meelde, et toimiv infoühiskonna taristu tuleb tagada kõigile elanikkonna liikmetele sõltumata nende elukohast.

Raportöör

Alin-Adrian NICA (RO/ALDE), Dudeștii Noi linnapea

Viitedokument

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse üleeuroopalisi telekommunikatsioonivõrke hõlmavaid suuniseid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1336/97/EÜ”

COM(2011) 657 final

I POLIITILISED SOOVIKOHAD

REGIOONIDE KOMITEE

Regioonide Komitee seisukohad

1. tervitab Euroopa Komisjoni (edaspidi „komisjon”) algatust esitada ettepanek määruse koostamiseks üleeuroopalisi telekommunikatsioonivõrke hõlmavate suuniste kohta;

2. rõhutab, et kõnealuses dokumendis seatud prioriteedid – ülikiired võrgud, piiriülesed avalikud teenused, juurdepääs avaliku sektori teabele ja mitmekeelsetele teenustele, ohutus ja turvalisus ning arukad energiateenused – on valdkonnad, kus linnad ja piirkonnad on üheaegselt osalejad, teenusepakkujad ja tarbijad;

3. märgib, et kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on võtmeroll asjatundliku dialoogi pidamisel üldsusega ning kodanike huvidele reageerimisel kodanikele võimalikult lähedal, samuti koostöö edendamisel info- ja telekommunikatsioonitehnoloogia (IKT) uuenduste kasutajate ja tootjate vahel valitsuse ja halduse eri harudes;

4. rõhutab, kui olulised on üleeuroopalised telekommunikatsioonivõrgud nii ärilisel kui ka muul eesmärgil ning uurimistevõime investeerimine, et toetada konkreetseid meetmeid ja tulevaste rakenduste arendamist, et suurendada telekommunikatsioonisektori väärtust;

5. tunnistab üleeuroopaliste telekommunikatsioonivõrkude tähtsust ELi rahvusvahelise konkurentsivõime ja säästva arengu jaoks ning rõhutab, et kogemuste ja parimate tavade vahetust liikmesriikide ja muude piirkondade vahel tuleks elavdada;

6. juhib tähelepanu taristule, mida on vaja telekommunikatsioonivõrkudes kasutatava suure andmehulga haldamiseks, ning kutsub üles edendama avaliku ja erasektori investeringuid maapiirkondades ja hõreda asutustusega piirkondades ning äärepoolseimates piirkondades;

7. leiab, et igal tasandil tuleb kehtestada turvalisuse nõuded, et tagada eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse optimaalne tase ning vältida isiklike andmete igasugust loata jälgimist ja profiilide loomist, sealhulgas ostueelistused, tervislik seisund,

tervisekaardid jne.

8. tervitab Euroopa Komisjoni mõtet kaaluda uue hinnakujunduse mudeli kasutamist, mis alandaks vaskkaablipõhisele võrgule juurdepääsu hinda, et lihtsustada üleminekut vaskkaablipõhistelt võrkudelt kiudoptilistele võrkudele. Tähtis on tagada, et võrgud oleksid avatud kõigile osalistele;

9. märgib, et uus finantsraamistik võib aidata oluliselt vähendada digitaalset lõhet ning saavutada ELi 2020. aasta strateegia eesmärgid, samuti rahuldada Euroopa kodanike teatavaid olulisi sotsiaalseid, kultuurilisi ja majanduslikke vajadusi;

10. kinnitab taas, et raamprogrammi, struktuurifondide ja riikliku poliitika koostöös ELi konkurentsivõime ja ühtekuuluvuse laiemate eesmärkidega on oluline;

11. peab vajalikuks määratleda regulatiivsed ja menetluslikud lahendused finants- ja majandusmeetmete kohta, et stimuleerida lairibavõrgustike integreerimiseks sobivate olemasolevate taristute suuremat kasutamist, et vähendada sotsiaalset, majanduslikku ja keskkonnavalast koormust;

12. toetab komisjoni ettepanekut moodustada kõrgetasemeline eksperidirühm, mille eesmärk on välja töötada üleeuroopaliste telekommunikatsioonivõrkude strateegia, ning palub, et komisjon hoiaks komiteed juba varajases etapis kursis selle rühma tegevusega, sh analüüside ja poliitiliste soovitusatega;

Regioonide Komitee soovitus

13. tunnistab, et IKT, mis on kõigi jaoks avatud infoühiskonna alus, peaks vastama ühiskonna kõigi liikmete vajadustele, sh sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate inimeste vajadustele;

14. kinnitab taas, et Euroopa Komisjon ja liikmesriigid peaksid võtma vajalikke meetmeid, et tagada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste täielik ja tõhus kaasamine IKTd puudutavate algatuste juhtimisse⁽¹⁾;

⁽¹⁾ CdR 283/2008 fin.

15. teeb ettepaneku täielikult ära kasutada Euroopa kogu potentsiaali arendada IKT teenuseid avalikus ja erasektoris ning kasutada IKTd kohalike ja piirkondlike omavalitsuste teenuste parandamiseks tervishoiu, hariduse, riigihangete, turvalisuse ja sotsiaalteenuste valdkonnas;

16. teeb ettepaneku luua Euroopas uue põlvkonna võrkude loomise ja levitamise vaatluskeskus, mille ülesanne oleks koguda ja kaardistada teavet ja statistilisi andmeid avaliku sektori ehitustööde kohta, mida saab osaliselt või täielikult kasutada uue põlvkonna võrkude loomiseks; hallata andmebaasi nende avaliku sektori ehitustööde jälgimiseks ja Euroopa telekommunikatsioonivõrkude registri loomiseks; edendada tehnilisi ja õigusnorme; viia läbi uuringuid ning koguda ja levitada tehnilist dokumentatsiooni ja muid andmeid;

17. meenutab, et Euroopa Liidu toetatav avaliku ja erasektori partnerlus kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning väikeste ja keskmise suurusega info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ettevõtete vahel avalike IKT teenuste valdkonnas võib olla suurepärase nurgakivi kohalike oskuste ja teadmiste kujundamiseks kogu ELis ⁽²⁾;

18. teeb ettepaneku kasutada avaliku ja erasektori partnerlust lairibateenuste pakkumisel, eelkõige maapiirkondades, ning vältida erainvesteeringute väljatõrjumist;

19. meenutab, kui oluline on, et kohaliku ja piirkondliku tasandi avaliku sektori asutustel oleksid olemas digiteerimiseks vajalikud piisavad sisemised ressursid ja jätkusuutlikud finantsvahendid. Sisuga digiteerimiseks pakuvad alternatiive avaliku ja erasektori partnerlused ja e-õppe turgude areng. Avaliku sektori valduses olev teave võib tekitada sõltumatuid tuluvooge, mis aitavad kaasa andmete loomise ja digiteerimise jõupingutustele. Lisaks on olulised ka võrgustikud ja interaktiivsed kogukonnad, sest nad võimaldavad vähendada kulusid, nagu avatud lähtekoodiga tarkvara arendamise puhul ⁽³⁾;

20. palub komisjonil pöörata erilist tähelepanu mittediskrimineeriva poliitika kujundamisele ning turgu valitsevate operaatorite ja nende uuemate konkurentide vahelise lõhe silumisele, eelkõige majandusliku huvi suurendamiseks Euroopa ülikirete lairibavõrkude vastu;

21. märgib, et Euroopa Ühendamise Rahastu rakendamine ei tohi kahjustada ühtekuuluvuspoliitika eesmärke, kavandatud meetmete elluviimine ei tohi kaasa tuua mingisugust bürokratiat ja halduskoormuse kasvu ning tuleb anda täiendavat teavet ja selgitusi uute rahastamisvahendite kasutuse ja nende võimendava mõju kohta, samuti hinnata nende tõhusust. Mõõda ei

või hiilida eelarvedistsipliini kohustusest, võlgnevuse keelust ega eelarve selguse kohustusest. ELi vastutus peab piirnema esialgse summaga. Tingimuslikke kohustusi ei tohi tekkida;

22. soovib piirkondades keskenduda struktuurifondide kasutamisel senisest palju enam just nõudluse soodustamisele teadus- ja uuendustegevuse järele, edendades kasutajatele suunatud ja avatud uuendustegevust kui piirkondlikku potentsiaali ⁽⁴⁾;

23. meenutab, et kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on võtmeroll võrdse juurdepääsu tagamisel taskukohase hinnaga lairibaühendusele piirkondades, kus turumehhanismid seda tagada ei suuda, võttes endale juhtrolli katseprojektide läbiviimisel, et ületada e-juurdepääsu lõhe, ning uute lähenemisviiside arendamisel, mis võimaldaksid muuta avalikud e-teenused kodanikeskseks ⁽⁵⁾;

24. kinnitab taas, et rahastamine ja muud toetatavad meetmed peaksid soodustama vaba juurdepääsu ja horisontaalse ülesehitusega lairibaühenduse võrkude loomist, ning rõhutab vajadust ärimudeli järele, mis eraldab füüsilise juurdepääsu võrgule teenuse osutamisest ⁽⁶⁾;

25. rõhutab, et kiiretel ja töökindlatel sideühendustel, mida täiendavad tõhusad traadita mobiiliteenused, on oluline roll piirkondliku konkurentsivõime, juurdepääsu ja inimeste võrdse kohtlemise edendamisel, ning tuleb meelde, et toimiv infoühiskonna taristu tuleb tagada kõigile elanikkonna liikmetele sõltumata nende elukohast ⁽⁷⁾;

26. palub rohkem keskenduda teadlikkuse tõstmisele kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning taristu uuendamisele, mis on vajalikud tegurid üleeuroopaliste telekommunikatsioonivõrkude väljatöötamisel ja rakendamisel;

27. rõhutab vajadust avaliku sektori investeeringute järele tagasiühenduse taristutesse, mis tagab ühendused keskmise suurusega ja väikeste linnade ning maapiirkondade võrgusõlmede vahel ning suurendab juurdepääsuvõrkude ajakohastamise tehtavaid investeeringuid;

28. märgib, et taskukohase hinnaga juurdepääs kvaliteetsetele lairibateenustele võib tõsta kohalike ja piirkondlike omavalitsuste pakutavate teenuste kättesaadavust ja kvaliteeti ning lihtsustada toodete turustamist ⁽⁸⁾;

⁽²⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽³⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 263/2007 fin.

⁽⁵⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁸⁾ CdR 252/2005 fin.

29. meenutab, kui olulised ja vajalikud on ühised eeskirjad ja tavad, millega reguleeritakse avaliku sektori valduses oleva teabe kasutamist ja taaskasutamist tagamaks, et kõigi Euroopa teabeturul osalejate suhtes kohaldatakse samu põhitingimusi, et tingimused sellise teabe taaskasutamiseks on läbipaistvamad ning et kaotatakse siseturu moonutused ⁽⁹⁾;

30. rõhutab, et avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise täispotentsiaali saavutamine oleks võimalik kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tihedama kaasamisega, mis aitaks oluliselt kaasa avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise edendamisele, et suurendada konkurentsivõimet ja luua töökohti ⁽¹⁰⁾;

31. julgustab kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi tegema laiaulatuslikku koostööd, et parandada haldusasutuste vahelist koostalitlusvõimet ja avalike teenuste osutamise tõhusust ⁽¹¹⁾;

32. märgib, et rahvusvahelise koostöö kontekstis etendavad piirkonnad eriti olulist rolli tänu oma teaduspoliitika raames toetavatele programmidele ning struktuurilistele ja õiguslikele raamtingimustele;

33. leiab, et määruse ettepanekus kavandatud meetmete puhul ei näi tekkivat ühtegi küsimust seoses nende vastavusega subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttele.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Preambul

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(21) Info- ja kommunikatsioonitehnoloogia sektori arengu arvessevõtmiseks tuleks komisjonile anda volitus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse lisa muutmiseks. Eriti tähtis on, et komisjon peaks ettevalmistustööde ajal asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Sellise delegeerimise eesmärk on käsitleda uusi tehnika ja turu arengu suundumusi, tekkivaid poliitilisi prioriteete või võimalusi eri taristute, sealhulgas transpordi- ja energiataristu vahelise koostoime rakendamiseks. Delegeerimisel piiratakse ühishuviprojektide kirjelduste muutmise, ühishuviprojekti lisamise või aegunud ühishuviprojekti kõrvaldamisega vastavalt eelnevalt kindlaksmääratud, selgetele ja läbipaistvatele kriteeriumidele.	(21) Info- ja kommunikatsioonitehnoloogia sektori arengu arvessevõtmiseks tuleks komisjonile anda volitus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse lisa muutmiseks. Eriti tähtis on, et komisjon peaks ettevalmistustööde ajal asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide <u>ning kohalikul ja piirkondlikul</u> tasandil. Sellise delegeerimise eesmärk on käsitleda uusi tehnika ja turu arengu suundumusi, tekkivaid poliitilisi prioriteete või võimalusi eri taristute, sealhulgas transpordi- ja energiataristu vahelise koostoime rakendamiseks. Delegeerimisel piiratakse ühishuviprojektide kirjelduste muutmise, ühishuviprojekti lisamise või aegunud ühishuviprojekti kõrvaldamisega vastavalt eelnevalt kindlaksmääratud, selgetele ja läbipaistvatele kriteeriumidele.

Motivatsioon

Oleks väga kasulik kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused konsultatsiooniprotsessi, sest nad annavad panuse valitsemisprotsessi ning loovad kontakte riigi haldusasutuste, kodanike ja eraettevõtete vahel.

Muudatusettepanek 2

Artikli 4 punkt a

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
võtta kasutusele ülikiired lairibavõrgud, mis tagavad andmeedastuskiiruse vähemalt 100 Mbit/s;	võtta kasutusele ülikiired lairibavõrgud, mis tagavad andmeedastuskiiruse vähemalt 100 Mbit/s, <u>võttes arvesse nõudlust ülikiire interneti järele</u> ;

⁽⁹⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 10/2009 fin.

Motivatsioon

Investeeringud ülikiiretesse lairibavõrkudesse on ülimalt riskantne valdkond. Statistika näitab, et ülikiire interneti kasutus jääb märkimisväärselt maha tegelikust lairibavõrguga kaetusest. Rahastatavate tehnoloogiate ja projektide valimisel tuleb seega võtta arvesse tegelikku nõudlust lairibaühenduse järele.

Muudatusettepanek 3

Artikli 4 punkt b

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
võtta kasutusele lairibavõrgud, et siduda saared, raskesti ligipääsetavad ja äärealad liidu keskpriirkondadega, ning tagada kõnealustes piirkondades andmeedastuskiiruse, mis on piisav lairibaühenduvuseks kiirusega vähemalt 30 Mbit/s;	võtta kasutusele lairibavõrgud, et siduda saared, raskesti ligipääsetavad ja äärealad liidu keskpriirkondadega, ning tagada kõnealustes piirkondades andmeedastuskiiruse, mis on piisav lairibaühenduvuseks kiirusega vähemalt 30 Mbit/s, <u>võttes arvesse nõudlust ülikiire interneti järele;</u>

Motivatsioon

Sama motivatsioon mis eelmisel muudatusettepanekul.

Muudatusettepanek 4

Artikli 5 lõige 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriigid ja/või muud üksused, kes vastutavad ühishuviprojektide rakendamise eest või aitavad sellele kaasa, võtavad vajalikud õiguslikud, haldusalsed, tehnilised ja finantsmeetmed kooskõlas käesoleva määruse vastavate sätetega.	Liikmesriigid ja/või muud üksused, <u>sh kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused</u> , kes vastutavad ühishuviprojektide rakendamise eest või aitavad sellele kaasa, võtavad vajalikud õiguslikud, haldusalsed, tehnilised ja finantsmeetmed kooskõlas käesoleva määruse vastavate sätetega.

Motivatsioon

Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste mainimine oleks kasulik muudatusettepanekus 1 toodud põhjusel.

Muudatusettepanek 5

Artikli 5 lõike 8 punkt c

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
on Euroopa lisandväärtusega.	on Euroopa lisandväärtusega, <u>mida näitavad läbiviidud teostatavuse hindamine ja tasuvusanalüüs.</u>

Motivatsioon

Teostatavuse hindamine oleks parim vahend lisandväärtuse näitamiseks.

Muudatusettepanek 6

Artikli 7 lõige 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Kõnealustes aruannetes hindab komisjon ühtlasi seda, kas ühishuviprojektide ulatus vastab jätkuvalt poliitilistele prioriteetidele, tehnika arengule ja asjaomaste turgude olukorrale. Suurte projektide puhul sisaldavad kõnealused aruanded keskkonnamõju analüüsi, võttes arvesse kliimamuutustega kohanemise ja nende mõju leevendamise vajadusi ning katastroofidele vastupanu võimet. Sellist läbivaatust võidakse vajaduse korral teha ka mis tahes muul ajal.	Kõnealustes aruannetes hindab komisjon ühtlasi seda, kas ühishuviprojektide ulatus vastab jätkuvalt poliitilistele prioriteetidele, tehnika arengule ja <u>projekti teostatavusele, arvestades asjaomaste turgude olukorda</u> . Suurte projektide puhul sisaldavad kõnealused aruanded keskkonnamõju analüüsi, võttes arvesse kliimamuutustega kohanemise ja nende mõju leevendamise vajadusi ning katastroofidele vastupanu võimet. Sellist läbivaatust võidakse vajaduse korral teha ka mis tahes muul ajal. <u>5) Komisjoni abistab ka Euroopa uue põlvkonna võrkude loomise ja levitamise vaatluskeskus, mille ülesanne on koguda ja kaardistada teavet ja statistilisi andmeid avaliku sektori ehitustööde kohta, mida saab osaliselt või täielikult kasutada uue põlvkonna võrkude loomiseks; hallata andmebaasi nende avaliku sektori ehitustööde jälgimiseks ja Euroopa telekommunikatsioonivõrkude registri loomiseks; edendada tehnilisi ja õigusnorme; viia läbi uuringuid ning koguda ja levitada tehnilist dokumentatsiooni ja muid andmeid.</u>

Motivatsioon

Sama motivatsioon mis eelmisel muudatusettepanekul.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamus „2014.–2020. aasta tarbijakaitseprogramm”

(2012/C 225/17)

REGIOONIDE KOMITEE

- toetab ka edaspidi eesmärgi tõhustada ja arendada tarbijakaitset Euroopa Liidus, mis on ühtse turu toimimise eeltingimus;
- leiab, et ohtlike toodete leidumine ühtsel turul ja tootmisahela globaliseerumisega seonduvad ohud nõuavad riiklike ametiasutuste tõhusamat koostööd, et ennetada ohtlike toodete ilmumist ühtsele turule, ja asjakohaste meetmete võtmist, kui sellised tooted turule ilmuvad;
- peab tarbijakaitseprogrammile eraldatud eelarvet ebapiisavaks. Ajavahemikuks 2014–2020 soovib komisjon eraldada programmile 197 miljonit eurot, mis kujutab endast väga väikest summat, kuna iga Euroopa tarbija jaoks on tegemist viiest eurosendist väiksema summaga;
- rõhutab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid etendama kesksel rolli kõnealuses valdkonnas, arvestades asjaolu, et nad on tarbijaile kõige lähemal. Arvestades praeguseid piiratud eelarvevõimalusi, tuleks piirkondliku koostöö toetamisele pöörata erilist tähelepanu. Selles kontekstis peaks Euroopa Komisjonil olema aktiivsem roll, et panustada sellise võrgustiku loomisesse, mis võimaldab kohaliku tasandi organisatsioonidel lihtsamalt kogemusi vahetada;
- peab samuti esmatähtsaks rõhutada tarbijate teadlikkust suurendava õppe olulisust ja selle logistilisi aspekte, võttes arvesse pädevuste jaotust Euroopa tasandil. Eri koolisüsteemide õppekavad on väga erinevad nii oma teemade kui ka meetodika poolest. Välja võib töötada ja soovitada ühtlustatud õppematerjalid tarbijakaitse valdkonnas, mille alusel saaks igas kooliastmes jagada sobivat teavet;
- peab esmatähtsaks tõhustada tarbijakaitseorganisatsioonidele antavat toetust;
- on mures selle üle, et kuigi Euroopa Komisjon teatas juba 2007.–2013. aasta tarbijakaitseprogrammis, et tal on kavas võtta tarbijatele suunatud meetmeid kollektiivse hüvitamise mehhanismide kohta tarbijakaitseeskirjade rikkumise korral, ei ole ühtegi asjakohast õigusettepanekut veel sõnastatud;

Raportöör

István SÉRTŐ-RADICS (HU/ALDE), Uszka linnapea

Viitedokument

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus 2014.–2020. aasta tarbijakaitseprogrammi kohta

COM(2011) 707 final

I ÜLDISED MÄRKUSED**REGIOONIDE KOMITEE**

1. toetab poliitilist eesmärki jätkata siseturu ühtlustamist ja selle toimimise tõhustamist tarbijate ja ettevõtete, eelkõige VKEde jaoks, arvestades, et VKEd moodustavad suurema osa Euroopa ettevõtetest (üle 90 %). Regioonide Komitee kaitseb ka edaspidi eesmärki tõhustada ja arendada tarbijakaitset Euroopa Liidus, mis on ühtse turu toimimise eeltingimus;

2. toetab sellega seoses ettepanekut, vastavalt millele seatakse ühtse turu raames kesksele kohale Euroopa Liidu kodanikud kui teadlikud tarbijad. Komitee arvates võimaldaks see Euroopa kodanikel ühtse turu võimalusi täielikult ära kasutada. Programmi peaeesmärgid on tagada Euroopa elanike ohutus ja majandushuvide kaitse. ELi tarbijapoliitika toetab ja täiendab liikmesriikide tarbijapoliitikat. Tarbijate kulude (mis on 56 % ELi SKPst) tohtu majandusliku mõju kaasamine annab märkimisväärse panuse ELi majanduskasvu taasärgitamise eesmärgi saavutamisele;

3. rõhutab vajadust tagada praeguste ja tulevaste programmide teatav järjepidevus kooskõlas 2007.–2013. aasta tarbijapoliitika strateegia ja programmi vahehindamise järeldustega, milles rõhutatakse asjaomase poliitika suhtelist uudsust ELi tasandil ning järjepidevuse esmatähtsust selle maksimaalse tõhususe tagamisel;

4. peab tarbijakaitseprogrammide eraldatud eelarvet ebapiisavaks. Ajavahemikuks 2014–2020 soovib komisjon eraldada programmile 197 miljonit eurot, mis kujutab endast väga väikest summat, kuna iga Euroopa tarbija jaoks on tegemist viiest eurosendist väiksema summaga;

5. igale liikmesriigile tuleb tagada tegutsemisvabadus oma riigi eripära hoidmisel avalikult hallatavate ja rahastatavate tegevuste puhul sellistes valdkondades nagu tervishoiu- ja hooldusteenused ning haridus;

II KONKREETSED MÄRKUSED**Ohutus**

6. on seisukohal, et erinevused selles, kuidas liikmesriikides järgitakse seadusi tooteohutuse valdkonnas, ning ohtlike toodete leidumine ühtsel turul ja tootmisahela globaliseerumisega seonduvad ohud nõuavad riiklike ametiasutuste tõhusamat koostööd, et ennetada ohtlike toodete ilmumist ühtsele turule, ja asjakohaste meetmete võtmist, kui sellised tooted turule ilmuvad;

7. leiab, et sellised turu järelevalvemehhanismid nagu RAPEX juhvivad küll tõhusalt tähelepanu ohtlike toodete loetelule, kuid kõnealused tooted ei ole sama tõhusalt kõrvaldatud eri liikmesriikide turgudelt. Rahaliste vahenditega tuleb toetada RAPEXi võrgustiku, tarbijakaitse koostöövõrgustiku ja kosmeetikatoodete andmebaaside haldamist ja toimimist, kuid samas tuleb ka ühtlustada ELi tasandil erinevad järelevalvesüsteemid, kuna kõnealuses valdkonnas on ikka veel tehtud üksnes vaevumärgatavaid edusamme;

8. tunneb kahetsust selle üle, et puuduliku ohutuse tõttu jääb piiriülene kaubandus endiselt allapoole soovitud taset. 2010. aastal ulatus usaldus piiriüleste tehingute puhul, st selliste tarbijate osakaal, kes usaldavad internetis ostutehingut sooritades teise liikmesriigi müüjaid, 37 %-ni. Praeguses majandusolukorras on ühtse turu võimaluste maksimaalne ära kasutamine esmase tähtsusega ning eelnimetatud protsendimäär peaks 7 järgmise aasta jooksul tõusma 50 %-ni;

9. on veendunud, et ELi tasandi meetmed ja koostöö tooteohutuse direktiivi võrgustiku raames annavad paremaid tulemusi kui rida liikmesriikides rakendatavaid üksikuid meetmeid, kuna nende abil täidetakse teabelünki, kasutades sealhulgas teistes riikides (nt Hiinas) kogutud teavet, ning hoitakse ära erinevused ühtsel turul. Kõnealust asjaolu arvestades leiab Regioonide Komitee, et esmatähtis on juhtida tähelepanu kolmandate riikide osaluse tähtsusele Euroopa turujärelevalve süsteemis. Võttes arvesse asjaolu, et ohtlikud või vähe kvaliteetsed tooted turul pärinevad kolmandatest riikidest, on ennetuseks oluline teha koostööd nende riikide asutustega;

Teavitamine ja harimine

10. rõhutab muu hulgas, et võrreldavate andmete kogumine ja analüüs võib toimuda üksnes ELi tasandil, juhul kui soovatakse läbi viia siseturu toimimise terviklikku analüüsi ja määratleda võrdlusalused. Andmed peavad olema piisavalt usaldusväärsed ja representatiivsed, et neid oleks võimalik kasutada mitte üksnes ELi vaid ka liikmesriikide tasandil. Käitumisanalüüsid, mis seonduvad asjaomase poliitika ja testidega on samuti praktilised vahendid, mis võimaldavad välja töötada arukaid eeskirju;

11. peab esmatahtsaks tõhustada tarbijakaitseorganisatsioonidele antavat toetust. Regioonide Komitee leiab, et kõnealused organisatsioonid on ainsad, mis suudavad tagada tarbijate tugeva ja ühendatud esindatuse Euroopa tasandil ning ühtlustatud tarbijaandmed, mis on vajalikud ELi tasandi otsuste tegemiseks, ELi institutsioonide ja ELi tasandi dialoogi jaoks;

12. peab samuti esmatahtsaks rõhutada tarbijate teadlikkust suurendava õppe olulisust ja selle logistilisi aspekte, võttes arvesse pädevuste jaotust Euroopa tasandil. Eri koolisüsteemide õppekavad on väga erinevad nii oma teemade kui ka meetodika poolest. Välja võiks töötada ja soovitada ühtlustatud õppematerjalid tarbijakaitse valdkonnas, mille alusel saaks igas kooliastmes jagada sobivat teavet. Tarbijaõpetuse tugevdamine Euroopa Liidu tasandil aitaks kaotada eespool nimetatud erinevused; peab samuti oluliseks, et tarbijaõpetus lisataks kõigisse koolisüsteemidesse ning et sellest saaks kindel õppeaine, mis on kohandatud vastava haridustasemega. ELi pädevuste jaotuse kohaselt kuulub see liikmesriikide pädevusvaldkonda. Tarbijaõpetuse olulisuse tunnustamine kogu ELis aitaks kaasa sellele, et igapäevases koolielus pühendatakse nimetatud teemale piisavalt aega;

13. leiab muu hulgas, et tarbijaorganisatsioonide koostööpartnerite täienduskoolitus on esmase tähtsusega, kuna tarbijaorganisatsioonid on tarbijate tõhusaks teavitamiseks kõige paremal positsioonil, eriti kui on tegemist teenusepakkujatega sõlmitud keeruliste lepingutega. Selles valdkonnas on ülesannete tsentraliseerimine ELi tasandil praktiliselt võimatu. Kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele võiks ülesandeid määrata ELi pakkumismenetluste kaudu, nii et organisatsioonid vastutaksid nende täitmise eest kooskõlas kohalike õigusaktidega;

14. mõtleb muu hulgas sellele, et ei tohi unustada tarbijakaitse-õigusaktide jõustamise eest vastutavate riiklike ja omavalitsusasutuste töötajate koolitamise tähtsust. Selleks oleks mõttekas edendada vajalikke tingimusi eri riikide asutuste koostöös, normide kohaldamiseks ja riskide hindamiseks selliselt, et ühtlustatakse õppekavasid ja korraldatakse tsentraliseeritud koolitusi, mida riigiasutused võiksid kasutada ELi pakkumismenetluste kaudu.

Õigused ja kaebuste lahendamine

15. tunneb kahetsust, et kuigi sellest eesmärgist tulenevad ülesanded on tegelikult identsed kõigi tarbijakaitsega tegelevate asutuste jaoks, täidavad eri tüüpi organisatsioonid (kodanikuühiskonna organisatsioonid, riigi- või omavalitsusasutused, teabe- ja nõustamiskeskused) neid igapäevases iseseisvalt, tihti paralleelselt, üldiselt nii ELi kui ka riigi tasandil ja üsna vähetõhusalt;

16. leiab, et probleem on otseselt seotud tarbijate esitatud kaebuste haldamisega, kuna enamikul juhtudel jõuavad need tarbijakaitseasutustesse kaebuste vormis. Kuna selles valdkonnas ei ole suudetud tegevust tõhusamaks muuta, siis tarbijate rahulolematuse üha kasvab;

17. juhib tähelepanu asjaolule, et üksnes 8 % programmile eraldatud eelarvevahenditest on pühendatud uute eeskirjade väljatöötamiseks;

18. leiab, et oluline on rõhutada vajadust analüüsida seadustest tulenevaid piiranguid. Tarbijalepingute kaasamine riiklikesse õigustikesse on tarbijakaitseasutuste jaoks oluliselt raskendanud puuduliku kvaliteetiga seonduvate kaebuste käsitlemist, kuna tarbijakaitseasutustel puudub asjakohane pädevus. Seetõttu on pädev kohus peamiseks läbivaatusasutuseks;

19. on mures selle üle, et kuigi Euroopa Komisjon teatas juba 2007.–2013. aasta tarbijakaitseprogrammis, et tal on kavas võtta tarbijatele suunatud meetmeid kollektiivse hüvitamise mehhanismide kohta tarbijakaitseeskirjade rikkumise korral, ei ole ühtegi asjakohast õigusettepanekut veel sõnastatud;

20. sooviks sellega seoses rõhutada, et kollektiivse hüvitamise mehhanismid, mida praegu kasutatakse ELi 14 liikmesriigi tasandil, võimaldavad kaebuse esitajatel saada lihtsalt kahjutasu võimaliku kollektiivse kahju korral, sealhulgas näiteks lendude tühistamise, defektsete toodete ja vastutustundetu finantsnõustamise korral. Selle toimiva vahendi kasutuselevõtt ka teistes ELi riikides ning selle rakendamine piiriüleste vaidluste korral näib olevat vältimatu. Euroopa õigustikuga vastuolus olevast konkurentsivastasest käitumisest tulenevad sissenõudmata kahjud on hinnanguliselt üle 20 miljardi euro aastas. Ent tagasi lükatakse ettepanek USA kollektiivse hagi süsteemi (class action) eeskujule toetuvate loobumisvõimalusega (opt-out) ühishagide kohta. Tarbijad peavad aktiivselt otsustama, kas nad pöörduvad oma individuaalsete õiguste rakendamiseks kohtu poole või mitte (opt-in);

21. rõhutab, et komisjoni ettepanekud peaksid piirduma raamõigusaktidega. Võrreldavalt direktiiviga 98/27/EÜ tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta peaksid need hõlmama äärmisel juhul tingimusi riiklikult järgitavate miinimumstandardite kohta ning jätma muus osas kollektiivsete õiguskaitsevahendite rakendamise üksikasjad liikmesriikide otsustada, lähtudes riigi õigustraditsioonidest. Kui EL nõuab reguleerimispädevust täiendavate kollektiivsete õigusvahendite osas, siis peaksid need olema kooskõlastatud liikmesriikide vastava õiguskorraga ja nende õiguse kohaldamise süsteemidega;

22. peab siiski esmatahtsaks e-liidese loomist vaidluste lahendamise eesmärgil. Loomulikult suudab selline mehhanism tõhusalt teenida tarbijate huve üksnes siis, kui see on lihtsalt kasutatav ja kättesaadav kõigis ELi ametlikes keeltes. Veebipõhise süsteemi eelis seisneb selles, et iga liikmesriigi eeskirjade või nende rakendamise erinevusest tulenevad takistused ei takista süsteemi toimimist;

23. rõhutab, et võimalus kasutada alternatiivset vaidluste lahendamist rahvusvaheliselt ja veebipõhiste lahenduste rakendamine on vältimatult vajalikud. Sellegipoolest tasuks uurida

võimalust, kas ja mil viisil muuta nende asutuste otsused siduvamaks ELi soovitude kaudu, lähendades nende asutuste õiguslikku seisundit kohtute omale. Samuti oleks mõttekas tagada tarbijatele võimalus pöörduda sellise asutuse poole, kes eri riikide pädevate asutuste seas tagab tarbijatele kõige rohkem õigusi;

24. peab vajalikuks luua valitsusväliste tarbijakaitseorganisatsioonide jaoks eraldi vahendid, et toetada nende tegevust tarbijate juriidilisel esindamisel ja õigusabi andmisel. See, kui tarbijatele pakutaks võimalust ühineda ELi tasandil tegutsevate ja ELilt toetust saavate pädevate kodanikuühiskonna organisatsioonidega, võimaldaks märkimisväärselt tugevdada nende organisatsioonide tegevusaluseid ja suurendada nendesse kuuluvate tarbijate usaldust. Ettevõtted järgiksid oma asjas langetatud otsust rohkem, kui neile pakutaks juba varajases faasis juriidilist esindamist, mille abil võidakse ennetada võimaliku kohtuasja tulemust;

Ülevõtmine

25. rõhutab, et tarbijakaitse eeskirjades tuleb sätestada ka ühisprojektide, ühiste rakendusmeetmete ja ametnike vahetamisega seonduvad küsimused. Sellega seoses võib märkida, et mitmeid liikmesriike kaasavad kooskõlastatud meetmed (mida kaasrahasatakse programmi kaudu ja asjaomaste liikmesriikide poolt), sealhulgas järelevalveoperatsioonid, kujutavad endast tõhusat vahendit;

26. arvestades eelöeldut, peab vajalikuks täpsustada, et piiriüleseid kaebusi on võimalik käsitleda tõhusalt üksnes koostöö raames. Kaebuste käsitlemiseks tehtud algatused, eelkõige ühise ELi tasandi andmebaasi käivitamine, on väga olulised. Ent nagu teistegi suurte ELi süsteemide (RAPEX) puhul, tuleb arendada praktilist rakendatavust, et tõhustada nende kasutamist eri ametiasutuste koostöö raames;

27. näeb Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide rahastatud Euroopa tarbijakeskuste võrgustikus vajalikku ja eriti kasulikku vahendit. Tegemist on Euroopa võrgustikuga, mis tagab teabe ja toetuse tarbijaõiguste valdkonnas ning kuhu tarbijad võivad pöörduda teises liikmesriigis tegutsevate ettevõtjate esitatava kaebuse korral piiriülese ostuga seonduvate probleemide lahendamiseks;

28. nendib kahetsusega, et paljudel juhtudel ei ole Euroopa tarbijakeskused siiani otseselt kaasatud struktuuridesse, mille kaudu kaebuste ja vaidluste lahendamiseks tegeldakse, kuna neil puudub pädevus nõuda võimaliku hüvitise maksmist konkreetsetes küsimustes. Kuna pädevatel asutustel puuduvad tõhusaks toimimiseks vajalikud õigusvahendid – mis ei ole enam kooskõlas ELi õiguslike põhimõtetega – on põhjust arvata, et rahulolematust kasvab veelgi;

III POLIITILISED SOOVITUSED

29. rõhutab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid etendama kesket rolli kõnealuses valdkonnas, arvestades asjaolu, et nad on tarbijaile kõige lähemal. Arvestades praeguseid piiratud eelarvevõimalusi, tuleks piirkondliku koostöö toetamisele pöörata erilist tähelepanu. Selles kontekstis peaks Euroopa Komisjonil olema aktiivsem roll, et panustada sellise võrgustiku loomisesse, mis võimaldab kohaliku tasandi organisatsioonidel lihtsamalt kogemusi vahetada;

30. juhib tähelepanu vajadusele kaitsta tarbijate huve samaaegselt nii kohalikul kui ka riiklikul tasandil. Et tagada parem kulutõhusus, tuleks korraldada koolitusi tarbijakaitse valdkonnas kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Tarbijate kaebusi tuleks aga käsitleda progressiivse lähenemisviisi alusel. Majanduskriisi ajal on tarbijate aktiivsus tähtsam kui kunagi varem;

31. peab vajalikuks kaasata piirkondlikud asutused Euroopa organisatsioonide võrgustikku, et need võiksid saada kasu Euroopa Komisjoni rahastamisest. See annaks tarbijatele võimaluse pöörduda oma kaebustega geograafiliselt lähimasse asjaomasesse asutusse. Tegevuste kavandamine kohalike organisatsioonide kaudu oleks palju tõhusam;

32. on seisukohal, et piirkondade pädevust tarbijakaitse valdkonnas on võimalik suurendada, toetades piirkondlikke kõrghariduskeskusi, kes viivad kõnealuses valdkonnas läbi uuringuid. Need keskused oleksid seega võimalised looma kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks vajaliku teadmiste baasi, et tõhusalt teostada piirkondlikku tarbijakaitsepoliitikat.

IV MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Artikli 5 lõike 1 punkt a

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
nad on valitsusvälised mittetulundusühendused, mis ei sõltu tööstuse, kaubanduse ja ettevõtluse ega muudest vastandlikest huvidest ning mille põhieesmärk ja –tegevus on suunatud liidu tarbijate tervise, ohutuse ning majanduslike ja õiguslike huvide edendamisele ning kaitsmisele;	nad on valitsusvälised mittetulundusühendused, mis ei sõltu tööstuse, kaubanduse ja ettevõtluse ega muudest vastandlikest huvidest ning mille põhieesmärk ja –tegevus on suunatud liidu tarbijate tervise, ohutuse ning majanduslike, <u>sotsiaalsete</u> ja õiguslike huvide edendamisele ning kaitsmisele;

Muudatusettepanek 2

Artikli 5 lõike 2 punkt a

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
nad on valitsusvälised mittetulundusühendused, mis ei sõltu ettevõtluse ega muudest vastandlikest huvidest ning mille põhieesmärk ja -tegevus on suunatud tarbijate tervise, ohutuse ning majanduslike ja õiguslike huvide edendamisele ning kaitsmisele;	nad on valitsusvälised mittetulundusühendused, mis ei sõltu ettevõtluse ega muudest vastandlikest huvidest ning mille põhieesmärk ja -tegevus on suunatud tarbijate tervise, ohutuse ning majanduslike, <u>sotsiaalsete</u> ja õiguslike huvide edendamisele ning kaitsmisele;

Muudatusettepanek 3

Artikli 5 lõike 2 punkt b

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
nad tegelevad kõigi järgmiste tegevustega: on liidu ja kolmandate riikide tarbijate esindajate jaoks ametlikuks mehhanismiks, mille kaudu osaleda poliitilistes diskussioonides ja poliitikakujunduses, korraldavad kohtumisi poliitikavaldkondade ametnike ja seadusandjatega, et edendada tarbijate huve ja olla nende huvide eestkõnelejaks ametivõimude ees, teevad kindlaks ühiseid tarbijate probleeme, astuvad välja tarbijate seisukohtade eest kahepoolsetes suhetes liidu ja kolmandate riikide vahel, aitavad kaasa eksperditeadmiste vahetamisele ja levitamisele tarbijakaitse küsimustes liidus ja kolmandates riikides ning koostavad valdkonnapoliitilisi soovitusi;	nad tegelevad kõigi järgmiste tegevustega: on liidu ja kolmandate riikide tarbijate esindajate jaoks ametlikuks mehhanismiks, mille kaudu osaleda poliitilistes diskussioonides ja poliitikakujunduses, korraldavad kohtumisi poliitikavaldkondade ametnike ja seadusandjatega, et edendada tarbijate huve ja olla nende huvide eestkõnelejaks ametivõimude <u>ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste</u> ees, teevad kindlaks ühiseid tarbijate probleeme, astuvad välja tarbijate seisukohtade eest kahepoolsetes suhetes liidu ja kolmandate riikide vahel, aitavad kaasa eksperditeadmiste vahetamisele ja levitamisele tarbijakaitse küsimustes liidus ja kolmandates riikides ning koostavad valdkonnapoliitilisi soovitusi;

Motivatsioon

Samuti oleks asjakohane laiendada toetuskõlblike abisaajate tegevusvaldkonda kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tegevusele, et korraldataks kohtumisi tarbijakaitse küsimustes pädevate ametnikega.

Muudatusettepanek 4

Artikli 5 lõige 7

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tegevustoetusi võib anda avalik-õiguslikule asutusele või mittetulundusühendusele, mille on läbipaistva menetluse kaudu valinud ja määranud liikmesriik või käesoleva määruse artiklis 7 osutatud kolmas riik. Määratud asutus peab kuuluma liidu võrgustikku, mille eesmärk on tarbijate teavitamine ja abistamine, et nad võiksid kasutada oma õigusi ja asjakohaseid vaidluste lahendamise võimalusi (Euroopa tarbijakeskuste võrgustik).	Tegevustoetusi võib anda avalik-õiguslikule, <u>kohalikule või piirkondlikule</u> asutusele või mittetulundusühendusele, mille on läbipaistva menetluse kaudu valinud ja määranud liikmesriik või käesoleva määruse artiklis 7 osutatud kolmas riik. Määratud asutus peab kuuluma liidu võrgustikku, mille eesmärk on tarbijate teavitamine ja abistamine, et nad võiksid kasutada oma õigusi ja asjakohaseid vaidluste lahendamise võimalusi (Euroopa tarbijakeskuste võrgustik).

Motivatsioon

Kohalikud ja piirkondlikud asutused peavad samuti kuuluma toetuskõlblike abisaajate hulka.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Regioonide Komitee arvamused „Tervis majanduskasvuks: ELi kolmas mitmeaastane tegevusprogramm aastateks 2014–2020”

(2012/C 225/18)

REGIOONIDE KOMITEE

- küsib, kas programmile valitud nimi „Tervis majanduskasvuks” ei taanda kogu tegevust vaid rahvamajanduse kasule, asetamata huvi keskpunkti inimest;
- tervitab programmi üldisi eesmärke;
- kahtleb, kas kavandatud finantsvahendid kogusummas 446 miljonit eurot ajavahemikuks 2014–2020 on piisavad, kuigi neid on suurendatud võrreldes eelmiste programmidega. Väljendab kahetsust, et pidades silmas rahvamajanduslikku kasu, mis tuleneb haiguskulude ja haiguste tõttu töölt puudumise vältimisest, ei otsustanud komisjon suurema summa kasuks;
- tervitab põhimõtteliselt seda, et finantstoetust antakse vaid siis, kui võib tuvastada selge ELi lisaväärtuse, ja tuletab meelde, et seda innovatiivset lisaväärtust tuleb määratleda lähtuvalt patsientidest ja mitte ainult ärilistest eesmärkidest ja pidades silmas tervishoiukulusid;
- on arvamusel, et meetmete kaasrahastamine tuleb korraldada sarnaselt struktuurifondidele, et võimaldada nõrgema struktuuriga piirkondadele asjakohast toetust;
- ootab seega, et ka kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ja valitsusvälised organisatsioonid kaastaks programmi, projektide ja uuringute ettevalmistamisse, elluviimisse, hindamisse ja analüüsimisse.

Raportöör

Tilman TÖGEL (DE/PES), Saksi-Anhalti liidumaa maapäeva liige

Viitedokument

Programm „Tervis majanduskasvuks”, ELi kolmas mitmeaastane tegevusprogramm tervishoiu valdkonnas aastateks 2014-2020 –

COM(2011) 709 final

1. Regioonide Komitee toetab jõupingutusi ja algatusi, mis on suunatud sellele, et tagada Euroopas rahvatervishoid ja kohandada seda vastavalt uusimate teadusuuringute tulemustele inimeste hüvanguks. See peab olema ELi, riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi tervishoiupoliitika ja tervishoiusektori kõigi osalejate eesmärk.

2. Regioonide Komitee rõhutab siinjuures, et jätkusuutlikus tervishoiupoliitikas tuleb alati arvesse võtta tervist edendavaid ja haigusi ennetavaid tegureid, nagu sotsiaalne olukord, eluviis, kultuur, haridus, keskkonnamõjud ja sotsiaalsed raamtingimused. On vaja koordineeritud innovatsiooni kõigis sotsiaalse mõõtmega valdkondades, et riskitegureid võimalikult vara märgata ja nende negatiivseid mõjusid võimalikult vara ennetada püüda.

3. Regioonide Komitee näeb programmi rõhuasetuses ohtu, et tervishoiualast ebavõrdsust nähakse vaid ebavõrdses juurdepääsus teatud raviprotseduuridele. Nii võivad varju jääda jõupingutused selle ebavõrdsuse põhjuseks olevate sotsiaalsete lõhede kõrvaldamiseks.

4. Kõnealuse programmiga viidatakse pealkirjas sisalduvale majanduskasvule, mida kuidagi ei defineerita. Selle kasutamine programmi eesmärgina on senikaua küsitav, kuni puudub selle mõiste määratlus. Ka siis, kui programmi prioriteedina edendatakse tervishoiu valdkonnas tegutsejate vaheliste kommunikatsioonimehhanismide innovatsiooni, tuleb peatähelepanu suunata inimesele ja tema tervisele. Tuleb küll igati esile tõsta seost majanduskasvu ja tervishoiu valdkonnas tehtavate investeeringute vahel, kuid ettepanekus on seda üle tähtsustatud. See toob kaasa ohu, et tervishoiuinvesteeringuid vaadeldakse ainult majanduslikust aspektist, ja viib järelduseni, et ELi tasandil ei tehta piisavalt jõupingutusi elanike füüsilise ja vaimse heaolu nimel.

5. Regioonide Komitee väljendab sellega seoses taas kord muret, et riikliku finantssüsteemi konsolideerimismeetmed võetakse tavaliselt avaliku sektori investeeringute arvelt ja puudutavad seega ka tervishoiusüsteemide kvaliteeti ja stabiilsust. Regioonide Komitee jaoks on prioriteet tervishoiuteenuste tagamine. Komitee lähtub sellest, et sünergiaid, mis võivad tekkida avaliku ja erasektori partnerlustest, võib rakendada ka selles programmis, et tervishoiusüsteemid oleksid valmis tulevas- teks väljakutseteks.

I POLIITILISED SOOVITUSED**REGIOONIDE KOMITEE****Üldised märkused**

6. tunnustab ja toetab Euroopa Komisjoni jõupingutusi jätkata kõnealuse ELi tegevusprogrammiga „Tervis majanduskasvuks” tervishoiuprogramme strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide kohaselt. Eriti tervitatav on keskendumine innovatiivsetele ja jätkusuutlikele tervishoiusüsteemidele, ressursside paremale kasutamisele, tervist edendavatele meetmetele, haiguste ennetamisele ja piiriülestele võrgustikele terviseohtude vältimisel ja nendega võitlemisel;

7. küsib, kas programmile valitud nimi „Tervis majanduskasvuks” ei taanda kogu tegevust vaid rahvamajanduse kasule, asetamata huvi keskpunkti inimest. Nii ei vasta programmi nimi artiklis 4 nimetatud eesmärkidele, nagu lõikes 2 toodud eesmärk „Paremate ja ohutumate tervishoiuteenuste laialdasem kättesaadavus kodanike jaoks” ja lõikes 4 sätestatud eesmärk „Kodanike kaitsmine piiriüleste terviseohtude eest”;

8. palub komisjonil kaaluda, kas programmile valitud nimi ei diskrimineeri haigeid ja puudega inimesi, sisendades neile, et vaid terved inimesed saavad majanduskasvu kaasa aidata ja on seega rahvamajandusele kasulikud. Sealjuures jääb arvesse võtmata, et ka need inimesed võivad võrdselt töölus osaleda ja seega majanduslikult väärtusliku panuse anda, kui neid tugimeetmete abil selle juures toetatakse;

9. sedastab sealjuures, et programmi sisuline seos Maailma Terviseorganisatsiooni strateegiaga „Tervishoid 21 – tervis kõigile 21. sajandil” ei ole selgesti nähtav ning programmi eesmärgid ei ole võrreldavad. Maailma Terviseorganisatsioon rõhutab tervishoiustrateegia eesmärkides tungivat vajadust tagada sotsiaalsete ja majanduslike võimaluste võrdsus kogu rahvastiku tervise parandamiseks. Samas nõuab ta eelkõige eriti palju abi vajavate ja haiguse all kannatavate inimeste heaks võetavate meetmete koondamist, teenuste lünkade kõrvaldamist ning tervishoiualase ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu võitlemist (Maailma Terviseorganisatsiooni 51. assamblee deklaratsiooni „Tervishoid 21” sissejuhatuse punkt II). Need aspektid programmis puuduvad ja selles rõhutatakse ühekülgsest rahvamajanduse arengut. Komitee ootab komisjonilt tihedat koostööd

Maailma Tervishoiuorganisatsiooni regionaalkomiteega uue Euroopa tervishoiustrateegia „Health 2020” väljatöötamisel;

I peatükk. Üldsätted

10. tervitab asjaolu, et kõnealuse programmiga jätkatakse käimasolevat teist tegevusprogrammi, mis kestab aastani 2013, ja esimest tegevusprogrammi (2003–2007);

11. kritiseerib sellega seoses nende programmide hindamise puudumist ja märgib, et vaid finantsselgituse punktis 6.5.3 toodud „Ülevaade 2003.-2007. aasta rahvatervise programmi järeelhindamisest ja 2008.-2013. aasta terviseprogrammi vahehindamisest” ei ole piisav, et hinnata kontrollikoja soovitusi ja soovituste rakendamist selles programmis;

12. tervitab programmi artiklis 2 formuleeritud üldisi eesmärgi:

— koostöö liikmesriikidega tervishoiuvaldkonna uuendustegevuse tõhusa ülekandesüsteemi loomiseks;

— riikide tervishoiusüsteemide finantsalase jätkusuutlikkuse tugevdamine demograafilise ja finantsalase surve all;

— parem kaitse piiriüleste terviseohtude eest;

— kodanike tervise jätkuv parandamine;

13. märgib, et tunneb sellega seoses puudust kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vajalikust kaasamisest, kuna reeglina on nende pädevuses hea tervise tagamiseks vajalike tingimuste loomine ning tervishoiuteenuste vajaduspõhine tagamine ja tervishoiu korraldamine, ning eelnevast konsulteerimisest huvi-gruppidega;

14. ootab seega, et ka kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ja valitsusvälised organisatsioonid kaasataks programmi, projektide ja uuringute ettevalmistamisse, elluviimisse, hindamisse ja analüüsimisse;

15. märgib kriitiliselt, et määruse ettepanekus esitatakse mõned uued mõisted ja vahendid, mille sisu ja ulatus on vaid osaliselt mõistetav. Esimesena nimetatud eesmärk on välja töötada „ühised vahendid ja mehhanismid nii inim- kui ka finantsressursside vähesuse käsitlemiseks ning soodustada innovatsiooni tervishoius”. Ent ei ole piisavalt selge, millised neist

vahenditest ja mehhanismidest tuleks välja töötada. Uued vahendid ja mehhanismid ei tohiks viia toepeltstruktuuride, -kulude ega halduskoormuse kasvuni;

II peatükk. Eesmärgid ja meetmed

16. toetab programmis väljendatud kavatsust suunata poliitilisi otsustajaid ning tervishoius ja tervishoiuasutustes töötajaid tervishoiu valdkonnas välja töötatud vahenditest, mehhanismidest ja suunistest tulenevate innovatiivsete ja kvaliteetsete toodete ja teenuste ülevõtmisele. Sellega hoitakse pikas perspektiivis kulusid kokku ja tõstetakse samaaegselt tervishoiusüsteemide tõhusust ja jätkusuutlikkust. Komitee ärgitab keskpikas perspektiivis kaaluma premeerivat ja toetavat stiimulite süsteemi, mis neid mõjusid võimendaks;

17. toetab eesmärki parandada piiriülest juurdepääsu meditsiinialastele eksperditeadmistele ja teabele konkreetsete haiguste kohta ning välja töötada ühiseid lahendusi ja suuniseid tervishoiu ja patsientide turvalisuse kvaliteedi parandamiseks. Tervishoiupoliitikas osalejaid ja otsustajaid ning tervishoiutöötajaid tuleb julgustada kasutama ELi viitevõrgustikesse kogutud teavet ja rakendama väljatöötatud suuniseid. Sealjuures tuleb samuti kaaluda vahetusprogramme, mis on suunatud tervishoiuvaldkonna eri ametialadele, näiteks arstidele, meditsiiniõdedele, hooldajatele, hooldajaabidele ja tervishoiuspetsialistidele;

18. nõustub nõudmisega edendada koostööd tervishoiutehnoloogias hindamise alal ja kasutada e-tervishoiu potentsiaali ning nõuab, et kavandatud koostöös elektrooniliste patsiendiregistrite alal võetaks arvesse andmekaitse sätteid ja nõudeid, arsti ametialaduse hoidmist ja patsientide autonoomiat;

19. peab õigeks lähenemiseks keskendumist end õigustanud meetmete ja projektide ülevõtmise määratlemisele, levitamisele ja edendamisele, et edendada tervist ja ennetada haigusi, mis tekivad muu hulgas suitsetamise, vale toitumise, liikumisvaeguse, alkoholi kuritarvitamise ja kaitsmata sugulise läbikäimise tagajärjel. Komitee ootab peale selle, et tegeletakse ka järjest sagedasema vastupanuvõimega antibiootikumidele ja selle seosega antibiootikumide kasutamisega loomapidamises, eriti suurfarmides, ning vajadusega ennetada haigusi vaktsineerimise abil. Siiani käsitlemata jäänud tervisealase ebavõrdsuse, psüühilise tervise, tervist mõjutavate sotsiaalsete tegurite ja heaolu temaga tuleb samuti programmis tegeleda, pidades silmas praegust finants- ja majanduskriisi;

20. toetab artikli 4 lõikes 1 määratletud abikõlblikke meetmeid, eriti pidades silmas koostöö arendamist tervistehnoloogias hindamisel ning e-tervishoiu rakenduste koostalitlusvõime suurendamist, et tugevdada patsientide õigusi;

21. kutsub lisaks tervisetehnoloogia hindamise valdkonnas tehtavale koostööle üles viima läbi tervisemõju hinnanguid (*Health Impact Assessments*), eelkõige seoses käimasolevate ja uute elluviidavate strateegiatega, kavade ja programmidega tervishoiusektoris ja sellest väljaspool;

22. palub kaaluda, kas ELi tasandil koordineeritud meetmete väljatöötamisel piiriüleste ravivõimaluste kasutamiseks võiks kaasata peale liikmesriikide, patsiendiühingute ja huvigruppide ka asjaosaliste eneseabirühmi;

23. toetab teadmiste edastamist, mida programmis olulisel määral edendatakse, ja märgib, et sealjuures peaks olema oluline eesmärk juurutada otsustajates ja otsuseid ettevalmistavates institutsioonides metoodilisi oskusi töötada riiklikul ja piirkondlikul tasandil välja individuaalseid teemapõhiseid lahendusi, mida saab rakendada konkreetse riigi ajalooliselt kujunenud struktuurides ja süsteemides;

24. tervitab meetmete suunitlust tasakaalustada tööjõupuudust tervishoiu ja hoolduse valdkonnas ja lähtub sellest, et tervishoiu valdkonnas tööjõu jätkusuutlikuks säilitamiseks võetavaid meetmeid ei õõnestata püüdlustega meelitada tööjõudu teistest liikmesriikidest;

25. juhhib antud kontekstis tähelepanu sellele, et tervishoiu- ja hooldusspetsialistide koolitamine tuleb edaspidi kooskõlla viia 21. sajandi nõudmistega, nagu märgitud ajakirja *Lancet* aruandes „Eine neue globale Initiative zur Reform der Ausbildung von Gesundheitsfachleuten“ („Ülemaailmne algatus tervishoiuspetsialistide koolitamise reformimiseks“). Lisaks nõuab komitee asjaomastes ELi organites dialoogi jätkamist tervishoiuspetsialistide koolitamise ümberkorraldamise üle;

26. tervitab kõiki artikli 4 lõigetes 2 ja 3 nimetatud meetmeid kodanikele juurdepääsu parandamiseks paremale ja turvalisemale tervishoiule ja haiguste ennetamiseks, ning ootab, et lisaks viiteõrgustike ja/või -keskuste loomisele – eelkõige Euroopa harva esinevate haiguste uurimiseks, diagnoosimiseks ja ravimiseks –, oskusteabe edastamisele ja tervishoiualaste teadmiste süsteemile töötataks eelkõige välja suunised antibiootikumide ettevaatlikuks kasutamiseks ja seotaks sellega meetmed, mis hõlmaksid elanike üldist ettevaatlikku ümberkäimist ravimitega, eriti käsiniigiravimitega;

27. tunnustab eesmärki kaitsta kodanikke piiriüleste terviseohtude eest, töötades välja ühiseid kontseptsioone vastupanuvõime tugevdamiseks ja koordineerimiseks tervishoiuga seotud hädaolukordades. Seejuures tuleb lähtuda arusaamast, et

kontseptsioonide väljatöötamisel tuleb austada riiklike ja piirkondlike pädevusi ning et piiriülese koostöö loomisel tuleb neid pädevusi austada;

28. viitab sellega seoses selgelt oma ootusele, et piirkondlikul ja kohalikul tasandil struktureeritud pädevused tervishoiu ja kodanikukaitse alal liikmesriikides eeldavad kindlasti nende tasandite kaasamist meetmete väljatöötamisse, rakendamisse, hindamisse ja analüüsimisse;

29. juhhib samuti tähelepanu töötajate tervise edendamise olulisusele. Seega peaksid liikmesriigid muutma tervise edendamise majandus- ja tööelus oma tervishoiupoliitika lahutamatuks koostisosaks;

III peatükk. Finantssätted

IV peatükk. Rakendamine

30. kahtleb, kas kavandatud finantsvahendid kogusummas 446 miljonit eurot ajavahemikuks 2014–2020 on piisavad, kuigi neid on suurendatud võrreldes eelmiste programmidega. Väljendab kahetsust, et pidades silmas rahvamajanduslikku kasu, mis tuleneb haiguskulude ja haiguste tõttu töölt puudumise vältimisest, ei otsustanud komisjon suurema summa kasuks;

31. ootab, et õigupoolest liiga nappe vahendeid jaotataks läbipaistvalt ja tasakaalustatult ning et komiteed kaasataks õigeaegselt jaotamiskriteeriumide väljatöötamisse, eelkõige artikli 11 lõikes 1 nimetatud iga-aastaste tööprogrammide puhul;

32. nõuab, et teenuste hankelepingutele kulutatavad vahendid oleksid üldisest eelarvest selgesti eraldatud ja et liikmesriikidel, piirkondadel ja teistel huvitatud osalistel oleks juurdepääs teenuste hankelepingute tulemustele;

33. tervitab programmi avamist ka kolmandatele riikidele, kuna eelkõige piiriülese tervishoiu, spetsialistide puuduse ja kodanikukaitse teemadel tuleb mõelda piirideta;

34. viitab Euroopa territoriaalse koostöö rühmituse positiivsete mõjude ja võimaluste sidumisele ja kasutamisele eelkõige liikmesriikide piirialadel;

35. tervitab põhimõtteliselt seda, et vastavalt artikli 7 lõikele 2 antakse finantstoetust vaid siis, kui võib tuvastada selge ELi lisaväärtuse, ja tuleb meelde, et seda innovatiivset lisaväärtust tuleb määratleda lähtuvalt patsientidest ja mitte ainult ärilistest eesmärkidest ja pidades silmas tervishoiukulusid;

36. kahetseb siiski, et ainult finantsselgituste punktis 6.5.2 on seda lisaväärtust lahti seletatud, viidates vajalikule ELi kooskõlastusele, juhtimisele ja edendamisele, et saavutada programmi eesmärgi. Need on aga juba eeldus, et õigustada vastavalt artiklis 168 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele tegutsemist ELi, st riigiülel tasandil;

37. märgib, et finantsselgituste punktis 6.5.2 formuleeritud ELi lisaväärtuse aspektid kui „meetmed, mille tulemusel võidakse luua võrdleva analüüsi süsteem; mastaabisäästu suurendamine dubleerimisest põhjustatud raiskamise vältimise ja rahaliste vahendite kasutamise optimeerimise teel,” vajavad kontrollitavat alust, et seda lisaväärtust tuvastada;

38. on arvamusel, et meetmete kaasrahastamine vastavalt artikli 7 lõikele 3 tuleb korraldada sarnaselt struktuurifondidele, et võimaldada nõrgema struktuuriga piirkondadele asjakohast toetust;

39. väljendab heameelt kavatsuse üle lihtsustada taotluste esitamise ja haldusmenetlusi ning märgib, et praeguse programmi (2007–2013) halduskoormus on juba viinud programmi väheseks kasutuseni.

II MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Põhjendus 14

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Programm peaks keskenduma peamiselt koostööle liikmesriikide pädevate tervishoiuasutustega ja looma stiimuleid kõigi liikmesriikide ulatuslikuks osalemiseks. Eelkõige tuleks aktiivselt soodustada nende liikmesriikide osalemist, kelle kogurahvatulu on alla 90 % liidu keskmisest.	Programm peaks keskenduma peamiselt koostööle liikmesriikide pädevate tervishoiuasutustega ja looma stiimuleid kõigi liikmesriikide pädevate tervishoiuasutuste ulatuslikuks osalemiseks. Eelkõige tuleks aktiivselt soodustada nende liikmesriikide ja piirkondade osalemist, kelle kogurahvatulu sisemajanduse koguprodukt on alla 90 % liidu keskmisest.

Motivatsioon

Tervishoiualane pädevus on liikmesriikides sageli piirkondlikul või kohalikul tasandil. Keskendumine ainult nn ühtekuuluvusriikidele ei näi olevat asjakohane. Programm on suunatud nõrgema struktuuriga riikide osalemisele; nõrgema struktuuriga riikide erilist arvessevõtmist käsitletakse artikli 7 lõike 3 punkti c kohta esitatud muudatusettepanekus üksikasjalikumalt.

Muudatusettepanek 2

Põhjendus 16

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Programm peaks edendama sünergiaid ja samas vältima dubleerimist sellega seotud liidu programmide ja meetmetega. Vastavalt asjaomastele meetmetele tuleks vajaduse korral kasutada liidu muud rahastamist ja programme, muu hulgas kehtivaid ja tulevasi liidu teadusuuringute raamprogramme ja nende tulemusi, struktuurifonde, sotsiaalse ühtekuuluvuse ja innovatsiooni kava, Euroopa Solidaarsusfondi, Euroopa töötervishoiu strateegiat, konkurentsi- ja innovatsiooniprogrammi, keskkonna- ja kliimameetmete raamprogramm (LIFE), liidu tarbijapoliitika tegevusprogrammi aastateks 2014–2020, õigusprogrammi (2014–2020), intelligentse elukeskkonna ühisprogrammi, (programmi „Euroopa haridus”) ning liidu statistikaprogrammi.	Programm peaks edendama sünergiaid ja samas vältima dubleerimist sellega seotud liidu programmide ja meetmetega. Vastavalt asjaomastele meetmetele tuleks vajaduse korral kasutada liidu muud rahastamist, vahendeid ja programme, muu hulgas kehtivaid ja tulevasi liidu teadusuuringute raamprogramme ja nende tulemusi, struktuurifonde ja Euroopa territoriaalse koostöö rühmitusi, sotsiaalse ühtekuuluvuse ja innovatsiooni kava, Euroopa Solidaarsusfondi, Euroopa töötervishoiu strateegiat, konkurentsi- ja innovatsiooniprogrammi, keskkonna- ja kliimameetmete raamprogramm (LIFE), liidu tarbijapoliitika tegevusprogrammi aastateks 2014–2020, õigusprogrammi (2014–2020), intelligentse elukeskkonna ühisprogrammi, (programmi „Euroopa haridus”) ning liidu statistikaprogrammi.

Motivatsioon

Vt arvamuse punkt 34.

Muudatusettepanek 3

Pealkiri

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tervis majanduskasvaks	Tervis majanduskasvaks Parem tervis jätkusuutliku majanduskasvu nimel

Muudatusettepanek 4

Artikli 7 lõike 3 punkt c

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
60 % selliste meetmete abikõlblikest kuludest, millele viidatakse lõigu 2 punktis a, aga liikmesriikide puhul, mille sisemajanduse koguprodukt (SKP) elaniku kohta on alla 90 % liidu keskmisest, on liidu toetus kuni 80 % abikõlblikest kuludest. Erilise kasulikkuse juhtudel võib lõike 2 punktis a nimetatud meetmete jaoks ette nähtud rahaline toetus olla kõikidele programmis osalevate liikmesriikide või kolmandate riikide pädevatele asutustele kuni 80 % abikõlblikest kuludest.	60 % selliste meetmete abikõlblikest kuludest, millele viidatakse lõigu 2 punktis a, aga liikmesriikide ja piirkondade puhul, mille sisemajanduse koguprodukt (SKP) elaniku kohta on alla 90 % liidu keskmisest, on liidu toetus kuni 80 % abikõlblikest kuludest. Erilise kasulikkuse juhtudel võib lõike 2 punktis a nimetatud meetmete jaoks ette nähtud rahaline toetus olla kõikidele programmis osalevate liikmesriikide või kolmandate riikide pädevatele asutustele kuni 80 % abikõlblikest kuludest.

Brüssel, 4. mai 2012

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET